

Library
of the
University of Wisconsin

PROSOPOGRAPHIA
IMPERII ROMANI

SAEC. I. II. III

EDITA

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE SCIENTIARVM REGIAE BORVSSICAE

BEROLINI

APVD GEORGIVM REIMERVV
MDCCLXXXVIII

PROSOPOGRAPHIA
IMPERII ROMANI

SAEC. I. II. III

PARS III

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE SCIENTIARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDERVNT

PAVLVS DE ROHDEN ET HERMANNVS DESSAV

BEROLINI
APVD GEORGIVM REIMERVV
MDCCCLXXXVIII

47051

50'88

F3.3

+3

PRAEFATIO.

Tertium hoc prosopographiae volumen inchoavit atque etiam typis mandare coepit anno 1892 Paulus de Rohden, sed correptus gravi ac diuturno morbo, multum reluctatus, tandem coactus est volumen imperfectum relinquere. Absolvi quae deerant (inde a pag. 145) mandatu ipsius et Academiae, usus copiis quas ille collegerat.

Addenda quarto volumini reservavimus.

Ser. Berolini
mense Mart. 1898.

H. DESSAU.

PROSOPOGRAPHIA
IMPERII ROMANI.

SAEC. I—III.

PARS III.

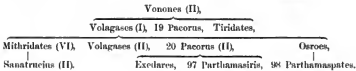

P—Z.

P

- 1 Decumus Pacarius procurator Corsicae interfectus a. 69 *Tac. h. 2, 16.*
- 2 Pacatianus dux Octaviani Phrygiam Pacatianam subiecisse dicitur *Malal. IX p. 222 Niebuhr.*
- TI. CL(AVDIVS) MAR . . . . PACATIANVS.
- CL(AVDIVS) SOLLEMNIVS PAC[ATIANVS?].
- C. Iulius Pacatianus.
- OVINIVS PACATIANVS.
- 3 PACATVS legatus provinciae Lugdunensis Pio imperante *collatio 15, 2, 4.*
Vide num idem sit C. Prastina Pacatus Messalinus cos. ord. 147.
- 4 Pacatus rhetor *Senec. contr. X pr. 10. 11 p. 464 seq.*
- ARRIVS PACATVS.
- C. ARRIVS PACATVS.
- Clandius Pacatus.
- SEX. CORNELIVS FELIX PACATVS.
- C. PRASTINA PACATVS MESSALINVS.
- 5 . . PACCEIVS L. f. quaestor pro praetore *t. Tiburtinus XIV 3603.*
- VETVRIVS PACCIANVS.
- 6 Paccius poeta scripsit Alcithoën *Iur. sat. 7, 12. Fortasse idem 12, 99.*
- 7 C. PACCIVS . . . . C. f. decemvir ad hastam . . . *t. Tarracinaensis X 8260.*
- 8 PACCIVS AFRICANVS senator temporibus Neronis et Vespasiani *Tac. h. 4, 41.*
- 9 Paccius Antiochus (*cognomen habent Scribonius 97 et Galenus 13, 284*)
medicus *Scrib. 97. 156. 220; Martial. 14, 78, 2; Galen. 12, 751 seq. 760. 782; 13, 284. 984, εφθαλμικός Galen. 12, 760, mortuus sub Tiberio Scrib. 97. Diversus videtur Paccius Asclepiades Galen. 12, 722 Kühn.*
- 10 C. PACCIVS BALVVS, C. f., pr., procos. *t. Teani Sidicini rep. eph. VIII 883.*
- 11 Paccius Orfitus primi pili honore perfunctus, a. 58 a Corbulone in Armenia praesidiis praepositus, male pugnans *Tac. a. 13, 36. Idem videtur Paccius primi pili centurio in exercitu Paeti a. 62 Tac. a. 15, 2. Apud Frontinum strat. 4, 1, 21 in corruptela initia vel initio non Paccii nomen latet, sed castelli cuiusdam (Gundermann).*

- C. Laecanius Bassus Paccius Paclignus.
- 12 PACCIA MARCIANA (*sic tit.*, Marcia *vit. Sev.*) uxor Septimii Severi prior *t. Cirtensis eph. VII 439*; *vit. Sev. 3, 2*; 14, 4, a Severo tribuno plebis sub Marco dueta *c. a. 176 vit. Sev. 3, 2*.
- Aemilius Pacensia.
- 13 PACIDEIA MARCIA clarissima femina, L. Pacidei Carpiani splendidi equitis Romani filia *t. Caiatimus X 4590*.
- SEXTIVS PACONIANVS.
- 14 Paconius iuris consultus de edicto scripsit *primo fere p. Chr. saeculo Paul. Dig. 37, 12, 3*; *Ulpian. Dig. 13, 6, 1, 1 (ubi cod. Pacunius)*.
- 15 M. PACONIVS (*praenomen habet Tac. a. 3, 67*) legatus C. Silani proconsulis Asiae a. 22 repetundarum accusati *Tac. a. 3, 67*, maiestatis reus sub Tiberio *Suet. Tib. 61*, pater (Q.) Paconii Agrippini a. 66 accusati ut paterni in principes odii heredis *Tac. a. 12, 28*, innocens Tiberii saevitia concidit *Tac. a. 16, 29*.
- 16 Q. PACONIVS AGRIIPPINVS (*sic tit. Crtensis CIG 2570*, Paconius Agrippinus *Tac. a. 16, 28*, Agrippinus *Arrian. diss. epictet. 1, 1, 28*; 1, 2, 12; *frg. 56*) vias munivit Claudio imperante *tit. cit.*, quare proconsul *Cretae et Cyrenicae videtur fuisse*. Ut paterni in principes odii heres ab Eprio Marcello in senatu insimulatus a. 66 *Tac. a. 16, 28 seq.*, filius igitur *M. Paconii (n. 15)*. Italia depulsus a. 66 *Tac. a. 16, 33 cf. Arrian. l. c. 1, 1, 28 seq., frg. 56*. Pater videtur *Paconiae Agrippinae (n. 18)*, quae cum a Rhodiis honoretur, ibi exsule cum patre vixerit. *Philosophus stoicus cf. Arrian. l. c.*
- 17 A. PACONIVS SABINVS consul suffectus cum A. Petronio Lurcone a. 58 mense Augusto *tab. cer. Pompei. 118 cf. 123, Hermes XII 137 et Decembri act. Arv. a. 58 VI 2041, 4*.
- 18 PACONIA AGRIIPPINA uxor L. Dercii a Rhodiorum populo honorata *t. Rhodius revue archéol. XIII 1866 p. 154*. Filia videtur *Q. Paconii Agrippini (n. 16)*.
- 19 Pacorus, filius Vononis (II), regis Parthorum (a. 51—54), *cf. v. Gut-schmid Gesch. Irans p. 128 seq. Erravit igitur Iosephus ant. 20, 3, 3 cum Artabani filium appellans*. Frater Volagasis (I), regis Parthorum (a. 52—78) et Tiridatis, *Tac. a. 15, 14*; *Ios. ant. 20, 3, 3*, a Volagase regnum Mediae accipit *c. a. 54, Ios. ant. 20, 3, 3*. Medorum rex (*c. a. 61—69*), *Tac. a. 15, 2. 14. 31*; *h. 1, 40*; *Ios. bell. 7, 7, 4*. Liberos eius Tiridates frater Romam duxit *c. a. 66, Dio 63, 1, 2*, ab Alanis terram suam vastantibus uxorem et paelices captas centum talentis redimit *c. a. 71, Ios. bell. 7, 7, 4*. *Stemma hoc fuisse videtur:*

- 20 Pacorus (II), rex Parthorum inde a m. Iunio a. 78 usque ad a. 110, *testibus nummis, qui tamen desunt annis 84—93; cf. Gardner, Parthian coinage p. 52; v. Gutschmid, Gesch. Irans p. 137 sqq.* Munus accipit a Decabalo, *Plin. ad T. 74. Filius, ut videtur, Volagasis I, frater minor Volagasis II; pater Parthamasiris, regis Armeniae, Dio 68, 17, 2; 19, 4 et Excedaris, cf. stemma antecedens. Fortasse is est, qui Ctēsiphontem amplificavit, Ann. 23, 6, 23.*
- 21 Pacorus, quem Pius regem dedit Lazis *vit. Pii 9, 6.*
- 22 Aurelius Pacorus (*sic t. Romanus CIG 6559 = Kaibel 1472, Pacorus alibi*) rex Armeniae *tit. cit., Asin. Quadr. fr. 6 Müller III 660, Fronto ad Verum 2, 1 p. 127 Naber. A Parthis rex factus a. 161 cf. v. Gutschmid Gesch. Irans 147, Mommsen RG V 407, 2. A Romanis regno privatus a. 163 Fronto l. c. Frater Aurelii Merithatis tit.*
- 23 PACT[VMEIVS? ...]aedilis praetor .... *VI 1482.*
- 24 Q. AVR(ELIVS) PACTVM [EIVS ...] CLEM[ENS] tribu Quirina in senatu intor praetorios allectus ab imp. Vespasiano .... *t. Cirtensis VIII 7057. Ad eundem potius quam ad Q. Pactumeium Frontonem (sic Borghesi VIII 558) spectat VIII 7058: [... allectus ab i]m[p. Caes. V[espasia]no Aug. et Tito imp[eratore] Aug[usti] filio), sacerdos fetialis, praefectus acrarum militaris, co(n)s(ularis) ex Afric[a p]rimus ....*
- 25 P. PACTVMEIVS CLEMENS. *Tituli Cirtenses VIII 7059 integer (1), 7060 (2), 7061 (3) nuntii. Praenomen servavit t. 1 et dipl. 36 III p. 879 cf. Renier recueil 33, Lacour-Gayet mël. d'arch. et d'hist. 1881 p. 85, 5. P. f., tribu Quirina t. 1. Decemvir stlitibus iudicandis, quaestor, legatus (T. Priferonii Pacti) Rosiani Gemini soceri sui proconsulis in Achaia, tribunus plebis, fetialis, legatus divi Hadriani Athenis Thespiis Plataeis item in Thessalia, praetor urbanus, legatus divi Hadriani ad rationes civitatum Syriae putandas, legatus eiusdem in Cilicia t. 1 cf. t. 2. Consul t. 1 suffectus cum M. Vindio Vero a. 138 XVI k. Iul. dipl. Legatus imperatoris Antonini Augusti in Cilicia, legatus Rosiani Gemini proconsulis in Africa t. 1. 3. Patronus quattuor coloniarum Cirtensium t. 1. Iuris consultus t. 1. 3, citatur Dig. 40, 7, 21, 1. Pater videtur T. Pactumei Magni (n. 28) cf. Borgh. VII 349; VIII 389 seq.*
- 26 Q. PACTVMEIVS FRONTO consul suffectus cum L. Aelio Plautio Lamia a. 80 *acta Arr. a. 80 VI 2059. Ad eum rettulit Borghesi VIII 558 t. Cirtensem VIII 7058, qui potius refertur ad Pactumeium Clementem (n. 24).*
- 27 [Pa]ctumeius Magnus praefectus Aegypti *inter a. 177—180, scilicet Marco et Commodo Augustis, t. Aegypt. CIG 4704. Praenomen fortasse ei fuit Q. cf. t. Alexandrinum III 6619: Pactumei[ae] Q. l(ibertae) He...*
- 28 T. PACTVMEIVS MAGNVS (*praenomen servaverunt acta Arr. a. 183*) consul suffectus cum L. Septimio Fla[viano?] a. 183 *acta Arr., occisus a Commodo c. a. 190 vit. Comm. 7, 6 (ubi codd. Pactuleius Magnus),*

- filius fortasse P. Pactumei Clementis (n. 25) cf. Borgh. VII 349. Filia eius Pactumeia Magna (n. 29) Dig. 28, 5, 92 (nisi hoc loco de praefecto Aegypti n. 27 cogitandum est).*
- 29 Pactumeia Magna, filia Pactumei Magni (aut n. 28 aut n. 27) heres Pactumci Androsthene Paul. Dig. 28, 5, 92.
- 30 Pactumeia Ver[...?] tit. Cirtensem VIII 7058 posuit consulari, ut videtur Pactumcio Clementi (n. 24).
- 31 .. PACVLA, L. fil., clarissima femina, uxor M. Nonii Arrii Paulini Apri clarissimi viri t. Brixianus V 4342 cf. Borgh. VI 65.
- 32 Paculla, uxor A. Cotti VI 1396.
- L. ROSCIVS AELIANVS PACVLVS SALVIVS IVLIANVS.
- L. ROSCIVS PACVLVS PAPIRIVS AELIANVS.
- 33 PACVIVS legatus legionis sextae in Syria a. 19 Tac. a. 2, 80. Syriam usu suam fecit Senec. ep. 12, 8 (si hic idem est). Praesidis loco eum a. 19—32 Syriam administrasse putat Borghesi V 92 seq.
- 34 Pacuvius Hister Iuv. 12, 111 sqq.
- 35 Sex. Pacuv[ius] Restitutus [procurator] Augustorum (duorum) ad fam(i)am] gladiat[or(i)am] per] Asiam e[st] adhac]rentes p[ro]vin]cia, pro[curator] Augustorum] ad vicesimam tr[ans] Pa]ldum t. Prusae ad Olympum rep. III 6994.
- 36 SEX. PACVIVS TAVRVS. Sex. Pacuvius (sic vel Pacius libri) Taurus Plin. n. h. 34, 22. Sex. Pacuvius, secundum alios Apudius Dio 53, 20, 2. Sex. Pacuvius Macrobianus. sat. 1, 12, 35. Pacuvius Taurus Macrobianus. sat. 2, 4, 4. Tribunus plebis a. 727 = 27, Dio 53, 20, 3; Macrobianus. sat. 1, 12, 35. Eo rogante plebiscitum factum est, ut mensis Sextilis Augustus appellaretur Macrobianus. sat. 1, 12, 35, aedilis plebis statuam Sibyllae restituit Plin. n. h. 34, 22, ab Augusto congiarium petivit Macrobianus. sat. 2, 4, 4.
- 37 Pacuvia Liciniana, cui rescripsit Pius Ulp. Dig. 36, 4, 3, 3.
- 38 Pacan Augusti libertus, procurator castrensium, procurator voluptatum, procurator Alexandreae t. Praenestinus XIV 2932.
- 39 P(a)elignianus, rescriptum imperatoris nostri (Caracallae?) ad eum Ulp. Dig. 50, 15, 3, 1. Fortasse T. Flavius Sallustius Paelignianus cos. ord. 231.
- T. FLAVIVS SALLVSTIVS PAELIGNIANVS.
- T. STA[TIVS? -TILIVS] IVLIANVS . . . PELIGNIANVS.
- Iulius Paelignus.
- C. Laecanius Bassus Paccius Paelignus.
- G. PONTIVS PAELIGNVS.
- AELIA PAETINA.
- MINICIA PAETINA.
- POMPONIA PAETINA.
- 40 P(a)etinus Neronianus a Galba occisus Plut. Galb. 17.
- Q. ARTICVLEIVS PAETINVS.
- Caecilius Paetinus.
- C. CILNIVS PAETINVS.

- 41 Paetus delator a. 55 *Tac. a. 13, 23*.
- 42 . . . IVS PAETVS consul suffectus c. a. 175 pr. Non. Iun. cum [Mum?]inio Sisenna t. *Velitris rep. X 6587. Fortasse Valerius Paetus nescio quis.*
- 43 Paetus Valerianus Galata ab Elagabalo interfectus a. 219 *Dio 79, 4, 7*.
 — ARTICVLEIVS PAETVS.
 — Q. ARTICVLEIVS PAETVS.
 — L. AVTRONIVS PAETVS.
 — CAECINA PAETVS.
 — C. CAECINA PAETVS.
 — CAESENIVS PAETVS.
 — L. CAESENIVS PAETVS.
 — P. CLODIVS THRASEA PAETVS.
 — CN. LABE[RIVS] PAETVS.
 — T. Prifernius Paetus Memmius Apollinaris.
 — T. PRIFERNIVS PAETVS ROSIANVS GEMINVS.
 — Valerius Paetus.
 — L. VALERIVS PAETVS.
 — M. VALERIVS PAETVS AQVI[LA vel. -LIVS].
- 44 Paeton spado Seiani *Plin. n. h. 7, 129*.
 — Q. Remmius Palaemon.
 — Salonia Paestrice.
- 45 Palfuerius latro, in Isauria a Probo captus et interfectus *vit. Probi 16, 4*.
- 46 M. PALFVRIVS SVRA (*praenomen servavit amphora Tergestina V 8112, 64, siquidem eiusdem est*) consularis filius sub Nerone luctatus cum virgine Lacedaemonia in agone, inde a Vespasiano senatu luctatus cum virgine stoicam sectam, in qua cum praevaleret et eloquentia et artis poeticae gloria, abusus familiaritate Domitiani acerbissime partes delationis exercuit *schol. Iuv. 4, 53*. Domitianus rogatus est, ut eum restitueret pulsum olim senatu ac tunc de oratoribus coronatum *Suet. Dom. 13*. Domitiano interfecto damnatus *schol. Iuv. l. c.*
- 47 Palfurius Sura ephemeridas Galliensi vitae composuit *vit. Gall. 18, 6*.
 — LOLLIVS PALLIKANVS.
 — PALLA v. POLLA.
- 48 Palladius ἑκκολόγος Ἑρμοπολίτης t. *Theb. Aeg. UIG 4808*.
 — Palladius v. P. Aelius Dionysius.
- 49 Pallas, Antoniae Augustae servus, epistolam dominae de insidiis Seiani Tiberio tradit (a. 31) *Ios. ant. 18, 6, 6*. Claudii libertus *Suet. Claud. 28; Plin. 8, 6, 12; Vict. ep. 4, 9; Iulian. Caes. p. 310 B, sed manusmissus videtur esse ab Antonia, si quidem ab eo nomen traxerunt M. Antonius Pallas consul a. 167 ex posteris puto eius, item M. Antonii Pallantis liberti VI 11965, XIV 2833 (aut ipsius liberti aut consulis a. 167 cf. Borghesi 8 p. 309)*. Frater Antonii Felicis *Tac. a. 12, 54*. Claudio a rationibus *Suet. Claud. 28; Plin. ep. 8, 6, 7; Zonar. 11, 9*. Messalinam amore C. Sillii depellere studet, sed per ignaviam desistit

- a. 48 *Tac. a. 11, 29*. Agrippinam Claudio commendat a. 48 *Tac. a. 12, 1 seq.* Adoptionem Domitii festinat a. 50 *Tac. a. 12, 25*. Agrippinae adulter *Tac. a. 12, 25, 65; 14, 2; Dio 61, 3, 2*. Senatus ei ornamenta praetoria decernit et sestertium centies quinquagies *Plin. ep. 7, 29, 2, a. 52 Tac. 12, 53, X k. Febr. Plin. ep. 8, 6, 13, cf. Suet. Claud. 28; Vict. ep. 4, 9; schol. Iur. 1, 108 p. 181 Jahm.* Claudio mortuo aliquamdiu potentiam retinet *Dio 61, 3, 2*. Nero ei non favet *Tac. a. 13, 2*, sed muneribus demovet a. 55 *Tac. a. 13, 14*. Eodem anno eum Burro accusatus absolvitur *Tac. a. 13, 23; Dio 61, 10, 6*. A Nerone veniam impetrat Felici fratri c. a. 60 *Tos. ant. 20, 8, 9*. Ab eodem imperatore propter divitias interfectus a. 62 *Tac. a. 14, 65; Dio 62, 14, 3*. Commemoratur praeterea *Plin. n. h. 32, 134; Iur. sat. 1, 108; Tac. a. 11, 38; Suet. Vitell. 2*. Titulus in monumento eius via Tiburtina incisus refertur *Plin. ep. 7, 29, 2; 8, 6, 1*.
- 50 Pallas, una ex Herodis Magni uxoribus, mater Phasaeli, *Ios. ant. 17, 1, 3; bell. 1, 28, 4*.
- M. ANTONIVS PALLAS.
- P. CLAVDIVS PALLAS HONORATIVS REPENTINVS.
- A. CORNELIVS PALMA.
- 51 Palmatius dicitur fuisse eques ditissimus Valeriani temporibus Caesareae in Cappadocia *Hesych. Miles. fr. 1 Müller IV 145*.
- Iunius Palmatus.
- 52 P. Palpellius Clodius Quirinalis (sic tit. *Tergestinus V 533 (1)*), P. Clodius] Qui[rinalis] *Pais suppl. ad CIL V 474 (2)*, Clodius Quirinalis *Tac. a. 13, 30* P. f., tribu Maecia t. 1, procurator Augusti t. 1, 2, praefectus classis t. 1 Ravennatis, veneno damnationem anteit a. 56 *Tac. a. 13, 30*. P. Clodius Quirinalis t. *Tergestinus V 540, fortasse pater eius naturalis, ut coniecit Mousssen*.
- 53 SEX. PALPELLIVS HISTER (praenomen in t. *Polensi V 35 et Plin. n. h. 10, 35*) P. f., tribu Velina tit. cit. Comes Ti. Caesari datus ab divo Augusto, tribunus militum legionis XIV geminae, decemvir stlitibus iudicandis, tribunus plebis, praetor, proconsul, legatus Ti. Claudii Caesaris Augusti tit. Consul suffectus cum L. Pedanio Secundo a. 43 mense Martio *Plin. n. h. 10, 35 cf. fast. fer. Lat. VI 2015 = XIV 2241, 7*. Pannoniae praesidebat a. 50 *Tac. a. 12, 29 (ubi cod. P. atellius Hister)*.
- Sex. Pedius Palpinianus.
- 54 Palumbus gladiator *Suet. Claud. 21*.
- 55 Pammenes novus declamator *Sen. contr. 1, 4, 7 p. 103, 28*, oxsul, Chaldaeorum arte famosus, annua pecunia a P. Anteio ministratur a. 66 *Tac. a. 16, 14*.
- 56 Pammenes citharoedus, ut videtur, floruerat Gai temporibus, a Nerone licet iam senectute confectus certare coactus a. 67 *Dio 63, 8, 4*.
- 57 Pammenes tragoedus *Philostr. vit. soph. 2, 1, 7 p. 238 Hadriani vel Pii temporibus*.

- PANATHENAIS *v.* MARCIA CLAVDIA ALCIA ATHENAIIS GAVIDIA LATIARIS.
- Pancharia *v.* Ancharia.
- 58 Pancrates poeta Alexandrinus carmen in Hadrianum et Antinum composuit *Athen. 15 p. 677 D.*
- 59 Pancrates philosophus cynicus *Philostr. vit. soph. 1, 23, 1 p. 225.*
- 60 Pandion, secundum alios Porus, rex Indorum, Augusto legatos misit a. 734 20 *Strab. 15, 1, 4 p. 686 cf. 1, 73 p. 719.*
- 61 Pandion, regulus quidam Indorum Plinii aetate *Plin. n. h. 6, 105.*
- 62 Pandion auriga Caracallae *Dio 77, 13, 6 V p. 749.*
- M. Latinius Pandusa.
- TL. LATINIVS PANDVSA.
- 63 Paneros (*agnomine ut videtur*) Cercopithecus, fenerator, a Nerone magnifico funere elatus *Suet. Nero 30.*
- 64 Panniculus archimimus Domitiani *Mart. ep. 2, 72, 4; 3, 86, 3; 5, 61, 12.*
- 65 Pannonius Avitus in Cilicia procuravit (Papiniani ut videtur temporibus) *Papin. Dig. 29, 2, 86.*
- 66 Pannychis, concubina Herodis Magni, donatur ab eo Archelao Cappadocum regi, *Ios. bell. 1, 25, 6.*
- Pansa *v.* L. Crassicius.
- CORELLIVS PANSÁ.
- M. IIRIVS FR[ONT]O NERATIVS PANSÁ.
- M. IVVENTIVS SECVNDVS RIXO POSTVMIVS PANSÁ VALERIANVS.
- P. LICINIVS PANSÁ.
- L. Lucilius Pansa Priscilianus.
- C. Servilius Pansa.
- C. Valerius Pansa.
- C. VIBIVS PANSÁ.
- M. VIBIVS PANSÁ.
- 67 Pantaenis amica Canii Rufi, poetria *Mart. 7, 69, 7.*
- 68 Pantagathus tonsor *Mart. 6, 52, 2.*
- 69 Panthea, Smyrnaea *Lucian. Imagg. 2, βασιλεῖ συνοῦσα ib. 10, cf. Xen. Cyrop. 6, 1, 45 seq. Pulchritudo eius describitur Luc. Imagg. et pro Imagg. Uxor L. Veri schol. Lucian. p. 164 Jac. Eandem intellegit M. Aurelius εἰς ἐαυτ. 8, 37: Μῆτα νῦν παρακἀθηται τῆ Ὀδύρῳ (vulg. τοῦ κυρίου, cod. Vat. τοῦ κυροῦ, Salmassius τοῦ Ὀδύρῳ, Nauck Ὀδύρῳ) σοροῦ Πάνθηια ἢ Πέργαμος;*
- [C.] Aufidius Panthera.
- Mallius Pantolabus.
- 70 Pantuleius eques Romanus dives, mortuus a. 17 *Tac. a. 2, 48.*
- 71 C. PANTVLEIVS GRAPTIACVS. *Tituli: Philippopol. III 6121 = III S. 7409 (1); Fundanus X 6265 (2); Ostiensis XIV 246 (3). Nomen plenum exhibent t. 2. 3. Legatus pr. pr. Thraciae a. 172 t. 1. Patronus*

collegii cuiusdam Ostiensis *t. 3*. C. Pantuleius C. f. Iustus pater eius, *mater fortasse Claudia T. f. Magna t. 2*.

- 72 C. Pantuleius Iustus C. f., pater C. Pantuleii Graptiaci (*u. 71*), *maritus fortasse Claudiae T. f. Magnae t. Fundanus X 6265*.

— Aemilius Papinianus.

— L. DOMITIVS GALLICANVS PAPINIANVS.

- 73 Papinivs tribunus militum a Chaearea ad Gaium trucidandum impulsus *Ios. ant. 19, 1, 6*.

- 74 SEX. PAPINIVS consulari familia ipse se interemit a. 37 *Tac. a. 6, 49*. *Filius fortasse Sex. Papinii Allenii (u. 76)*.

- 75 SEX. PAPINIVS patre consulari a Gaio flagellis occisus *Senec. de ira 3, 18, 3*. Anicii Cerealis (*sic*) filius a Gaio tortus et interfectus *Zonar. 11, 6; Borghesi 3 p. 234 eum putat filium minorem Sex. Papinii Allenii (u. 76) a Tacito a. 6, 49 memoratum, vereor ut recte, assentiente tamen Nipperdeio ad Tac. l. c.*

- 76 SEX. PAPINIVS ALLENIVS (*cognomen sic exhibet tit. Patavinus V 2823, Alienus Chronogr., Gallienus Prosper, Emilianus Hydatius*). Q. f., tribunus militum (*fortasse in Syria, cf. Plin. n. h. 15, 47; Borghesi 7 p. 396 seq.*), quaestor (*fortasse in Africa, cf. Plin. l. c.; Borgh. l. c.*), legatus Ti. Caesaris Augusti, tribunus plebis, praetor *tit.*, praet. peregrinus a. 27 *fasti Arv.* Legatus Ti. Caesaris Augusti pr. pr. *tit.* Consul *tit. Plin. n. h. 15, 47*, ordinarius cum Q. Plantio a. 36. Quindecimvir sacris faciundis *tit. Pater videtur Sex. Papinii n. 74*.

- 77 (Papinius Statius) *poetae pater; nomen nusquam. Nobili genere ortus Silv. 5, 3, 116 seq. carmina composuit Silv. 5, 3, 3. 133—208. Ludis Neapolitanis saepius palmam tulit 5, 3, 112. 134. LXV annos natus mortuus c. a. 80, 5, 3, 253 seq. Uxor ei superstes 5, 3, 240 seq. 263. Filius eum mortuum conqueritur carmine 5, 3 cf. 2, 1, 32 seq.; 3, 2, 39 seq.*

- 78 P. Papinius Statius Neapoli natus c. a. 40—45, *Silv. 3, 5, 81*. Postromis Domitiani annis aetate iam provecior *cf. 4, 4, 69 seq.; 89 seq.; 5, 2, 158*. Ex Claudia uxore natam habet *3, 5, 54*, filios non habet *5, 5, 79 seq.* Agone Capitolino victus *3, 5, 31; 5, 3, 225 seq. cf. Suet. Dom. 4*. Ludis Neapolitanis patre adstante coronatus *5, 3, 225 seq.; 2, 2, 6 seq.* Ludis Albanis vicit *3, 5, 28; 4, 5, 22 seq.; 4, 2, 65 seq.; 5, 3, 225 seq.* Thebais eins *cf. Silv. 3, 2, 142 seq.; 3, 5, 36; 1, 5, 8; 1 prooem. 9 seq.; 4, 7, 25 seq. initio patre iuvante scripta 5, 3, 233. Achilleis 4, 7, 23 seq.; 5, 2, 162 seq.; vil. Gord. 3, 3. Utrumque carmen commemorat 4, 4, 94 seq.; 5, 5, 36 seq.* Agaven Paridi vendit, Thebaide lecta esurit *Inv. sat. 7, 82—87. Domitiani facta celebraturus Theb. 1, 17 seq.; Ach. 1, 18 seq. Praedium a Domitiano ei videtur donatum Silv. 3, 1, 61 seq. Praedium eius Albanum 5, 3, 37 seq.; 4, 5, 1 seq. mortuus certe post a. 95, fortasse c. a. 96—98.*

- 79 Papius centurio, unus ex interfectoibus Clodii Macri, a Muciano Karthaginem missus, a L. Pisone proconsule supplicio affectus a. 70 *Tac. h. 4, 49*.

— *CASSIVS PAPIRIVS.

80 CN. PAPIRIVS AELIANVS (*praenomen habet t. Saruizegetusae rep. III 1446*) legatus pr. pr. Daciae a. 132—133 *tit. cit.* Legatus pr. pr. Britanniae a. 146 *dipl. 75 cph. V p. 97 = VII 1117. Fortasse idem est n. 82.*

81 CN. PAPIRIVS AELIANVS consul ordinarius eum L. Cossonio Eggio Marullo a. 184 *VI 2099; X 5160; XIV 172 add. 2394. 3663 alibi.*

82 GN. PAPIRIVS AELIANVS AEMIL[IANVS] TVSCILLVS tribu Galeria, quaestor provinciae Achaiae, tribunus plebis . . . praetor, legatus Augusti legionis XII . . . t. *Iliberritanus II 2075. Fortasse idem ac n. 80 aut n. 81.*

— L. ROSCIVS PACVLVS PAPIRIVS AELIANVS.

83 M. PAPIRIVS CANDIDVS clarissimus vir, patronus coloniae Canusii a. 223 *album Canus. IX 338.*

84 C. PAPIRIVS CARBO C. f., tribu Crustumina, tribunus militum, XXVI vir, quaestor propr.; Antullia Q. f. uxor *VI 1317 „aetate liberae recip. imperiive ineuntis“*, Henzen.

— M. Aurelius Papirius Dionysius.

85 Papirius Fabianus philosophus et orator *saepius citatur a Seneca utroque et a Plinio maiore*; aliquanto minor natu quam Seneca maior *contr. II pr. 5 p. 152, 26. De libris eius cf. Sen. ep. 100; de eloquentia eius cf. Senec. ep. 11, 4; 40, 12; 52, 11; 58, 6. Cf. Teuffel⁵ § 266, 10.*

86 Papirius Fronto auctor iuris *Callistratus Dig. 14, 2, 4, 2; Marcianus Dig. 15, 1, 40; 30, 114, 7; responsorum eius liber tertius Callistr. Dig. 50, 16, 220, 1. Marci temporibus eum adscribit Teuffel⁵ § 369, 9. Severi dubitans Krüger, Gesch. d. Quellen u. Litt. d. röm. Rechts, I p. 1888 p. 203.*

87 Papirius Iustus, auctor iuris, scripsit constitutionum libros XX *index Dig. Citantur libri I, II, VIII saepius in Dig. Constitutiones sunt annorum 162—175. Scripsit igitur Marci vel Commodi temporibus, cf. Teuffel⁵ § 369, 7.*

88 C. PAPIRIVS MASSO C. f., tribu Velina, tribunus militum, aedilis plebis, q(uaesitor?) iud(ex), cur(ator) fru(menti) t. urb. *VI 1480. 1481 cf. Mommsen Hermes IV 361, 2. Uxores Ofania C. f. Quarta, Statia Q. f. Quinta ib.*

89 [Ti.? P]apirius Paulinus t. *Phrygius III S. 7004. Videtur fuisse magistratus vel homo nobilis.*

90 Papir[ius] Rufus . . . procurator aurariarum Daciae t. *Zalatnae rep., male traditus III 1311.*

— M. Aurelius Papirius Socrates.

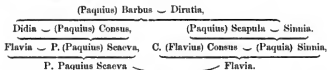
— C. Iulius Papius.

91 Papius Faustus vir nobilis a Severo occisus *vit. Sev. 13, 1.*

92 M. PAPIVS MVTILVS (*praenomen in fastis*) M. f. N. n. *fasti Cap. I p. 442. Consul suffectus cum Q. Poppaeo Q. f. Q. n. Secundo a. 9 ex k. Iul. fasti Cap. l. c. fasti Antiat. I p. 475 = X 6639. Dio 56, 10, 3;*

Isidor. orig. 5, 15, 1. Cum collega legem tulit Papiam Poppaeam Dio l. c.; Isidor. l. c. cf. Tac. a. 3, 25, 28; Suet. Claud. 19, 23; Nero 10; irrisconsultos passim. In senatu sententiam dicit a. 16 Tac. a. 2, 32. Uxorem non habet Dio l. c.

- CLAVDIA PAPIA NETONIA INSTEIA PRAENESTINA.
 — C. CERVONIUS PAPVS.
 — C. IVLIVS PISIBANVS MAXIMVS AEMILIVS PAPVS.
 — SOSIVS PAPVS.
 — M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS PAPVS ARRIVS PROCVLVS IVLIVS CELSVS.
 93 P. PAQVIUS SCAEVA. *Tituli: Histonii rep. IX 2845 seq. (1); urbani VI 1483 (2); 1484 (3); tegulae Histonii rep. IX 6078, 128 (4). P. f. t. 4. Scaevae et Flaviae filius, Consi et Didiae nepos, Barbi et Dirutiae pronepos t. 1. Quaestor, decemvir stlitibus iudicandis ex senatus consulto post quaesturam, quattuorvir capitalis ex senatus consulto post quaesturam et decemviratum stlitium iudicandarum, tribunus plebis, aedilis curulis (cf. Mommsen StR. I³ 555, 1), iudex quaestionis, praetor aerarii (itaque post a. 731), proconsule provinciam Cyprum optinuit, viarum cur(ator) extra u(rbem) R(omam) ex senatus consulto in quinqu(ennium), proconsul iterum extra sortem auctoritate Augusti Caesaris et senatus consulto misso ad componendum statum in reliquum provinciae Cyprī, fetialis, consobrinus idemque vir Flaviae, Consi filiae, Scapulae neptis, Barbi proneptis, simul cum ea conditus t. 1 cf. 2. Stemma igitur tale (cf. IX 2846):*

- 94 Paralius a Commodo interfectus *vit. Comm. 4, 4.*
 95 Paris pantomimus *Suet. Dom. 10; schol. Iuv. 6, 87 p. 239, 21 Jahn; origine Aegyptius Martialis 11, 13, 3; a Domitia Domitiani uxore amatus Suet. Dou. 3; Vict. ep. 11, 11; ob adulterium cum Domitia commissum media in via interfectus a. 83 Dio 67, 3, 1 cf. schol. Iuv. l. c. Sepultus in via Flaminia Martialis 11, 13, 7. Statius poeta ei vendit Agaven Iuv. 7, 87. Idem fortasse est saltator Galen. 12, 454 Kühn.*
 — Paris histrio Veri v. Maximinus.
 — L. Domitius Paris.
 96 Parraces Parthus *Tac. a. 12, 14.*
 97 Parthamasiris. Parthamasirus *Fronto princ. hist. μ. 209 Naber. Παρθου Μαρσρου vel Μαρσρου Arriau. frg. 16 Müller III p. 589 ap. Suid. s. v. Γυνῶσις. Παρθουσίρου vel Παρθωσίρου (Arrian.?) ap. Suid. s. v. Παρθαλῶν. Παρθαμάσις Dio 68, 17, 2. Sarmatosiris vit. Hadr. 5, 4.*

ubi tamen intellegendus Parthamaspatēs. Farmatosyrio vel farmato (sarm.) syriae Eutrop. 8, 3.

Pacori (II) (n. 20) filius, Exedaris frater, quem Osroes patruus Exedaris loco regem Armeniae constituit diadema ei a Traiano petens a. 113/4, *Dio 68, 17, 2 cf. 19, 4*. Traianus eum regno privavit a. 114, *Dio 68, 17-20*. Supplex, tamulto orto interfectus a Traiano *Fronto l. c. πρώτος παραβαίνων τὸ συγκαίμενα ἔτοχε τῆς δόξης Arrian. frag. 16, occisus Eutrop. 8, 3. Cf. v. Gutschmid Gesch. Irans p. 141 seq. stemma s. v. Pacorus (n. 19).*

98 Parthamaspatēs. Παρθμασπάτης *Arrian. frag. 18 Müller III p. 590 ap. Malal. XI p. 273 Bonn. Παρθμασπάτης Dio 68, 30, 3; 33, 2. Sarmatosirin (scr. Parthamasirin, intellege Parthamaspatem) vit. Hadr. 5, 4.*

Oсроis filius, Sanatruccii (II) ἐξάδελφος, huic διαφρονεῖται et ad Traianum transit, qui Sanatruccio victo eum Persarum regem facit a. 116/7, *Arrian. l. c.; Dio 68, 30, 3; vit. Hadr. 5, 4*. Parthi eum detestati sunt a. 117, *Dio 68, 33, 2; vit. Hadr. 5, 4*. Hadrianus eum proximis gentibus dedit regem, *vit. Hadriani 5, 4, scilicet Osrhoenis, quorum regnum a. 118-123 obtinuit Phratamaspatēs vel Pharnataspatēs certe idem, cf. v. Gutschmid, Gesch. d. Königreichs Osrhoene p. 28, 49; Gesch. Irans p. 145 et stemma s. v. Pacorus (n. 19).*

— Aemilius Parthenianus.

99 Parthenius poeta, oriundus e Bithynia, Romam translatus tempore belli Mithridatici, vixit asque ad Tiberii tempora *Suidas*. Amicus Corneli Gallii, ad quem librum qui exstat περὶ ἑρωτικῶν παθημάτων misit *cf. praef. p. 297 Meineke, analecta Alexandrina*. Imitati eum sunt Vergilius *Gell. 13, 26 cf. Macrob. 5, 17, 18* et Tiberius postea imperator *Suet. Tib. 70. De scriptis eius Suidas, e recentioribus Sussemühl, Gesch. d. gr. Litt. I 191 seqq.*

100 Parthenius Tiberii Caesaris servus *Pompon. Dig. 28, 5, 42.*

101 Parthenius Domitiani cubicularius *Mart. 4, 45, 2; 78, 8; 5, 6, 2; 8, 28, 16; Suet. Dom. 16; Dio 67, 15, 1; Vict. ep. 11, 11, vates Mart. 9, 49, 3; diem natalem Burri filii celebrat Mart. 4, 45, 2. Pugionem accepit, Dio 67, 15, 1, cf. Mommsen StR. I^a p. 435 n. 3, II^a p. 837 n. 1. Martialis eum rogat, ut carmina sua imperatori offerat Mart. 5, 6, 2; 12, 11, 1. Martialis togam misit Mart. 8, 28, 16; 9, 49, 3. Martialis ei librum XI epigrammatum misit 11, 1, 3. In Domitianum coniuravit a. 96 *Suet. Dom. 16 seq.; Dio 67, 15, 1; Vict. ep. 11, 11*. Stephanum misit ad Domitianum interficiendum *Dio 67, 17, 1 = Zon. 11, 19*. Interfector Domitiani operam dedit, ut Nerva imperator fieret, *Eutr. 8, 1 = Oros. 7, 11*. Nervam confirmat, crudeliter a militibus interficitur *Vict. ep. 12, 2, 8. Praeterea commemoratur Tertull. apol. 34 et fortasse Iuv. 12, 44 (sed. cf. schol.).**

— Pasicles v. L. Crassicius.

102 Pasicrates Dionis Chrysostomi pater *Suid. s. v. Δάων; Phot. cod. 209.*

- Prusensis, civis Romanus *Dio Chrys. 41 p. 103 Dind. Prusae urbi praefuit l. c. 44 p. 114 Dind. (apud filium patris nomen non affertur).*
- 103 P. PASIDIENVS FIRMVS proconsul Bithyniae sub Claudio *mummi Nicomediae Mionnet S. V 170, 984 seq., II 466, 306. Leake num. hell. Asia p. 90.*
- 104 PASSENIA PETRONIA clarissima femina *tegula urbana aetatis fere Commodianae XV 419.*
- 105 C. Passennus Paullus Propertius Blaesus (*sic tit. Asisii rep. ap. Haupt opusc. I 283, Passienus vel Passennius vel Passenius Paullus Plin.*) C. f., tribu Sergia *tit. cit. 'Splendidus eques Romanus scribit elegos; gentilicium hoc illi: est enim municeps Properti atque etiam inter maiores suos Propertium numerat' Plin. ep. 6, 15, 1. Valetudine mala; Horatium imitatur Plin. ep. 9, 22.*
- 106 L. PASSERIVS ROMVLVS legatus Aug. (*male*) propr. et *πρᾶξιότης καὶ ἀναστράτης*, t. *bilinguis Branchidis prope Miletum rep. III S. 7150 = CIG 2870, scilicet legatus Q. Iulii Balbi (aut consulis a. 85 aut consulis a. 129) proconsulis Asiae.*
- 107 C. PASSIENIVS COSSONIVS SCIPIO ORFITVS, C. f., tribu Scaptia, clarissimus vir augur publ(icus) p(opuli) R(omani) Quir(itium), adlectus inter patricios, praetor candidatus, curator reipublicae Sutrinorum, quaestor urbanus, decemvir scilicet iudicandis, sevir equitum Romanorum t. *Grumentii rep. X 211.*
- 108 Passienus pater (*scilicet L. Passieni Rufi n. 111*), declamator insignis diem obiit a. 745-9 *Hieron. h. a. = Suet. frgm. p. 290 Roth. Temporis sui primus orator Senec. contr. 2, 5, 17. Saepius memoratur in Senecae controversiis.*
- VIBIVS PASSIENVS.
- 109 C. PASSIENVS CRISPVS (*praenomen in consulatu, tit. Gallicus Henzen 5214, Dio 60, 23, 1; [C. C]rispi Passieni t. urb. bull. com. 1889 p. 212; Passienus Crispus vel Crispus Passienus Plinii, Seneca, Suet.; Passienus Tac., Quint., Hieronym.; Crispus alibi*). *Nepos Passieni declamatoris (n. 108), filius L. Passieni Rufi (n. 111) cf. Senec. epigr. 6, 9 (= Riese anthol. lat. 405 cf. 445). Borghesi 5 p. 157 seq.; Mommsen ind. Plin. p. 421; Hieronymus a. 745. 791 (= Suet. frgm. p. 290 Roth) eum declamatoris filium male putat. Municeps Viselliensis (?), in senatu dicere coepit sub Tiberio, plurimas sponte causas apud centumviros egit, pro qua re in basilica Iulia eius statua (cf. *Mart. 10, 2, 10 et Friedländer ad h. l.*) posita est. Consulatus duos gessit (cf. *Plin. n. h. 16, 242. Primum consul suffectus a, incerto; consul II ordinarius cum T. Statilio Tauro a. 44 tit. cit. Dio 60, 23, 1; Fasti eos.*). Uxores habuit duas, primam Domitiam amitam Neronis (cf. *Quint. 6, 1, 50; 6, 3, 74*), deinde Agrippinam matrem Neronis (cf. *Plin. n. h. 16, 242; Suet. Nero 6*). Possedit bis milia sestertium. Omnium principum gratiam adpetivit, sed praecipue C. Caesaris, quem iter facientem secutus est pedibus.*

- Periit per fraudem Agrippinae, quam heredem reliquerat, *schol. Iur.* 4, 81 = *Suet. frgm.* p. 290 *Roth.* Fraude heredis suae necatur *Hieron.* a. 791/38 = *Suet. frgm.* p. 290 *Roth.* qui annus falso indicatus est; Claudio regnante mortuus *Suet. Nero* 6, inter a. 44—48, cum a. 48 *Agrippina Claudio miserit.* Funere publico clatus *schol. Iur.* l. c. Orator *Plin. n. h.* 16, 242; *Quint.* 10, 1, 24. Dicta eius faceta *Senec. benef.* 1, 15, 5; *Plin. ep.* 7, 6, 11; *Tac.* a. 6, 20. *Iudicia de eo Senecae ep.* 6 *nat. quaest.* 4 *praef.* 6 et *Quintiliani* 6, 1, 50; 6, 3, 74; 10, 1, 24.
- 110 Q. PASSIENVS LICINVS consul suffectus a. 149 mense Nov. cum C. Iulio Avito *dipl. mil. nuper repertum.*
- 111 L. PASSIENVS RVFVS. *Titulus agri Siccensis VIII S.* 16456 (1); *memoratur in titulis servorum VI* 5572 (2); *IX* 6094 (3). *Nummus ap. Müller num. de l'anc. Afrique suppl.* p. 43 n. 39 a. L. Passienus Rufus t. 1 et in consulatu, *bull. comun. XVI* 1888 p. 231. L. Pass[ienus] Rufus *nummus*, Passenus Rufus t. 3 (*Bassienus Rufus traditur t. 2*). *Passienus Vell.* 2, 216, 2. Consul ordinarius cum C. Calvisio Sabino 750/4 *fasti.* Proconsul Africae t. 1, *nummus*, imperator in ea appellatus t. 1, ornamentis triumphalibus ornatus *Vell., c. a.* 3 p. *Chr. cf. Vell. Filius videtur Passieni (n. 108), pater C. Passieni Crispi (n. 109) cf. Senec. epigr.* 6, 9. *Borgh.* 5 p. 157 seq. *Mortuus fortasse a. 38, quo anno Hieronymus filium eius obiisse male dicat. — Huius fortasse liberti VI* 6955, 7120, 7257—7280, 23845.
- 112 Passienus Rufus amicus Frontonis *ad ant.* 1, 8 p. 179 seq. *Naber.*
- 113 Pastor eques Romanus, cuius filius a Gaio interfectus est *Senec. dial.* 4, 33, 3—6.
- 114 Pastor amicus Martialis 9, 22, 1, *fortasse Iunius Pastor, Plin. ep.* 1, 18, 3.
- AIETIVS PASTOR.
- Iunius Pastor.
- A. IVNIVS PASTOR L. CAESENIVS SOSPES.
- L. SEPTIMIA PATABINIANA BALBILLA TYRIA NEPOTILLA ODAE-NATIANA.
- (C.?) VELLEIVS PATERCVLVS.
- L. VELLEIVS PATERCVLVS.
- Ael(ius) Paternianus.
- 115 PATERNVS consul ordinarius a. 233 cum Maximo II. *Fortasse alterum eius cognomen Agricola III* 5460. *Cf. etiam Branbach* 969: ... rno cos. *Fortasse idem ac n. 117 et 118.*
- 116 PATERNVS consul ordinarius a. 267 cum Arcesilao. *Fortasse idem ac n. 118.*
- 117 PATERNVS consul ordinarius II a. 268 cum Mariniano. *Fortasse idem ac n. 115 et 118. Cf. etiam Aspasius Paternus procos. Afr.* a. 257.
- 118 PATERNVS praefectus urbis a. 264—266, *Chronographus a.* 354. *Fortasse idem ac n. 116 aut 117.*

- ASPASIVS PATERNVS.
- C. Cl(audius) Paternus.
- Claudius Paternus Clementianus.
- C. Iulius Paternus.
- ... VS C. IVLIVS ADVRIVS... [PATE]RNVS.
- OVINIVS PATERNVS.
- Plinius Paternus.
- TARRVTENVS (*sive* TARRVTENIVS) PATERNVS.
- 119 Patrobius Neronis libertus *Plin. n. h. 35, 168; Tac. h. 1, 49; Dio 63, 3, 1. Munera edidit Puteolis a. 66, Dio 63, 3, a Galba occisus a. 68, Dio 64, 3, 4; Plut. Galb. 17 cf. Tac. h. 1, 49. Libertus eius caput Galbae eo loco, ubi iussu Galbae animadversum in patronum suum fuerat, abiicit, Suet. Galb. 20 cf. Plut. Galb. 28. Commemoratur praeterea Tac. h. 2, 95.*
- 120 (Domitius?) Patruinus, pater Domitiae Vettillae uxoris L. Roscii Pauculi consulis designati (a. 184?) *t. Verceilis rep. V 6657.*
- MANLIVS PATRVINVS.
- L. PVBLIVS CELSVS PATRVINVS.
- C. SALONIVS MATIDIVS PATRVINVS.
- M. STATIVS PATRVINVS.
- Valerius Patruinus.
- P. VALERIVS PATRVINVS.
- Patuleius *v.* Pantuleius.
- 121 ... L. F. PAVLLA, uxor C. Caristanii Frontonis legati Domitiani *t. Antiochenus Pisidiac, Papers of the American school II p. 134 n. 108.*
- C[LAVDIA] PAVLA.
- IVLIA CORNELIA PAVLA AVG.
- Postumia Paulla.
- PAVLLA AEMILIA.
- Postuma Paulla Avidia Procula Rutilia Proba.
- Paulla Rutilia.
- 122 Paulina Saturnini nxor *c. a. 36 Ios. ant. 18, 3, 4.*
- 123 Paullina *domina quaedam VI 9505, fortasse Sergia Paullina VI 9148 seq.*
- Aemilia Paulina Asiatica.
- CERELLIA PAVLINA.
- DOMITIA PAVLINA.
- IVNIA PAVLINA.
- LOLLIA PAVLINA.
- LVSIA PAVLLINA.
- POMPEIA PAVLINA.
- PVPIENIA SEXTIA PAV[LINA] CETHEGILLA.
- RVTILIA PAVLINA.
- Sergia Paullina.
- Valeria Paullina.

- ... A ASINIA [CLA]VDIA TIBERIA ... ATIA STATILIA PAVLLINA IVLIANA PHILIPPA.
- SEX. ANICIUS FAVSTVS PAVLINIANVS.
- 124 PAVLINVS consul suffectus a. inc. *Plin. ep. 9, 37, 1, fortasse Valerius Paulinus. Ad Paulinum scripsit Plin. ep. 2, 2; 9, 3, 37. Vide num cogitari possit de M. Lollio Paulino Valerio Asiatico Saturnino cos. a. 93.*
- 125 PAVLINVS clarissimus vir, curator aedium sacrarum a. 214 *tit. urban., bull. comun. 1884 XII p. 8 n. 709. Antecedit Max. . . . ., quod fortasse cum Paulini nomine coniungendum est. At cf. Mommsen STR. II² 1051, 3.*
- 126 PAVLINVS consul ordinarius a. 277 cum Probo imperatore *fasti.*
- 127 Paulinus *χλάροχος* in Vespasiani exercitu *Ios. bell. 3, 8, 1 seq. Idem potest esse Paulinus Alexandreae praefectus Ios. bell. 7, 10, 4, nisi hic cum Valerio Paulino (Tac. h. 3, 43) conferendus est.*
- 128 Paulinus pedibus celer *Mart. 2, 14, 3; 3, 78.*
- ANICIUS FAVSTVS PAVLINVS.
- C. CARISTANIVS PAVLINVS.
- M. CASSIVS PAVLLINVS.
- M. CASSIVS HORTENSIVS PAVLINVS.
- TI. CLAVDIVS PAVLINVS.
- P. CLVVIIVS MAXIMVS PAVLINVS.
- SEX. COCCEIVS ANICIUS FAVSTVS PAVLINVS.
- Fabius Paulinus.
- HORTENSIVS PAVLINVS.
- [I]VLIVS I. . . . [IN]STEIVS PAVL[NVS].
- Iunius Paulinus.
- C. LICINIVS TRIO PAVLINVS.
- M. LOLLIVS PAVLLINVS VALERIVS ASIATICVS SATVRNINVS.
- . . . CVS MODESTVS PAVLINVS.
- M. NONIVS ARRIVS PAVLINVS.
- TI. (?) PAPIRIUS Paulinus.
- POMPEIVS PAVLINVS.
- Pompeius Paulinus.
- C. PONTIVS PAVLINVS.
- C. SVETONIVS PAVLINVS.
- SEX. TADIVS LVSIVS NEPOS PAVLLINVS.
- VALERIVS PAVLINVS.
- Valerius Paulinus.
- Paull- v. Paul-.
- 129 PAVLVS praetorius sub Tiberio *Senec. benef. 3, 26.*
- 130 Paulus *advocatus quidam, cui Martialis a. 92 misit carmen 7, 72.*
- 131 Paulus Venetus centurio cohortium praetoriarum in Neronem coniuravit a. 65 *Tac. a. 15, 50.*

- L. AEMILIVS LEPIDVS PAVLLVS = PAVLLVS AEMILIVS LEPIDVS.
- L. AEMILIVS PAVLLVS.
- M. CENSOR(IVS) PAVLLVS.
- P. Granius Paulus.
- Iulius Paulus.
- Iulius Paulus.
- C. Passennus Paullus Propertius Blaesus.
- Sabidiebius (Sabidienus? *Hirschfeld*) Paulus.
- SERGIVS PAVLVS.
- L. SERGIVS PAVLLVS.
- SERVILIVS PAVLVS.
- P. STATIVS PAVLLVS POSTVMIVS IVNIOR.
- VELIVS PAVLVS.
- L. VETTIVS PAVLLVS.
- PAVLLVS AEMILIVS REGILLVS.
- PAVLLVS FABIVS MAXIMVS.
- PAVLLVS FABIVS PERSICVS.

- 132 Pausanias periegeta, composuit descriptionem Graeciae libris X, quae exstat, librum I *seorsum editum* Hadriani ut videtur temporibus 1, 5, 5 (inter a. 143—165 *Gurlitt Pausanias p. 1. 58*); libros II—X c. a. 173—177, scilicet I, II—IV c. a. 173—174; I, V annis 217 post coloniam Corinthum deductam i. e. a. 174 (5, 1, 2); I, VI—VII c. a. 174—175; I, VIII c. a. 175—176 (8, 43, 6); I, IX c. a. 176—177; I, X paulo postquam Costoboci in Graeciam invaserunt (i. e. a. 175—176) itaque c. a. 177 (10, 34, 5) cf. *Heberdey arch. epigr. Mitt.* 1890, 13 p. 186—191. Versatus est in Lydia, imprimis ad montem Sipylum 5, 13, 7; 1, 21, 3; 1, 24, 8; 5, 27, 5; 9, 18, 3 seq.; 9, 21, 6, item in Syria, imprimis ad Orontem flumen 4, 35, 9; 5, 7, 4; 6, 2, 7; 6, 24, 8; 8, 16, 5; 20, 2; 23, 5; 29, 3; 33, 3, unde natum cum putant alii in Lydia, fortasse *Magnesiae ad Sipylum* (cf. *Gurlitt p. 56 seq.*), alii in Syria, fortasse *Antiochiae* (cf. *Kalkmann, Pausanias p. 11, 1*). Vidit Memnonem colossam 1, 42, 3. Videtur fuisse apud Ammonem in Libya 5, 15, 11; 9, 16, 1, in Campania 5, 12, 3, cf. 4, 35, 12; 8, 7, 3, Romae 8, 17, 4; 9, 21, 1 cf. 5, 12, 6; 8, 46, 4. 5. Citatur *Aelian. v. h.* 12, 61. *Eundem fuisse Pausaniam Syrum* (n. 134) probat *Kalkmann, Pausanias der Perieget, Brl.* 1886 p. 11, 1, negat *Gurlitt, über Pausanias, Graz* 1890.
- 133 Pausanias sophistes, Caesareae in Cappadocia natus, discipulus Herodis Attici, Athenis et Romae docebat, senex Romae mortuus, *Philostr. vit. soph.* 2, 13 p. 258 seq. Magister (Claudii) Aeliani Romani I. c. 2, 31, 3 p. 273 et *Aspasii* I. c. 2, 33, 4 p. 275. Scripsit περί συντάξεως βιβλίων ἑν, προβλημάτων βιβλίον ἑν, alia *Suidas*. *Idem videtur esse Pausanias sophistes is qui ex Syria quondam Romam veniens a (Claudio) Galeno curatus est Galen.* 8 p. 213 *Kühn*.
- 134 Pausanias Syrus (aut Damascenus *Constantin. Porphyrog. ap. Dindorf*

hist. Gr. min. I 154, aut Antiochenus cf. Christ, Griech. Litteraturgeschichte 1890 p. 577, 5) historicus, cuius fragmenta (a Malala et Stephano Byzantino potissimum servata) collegerunt Müller fr. *hist. Graec. IV 467—471 et Dindorf hist. Graeci min. I 154—164. Idem fortasse ac periegeta (n. 132).*

- 135 Pausanias Lacedaemonius, historicus, scripsit περί Ἑλληνιστοῦ, Λακωνικά, Χρονικά, περί Ἄμφικτυόνων, περί τῶν ἐν Λακωνίᾳ ἑορτῶν *Suidas*.
136 Pausanias lexicographus *Photius cod. 153*.

137 Pausanias tacticus *Arrian. tact. 1, 1. Aelian. tact. 1, 2*.

138 PAXAEA Pomponii Labeonis coniu x venas resolvit a. 34 *Tac. a. 6, 29*.

139 C. PE ... legatus pro pr. (Moesiae inferioris) sub Gordiano III *S. 7606. 7607*.

140 PEDANIVS legatus Augusti in Syria (fortasse legionis) c. a. 747/7, *Ioseph. bell. 1, 27, 2 seq.; ant. 16, 11, 1—3*.

141 PEDANIVS COSTA „ut adversus Neronom ausus et Verginii exstimulator“ Vitellio invidus; ideo cum a Galba ut videtur consul destinatus esset, ab eo ad consulatum non admissus *Tac. h. 2, 71. Fortasse ex posteris Costae legati M. Bruti noti ex nummis (Eckhel 5 p. 269), siquidem recte hunc Pedaniae gentis fuisse statuunt*.

142 (PEDANIVS) FVSCVS, (L. Iulii Ursi) Serviani nepos, una cum eo interfectus ab Hadriano a. 136 *Dio 69, 2, 6; 17, 1*, quod imperium speraret *vit. Hadr. 23, 3*, annos duodeviginti natus *Dio 69, 17, 1; natus igitur a. 118. Filius consulis a. 118 (n. 144) cf. Plin. ep. 6, 26. Stemma hoc videtur:*

145 Cn. Pedanius Salinator cos. 60,

143 Pedanius Fuscus Salinator procos. Asiae c. 100, Iulius Servianus,

144 Cn. Pedanius Fuscus Salinator cos. 118, (Julia),

142 (Pedanus) Fuscus † 136.

143 PEDANIVS FVSCVS SALINATOR. *Tit. Ephesius ap. Wood discoveries n. 12. Nummi: Smyrnae ap. Eckhel II p. 558, Mionnet III p. 227 n. 1271, Borgh. 2 p. 210 seq., Wadd. fastes n. 111 p. 168 seq. (1); Thyatiris: Mionnet IV p. 157 n. 898, Wadd. l. c. (2); Borgh. l. c. et Wadd. l. c. (3); Cysici: Wadd. l. c., mss. Berol., minus bene Mionnet II p. 538 n. 166, suppl. V p. 317 n. 218—220. Leake num. hell. suppl. p. 45, ubi plerumque pro Φόσκιου exhibetur Κοόσκιου (4).*

Pedanius Fuscus Salinator *tit.*, Fuscus Salinator *Plin. ad T. 87, Fuscus nummi (in nummo 1: ΖΜορνάλων ΑCΙ(έων)? cf. Eckhel II p. 562) ΦΟΥCΚΩ · ΑΝΘΥΠΑΤΩ CΤΡΑΤΗΓΟΥ ΡΟΥΦΟΥ, illud ΑCΙ Wadd. resolvit aut ΑCΙΝΩΡ aut ΑCΙΔΑΓΓΩ, ita ut etiam de Asinio Fusco cogitari possit). Proconsul Asiae *tit.*; *nummi*, inter a. 98—102, cum Traiano aut nullum (1) aut Germanici tantum cognomen (2—4) additum sit, *cf. Wadd. l. c. Mommsen ind. Plin. p. 421. Testimonium dat praefecto cohortis Plin. ad T. 87, unde Mommsen l. c. collegit praefuisse**

- cum provinciae cum exercitu. Pater Cu. Pedanii Fusci Salinatoris cos. a. 118 cf. Plin. ep. 6, 26, 1.*
- 144 CN. PEDANIUS FVSCVS SALINATOR (*sic in consulatu CIG 1732; Fuscus Salinator Plin.*), *filius praecelentis cf. Plin. ep. 6, 26, 1; domus eius patricia ibid. Plinius eum instituit et causam agentem audit ep. 7, 9; 6, 11. (L.) Iulius (Ursus) Servianus filiam ei despondet ep. 6, 26. Filius (n. 142) ei nascitur a. 118 Dio 69, 17, 1 cf. 2, 6. Consul erlinarius a. 118 cum Hadriane II fasti.*
- 145 CN. PEDANIUS SALINATOR consul suffectus a. 60 mense Iulio cum L. Velleio Patereule III p. 845 dipl. 2.
- 146 L. PEDANIUS SECVNDVS (L. Pedanius Plin., Pedanius Secundus Tac.) consul suffectus a. 43 mense Martio cum Sex. Palpellio Histro Plin. n. h. 10, 35 cf. fast. fer. Lat. VI 2015 = XIV 2241, 7. Praefectus urbi a serve interfectus a. 61 Tac. a. 14, 42. *Affinis eius videtur L. Pedanius L. f. Secundus Iulius Persicus t. Barcinonensis II 4513. — Q. Ascenius Pedianus.*
- 147 Q. PEDIVS quaestor urbanus a. 713/41 VI 358, *filius consulis a. 711/43. Fortasse ideum Pedius intellegendus Hor. sat. 1, 10, 28, ubi non 'Pedius Poplicela', sed 'Poplicola Cervinus' coniungendum videtur.*
- 148 Q. PEDIVS, nepos consulis a. 711/43, natura mutus, picturam didicit; puer obiit Plin. n. h. 35, 21.
- 149 Sex. Pedius (Dig. 4, 8, 32, 20; 9, 2, 33; 31, 1, 5, 9), auctor iuris. Liber eius primus de stipulationibus Paul. Dig. 12, 1, 6; liber eius vicesimus quintus ad edictum Paul. Dig. 37, 1, 6, 2. Scripsit post Ofilium et Massurium Sabinum (cf. Dig. 14, 1, 1, 9; 50, 16, 13, 1), ante Iulianum (cf. Dig. 3, 5, 6, 9), sub Hadriano cf. Teuffel L.G.⁶ § 298, 6. Krüger, Gesch. d. Quellen u. Litt. des röm. Rechts Ipx. 1888 p. 172 seq. *Idem fortasse Sex. Pedius Hirtutus (n. 153).*
- 150 PEDII, clarissimi pueri fistula plumbea XI 3741 seq. (Lorij).
- 151 PEDIVS BLAESVS, proconsul Cyrenaeae reptundarum accusatus et senatu motus a. 59 Tac. a. 14, 18 cf. h. 1, 77. Pers. sat. 1, 85 schol. (Pedius). Redditus ei senatorius locus ab Othone a. 69 Tac. h. 1, 77.
- 152 CN. PEDIVS CASCVS consul suffectus a. 71 mense Aprili cum Domitiane III p. 850 seq. dipl. 7, 8; eph. II 457 dipl. 60.
- 153 SEX. PEDIVS HIRRVTVS, Sex. f., tribu Arnensi, praetor, pater consulis (n. 154) VI 1485 = XIV 3994. *Potest esse Sex. Pedius auctor iuris (n. 149), cf. Borghesi 8, 326; 6, 488.*
- 154 SEX. PEDIVS HIRRVTVS LVCILIVS POLLIO, Sex. f., tribu Arnensi, praefectus aerarii militaris, legatus Augusti iuridicus [Asturiae] et Callaeciae VI 1486 = XIV 3995 (l. 1); praetor VI 1485 = XIV 3994 (l. 2) et l. 1; consul l. 1. Filius praetoris (n. 153) l. 2.
- 155 Sex. Pedius Iustus, filius Sex. Pedii Sex. f. Palpiniani (n. 152) VI 1597; gener M. Aurelii Iuliani VI 1596 = XIV 2463. Pedius Iustus nominatur VI 23891.

- 156 Sex. Pedius Lusianus Hirtutus, Sex. f., tribu Aniensi, praefectus Raetia Vindolicis vallis Poeninae et levis armaturae, quattuorvir iuridicundo, praefectus Germanici Caesaris quinquennialici iuris ex s. c., quinquen(n)alis iterum IX 3044 (*Interpromii*).
- 157 Sex. Pedius Palpinianus, Sex. f., procurator Augusti, pater Pedii Iusti (n. 155) VI 1597. *Pro Palpiniano fortasse scribendum Papiniano vel Pal(atina) P[1]iniano.*
- PEDIVS POPLICOLA v. Q. PEDIVS n. 147.
- 158 Pedito praefectus equitum Germanici a. 15 Tac. a. 1, 60. *Fortasse idem est Albinovanus Pedito.*
- 159 ...IVS PEDO APRONIANVS (sic VI 1980, praeterea Apronianus), consul ordinarius a. 191 cum M. Valerio Bradua Maurico *fasti*. Apronianus proconsul Asiae interfectus c. a. 204/5 Dio 76, 8, 1 cf. *Waddington fastes p. 247 n. 163.*
- 160 M. PEDO VERGILIANVS (sic VI 1984; M. Vergilianus Pedito VI 43. 44. 791, Vergilianus VI 2404, praeterea Pedito), consul ordinarius a. 115 cum L. Vipstano Messalla *fasti*. Pedito in consulatu mortuus a. 115 Dio 68, 25, 1.
- Albinovanus Pedito.
- POMPEIVS PEDO.
- M. POPILIVS PEDO.
- C. POPILIVS CARVS PEDO.
- M. Quintilius ...[a]nus Pedu[c]aeus.
- 161 M. PEDVCAEVS PRISCINVS (Peducaeus Priscinus t. *Ephes.*; in consulatu M. Peducaeus Priscinus III p. 868 dipl. 25, VI 10243; Priscinus alibi, f. littera adiecta VIII S. 14561. 14563 non intelligitur), consul ordinarius a. 110 cum Ser. Scipione Salvidieno Orfito *fasti*. Proconsul Asiae tit. *Ephesius CIG 2966 = Wadd. 147, c. u. 127 cf. Waddington fastes n. 132. Pater consulis a. 141 (n. 163).*
- 162 PEDVCAEVS SAENIANVS, consul suffectus a. 89 fortasse cum P. Sallustio Blaeso, acta Arr. a. 89 VI 2066 cf. *Henzen p. 193 et p. CXXII not.*
- 163 M. PEDVCAEVS STLOGA PRISCINVS (Pedit. Priscinus t. *Ephes.*; in consulatu M. Peducaeus S[t]loga Priscinus VI 161, M. Peducaeus Stloga VI 635, M. Peducaeus Priscinus XIV 400. *Henzen 7170, plerumque Stloga*), consul ordinarius a. 141 cum T. Hoenio Severo (*collegam Severi Hydatius et Prosper Silvanum dicunt, errore*). Proconsul Asiae sub Pio t. *Ephesius ap. Wood discoveries p. 52 n. 7. Filius consulis a. 110 (n. 161).*
- 164 PEGASVS, filius trierarchi, ex cuius liburnae parasemo nomen accepit, iuris studio gloriam memoriae meruit; provinciis plurimis praefuit *schol. Iuv. 4, 77*. Consul suffectus a. inc. cum Pusione temporibus Vespasiani *Inst. 2, 23, 5; Gai. 1, 31; 2, 251*. Praefectus urbi tempo-

- ribus Vespasiani *Pompon. Dig. 1, 2, 2, 53, schol. Iur. l. c. Pegasianum senatus consultum schol. Iur. l. c., saepius citatum ab auctoribus iuris. Interpres legum sanctissimus temporibus diris (i. c. Domitiani) Iur. 4, 77. Proculo successit, Pegaso Celsus Pompon. Dig. 1, 2, 2, 53 cf. Gai. 3, 64. Saepius citatur a iuris auctoribus. Cf. Teuffel I.G.² § 316, 1. Krüger Quellen u. Litt. d. röm. Rechts p. 156.*
- IVLIA PELAGIA.
- Valeria Pelagia.
- 165 Pelago, (Tiberii?) Augusti libertus et procurator *tit. Neapolitanus CIG 5791*. Spado, quem Nero centurioni et manipulo praeposuerat a. 62 *Tac. a. 14, 59. Fortasse idem.*
- Q. Plotius Maximus Trebellius Pelidianus.
- PELIGNIANVS v. PAELIGNIANVS.
- 166 Pelops, medicus, Claudii Galeni praeceptor *Smyrnae Galen. II 217; XV 136*. Tertius eius liber τῶν Ἱπποκρατείων εἰσαγωγικῶν *Galen. XVIII 2, 926. Saepe commemoratur a Galeno.*
- POMPEIVS PENNVS.
- Pepaeiris v. Gepaepyris.
- Peponilla v. Epponina.
- C. ANNIVS PERCENNIANVS.
- 167 Percennius, miles gregarius, legiones Pannonicas ad seditionem incitat a. 14 p. Chr. *Tac. a. 1, 16. 28. 31; iussu Drusi interficitur Tac. a. 1, 29.*
- 168 L. Percennius Lascivus, qui et Monnicus, eques Romanus, filius L. Percennii Pollionis, maritus Sabiniae Felicitatis *VI 1487 add. p. 851.*
- 169 D. PERCENNIVS MARCIANVS, clarissimus vir *fistula plumb. Romana, bull. comun. 1881 p. 27 n. 465.*
- 170 L. PERCENNIVS POLLIO vir clarissimus *VI 1487 cf. n. 168.*
- 171 D. PERCENNIVS RVFINVS, clarissimus vir *fistula aquaria rep. in Esquilino, bull. com. 1881 p. 27; legatus Aug. pro pr. complurium ut videtur provinciarum fragmenta lapidis eodem loco reperta, ibid. p. 26, recte ut videtur a Lanciano suppleta (ex nomine superest D. Per... Ru...).*
- 172 Percennius Severus, in auditorio Severi et Antonini (a. 198—209) examinatus *Ulpian. Dig. 4, 4, 18.*
- Claudia Peregrina.
- 173 Peregrinus, cognomine Proteus *Gellius 12, 11, Ammianus 29, 1, 39; Proteus Philostratus vit. soph. 2, 1, 13; appellari maluit Proteus Lucianus de morte Peregr. 1. Philosophus Cynicus Lucianus l. c. 14, Philostratus l. c., Parii natus Lucianus l. c., in Syria Christianus Lucianus 11—14, ex Troade cum Luciano in Graeciam profectus Lucianus 43. Athenis docebat Gellius 12, 11 cf. 8, 3. Herodem Atticum conviciis insectatur Philostratus l. c. Roma expulsus Lucianus 18. Olympia se ipse comburit Lucianus l. c. 36 cf. frg. 1 seqq. 7 adv. Ind. 14; Tertullian. ad marty. 4; Ammian. 29, 1, 39 anno 164*

Hieron. h. a., vel potius anno 167 Nissen Rhein. Mus. 43, 1888 p. 255.
Nominatur praeterea Lucian. v. Demon. 21.

- P. Aelius Peregrinus.
- Aelius Peregrinus Rogatus.
- ARMENIVS PEREGRINVS.
- P. DELPHIVS PEREGRINVS ALEIVS ALENNIVS MAXIMVS CVRTIVS VALERIANVS PROCVLVS M. NONIVS MVCIANVS v. M. NONIVS MVCIANVS P. DELPHIVS PEREGRINVS.
- C. Gavius Tertul[us] . . . Peregrinus.
- (Tigidius) Perennis.
- L. TVLCIDIUS(?) PERENNIS.
- 174 Pergamum *Marcus Aurelius* εἰς ἑαυτὸν 8, 37, *libertus fortasse L. Veri, cf. Panthea.*
- 175 PERPETVVS praetor urbanus VI 316.
- Cl(audius) Perpetuus.
- Cl(audius) Perpetuus Flavianus Eutychnus.
- Q. EG . . . PERPETVVS.
- . . . [HIE]ROCLES PERPETVVS.
- MARIVS PERPETVVS.
- L. Marius Perpetuus.
- L. MARIVS PERPETVVS.
- L. MARIVS MAXIMVS PERPETVVS AVRELIANVS.
- PAVLLVS FABIVS PERSICVS.
- 176 (Persius) Flaccus, poetae pater, mortuus a. 40 *vita Persii.*
- 177 A. Persius Flaccus (*Aules sic Persius Flaccus vita; Persius Flaccus Hieron. a. 34, vit. Alex. 44, 9; Persius alibi*) natus pridie nonas Decembres a. 34 (*cf. Hieron. h. a.*) in Etruria Volaterris, eques Romanus, sanguine et affinitate primi ordinis viris coniunctus. Pater eum (*eius alii libri, C. Jahn*) Flaccus pupillum reliquit moriens annorum fere sex a. 49. Fulvia Sisennia (*Sisenna codd., sed cf. schol. 6, 6*) mater nupsit postea Fusio equiti Romano et eum quoque exulit inter paucos annos. Studuit Flaccus usque ad annum duodecimum aetatis suae (a. 46) Volaterris, inde Romae apud grammaticum Remmum Palaemonem et apud rhetorem Verginium Flavum. Amicus Annaei Cornuti (*cf. sat. 5, 1 seq.*), Caesii Bassi (*cf. 6, 1 schol.*), Calpurnii Staturae (*Surae Casaubonus*). Coluit ut patrem Servilium Nonianum (*cf. schol. 2, 1*). Dilectus a Paeto Thrasea. Scripsit in pueritia praetextam Vescio (*Vescia Hertz, nescio quam Ribbeck*) et ὄδοιτροπικῶν (*sic Pithoeus, opericon libri*) librum unum et paucos in socrum (*sic Casaubonus, sororem libri*) Thraseae . . . versus. Decessit vitio stomachi anno aetatis XXX (XXIIX *Reizius*) VIII kalendas Decembres a. 62 (*cf. Hieron. h. a.*), *vita Persii 'de commentario Probi Valeri sublata' ed. Jahn post Persii saturas Brl. 1868 p. 35 seq. Unum Persii librum cognoverunt Quintilianus (10, 1, 94) et Martialis (4, 29, 7).*
- P. HELVIVS PERTINAX.

- 178 Pescennius Albinus, vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.*
- 179 Pescennius Aurelianus, vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.*
- 180 Pescennius Festus, vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.*
- 181 Pescennius Festus scripsit libros historiarum *Laetantius inst. 1, 21. Fortasse idem qui praecedit.*
- 182 Pescennius Iulianus, vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.*
- 183 Pescennius Materianus (Mater[n]ianus *Hirschfeld*), vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.*
- 184 P. PESCENNIUS NIGER, frater Arvalis a. 183 *et a. inc. Commodi, acta Arr. Videtur esse frater imperatoris.*
- 185 C. PESCENNIUS NIGER IVSTVS. *Nummi: Eckhel 7 p. 152 sqq. Cohen² 3 p. 404 sqq. v. Sallets Ztschr. f. Numism. 2, 1875 p. 249 sqq. Vita ab Aelio Spartiano scripta; praeterea cf. Dio 74, 6-9 (= Zonaras 12, 8); Herodian. 2, 7, 3-3, 4. — C. Pesc(ennius) Niger Iustus nummi; Pescennius Niger vel Niger scriptores.*
- Ἰταλός, ἕξ ἰππέων *Dio 74, 6, 1.* Patre Anno Fusco, matre Lampidia, avo curatore Aquini *vita 1, 3.* A Marco cohortibus praefectus *vita 4, 2.* Commodus ei tribunatus duos dedit *vita 4, 4* multosque ducatus *vita 1, 5 cf. 4, 4 vix recte cf. Mommsen Hermes 25, 237, 2. Praefectus aut Aegypti (cf. Vict. Caes. 20, 9) aut legionis in Aegypto fuisse dicitur, vita 7, 7; 12, 6.* Bellum gerit πρὸς τοὺς ὑπὲρ τὴν Δακίαν βαρβάρους *e. a. 184 Dio 72, 8, 1, unde legatum Daciae (cf. vit. Commodi 13, 5) eum fuisse putat Liebenam Forschungen I p. 144, cf. tit. Dacicum III S. 7750: C. [Pescenniu]s [Niger]? leg. Aug. pr. pr. eos. Dac. III). In Galliam missus ad comprehendendos desertores *e. a. 186 vita 3, 4.* Consul suffectus *e. a. 189 vita 4, 6. Herodian. 2, 7, 4.* Legatus Aug. pr. pr. provinciae Syriae *e. a. 191-193, certe a. 193 Dio 74, 6, 1; 73, 13, 5; 14, 3; Herodian. 2, 7, 4; vita 1, 5; 2, 1; vita Iulian. 5, 1-2; Sev. 5, 8; 6, 7 cf. Eutrop. 8, 18 (= Oros. 7, 17).* Aetatis provectae, cum in imperium invasit *vita 5, 1.* Imperator factus a. 193 *mensis Maio, Dio 73, 14, 3; Herod. 2, 8, 6; vita 2, 1; vit. Iul. 5, 2; Sev. 5, 8; 6, 7; Alb. 1, 1; Epit. 19, 2.* Consul II *nummi Cohen 1. 4, 10-12. 16. 35. 70. 76; p(ater) p(atris) Cohen 15.* Tribus proeliis a Severi ducibus victus, primum apud Cyzicum *Dio 74, 6, 4; Herod. 3, 2, 2; vita Sev. 8, 16 (ubi interfectus esse male dicitur vita 5, 8; Sev. 9, 1; Eutrop. 8, 18 = Oros. 7, 17; Vict. Caes. 20, 9),* deinde apud Nicaeam *Dio 74, 6, 4-6; Herod. 3, 2, 9-10,* denique apud Issum *Dio 74, 7; Herod. 3, 4, 1-5; Ammian. 26, 8, 15.* Haud procul ab Antiochia in fuga interfectus *Dio 74, 8, 3; Herod. 3, 4, 6; Ammian. l. c. Haec omnia gesta sunt uno anno 194, quo anno Severum ter imperatorem appellatum esse nummi docent. Uxor eius vidua et filii adulti (cf. vita 5, 2) in exsilium missi, postea interfecti vita 6, 1-2; vit. Sev. 9, 2; 10, 1.**
- 186 PESCENNIUS PRINCUS (?) Clodii Albini infantulus *vit. Clod. Alb. 7, 5.*
- 187 Pescennius Veratianus, vir nobilis, a Severo occisus *vit. Sev. 13, 6.*

- 188 PESCENNIUS VITVLVS salius Palatinus obiit a. 200 VI 1982. 1983.
- 189 Pescennia Marcellina (M. Clodium) Pupien(i)um Maximum filii loco suscepit et aluit vit. *Max. et Balb.* 5, 7.
— Q. SVLPICIUS CAMERINVS PETICVS (?)
— M. LICINIUS PETILIVS AIA . . .
- 190 pup(us) Petillius Birro *fistula aquaria prope Romam rep. Lanciani sill. aq. n. 325. Fortasse e gente nobili.*
- 191 Q. PETILLIVS CERIALIS CAESIUS RVFVS (*sic in consulatu dipl. 9; Q. Petilius Cerealis Dio 65, 18, 1; Petilius Cerealis Ioseph. Tac. Cerealis vel Cerialis Tac.*), legatus legionis nonae a Britannis fusus a. 61 *Tac. a. 14, 32 seq.* Affinis Vespasiani *Tac. h. 3, 59; Dio 65, 18, 1.* Inter duces Flavianos adsumptus a. 69 *Tac. h. 3, 59.* Romam praemissus proelio equestri victus a. 69 *Tac. h. 3, 78 seq. cf. Dio 65, 18, 3 seq.* Consul suffectus a. 70 *Ios. bell. 7, 4, 2, ubi duo eius consulatus confundi videntur.* A Muciano dux contra Germanos delectus a. 70 *Tac. h. 4, 68.* Domitiano fidem suam temptanti non obsecutus *Tac. h. 4, 86.* Legatus Germaniae inferioris *cf. Tac. h. 5, 19.* Germanorum seditionem pacat a. 70 *Tac. h. 4, 71-79; 5, 14-26; Dio 66, 3, 3; Ios. bell. 7, 4, 2.* Legatus Britanniae a. 71-74 *Tac. Agr. 8 cf. Ios. l. c.; Hübner Rh. Mus. XII p. 50 seq.* Brigantes aggressus *Tac. Agr. 17.* Consul suffectus II a. 74 mense Maio cum T. Clodio Eprio Marcello II III *p. 852 dipl. 9.* Petilius, *fortasse idem, Martial 12, 57, 19.*
- 192 PETILIVS (*cod. Petiti*us) RVFVS, praetura functus a. 28 *Tac. a. 4, 68.* Pater videtur esse Q. Petillii Cerialis (n. 191), avus Q. Petillii Rufi (n. 193).
- 193 Q. PETILLIVS RVFVS, consul ordinarius II a. 83 cum Domitiano IX *fasti.* Filius videtur esse Petillii Cerialis (n. 191), nepos Petillii Rufi (n. 192).
— AELIA LICINIA PETILIA . . .
— Petinus v. P(a)etinus.
- 194 Petrae, equites Romani illustres, duo fratres, a Suillio acensati, quod domum suam Mnesteris et Poppaenae congressibus praebuissent, necati a. 47 *Tac. a. 11, 4.*
— T. Flavius Petro.
— SER. CORNELIVS DOLABELLA PETRONIANVS.
— GALEO TETTIENVS PETRONIANVS.
— SEX. LVTATIVS OPIANICVS PETRONIANVS.
- 195 (VITELLIVS) PETRONIANVS, filius Vitellii imperatoris et Petroniac, captus altero oculo, a patre interemptus *Suet. Vit. 6.*
- 196 C. Petronius (*sic Dio 54, 5, 4; P. Petronius Plin. n. h. 6, 181; Petronius alibi*), equestris ordinis *Plin. l. c.*, praefectus Aegypti a. 730/29 (*Ioseph.*)—732/22 (*Dio*), *Ioseph. ant. 15, 9, 2; Dio 54, 5, 4; Strabo 17, 1, 3 p. 788; Plin. l. c. cf. Mommsen res gestae d. A.² p. 106; RG. V 594 (annis 728/26—730/24 cum tribuit Borghesi 3, 364).* Duas expeditiones suscepit contra Candacen, reginam Aethiopum

- Strabo* 17, 1, 54 p. 820 seq. *Dio* l. c.; *Plin.* l. c.; *Mon. Ancyr.* 5, 18 seq. Alexandrinorum tumultum sedat *Strabo* 17, 1, 43 p. 819. Herodis Magni amicus *Ioseph.* l. c. Pater (vel potius avus) videtur C. Petronii (Umbrini?) n. 197 et n. 236 cf. *Borghesi* 3, 364. Cf. *stemma* sub n. 236.
- 197 C. PET(RONIVS) consul suffectus a. 25 p. Chr. mense Septembri cum M. Asin(io Agrippa) I 766. Filius fortasse (vel potius nepos) C. Petronii (n. 196) et idem ac C. Petronius Umbrinus (n. 236) cf. *Borghesi* 3, 364, at cf. *Mommsen Hermes* XIII p. 106, 2, qui illum titulum ad C. Petronium Arbitrum (n. 201) referri posse probat. Cf. *stemma* sub n. 236.
- 198 P. PETRONIVS, Titulus VI 1976, 8 = I p. 465. Nummi Smyrnaei: *Mionnet* III 219, 1224; VI 330, 1631 seq. et in museo Berol.; Pergameni: *Mionnet* II 594, 541; V 429, 939 seq. et in museo Berol., item ap. *Waddington fastes* n. 76; *Antiocheni*: *Mionnet* V 167, 173 et in museo Berol. P. f. tit., fortasse filius P. Petronii Turpilianii (n. 232) et pater P. Petronii Turpilianii (n. 233) cf. *stemma* subiectum. Augur cooptatus a. 7 p. Chr. tit. Consul suffectus a. 19 cum M. Iunio Silano; unde lex Iunia Petronia *Dig.* 40, 1, 24 cf. *Zumpt comm. epigr.* p. 60. Romae versatur a. 21 et a. 36 *Tac.* a. 3, 49; 6, 45. Proconsul Asiae per sex annos nummi Smyrn. et Pergam., c. a. 29—35 cf. *Wadd.* l. c. Legatus Aug. pr. pr. prov. Syriae inde ab a. 39 *Philo leg. ad Gaium* p. 576 M. cf. *Schürer Gesch. des jüdischen Volkes* I p. 270 n. 39 usque ad a. 41/42 nummi Antioch., successor L. Vitellii *Philo* p. 580; *Ioseph. ant.* 18, 8, 2, decessor (C. Vibii) Marsi *Ioseph. ant.* 19, 6, 4; cf. *etiam Philo* p. 584. 594; *Hieron.* a. 38. Hierosolymis statuam Gai ponere iubetur *Philo* p. 576—584; *Ios. ant.* 18, 8, 2. 8; *bell.* 2, 10, 1; *Hieron.* a. 38; quod ne fiat Gaium rogat *Ios. ant.* 18, 8, 5; *Philo* p. 583; Gaius ei necem minatur *Ios. bell.* 2, 10, 5. Magistratus continuos gessit *Philo* p. 584. Gener Vitelliae *Tac.* a. 3, 49. Pater Petroniae (n. 241) uxoris A. Vitellii imperatoris *Suet. Vit.* 6. „Vetus convictor Claudii, homo Claudiana lingua disertus“ *Senec. apocol.* 14, videtur igitur mortuus esse sub Claudio cf. *Borghesi* 3, 356 seq.

232 P. Petronius Turpilianus III vir monetalis, Vitellia,

198 P. Petronius P. f. cos. 19, (incerta),

233 P. Petronius Turpilianus cos. 61, 241 Petronia — A. Vitellius imp.,
195 (Vitellius) Petronianus.

— L. FVLVIVS GAVIVS NVMSIVS PETRONIVS AEMILIANVS.

- 199 Petronius Antoninus filius M. Petronii Surae (n. 228) VI 977 cf. *stemma* sub n. 212.
- 200 PETRONIVS ANTONINVS filius (M.) Petronii (Surae) Mamertini (n. 226) ex sorore Commodi genitus una cum patre a Commodo occisus rit. *Comm.* 7, 5 cf. *stemma* sub n. 212.
- 201 C. (aut T.) PETRONIVS ARBITER. C. Petronius *Tac.* a. 16, 18 cf. *Mommsen Hermes* 13 p. 106 n. 2. T. Petronius *Plin.* n. h. 37, 20;

- Plut. mor. p. 60 E vol. I p. 138 Hercher cf. Nipperdey ad Tac. a. 16, 17. Petronius Arbitrator codices satirarum cf. Teuffel LG.⁵ § 305, 1. Lact. in Stat. Theb. 3, 661. Fulgentius op. Petron. fragm. 7, 9, 11-13, 25. Petronius vel Arbitrator alibi. Proconsul Bithyniae et mox consul (suffectus a. inc. sub Nerone; ad eum refert Mommsen l. c. tit. I 766 M. Asin. C. Pet. cf. supra n. 197) Tac. a. 16, 18. Consularis Plin. n. h. 37, 20. Familiaris Neronis, elegantiae arbiter, mores eius Tac. a. 16, 18. Mori coactus a Nerone a. 66 Tac. a. 16, 17-20 cf. Plin. l. c. Scripsit satiras et carmina quaedam; reliquias collegit et edidit F. Bücheler ed. mai. 1862, ed. min.⁹ 1882 cf. etiam Teuffel LG.⁵ § 305, 6.*
- 202 Petronius Aristocrates (v. l. Aristotegrates vel Aristotelicus) philosophus, magister Persii *vita Persii*.
- 203 Petronius Aufidius Victorinus iun(ior) cum patre Petronio Victorino c(larissimo) i(uvene) (n. 235) et matre Setina Iusta a. 256 *honoratur tabula aenea Pisaurensi, notizie degli scavi 1880 p. 261. Cf. Aufidium Victorinum consulem II a. 183 Orelli 1176 (Pisauri)*.
- 204 C. Petronius Celer. *Tituli Mauretaniae Sitifensis: VIII 8813 (1), 8814 (2). Lambaesisanus: VIII 2728, 59 (epistula ad Valerium Etruscum legatum legionis III Aug. a. 152 data) (3). Praenomen in t. 1. 2. Procurator Augusti (scil. Hadriani) provinciae Mauretaniae Caesariensis t. 1. 2 cf. 3.*
- 205 M. Petronius Crematius, puer Arvalibus ministrans a. 87, filius (M. Petronii) Umbrini (n. 231) *acta Arv. a. 87 VI 2065 II 52. Cf. stemma sub n. 236.*
- 206 PETRONIUS DIDIVS SEVERVS pater M. Didii Severi Iuliani imperatoris, Didii Proculi, Nummii Albini; maritus Aemiliae Clarae *vita Did. Iul. 1, 2 cf. 7, 2. Idem videtur esse Petronius Severus vir clarissimus patronus ut videtur sacerdotum domus Augustae c. a. 180-181 VI 2010 a 24.*
- 207 M. Petronius Honoratus, M. f., tribu Quirina, procurator monetae, procurator vicesimae hereditatum, procurator provinciae Belgicae et duarum Germaniarum, procurator a rationibus Augusti VI 1625 a. b. Praefectus annonae, praefectus Aegypti, pontifex minor VI 1625 b. *Fuerit Marco fere imperante.*
- 208 Petronius Iunior, vir nobilis, a Severo occisus *vita Severi 13, 6. Pater fortasse Cn. Petronii Probatii Iunioris Iusti (n. 223).*
- 209 A. PETRONIUS LVRCO consul suffectus a. 58 mense Augusto et Decembri cum A. Paconio Sabino *tab. cer. Pompei. 118 cf. 123; acta Arv. VI 2041, 4.*
- 210 M. PETRONIUS LVRCO curator tabularum publicarum a. 46 VI 916.
- 211 C. PETRONIUS MAGNVS clarissimus vir patronus coloniae Canusii a. 223 IX 338: *album Canus., ubi nomen consulto erasum est. Petronius*

Magnus praetor (aut idem aut pater eius) Tryfonivus Digest. 23, 4, 30. Magnus quidam vir consularis a Maximino occisus Herodian. 7, 1, 5; vit. Mar. 10, 1; trig. tyr. 32, 1.

- 212 Sex. Petronius Mamertinus. Tituli Aegyptii: III 44 (1). 77 (2) et urbani: VI 977 (3). 1009 (4). Bull. comun. 1885 p. 151 n. 1077 (5), p. 153 n. 1078 (6), 1886 p. 98 n. 1139 (7). Praenomen [Se]x. t. 1. Petronius Mamertinus t. 1. 4-7 Fronto; Mamertinus t. 2. 3. Praefectus Aegypti VI idus Martias a. 134 t. 1 cf. 2. Praefectus praetorio a. 139-143 eum M. Gavio Maximo t. 4-7. In hoc magistratu mortuus videtur, eum collega eius diu post eum solus praefecturam retinuerit cf. vitam Pii 8, 6. 7. Filius M. Petronii Surae (n. 228), frater Antonini (n. 199) t. 3. Pater videtur M. Petronii Surae Mamertini (n. 229) et M. Petronii Surae Septimiani (n. 230) cf. vit. Comm. 7, 5 cf. stemma subiectum. Frontonis amicus Fronto ad am. 1, 10 p. 180 Nuber.

228 M. Petronius Sura proc. Hadr.,

212 Sex. Petronius Mamertinus praef. praet., 199 Petronius Antoninus,

Commodi soror - 229 M. Petronius Sura Mamertinus 230 M. Petronius Sura
cos. a. 182, Septimianus cos. a. 190.
200 Petronius Antoninus.

- 213 Q. Petronius Melior, Q. f., procurator annonae, adiutor euratoris alvei Tiberis et cloacarum, tit. Ostiensis positus a. 184, 3. Febr., XIV 172 cf. add. Pater aut arvis viri cognominis n. 214.
- 214 Q. PETRONIVS MELIOR. Tituli: VI 1984, 48 fasti sod. Aug. (1); XI 1595 Florentinus (2); XI 3367 (3); 3368 (4) Tarquinienses. Nomen integrum ubique. Decemvir stlitibus indicandis, tribunus laticl(avius) leg(ionis) pr(imae) Min(erviae), sexvir turn(ac) pr(imae), sodalis Aug(ustalis) Claudial(is) t. 3 cooptatus a. 230 t. 1 cf. Dessau eph. epigr. 3 p. 75. Quaestor, quaestor provinciae Narbonensis, tribunus plebis candidatus, praetor, legatus legionis VIII Aug(ustae), eurator Pyrgens(im) et Ceretanor(um), legatus legionis XXX Ulpiae, praefectus frum(enti) dandi, cur(ator) r(ei) p(ublicae) Tarquiniens(ium) et Graviscanor(um) t. 3 inverso ordine. Vir eo(n)s(ularis) t. 2. 3. 4. Maritus Domitiae Melpidis clarissimae feminae t. 4. Filius aut nepos viri cognominis n. 213.
- 215 Q. Petronius Modestus, C. f., tribu Pup(inia), pr[oc]urator] divi Nervae et imp. Caes. Nervae Traiani Aug. Germ. (a. 98-102) provinciae Hispaniae citer(ioris). Asturiae et Callaeciarum, flamen divi Claudii tituli Tergestini V 534. 535.
- 216 Petronius Musa (sic Galen. 13, 502 Kähn; Petronius ib. 13, 831; Musa ib. 10, 356 seq.; 11, 87. 137; 12, 609. 955 seq. 989. 992; 13, 14. 263. 463, distinctus ab Antonio Musa 12, 989) medicens, de medicamentis scripsit ib. 13, 502 cf. ll. cc.

- 217 PETRONIVS POLIANVS vir clarissimus, legatus legionis XIII [g(ominae)] Gord(ianae) (a. 238—244), leg(atus) Aug(usti) [pr. p]r. Raet(iae), [i]te[m] Belgicae tit. *Apulensis III 1017*.
- 218 C. PETRONIVS PONTIUS NIGRINVS (sic *II 172*, C. Pontius Petronius Nigrinus *papers of the american school I p. 50 n. 26*, C. Pontius Nigrinus *Suet. Tib. 73*, Pontius Nigrinus *X 677A. Dio 58, 27, 1 et ind. lib. 59*, . . . ntius Ni . . . fasti *Arr., practeren modo C. Pontius modo Nigrinus*), consul ordinarius a. 37 cum Cn. Acerronio Proculo. *Idem indice Borghesio 3 p. 365 P. Petronius pater Pontiao a Nerone necatus schol. Iur. 6, 638, adoptatus scilicet a C. Petronio Unbrino (cos. suff. a. 25?), at cf. Mommsen Hermes 13 p. 106 n. 2*. Pontiorum Nigrini et Labionis dispensator *VI 9338 fortasse huius et fratris. Cf. n. 197 et 236*.
- 219 Petronius Priscus, exsilio multatus a. 65 *Tac. a. 15, 71*.
- 220 Petronius Priscus, tribunus laticlavus tit. *Noricus III 5657*.
- 221 P. PETRONIVS PRISCVS frater Arvalis a. 183. 184. 193 *acta Arval. VI 2099 II 28; 2115, 1; 2102, 7. 12*.
- 222 T. Petronius Priscus, T. f., tribu Anicensi, procurator Augusti ferriarum et annonae Ostis tit. *Ostiensis eph. epiqr. 7 n. 1212. Pater fortasse Petronii Prisci n. 219*.
- 223 CN. PETRONIVS PROBATVS IVNIOR IVSTVS vir clarissimus t. *Nolans X 1254 (1) et Numidicus VIII 8327 (2)*. Quattuorvir viarum curandarum, [cura]tor roipublicae Ardentiuorum, [quae]stor [pro]vinciae [A]fric[ae], tribunus plebis, praetor fidei[om]missar(um), legatus provinciae Achaiae, proconsul provinciae Crotae, legatus legionum duarum XII[II] Gemin(ac) et VIII Aug(ustae) Se[veriana]-(rum) Alexandrian(arum)] (a. 222—235), t. 1 *inverso ordine*. Legatus Aug. pr. pr. praeses Numidiae t. 2, sub *Alexandro vel Maximino. Filius fortasse Petronii Iunioris n. 208*.
- 224 L. PETRONIVS RVFVS senator a. 73/17 mense Maio, *acta ludorum saecularium quintonum v. 51, eph. 8 p. 229 (= VI 877b)*.
- 225 L. Petronius Sabinus, procurator Augg. stationis hereditatiun, item provinciae Narbonensis, patronus coloniae *Anconae IX 5898*.
- 226 T. Petronius Secundus. *Praenomen in titulo Thebaeo Aegypti III 37 = CIG 4720*. Praefectus Aegypti a. 95 mense Martio tit. Praefectus praetorio a. 96 cum Norbano *Dio 67, 15, 2; Eutrop. 8, 1; Oros. 7, 11*. Domitiani interfector *Viet. epit. 12, 8*; eius opera Nerva imperator factus *Eutrop. 8, 1; Oros. 7, 11*. A militibus Nerva invito necatus a. 97 *Viet. epit. 12, 8*.
- PETRONIVS SEVERVS v. PETRONIVS DIDIVS SEVERVS.
- 227 L. PETRONIVS SEVERVS NO[VINI]ANVS sodalis Augustalis cooptatus a. 161 *VI 1984, 25*.
- 228 M. Petronius Sura, procurator Hadriani scil. *aquarum VI 977 (ubi est praenomen), fistulae plumbeae Romanae ap. Lanciani silloge aquaria*

n. 59. 60 = *Bull. comun.* 8, 1880 p. 19 n. 174. Pater Mamertini (n. 212) et Antonini (n. 199) VI 977 cf. *stemma* sub n. 212.

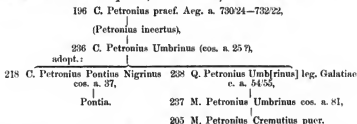
- 229 M. PETRONIVS SVRA MAMERTINVS. *Titulus VI 1488 mutilus* (1). *Memoratur VI 21756* (2) et una cum fratre M. Petronio Sura Septimiano VI 23991 (3), item in fistula aquaria *bull. comun.* 1884 p. 51 n. 786 (4), item in tegula XIV 4089, 20 = XV 2159 (5); fortasse huius est tegula XV 523 (6). Petronius Mamertinus t. 1. 3. 5; vit. *Coma.* 7, 5, Sura Mamertinus t. 2, Sura Mamer. t. 4; M. Petronius dictus libertus eius t. 2; M. Pet. Mam. t. 6; in *consulatu* Mamertinus. Allectus inter quaestorios, praefectus aerarii Saturni, quindecimvir sacris faciendis t. 1. Consul ordinarius a. 182 cum Q. Tineio Rufo. A Commodo occisus una cum filio Antonino ex sorore Commodi (*Cornificia?* cf. *Borghesi* 5 p. 433) genito vit. *Comm.* 7, 5 cf. *stemma* sub n. 212.
- 230 M. PETRONIVS SVRA SEPTIMIANVS. *Tituli VI 1979* (1); 1980 (2). *Memoratur una cum fratre M. Petronio Sura Mamertino VI 23991* (3), item in fistula aquaria *bull. comun.* 1884 p. 51 n. 786 (4), item in tegula XIV 4089, 20 = XV 2159 (5). M. Petronius Sura Septimianus t. 1, Petronius Septimianus t. 2. 3. 5; Petronius Sura vit. *Comm.* 7, 5; Sura Septim. t. 4; in *consulatu* M. Petronius Septimianus XI 970, Marcus Sura Septimianus *Boissieu inser. de Lyon* p. 31, Petronius Septimianus VI 2004, praeterea Septimianus. Salius Palatinus factus a. 179 t. 1, exit a. 189 consul factus t. 2. Consul ordinarius a. 190 cum Commodo VI. Occisus a Commodo una cum fratre Mamertino (n. 229) vit. *Comm.* 7, 5 cf. t. 3. 4. 5 et *stemma* sub n. 212.
- 231 T. PETRONIVS TAVRVS VOLVSIANVS, T. f., tribu Sabatina, equo publico, tribunus cohortis primae praetoriae protecet. *Augg. nn.* (cf. *Mommsen eph. epigr.* 5 p. 121 sqq.), praefectus vigilum p(er)fectissimus) v(ir), praefectus praetorio em(inentissimus) v(ir), (e)onsul ordinarius (a. 261 cum Gallieno IIII *fasti*), v(ir) co(n)s(ularis), patronus Arretinorum tit. *Arretinus XI 1836*. Petronius Volusianus praefectus urbi a. 267—268 *chronographus*. Pater fortasse L. Publii Petronii Volusiani n. 239.
- 232 P. PETRONIVS TVRPILIANVS, triumvir monetalis sub Augusto *Cohen I^a Augustus 476—496*. Pater fortasse P. Petronii P. f. (n. 198), avus P. Petronii Turpiliani (n. 233) cf. *stemma* sub n. 198.
- 233 P. PETRONIVS TVRPILIANVS (*praenomen ap. Phlegon. mir.* 20), consul ordinarius a. 61 cum L. Caesennio Paeto, eodem anno legatus Britanniae *Tac. a.* 14, 39 cf. 29; *Agr.* 16. Curator aquarum a. 63—64 *Frontin. ag.* 102. Insignia triumphalia accepit a. 65 *Tac. a.* 15, 72. A Nerone eum exercitu contra rebellantes praemissus cum Galba consensio dicitur *Zon.* 11, 13 p. 570 D ('Petronius'). Ut dux Neronis inauditus atque indefensus a Galba interfectus a. 68 *Tac. h.* 1, 6 cf. 37;

Plut. Galb. 15, 17, senex inermis Plut. Galb. 15. Filius fortasse P. Petronii P. f. (n. 198), nepos P. Petronii Turpiliani (n. 232) cf. stemma sub n. 198.

234 L. PETRONIVS VERVS, legatus Aug. pr. pr. scil. Galatiae, c(larissimae) m(emoriae) v(ir), eo(n)s(ul) desig(natus), praesens t. *Ancyrans III S. 675A = 252 = Wadd. 1790. Defunctus igitur, antequam consulatum iniret (Mommsen ad l. c.).*

235 PETRONIVS VICTORINVS, c(larissimus) i(iuvenis), maritus Setinae Iustae, pater Petronii Aufidii Victorini iun(ioris) (n. 203) honoratus a. 256 tabula aenea Pisaurensi notizie degli scari 1880 p. 261 (consultit Bornmann).

236 C. PETRONIVS VMBRINVS curator locorum publicorum iudicandorum ex s(enatus) c(onsulto) VI 1266. Fortasse idem ac C. Pet(ronius) consul a. 25 (?) (n. 197) et pater adoptivus C. Petronii Ponti Nigrini consulis a. 37 (n. 218) cf. Borghesi 3, 364. Nipperdey ad Tac. a. 6, 45. Mommsen Hermes 13 p. 106, 2. Stemma fortasse tale est:

237 M. PETRONIVS VMBRINVS consul suffectus a. 81 mense Septembri et Octobri cum L. Carminio Lusitanico acta Arr. VI 2060; . . . Ubrinus pater M. Petronii Cremutii (n. 205) acta Arr. VI 2065 II 52. Cf. stemma sub n. 236.

238 Q. PETRONIVS VMB[RINVS] legatus pr. pr. Neronis scil. Galatiae c. a. 54/55, tit. ad Sagalassum rep., American journal of archaeology 1886 p. 129. Cf. stemma sub n. 236.

239 L. PVBLIVS PETRONIVS VOLVSIANVS, c(larissimus) v(ir), quaest(or), sevir, praet(or), cons(ul), patronus col(oniae) t. Puteolanus X 1706. Filius fortasse T. Petronii Tauri Volusiani n. 231.

240 Petronius Urbicus (Petronius Urbi . . . Tac., . . . us Urbicus t.), procurator Norici a. 69 Tac. h. 1, 70; t. Noricus III S. 11551.

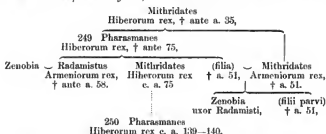
241 PETRONIA, filia P. Petronii P. f. (n. 198), uxor A. Vitellii imperatoris, mater (Vitellii?) Petroniani (n. 195) Suet. Vit. 6. Uxor Vitellii, dein (Cn. Cornelii) Dolabellae Tac. h. 2, 64. Cf. stemma sub n. 198.

242 Petronia, Tettii uxor Val. Max. 7, 7, 3 (v. l. caetronia).

— PASSENIA PETRONIA.

243 M. PETRVCIDIVS M. f., legatus propr. M. Lici(nii) sub Augusto fere, tegula Baetica II 4967, 1.

- 244 M. PETRVS (Mp. Περρ. Wadd., Αδρ. Περρ. Richter), legatus (ἡγεμὼν) *Arabiæ* a. 278-279 t. *Bostræ* rep. CIGr. 4649 = Waddington 1909.
- 245 Phaedra, concubina Herodis Magni, mater Roxanes *Ios. ant.* 17, 1, 3; *bell.* 1, 28, 4.
- 246 Phaedrus, Augusti libertus, fabularum aescopiarum libros quinque scripsit, *qui exstant*, cf. *titulum*. Pierio iugo natus 3 *prol.* 17—23, Thrax *ib.* 54—56. Scripsit post mortem Augusti 3, 10, 39 Sciano florente 3 *prol.* 41. Nominatur 3 *prol.* 1. *Martial.* 3, 20, 5. *Avianus epistul. ad Theodos.* Cf. *Teuffel LG.* § 284.
- 247 MARCVS PHAEDRVS, e(larissimus) v(ir), consul, patricius, allectus inter praetorios, legatus VI 1547 *tit. corruptus*.
— Phago v. Fago.
- 248 Phaon, (Augusti) libertus, Neronem Roma fugientem ad suburbanum suum prosequitur a. 68 *Sueton. Nero* 48, 49. *Dio* 63, 27, 3. *Vict. epit.* 5, 7.
- 249 Pharasmanes, Mithridatis regis Hiberorum filius, patri in regno succedit ante a. 35 *Dio* 58, 26, 4 cf. *Tac. a.* 6, 32 Mithridatem fratrem (cf. *Tac. a.* 11, 8; 12, 44; *Dio* 58, 26, 4) natu minorem (cf. *Tac. a.* 12, 46) bello contra Parthos suscepto adiuvat in occupando regno Armeniae *Tac. a.* 6, 33—35 cf. *Iosephus ant.* 18, 4, 4, item a. 47 in eodem regno recuperando *Tac. a.* 11, 8. Filiam colloeat Mithridati *Tac. a.* 12, 46. A. 51 Radamistum filium incitat ad pellendum regno Armeniae Mithridatem *Tac. a.* 12, 44—47; captum Mithridatem cum uxore et filiis interfici iubet *ib.* 47. Radamistum interficit 'quasi proditorem', quo fidem in Romanos testaretur *Tac. a.* 13, 37. Partem aliquam Armeniae accipit a Nerone a. 60 *Tac. a.* 14, 26. Decedit ante a. 75, quo anno rex Iberiae fuit Mithridates filius eius *tit. rep. in Iberia ad flumen Cyrum, editus ad C. III* 6052.

- 250 Pharasmanes (Farasmanes et Frasmanes *vit. Hadr.*), Hiberorum rex, Hadriani invitationem superbe neglegit e. a. 130 *vit. Hadr.* 13, 9, cf. 21, 13. Bellum Albanorum movet e. a. 135, a Vologaeso apud Hadrianum accusatur *Dio* 69, 15, 1—2 (= *Zonar.* 11, 24). Ingentia munera Hadriano donat ab eoque accipit *vit. Hadr.* 17, 11—12 cf. 21, 13. Cum uxore et filio Roman profectus regnum aetum recipit

- Dio 69, 15, 3 (quod fragmentum non ad Hadrianum, sed ad Pium pertinet). Ad Pium Romam venit plusque illi quam Hadriano defert vit. Pii 9, 6.*
- Pharnataspates v. Parthamaspatēs (n. 98).
- 251 Pharsanzes rex Bosporanorum a. 253/4—254/5 *nummi*, v. *Sallet Ztschr. f. Numismatik 9, 1882 p. 154 (antea legebatur Pharsanes)*.
- 252 Phasaclus, Herodis Magni ex Pallade filius *Ios. bell. 1, 28, 14; ant. 17, 1, 3.*
- 253 Phasaclus, filius Phasacli, fratris Herodis Magni (mortui a. 714/40 *Ios. bell. 1, 13; ant. 14, 13*), maritus Salampsonis, filiae Herodis Magni, pater quinque liberorum *Ios. ant. 18, 5, 4 cf. bell. 1, 28, 6.*
- 254 Phecianus (Φηκιανός; *Galen. 16, 484; Φικιανός 17, 1, 575; Ψηκιανός 18, 2, 654; Ξηκιανός 19, 58*), Claudii Galeni praecceptor *Galen. 16, 484, Stoicus Galen. 18, 2, 654 Kühn, cf. J. Müller progr. acad. Erlangen 1874 p. 25.*
- 255 Pheronactus, Claudii libertus, ab eo occisus *Senec. lud. 13 (codd. pheronaotus, pheronatlus, pheronatius, correxit Bücheler)*.
- 256 Pheroras, Herodis Magni frater, ab eo tetrarches Peraeae constitutus a. 734/20 *Ios. bell. 1, 24, 5; ant. 15, 10, 3. Mortuus a. 749/5 Ios. bell. 1, 29, 4; ant. 17, 3, 3. Nominatur passim apud Iosephum.*
- 257 Philadelphus, rex Paphlagoniae a. 723/31 *Dio 50, 13, 5 (= Zonar. 10, 29).*
- Ptolemacus Philadelphus.
- 258 Philagrus Cilix, sophistes, inimicus Herodis Attici, Romae docebat *Philostrati vit. sophist. 2, 8, cf. 2, 22.*
- Alexander Philaethes.
- Ulpia Phile.
- 259 Philemon, grammaticus Latinus, magister Maximi *vit. Max. 27, 5.*
- Philenides v. Philonides.
- 260 Philetus, puer delicatus Flavii Ursi, cuius mortem carmine celebrat *Statius Silv. 2, 6 (nomen v. 81. 103).*
- 261 Philetus *Phaedrus 5, 10, 10.*
- 262 Philinus, Plutarchi amicus *quaest. conviv. 1, 6; 2, 4; 4, 1; 5, 10; 8, 7; de Pythiae oraculis (p. 394 C); de sollertia animal. 23 (p. 976 B).*
- T. FL(AVIVS) PHILINVS.
- Aelia Caccilia Philippa.
- T. FLAVIVS SECVNDVS PHILIPPIANVS.
- T. FL(AVIVS) VICTORINVS PHILIPPIANVS.
- 263 Philippus tetrarches Gaulanitidis, Trachonitidis, Batanaeae a. 750/4—33/34 p. Chr. *nummi ap. Eckhel III 490 seq. Mionnet V 566 seq. n. 77—81. Madden coins of the Jews 1881 p. 123—127 cf. Schürer Gesch. d. jüd. Volkes² p. 357 n. 10. — Nicol. Damasc. fryg. 5. Strabo 16, 2, 46 p. 765. Philo in Flaccum p. 521. Ioseph. bell. 2, 6, 3; ant. 17, 8, 1; 18, 4, 6 alibi. Herodis Magni ex Cleopatra filius Ioseph.*

- bell. 1, 28, 4; ant. 17, 1, 3 alibi*; maritus Salomes Herodiadis filiae *Ioseph. ant. 18, 5, 4*. Caesaream (Philippi) et Iuliadem condidit *Ioseph. bell. 2, 9, 1; ant. 18, 2, 1*. Mortuus vicesimo Tiberii anno *Ioseph. ant. 18, 4, 6 i. e. 33* 34 p. Chr. cf. *Schürer l. c. p. 357 n. 11*.
- 264 Philippus, Iacimi filius, dux Agrippae II *Ioseph. vita 11; 35 seq.; 74; bell. 2, 20, 1; 2, 17, 5; 3, 7, 21; 4, 1, 10; ant. 17, 2, 3*.
- 265 Philippus, medicus, haud ita multo ante Galenum *Galen. 7, 347; 530; 315; 685-694; 701; 9, 176; 247; 10, 495; 706; 722; 13, 14; 88; 105; 304; 502; 642; 16, 684; 17, 1, 640; 12, 735; 19, 16*. Fortasse idem est Philippus Macedo *Galen. 14, 149 Kühn, et is, qui nominatur a Iuvenale 13, 125*.
- 266 Philippus Prusensis, philosophus Stoicus, aequalis Plutarchi *quaest. conviv. 7, 7*.
- 267 Philippus ὁ συγγραφεύς, aequalis Plutarchi *de oraculorum defectu (p. 418 A)*.
- 268 Philippus, Macedo, pater Antigoni *Kaibel inscr. Gr. Sicil. Ital. 888 = CIGr. 5822 (Suessae); Dio 77, 8, 2*. Eosdem viros his locis nominari vidit H. Dessau.
- 269 Philippus, nutritor Severi Alexandri *vit. Alex. 13, 4*.
- 270 . . . Itius Philippus, praefectus vigilum a. 241 VI 1092.
— Aurelius Philippus.
— C. IVLIVS PHILIPPVS.
— C. Iulius Philippus.
— IMP. CAES. M. IVLIVS PHILIPPVS AVGVSTVS.
— IMP. CAES. M. IVLIVS SEVERVS PHILIPPVS AVGVSTVS.
— L. MARCIVS PHILIPPVS.
— NONIVS PHILIPPVS.
- 271 Philiseus Thessalus, sophistes, Athenis per septem annos cathedram obtinuit Antonini (Caracallae) temporibus, mortuus est sex et septuaginta annos aetate *Philostrati vit. sophist. 2, 30 cf. 2, 11, 1*.
- 272 Philistio mimographus *Hieronymus chron. a. Abr. 2023; Ammianus 30, 4, 21; Hesychius frag. 7, 70; Suidas s. v.*
- 273 Philo Iudaeus Alexandrinus philosophus *leg. ad Gai. p. 574 M. Ioseph. ant. 18, 8, 1. Euseb. chron. a. 35; hist. eccl. 2, 4, 2. Hieron. vir. ill. 11. Photius cod. 105. Suid. s. v. Φίλων; de genere sacerdotum Hieron. l. c. Photius l. c. Alexandri alabarchae frater Ios. ant. 18, 8, 1 vel potius patruus cf. Zeller Philosophie der Griechen 3, 2^a p. 339, 3. Uxor eius Philo fragm. p. 673 n. 123 dubiae fidei cf. Zeller l. c. Hierosolyma profectus, ut ibi sacrificaret de proc. 2 § 107. Legationem ad Gaium Augustum suscepit a. 39/40 leg. ad Gai. p. 572 sqq. Ios. ant. 18, 8, 1. Euseb. chron. a. 40; hist. eccl. 2, 5, 1. Oros. 7, 5, quo tempore δὲ ἡλικίαν ceteris legatis praestabat leg. ad Gai. p. 572, itaque natus fuerit e. a. 20-10 a. Chr. Iterum sub Claudio Romam venisse ibique cum Petro colloctus esse male*

- perhibetur Euseb. h. e. 2, 17, 1. Hieron. l. c. Phot. l. c. Suid. l. c. Permulta scripta reliquit theologica et philosophica cf. Zeller, Philosophie der Griechen 3, 2^a p. 338—418. Schürer, Gesch. d. jüdischen Volkes im Zeitalter Jesu Christi 1886 p. 831 sqq. Wendland, neu entdeckte Fragmente Philos 1891.*
- 274 PHILO proconsul Asiae(?) teste nummo Smyrnaeo Mionnet S. VI 335, 1603 ex Vaillantii opere sumpto (ἐπὶ Φίλωνος Σμυρ.).
- 275 Philo Hyampolitanus, medicus *Plut. quaest. conviv. 4, 1; 6, 2; 8, 9; idemque ut videtur ib. 2, 7.*
- 276 Philo Tarsensis, medicus *Galen. 11, 114; 13, 267; 8, 84; 10, 53. 818; 13, 202, 269; cf. 18, 1, 257 Kühn; Aristides 25, 495.*
- 277 Philo, cui Lucianus librum 'quomodo historia conscribenda sit' dedicavit c. 1 saepius; cf. etiam *sympos. 1 sqq. 48.*
— Herennius Philo.
- 278 Philocommodus, puer delicatus Comodi *Herodian. 1, 17, 3.*
- 279 Philomelus, homo dives et senex *Martial. 3, 31, 6; 3, 93, 22; 4, 5, 10.*
- 280 Philonides, Catinensis, quem audivit Paccius Antiochus Tiberio regnante mortuus *Scrib. Larg. 97 (v. l. Philenides). Siculus, cuius liber duodevicesimus περὶ τῆς ἱατρικῆς laudatur Galen. 8, 748 Kühn. Commemoratur Galen. 13, 978.*
— FIR . . . PHILOPAPPVS.
— C. IVLIVS ANTIOCHVS EPIPIANES PHILOPAPPVS.
- 281 Philopator (I), Cilicum rex, Tarecondimoti (I) filius, regno privatus a. 723/31 *Dio 51, 2, 2. Cf. nummos Eckhel III 83. Mionnet III p. 661 n. 639 seq.*
- 282 Philopator (II), Cilicum rex, defunctus a. 17 p. Chr. *Tac. a. 2, 42. Libertus quidam βασιλέως Φιλοπάτορος, tit. Anazarbis Ciliciae, Journal of hellenic studies 1890 p. 242 n. 11.*
- 283 Philopator Pergamenus, Stoicus, magister Claudii Galeni *Galen. 5, 41 Kühn = 1, 31 seq. Marquardt.*
- 284 Philositus, vilicus quidam Senecae philosophi *Seneca ep. 12, 3.*
- 285 Philostratus Aegyptius, philosophus et sophistes, Cleopatrae actate *Philostr. vit. sophist. 1, 5; Plut. Anton. 80; Cato 57.*
- 286 Philostratus Lemnius sophistes, amicus Flavii Philostrati *Philostr. vit. soph. 2, 27, 3. 30, 31, 2. 33, 2-4. Nerviani filius, nepos ex fratre itemque gener (Flavii) Philostrati Suidas, qui tamen cum cum n. 287 confundere videtur.*
- 287 Philostratus junior, nepos ex filia Flavii Philostrati *Philostr. iun. imag. proem.*
— Flavius Philostratus.
— L. Fla(vius) Philostratus.
- 288 Philotas, Galeni amicus, versibus medicamenta descripsit *Galen. 12, 838 cf. 12, 752; 13, 542. 745 Kühn.*
- 289 Philotimus Augusti [libertus] a ration(ibus) VI 8416.

- 290 Philumenianus (Filuminian- *codex*): ei rescripserunt Severus et Caracalla *fragm. Vat. 234*; fortasse praefectus annonae (Hirschfeld *VG. 1 p. 135 n. 2*), sed fieri potest ut fuerit pistur Ostiensis (Dessau).
- 291 (P. Aelius) Phlegon, Trallianus *Suid. s. v. Φλέγων. Phot. bibl. cod. 97 p. 83^b*. Hadriani Caesaris libertus *vit. Sev. 20, 1*; *vit. Saturn. 7, 6. Phot. l. c.*; *Suid. l. c. (qui male etiam de Augusto cogitat). Euseb. chron. I p. 265 Schoene (ubi perperam: libertini Kaisaris), unde P. Aelio nomen ei fuisse necesse est, sicut ipsius Phlegontis libertus Helius (i. e. Aelius) Maurus nominatur vit. Sev. 20, 1. Phlegontis libri Hadriani esse dicuntur vit. Hadr. 16, 1. Epistula Hadriani ex libris eius affertur vit. Saturn. 7, 6 seq. Exstant eius libri περί θουμασίων et περί μακροβίων, praeterea fragmenta ex libris XVI Ὀλυμπιάδων (Suid.; Steph. Byz.; Syneccl. p. 614, 12 = Euseb. chron. a. 2048 = Hieron. a. 2047) vel Χρονικῶν (Steph. Byz. s. v. Κρέμη) vel Ὀλυμπιονικῶν καὶ Χρονικῶν συναγωγῆς (Phot. cod. 97), usque ad ol. 229 (qua Hadrianus mortuus est) *Suid. et Euseb. l. c. Fragmenta collegit Müller fr. hist. Graec. III p. 602—624.**
- 292 Phoebe, liberta Iuliae Augusti filiae, suspendio vitam finivit *Suet. Aug. 65. Dio 55, 10, 16.*
- T. FLAVIVS PHOEBIANVS.
- 293 Phoebus libertus, Vespasianum increpuit a. 65 *Tac. a. 16, 5*. Postea veniam Vespasiani imperatoris imploravit a. 70 *Dio 66, 11, 2. Idem videtur Ti. Claudius Aug. l. Phoebus VI 15207 cf. 15204—15206. Alius quidam Phoebus ap. Iur. sat. 7, 233 schol.*
- Agrius Phoebus.
- 294 Phoenix Thessalus, sophistes, Philagri discipulus *Philostrati vit. sophist. 2, 22.*
- P. Caesius Phosphorus.
- 295 Phraataeas (sic *Iosephus*; Φρατάκης *Dio*; βασιλεὺς βασιλέων Ἀρσάκης ἐπεργέτης δίκαιος ἐπιφανής φιλέλλην, *omisso ex more nomine proprio, nummi ap. Gardner, Parthian coinage p. 45 seq.*), filius Phraatis (IV) et Thermusae (Theae Uraniae Musae *nummi l. c.*), patre interempto regnum Parthorum capessivit *Ios. ant. 18, 2, 4, e. a. 752/2 a. Chr., cuius anni mense Maio primum in nummis apparent. Cum Gaio Caesare pacem iniit a. 1 p. Chr. Dio 55, 10 a, 4 cf. Vell. 2, 101. Mater (Thea Urania Musa) inde ab a. 2 p. Chr. eum eo in nummis (l. c.) nominatur, ut ei nupsisse videatur cf. v. Gutschmid, Geschichte Irans p. 118. Seditione faeta regnum vitamque amisit Ios. ant. 18, 2, 4 cf. Tac. a. 2, 2 c. a. 4 p. Chr. cf. nummos l. c. Eundem esse Phratem regis Phratis (filium), qui supplex ad Augustum confugit (*mon. Ancyr. 5, 54*) ait v. Gutschmid l. c. p. 117 seq., negat Mommsen r. g. d. A.² p. 137 eum conferens cum Phraate Phraatis (IV) filio n. 297.*
- 296 Phraates (sic *scriptores*; Phrates *mon. Anc.*; βασιλεὺς βασιλέων Ἀρσάκης ἐπεργέτης δίκαιος ἐπιφανής φιλέλλην, *omisso ex more nomine proprio,*

nummi ap. Gardner, Parthian coinage p. 42 sqq.) (IV), Orodus filius secundus *monum. Ancyra* 6, 4. *Iustin.* 42, 4, 16; *Vell.* 2, 91, 1; *Plut. Crass.* 33; *Anton.* 37; *Dio* 49, 23, 3. Rex Parthorum a. 717/37, fratrum, quorum triginta habuit, plerosque interfecit *Dio* 49, 29, 3-4. Regno pulsus a Tiridate (II) a. 722/32 (*Gardner*) aut 727/27 (*v. Gutschmid*), insequenti anno in regnum restitutus *nummi l. c. et ap. Mionnet V p. 656-663; Iustin.* 42, 5, 4-5. Signa capta Augusto remisit a. 734/20 *monum. Ancyra* 5, 40 (*cf. Mommsen r. g. d. A.² p. 124 sqq., ubi omnes loci collati sunt*). *Strabo* 16, 1, 28 p. 748; *Liv. ep.* 141; *Vell.* 2, 91, 1; *Iustin.* 42, 5, 9 *seq.*; *Suet. Aug.* 21; *Dio* 54, 8, 1 *alibi cf. etiam nummos* („signis receptis“ *similiter*) *ap. Eckhel* 6, 100, *Cohen Aug. n. 298 alios multos. Iterum regno privatus c. a. 742/12-744/10 a Mithridate (IV) cf. Ioseph. ant.* 16, 8, 4; *v. Gutschmid Gesch. Irans p. 116*. Quattuor filios, Vononem (vetustissimum *Tac. a.* 2, 1), Seraspadanem et Rhodaspem (*cf. VI 1799*), Phraatem (*cf. Tac. a.* 6, 31; *Dio* 58, 26, 2; *Petr. Patr. fr.* 2) totidemque nepotes, in his Meherdates (*Tac. a.* 11, 10) et fortasse Tiridatem (*Tac. a.* 6, 37) ad Augustum obsides Romam misit *mon. Ancyra* 6, 3; *Strabo* 16, 1, 28 p. 748 *cf.* 6, 4, 2 p. 288; *Iustin.* 42, 5, 12; *Vell.* 2, 94, 4; *Tac. a.* 2, 1; *Ios. ant.* 18, 2, 4; *Suet. Aug.* 21, 43 c. a. 745/9 *cf. Mommsen r. g. d. A.² p. 124 not.; 141 seq.; v. Gutschmid l. c. p. 116*. Pater ex Thermusa (Thea Urania Musa *nummi*) Phraatacis, a quo interfecit *Iosephus ant.* 18, 2, 4 c. a. 752/2 *nummi. Stemma eius tale fuit:*

Phraates (III) † c. a. 57 a. Chr.					
Orodes † a. 37 a. Chr.			Mithridates (III)		
Phacorus † a. 38 a. Chr.		Phraates (IV) † c. a. 2 a. Chr.		triginta alii filii	
Vonones	Seraspadanus	Rhodaspes	Phraates	Phraataces	
			† a. 35 p. Chr.,	† c. a. 4 p. Chr.	
Meherdates.					

297 Phraates, Phraatis (IV) regis Parthorum filius, a patre cum tribus fratribus obses Romam missus c. a. 745/9 *Strabo* 16, 1, 28 p. 748; *Dio* 58, 26, 2; *Petr. Patr. fr.* 2 *cf. monum. Ancyra* 6, 3; *Mommsen r. g. d. A.² p. 141 locosque ibi allatos*. A Tiberio rex Parthis datus in itinere apud Syriam morbo assumptus est a. 35 *Tac. a.* 6, 31 *seq.*; *Dio* 58, 26, 2. *Eundem esse Phratem regis Phratis [filium], qui supplex ad Augustum confugit (mon. Ancyra* 5, 54) *ait Mommsen r. g. d. A.² p. 137 cum conferens cum filio Phraatis (IV) natu minimo eo, qui a Tiridate c. a. 724/30 raptus et Romam ductus, ab Augusto Phraati remissus est (Iustin.* 42, 5, 6-9; *Dio* 51, 18, 3), *negat v. Gutschmid Gesch. Irans p. 117 seq. cum conferens cum Phraatace (n. 295).*

298 Phraates, praefectus Parthus a. 36 *Tac. a.* 6, 42 *seq.*

299 Phraates rex Osroenorum *VI 1797 titulo sic concepto:* D(is) m(anibus) Abgar P(h)raates filius rex principis Orrh(o)enoru(m) Hodda coniugi benemerenti fec(it), *aut ita fere intelligendo:* Abgari Phraatis filio

regi (vel principi) Osrhoenorum Hodda uxor fecit (cf. *Mommseni adn.*) aut ita fere: Abgar (XI) Phraates rex (a. 242-244), filius (Ma' nu IX) principis Osrhoenorum, Hoddae uxori fecit (cf. v. *Gutschmid Gesch. d. Königreichs Osrhoene p. 45 seq.*).

- Phratamaspates v. Parthamaspates (n. 98).
- 300 Phyllis nutrix Domitiani *Suet. Dom. 17; Dio 67, 18, 2.*
— LATIN(IVS) PI... vel PL...
- 301 M. Pi...us, procurator Sardiniae sub . . . . mio Aug. *eph. 8, 792.*
— ATTIA PIA.
— Betitia Pia.
— Fulvia Pia.
— ARRIA PIARIA (sic *Bormann pro PLARIA*) VERA PRISCILLA.
- 302 M. PIAVONIUS VICTORINVS. *Nummi: Eckhel 7 p. 450-453; Cohen 6² p. 68-84 n. 1-139. Tituli: Trevir Brambach 776 ante imperium adeptum positus (1); Gallici collecti apud Decombe, Bézier et Espérandieu, les milliaires de Rennes: p. 47 n. 7 (2); p. 48 n. 8 (3); n. 9 (4); n. 10 (5); p. 49 n. 1 (6); n. 2 (7); p. 50 n. 3 (8); n. 5 (9); Britannici VII 1160 (10); eph. epigr. 7, 1097 (11). M. PIAVONIUS Victorinus nummi et tituli (Pison- t. 1, Piavvon- t. 3 itaque nummi ap. Cohen 33-35, Pi. vel PIAV. nummi plerique; non PIAVONIUM, sed PIVM AVONIUM cum appellatum esse non recte conicitur revue épigr. du midi de la France 1890 p. 28); Victorinus scriptores.*
Victoriae (vel Vitruviae *trig. tyr.*) filius *Victor Caes. 33, 14; trig. tyr. 5, 3; 6, 3; 24, 1. Tribunus praef[or]ian[orum] t. 1 cf. Mommsen et Hübner, Bonner Jahrbücher 1866 p. 7. A (M. Cassiano Latinio) Postumo in participatum imperii vocatus esse dicitur trig. tyr. 6, 1, vit. Gall. 7, 1, cf. Mommsen RG. 5 p. 150 not. Postumo, (Corn. Ulp.) Laeliano, (M. Aur.) Mario occisis imperator Galliarum (c. a. 266) Eutrop. 9, 9; Victor Caes. 33, 12, cf. nummos; epit. 34, 3 (perperam: Claudio imperante); trig. tyr. 5, 3; 6, 3; 6, 6. Plene appellatur: imp[er]ator Caes[ar] Mar[cius] PIAVONIUS Victorinus p[ri]us f[elix] inv[ictus] Aug[ustus], p[ontifex] m[aximus], trib[unus] p[ro]t[est]ate, co[n]sul, p[ater] p[atri]ae t. 9. Imperavit biennium *Vict. Caes. 33, 12; Eutrop. 9, 9; tr. pot. II nummus ap. Cohen 95, tr. pot. III ib. 96. Occisus Coloniae Agrippinae dolo actuarii cuiusdam c. a. 268 Victor l. c.; Eutrop. l. c.; trig. tyr. 6, 3; 7, 1. Belli peritus, libidinis nimiae Eutrop. l. c.; Victor l. c.; trig. tyr. 6, 4. Pater Victorini iunioris (n. 303), trig. tyr. 6, 3; 7, 1. Epitaphium eius et filii trig. tyr. 7, 2, testimonium de eo ex Iulio Hateriano ib. 6, 6, utrumque ficticium.**
- 303 (PIAVONIUS) VICTORINVS, filius eius qui praecedit, puerulus patre interfecto Caesar appellatus ac statim occisus *trig. tyr. 6, 3, 7. Nummum cum inscriptione . . . ctorinus A. et capite iuvenili ad eum refert Cohen 6² p. 85, in alio nummo p. 84 caput eius una cum capite patris representari putat.*

- 304 PICA CAERIANVS, legatus Aug. pr. Arabiae, interfectus ab Elagabalo a. 119 *Dio* 79, 3, 4: Πείξαν Καίρειον, *Hirschfeld Verw. Gesch.* p. 305: Πείξαν Κα[κί]λων ex posteris cum esse iudicans Q. Caicili Cisiaci Septici Picao Caiciliani *V 3936. Male autem I. Klein Rh. Mus.* 33, 1878 p. 129 seq. cum confert cum P. Numicio Pica Caesiano *VI 3825.*
- Q. Caicilius Cisiacens Septicius Pica Caicilianus.
- P. NYMICIVS PICA CAESIANVS.
- C. MAESIVS PICATIANVS.
- M. HERENNIVS PICENS.
- ANTONIA PICENTINA.
- Plotius Pidaneus?
- 305 Pieporus rex Costobocorum (Coisst- tit.) *VI 1801.* Uxor Zia Tiasi filia, *Daca ib.*
- C. Betitius Pietas.
- Pontius Pilatus.
- C. SCOEDIVS NATTA PINARIANVS.
- 306 CN. PINARIVS AEMILIVS CICATRICVLA POMPEIVS LONGINVS (sic *dipl. 19; Cn. Pinarius Aemilius Cicatricula dipl. rep. a. 1891*) consul suffectus mense Decembri cum Sex. Marcio Prisco *dipl. mutilum rep. Romae a. 1891 (monumenti inediti publicati per cura dell' Ac. dei Lincei I p. 431), fortasse a. 79 (Mommsen).* Legatus Aug. propr. Pannoniae a. 98 mense Febuario *III p. 862 dipl. 19.*
- 307 Pinarius Apollinaris a Tiberio miasus ad ordinandas controversias inter Comenses et Bergaleos *V 5050 (edictum Claudii).*
- 308 CN. PINARIVS CORNELIVS CLEMENS. *Titulus Hispellas praecipuus honores eius enumerans XI 5271 (1); praeterea posuit in Alpibus Graiis terminum XII 113 (2); memoratur in miliario Germanico Brambach 1955, melius ap. Zangemeister, Westdeutsche Zeitschr. 3 p. 247 (3) et in diplomate militari 9, III p. 852 (4). Nomen integrum, t. 2. 4; Cn. Pinarius Cor . . . t. 1; Cn. Cor[nelius Clemens] t. 3. L. f., tribu Papiria t. 1. Consul suffectus a. inc. Curator aedium sacrarum locorumque publicorum t. 1 (c. a. 66—68 cf. *I Klein Rh. Mus.* 36, 1881 p. 636).* Legatus Aug. propr. exercitus Germanici superioris t. 1. 2. 3. 4, a. 74 t. 2. 4 mense Maio t. 4. Terminos posuit inter Viennenses et Ccutronas t. 2. Triumphalibus ornamentis honoratus ob res in Germania prospere gestas t. 1.
- 309 Pinarius Natta, Seiani cliens a. 25 *Tac. a. 4, 34.* Dictum eius quoddam *Senec. ep. 122, 11. Fortasse pater C. Scoedii Nattae Pinariani consulis a. 83 cf. Borghesi 5, 311.* Natta quidam *Iuvenal.* 8, 95 seq. L. Pinarius L. f. Natta pater et filius in *tit. Aquileiae rep. Pais suppl. ad CIL. V 275 cf. X 1129.*
- 310 L. PINARIVS RVSCVS, L. f., tribu Pupinia, tribunus militum, quaestor *VI 1489. Ex posteris videtur M. Pinarii Ruscac Cicero de orat.* 2, 261; *Livius 40, 18, 2. Cf. infra n. 314.*

- 311 PINARIVS SCARPVVS. *Praenomen L. non est nisi in nummo suspecto Eckhel 5, 272, neque a Babelon monnaies de la république Romaine 2 p. 306 seq. neque a Cohen 1² Augustus n. 497—500 allato. In omnibus aliis cognomen solum est Scarpus addito imperator). Pinarius Scarpus Dio 51, 5, 6. Legatus Antonii Cyrenaicae praefectus post proelium Actiacum ad Augustum transiit Dio 51, 5, 6; 9, 1 cf. Plut. Anton. 69; Oros. 6, 19, 15. Nummorum altera pars est M. Antonii a. 723/31, altera Caesaris Augusti a. 724/30—727/27. Cum iam in illis imperator dicatur, non meruit hoc nomen sub Augusto, id quod affirmare videtur Mommsen r. g. d. A.² p. 171.*
- 312 CN. PINARIVS . . . SEVERVS, Cn. f., salius Col[linus, quaestor candidatus] imp. Caesaris Nervae Traiani Aug., [praetor], consul (suffectus a. inc.), augur, rex saeculorum] t. *Tiburtinus XIV 3604. Cf. fragmentum acephalum XIV 4246.*
- 313 Pinarius Valens praefectus praetorio a. 238 *vita Max. et Balb. 4, 4; 5, 5.*
- 314 Pinaria L. f. Metili (uxor) VI 1489. *Filia vel soror L. Pinarii L. f. Rusci (n. 310) ibidem nominati.*
— AVRELIUS VICTOR PINIVS (?).
- 315 Pinnes (Dio) vel Pinnetes (Velleius) dux Pannoniorum rebellantium a. 6—8 p. Chr. *Velleius 2, 110, 4; 114, 4; Dio 55, 34, 4. Cf. Πίννας quendam in tit. Thracico Dumont inscr. de la Thrace p. 12 n. 15.*
- 316 C. Pinnius Iustus βουλευτής; Ἀμαστριανός, νομικός συγγραφεύς M. Ulpii Arabiani proconsulis Africae, vixit annos XXXVII t. *Siccensis VIII S. 15876 = 1640.*
- 317 Pipa (Victor) vel Pipara (vita Gallieni), filia Attali Vict. *Caes. 33, 6, regis Marcomanorum epit. 33, 1 cf. vit. Gallieni 21, 3, Gallieni concubina II. cc.*
— Caetronius Pisanus.
— C. CASSIVS INTERAMNANVS PISIBANVS PRISCVS.
— C. IVLIVS PISIBANVS MAXIMVS AEMILIVS PAVVS.
— C. IVLIVS PISIBANVS.
— C. MATIVS (vel MATTIVS) SABINIVS cet. MARTIALIS PISIBANVS LEPIDVS.
- 318 Pisiheus, medicus Faustinae iunioris *vita Avid. Cass. 10, 8 in epistula ficticia.*
- 319 Piso ab Augusto laudatus ob domum bene aedificatam *Plutarch. regum et imp. apophthegm. extr. p. 208 A.*
- 320 Piso, cui librum de fato dedicat *Plutarchus p. 568 C.*
- 321 Piso, ad quem rescripserunt Marcus et Commodus *Callistr. Dig. 29, 5, 2. Cf. etiam senatus consultum Pisonianum Paul. Dig. 29, 5, 8.*
- 322 Piso Galeni amicus, cuius puerum ille curat *Galen. 14, 210. 212 seq. 294 Kühn.*

- 323 (CALPVRNIVS?) PISO, Frugi dictus, imperator cognomento Thessalicus *vita trig. tyr. 21, 1; Gallien. 2, 3-4*; ex illa Pisonum familia ducere originem dicebatur, cui Cicero se sociaverat *trig. tyr. 21, 1*; nobilissimae tunc et consularis familiae vir *trig. tyr. 19, 2*. A (Fulvio) Macriano missus ad Valentem proconsulem Achaiae occidentum *trig. tyr. 19, 2; Gallien. 2, 2*. In Thessalia interfectus a. 261 *vit. Gallien. 2, 3*. Honores ei decreti a senatu *trig. tyr. 21, 3-7*. Vitam cum imperii usurpatione posuit *vita Pesc. Nigri 9, 2 (fortasse idem)*. *Omnino fictus esse videtur.*
- CALPVRNIVS PISO.
  - L. CALPVRNIVS PISO AVGVR.
  - C. CALPVRNIVS PISO CRASSVS FRVGI LICINIANVS.
  - CALPVRNIVS PISO FRVGL.
  - L. CALPVRNIVS PISO FRVGI LICINIANVS.
  - CL(AVDIVS) PISO.
  - Domitius Piso.
  - Iulius Piso.
  - A. IVLIVS POMPILIVS PISO *et. LAEVILLVS BERENICIANVS.*
  - ROCIVS PISO.
- 324 Pisonianus ex Probi disciplina militari *vita Probi 22, 3*.
- Q. E. G. L. L. TARRONIVS PISONIVS.
- 325 PISTORIVS RVGIANVS, vir clarissimus, legatus legionis XIII G(eminiae) Gord(ianae) a. 238—244, *tit. Dacicus III 1125*.
- 326 Pistus, Augusti libertus, ab epistulis VI 8605.
- 327 Pitholaus (Πιθόλαος), Commodi praceptor et cubicularius (χοιτωνετής), Galeni amicus *Galen. 14, 650—664 Kühn*.
- 328 L. Pituanus, mathematicus quidam sive magus, saxo deiectus a. 16 *Tac. a. 2, 32*.
- 329 D. PIVS (? fortasse VLPIVS?) CASSIVS legatus Aug. pr. pr. praeses provinciae Syriae Phoenices a. 213 *tit. apud Heliopolim rep. III 202*.
- IMP. CAES. T. AELIVS HADRIANVS ANTONINVS AVGVSTVS PIVS.
  - Aemilius Pius.
  - L. APRONIVS PIVS.
  - AVRELIVS PIVS.
  - C. BETITIVS PIVS.
  - C. Betitius Pius.
  - L. Cestius Pius.
  - P. COELIVS BALBINVS VIBVLLIVS PIVS.
  - FLAVIVS PIVS.
  - FVLVIVS PIVS.
  - Fulvius Pius.
  - L. IVLIVS APRONIVS MAENIVS PIVS.
  - L. IVLIVS APRONIVS MAENIVS PIVS SALAMALLIANVS.

- NOVIVS (?) SEVERVS PIVS.
 — C. Valerius Pius Vegetus.
 — Vibius Cominianus Valerius Pius.
 — Q. POMPEIVS SENECIO *ect.* L. VIBVLLIVS PIVS AVGVSTANVS *ect.* SOSIVS PRISCVS.
 — Q. ROSCIVS COELIVS *ect.* VIBVLLVS (*sic*) PIVS IVLIVS *ect.* POMPEIVS FALCO.
 — M. Ulpius Pius.
 — C. PIVS ESVVIVS TETRICVS *v.* ESVVIVS.
 — LATIN(IVS) PI . . . *vel* PL . . .
- 330 .. PLA . . . ? . . . sub Nerone *proconsul ut videtur Asiae, tit. inter Tralles et Nysam repertus* *CIG II p. 1124 n. 2942 d:* [ἀπὸ ἀνθρπ]ἀτο[υ? II]ρ[πλ]ρω (*vel* [A]ρ[υα]ρω?) ΠΑΑ - ΙΑΟΚΑΙΟΥΑΝΙ - ΝΙΟΥ (?) (Κα[λ]-που[ρ]υ[α]ρω?) *O. Hirschfeld*).
 — CORNELIA PLACIDA.
 — MVLVIA PLACIDA.
 — IVLIVS PLACIDIANVS.
- 331 Placidus, praefectus quidam *Ioseph. bell. 3, 7, 34; 3, 4, 1; 3, 6, 1; 3, 7, 3; 4, 1, 8; 4, 7, 4-6; rit. 43. 74. Cf. Iulius Placidus.*
 — T. Annaeus Placidus.
 — Iulius Placidus.
 — IVNIVS P[L]AC[ID]VS.
 — C. MEMMIVS CAECILIANVS PLACIDVS.
 — C. Voconius Placidus.
 — Plaetorius *v.* Platorius.
 — CELSVS PLANCIANVS.
- 332 P[LAN]CILLA λαμπροτάτη (= clarissima femina?) *t. Smyrnaeus. Le Bas 1524 = CIG 3149.*
- 333 Plancina, genere regio, Numidarum prima mulierum *carmen sepulcrale Siccense VIII S. 16159.*
 — CORNELIA CETHEGILLA AEMILIA PLANCINA.
 — MVNATIA PLANCINA.
- 334 M. PLANCIVS VARVS. *Nummi Bithyniae: Claudiopolis: Mionnet S. V p. 18 n. 91 seq. (1); Heraclae: Mionnet II p. 440 n. 163, S. V p. 57 n. 288 (2); Nicaeae: Mionnet II p. 451 n. 215, S. V p. 83 n. 418-420 (3); 421 seq., IV p. 223 n. 240 (falso Apameae attributus) (4); Nicomediae: Mionnet II p. 467 n. 310, S. V p. 172, 1001-1004, 1007, 1013 (5); 1005-1006 (6); 1014 (7); Prusiae ad Hygium: Mionnet II p. 488 n. 420, S. V p. 236 n. 1391, 1392, 1394 (8); 1393 (9). Nummi Phrygiae: Apameae: Mionnet IV p. 233 n. 241, S. VII p. 511 n. 156, Wiener Zeitschr. f. Num. II p. 309; Waddington fastes p. 151 n. 99 (10). Marcus Plancius Varus n. 1-6, S. 9; Plancius Varus n. 7, 10. Tac. Praetura functus Cornelium Dolabellam falso accusat. a. 69 Tac. h. 2, 63. Proconsul (Bithyniae) sub Vespasiano n. 1-6, S. 9,*

e. a. 70. *Consul suffectus e. a. 71. Proconsul (Asiae) sub Vespasiano n. 10, c. a. 78/79 cf. Waddington fastes n. 99. Fortasse ab eo genitus C. Iulius Pl. Anicius (ser. Plancius?) Varus Cornutus XIV 2925 (cf. 2925 a: C. Iulius Plaut...?). Vide num ad eum referendum sit SC Plancianum Digest. 25, 3, 1 pr.; 25, 3, 1, 10; 25, 3, 3, 1 (aliud: Digest. 35, 2, 59).*

- C. IULIVS PLANCIUS VARVS CORNVTVS.
- 335 Plancus, artifex blandiendi ante Villeium (? Vitellium O. Hirschfeld cf. Tac. a. 6, 32; Suet. Vit. 2) maximus Sen. nat. quaest. 4 praef. 5 seq.
- L. MYNATIVS PLANCVS.
- Iulius Planta.
- Pompeius Planta.
- M. ACILIVS PRISCVS EGRILIVS PLARIANVS.
- L. ABBIVS PLARIANVS AVFIDIVS TVRBO.
- A. Egrilius Plarianus.
- Q. EGRILIVS PLARIANVS.
- A. LARCIVS LEPIDVS PLARIANVS.
- . . LARCIVS LEPIDVS [EGRILIVS?] PLARIANVS.
- P. VIGELLIVS RAIVS PLARIVS SATVRNINVS ATILIVS BRADVAVVS CAVCIDIVS TERTVLLVS.
- ARRIA PLARIA (*Bormann correxit: PIARIA*) VERA PRISCILLA.
- TI. PLATILIVS AELIANVS v. TI. PLAVTIVS SILVANVS AELIANVS.
- SVLPICIA PLATORINA.
- C. SVLPICIVS PLATORINVS.
- 336 Platorius (Pletorius *cod.*) miles, cui Alexander imp. rescripsit *Digest. 49, 13, 1.*
- 337 A. PLATORIVS NEPOS APONIVS ITALICVS MANILIANVS C. LICINIVS POLLIO. *Tituli: Aquileiae V 877 (1); Britannici VII 660—663 (2); 1195 = III p. 873 dipl. 30 (3). Nomen integrum t. 1; A. Platorius Nepos t. 2 et in consulatu, acta Arv. a. 119 VI 2078 II 63; Platorius Nepos t. 3; Pletorius Nepos codices vit. Hadr. 4, 2; 23, 4; Nepos vit. Hadr. 15, 2. A. f., Sergia tribu t. 1. Triumvir capitalis, tribunus plebis (fortasse idem est Pollio trib. pleb. a. 109 VI 45.2 cf. Asbach Rhein. Jahrb. 1882, 72 p. 18), praetor, tribunus militum legionis XXII primigen. p. f., quaestor provinciae Macedoniae candidatus divi Traiani (cf. *adnot. Mommseni*), curator viarum Cassiae Clodiae Ciminiae Novae Traianae, legatus legionis I adiutricis, legatus propraetore provinciae Thraciae, consul (suffectus mensibus Martio et Aprile a. 119 cum Hadriano Aug. III *acta Arv. a. 119 IV 2078 II 64*), legatus propr. provinciae Germaniae inferioris, augur, patronus Aquileiae t. 1. Legatus Aug. pro pr. provinciae Britanniae a. 124 t. 1—3. Hadrianus eum primum amicissimum, deinde hostis loco habuit *vit. Hadr. 15, 2 cf. 4, 2; 23, 4. Fortasse eius sunt tegulae XV 1363 (Plator. Nepo. a. 123), 1364 (Pl. Nep. a. 123), 1365 seq. (Pl. Nep. a. 134). Fortasse**

- etiam ad hunc Nepotem scripsit Plinius ep. 4, 26. Pater videtur A. Platorii Nepotis Calpurniani.*
- 338 A. PLATORIVS NEPOS CALPVRNIANVS curator alvei Tiberis et riparum et cloacarum urbis a. 161 *tit. urbani: VI 1241; notizie d. scavi 1890 p. 355 = bull. comm. 1890 p. 327 (ubi praenomen splenduntum). Rescriptum Antonini Pii ad Platorium Nepotem frgu. Vat. 223. Filius videtur praecedentis.*
- C. FVLVIVS PLAVTIANVS.
- QVINTILLVS PLAVTIANVS *vide* M. PLAVTIVS QVINTILLVS.
- FVLVIA PLAVTILLA.
- SERGIA PLAVTILLA.
- 339 Plautillus, socer Clodii Albini *vit. Clod. Alb. 10, 6.*
- 340 Plautini (Plauti[a]ni O. Hirschfeld) lavaerum *vit. Elag. 8, 6.*
- 341 .. PLAVT(IVS) praetor peregrinus a. 2 p. Chr. *fasti Arr. Hensen p. CCXLII. Potest idem esse ac n. 343.*
- 342 Plautius, auctor iuris Vespasiani fere temporibus, ad cuius libros notas scripserunt Neratius, Iavolenus, Pomponius, Paulus *Digest. 20, 4, 13; 34, 2, 8; 35, 1, 43 alibi, cf. Krüger, Gesch. d. Quellen u. Litt. d. röm. Rechts 158 seq. Teuffel LG³ § 316, 5.*
- 343 A. PLAVTIVS proconsul Cypri sub Augusto, *nummi: Mionnet III 671, 2 = S. VII 304, 2; VI 568, 134; S. VII 304, 3 = Cohen imp. I² p. 174 n. 24; Cohen I⁸ p. 163 n. 784 seq. A. Plautius nescio quis IX 2335; VI 9939. Potest idem esse ac n. 341.*
- 344 A. PLAVTIVS consul suffectus a. 29 mense Iulio (*I 767 cf. IV 1555, ubi est A. Plotio*) et Octobri (*I 768*) cum L. Nonio Asprenate *I 767 seq.; IV 1555; X 1233; fasti Arr. a. 29; cf. X 897: A. Plantio A. [f.]... Legatus Ti. Claudii Caecaris Aug. Germ. t. Tergestinus V 698, itaque aut provinciae Dalmatiae (sic Mommsen in adn.) aut Panoniae, fortasse a. 41—43. Legatus Aug. pro pr. Britanniae consularis a. 43 Tac. Agr. 14; Suet. Vesp. 4 cf. Dio 60, 19, 1. Res ab eo in Britannia gestae Dio 60, 19—21; Eutrop. 7, 13. De Britannia triumphavit a. 47 Dio 60, 30, 2; Eutrop. 7, 13, vel potius ovavit Tac. a. 13, 32; Suet. Claud. 24. De Pomponia Graecina uxore cognovit a. 57 Tac. a. 13, 32. Patruus Plautii Laterani Tac. a. 11, 36 nomine non addito. Fortasse filius praecedentis cf. X 897. Cf. stemma sub n. 361.*
- 345 A. PLAVTIVS iuvenis Neroni affinitate aut propinquitate coniunctus, sed ab eo interfectus *Suet. Nero 35. Cf. stemma sub n. 361.*
- 346 Q. PLAVTIVS consul ordinarius a. 36 cum Sex. Papinio Allenio (*n. 76*). *Potest esse filius A. Plautii (n. 343).*
- PLAVTIVS AELIANVS *v. infra n. 347, 363, supra L. AELIVS PLAVTIVS LAMIA AELIANVS.*
- 347 PLAVTIVS [AELIVS? LA]MIA SILVANVS [AELIANVS] L. [f.], III vir a. a. a. f. f., V [Ivir eq. Roma] norum tu[r]mae ..., salio C]ollino, a [b,

- actis? in p. Caes. Had]riani [Aug. . . .], t. *Umbriae XI 5171 c. adu. Bormanni*. [*Idem videtur Lamia Silanus gener per maiorem filiam (Anreliam Fadillam) Antonini Pii vita Pii 1, 7, errore codicum dictus Silanus pro Silvano. H. Dessau. Fortasse nepos L. Aelii Plautii Lamiae Aeliani cos. 80, filius L. Lamiae Aeliani cos. 116.*]
- 348 L. PLAVTIVS AQVILINVS consul ordinarius a. 162 cum Q. Iunio Rustico II. Plauti Aquilini (*certe eiusdem*) sunt tegulae urbanae XV 1368: (a. 159), 1369 (a. 164), 1370 et tit. *Aquileiensis V 1462* (Viola Plauti Aquilini).
- 349 Plautius Caesianus, procurator Augusti (Norici) III 5177 (*Celciae*).
- 350 PLAVTIVS CAESIANVS (legatus) Daciae inferioris a. 129 III p. 876 *dipl. 33*.
- 351 Ti. Plautius Felix Ferruntianus, Ti. f., tribu Papiria, procurator ad solaminia et horrea VIII 619 (*Maetari in prov. Byzacena*).
- 352 D. PLAVTIVS FELIX IVLIANVS proconsul (Cypri), pater Plautiae Elpidis tit. in templo *Veneris Paphiae rep., Journal of hell. studies 9, 2, 1888 p. 249, 104 cf. p. 248, 97; praenomen: p. 253, 114.*
- 353 L. Plautius Ita[us], procurator Augusti VIII S. 12428 (*Afric. procons.*).
- PLAVTIVS LAMIA v. L. AELIVS PLAVTIVS LAMIA AELIANVS et n. 347.
- 354 PLAVTIVS LATERANVS adulter Messalinae Tac. a. 11, 36 cf. 30; 13, 11; quare senatu motus a. 48 (cf. Tac. a. 11, 36) a Nerone restituitur a. 55 Tac. a. 13, 11. Consul designatus in Nerone coniuuravit a. 65 Tac. a. 15, 49; 53; quare statim interfectus a. 65 Tac. a. 15, 60; Lateranorum aedes iussu Neronis publicatae *Iur. 10, 15-18*. Patruus eius (A. Plautius) Tac. a. 11, 36. Liberi eius Tac. a. 15, 60. *Nominatur (Ἀστέριος) Arrian. diss. epictet. 1, 1, 19. Cf. stemma sub n. 361.*
- 355 P. PLAVTIVS PVLCHER triumphalis filius (scil. M. Plautii M. f. A. n. Silvani n. 361), IIIvir a. a. a. f. f., quaestor Tib. Caesaris Augusti V consulis (a. 31; quare natus c. a. p. C. 6), tribunus plebis, praetor ad aerarium, comes Drusi filii Germanici (*ante a. 31, quo anno Drusus iam custodiae traditus erat cf. Tac. a. 6, 23*), avunculus Drusi Ti. Claudii Caesaris Augusti filii (frater igitur Plautiae Urgulanillae cf. *Suet. Claud. 26 seq.*) et ab eo censor (a. 48 cf. Tac. a. 11, 25) inter patricios lectus, curator viarum sternendarum a vicinis lectus ex auctoritate Ti. Claudii Caesaris Augusti Germanici, proconsul provinciae Siciliae, augur, (maritus) Vibiae Marsi f. t. *Tibartimus XIV 3607. Mortuus ante a. 54, cum Claudius nondum dicitur appelletur. Cf. stemma sub n. 361.*
- 356 PLAVTIVS QVINTILLVS consul ordinarius a. 159 cum M. Statio M. f. Prisco Licinio Italico *fasti*.
- 357 (PLAVTIVS) QVINTILLVS, cui *Pseudo-Lucianus librum Macrobiorum c. a. 212/3 conscriptum* (cf. cap. 7; *Hirschfeld Hermes 24, 1888 p. 159*) *dedicavit, cap. 1; 29. Filius fortasse eius qui sequitur.*

- 358 M. PLAUVIVS QVINTILLVS consul ordinarius a. 177 cum Commodo Augusto, cf. XIV 328. Consularis augur in senatu sententiam fert a. 193 vit. *Did. Jul. 6, 6, ubi codices exhibent phautius quantillus. Eundem esse Quintillum Plantianum (scr. Plautium) occisum a Severo c. a. 203 Dio 76, 7, 3 svy., coniecit O. Hirschfeld Hermes 24, 1889 p. 160. Filius videtur consulis a. 159 (n. 356), pater eius qui praecedit.*
- 359 Plantius Rufus in Augustum coniuravit *Suet. Aug. 19. Videtur idem esse qui sequitur.*
- 360 C. PLAUVIVS RVFVS. *Tituli Auximutes: IX 5834 (1); 6384 (2). C. f. t. 1. Praetor bis t. 2. Legatus pro [pr.] Siciliae t. 1. Videtur idem esse C. Plotius Rufus (n. 392) et Plautius Rufus, qui praecedit; cf. Borghesi 2, 21; Klein Verwaltungsbeamten 1 p. 137 seq. Fortasse etiam idem est Publius (scr. Plautius? Klein l. c.) Rufus Dio 55, 27, 2.*
- 361 M. PLAUVIVS SILVANVS cos. a. 752/2. *Tituli Tiburtini XIV 3605 (1); 3606 (2); Lydius fortasse ad eum referendus, bull. de corr. hell. 11, 1887 p. 445 seq. (3). Nunani Pergameni: Mionnet II 593, 535; S. V 428, 929 seq.; Waddington fastes n. 64, 1 cf. revue num. 1887 p. 118, 1; mus. Berol. M. Plautius Silvanus t. 2 et in consulatu VI 448; VIII S. 14392; Dio ind. l. 55. Plautius Silvanus Vell. 2, 112, 4. Silvanus alibi. M. f. t. 1; 2; Dio ind. l. 55. A. n. t. 1. 2. Consul ordinarius a. 752/2 cum Augusto XIII cf. t. 2; VI 448; VIII S. 14392; X 890; 5162; XII 5681, 5; Vell. 2, 112, 4. Proconsul Asiae sub Augusto t. 3; nunani, probabiliter a. 4/5 p. Chr. cf. Waddington l. c. Mommsen r. g. d. A² p. 170. Ex transmarinis provinciis auxilia adduxit contra Pannonios rebellantes c. a. 6 p. Chr. Vell. 2, 112, 4; Breucos vicit a. 8 Dio 55, 34, 6; Dalmatas domuit a. 9 Dio 56, 12, 2; huic senatus triumphalia ornamenta decrevit ob res in Illyrico bene gestas t. 1; 2 (cf. XIV 3607); Suet. Tib. 20; Claud. 26; Dio 56, 17, 2. Septemvir epulonum t. 1; 2. Uxor eius Lartia Cn. f. t. 2 cf. 1. Liberi: 1) M. Plautius Silvanus (n. 362) Tac. a. 4, 22 (ut videtur); 2) A. Plautius M. f. Urganianus t. 2; 3) P. Plautius Pulcher XIV 3607 (n. 355); 4) Plautia Urganianilla Suet. Claud. 26 (n. 368), cf. stemma probabile subiectum. Mortuus ante a. 14 cf. Dessau ad tit. 1. De Plautiorum sepulchro prope Tibur sito cf. XIV 3605-3608 cum Dessau annotationibus.*

A. Plantius (praet. a. 703/51),

(A. Plantius) (M. Plautius) — Urganianus,

341-343? A. Plantius (praet. 755/2?), 361 M. Plautius Silvanus — Lartia Cn. f.

344 A. Plantius (346 Q.?) Plantius cos. 752/2 triumphalis

cos. 29, (cos. 362?), † ante a. 14,

354 Plantius Lateranus cos. des. 65, † a. 65.

362 M. Plautius Silvanus praet. 24, † a. 24. 364 A. Plautius Urganianus † ante a. 14. 355 P. Plautius Pulcher quaest. a. 31 | ? 368 Plautia Urganianilla, uxor Claudii | Drusus.

345 A. Plautius.

- 362 M. PLAUVIVS SILVANVS praetor urbanus a. 24 *fasti Arv. p. CCXIIJ Henzen; Tac. a. 4, 22. Maritus primum (Fabiae) Numantinae, deinde Aproniae, qua interfecta reus ab Urgulania avia (cf. stemma antecessens) munitus mortem sibi conscivit a. 24 Tac. a. 4, 22. Idem potest esse Silvanus (n. 361) filius Claudio affinis Suet. Claud. 4 (ubi editiones male Silani) cf. Mommsen eph. epigr. 1 p. 67.*
- 363 TI. PLAUVIVS SILVANVS AELIANVS consul a. 45; II a. 74. *Tituli Tiburtinus XIV 3608 (1); Trallianus Le Bas-Waddington 600 a (2). Ti. Plantius Silvanus Aelianus t. 1; 2; Plantius Aelianus Tac. h. 4, 53. In consulatu: Ti. Platilius (sic) Aelianus X 825; Ti. Plau(tius) eph. 3 p. 204; Aelianus I 774. M. f., tribu Aniceni t. 1. Filium cum fuisse M. Plautii Silvani (n. 361) negat Dessau ad t. 1, „quod consul anni 752/2 fuit plebeius, hunc Silvanum Aelianum patricium fuisse colligi potest inde quod post quaesturam praetor factus est omisso gradu aedilitatis et tribunatus“. Necessitudine tamen cum consul a. 752/2 coniunctum fuisse inde apparet, quod in eius sepulcro (cf. XIV 3605) sepultus est. Triumvir aere argento auro flando feriundo, quaestor Ti. Caesaris, legatus legionis quintae in Germania, praetor urbanus (c. a. 42), legatus et comes Claudii Caesaris in Britannia (a. 43—44), consul (suffectus a. 45 cum T. Statilio Tauro Corvino cf. supra), proconsul Asiae (sub Nerone t. 2, c. a. 56 cf. Waddington fastes n. 85), legatus propraetore Moesiae (inde ab a. 57, ut videtur, cf. Dessau ad t. 1), in qua plura quam centum millia ex numero Transdanuviorum ad praestanda tributa cum coniugibus ac liberis et principibus aut regibus suis tranaduxit, motum orientem Sarmatarum compressit, quamvis parte(m) magna(m) exercitus ad expeditionem in Armeniam misisset (c. a. 62 cf. Tac. a. 15, 6). Ignotos ante aut infensos populo Romano reges signa Romana adoraturos in ripam, quam tuebatur, perduxit. Regibus Bastarnarum et Rhoxolanorum filios, Dacorum fratrum (scr. fratrem vel fratres) captos aut hostibus ereptos remisit; ab aliquis eorum opside accepit; per quem (scr. quae vel quas res) pacem provinciae et confirmavit et protulit (scr. fines); Scytharum quoque regem (scr. rege) a Cherronensi, quae est ultra Borustenen, opsione summo. Primus ex ea provincia magno tritici modo annonam populi Romani adlevavit t. 1. Romae versatur a. 70 XI kalendas Iulias Tac. h. 4, 53. Pontifex t. 1; Tac. h. 4, 53. Sodalis Augustalis t. 1. Hunc legatum in Hispaniam (inter a. 70—73) ad praefecturam urbis remissum (a. 73) senatus in praefectura triumphalibus ornamentis honoravit auctore imp. Caesare Augusto Vespasiano verbis exoratione eius, q(uae) i(n)fra s(c)ripta s(unt): „Moesiae ita praefuit, ut non debuerit in me differri honor triumphalium eius ornamentorum, nisi quod latior ei contigit mora titulus praefecto urbis.“ Hunc in eadem praefectura urbis imp. Caesar Augustus Vespasianus iterum consulem (a. 74 cum Tito Caesare Augusti filio III, idibus*

- Ianuarii I 774) fecit *t. 1*. *Mortuus non post a. 79, cum Vespasianus nondum appelletur dicitur; sepultus in Plautiorum monumento Tiburtino XIV 3605—3608.*
- 364 A. PLAVTIVS VRGVLANIVS, M. f., vixit annos IX *t. Tiburtinus XIV 3606. Filius M. Plautii Silvani (n. 361) et Lartiae Cn. f., qui in eodem tit. nominantur. Mortuus ante patrem, itaque ante a. 14 p. Chr. cf. n. 361. Sepultus in Plautiorum monumento Tiburtino XIV 3605—3608, cf. Dessau ad hos tit.*
- L. AELIVS PLAVTIVS LAMIA AELIANVS.
- L. CAELIVS PLAVTIVS CATVLLINVS.
- (Fulvius) Plautius.
- Q. LOLLIANVS PLAVTIVS AVITVS.
- 365 PLAVTIA ELPIS filia D. Plautii Felicis Iuliani (n. 352) *t. Cyprius, Journal of hell. studies 9, 2, 1888 p. 249, 304.*
- Plautia Hypsaea v. Plotia Hypsaea.
- 366 PLAVTIA QVINCTILLA A. f., (uxor) P. Helvidii Prisci *t. Praenestinus XIV 2845 cf. Mancini, atti dell' acad. arch. di Napoli 11, 1884 p. 59—152.*
- 367 PLAVTIA SERVILIA clarissima femina *Lanciani silloge aquaria n. 48. Filia fortasse Q. Servilii Pudentis et Ceioniae Plautiae cf. VIII S. 14852. Cf. etiam infra n. 399.*
- 368 PLAVTIA VRGVLANILLA filia M. Plautii Silvani triumphalis (n. 361), uxor Claudii postea imperatoris, ex quo Drusum et Claudiam peperit; mox divortium fecit *Suet. Claud. 26 seq.*
- AVIDIA PLAVTIA.
- CEIONIA PLAVTIA.
- LOLLIANA PLAVTIA SESTIA SERVILLA.
- 369 Plautus, philosophus Stoicus *Quintilian. 10, 1, 124; 2, 14, 2; 3, 6, 23 cf. 8, 3, 33, ubi pro Sergio Flavio scribendum videtur Sergio Plauto, cf. Sergius Plautus et Teuffel IG⁵ § 266, 9.*
- RVBELLIVS PLAVTVS.
- Saevius Plautus.
- L. SERGIVS PLAVTVS.
- 370 C. PLINIVS CAECILIVS SECVNDVS. *Tituli: Comenses V 5262 (1); 5263 (2); 5264 (fragmentum exiguum); Vercellensis 5667 (3); Comenses: 5279 patri Plinii positus (4); Pais supplementum ad V 745 (5); Hispellas XI 5272 (= VI 1552) accephalus a Bormanno (archaeol. epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich 15, 1892 p. 37 sqq.) ad Plinium relatus, cf. Mommsen epik. epigr. 7 p. 444 seq. (6). Fortasse denique idem est... Secundus is, qui in testamento Dasumii VI 10229, 17 nominatur cf. ep. 7, 20, 6. De vita Plin. cf. Mommsen, Hermes 3, 1869 p. 31—139, traduit par C. Morel (bibliothèque de l'école des hautes études 15, 1873); Hardy, C. Plinii Caecili Secundi epistulae ad Traianum, 1889 p. 16—29.*

P. Caecilius Secundus *t. 4, post adoptionem*: C. Plinius Caecilius Secundus *t. 1-3; 5 hic illic supplendi*. C. Plinius vel C. Secundus (*Sidonius Apollinaris*) vel Plinius Secundus vel Plinius vel Secundus *scriptores*. L. f. *t. 1-4, tribu Oufentina t. 1-3*.

Novocomensis *Eusebius-Hieronymus chron. a. Abr. 2126 cf. titulos Comenses; Plin. ep. 4, 30, 1; 7, 32, 1; 1, 3, 1; 6, 24, 5; 4, 30, 2; 6, 24, 2; 7, 11, 5*. Natus inter 24/8 61 et 24/8 62, cum IX kal. Sept. a. 79 annum duodevicesimum egerit *Plin. ep. 6, 16, 4; 6, 20, 5*. Pater eius L. Caecilius L. f. Cilo *t. 4, vel L. Ca[ecilius] C. f. Ouf. Secundus t. 5 cum adnotatione Mommseni; cf. ep. 1, 8, 5*. Mater erat suporstes a. 79 *ep. 6, 16, 4, 21; 6, 20, 4, 12 cf. 4, 19, 7; 7, 11, 3*. Frater .. Caecilius L. f. Valens *t. 4*. Tutor Verginius Rufus *ep. 2, 1, 8*. Avunculus et per adoptionem pater C. Plinius Secundus (*n. 373*) *ep. 5, 8, 5 cf. 3, 5, 1; 6, 16; 6, 20*. Magistri (M. Fabius) Quintilianus *ep. 2, 14, 10; 6, 6, 3* et Nicetes Sacerdos *ep. 6, 6, 3*. Quattuordecim annos natus Graccam tragoediam scripsit *ep. 7, 4, 2*. Paene adhuc puer patronus Tiferi Tiberini *ep. 4, 1, 4*. Anno 79 cum matre Miseni versatus *ep. 6, 16; 6, 20*. Undevicesimo anno (80) in foro dicere coepit *ep. 5, 8, 8*. Decemvir stitibus iudicandis *t. 1, 3*. Tribunus militum legionis III Gallicae *t. 1, 3 in Syria ep. 3, 11, 5; 1, 10, 2; ad Traianum 87, 1; cf. ep. 7, 4, 3; 7, 16, 1; 7, 31, 2; 8, 14, 7*, ubi Euphratem et Artemidorum philosophos coluit *ep. 1, 10, 2; 3, 11, 5*. Sevir equitum Romanorum *t. 1, 3*. Quaestor imperatoris *c. a. 89/90 t. 1, 3*; *ep. 7, 16, 2, cf. Mommsen Hermes 3 p. 86, apud Morel p. 35 sqq.* Tribunus plebis *a. 92 (ut videtur) t. 6; ep. 1, 23, 2; 7, 16, 2; paneg. 95*. In tribunatu causis agendis abstinuit *ep. 1, 23, 2*. Baebium Massam accusavit *a. 93 ep. 3, 4, 4; 6, 29, 8; 7, 33, 4 cf. Tac. Agr. 45*. Inter tribunatum et praeturam Caesar annum ei remisit *ep. 7, 16, 2*. Praetor *a. 93 (ut videtur) t. 6; ep. 3, 11, 2; 7, 11, 4; 7, 16, 2; paneg. 95*, quo tempore philosophi urbe expulsi et Senecio, Rusticus, Helvidius interfecti sunt *ep. 3, 11, 2 seq. cf. Tac. Agr. 45*. A Domitiano „cursu quodam provectus, antequam profiteretur odium bonorum, postquam professus est, substiti“ *paneg. 95*. Praefectus aerarii militaris *c. a. 95-97, t. 1, 3*. Domitiano imperante duo matrimonia neque liberos habuit *ad T. 2*. Alteram uxorem, cuius vitricus erat Vettius Proculus *ep. 9, 13, 13*, mater *ut videtur Pompoia Celorina ep. 1, 4; 1, 18, 3; 3, 19, 8; 6, 10, 1; ad T. 51, amisit a. 96/97 ep. 9, 13, 4*. Publicium Certum in senatu accusavit *a. 96/97 ep. 9, 13*. Praefectus aerarii Saturni *a. 98 mense Ianuario (cf. paneg. 91) — c. a. 100/101 t. 1, 3; ad T. 3; 8, 3; ep. 3, 4, 2; 5, 14, 5; paneg. 91 seq.* Iure trium liberorum donatus a Traiano *c. a. 98 ad T. 2*. Marium Priscum accusavit *a. 99/100 ep. 2, 11; 2, 29, 9; ad T. 3*. „Nobis praefectis aerario consulatum ante quam successorem dedisti“ *paneg. 92*. Consul suffectus *a. 100 mense Septembri (paneg. 92) cum C. Iulio Cornuto Tertullo t. 2, 3; ep. 3, 13, 1;*

3, 18, 1; 4, 8, 5; 4, 17, 3; 5, 14, 5; 6, 6, 2; 6, 27, 2; ad T. 26, 1; *paneg. 1*; 91—95. Pro consulatu Traiano gratias egit oratione in senatu habita, quae exstat vocatnrque panegyricus *cf. ep. 3, 13*; 3, 18. Caecilium Classicum accusavit *aut a. 101 (Mommsen) aut a. 99 (Peter et Asbach) ep. 3, 4*; 3, 9; 6, 29, 8. Tertiam uxorem duxit (*c. a. 102—105?*) Calpurniam, cuius avus erat Calpurnius Fabatus *ep. 4, 1*; 8, 10, amita Calpurnia Hispulla *ep. 4, 19*; 8, 11; *scripsit ad cam ep. 6, 4*; 6, 7; 7, 5; *cf. praeterea 5, 14, 8*; 8, 19; 9, 36, 4; ad T. 120; 121; sed ne ex ea quidem liberos tulit *ep. 4, 13, 5*; 8, 10; 8, 11. Augur factus *c. a. 103—104, t. 1—3*; *ep. 4, 8*; ad T. 13. Flamen divi Titi Augusti t. 3. Pro Iulio Basso dixit *c. a. 103—104(?) ep. 4, 9, 4*; 6, 29, 9. Curator alvei Tiberis et riparum et cloacarum urbis *c. a. 105—107, t. 1—3 cf. 5, 6*; *ep. 5, 14, 1*. Pro Vareno Rufo dixit *c. a. 106/107, ep. 5, 20*; 6, 29, 9; 7, 6; 7, 10. Legatus propraetore provinciae Ponti et Bithyniae *c. a. 111—113, t. 1*; 6 *cf. ad T. 15—18*; 32; *Euseb.-Hieron. chron. a. Abr. 2124; supplentur autem tituli 1 et 6 aliter a Mommseno (ep. epigr. 7 p. 444 seq.), aliter a Bormanno (arch. epigr. Mitth. 15 p. 42); ab illo ita: legat(us) propr(aetore) provinciae Pon[ti et Bithyniae] consulari potestat(e) cet. (t. 1) et: ex s(enatus) c(onsulto) pro[co(n)s(ulis) loco? in provincia Ponto] et Bithynia cet. (t. 6); a Bormanno ita: legat(us) propr(aetore) provinciae Pon[ti et Bithyniae] pro]consulari potestat(e) cet. (t. 1) et: ex s(enatus) c(onsulto) pro]consulari potestate in provincia Ponto] et Bithynia cet. (t. 6). Mortuus c. a. 113—114, cum Traianus in t. 1 post Plinii mortem posito neque optimus neque Parthicus appellari videatur, cf. Mommsen Hermes 3 p. 99. — Praeter panegyricum (*cf. supra*) exstant ex Plinii scriptis epistularum libri novem et epistularum ad Traianum liber. Scriptos esse epistularum libros Mommsen (*Hermes 3 p. 31 sqq.*) statuit: I c. a. 97, II c. a. 100, III a. 101—102, IV a. 105, V a. 106, VI a. 106—107, VII a. 107, VIII—IX c. a. 109; contra Asbach (*Rhein. Museum 36, 1881 p. 38—49*): I—III c. a. 97—104, IV c. a. 103—106, V—IX c. a. 106—109; praeterea *cf. de hac re Stobbe Philologus 30, 1870 p. 347—393*; C. Peter *Philologus 32, 1872 p. 698—710. De Plinii carminibus cf. praesertim ep. 7, 4*; 4, 14; 5, 3; de eius orationibus imprimis *ep. 6, 29. Cf. Teuffel GRI³ § 340. Commemoratur Martial. 10, 19, 3; Tertullian. apologet. 2; Eusebius hist. eccl. 3, 34; alibi. Stemma tale fuit:**

(Plinius)	Calpurnius Fabatus
373 C. Plinius Secundus; (Plinia)	L. Caecilius Cilo (Calpurnius); Calpurnia Hispulla
† a. 79	
Caecilius Valeus; 370 C. Plinius Caecilius Secundus, cos. a. 100.	
	Calpurnia

871 (C. Plinius) Hermes, Plinii libertus *ep. 7, 11, 1*.

872 Plinius Paternus, Plinii minoris amicus, ad quem misit Plinius *ep. 1, 21*; item Paterno *inscriptae ep. 4, 14*; 8, 16; 9, 27.

373 C. Plinius Secundus. *Praenomen apud Tacitum. Titulum in insula Arado repertum CIG III p. 1178 n. 4536 f, ubi ex nomine exstat . . . (ἄρον Σακρόν . . . , Plinio attribuit Mommsen, Hermes 19, 1884 p. 644—648, vide num recte, cf. O. Hirschfeld, Römische Mittheilungen des archaolog. Instituts 2, 1887 p. 152. Neque magis placet, quod Hirschfeld l. c. coniecit secundum L. Plinii militis cuiusdam libertum, qui in titulo Moesiae inferioris III S. 7452 ante a. 6 p. Chr. posito nominatur, fortasse patrem Plinii fuisse. Novocomensis 'vita Plinii ex catalogo virorum illustrium Tranquilli' apud Reifferscheid, Suetonii reliquiae p. 92; quod Plinius ipse n. h. praef. 1 Catullum (Veronensem) conterraneum suum vocat, ad terram, non ad urbem spectare videtur, cf. Mommsen, Hermes 3, 1869 p. 61 seq. Natus inter 24/8 23 et 24/8 24, cum IX kal. Sept. a. 79 annum sextum et quinquagesimum egerit Plin. ep. 6, 16, 4; 3, 5, 7. Puer Romam venisse videtur, cum ibi viderit Scrvilium Nonianum consulem (a. 35) Plin. n. h. 37, 81 cf. 28, 29; 24, 43; item Sex. Papinium consulem (a. 36) n. h. 15, 47. Inter a. 37—41 cenae a Pomponio Secundo Gaio Caesari datae interfuisse videtur n. h. 14, 56 cf. 13, 83; ep. 3, 5, 3. Ostiae adfuit, cum Claudius portum ibi aedificavit n. h. 9, 14 seq. Equestribus militiis industrie functus vita Suetoniana, in his praefectura cohortis I Thracum, siquidem titulus Aradius ad eum pertinet, et praefectura alae Plin. ep. 3, 5, 3 (cf. tit.). In Germania militavit ep. 3, 5, 4 cf. n. h. 22, 8, fortasse in Germania inferiore, cum apud Chaucos fuerit n. h. 16, 2 (quare Cn. Domitio Corbulone duce a. 47 militasse videtur cf. Tac. a. 11, 18) et probabiliter apud Ubios n. h. 17, 47 et ad Rheni ostia n. h. 12, 98. Sed fuit etiam 'circa Danuvii exortum' n. h. 31, 25. Anno 52 ad lacum Fucinum adfuit u. h. 33, 63; 36, 124; cf. Tac. a. 12, 56. Anno 59 pridie kalendas Maias in Campania fuisse (n. h. 2, 180) videtur Dellefeno, index p. 83. Extremis Neronis annis grammaticis studiis se dedit ep. 3, 5, 5 et Romae moratus esse videtur cf. locos a Dellefeno in indice p. 83 allatos. Procuraciones splendissimas et continuas (itaque vix ante a. 68) summa integritate administravit vita, in his Hispaniensem Plin. ep. 3, 5, 17 et fortasse Narbonensem c. a. 70 cf. n. h. 14, 43; 2, 150, et Belgicam c. a. 74 cf. n. h. 18, 183; 7, 76, et Africanam cf. n. h. 7, 36; 17, 41; 25, 123. Contra si titulum Aradium ad eum referas, fuit ἀνατίτροπος Τιβηρέιο Ἰουλοῦ Ἀλ[ε]ξ[άνδρου ἐπι]άρχου [τ]οῦ Ἰουδαϊκοῦ στρατοῦ (cf. castrense contubernium cum Tito n. h. praef. 3), ἐπίτροπος Σοφ[ίας, ἔπαρχος ἐν Αἰγύπτῳ λεγαῖνος εἰ[κιστῆς δευτέρης] (supplementa sunt Mommseni). Praefectus classis praetoriae Misensis a. 79 Plin. ep. 6, 16, 4; vita. Perit Vesuvii montis eruptione facta (vita; Plin. ep. 6, 16, 20) a. 79 (cf. Dio 66, 21) IX kal. Sept. hora fere septima Plin. ep. 6, 16, 4, aetatis anno sexto et quinquagesimo ep. 3, 5, 7.*

- Avunculus C. Plinii Caecilii Secundi (n. 370) idemque per adoptionem pater *Plin. ep. 5, 8, 5*. Familiaris Vespasiani *ep. 3, 5, 9* et Titi n. h. *praef. 3; 20*. Mores eius *Plin. ep. 3, 5*. Index librorum eius ad temporis ordinem digestus *Plin. ep. 3, 5*: De iaculatione equestri unus *ep. 3, 5, 3*; n. h. 8, 162; de vita Pomponii Secundi duo *ep. 3, 5, 3* cf. n. h. 13, 83; 14, 56; bellorum Germaniae viginti *ep. 3, 5, 4; vita; Tac. a. 1, 69; Sucton. Gai. 8; Symmachus epist. 4, 18, 6*; studiosi tres, in sex volumina propter amplitudinem divisi *ep. 3, 5, 5; Gellius 9, 16, 1; Quintilianus 3, 1, 21; 11, 3, 143, 148*; dubii sermonis octo *ep. 3, 5, 5*, vel 'libelli quos de grammatica edidit' n. h. *praef. 28*. A fine Aufidii Bassi triginta unus *ep. 3, 5, 6*; n. h. *praef. 20* cf. n. h. 2, 199; 232; *Tac. a. 13, 20; 15, 53; h. 3, 28; Plin. ep. 5, 8, 5*. Naturae historiarum triginta septem *ep. 3, 5, 6; vita* cf. n. h. *praef. 1* sqq., quos Tito sexies consuli (a. 77) dedicavit n. h. *praef. 1* sqq., 11 sqq. *Fragmenta historica collegit Peter, historicorum Romanorum fragmenta p. 308—311. De Solino Plinii epitomatore cf. Mommsen, Solinus praef. p. VIII* sqq. *De medicina Plinii cf. Teuffel LG⁵ § 411.*
- 374 C. Plinius Valerianus medicus, qui vixit annos XXII menses VI dies V t. *Comensis V 5317. Vix is, sub cuius nomine feruntur de re medica libri V* cf. *Teuffel LG⁵ § 411.*
- 375 C. Plinius Zosimus tit. urbanus *Kaibel inscr. Gr. 1946; fortasse idem est (C. Plinius) Zosimus Plinii minoris libertus Plin. ep. 5, 19.*
- 376 Plinia Chreste tit. *ap. Città di Castello rep. in CIL vol. XI edendus. Fortasse liberta Plinii minoris, cf. Bormann archaeologisch-epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich 15, 1892 p. 39 not. 10.*
- *C. Pl. . . vius Cepere . . (?) (*Hirschfeld VG I p. 312*) est C. Petronius Celer (*VIII 8813* seq.), quem vide.
- Annius Plocamus.
- 377 Plotiana Iuventium Celsum per epistulam consuluit *Celsus Digest. 29, 7, 18.*
- 378 Plotilla, cuius est tegula Praenestina saeculi fere primi *XIV 4091, 59 = XV 2341.*
- BETITIA PLOTINA.
- DESTICIA PLOTINA.
- MARCIA TARRIA PLOTINA.
- POMPEIA PLOTINA AVGVSTA.
- SALLVSTIA PLOTINA.
- 379 Plotinus, philosophus Neoplatonicus, natus Lycopoli in Aegypto *schol. in Aristotelem IV p. 18 a 44 Becker; Suidas s. v. Πλωτῖνος, a. 203/204, cum et a. 242 annum undequadragesimum ageret et a. 244 annos quadraginta et a. 269/270 sex et sexaginta annos natus esset Porphyrii vita Plotini 2. 3. Duodetricesimum annum agens (i. e. a. 231) philosophiae studio se dedit Porphyr. l. c. 3. Discipulus Ammonii Saccae Porphyr. l. c. 3; Ammianus 22, 16, 16; Suidas v. Πλωτῖνος, apud*

quem undecim annos (a. 231—242) Alexandriae moratus est *Porphyr. l. c. 3*. Annum undequadragesimum agens cum Gordiano Persis bellum inferente (a. 242) in Mesopotamiam profectus est, ut Persarum Indorumque philosophiam cognosceret, sed Gordiano interfecto (a. 244) vix Antiochiam fugiens servatus et quadraginta annos natus Romam profectus est *Porphyr. l. c. 3*. Romae docebat et cum decem annos (a. 244—254) nihil scripsisset (*Porphyr. l. c. 3 seq.*), LIV libros scripsit in sex Enneades divisos (Suidas v. Πλωτῖνος), quae exstant. Discipuli Plotini erant Porphyrius, Amelius, Eustochius, alii *Porphyr. l. c. 7 cf. Suid. s. v. Πλωτῖνος et Ἰάμβλιχος*. Gallienus eiusque uxor Salonina Plotinum audiebant et honorabant *Porphyr. l. c. 12*. Platonopolim quandam in Campania condere a Gallieni ministris prohibitus est *Porphyr. l. c. 12*. Mortuus est in Campania anno secundo Claudii, i. e. a. 269/270, sex et sexaginta annos natus *Porphyr. l. c. 2*. *De vita, scriptis, philosophia Plotini cf. Steinhart, Paulys Realencyclopädie 5 p. 1753—1772; Zeller, Philosophie der Griechen III, 2^a p. 466 sqq.*

— C. SABVCIVS MAIOR PLOTINVS FAVSTINVS.

380 L. PLOTIVS p[ro]consul] (Cypri) sub Tito a. 79/80 *tit. Cyprius III S. 6732*.

381 Plotius Crispinus, philosophiae studiosus et poeta *Porphyr. et Acro ad Hor. sat. 1, 1, 120*. Crispini (v. l. Chrisippi) *nescio cuius balnea Persius 5, 126*.

382 Plotius Firmus, praefectus vigilum usque ad a. 69, tum praefectus praetorio sub Othone *Tac. h. 1, 46 cf. 1, 82; 2, 46. 49; Plutarch. Otho 18 (ubi pro Πολλίωνος scribendum videtur Πλωτίου cf. Hirschfeld VG p. 221 seq. n. 17)*. Pater fortasse C. Tulli Capitonis Pomponiani Plotii Firmi.

— C. TVLLIVS CAPITO POMPONIANVS PLOTIVS FIRMVS.

383 PLOTIVS GALLVS CELSIANVS sodalis Augustalis cooptatus a. 153 *VI 1984*. Ad Plotium Celsianum eundem ut videtur rescripsit Pius *Digest. 5, 1, 2, 3*.

384 PLOTIVS GRYPVS maioris gradus iuvenis, ad quem scripsit a. 95 *Statius silv. 4, 9 cf. proem. 27—30*. Fortasse filius consulis a. 88 (n. 385). Praepositum copiarum Augusti *eum fuisse collegit Hirschfeld (VG I 101 seq. not. 2) e Statii (silv. 4, 9, 17—19) verbis his: Te Germanicus arbitrum sequenti annonae dedit omniumque late praefecti stationibus viarum, assentiente nunc Mommseno StR II 2^a 1031, 2*.

385 L. PLOTIVS GRYPVS (*praenomen in consulatu bull. comun. 15, 1887, 188 n. 1923; Plotius Griphus Tac.*) a Vespasiano in senatorium ordinem adscitus ac legioni praepositus a. 69 *Tac. h. 3, 52; praetor a. 70 Tac. h. 4, 39 seq.* Consul suffectus mense Aprili et Octobri a. 88 cum L. Minic(io Rufo) *acta Arv. VI 2065 b 65; bull. comun. l. c. Pater fortasse praecedentis (n. 384)*.

- 386 PLOTIVS IVLIANVS legatus Augusti (legionis V Macedonicae) c. a. 134 tit. *Troeswide rep. III 6178.*
- 387 Plotius Macrinus, ad eum scripsit *Persius sat. 2, 1 cf. schol.*
- 388 Q. Plotius Maximus Trebellius Pelidianus, tribu Collina, equo publico, procurator Augusti, promagister XX hereditatum, praefectus vehiculorum tit. *Aurimi rep. IX 5835 seq.*
- 389 Plotius Pidaneus (scr. Plancus?) tit. *Numidicus VIII 8338 sic conceptus: memoriae Ploti Pidanei procurationis qui vicit ann . . . ubi adnot.: „fortasse fuit procurator rationis nescio cuius“.*
- 390 PLOTIVS PLANCVS praetorius *Porphyrio ad Horatii sat. 2, 2, 50; cum ibidem de Rufo praetorio hoc epigramma afferatur: Ciconiarum Rufus iste conditor, hic e (sic Meyer cum codice Monacensi; hic est alii libri; licet Kiessling) duobus elegantior Plancis etc., Meyer de 'Plotio Planco Rufo' quodam cogitat.*
- 391 P. PLOTIVS ROMANVS quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionum I Minerviae et II adiutricis, sevir equitum Romanorum turmae II, quaestor candidatus, tribunus plebis, praetor urbanus, cur(ator) Verc(ellensium), cur(ator) viae Labic(anae), iur(idicus) per Aem(iliam) Lig(uriam) (itaque non ante *Marcum Aurelium*), leg(atu)s Aug(usti) cens(ibus) acc(ipiendis) Hisp(aniae) cit(erioris), praefectus aerarii Saturni, legatus Augusti pro pr. provinciae Arabiae item Galatae, sodalis Aug(ustalis) Cl(audialis), consul (suffectus a. inc.) t. urbanus VI 332 inverso ordine. Ante *Alexandram*, qui quaestoribus candidatus concesserit, ut post quaesturam statim praeturam capesserent cf. *Borghesi 5, 395. Actati Commodianae adsignavit Wilmanns ad n. 1197.*
- 392 C. PLOTIVS RVFVS triumvir aere argento auro flando feriundo sub Augusto nummi ap. *Cohen I² Aug. n. 501-504 cf. 380 seq. Fortasse idem ac C. Plautius C. f. Rufus (n. 360).*
- 393 A. PLOTIVS SABINVS C. f., tribu Pollia, decemvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavium legionis I Minerviae p. f., quaestor urbanus, sevir equitum Romanorum, aedilis curulis, sodalis Titialis, praetor; habens salutationem secundam imp. Antonini Augusti Pii; Formiis peritit. in via Tiburtina rep. *notizie degli scavi 1890 p. 36 = bull. comun. 1890 p. 103 = bull. inst. arch. 1890 p. 300, ubi honores inverso ordine enumerantur.*
- 394 Plotius Tucca (sic *Donati vit. Verg. 37; Plotius Tuccta schol. Pers. sat. 2, 42; Plotius Hor. sat. 1, 10, 81; Tucca alibi*, Vergili amicus *schol. Pers. l. c.; Verg. catal. 1, 1; Valer. Prob. vit. Verg.; anthol. Lat. 653, 3. Cum Vario et Vergilio occurrit Horatio Brundisium proficiscenti Sinuessae Hor. sat. 1, 10, 81. Cum L. Vario Aeneidem edidit Donat. vit. Verg. 41 (59), Reifferscheid p. 63-65; Servius ad Verg. Aen. proem.; Hieron. chron. a. Abr. 2000 cf. Serv. ad Aen. 2, 566; 4, 436; 5, 871; 7, 464.*

- 395 L. PLOTIVS VICINAS proconsul (Cretae et Cyrenaicae) a. 750/1 = 4/3 a. Chr. *tit. Gortymae rep., museo Ital. di ant. class. 1890 p. 704. Cf. IX 935 (Arpi)*: L. Plotius Vicinai l. Seleucus.
 — SEX. PV[L]FENNIVS SALVTARIS *cet. PLOTIVS CILO.*
 — SALVIVS NEN[IVS] *cet. CN. PLO[TIVS] MAXIMIVS *cet.**
- 396 PLOTIA AGRIPPINA senatorii ordinis, uxor ut videtur Aurelii Sancti, aetate Septimii Severi, *tit. Phrygius Ie Bas-Waddington 1708 = CIG 3882 f add.*
- 397 Plotia Hieria, amica L. Varii Donat. *vit. Verg. 9 (20) apud Reifferscheid, Suetonii reliquiae p. 57 cf. Wölfflin Philologus 24, 1866 p. 154.*
- 398 Plotia Hypsaea deridetur *Hor. sat. 1, 2, 91 cum schol. Porphyrionis. Fortasse e posteris Plantiorum Hypsaeorum aetatis liberae respublicae.*
- 399 Plotia (Servilia) Isaurica, cuius sunt figlinae Caerponiamae saeculo fere secundo inuenta XV 52—68 et figlinae Mulionis XV 339. Plotiae Isauricae etiam Serviliae nomen fuisse colligitur ex *tit. urbano VI 25544*: Servilius Sigerus [P]lotiae Isauricae lib. *Cf. etiam supra n. 367.*
- 400 Plutarchus. *Tituli: Delphicus CIG 1713 (1); Chaeronenses I.Gr. sept. I 3422 (2); 3425 = CIG 1627 (3); duo priores probabiliter, tertius certo ad eum referendi sunt. Si primus ad eum pertinet, nomen ei fuit Mestrius Plutarchus, quod confirmatur titulo Chaeronensi I.Gr. sept. I 3423; perspexit hoc primus Keilias. Nomen Mestrii accipit sine dubio a Mestrio Floro amico (cf. infra). Chaeronensis Euseb.-Hieron. chron. a. Abr. 2135 = 119/120 p. Chr.; Suidas v. Πλοταρχος; Iuliani orat. 6 p. 200 B; Plut. Sulla 16 fin.; Cimon 1; alibi. Natus c. a. 46—48 p. Chr., nam a. 66 p. Chr., cum Nero in Graeciam veniret, Athenis litteris studebat Ammonio philosopho magistro Plut. de Ei apud Delphos 1 p. 385 B, et νόος appellatur ib. 17 p. 391 E. Ammonium magistrum suum vocat etiam Themist. 32; quomodo adulator ab amico internoscatur 31 p. 70 E; quaestiones convivales 3, 1, 2 p. 616 A. Ipse Neronem suis temporibus regnasse dieit Anton. 87 (ἐφ' ἡμῶν); T. Flamininus 12 (καθ' ἡμᾶς). Proavus Plutarchi Nicarchus Anton. 68; avus Lamprias Anton. 28; quaest. conviv. 1, 5, 1 p. 622 E; 4, 4, 4 p. 669 C; 5, 5, 2 p. 678 E; 5, 8, 3 p. 684 A; 5, 9 p. 684 B; 9, 2, 3 p. 738 A; pater (Autobulus? Muhl Plutarchische Studien 1885 p. 24; Nicarchus? Corsinius secutus Chenevière De Plutachi familiaribus 1886 p. 22. 24; Plutarchus? Diels et Wilamowitz) quaest. conv. 1, 2, 2 p. 615 E; 2, 8, 1 p. 641 F; 3, 7, 1 p. 655 E; 3, 8, 1 p. 656 C; 3, 9, 2 p. 657 E; praecepta rei publicae gerendae 20 p. 816 D; fratres Lamprias quaest. conv. 8, 6, 5 p. 726 D; 1, 8, 3 p. 626 A; 2, 2, 1 p. 635 A; 9, 15, 1 p. 747 B; de Ei ap. Delphos 3 p. 385 D; alibi, et Timon de fraterno amore 16 p. 487 E; quaest. conv. 1, 2, 1 p. 615 C; 2, 5 p. 639; de sera numinis vindicta 1 p. 548 B; alibi.*
 Plutarchus adulescens legatus ad proconsulem (Achaiae) missus *praecepta respublicae gerendae 20 p. 816 D. Vespasiano sene (c. a. 78*

p. Chr.) Romae fuit *de sollertia animalium* 19 p. 974 A (*si quidem hic ipse intelligendus*). Coram (L. Iunio) Rustico Romae declamabat *de curiositate* 15 p. 522 E. Una cum Mestrio Floro Betriacum visit *Otho* 14; item Brixillum vidit *Otho* 18; item Ravennam *Marius* 2. Inter incendium Capitolii a. 79 eiusque restitutionem a. 82 Athenis fuit; inter a. 82 et 96 iterum Romam venisse videtur *Poplicola* 15. Certe plus semel in Italia fuit, ubi tamen ei otium non erat γομνάζεσθαι περί τήν Ῥωμαϊκὴν διαλεκτὸν ὑπὸ χρεῶν πολιτικῶν καὶ τῶν διὰ φιλοσοφίαν πλησιάζόντων, ita ut ὀφέ ποτε καὶ πόρρω τῆς ἡλικίας linguam Latinam disceret *Demosthenes* 2. Romae se fuisse significat etiam *quaest. conv. proem.* p. 612 E; 8, 7, 1 p. 727 B; *Numa* 8 *fin.*; *T. Flaminii* 1; *de curiositate* 10 p. 520 C. Alexandriae quoque versatus est *quaest. conv.* 5, 5, 1 p. 678 C et in compluribus Graeciae oppidis, velut Tanagrae *consolatio ad uxorem* 1 p. 608 B et Delphis, ubi sacerdos erat *quaest. conv.* 7, 2, 2 p. 700 E *cf.* 7, 2, 1 p. 700 D *alibi et tit.* 1; imprimis Athenis *quaest. conv.* 1, 1, 1 p. 612 F; 9 *proem.* p. 736 D; *Demosth.* 31, ubi in civitatem receptus Leontidi tribui adscriptus est *quaest. conv.* 1, 10, 1 p. 628 A. Plerumque tamen habitabat in urbe patria *Demosth.* 2, ubi etiam ἄρχων ἐπώνυμος fuit *quaest. conv.* 2, 10, 1 p. 642 F; 6, 8, 1 p. 694 A. Commemorat seditionem (L.) Antonii (Saturnini) a. 87 vel 88 factam *Aemilius Paulus* 25; item supplicium (L. Iunii) Rustici c. a. 93 p. Chr. *de curiositate* 15 p. 522 E; item Domitiani interitum a. 96 *Numa* 19; *Poplicola* 15; *de curiositate* 15 p. 522 E; *amatorius* 25 p. 771 C; item castra hiberna Caesaris (*Traiani* a. 98/99?) ad Istrum posita *de primo frigido* 12 p. 949 E. Vitam Galbae scripsisse videtur ante mortem Verginii Rufi († a. 97) *cf. Galba* 10 *fin.* Vitam Sullae scripsit σχεδὸν ἐτῶν διακοσίων ἀπὸ τῆς μάχης ἐκείνης (apud Orchomenum a. 669 u. c. = 85 a. Chr.) διαγεγενημένων, itaque haud ita multo ante a. 115 p. Chr., *Sulla* 21. Γερωνῆς ἐπὶ τῶν Τραιανῶν τοῦ Καίσαρος χρόνων καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδόου; δὲ αὐτῶν Τραιανῶν τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας προσέταξε μετένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρῖα ἀρχόντων παρὲς τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι *Suidas* v. Πλούταρχος, *vix recte*. Ἐπιτροπέουσι Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος; (*scil.* Ἀδριανῶν) καταστῆθη γηραιὸς *Euseb.-Synzell.* p. 659, 13, itaque procurator Aethiopiae fuisse videtur c. a. 117-120. Insignis habetur a. 119/120 p. Chr. *Euseb.-Hieron. chron.* a. Abr. 2135 (item iam a. 68 p. Chr., a. Abr. 2084). Paulo post mortuus esse videtur.

Uxor Plutarchi Timoxena *consolatio ad uxorem* 2 p. 608 D *cf. coniugalia praecepta* 48 p. 145 A. Ex ea tulit quattuor filios (*cf. etiam quaest. conv.* 8, 6, 1 p. 725 F) et post eos filiam *consolatio ad uxorem* 2 p. 608 C. Nomina liberorum: Soclarus *de audiendis poetis* 1 p. 15 A, adulescentulus mortuus *consolatio ad uxorem* 5 p. 609 D; Autobulus, cuius nuptiis Sosius Senecio interfuit *quaest. conv.* 4, 3, 1 p. 666 D *cf.* 8, 2, 3 p. 719 C; 8, 10, 3 p. 735 C *alibi*; Plutarchus (n. 401);

Chaeron immature mortuus *consolatio ad uxorem* 5 p. 609 D; Timoxena bimula mortua *consolatio ad uxorem* 9 p. 611 D. Sextus Chaeronensis Plutarchi (ex fratre? cf. ἀδελφιδῶς Suidas s. v. Σέξτος) nepos *Apuleius metamorph.* 1, 2; *vit. Marci* 3, 2; *Eutrop.* 8, 12. Ex Plutarchi posteris quintus et sextus appellabatur Sex. Claudius Autobulus *tit.* 3; *item ex eius posteris videtur esse* L. M[es]trius Autobulus *in tit. Chaeronensi I. Gr. sept. I 3423 et Plutarchus quidam in tit. Nicacensi CIG 1080. Inter amicos Plutarchi nominandi sunt:* 1) (Q.) Sosius Senecio (consul a. 99 et 107), ad quem misit Plutarchus vitas parallelas complures (cf. *Thesens 1; Demosthenes 1. 31; Dio 1*), librum de profectibus in virtute (p. 75 B), quaestiones convivales (cf. *proemia*); 2) Mestrius Florus consularis *Otho 14; quaest. conv. 1, 9, 1 p. 626 E; 7, 4, 1 p. 702 D; 5, 7, 1 p. 680 C saepius*; 3) (Minicius?) Fundanus, ad quem misit Plutarchus libellum de cohibenda ira p. 452 sqq.; cf. *de tranquillitate 1 p. 464 F*; 4) Paccius, ad quem misit libellum de tranquillitate animi p. 464 E; 5) Nigrinus et Quintus fratres, ad quos libellum misit de fraterno amore p. 478 B, ad Quintum etiam libellum de sera numinis vindicta p. 548 sqq.; cf. *etiam Quietum quaest. conv. 2, 1, 5 p. 632 A (= L. Quintum? Macrob. 7, 3, 15)*; 6) Philinus *de Pythiae oraculis p. 394 sqq.; quaest. conv. 1, 6 p. 623 D saepius cf. tit. 2. De his et ceteris Plutarchi amicis cf. Patzig, Quaestiones Plutarchae Brl. Diss. 1876; A. Chenevière, De Plutarchi familiaribus Paris 1886; J. Muhl, Plutarchische Studien Progr. Augsburg 1885 p. 32—90. De vita, scriptis, philosophia Plutarchi cf. R. Volkmann, Leben, Schriften u. Philosophie des Plutarch 1869; E. Zeller, Philosophie der Griechen III, 2^a 1881 p. 160—202; W. Christ, Gesch. d. griech. Litt.³ 1890 p. 546—557.*

401 Plutarchus, praecedentis filius, frater Autobuli, quibus pater libellum misit de animae procreatione in Platonis Timaeo (p. 1012 A).

402 Plutius, rhetor Graecus *Sen. suas. 1, 11; Dio Chrysostomus 18 p. 283 Dindorf; Hieron. chron. a. Abr. 1984 = 722/23 a. u. = 32/31 a. Chr.*

— C. FISIVS PO . . .

— C. SICINIVS CLARVS PO . . .

— Public . . . vide Public . . .

403 Poenius Postumus praefectus castrorum secundae legionis (Augustae), cum iussa ducis abnuisset, se ipse gladio transegit a. 61 *Tac. a. 14, 37.*

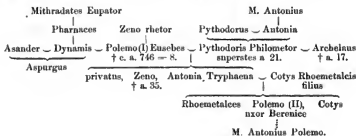
404 Polaenus (vulg. Polyaeus) ab Hadriano ad mortem voluntariam coactus *vit. Hadr. 15, 4.*

— TL IVLIVS CELSVS POLEMAEANVS.

405 Polemo (I). *Tituli: Smyrnaeus filio eius positus, eph. epigr. 1 p. 270 (1); Cyzicenus in honorem filiae eius positus, Monatsberichte der Berliner Akademie 1874 p. 16 (2). Vix ad eum pertinet Cymaeus CIG 3524, cum „rex“ desit (3). Nummi: E Ponticis unus tantum certus, v. Sallet, Beiträge zur Geschichte und Numismatik der Könige des Bosphorus*

und Pontus 1866 p. 60 seq.; Waddington, *revue numismatique* 1866 p. 422 (1); ceteri dubii, v. Sallet l. c. p. 60 sqq.; Bosporani annorum 746/7—761/2, in quibus pro regis nomine monogramma est, antea ei tributi (cf. v. Sallet l. c. p. 62 sqq.), ei abiudicantur a Waddingtonio l. c. p. 423; Olbenses M. Antonii Polemonis domini Olbae (Waddington l. c. p. 429 seq.) ad eum non pertinent, cf. Mommsen *eph. epigr.* 1 p. 275 n. 2. Βασιλέως Πολέμωνος; Εὐσεβοῦς n. 1. Polemo rex vel Polemo alibi, Zenonis rhetoris Laodiceni filius *Strabo* 12, 8, 16 p. 578, cf. tit. 3, si huc pertinet. Ab Antonio rex factus partis Ciliciae a. 715/39 *Appianus* b. c. 5, 75 ἀπὸ τῆς ἀνδραγαθίας *Strabo* l. c. Iconium possidebat *Strabo* 12, 6, 1 p. 568; quare Mommsen *eph. epigr.* 1 p. 274 *Lycaoniam cum urbe Iconio cum ab Antonio accepisse censet*. Ponti rex, a Phraate Parthorum rege captus (*Plut. Anton.* 38) et accepta pecunia dimissus a. 718/36 *Dio* 49, 25, 4. Legatus de pace a Medorum rege ad Antonium missus a. 719/35, ab Antonio Armeniam minorem quasi praemium accepit a. 721/33 *Dio* 49, 33, 1. 2; 49, 44, 3 cf. *Zonaras* 10, 27. Socius Antonii a. 723/31 *Plut. Ant.* 61. Ponti rex, amicus et socius populi Romani a. 728/26 *Dio* 53, 25, 1. Ab Agrippa missus Bosporanos vicit et Dynamis Bospori reginam in matrimonium duxit a. 740/14 *Dio* 54, 24, 5—6. Ab Augusto rex (scilicet Ponti et Bospori) constitutus *Strabo* 12, 8, 16 p. 578 cf. 11, 2, 3 p. 493; 11, 2, 11 p. 495. Tanaim urbem diruit *Strabo* 11, 2, 3 p. 493 cf. 11, 2, 11 p. 495. Colchiam obtinebat *Strabo* 11, 2, 18 p. 499. Altera eius uxor Pythodori Pythodori Tralliani et Antoniae triumviri filiae filia c. a. 742/12 ducta *Strabo* 12, 3, 29 p. 555 seq. cf. tit. 1. 2; Mommsen *eph. epigr.* 1 p. 271 seq. E tribus liberis eius filius alter privatus mansit *Strabo* 12, 3, 29 p. 555 seq., alter Zeno appellatus tit. 1; *Tac. a.* 2, 56, filia Antonia Tryphaena tit. 2. Ab Aspurgianis barbaris, quibus bellum intulerat, captus et occisus est *Strabo* 11, 2, 11 p. 495; 12, 3, 29 p. 556 c. a. 746/7 = 8.7 a. Chr., cum hoc anno nummi Bosporani alius ut videtur regis eudi coepti sint, cf. supra. Successit ei in regno Pythodori uxor *Strabo* 12, 3, 29 p. 559 seq. *Stemma tale fuit*, cf. Mommsen *eph. epigr.* 2 p. 263; Latyshev, *inscriptions antiquae orae septentrionalis Ponti Euxini II* 1890 p. XLV:

406 Polemo (II). *Tituli: Cyzicenus, Monatsberichte der Berliner Akademie 1874 p. 16 seq. (1); Bosporanus, Latyshev inscriptiones antiquae orae septentrionalis Ponti Euxini II n. 400 (2). Nummi Pontici multi: v. Sallet, Beiträge zur Gesch. u. Numismatik der Könige des Bosporus u. Pontus 1866 p. 71 sqq., Waddington revue numismatique 1866 p. 425, Giel Beiträge zur Numismatik Südrusslands 1886 p. 18; Olbensis: Waddington l. c. p. 436. Polemo rex plerumque; βασιλεύοντος βασιλέως [Πολέμωνος] φιλογεγραμ[ν]κοῦ καὶ φιλοπάτριδος ἔτους ηλτ' (= 41 p. Chr.) tit. 2. Cotyis et (Antoniae) Tryphaenae filius, Rhoemetalcis et Cotyis frater tit. 1. Errat igitur Dio 59, 12, 2 Polemonis filium eum dicens; debet dicere Polemonis ex filia nepotem cf. *stemma antecessens*. Regnum (Ponti et Bospori) a maioribus quondam obtentum a Gaio accepit a. 38 tit. 1 et nummi, qui annos 3—23 regni eius indicant ita, ut annus 17 et Claudii et Neronis imperio (cf. Giel l. c.) i. e. anno 54 p. Chr. respondeat; cf. Dio 59, 12, 2; Ioseph. ant. 19, 8, 1. In quibusdam nummis una cum matre Tryphaena nominatur cf. v. Sallet l. c. p. 76 seq. Pro Bosporo Ciliciae partem (i. e. dominationem Olbensem?) accepit a. 41 Dio 60, 8, 2 cf. Ioseph. a. 20, 7, 3. In matrimonium duxit Berenicen Agrippae Magni filiam, quae mox eum deseruit c. a. 53. Ioseph. ant. 20, 7, 3. Nero partem Armeniae ei donavit a. 60 Tac. a. 14, 26; mox Pontum Polemoniacum in provinciae formam redegit Suet. Nero 18; Tac. hist. 3, 47; Eutr. 7, 14; Vict. Caes. 5, 2; epist. 5, 4; vita Aureliani 21, 11. Hoc factum esse a. 63 ex aera Neocoesareae, Trapezentis, Zelae urbium collegit Eckhel 2 p. 356—359. Retinuisse videtur Polemo dominationem Olbensem, si quidem huc pertinet nummus inscriptus (cf. Wadd. l. c. p. 436): Πολέμωνος βασιλέως, ΒΥ . . . ον Λαλασίων καὶ Κεζνατιῶν. Mortuus ut videtur ante a. 69 cf. Tac. hist. 3, 47 seq. Libertus eius Anicetus Tac. hist. 3, 47. Polemonis regis (huius?) epigrammata: Anthol. Pal. 9, 746. 11, 38, fortasse etiam 5, 68. Ex posteris eius videntur fuisse M. Antonius Polemo dominus Olbae et Antonius Polemo sophistes.*

— Antonius Polemo.

— M. Antonius Polemo.

— PETRONIVS POLLIANVS.

— Polio vide Pollio.

407 Polla, uxor Pollii Felicis (n. 419) Statius silv. 2, 2, 10; 3, 1, 87. 159. 179; 4, 8, 14.

408 POLLA AN[TONIA?], uxor Q. Fabricii (fortasse consulis a. 752 = 2 a. Chr.) CIA III 867.

409 (Vipsania?) Polla, M. Vipsanii Agrippae soror, porticum a fratre coeptam aedificabat a. 747 = 7 a. Chr. Dio 55, 8, 4.

— Acerronia Polla.

— ARGENTARIA POLLA.

— FABATIA POLLA FABIA DOMITIA GELLIOLA.

— SEXTIA ASINIA POLLA.

— SOSSIA POLLA.

— Valeria Polla.

— Vespasia Polla.

— [POLL]A TEIDIA.

410 A. POLLENIVS sive POLLIENVS AVSPEX. *Acta Arvalia a. inc. Commodi VI 2101 (1)*; *acta ludorum saecularium septimorum a. 204, eph. epigr. 8 p. 282 seq. (2)*. *Nummi Nicopolitani Moesiae inferioris, Mionnet S. II p. 119 n. 367 seq., Catalogue Welzl. n. 1348 et in musco Berolinensi cf. Zeitschr. f. Numismatik 11 p. 44, Borghesi 2 p. 232 sqq.* Polleni Auspiciis t. 1; [Poll]ienus Auspex et Pollienus . . . t. 2; A. Πολ. Ἀῤσπεκος vel A. Πόλλ. Ἀῤσ. *nummi*; Ἀσπαξ *Dio 76, 9, 3*. Magister fratrum Arvalium imperante Commodo t. 1. Legatus Moesiae inferioris sub Severo c. a. 196 *nummi*. Quindecimvir sacris faciundis a. 204 t. 2. Patruus Pollenii Sebenni (n. 411), vir facetissimus *Dio 76, 9, 3—4*. *Ex posteris eius fuerit* Ti. Iulius Pollienus Auspex *VIII 2743*.

411 POLLENIVS SEBENVVS (legatus) Norici c. a. 200, accusantibus Noricis damnatus esset, nisi Aspax (n. 410) patruus cum servasset *Dio 76, 9, 2—3*. *Vix ad eum pertinet tit. Iuvavensis III 5537*: Pollieno Aemiliano.

— L. MVSSIDIVS POLLIANVS.

— TI. IVLIVS POLLIENVS AVSPEX.

412 POLLIO consul suffectus mense Septembri *actate Tiberii* cum (C. Rubellio?) Blando *VI 14221*. *Num C. Annius Pollio?*

413 POLLIO tribunus plebis a. 109 *VI 452*. *Num A. Platorius Nepos cet. C. Licinius Pollio (n. 337)?*

414 POLLIO (proconsul) Bithyniae, ab Elagabalo Germaniae praefectus a. 218 *Dio 79, 3, 1*. *Num Cl. Aelius Pollio leg(atus) Aug. pr. pr. G(ermaniae) s(uperioris) Brambach CIRh. 982?*

415 Pollio citharoedus *Mart. 4, 61, 9; Iuv. 6, 387 schol.; 7, 176 (, Polio^o).* *Alius intellegendus videtur Mart. 3, 20, 18. 12, 12; Iuv. 11, 43.*

416 Pollio, grammaticus Latinus, quo Marcus est usus *vit. Marci 2, 3 (ubi libri Polono)*. Horatii ut videtur commentator, mortuus c. a. 143, *Marcus apud Frontonem p. 17. 34 Naber (ubi cod.: Polio) cf. vit. Pii 10, 5. A nonnullis idem habetur Pollio, Vergilii commentator Serv. Aen. 6, 554, qui tamen Asinius Pollio dicitur Serv. Aen. 2, 7; 11, 183; potest etiam cogitari de Valerio Pollione; cf. Teuffel GRL⁶ § 357, 4.*

417 Pollio, ad quem Marcus et Verus rescriperunt *Papinian. Digest. 48, 5, 39, 6*.

— Pollio *Plut. Otho 18, vide Plotius Firmus (n. 382)*.

— ALBIVS PVLLAIENVS POLLIO.

— ANNIVS POLLIO.

— C. ANNIVS POLLIO.

- ANTIVS POLLIO.
- Asinius Pollio.
- C. ASINIVS POLLIO.
- ASINIVS POLLIO VERRVCOSVS.
- Caelius Pollio.
- Claudius Pollio.
- Ti. Claudius Pollio.
- CL(AVDIVS) AELIVS POLLIO.
- L. CL(AVDIVS) POLLIO IVLIVS IVLIANVS GALLICANVS.
- CLODIVS POLLIO.
- Crepereius Pollio.
- Domitius Pollio.
- L. FABIVS POLLIO.
- FL(AVIVS) POLLIO FLAVIANVS.
- L. FVFIDIVS POLLIO.
- T. FVNDANIVS VITRASIVS POLLIO.
- Q. GAVIVS STAT[1]VS HELVIVS POLLIO.
- M. HERENNIVS POLLIO.
- C. IAVOLENVS CALVINVS *cet.* CORNELIVS POLLIO SQVILLA *cet.* VERVS.
- Iulius Pollio.
- L. MEMMIVS POLLIO.
- L. MINDIVS POLLIO.
- SEX. PEDIVS HIRRVTVS LYCLIVS POLLIO (*n.* 154).
- L. PERCENNIVS POLLIO (*n.* 170).
- A. PLATORIVS NEPOS *cet.* C. LICINIVS POLLIO (*n.* 337).
- T. POMPONIVS PROCVLVS VITRASIVS POLLIO.
- CN. PVLLIVS POLLIO.
- Romilius Pollio.
- Rufrius Pollio.
- C. SVLPICIVS POLLIO.
- (P.?) VEDIIVS POLLIO.
- P. VEDIIVS POLLIO.
- Vespasius Pollio.
- Vitrasius Pollio.
- (L.?) Vitruvius Pollio.
- 418 Pollitta *impura femina*, *Iuv. sat.* 2, 68 (*multae vv. ll.*).
- ANTISTIA POLLITTA.
- FVFIDIA POLLITTA.
- RVTLIA POLLITTA.
- C. CAERELLIVS POLLITTIANVS.
- C. CAERELLIVS FVFIDIVS ANNIVS RAVVS POLLITTIANVS.
- 419 Pollius Felix (*cognomen silv.* 2, 2 et 3, 1 *in titulo*), amicus P. Papinii Statii, ad quem poeta silvarum librum tertium misit (*cf. proœmium*) et cuius villam Surrentinam *carmine silv.* 2, 2, item Herculem Surren-

tinum in litore Pollii consecratum *carmine silv.* 3, 1 celebravit *cf. pro-
oemium 2 et 3.* Uxor eius Polla (*n.* 407). Gener eius Iulius Mene-
crates *silv.* 4, 8, 10 *sqq.*; 4 *proem.* Filius eius significatur *silv.* 4, 8, 12.
Versus faciebat *cf. silv.* 2, 2, 112 *sqq.*; 3, 1, 67. Fortasse pater eius
cognominis nominatur in titulo prope Neapolim reperto eph. VIII 337
anni 65 p. Chr. cf. Mommsen, Hermes 18, 1883 p. 159.

420 Q. Pollius Valerianus, bibliopola Martialis *Mart. 1, 113, 5.*

— Pollux *vide Polydeuces.*

— Iulius Pollux.

421 Polus, libertus Augusti, mori coactus *Suet. Aug. 67.*

422 POLVS TERENTIANSVS, consularis trium Daciarum a. 193 *III 1374*
t. Dacicus. Rescriptum Severi et Caracallae (a. 198—209) ad eum
fragm. Vatic. 200.

423 Polyaeus, legatus Bithynorum in causa Vareni Rufi *Plin. ep. 7, 6;*
7, 10. Ex posteris videtur esse Claudii Polyaei, Plin. ad Trai. 70.

424 Polyaeus, Macedo *strateg. praef. libri 1 et 4; Suidas;* rhetor *Suidas.*
Causidicus Romae vivebat *strateg. praef. libri 2 et 8.* Bello Parthico
imminente a. 161 eum aetate iam provector militare non posset *praef.*
libri 1, strategematon libros octo ad Mareum et Verum imperatores
misit (*cf. praefationes*) atque libros sex edidit, antequam Verus in
orientem proficisceretur (a. 162) *praef. libri 1, 5, 6,* reliquos paullo
post, bello nondum finito *praef. libri 8.* Bellum Parthicum uberius
describere ei est in animo *praef. libri 6.* Scripsit etiam *περὶ Ἑρβῶν*
et Τακτικά βιβλία γ' *Suidas* et *ἐπιὰ (τοῦ κοινῶ) τῶν Μακεδόνων Stobaei*
florileg. 43, 53, 55 Meineke II p. 90; cf. J. Melber, Polyaei strategie-
maton libri octo 1887 praef. p. V sqq.

— Claudius Polyaeus.

425 Polyarchus medicus *Galen. 13 p. 184 sqq. 220, 981 Kühn.*

— C. VLPIVS MARCELLVS [P]OLYBIANVS.

426 (C. Iulius) Polybius, Caesaris l(ibertus) *VI 20252; cf. IV 147. 258;*
Augusti libertus, testamentum eius partim scripsit *Suet. Aug. 101;* idem
recitavit a. 14 p. Chr. *Xiphilinus-Dio 56, 32, 1.*

427 Polybius, Claudii libertus *Seneca lud. 13; Suet. Claud. 28; Dio*
60, 29, 3; (Victor) epit. 4, 8. Claudio a studiis *Suet. Claud. 28 cf.*
Seneca consol. ad Polyb. 5, 2 et a libellis *Seneca consol. ad Polyb. 6, 5,*
cf. Friedländer Sittengesch. I* p. 108. 178. Ad eum scripsit Seneca
exsul librum (dialogorum undecimum) de consolatione fratre eius
mortuo. Habuit complures fratres *consol. 3, 5, 4. 6, 3. 9, 7. 12, 1,*
uxorem filiumque *consol. 12, 1.* Homerum in linguam Latinam, in
Graecam Vergilium videtur transtulisse *consol. 8, 2. 11, 5.* A Messa-
lia, quacum stupri commercium habebat, interfectus c. a. 47 *Dio*
60, 31, 2 cf. Seneca lud. 13. Vix idem Polybius auctor Plinio n. h.,
1, 31. 31, 131. Ti. Claudius Polybianus VI 12402.

— Claudius Polycarpus.

- 428 Polycharmus, abavus ut videtur Ti. Claudii Attici Herodis *CIA III* 647. 1007 cf. *Dittenberger Hermes* 13 p. 86 sqq.
- 429 Polycharmus, orator Atheniensis, aequalis Plutarchi *Plut. quaest. conviv.* 8, 6, 2 p. 726 B; 7, 4, 1 p. 702 D.
- 430 Polyclitus, Neronis libertus, in Britanniam missus a. 61, ut discordiam inter Suetonium Paulinum legatum et Iulium Classicianum procuratorem componeret *Tac. a. 14*, 39. In urbe raptabat a. 67 *Dio* 63, 12, 3 cf. *Tac. h.* 1, 37, 2, 95. A Galba occisus a. 68 *Plut. Galba* 17. *Nominatur praeterea Plin. ep.* 6, 31, 9.
- 431 Polyocrates Sicyonius, Plutarchi amicus, ad quem misit vitam Arati (c. J), pater Polycratis et Pythoclis *Arat.* 1. *Nominatur etiam quaest. conviv.* 4, 4, 2 p. 667 F; 4, 5, 1 p. 669 F.
- 432 Polydeuces, (Gaii vel Claudii) servus, Claudium capitis accusat Gaio imperante *Ios. ant. Iud.* 19, 1, 2.
- 433 Polydeuces statuarius Palatinas domos Caesaris signis replevit, *Plin. n. h.* 36, 38.
- 434 Polydeuces, sophistes Naucratis, a Commodo cathedram Atheniensem accepit *Philostrati vit. sophist.* 2, 12 cf. 2, 14, 24. *Fortasse idem est rhetor, Luciani rhetor. praec.* 21 schol. *Idem potest esse Iulius Polydeuces, qui onomasticon composuit Suidas s. v. Πολυδέεργς.*
- 435 Polyphemus servus Sevori *Martial.* 7, 38, 1.
- Pompedius *Ioseph. ant. Iud.* 19, 1, 5, *vide* Pomponius n. 516.

— LABERIA POMPEIANA.

436 Pompeianus Neroni canenti praeludit *Plin. n. h.* 37, 19.

437 POMPEIANVVS consul ordinarius a. 209 cum Avito *fasti. Fortasse Claudius Pompeianus, filius consulis II a. 173. Idem fortasse Pompeianus quaestor Commodo imperante Malal. 12 p. 287 Bonn. (nisi fictus est).*

438 POMPEIANVVS consul ordinarius a. 241 cum Gordiano Augusto II *fasti. Fortasse Claudius Pompeianus, filius consulis a. 209. Pompeianus is qui nominatur Zon. 12, 17 fictus videtur ex Clodio Pupienio Maximo.*

439 Pompeianus dux cognomento Francus adversus Zenobiam apud Antiochiam dimicavit *Hieron. chron. a. Abr. 2289 = 271/272 p. Chr.*

— CLAVDIVS POMPEIANVS.

— TI. CLAVDIVS POMPEIANVVS.

— CLAVDIVS POMPEIANVS QVINTIANVVS.

— CLODIVS POMPEIANVVS.

— Praecilius Pompeianus.

— Q. Saenius Pompeianus.

— SEX. VETVLENVS CIVICA POMPEIANVVS.

- 440 Pompeius, eques Romanus, cecidit a. 32 coniurationis crimine Tac. a. 6, 14. *Idem potest esse is, cui Tiberius in senatu vineula minatus est Suet. Tib. 57, nisi de Pompeio Macro (n. 473) cogitandum.*
- 441 Pompeius, tribunatu exutus a. 65 Tac. a. 15, 71.
- 442 Pompeius delator Iuven. 4, 110; fortasse Cn. Pompeius Ferox Licinianus (n. 461).
- 443 .. POMPEIUS augur, frater Arvalis cooptatus in locum Cn. [Pompei (n. 447)?] mense Decembri a. 14 p. Chr. acta Arv. VI 2023, 20. *Idem videtur Cn. . . . augur, frater Arvalis a. 20 p. Chr. acta Arv., eph. epigr. 8 p. 318 seq., ita ut et illi praenomen fuerit Gnaeo, cf. Mommsen eph. epigr. 8 p. 305 seq.*
- 444 CN. POMPEIUS Q. f., consul suffectus kalendis Octobribus a. 723 = 31 a. Chr. fasti Venusini (IX 422) et Amiternini (IX 419). „Filius Q. Pompei Rufi tribuni plebis a. 702 = 52, pronepos Sullae“ Mommsen eph. 4 p. 193. *Idem videtur ac n. 445-447.*
- 445 CN. POMPEIUS Q. f., magister fratrum Arvalium anno ut videtur 734 = 20 a. Chr., acta Arv. eph. epigr. 8 p. 316 seq. cf. E. Hula, archaeolog.-epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich 15, 1893 p. 27; Henzen hoc fragmentum adscripserat anno 28 p. Chr., cf. Mommsen eph. epigr. 8 p. 305 seq. *Idem videtur ac n. 444, 446, 447.*
- 446 CN. POMPEIUS quindecimvir sacris faciundis a. 737 = 17 a. Chr. acta ludorum saecularium quintonum eph. epigr. 8 p. 233. *Idem videtur ac n. 444, 445, 447.*
- 447 CN. POMPEIUS Q. f., frater Arvalis mense Maio a. 14 p. Chr. acta Arv. VI 2023, 13. *Idem videtur ac n. 444-446. Num idem sit Cn. . . is, in cuius locum XVIII k. Ian. a. 14 p. Chr. Pompeius augur (n. 443) cooptatus est (acta Arv. VI 2023, 19), non liquet, cf. Mommsen eph. epigr. 8 p. 305 seq. Neque vero verisimile est consulem anni 731 = 23 a. Chr. ultra annum 14 p. Chr. vitam degisse.*
- 448 Cn. Pompeius nescio quis VI 761. XII 5063. *Item ad Cn. Pompeium nescio quem epistolam scripsit Dionysius Halicarnassius.*
- 449 SEX. POM[PEIUS CN. F.] consul tituli Abellani X 1200 a Borghesio 5 p. 109 sqq. 128 sqq. *habetur consul suffectus anni 749 = 5 a. Chr. is, qui in fastis minoribus X CIL I p. 473 una littera S. . . . significatur. At cum supplementa illius tituli Prati illius finxisse videatur (cf. ad tit.), cogitari potest etiam de Sex. Pompeio Sex. f. (n. 450).*
- 450 SEX. POMPEIUS Sex. f. Dio ind. l. 56. *Proconsulem Macedoniae fuisse eum c. a. 8 p. Chr. colligunt ex Ovidii verbis (ex Ponto 4, 5, 34) scribentis Pompeium fugienti sibi barbariae tutas exhibuisse vias Bistoniumque ense prohibuisse. Possunt tamen haec ad praedia spectare, quae Pompeius in Macedonia possidebat (ex Ponto 4, 15, 15). Neque magis proconsulatus Aethiopiae colligi potest e titulo Attico CIA III 592: [Σ]έτρον Πομπ[ή]ιον [ἀνθ]ράκων, qui titulus ad Asiae proconsulatum pertinere potest. Consul a. 14 p. Chr. ordinarius eum*

- Sox. Appuleio *fasti*. Eodem anno τὸ σελῖος ἐπλήρη Dio 56, 45, 2. Σογγυνηῖς Augusti Dio 56, 29, 5 cf. *Borghesi* 5 p. 137—141. Germanico Caesare familiariter usus *Ovidius ex Ponto* 4, 5, 25 sqq., Pisonis patronus esse noluit a. 20 *Tac. a. 3, 11*. M. Lapidum vehementer incusatus a. 21 *Tac. a. 3, 32*; quem cum etiam inopem compellaverit, ipse satis magnas opes habuisse putandus est, atque significat *Ovidius (ex Ponto 4, 15, 15 seq.; 4, 5, 9 seq.)* Pompeium praedia habuisse in Sicilia, Macedonia, Campania atque domum in urbe prope forum Augustum. *Item Seneca de tranquillitate animi 11, 10*: num quid divitior Pompcio, ubi *Muretus pro Pompeio male scripsit Ptolemaeo. Quare erravisse videtur Tacitus a. 3, 72 scribens* neminem e Pompei familia restaurando theatro suffecisse (a. 22) manente tamen nomine Pompei. *Proconsul Asiae fuisse videtur c. a. 27—30 p. Chr. (cf. Waddington fastes n. 75)*, cum Valerius Maximus cum Pompeio patrono et amico (cf. 4, 7 ext. 2) Asiam petiverit (2, 6, 8). A Gaio Caesare, cognato suo, fame necatus, ut ipse heres existeret, et publico funere elatus *Seneca de tranquillitate animi 11, 10*. Quattuor epistulas ad eum misit *Ovidius ex Ponto 4, 1. 4. 5. 15*. — *Ad eum referri potest tit. Abellanus X 1200*: Sex. Pom[peio ...] cos. cf. n. 449.
- 451 M. Pompeius A...., ex pueris senatorum filiis Arvalibus ministrantibus a. 118 *acta Arv. VI 2078 I 53*.
- 452 POMPEIUS AELIANVS iuvenis quaestorius, cui Italia et Hispania, in qua ortus erat, interdictum est a. 61 *Tac. a. 14, 41*.
- 453 POMPEIUS APPIVS FAVSTINVS v(ir) c(larissimus) pr(aetor) urban(us) VI 314 d. Cf. Pompeium Faustinum praefectum urbi a. 300 *chronographus p. 60 Mommsen (1891) et Pompeium Faustinum Severianum (n. 460)*.
- 454 Pompeius Auctus, iuris consultus *Martialis 7, 51, 3 cf. 7, 52, 1; 9, 21, 3; 12, 13; cf. Friedländer S.G.I* p. 332*.
- 455 Q. POMPEIUS BALBUS claris[simus] vir proe[os] pr[ovinciae] Siciliae ... VIII 95A, quem titulum propter scripturae formam secundo p. Chr. saeculo assignavit *Wilmanns*.
- 456 Q. POMPE[IVS] BASSIANVS Q. f., tribu Horatia, inter testes senatus consulti de Cyzicenis a. 138/140 III S. 7060 t. *Cyzicenus*. — L. POMPEIUS CAPELLIVS CELER v. n. 501.
- 457 POMPEIUS COLLEGA (nomen gentilicium *Plin. ep. 2, 11, 20*) consul ordinarius a. 93 cum Prisco vel Priscino *fasti*. Consularis in causa Marti Prisci sententiam dicit a. 100 *Plin. ep. 2, 11, 20. 22. Filius ut videtur eius qui sequitur*.
- 458 CN. POMPEIUS COLLEGA. Tituli: III 306 add. p. 975 = *Wadd. III 1814 b, in Armenia minore rep. (1); III 6817 Antiochiae P[er]sidae rep. (2). Nummi: Mionnet IV 377, 17 Ancyranus (1); 374, 2 Galaticus (2); in collectione Imhoof-Blumer (3)*. Cn. Pompeius Collega t. 2; Cn. Pompeius Co[ll]ega t. 1; Cn. P. Collega n. 1; [C]n. Pompeius [Co]ll[eg]a n. 3; Prosopographia Imp. Rom. III.

Cn. Collega *Ioseph. bell. Iud.* 7, 3, 4. Po. n. 2. Legatus (legionis ut videtur vice praesidis) scditionem Antiochenam compressit a. 70 *Ios. l. c.* Legatus Vespasiani propr. provinciae Galatiae a. 75 ante kal. Iul. t. 1; n. 1 cf. t. 2; n. 2. 3. *Pater ut videtur eius qui praecedit.*

— Q. ROSCIUS COELIVS MVRENA etc. POMPEIUS FALCO.

- 459 Q. POMPEIUS FALCO SOSIVS PRISCVS. *Tituli: VI 1490 (1). 1491 = XIV 2803 (2).* C(larissimus) v(ir), pronepos Q. Pompei (Senecionis) Sosii Prisci (n. 492) t. 1. Quaestor k[andidatus] imp. M. Aurelij[Antonini] Pii Felic[ia] (*Caracallae vel potius Elagabali*) t. 2. Praetor designatus t. 1. Pontifex t. 1. 2. Salius t. 2. *Stemma hoc fuerit (cf. tit. Cirtensem VIII 7066):*

Sex. Iulius Frontinus cos. a. 98. 100

Q. Sosius Senecio — (Iulia)
cos. a. 99. 107

Q. Roscius cet. Pompeius — Sosia Polla, Sosia Frontina.
Falco cos. c. a. 109.

- 492 Q. Pompeius Senecio cet. Sosius Priscus, nat. a. 118, cos. a. 169, † a. 180.

Q. Sosius Falco cos. a. 193. Sosia Falconilla.

(incertus)

459 Q. Pompeius Falco Sosius Priscus
praet. c. a. 220—225.

- 460 POMPEIUS FAVSTINVS SEVERIANVS c(larissimus) v(ir), co(n)s(ularis), maritus Maeviae VIII 1438 cf. VIII S. 12558. 14741. Cf. Pompeium Appium Faustinum (n. 453).

- 461 CN. POMPEIUS FEROX LICINIANVS consul suffectus a. inc. idib. Octobr. cum C. Pomponio Rufo VI 468. *Fortasse idem est Pompeius delator Iwen. 4, 110 et Licinius delator Apollinaris Sidonius ep. 5, 7, cf. Borghesi 5 p. 524 sqq., qui etiam ad eum refert fragmentum Veronense (CIL V 3349): . . . cinianus cos.*

- 462 Sex. Pompeius Festus scripsit de verborum significatione libros XX, quorum pars magna exstat. *Citatur Macrob. sat. 3, 3, 10; 3, 5, 7 cf. 3, 8, 10 (Iulius Festus). Cf. Teuffel Gesch. d. röm. Litt. 2 § 261, 5. „Liber Festi Pompeii ad Arcorium (scr. Artorium?) Rufum“ in catalogo Cluniacensi, Manitius Hermes XXVII 1892 p. 319.*

- 463 Pompeius Flaccus, eques Romanus, qui cum L. Vitellio in Syria militabat c. a. 35—37 *Plin. n. h. 15, 91 cf. 83.*

- 464 Pompeius Grosphus, eques Romanus Siciliensis, ad quem Horatius misit carmen 2, 16 cf. *schol.* Iccio commendatus ab Horatio *epist. 1, 12, 22.*

- 465 Cn. Pompeius Homullus Aelius Gracilis Cassianus Longinus, Sex. f., tribu Quirina, procurator Augusti provinciae Britanniae, procurator Augusti provinciarum duarum Lugdunensis et Aquitanicae, procurator Augusti a rationibus VI 1626 (*sub Commodo? Wilmanns ad n. 1274.*)

466 Pompeius Iulianus, Syriae provinciae princeps, socer Euphratis philosophi *Plin. ep. 1, 10, 8.*

— Pompeius Iunior *vide* Pompeius Macer Iunior (n. 473).

— L. FVLVIVS . . . C. BRVTIVS PRAESENS *cet.* POMPEIVS L . . . VALENS *cet.* AQVILIVS VEIENTO.

467 Pompeius Lenaeus, libertus Cn. Pompei Magni, grammaticus *Plin. n. h. 25, 5-7; citatur Plin. n. h. ind. l. 14. 15. 20-27; 15, 127; 24, 67; 25, 63.*

468 Pompeius Longinus, tribunus praetorianorum, Galbae amicus, a militibus exarmatus a. 69 ineunte *Tac. h. 1, 31. Fortasse pater eius qui sequitur.*

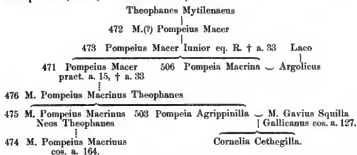
469 CN. POMPEIVS LONGIVS (legatus Aug. pr. pr. prov.) Iudaeae a. 86 mense Maio *dipl. 14 III p. 857.* Consul suffectus a. 90 mense Octobri cum Albio Pullaeno Pollione *dipl. 79 eph. 5 p. 652. Fortasse filius eius qui praecedit.*

— Cn. Pompeius Homullus *cet.* Longinus (n. 465).

— CN. PINARIVS AEMILIVS CICATRICVLA POMPEIVS LONGIVS (n. 306).

470 (C.?) POMPEIVS LONGVS GALLVS consul ordinarius a. 49 cum Q. Veranio *fasti. Praenomen dubium est: C. II 1438; Tac. a. 12, 5; Solinus 1, 29; A. fasti Antiates I p. 327 = X 6638; Cn. Phlegon mir. 22 frg. 51 Müller FHG III p. 622. Pompeius Longus Frontin. aq. 102. Integrum nomen nusquam.*

471 POMPEIVS MACER pronepos Theophanis Mytilenaei, filius equitis Romani illustris (n. 473), frater Pompeiae Macrinae (n. 506) *Tac. ann. 6, 18 (nomine non addito).* Praetor a. 15 p. Chr. *Tac. ann. 1, 72.* Ipse sibi una cum patre mortem conscivit a. 33 p. Chr., cum damnatio sororis instaret *Tac. ann. 6, 18. Avus fortasse M. Pompei Macrini Theophanis (n. 476). Stemma tale fuerit:*

472 M.(?) Pompeius Macer (M. Pompeius *Strabo 13, 2, 3 p. 618, ubi tamen Μάκρον pro Μάρκον corrigunt; Pompeius Macer Suet. Caes. 56; Macer alibi*), Theophanis Mytilenaei filius *Strabo l. c., ubi tamen Μάρκον pro Μάρκον corrigunt.* Augustus ordinandas bibliothecas ei delegavit *Suet. Caes. 56.* Procurator provinciae Asiae ab Augusto factus

- Strabo l. c. Idem videtur esse Macer, quo duce Ovidius (ex Ponto 2, 10, 21 seq.) non solum Asiae urbes perspexit, id quod ad Asiae procurationem pertinere verisimile est, sed etiam Siciliam vidit, id quod procurationem Siciliae indicare videtur, quas procurationes post a. 734 = 20 a. Chr. collocandas ex Ovidii vita collegit Klein, Verwaltungsbeamten 1 p. 180 seq. Ovidii uxoris (tertia) cognatus fuisse videtur ex Ponto 2, 10, 10. Scripsit et Antehomerica (Ovid. amores 2, 18, 1) et Posthomerica (ex Ponto 2, 10, 13), itaque Iliacus dicitur (ex Ponto 4, 16, 6). Ovidius ex tetrastichon Macri carmine librum in malos poetas composuit Quint. 6, 3, 96. Iudicium de eo Quintiliani 10, 1, 87. Post Macrum Vergilius Quintilian. 12, 11, 27; 10, 1, 56 (nisi his locis Aemilius Macer intellegendus). Πομπήϊου Μάκρου (vel Μάρκου) aut huius aut filii (n. 473) fragmentum tragoediae (Medeae?) exstat in Stobaei florilegio 78, 7. Neque liquet, utrum hic an filius (n. 473) c. a. 19 p. Chr. inter primos Tiberii amicos fuerit (Strabo l. c), cf. Hillscher, Jahrb. f. class. Philol. Suppl. 18, 1891 p. 427.*
- 473 Pompeius Macer Iunior (Πομπήϊου, οἱ δὲ Μάρκου [scr. Μάρκου?] νεωτέρου Anthol. Pal. 9, 28; Πομπήϊου νεωτέρου Anthol. Pal. 7, 219), Theophanis Mytilenaei nepos, pater Pompei Macri (n. 471) et Pompeiae Macrinae (n. 506), illustris eques Romanus Tac. ann. 6, 18 (nomine non addito). Huius videntur esse epigrammata Anthol. Pal. 7, 219; 9, 28, cf. Hillscher, Jahrb. f. class. Philologie Suppl. 18, 1891 p. 427 sqq. Ipse sibi mortem conscivit a. 33 p. Chr. Tac. ann. 6, 18. Ad eum potest pertinere Suet. Tib. 57 cf. supra n. 440. Male autem ad eum rettulit Hillscher l. c. titulum Mytilenaeum Pompei Macrini Νέου Theophanis (n. 475).
- 474 M. POMPEIUS MACRINUS consul ordinarius a. 164 cum P. Iuventio Celso fasti. Nepos fortasse vel filius eius qui sequitur.
- 475 [M. P]OMPEIUS MACRI[NV]S NEOS THEOPHANES quattuorvir, quaestor praeprotore Ponti et Bithyniae (itaque ante a. 135 cf. Dio 69, 14, 4), tribunus plebis, praetor urbanus, curator viae [Lati]nae, legatus (aut legionis aut provinciae praetoriae) . . . tit. Mytilenaeus ap. Cichorium, Sitzungsberichte der Berliner Akademie 1889 p. 373, qui male ad eum rettulit titulum in Trachonitide repertum CIG 4566 = CIL III 125 Theophanis legati non Galatiae (id quod Liebenam finxit), sed Arabiae, tertio saeculo adscribendi. Filius fortasse eius qui sequitur, avus vel pater eius qui praecedit. Aut ipse aut filius eius incertus potest fuisse ille Macrinus ἡγεμὼν ἐν Συρίῳ i. e. proconsul Asiae anno LIII aetatis Aelii Aristides i. e. c. a. 170 Aristides 1 p. 415 Dindorf in subscriptione orationis 19 Eleusinae in codice Laurentiano LX 3, de quo loco monuit O. Rubensohn, Die Mysterienheiligtümer in Eleusis und Samothrake 1892 p. 210. Contra W. Schmid, Rhein. Museum 48, 1893 p. 78 Aristidis aetatem aliter computans pro Macrino coniecit (P. Iulium Geminium) Marcianum eumque anno 182—183 attribuit.

- 476 M. Pompeius Macrinus Theophanes, pater Pompeiae Agrippinillae (n. 503), socer M. Gavii Squillae Gallicani (cos. a. 127), avus Corneliae Cethegillae *titulus Lesbiaeus*, *eph. epigr.* 2 p. 6 et 19 n. 23. *Nepos fortasse vel pronepos Pompei Maeri praetoris a. 15 (n. 471), pater eius qui praecedit, cf. stemma sub n. 471.*
- 477 CN. POMPEIUS MAGNVS. *Tituli: cippus urbanus, bull. comm. 1885 p. 102 n. 1025 = bull. d. instit. 1885 p. 9 (1); acta Arv. c. a. 43-48, VI 2032 (2).* Cn. Pom[peius] Magnus t. 1; Cn. Pompeius Magnus *Suet. Claud.* 27; *Gai.* 35; *Dio* 60, 5, 7; Cn. Pompeius *Suet. Claud.* 29; Magnus Pompeius t. 2; *Seneca lud.* 11, 5; Magnus *Seneca lud.* 11, 2; *Tac. hist.* 1, 48; *Dio* 60, 21, 5. Crassi filius, tribu Menenia t. 1. Filius (M. Licinii) Crassi Frugi (cos. a. 27) et Scriboniae *Seneca lud.* 11, 5. Frater (L. Calpurnii) Pisonis (Frugi Liciniani) *Tac. hist.* 1, 48, *aliorumque, de quibus cf. Mommsen eph. epigr.* 1 p. 147. *De nominibus, quae „non a paterna stirpe, sed a materna traxit, ut reviresceret quodammodo in eo“ cf. Mommsen l. c. et römische Forschungen 1 p. 36 seq. n. 60.* Gaius eum propter Magni cognomen paene occidit, sed cum ei ut pueri pepercisset, Magnum eum appellari vetuit *Dio* 60, 5, 8-9; *Suet. Gai.* 35. Claudius hoc cognomen ei reddidit *Dio* 60, 5, 9 et Antoniam filiam ei collocavit a. 41 *Suet. Claud.* 27; *Dio* 60, 5, 7; 21, 5; *Seneca lud.* 11, 5 *cf. tit. 1.* Vigintivir c. a. 41, praefectus urbi feriarum Latinarum c. a. 42 *Dio* 60, 5, 8. Claudius ei permisit, ut quinque annis prius magistratus peteret *Dio* 60, 5, 8 eumque a. 43 ex Britannia Romam praemisit ad victoriam nuntiandam *Dio* 60, 21, 5. Quaestor c. a. 44 (*natus enim videtur c. a. 24*), pontifex *tit. 1.* Frater Arvalis c. a. 44-46 *tit. 2.* A Claudio interfectus (*ante a. 47, cum Tacitus eius mortem non memoret*) *Dio* 60, 31, 7; *Seneca lud.* 11, 2, 5; *Suet. Claud.* 27, 29; *Tac. hist.* 1, 48. — Pompeia Magni cuiusdam liberta *VI 23971.*
- 478 . . . HISPANVS [P]OMPEIUS MARCEL[LV]S VMB[ONIVS] SILO, L. f., tribu Galeria *tit. Saguntinus II 3839. Aut idem aut certe necessitudine cum eo coniunctus est Umbonius Silo (sic scribendum pro Silione) proconsul Baeticae a. 44, senatu motus a Claudio Dio 60, 24, 5-6.*
- SER. CORNELIVS DOLABELLA METILIANVS POMPEIUS MARCELLVS.
- 479 POMPEIUS PAVLINVS (. . . eius Paulin. . . *tit.*) Arelatensis equitis Romani (n. 480) filius paternaque gente pellitus(?), apud exercitum ferocissimis gentibus (Germanis) oppositus *Plin. n. h. 33, 143.* Legatus Germaniae superioris a. 56 *tit. Germanicus, notizie degli scavi 1887 p. 221 cf. Mommsen Korrespondenzbl. d. westdeutsch. Zeitschr. 7, 1888 p. 58.* Exercitui Germanico praest a. 58 *Tac. ann. 13, 53.* Consularis (*consul fuit a. inc. ante a. 56*) a Nerone vectigalibus publicis praepositus a. 62 *Tac. ann. 15, 18. Pater vel potius frater uxoris Senecae (n. 508) videtur fuisse.*
- 480 (Pompeius Paulinus), Arelatensis eques Romanus, pater Pompei Paulini (n. 479) *Plin. n. h. 33, 143. Ad Paulinum eundem ut videtur*

- scripsit Seneca libellum de brevitate vitae (1, 1), unde (c. 18) efficitur eum praefectum annonae fuisse c. a: 49, cf. O. Hirschfeld, *Philologus* 1870 p. 95 seq. Atus vel potius pater Pompeiae Paulinae uxoris Senecae (n. 508) videtur fuisse. L. Pompeius Paullinus nescio quis in tit. *Mauvretaniae, mélanges d'archéologie et d'histoire* 1890 p. 544 n. 112.
- 481 POMPEIUS PEDO consularis, Claudii amicus, ab eo interfectus Seneca lud. 13, 5; 14, 2.
- 482 POMPEIUS PENNVS consularis, cui Gaius vitam dedit Seneca de beneficiis 2, 12, 1.
- 483 Pompeius Planta (. . . οο Πλάντα tit.), procurator (Lyciae et Pamphyliae) Vespasiano imperante tit. in *Pisidia rep. Le Bas-Waddington* 1225. Praefectus Aegypti a. 98, Traiani amicus Plin. ad Trai. 7, 10. Scripsit de Vitellii bello cum Othone gesto schol. Iuv. 2, 99. Maximus et pro se et in Plantam libros composuit, quos Plantae morte audita ut ederet, monuit Plinius ep. 9, 1.
- 484 Pompeius Proc(u)lus epistrategus (Thebaidis) a. 103 tit. *Copti rep., revue archéologique* 1883 II p. 176. Fortasse idem qui sequitur.
- 485 Cn. Pompeius [P]roculus, [pr]ocurator Ponti et [Bit]hyniae VI 1627. Fortasse idem qui praecedit.
- 486 T. Pomp(e)ius [P]roculus, (procurator) pro leg(ato) (Sardiniae) a. 13 p. Chr. *miliarius Sardus, ep. epigr.* 8, 742.
- 487 Pompeius Propinquus, procurator Belgicae, a militibus interfectus a. 69 ineunte Tac. hist. 1, 58 cf. 1, 12.
- 488 Pompeius Quintianus, Coloni amicus, mortuus Plin. ep. 9, 9. Ex eius posteris potest fuisse Claudius Pompeianus Quintianus.
— Rufus, Pompei filius(?), Seneca lud. 13, 5 vide Pompilium Rufum (n. 510).
- 489 POMPEIUS RVSONIANVS consul (suffectus a. inc.), tit. *Gabinus XIV* 2790. Quindecimvir sacris faciundis a. 204 *acta ludorum saecularium septimorum ep. epigr.* 8 p. 282. 284. 286. 290; tit. cit. Cf. Iulium Pompeium Rusonianum.
— IVLIVS POMPEIUS RVSONIANVS.
- 490 Pompeius Sabinus, medicamentum eius (L. Fulvio) Aburnio Valenti praeparatum Galen 13, 1022. 1027 Kühn.
- 491 Pompeius Saturninus, homo litteratus, a Plinio laudatus et Erucio Claro commendatus Plin. ep. 1, 16. Scripsit ad eum Plinius ep. 1, 8; 5, 21 (ubi codex *Ashburnhamensis*: Pompeio Saturnino). Alius, ut videtur, Saturninus Plin. ep. 5, 7; 7, 7. 8. 15; 9, 38. Vix idem est . . . p . . . Saturni . . . consul suffectus a. 103 VI 2018, id quod coniecit *Asbach analecta hist. et epigr. lat.* p. 29.
- 492 Q. POMPEIUS SENECEO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTIVS SILIVS DECIVANVS C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS L. VIBVLLIVS PIVS AVGVSTANVS ALPINVS BELLICIVS SOLLERS IVLIVS APER DVCENIVS PROCVLVS RVTILIANVS RVFINVS SILIVS

- VALENS VALERIVS NIGER CL. FVSCVS SAXA AMYNTIANVS (*trad. VRYNTIANVS, sed. cf. Voconium Saxam Amyntiauum*) SOSIVS PRISCVS. *Tituli: Tiburtinus XIV 3609 (1); Volturni rep. X 3724 (2); Tarracinae rep. X 6322 (3); Cirtensis VIII 7066 (4); urbanus VI 1490 (5). Nomen integrum, tit. 1; Q. Pompeius Seuecio Sosius Priscus t. 2. 3 (in t. 3 [Senecio] supplendum); Q. Pompeius Sosius Priscus t. 4. 5. Q. f. t. 1-3; tribu Quirina t. 1-3. 5. Natus est a. 118 p. Chr. cf. tit. 5. Filius Q. (Roscii Coelii) cet. Pompei Falconis t. 4. Triumvir monetalis aere argenteo auro flando feriuudo t. 2 cf. 1. Quaestor candidatus Augustorum t. 1, quaestor Augusti t. 2, itaque a. 161, ut videtur. Praetor t. 1. 2. Legatus pr. pr. Asiae t. 1. 2. Praefectus feriarum Latinarum t. 1. 2. Consul ordinarius a. 169 cum P. Coelio Apollinare t. 1. 2. 4; fasti. Proconsul Asiae sortitus t. 1, c. a. 179 cf. *Waddington n. 156*. Praefectus alimentorum t. 1. Pontifex, sodalis Hadrianae, sodalis Antoniana t. 1. 2, Veriana t. 1; salius Collinus t. 1-3. Mortuus (Bruttio) Praeseute cos. II (a. 180), aetate LXII aunorum t. 5. Pater Sosiae Falconillae t. 4; proavus Q. Pompei Falcovis Sosii Prisci (n. 459), domus suae conditor t. 5. Cf. *stemma sub n. 459*.*
- 493 [Po]mpeius Sev[er]us, procurator Asiae a. 127 *epistula Hadriani ad Stratoniceam-Hadrianopolim data, bulletin de correspondance hellénique 11, 1887 p. 110*.
- 494 Pompeius Silo rhetor, aequalis M. Porcii Latrouis *Seneca contr. 3 praef. 11; 7, 8, 10; 9, 5, 10 alibi. Ex posteris eius potest esse M. Larcus Magnus Pompeius Silo consul a. 82*.
- M. LARCIVS MAGNVS POMPEIVS SILO.
- 495 M. POMPEIVS SILVANVS. *Tituli: Dalmaticus III S. 9938 (1); Tripolitamus VIII S. 11006 (2); Pompeianus IV 2560 (3)*. M. Pompeius Silvanus t. 1; . . . Silvanus t. 2; Pompeius Silvanus *alibi*. Consul suffectus a. 45 mense Iunio cum Rufo *Ioseph. ant. Iud. 20, 1, 2; consul t. 2*. Procousul Africae, ex qua provinciā reus absolutus est a. 58 *Tac. ann. 13, 52 (ubi cod. Pompouium Silvanum)*; proconsu t. 2. [Quiudecim]vir s(acris) [f(aci)uendis] t. 2. Legatus Aug. pr. pr. Dalmatiae a. 69—70 t. 1; *Tac. hist. 2, 86; 3, 50*. Curae pecuniae in urbe praepositus a. 70 *Tac. hist. 4, 47*. Curator aquarum a. 71—73 *Frontin. aq. 102*. Consul suffectus II c. a. 74 cum Tampio Flaviano t. 3.
- Q. POMPEIVS SOSIVS PRISCVS v. n. 492.
- 496 Pompeius Trogus (*sic Iustin. praef. 1; 38, 3, 11; Plin. n. h. ind. auct. l. 7-18, 31; Pompeius Orosius; Trogus alibi*) maiores suos a Vocontii origiem ducere, avum suum Trogum Pompeium Sertoriauo bello civitatem a Cn. Pompeio percepisse dixit (*itaque praenomen ei fuerit Gnaeo*), patrem sub Gaio Caesare militasse epistularumque et legationum simul et auli curam habuisse *Iustin. 43, 5, 11-12*. Graecas et totius historiae orbis Latine sermone composuit, quattuor et quadra-

- ginta volumina edidit *Iustin. praef. 1. 4.* Mortuus post a. 734 = 20 a. Chr., cum signa tum a Parthis reddita referat *Iustin. 42, 5, 11.* Citatur vel commemoratur *Plin. n. h. 7, 33; 10, 101; 11, 129. 274-276* (de animalibus); *17, 58; vita Aureliani 2, 1; Probi 2, 7; Oros. 1, 8, 10; 4, 6; 7, 27. 34; alibi.*
- 497 Pompeius Valens, cuius servus in Hadriani rescripto nominatur *Digest. 48, 18, 1, 22.*
- 498 Pompeius Varus, sodalis Horatii *Hor. carm. 2, 7 schol.*
- 499 A. POMPEIUS VOPISCVS legatus Thraciae sub Pio *nummi Bizyes: Mionnet S. 2, 233, 164 seq.; Hadrianopolis: l. c. 303, 615; Brit. Mus. p. 116, 3; Pandaliae: Mionnet 1, 398, 233; 2, 367, 973-976; Brit. Mus. p. 141, 2; Philippopolis: Mionnet 1, 416, 343; S. 2, 447, 1443 seq.; Leake Europa S. p. 141; Plotinopolis: Mionnet 1, 420, 362; S. 2, 480, 1637. Praenomen in nummis Hadrianopolitanis, nomen gentile in Pautaliois, ubi non Ἰγν. M. Πομπ., sed Ἰγν. Πομπ. legendum esse monuit Pick.*
- 500 L. POMPEIUS VOPISCVS consul suffectus kalendis Martiis a. 69 cum L. Verginio Rufo II *acta Arv. VI 2051; Tac. hist. 1, 77 cf. III S. 7006-7008.*
- 501 L. POMPEIUS VOPISCVS C. ARRVNTIVS CAPELLIVS CELER (*sic acta Arv. a. 81; omisso C. a. 80. 81. 91; L. Pompeius Catellius Celer a. 90; L. Arruntius Catellius Celer a. 90; C. Arruntius Catellius Celer II S. 5264; X 8038 in consulatu; ... C. Arruntiu ... acta Arv. a. 75*) consul suffectus c. a. 72 mense Octobri cum M. Arruntio Aquila X 8038, *cf. Hensen acta Arv. p. 195. Frater Arvalis a. 75. 80. 81. 90. 91. a. inc. Domitiani, acta Arv. VI 2054. 2059. 2060; 2067. 2068. 2070. 2071. Legatus Aug. propr. Lusitaniae a. 77/78 II S. 5264.*
- 502 Pompeius Urbicus, eques Romanus illustris, ut adulter Messalinae Claudii iussu necatus a. 48 *Tac. ann. 11, 35.*
- 503 Pompeia Agrippinilla, filia M. Pompei Macrini Theophanis (n. 476), uxor M. Gavii Squillae Gallicani (cos. a. 127), mater Corneliae Cethegillae *tit. Lesbicaeus eph. epigr. 2 p. 6 et 19 n. 23, cf. stemma sub n. 471.*
- 504 Pompeia Celerina, Plinii socrus, ad quam scripsit *epist. 1, 4, uxor fortasse Vettii Proculi vitrici secundae Plinii uxoris ep. 9, 13, 13. Cf. de ea ep. 1, 4; 1, 18, 3; 3, 19, 8; 6, 10, 1 ad Trai. 51.*
- 505 Pompeia Faustina, cui divi fratres rescripserunt *Digest. 35, 3, 3, 3.*
- 506 Pompeia Macrina, proneptis Theophanis Mytilenaei, filia equitis Romani illustris (n. 473), soror Pompei Macri praetoris a. 15 p. Chr. (n. 471), uxor Argolici, nurus Laconis e primoribus Achaeorum, in quam exsilium statuitur a. 33 p. Chr. *Tac. ann. 6, 18 cf. stemma sub n. 471.*
- 507 Pompeia Marull[ina] *nom. in tit. Nemausensi XII 3169 legati cuiusdam Nerae et Traiani.*
- 508 Pompeia Paulina, filia Pompei Paulini legati Germaniae (n. 479) vel potius praefecti annonae (n. 480), uxor Senecae *Tac. ann. 15, 60;*

- Seneca ep. 104, 1. 2. 5; Dio 62, 25, 1.* Una cum marito venas exsolvit a. 65, sed Neronis iussu mori prohibita, paucos annos marito superstes *Tac. ann. 15, 63 seq. cf. Dio 62, 25.*
- 509 POMPEIA PLOTINA. Tituli: *Epistulae eius ad Hadrianum altera, altera ad Epicureos Athenienses a. 121 scriptae, Athenis repertae a. 1890, Έφημερίς αρχαιολογική 1890 p. 143 seq., cf. Diels, Archiv für Gesch. d. Philosophie 1891 p. 486 sqq. (1); XI 1333 (2); IX 5894 (3); XIV 2161 (4); divae Plotinae: V 4387 (5), 4485 (6), 7617 (7). VI 966 (8), VIII 993 (9), XI 407 (10); tegulae eius: X 8043, 4; XII 5678, 1; XV 441 seq., 691–703. Nummi: Eckhel 6 p. 465 sqq.; Cohen 2^a p. 96–99. 246.*
- Pompeia Plotina (Victoris) epitome 42, 21; Plotina alibi. Coniunx Traiani imperatoris tituli, nummi, scriptores. Palatium intrat a. 99 *Dio 68, 5, 5.* Augustae nomen recusat a. 100 *Plinius panegyrr. 84.* Nominatur Augusta a. 105 t. 2; accepit igitur hoc nomen inter a. 100–105. Traiani gloriam auxit (*Vict.*) epit. 42, 21. Hadriano favit vit. *Hadr. 2, 10; 4, 1. 4.* Opera eius Hadrianus imperator factus *Dio 69, 1, 2; 69, 10, 3; vit. Hadr. 4, 10; Eutrop. 8, 6; Vict. Caes. 13, 12.* Reliquias Traiani Romam detulit vit. *Hadr. 5, 9.* In vivis fuit etiam a. 121, t. 1. Mortua a. 122, ut videtur, quo anno Hadrianus e Britannia in Galliam reversus in eius honorem basilicam apud Nemausum extruxit vit. *Hadr. 12, 2.* Etiam templum mortuae ei aedificavit et carmina in eam composuit Hadrianus *Dio 69, 10, 3.* Consecrata Cohen² 2 p. 97 n. 8 cf. p. 246; tit. 5–7. — Virtutes eius laudantur *Dio 68, 5, 5; Plin. paneg. 83.* Litteras accepit a (C. Licinio Voconio) Romano *Plin. ep. 9, 28.* Ipsius litterae, t. 1. Spuria videtur esse epistula Hadriani ad matrem apud Dositheum, divi Hadriani sententiae et epistolae § 15, Böcking corpus iuris antecostantiniani p. 211.
- L. IVLIVS POMPILIUS BETVLENS APRONIANVS.
- A. IVLIVS POMPILIUS PISO T. VIBIVS [VARVVS] LAEVILLVS BERE-
NICIANVS.
- 510 Pompilius Rufus praefectus a Claudio interfectus *Seneca lud. 13, ubi codices Rufius (Rufius Sangall.) Pomilius, libri deteriores Pompeii filius, Bücheler Rufus Pompilius.* Cum Rufrio Pollione praefecto praetorio eum confert *Hirschfeld VG 1 p. 220 n. 8.*
- T. Pompeius Proculus v. T. Pompeius Proculus (n. 486).
- 511 Pomponianus, hospes Plinii maioris Stabii a. 79 *Plin. epist. 6, 16, 11–14.*
- 512 . . . POMPONIANVS II[[I]vir viar. cur. vel simile quid . . .], tribunus plebis, praetor *XI 4357 (Ameriac).*
- 513 POMPONIANVS? vel potius POMP(ONIVS) MAGIANVS? (*legitur ΠΟΝΙ-
ΜΑΠΑΝΟΥ, Dessau coniecit: ΠΟΝΙ. ΜΑΠΑΝΟΥ*), legatus Aug. pr. pr. provinciae Thraciae tit. *Philippopoli rep. Archaeologisch-epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich 1886 p. 206.*

- 514 ... [PO]MPONIANVS SECVNDVS P. CEST. .... IVS PRISCVS DV-
CENIVS PROC[VLVS leg. imp. Ca]es. Nervae Traiani Aug. legion[....,
sevir eq. R.] turmae VI, tribunus militum legionis XXI ra[pa]cis...]
V 7447 (Valentiac). Filius potest esse C. Ducentii Proculi consulis
a. 87; necessitudine quadam coniunctus cum .. Quintio C. f. [Pa]latina
Cestiano Ducentio Proculo X 5821.
- Fabius Pomponianus.
- P. FL(AVIVS) PVDENS POMPONIANVS.
- M. RVBRENVS VIRIVS PRISCVS POMPONIANVS MAGIANVS PROCVLVS.
- C. TVLLIVS CAPITO POMPONIANVS PLOTIVS FIRMVS.
- 515 Pomponius, cliens Seiani humili loco natus, ut videtur, *Tac. a. 6, 8.*
- 516 POMPONIVS (*sic Dio*; Pompedius *vel* Pompeius *Iosephus*) senator,
maiestatis accusatus, sed cum Quintilia amica nihil confessa esset, a
Gaio absolutus a. 40 *Dio 59, 26, 4; Iosephus ant. Iud. 19, 1, 5.*
- 517 (POMPONIVS) vir praetorius, filius Sex. Pomponii (*n. 520*) *Plin. n. h.*
22, 120 cf. 20, 215.
- 518 POMPONIVS legatus Pannoniae inferioris *inter a. 216 et 247? Eph.*
epigr. 4 p. 508 dipl. 72.
- 519 C. POMPONIVS consul suffectus a. 65 mense Augusto cum C. Anicio
Ceriali *IV 2551.*
- Q. POMPONIVS *Dio 59, 6, 2, vide n. 563.*
- 520 Sex. Pomponius, princeps Hispaniae citerioris, pater (Pomponii)
n. 517, Plin. n. h. 22, 120 cf. 20, 215.
- 521 Sex. Pomponius, auctor iuris celeberrimus, scripsit Hadriano im-
perante (*cf. Digest. 1, 2, 2, 49*) librum singularem enchiridii *Digest.*
1, 2, 2; cf. 50, 16, 239; item Antonino Pio mortuo epistularum librum
sextum Digest. 50, 12, 14. Cum igitur epistularum librum septimum,
ubi scriptum est (Digest. 40, 5, 20): „ego discendi cupiditate, quam
solam vivendi rationem optimam in octavum et septuagesimum annum
aetatis duxi“ etc., et ipsum post a. 161 composuisse videatur, natus sit
post a. 84 p. Chr. De permultis eius scriptis cf. Krüger, Geschichte
der Quellen u. Litteratur d. röm. Rechts p. 173—177; Teuffel, Gesch.
d. röm. Litteratur⁶ § 350, 6—9.
- 522 T. POMPONIVS AN[TI]STIANVS consul suffectus a. 121 cum L. Pom-
ponio Silvano *acta Arr. VI 2080, 59.*
- 523 M. Pomponius Bassulus, M. f., M. n., M. pron., M. abn., tribu
Cornelia, maritus Can(triac) P. f. Long(inae) *tit. Aeclanensis IX 1164.*
Pater ut videtur eius qui sequitur.
- 524 M. Pomp(onius) Bassulus Longinianus, tribu Cornelia, eques Ro-
manus L(aurens) L(avinas), avunculus (Eggii?) Ambibuli iunioris
tit. Aeclanensis IX 1165. Filius ut videtur eius qui praecedit, cf.
stemma l. c. propositum a Mommseno.
- 525 POMPONIVS BASSVS ab Elagabalo interfectus c. a. 219, maritus
(Anniae Faustinae), quae erat ἀρβύραος Claudii Severi et Marci Anto-

- nini et mox ab Elagabalo in matrimonium ducta est *Dio* 79, 5, 1. 4. *Idem videtur esse Pomponius*, Bassi pater, legatus Moesiae ante a. 217 *Dio* 78, 21, 2, *itemque Bassus consul ordinarius* a. 211 cum *Gentiano fasti. Potest esse filius C. Pomponii Bassi Tercentiani* n. 531.
- 526 (POMPONIVS) BASSVS, filius Pomponii (n. 525), ὃ τῆς Μυσίας ἀρχάντι ὑπεστρατηγήκει, a Macrino a. 217 in insulam relegatus *Dio* 78, 21, 2, *Pater potest esse eius qui sequitur.*
- 527 POMPONIVS BASSVS princeps senatus imperante Claudio Gothico 268—270 (*Victor*) *epitome* 34, 3. *Ad eum pertinere videtur tit. urbanus bilinguis* VI 3836 = *Kaibel IGI* 1076: Πομπ(ωνίω) Βάσσ[ω . . .] τοῦ γένους λαμ[πρ(οτάτου) . . . ὑπά]ρχ[ου] ὅς . . . ἐπ[ι]στ[ρα]τηγ[ὸν] Ἰταλ(ίας) κομ(ιστῆ) βασιλ(ικῆ) . . . vñ. cf. *Mommsen epñ. epigr.* 1 p. 139. *Itaque idem fuerit Bassus consul ordinarius* aut a. 258 cum Tusco aut a. 259 cum Aemiliano, consul ordinarius II a. 271 cum Aureliano *fasti. Uxor eius Pomponia* [G]ra[t]id[ia] *tit. cit. Filius potest esse eius qui praecedit.*
- 528 Pomponius Bassus, Galeni amicus, stoicus *Galen.* 12, 780 seq.; 19, 8. 10; 13, 60. 1017 seq. 1083 Kühn. *Fortasse idem ac* n. 531.
- 529 L. [PO]MPONIVS BASSVS consul suffectus a. 118 *acta Arv.* VI 2078 b 22. — L. Pompon[ius . . . proconsul?] Gal(liae) Narbo[nensis . . .] *tit. urbanus, de Rossi Roma sotterranea* 2 p. 281.
- 530 T. POMPONIVS BASSVS. *Tituli:* VI 1492 (1); *militarii Cappadociae et Galatiae:* III 309, a. 98/99 (2); III 6896 (*Amasiae in Ponto Galatico*), a. 97 (3); III 6897, a. 98/99 (4); III 6899, a. 97/98 (5); *tit. Parii in Mysia rep.:* III 377 cf. *Mommsen Hermes* 3 p. 125 (6); *tabula alimentaria Veleiae* XI 1147 pag. III 13. 53 (7). *Ad eundem videtur pertinere tit. Ephesius Mitteilungen d. archaeol. Instit. zu Athen* 1885 p. 401 = *Bull. de corr. hell.* 1886 p. 95 seq. (8). — *Nunmi Caesareae Cappadociae:* *Mionnet* 4, 411, 30; 412, 33 (1); 34 (2); 35 (3); S. 7, 665, 35—37 et in museo Berol. (4); *Mionnet* 4, 413, 45 (5); S. 7, 669, 57 (6); 58. *Ancyrae:* *Mionnet* 4, 377, 18. 19 cf. *Muret, Mél. de num.* 3 p. 331 et in museo Berol. (7). *Galatiae:* *Mionnet* 4, 375, 3—376, 14; S. 7, 632, 4—5; 6 (8); 7—9; *Muret l. c.* p. 329; *mus. Berol.;* cf. *de his nunmis Pick, Wiener numismat. Ztschr.* 23, 1892 p. 74 n. 105. T. Pomponius Bassus t. 1. 2 (*supplendus*); n. 1. 2. 4. 7; Pomponius Bassus *plerumque*; Bassus t. 6 et *pauci nunmi*. Legatus M. Ulpii Traiani proconsulis Asiae sub Tito a. 79/80 t. 8. Legatus Aug. pr. pr. Galatiae et Cappadociae a. 95/96—100/101 t. 2—5; *nunmi; nimis certi sunt nunni annum* 94/95 (n. 1) *vel tempus anno* 102 *posterius indicantes* (n. 8, *ubi esse dicitur:* Traianus Da[cicus]). Cura rei alimentariae ei a Traiano demandata c. a. 101, t. 1. 7. Magistratus amplissimos gessit, exercitus rexit totumque se reipublicae, quamdiu decebat, obtulit; otiosus senescit *Plin. ep.* 4, 23 *ad eum scripta.*

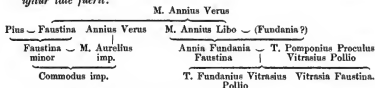
- 531 C. POMPONIVS BASSVS TERENTIANVS proconsul Lyciae et Pamphyliae fortasse sub Commodo, qui dicatur Aug. pius felix, non ut posteriores pius felix Aug. tit Lycius, *Benndorf Reisen in Lycien p. 71 n. 50. Potest esse pater Pomponii Bassi n. 525. Fortasse idem ac n. 528.*
- 532 C. POMPONIVS CAMERINVS consul ordinarius a. 138 cum T. Iunio Nigro VIII S. 11451; *fasti.*
- 533 P. POMPONIVS CORNELLIANVS c(larissimus) i(uvenis) V 3106 (*Vicetiae*). *Vide num idem sit qui sequitur.*
- 534 P. POMPONIVS CORNELLIANVS consularis, curator rerum publicarum (V 3254), maritus Iuliae Magiae, pater Iuliani (n. 544) et Magiani (n. 549) tit. *Veronenses V 3318. 3243. 3254. Vide num idem sit qui praecedit.*
- 535 Pomponius Cornelius Lollianus Hedianus, Ἀσάργης καὶ ῥήτωρ, ἑπαρχῶν συν[γ]ενής tit. *Smyrnaeus CIG 3191; fuit igitur affinis Hedii Rufi Lolliani Gentiani (Dessau).*
- 536 L. POMPONIVS DEXTER CELERINVS c(larissimus) v(ir) consul (sodalis) Aurelianus Antoninianus VIII 1222 tit. *Africanus.*
- 537 POMPONIVS [E]RVCIIVS (lapis Eruce- pro Eruc-) TRIARIIVS filius C. Erucii Clari tit. *Berytius III 175 et Pomponiae Triariae n. 584.*
- 538 L. POMPONIVS FLACCVS (sic in consulatu; male fasti *Lanenses XI 1356 = I p. 476; L. Pontio Flacco; Pomponius Flaccus plerumque; Flaccus Ovidius et Iosephus*), L. f. *Dio ind. l. 57. Legatus legionis in Moesia, fortasse legatus provinciae Moesiae ipsius sub auspiciis Poppaei Sabini fuit c. a. 15 Ovid. ex Ponto 4, 9, 75 sqq. cf. Tac. a. 2, 66; I, 80; Henzen acta Arv. p. 195; v. Domaszewski Rhein. Museum 45, 1890 p. 1 sqq. Adest in senatu a. 16 Tac. a. 2, 32. Consul ordinarius a. 17 cum C. Caelio Rufo fasti, cf. Ovid. ex P. 4, 9, 58-60. Legatus pr. pr. Moesiae a. 18 vel a. 19 Tac. a. 2, 66, iterum sub Poppaeo Sabino, cf. v. Domaszewski l. c. Rhescuporidem cepit Tac. a. 2, 66; Vell. 2, 129. Legatus Aug. pr. pr. Syriae succedens Aelio Lamiae a. 32-33 nummi Antiocheni, Mionnet 5, 167, 171 seq. et in museo Berol., exhibentes annum 82 aerae Caesariensis = a. 33-34 p. Chr.; Tac. a. 6, 27; Suet. Tib. 42; Ioseph. ant. 18, 6, 2 seq.; cf. Borghesi 5, 85 sqq.; Zumpt comm. epigr. 2 p. 129 sqq.; Schürer Gesch. d. jüdischen Volkes 1 p. 268 seq. In hoc magistratu defunctus fine anni 33 Tac. a. 6, 27, nisi forte de a. 35 recte cogitavit Keim ap. Schürer l. c. Frater Pomponii Graecini (n. 540) Ovid. ex. P. 4, 9, 58 sqq. Scripsit ad eum Ovidius amicus ex Ponto 1, 10.*
- 539 [P]OMPONIVS GRAECINVS C. [f.] (ut videtur; exstat enim in lapide C), [p]raefec[tus] ur[bi] feriarum Latinarum], [X]vir adit. . . [p]raefect. . . tit. *Iguvinus in CIL XI edendus. Vide num idem sit is qui sequitur.*
- 540 C. aut P.(?) POMPONIVS GRAECINVS. *In consulatu: C. Pompeius Graecina male fasti Antiates I p. 475 = X 6639; P. Pompo . . .*

- VI 10399. *Alibi*: Graecinus (. . . Graecin . . . *acta Arv. a. 21, VI 2023 b 26*). L. f., *siquidem Dio ind. l. 57 fratrem eius L. Pomponium Flaccum (n. 538) recte L. f. appellavit; quare vix idem est qui praecedit (n. 539)*. Consul suffectus a 16 mense Maio cum T. Statilio Tauro ordinario VI 10399, deinde cum C. Vibio Libone vel *potius C. Vibio Rufo(?)*, *fasti Antiates*; consuli ei gratulatur Ovidius *ex Ponto 4, 9. Frater Arvalis cooptatus ut videtur a. 21 acta Arv. Frater L. Pomponii Flacci (n. 538) Ovid. ex Ponto 4, 9, 58 sqq. cf. 1, 10, 37. Mater, uxor, fratres Graecini salvi sint precatur Ovidius ex Ponto 2, 6, 15 seq. Filia eius potest esse Pomponia Graecina (n. 579). Scripsit ad cum Ovidius amicus amores 2, 10; ex Ponto 1, 6; 2, 6; 4, 9.*
- 541 L. POMPONIVS GRATVS L. f., tribu Lconia, vir clarissimus, bis consul, [cu]r(ator) op(erum) [publ(icorum)] et aedi[um sacr(arum)] VI 1493 t. a Mommseno emendatus.
- 542 C. Pomponius Hylas, procurator Augusti *fistula plumbea Romae rep., Lanciani silloge aquaria n. 73 cf. 72.*
- 543 POMPONIVS IVLIANVS legatus Augustorum (duorum) pr. pr. *provinciae Syriae vel potius Arabiae a. 236 tit. Kefr el Laha in confiniis Syriae et Arabiae rep. Le Bas-Waddington 3, 2399 = CIG 4585 add. p. 1187. Idem videtur Pompon(ius) Iulianus R. (?) legatus c. a. 244 tit. Albanus VI 793 = XIV 2258.*
- 544 (POMPONIVS) IVLIANVS filius P. Pomponii Corneliani (n. 534) et Iuliae Magiae tit. *Veronenses V 3318. 3243. Fortasse idem qui praecedit.*
- 545 . . P]omponius L. . . murianus, Cai filius, tribu Papiria, egregius vir, functus adv[oca]tione fisci Hispaniaru[m, A]lpium, patrimoni tract[us . . .] Karthaginis et a com[mentar]iis [pra]efector(um) praetori[o et pro]curator ducentarius Au[g(usti) nost]ri dio[ce]sesos [H]a[dru]me[t]in[ao . . .] tit. *Suffetulae in provincia Byzacena rep. VIII S. 11341.*
- 546 POMPONIVS LABEO legatus Moesiae praetorius per octo annos (a. 25—33) *Tac. a. 4, 47; 6, 29; Dio 58, 24, 3. Repetundarum accusatus, una cum Paxaea uxore sponte mortuus est a. 34 Tac. a. 6, 29; Dio 58, 24, 3.*
- 547 L. POMP[ONIVS?] LIBERALIS consularis trium Daciarum c. a. 198—209 t. *Apulensis III 1174.*
— C. EGGIVS AMBIBVLVS POM[PONIVS LON]GINVS CASSIANVS L. MAECIVS POS[TVMVS].
- 548 M. POMPONIVS MAECIVS PROBVS clarissimus puer, filius M. Maccii Probi et Pomponiae Arviae tit. *Tarraconensis II 4124.*
- 549 (POMPONIVS) MAGIANVS filius P. Pomponii Corneliani (n. 534) et Iuliae Magiae tit. *Veronenses V 3318. 3243. Vide num idem sit Pompon(ius) Magianus(?) supra n. 513. Ex eius posteris potest esse M. Rubrenus Virius Priscus Pomponianus Magianus Proculus (X 5058).*
- 550 C. POMPONIVS MAGNVS legatus Augustorum (*scilicet Caracallae et Getae a. 211/12, cum alterum g in rasura sit*) pr. pr. clarissimus vir

praeses (Numidia), maritus Aeliae Prosperae *tit. Lambaesianus VIII 2748*.

- 551 M. Pomponius Marcellus, grammaticus Latinus Tiberio imperanto *Suet. gramm. 22; Dio 57, 17, 2*.
- 552 Q. POMPONIVS MARCELLVS consul suffectus a. 121 mense Aprili *acta Arr. VI 2080, 56*.
- 553 Q. POMPONIVS MATERNVS consul (suffectus a. inc.) mense Iunio cum M. Iunio Mettuo Rufo *tit. urbanus Dessau inscr. Lat. 1622 (ubi nomen integrum); tegulae XV 69, 939, 1409. Memoratur in fistula plumbea Bais rep. Eph. epigr. 8, 378 (Q. Pomponi Matern.)*.
- 554 Pomponius Mela, Tingenterae in Baetica natus *Mela 2, 96*, scripsit de chorographia libros tres qui exstant, *anno aut 41 aut 44, cum Mela 3, 49 aut Gai aut Claudii de Britannia triumphum significet. Auctor Plinii n. h. l. 3-6, 8, 12, 13, 21, 22. Citatur Jordan. Getica 3, 16*.
- 555 Q. POMPONIVS MVSA. *Tituli Veliterni X 6568 (1); 6584 (2). Tegulae urbanae XV 1375 (3). Tit. sepulchralis urbanus VI 7945 (4). Q. Pomponius Musa in consulatu dipl. 42 III p. 884; Q. Pomponi Mussae (sic) t. 3; Q. Pompo[nius] Musa t. 4; Q. Pom. Musa t. 1; [P]omponius Musa t. 2. Consul suffectus inter a. 145-160 mense Decembri cum L. Cassio Iuvenale *dipl. 42, 43 III p. 884 seq. cf. t. 1. Praedia eius suburbana t. 3. Ad familiam eius pertinere potest X 5689*.*
- 556 Pomponius Numida (*nomen gentile scrievit Porphyrio*), amicus (Aelii) Lamiae, ex Hesperia (*Hispania sive Mauretania?*) rediit *Horatii carm. 1, 36 schol.*
- 557 Pomponius Porphyrio commentarios in Q. Horatium Flaccum scripsit *tertio vel quarto saeculo, cf. Teuffel Röm. Literaturgesch. 5 § 374, 3*.
- 558 T. POMPONIVS PROCVLVS VITRASIVS POLLIO consul II a. 176. *Tituli: Legionensis II S. 5679 (1); urbanus VI 1540, ubi nomen ex-cidit (2); Odessitani: III 762 (3), revue archéol. 35 p. 115 (4), archaeol. epigraph. Mittheilungen 1886 p. 184 (5); Moesiacus III S. 7420 = 6125 (6); Nemausensis XII 3168 (7); ab uxore eius ad aquas Griselicas positus XII 361 (8); a filia prope Cales positus X 4635 (9). Idem Vitrasius Polio intellegi potest VI 2010 a 19 (10); tegula urbana XV 520 inscripta ex pr. Fundaniae Faustinae et Vitrasii Pollio(nis) aut ad ipsum et uxorem eius aut ad filium eius T. Fundanium Vitrasium Pollionem eiusque matrem referenda est (11). — T. Pomponius Proculus Vitrasius Pollio t. 1. T. Vitrasius Pollio t. 3, 4, 6-8 cf. 9. Vitrasius Pollio *Digest. 27, 1, 15, 17 cf. t. 5. Pollio Aristides 26 p. 529 seq. Honores inverso ordine exhibet t. 2. [Triumvir monetar]is aere argento auro flando feriundo, quaestor (scilicet imperatoris t. 8), praetor (item t. 8), [praefectus alimento?]rum t. 2. Legatus Galliae Lugdunensis sub Hadriano c. a. 136-137 *Modestin. Digest. 27, 1, 15, 17, Consul suffectus c. a. 138-140 t. 1, 9 cf. Waddington fastes n. 142. Legatus Aug. pr. pr. provinciae Hispaniae citerioris t. 1 cf. 7. Legatus***

Augusti pr. pr. provinciae Moesiae inferioris t. 1. 3-6 sub Pio t. 3. Proconsul provinciae Asiae t. 1. 8; *Aristides* 26 p. 529 seq., c. a. 152 cf. *Waddington mémoires de l'académie* 26, 1, 1867 p. 230 seq.; *fastes* n. 142. Sodalis Antoninianus (post a. 161) t. 2. Pontifex t. 1. 8. 9. Comes [M. Antonini et L. Ver]i Augustorum expeditio[nis ... Germ]anicae (a. 167-169), item comes [M. Antonini et Com]modi Augustorum expedit[ionis Germanicae Sar]maticae (a. 169-175), his donis m[ilitaribus] donatus, cor[onis muralibu]s II, vallaribus II, aureis II, has[tis puris] III, vexillis III] t. 2. Consul II ordinarius a. 176 cum M. Flavio Apro II cf. t. 8. [Affinis Aug]ustorum t. 2 (*supplevit Hirschfeld*). Maritus A[nniae Fundaniae Fausti]nae (cf. t. 1. 8. 11), imp. Caesaris M. [Antonini Aug. et div]ae Faustinae Piae pa[truelis, cognatae Com]modi (*Hirschfeld*) Aug. [Huic senatu]s auctoribus im[peratoribus Antonino et] Commodo Augustis G[ermanicis Sarmati]cis status duas, u[nam habitu milita]ri in foro divi Trai[ani, alteram habit]u civili in prona[fo aedis divi Pii] ponendas Cen[suit] (*inter a. 176-180*) t. 2. Patronus ordinis sacerdotum domus Augustae *primis Commodi annis advenisse videtur* t. 10. Pater [Vitras]iae T. f. Faus[tinae] t. 9, et fortasse T. Fundanii Vitrasii Pollionis (*VI* 1978). *Stemma igitur tale fuerit:*

— C. IVLIVS POMPONIVS PVdens SEVERIANVS.

- 559 POMPONIVS RVFVS consularis c. a. 101 *Plin. ep.* 3, 9, 33; agit contra Iulium Bassum c. a. 103-104 *Plin. ep.* 4, 9, 3. *Utrum idem sit n. 560 an n. 561, non liquet.*
- 560 C. POMPONIVS RVFVS consul suffectus idibus Octobribus a. inc. cum Cn. Pompeio Feroce Liciniano *VI* 468. *Vide num idem sit qui praecedit.*
- 561 Q. POMPONIVS RVFVS. *Diplomata militaria: 16 III* p. 859 (1); 20 *III* p. 863 (2); *archaeologisch-epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich* 11, 1887 p. 25 (3). *Tit. Lepti magna rep. VIII* 13 cf. *add. p. 979* (4). Q. Pomponius Rufus t. 1-4. P. [f.] t. 4; *neque igitur pater eius fuisse potest* Q. Pomponius Q. f. Col. Rufus praefectus alicae a. 64 *dipl. 3 III* p. 846. Legatus Aug. propr. provinciae Dalmatiae t. 1. 4, a. 93 mense Iulio t. 1. Legatus Aug. propr. provinciae Moesiae t. 1. 4 inferioris a. 99 mense Augusto t. 2. 3. Consul *suffectus a. inc.*, pontifex, so[dalis...] t. 4. *Vide num idem sit n. 559.*
- 562 P. POMPONIVS SECVNDIANVS legatus Augusti propraetore (provinciae Galatiae) *tit. Ancyranus CIG* 4035.

- 563 P. . . IVS POMPONIVS SECYNDVS. *Tituli prope Vindonissam rep. XIII 5200 (1); 5201 (2).* . . . io Pomponio S . . . t. 1; . . . undo t. 2. *In consulata:* P. Pomponio Secudo (*sic*) *fasti Antiatas X 6638; P. Pompo . . . VI 10399 = XI 3806.* — Publius Pomponius *Tac. a. 11, 13; L. Pomponius errore Tac. a. 12, 27; Quintus Pomponius Dio 59, 6, 2 cum fratre ut videtur cum confundens; Pomponius Secundus plerumque; Pomponius Plinius n. h. 7, 39; 80; Quintilianus 8, 3, 31.* Reus propter Aelii Galli amicitiam a. 31 adversam fortunam aequus tolerat *Tac. a. 5, 8 cf. 6, 18.* Per septem annos (a. 31—37) post consulatum (*aperto errore; fortasse post quaesturam?*) domi quasi in carcere vexatus, a Gaio liberatur a. 37 *Dio 59, 6, 2.* Consul suffectus a. 44 *fasti. At Borghesi 5 p. 97—106 Dionem (59, 6, 2) secutus indicat hunc P. Pomponium Secundum poctam consulem fuisse a. 23, cum contra, qui a 44 fasces gesserit, illius filium habendum esse. Consularis Plin. n. h. 7, 80; Tac. a. 11, 13.* Legatus Augusti pro pr. provinciae Germaniae (superioris) a. 50 (*Tac.*) et a. 51 *ut videtur (t. 1) t. 1. 2. Tac. a. 12, 27.* Ob res contra Chattos bene gestas ornamenta triumphalia ei decreta sunt *Tac. a. 12, 28.* Poeta *Plin. n. h. 7, 80, tragoediarum scriptor Quint. 10, 1, 98; Plin. ep. 7, 17, 11; Tac. a. 11, 13.* Carminum gloria praecellit *Tac. a. 12, 28.* Multa morum elegantia et ingenio illustri *Tac. a. 5, 8.* Domitio Afro vel dignitate vitae vel perpetuitate famae par *Tac. dial. 13.* Frater Q. Pomponii Secundi (*n. 564*) *Tac. a. 5, 8; 6, 18.* Maritus Vistiliae *Plin. n. h. 7, 39 (si quidem hic Pomponius intellegendus).* Amicus Plinii maioris, qui „de vita Pomponii Secundi“ libros duos scripsit *Plin. n. h. 14, 56; Plin. ep. 3, 5, 3.* Memoratur *Plin. n. h. 13, 83; Quintil. 8, 3, 31. De tragoediis eius cf. Teuffel Röm. Literaturgesch. § 284, 7.*
- 564 Q. POMPONIVS SECYNDVS (*sic in consulatu;* Q. Pomponius *Tac. a. 6, 18; 13, 43; Ioseph. ant. Iud. 19, 4, 5, ubi codices: Pompeius; Pomponius Secundus Ioseph. bell. 2, 11, 1; Dio 59, 29, 5*) periculis P. Pomponii Secundi (*n. 563*) fratris medetur a. 31—37 *Tac. a. 5, 8; 6, 18.* Consul suffectus a. 41 idibus Mais cum Cn. Sentio Saturnino *fasti (VI 20141), pedes Gai osculatur Dio 59, 29, 5.* Gaio trucidato liberam rempublicam restituere studet *Ioseph. bell. 2, 11, 1,* a militibus necatus esset, nisi Claudius eos retinuisset *Ioseph. ant. 19, 4, 5.* P. Suillio (Rufo) accusante ad necessitatem belli civilis detrusus *Tac. a. 13, 43. Nomen eius erasum in fastis feriarum Latinarum VI 2015.*
- 565 POMPONIVS SILVANVS proconsul Africae ante a. 58 *Tac. 13, 52, ubi corrigunt Pompeium Silvanum (n. 495).*
- 566 L. POMPONIVS SILVANVS consul suffectus a. 121 cum T. Pomponio An[t]istiano (*n. 522*) *acta Arv. VI 2080, 59.*
- 567 C. Pomponius Turpilianus, procurator ad oleum in Galbae (horreis?) Ostiae portus utriusque *XIV 20, c. a. 175 cf. Wilmanns exempla n. 1263.*

- 568 *[Q. POMP?]ON[IVS . . T]VSC[VS]? [decemvir stlitib]us iudica[ndis . . . p]raefectus frumenti [dandi . . .] VI 1537; *nomen supplevit Heuzen ex tit. Cordubensi II 2301: Pomponiae Q. f. Tusca[e].*
- 569 T. Pomponius Victor, procurator Augustorum *scilicet Marci et Veri?* cf. *Hirschfeld VG. 1 p. 26 n. 2* (Alpium Graiarum?), carmen dicavit Silvano XII 103 *Azimae in Alpibus Graiis rep.*
- 570 POMPONIVS VICTORIANVS praefectus urbi a. 282 *chronographus a. 354.*
- 571 M. Pomponius Vitellianus, tribus militiis perfunctus, procurator Augusti ad curam gentium, praefectus classis Germanicae VIII 9327 (*Caesareae Mauretaniae*).
- 572 [P]OMPON[IA] uxor (M.) Metilii Rufi proconsulis (Achaiae) CIA III 874.
- 573 (Pomponia), T. Pomponii Attici filia, M. Vipsanii Agrippae uxor, a *Cicerone appellatur Caecilia (ad Attic. 6, 2, 10) vel Attica (ad Attic. 12, 1, 1; 13, 15, 17; 16, 11, 8) vel Atticula (ad Attic. 6, 5, 4); Pomponiae nomen vulgo ei tributum apud antiquos non reperitur. V. Caecilia Attica.*
- 574 POMPONIA ARRIA clarissima femina, coniunx M. Maecii Probi, mater M. Pomponii Maecii Probi (n. 548) *tit. Tarraconensis II 4124.*
- 575 POMPONIA BASSILA, Q. f., *legulae urbanae XV 1376—1378 mediū fere saeculi secundi, cf. adnot. Dresselii.*
- 576 POMPONIA FIDICVLA, clarissima femina VI 1461.
- 577 Pomponia Galla exheredato filio Asudio Curiano heredem reliquit Plinium *Plin. ep. 5, 1, 1.*
- 578 [P]OMPONIA GERMANILLA clarissima femina, coniunx Cl(audii) Claudiani *tit. Numidicus VIII 7977.*
- 579 POMPONIA GRAECINA, insignis femina, superstitionis externae rea, ab A. Plautio (n. 344) marito insons pronuntiatur a. 57. Longa huic Pomponiae aetas et continua tristitia fuit; nam post Iuliam Drusi filiam dolo Messalinae interfectam per quadraginta annos (a. 44—84) cultu lugubri egit *Tac. a. 13, 32. Potest esse filia Pomponii Graecini (n. 540). De superstitione eius cf. Friedländer Sittengesch. 1° p. 503 seq.*
- 580 POMP(ONIA) GRATIDIA (*legitur Κρα[τ]ιδ[ι]α*), uxor Pomponii Bassi (n. 527) VI 3836 = *Kaibel IGI 1076.*
- 581 LVCIA POMPONIA MELITIN[A] *κρατίστη δπαυχή tit. Hierocaesarcensis, Eph. epigr. 4 p. 223, tertii ut videtur saeculi, cf. commentarium Mommseni.*
- 582 POMPONIA PAETINA uxor Terentii Gentiani c. a. 215 VI 2144.
- 583 POMPONIA RVFINA virgo Vestalis viva sepulta ab Antonino Severi f. Dio 77, 16, 3.
- 584 POMPONIA TRIARIA uxor C. Erucii Clari consulis (a. 170), filia Iunii Rufini proconsulis Asiae *tit. Ephesius Waddington ad n. 1842 a. Mater Pomponii Erucii Triarii n. 537.*
- METTIVS POMPVSIANVS *cf. n. 586.*

- 585 C. POMPVSIDIVS FABIVS FRATERNVS decemvir stlitibus iudicandis, seviri equitum Romanorum VI 1494.
- 586 L. POMPVSIVS METTIVS (VI 1495) vel METTIVS POMPVSIVS (scriptores) praefectus aerarii Saturni annos quattuor c. a. 76—80, VI 1495. A Vespasiano consul factus *Suet. Vesp. 14; Vict. epit. 9, 14*. A Domitiano in Corsicam insulam relegatus ac interemptus c. a. 91 *Dio 67, 12, 3; Suet. Dom. 10*.
- P. METILIVS SECVNDVS PON . . .
- P. FV . . . . . PONTIANVS.
- Ti. Iulius Optatus Pontianus.
- SERGIVS OCTAVIVS LAENAS PONTIANVS.
- TL. PONTIVS PROCVLVS PONTIANVS.
- Sicinius Pontianus.
- L. TVTILIVS LVPERCVS PONTIANVS.
- L. TVTILIVS PONTIANVS GENTIANVS.
- 587 Ponticus, poeta epicus, amicus Propertii (I, 7; 1, 9) et Ovidii (*trist. 4, 10, 47 cf. ex Ponto 4, 16, 21*).
- 588 Ponticus, provinciam rector *Juvenal. 8, 87—89 cf. v. 1. 75. 179*.
— Valerius Ponticus.
- 589 C. PONTILIVS FREGELLANVS consul, cui patrono *Salonitani posuerunt titulum III S. 8715. Parentela coniunctus fuerit cum Pontio Fregellano a. 37 senatu moto Tac. a. 6, 48, ubi nomen corruptum videtur*.
- 590 Pontius, fortasse magistratus, cui Severus et Antoninus rescripsorunt *Marcian. Digest. 48, 4, 5*.
- 591 Pontius Allifan(us) (*sic Plin. ep. 5, 11 in cod. Ashburnhamensi; Pontius alibi*), in Campania versatus, amicus Plinii, qui ad eum scripsit *ep. 5, 14; 6, 28; 7, 4*.
- 592 L. PONTIVS BASSVS clarissimus vir, patronus coloniae Canusii a. 223 *album Canusii IX 338*.
— M. SOSIVS LAELIANVS PONTIVS FALCO.
- 593 C. PONTIVS FAVSTINVS GRANIANVS praetor VI 453.
- 594 PONTIVS FREGELLANVS minister stuprorum Albucillae, senatu motus a. 37 *Tac. a. 6, 48. Fortasse scribendum Pontilius cf. supra n. 589*.
- 595 Pontius Labio (*scr. Laboo*), fortasse frater C. Petronii Pontii Nigrini (n. 218) VI 9338.
- 596 Pontius Laelianus, amicus Dasumii VI 10229, 20. *Fortasse pater eius qui sequitur*.
- 597 PONTIVS LAELIANVS (legatus) Pannoniae superioris a. 148 mense Octobri diploma militare nuper repertum n. LX. *Fortasse filius eius qui praecedit, idem qui sequitur, pater eius qui n. 600 recensetur*.
- 598 M. PONTIVS LAELIANVS consul suffectus a. inc. post a. 143 cum Q. Mustio Prisco VI 24162. *Idem videtur esse qui praecedit, consul igitur c. a. 147. Vide num idem sit qui sequitur*.

- 599 M. PONTIVS [L]AELIANVS [c]larissimus]] v(ir), pater Pont(ii) Laeliani (= n. 600 ut videtur) leg(ati aut atus?) Aug(usti) pr(o) pr(aetore) (Moesiae inferioris) III 6182 = 774 (Troesmis). Patrem, non filium legatum Moesiae fuisse censet Domaszewski Rhein. Mus. 45, 1890 p. 206.
- 600 M. PONTIVS LAELIANVS LARCIVS SABINVS (Laelianus Pontius Fronto ad Verum 2, 1 p. 128 Naber) M. f., tribu Pupinia (honores minores desunt in tit. mutilo), comes divi Veri Aug. donatus donis militaribus bello Armeniaco et Parthico (a. 162—166) ab imp. Antonino Aug. et a divo Vero Aug., consul (ordinarius a. 163 cum A. Iunio Pastore L. Caesennio Sospite fasti), pontifex, sodalis Antoninianus Verianus, fetialis, legatus Aug. pr. pr. Pannoniae inferioris c. a. 170 (cf. Domaszewski, Rhein. Mus. 45, 1890 p. 206, qui tamen numerum donorum militarium in titulo suppletum male adhibuit) (cf. etiam III 3747, ubi fortasse Laelianus legendum est), legatus Aug. pr. pr. prov. Pannoniae superioris c. a. 173, legatus Aug. pr. pr. prov. Syriae c. a. 176 (cf. Fronto l. c.), tit. urbanus VI 1497, ubi honores inverso ordine enumerantur. Vir gravis et voteris disciplinae Fronto l. c. Idem videtur Pont(ius) Laelianus filius M. Pontii Laeliani (n. 599) III 6182 = 774. Si filius, non pater legatus Moesiae inferioris fuit (cf. n. 599), hunc magistratum c. a. 179 gessisse potest. Aut idem aut frater eius (sic Borghesi 6 p. 303) aut patruus fuisse potest M. Pontius Sabinus (n. 613). Tertium si ponimus, stemma tale fuerit:

596 Pontius Laelianus

597—599	M. Pontius Laelianus cos. c. a. 147	613	M. Pontius Sabinus
---------	--	-----	--------------------

600 M. Pontius Laelianus Larcinus Sabinus
cos. a. 163.

- 601 Pontius Lucianus, cui Severus rescripsit *Ulpian. Digest.* 23, 3, 40; fortasse magistratus.
- 602 Pontius Marcellus, trium liberorum pater, a tutela se excusavit; litterae Marci et Lucii ad eum *Frgm. Vaticana* 247.
- 603 L. PONTIVS MAVRICVS clarissimus vir, patronus coloniae Canusii a. 223 *album Canusii IX* 338.
- 604 L. PONTIVS NI[GRINVS?] praetor (aerarii) a. 20 p. Chr. *Mittheilungen des archaol. Instituts, röm. Abtheilung* 6, 1891 p. 159.
- C. PETRONIVS PONTIVS NIGRINVS.
- 605 C. PONTIVS PAELIGNVS. Tituli: *Brixianus V* 4348 (1); *urbani: VI* 1266 (2); *bull. comunale* 14, 1886 p. 277 n. 1273 (3). C. Pontius Paolignus (Pelignus t. 2) t. 1—3. C. [f.] t. 1. Quaestor t. 1. Curator locorum publicorum t. 1—3, iterum t. 1. Aedilis curulis, legatus pro pr. iterum ex senatus consulto et ex auctoritate Ti. Caesaris t. 1.
- 606 C. PONTIVS PAVLINVS consul tit. *Sulmonensis IX* 3079. Idem potest esse Pontius Paulinus senator sub Severo *Ulpian. Digest.* 24, 1, 3, 1.

- Ex posteris eius potest esse Meropius Pontius Anicius Paulinus, episcopus Nolanus (a. 409—431).*
- 607 Pontius Pilatus (*sic Tacitus, Iosephus, alii; Pilatus passim*), procurator provinciae Iudaeae Tiberio imperante *Philo legatio ad Gaium p. 589 seq.; Tac. a. 15, 44; Ioseph. ant. Iud. 18, 2, 2; 18, 6, 5; bell. Iud. 2, 9, 2; alibi. Δέξα ἴκταν διαπέρας ἐπὶ Ἰουδαίας εἰς Ῥώμην ἤπεργετο (scilicet reus a Vitellio legato Syriae Romam missus), πρὶν δὲ ἦ τῇ Ῥώμῃ προσσχέων αὐτὸν φθάσει Τιβέριος μεταστῆς (a. d. XVII kal. Apr. a. 37) Ioseph. ant. Iud. 18, 4, 2; itaque a. 26—36 Iudaeae prae-fuit. De rebus ab eo in Iudaea gestis cf. Ioseph. ant. Iud. 18, 3, 1—2; 18, 4, 1—2; bell. Iud. 2, 9, 2—4; Philo leg. ad Gaium p. 589 seq. De moribus eius Philo leg. ad Gaium p. 590. Varias de exitu eius fabulas congresserunt Schürer Gesch. d. jüd. Volkes im Zeitalter Jesu Christi I² p. 412 seq. not. 139; G. A. Müller, Pontius Pilatus, Stuttgart 1888 p. 48 sqq., quem conferas etiam de Claudia Procula uxore ut traditur Pilati p. 5 sqq.*
- 608 TIB. PONTIVS PONTIANVS. *Tituli Pannoniae inferioris: III 3481 (1); 3707 (2). Tib. Pontius Pontianus t. 1; Pontius Pontianus t. 2. Tribunus laticlavii legionis II adiutricis piaie fidelis t. 1. Legatus Aug. pro pr. (Pannoniae inferioris) t. 2, sub Caracalla (a. 211—217) vel Elagabalo (a. 218—222), cum legio II adiutrix p. f. appelletur Antoniniana. Filius eius potest esse n. 610.*
- 609 Pontius Proculus, cui divus Pius rescripsit *Ulpian. Digest. 48, 2, 7, 3. Proconsul provinciae alicuius, ut videtur.*
- 610 PONTIVS PROCVLVS PONTIANVS (Pontius Proculus *Mittheilungen des k. archaeol. Instituts, Athenische Abtheilung, 1891 p. 270; Pontius Pontianus VI 816; [Pro]culus Pontian[us] VI 2009, 24; Proculus vel Pontianus alibi) consul ordinarius a. 238 cum Fulvio Pio fasti. Pater eius potest esse n. 608. Vix idem est Proc(u)lus rhetor CIG III 6779 = Kaibel epigr. 590 = Kaibel inscr. Graec. Ital. 2469, ubi cf.*
- 611 PONTIVS RABELLIANVS vir clarissimus, patronus ut videtur ordinis sacerdotum domus Augustae VI 2010.
- 612 C. PONTIVS RVFVS C. f., tribu Scaptia, quaestor, aedilis plebis, (maritus) Galeriae VI 1498.
- 613 M. PONTIVS SABINVS. *Nummi Philippopolitani: Mionnet 1, 416, 342 (1); Leake, numism. hell. Eur. p. 92 (2); Hadrianopolitani: Mionnet 1, 385, 142 (3); S. 2, 303, 614 (4). Tria nomina exhibent nummi 1. 2. 4, in tertio dicitur esse praenomen T., sed pro III°. T. Pick corrigendum censet ΗΓΕΡΩΝ. Legatus igitur (Thraciae) Pio imperante nummi. Idem ut videtur est M. Pontius Sabinus XV 2187. Aut idem aut frater eius (sic Borghesi 6 p. 303) aut fratris filius potest esse M. Pontius Laelianus Larcius Sabinus (n. 600); si idem, Thraciam c. a. 160 administravit.*
- 614 T. Pontius Sabinus, T. f., tribu Palatina, praefectus cohortis cet., donis donatus expeditione Parthica a divo Traiano cet., praepositus

- vexillationibus milliariis tribus expeditione Britannica (*sub Hadriano*) *cel.*, procurator provinciae Narbonensis; maritus Valeriae L. f. Proculae X 5829 (*Ferentin*).
- 615 PONTIVS VERVS vir clarissimus, patronus ut videtur sacerdotum domus Augustae VI 2010. *Fortasse idem est n. 617.*
- 616 A. PONTIVS VERVS proconsul (Macedoniae), (maritus) Manliae Pontiae Lucullae Africanae *tit. Macedonicus CIG II 1999 b, add. p. 993.*
- 617 L. PONTIVS VERVS vir clarissimus, patronus coloniae Canusii a. 223 *album Camusii IX 338. Cf. n. 615.*
- 618 C. PONTIVS [VL]PIVS VERVS ... NIANVS VIC[TO]R *signo POTA[MIVS]* clarissimus puer, C. Ponti Victoris Veriani viri egregii flaminis perpetui filius *tit. Thamugadensis VIII 2400.*
- 619 Pontia, filios suos duos veneno necavit *Iuvenal. 6, 638; Martial. 2, 34, 6; 4, 43, 5; 6, 75, 3. P. Petroni (num C. Petroni Ponti Nigrini supra n. 218? cf. Borghesi 3 p. 365) filia, defuncto Drymione marito filios occidit, tum incisus venis saltans exstincta est schol. Iuvenal. 6, 638.*
— MANLIA PONTIA LVCVLLA AFRICANA.
- 620 Pontia Postumia, stupro cognita, ab Octavio Sagitta interfecta a. 58 *Tac. h. 4, 44; a. 13, 44.*
- 621 Popilius (?) Artemisius, a (C. Licinio Voconio) Romano commendatus Plinio *epist. 9, 28, 2, ubi Popilium non exhibet nisi editio Aldina, pupillum codex Dresdensis.*
- 622 L. POPILLIVS BALBVS legatus Tib. Claudii Caesaris Aug. Germ. (a. 41—54) (*provinciae Syriae?*), *tit. Berytius in Aegyptum translatus CIG 4697 b = 4529, add. p. 1175.*
- 623 C. POPILIVS CARVS PEDO. *Tituli: Tiburtinus XIV 3610 (1); urbanus VI 855 (2); Ephesii duo ap. Waddington fastes n. 147 (3. 4); Helvetius XIII 5090, quod fragmentum accephalum ad eum spectare coniecit Mommsen (5). Nummus Laodicenus, Imhoof mon. Gr. p. 408, 135. C. Popilius Carus Pedo t. 1; .. πῶλιος Κᾶρος Πέδω .. t. 3; Popilius Pedo t. 2; Π. Πέδων nummus; Π. Π. Π. t. 4. C. f., tribu Quirina t. 1. Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavus leg. III Cyrenicae donatus donis militaribus a divo Hadriano ob Iudaicam expeditionem (a. 132—135), quaestor divi Hadriani Aug., tribunus plebis, praetor, in omnibus honoribus candidatus imperatoris, legatus legionis X Fretensis, a cuius cura se excusavit, curator viarum Aureliae veteris et novae, Corneliae et Triumphalis t. 1 *inverso ordine.* Consul (l. 1) *suffectus c. a. 148, ut videtur Waddingtonio fastes n. 147.* Praefectus aerarii Saturni, curator operum publicorum (a. 150 mense Septembri t. 2), legatus imp. Caesaris Antonini Aug. Pii pro pr. Germaniae superioris (*cf. t. 5*) et exercitus in ea tendentis t. 1. Proconsul Asiae t. 3—4 *et nummus, sub Pio t. 4 et sub Marco nummus, itaque a. 161, cf. Waddington l. c.* Septemvir epulonum t. 1. 5. Sodalis*

Hadrianalis t. 1. Patronus et curator Tiburtinorum, qui in eius honorem posuerunt t. 1.

624 Popilius Laenas, rhetor sub Tiberio ut videtur, *Quintilian. 11, 3, 183; 3, 1, 21; 10, 7, 32.* M. Popillius M. f. Laenas nescio quis XIV 2620; item Popillius Laenas VI 14758.

625 M. POPILIVS PEDO salius Palatinus vita functus VI 1977 in fragmento fastorum sal. Pal.

626 Popillia Rectina, L. f., uxor C. Licinii Marini Voconii Romani, vixit annos XVIII tit. *Saguntinus II 3866.*

— Popillius vide Popilius.

— Poplic— vide Public—.

627 C. POPPAEVS SABINVS. *Tituli Samius (1) et Delphicus (2), uterque apud Waddington fastes n. 68.* C. Poppaeus Sabinus tit. 1 et in consulari; Poppaeus Sabinus vel Sabinus alibi. Q. f. Q. n. fasti Capitolini; Q. f. Dio ind. l. 56. Consul ordinarius a. 9 p. Chr. cum Q. Sulpicio Q. f. Q. n. Camerino fasti. Legatus Aug. pr. provinciae Moesiae (utriusque) per quattuor ac viginti annos (a. 12—35) *Tac. a. 1, 80; 6, 39; Dio 58, 25, 4.* Additae sunt a. 15 Achaia et Macedonia *Tac. a. 1, 80; 5, 10; Dio 58, 25, 4.* Ob res contra Thraeces bene gestas triumphus insignia ei decreta sunt a. 26 *Tac. a. 4, 46—52; cf. a. 6, 39; 13, 45.* Fine anni 35 vita decessit *Tac. a. 6, 39; Dio 58, 25, 4.* Modicus originis, amicus principum *Tac. a. 6, 39.* Frater Q. Poppaei Secundi (n. 628). Pater Poppaeae Sabiniae (n. 629). Socer T. Ollii, avus maternus Poppaeae Sabiniae *Tac. a. 13, 45, cf. stemma adiectum.* A Samiis honoratus tit. 1. Patronus Delphiorum t. 2. C. Poppaei Sabini nescio cuius tegulae incuntis fere saeculi secundi XIV 4091, 67 = XV 2349. Popp(aci) Sabini serrus X 8058.

(Q. Poppaeus Q. f.)

627 C. Poppaeus Sabinus
coa. ord. a. 9; † a. 35

628 Q. Poppaeus Secundus
coa. suff. a. 9.

T. Ollius — 629 Poppaea Sabina
† a. 31 † a. 47

630 Poppaea Sabina — Nero Augustus
Claudia Augusta.

628 Q. POPPAEVS SECVNDVS, Q. f. Q. n. fasti Capitolini I p. 442. Consul suffectus cum M. Papio M. f. N. n. Mutilo a. 9 p. Chr. ex k. Iul. fasti. Cum collega legem tulit Papiam Poppaeam *Dio 56, 10, 3; alibi.* Frater C. Poppaei Sabini (n. 627). Neque uxorem neque liberos habet *Dio l. c.* Idem videtur esse Poppaeus proconsul Asiae sub Tiberio memoratus in nummis Pergameis *Mionnet 2 p. 595 n. 544, melius apud Waddington fastes n. 68 (in museo Berolinensi et in collectione Imhoof).*

629 POPPAEA SABINA (Sabina Poppaea *Tac. a. 13, 43, Poppaea 11, 2, 4*), filia C. Poppaei Sabini (n. 627), uxor T. Ollii mortui a. 31, mater

Poppaearum Sabinae (n. 630), mulier pulcherrima Tac. a. 13, 45 (*ubi nomen eius non enuntiat*). Alter maritus eius (P. Cornelius Lentulus) Scipio Tac. a. 11, 2. 4. Valerius Asiaticus adulter eius fuisse credebatur Tac. a. 11, 1, 2, item Mnester 11, 4. Terrore carceris ad voluntariam mortem pulsa a. 47 Tac. a. 11, 2; 13, 43.

- 630 POPPAEA SABINA. Tituli: *Lunensis ipsi post mortem a. 66 positus XI 1331 (1); Pompeiani: notizie degli scavi 1879 p. 22 = Dessau inscr. Lat. 234 (2) et IV 1545 cf. add. (3), fortasse etiam IV 1499; 1744; 3038 a; 259; 2413i. Memoratur in actis Arvalium mense Ianuario a. 63 VI 2043, 22 (4) et in titulis servorum vel libertorum VI 8946; X 1906; 6787; XI 5609; 5610. Poppaea Sabina aut eadem aut n. 629: XI 5418; VI 16001. Nummi peregrini: Eckhel 6 p. 286 seq.; Cohen 1^a p. 314 seq. (1); Alexandrini: Mionnet 6 p. 73 n. 249-253; Catalogue of Greek coins, Alexandria p. 16 n. 122-125 (2); nummus divae Poppaearum Augustae et Claudiae Neronis filiae Eckhel 6 p. 287; Cohen 1^a p. 315 (3).*

Poppaea Sabina Tac. h. 1, 13; Sueton. Nero 35; Otho 3; Sabina Poppaea Tac. a. 13, 45; (*Victoris epitome* 5, 5; Poppaea Augusta tituli (*Poppea t. 3*) et nummi; Sabina Dio; Poppaea *plerumque*. Filia T. Ollii mortui a. 31 (*itaque non post a. 32 nata*) et Poppaearum Sabinae (n. 629) Tac. a. 13, 45. Primum nxor Rufrii Crispini Tac. a. 13, 45; 15, 71; *Plutarch. Galba* 19; *Suet. Nero* 35, ex quo filium cognominem genuit Tac. a. 13, 45; *Suet. Nero* 35. Deinde uxor Othonis Tac. a. 13, 45 seq.; 14, 1; h. 1, 13; *Plut. Galba* 19; *Suet. Otho* 3; *Dio* 61, 11, 2. Pellex Neronis a. 58 Tac. a. 13, 46; 14, 60. Persuadet Neroni, ut interficiat matrem a. 59 Tac. a. 14, 1; *Dio* 61, 12, 1; item nxorem Octaviam a. 62 Tac. a. 14, 60 seq. Denique uxor Neronis a. 62 Tac. a. 14, 59-65; *Suet. Nero* 35; *Dio* 62, 13; tituli et nummi. Antii filiam peperit Claudiam Augustam a. 63 Tac. a. 15, 23; *Suet. Nero* 35; nummus 3, ante XII kal. Februar. t. 4, unde cognomen Augustae accepit Tac. a. 15, 23; tituli et nummi. Amica Cleopatrae, uxoris Gessii Flori *Ioseph. ant. Iud.* 20, 11, 1. Mortua est a. 65, gravida a marito calcis icu afflicta Tac. a. 16, 6; *Sueton. Nero* 35; *Dio* 62, 27, 4. Divini honores ei decreti sunt Tac. a. 16, 21 seq.; tit. 1; numm. 3. Otho statuas eius per senatus consultum reposuit a. 69 Tac. h. 1, 78. *De moribus Poppaearum* cf. Tac. a. 13, 45; 16, 7; *Plin. n. h.* 11, 238; 28, 183; *Dio* 62, 28, 1; *Iuvenal.* 6, 462 schol. *Nominatur praeterea Plin. n. h.* 12, 83; 33, 140; 37, 50; Tac. a. 15, 61; 71; h. 1, 22; *Dio* 63, 9, 5; (*Vict.*) *epit.* 5, 5; *Ioseph. vit.* 3; *ant. Iud.* 20, 9, 11.

- 631 L. Porcatius Faustinus, L. f., quattuorvir, maritus Isteiae Marcianae, pater Porcatiorum Lucinae, Marciani et Proculi, vixit annos XLV tit. *Atinas* X 401. *Idem videtur Por[c]a[t]ius Faustinus, cui rescripsit Caracalla cum patre (a. 198-209) Fragm. Vatic. 238.*

- 632 Porcellus grammaticus *Seneca suasor.* 2, 13.

- 633 Porcius, Nasidieni parasita *Horat. serm. 2, 8, 23.*
- 634 M. Porcius Aper, M. f., tribu Aniensi, procurator Augusti ab alimentis *tit. Tarraconensis II 4238.*
- 635 M. PORCIVS CATO (*sic CIA. III 871; Frontinus; Porcius Cato Tacitus*) praetura functus Titium Sabinum a. 28 accusat cupidine consulatus *Tac. a. 4, 68. Consul suffectus anno incerto. Curator aquarum a. 38 per mensem Frontin. aq. 102, quare hoc anno exitum habuerit cf. Tac. a. 4, 71 cum adnotatione Nipperdeii.* Porcia eius filia, Gellii Rutilii Lupi consobrina (*ἀνεψία*) honoratur titulo Attico *III 871 (nisi de alio Catone cogitandum est).* M. Porcius M. f. . . , fortasse idem, honoratur *tit. CIA III 651.*
- 636 T. Porcius Cornelianus, Porcii Aeliani filius, tribu Quirina, procurator privatae per Flaminiam, Aemiliam, Liguriam, procurator et praeses [Alpium] maritimarum *tit. Massiliensis CIG 6771 = Kaibel IGI 2433.*
- 637 Porcius Festus, procurator provinciae Iudaeae c. a. 60—62 *Ioseph. ant. Iud. 20, 8, 9; bell. Iud. 2, 14, 1; in magistratu decessit Ioseph. ant. 20, 9, 1 cf. bell. 6, 5, 3. — Cf. Schürer, Gesch. d. jüdischen Volkes im Zeitalter Jesu Christi 1, 1890 p. 483—488.*
- 638 M. Porcius Latro (*praenomen apud Suet. rhet. 8; Hieronym. chron. a. Abr. 2013 = a. 4—3 a. Chr.*), Hispanus (Cordubensis?) *Seneca contror. 1 pr. 16; 9 pr. 3, rhetor Latinus Hieron. l. c.; Seneca rhetor passim cf. indicem p. 549 seq. Kiessling.; Quintil. 9, 2, 91; 10, 5, 18, condiscipulus et amicissimus Senecae rhetoris contror. 1 praef. 13—24, ubi mores eius describuntur; propinquus Porcii Rustici Seneca contr. 9 pr. 3. Ovidius Naso Latronis admirator Seneca contr. 2, 2, 8 = exc. 2, 2. Praeterea cf. Plin. n. h. 20, 160. Taedio duplicis quartanae semet ipsum interfecit a. 4—3 a. Chr. Hieron. l. c.*
- 639 PORCIVS MARCELLVS legatus (Thraciae) sub Antonino Pio, *nummus Perinthiorum, Catalogue of Greek coins, Thrace p. 150 n. 22.*
- 640 P. PORCIVS OPTATVS FLAMMA. *Tituli Cirtenses: filii VIII 7062 (1), filiae VIII 7063 (2); fragmentum VIII 7064 (3).* [P.] Porci Optati Flamma[e] *t. 1; P. Porci Optati t. 2; Porci Optati t. 3. Clarissimus vir t. 1. 2. Sacerdotio Flaviali Titiali iudicio L. Septimii Severi Augusti exornatus, legatus ab amplissimo senatu ad eundem dominum imperatorem in Germaniam et ad Antoninum Caesarem imperatorem destinatum (a. 197) in Pannoniam missus, quaestor provinciae Baeticae, inter tribunicios adlectus, praetor, pater P. Porcii Optati Flammae (n. 641) t. 1. Pater Porciae Maximae Optatae (n. 649) t. 2. [Legatus pro] pr. provinciae R[haetiae? Renier] t. 3, siquidem ad hunc pertinet.*
- 641 P. PORCIVS OPTATVS FLAMMA clarissimus puer, filius eius qui praecedat, *tit. Cirtensis VIII 7062.*
- 642 Porcius Potitus, procurator (aquarum) sub Antonino Pio *fistula plumbea Romae rep., Lanciani silloge aq. 142.*

- 643 C. PORCIVS PRISCVS LONGINVS. *Titulus Tiburtinus XIV 3611 (1) et acta Arvalium a. 224 VI 2107, 3 (2); 15 (3); a. 225 VI 2107, 21 (4); a. 231 VI 2108, 12 (5)*. C. Porcius Priscus Longinus *t. 1*; C. Porc. Priscus *t. 2. 3*; C. Porc. . . . *t. 5*; L. (*sic*) Porci Prisci *t. 4*. C. f., tribu Quirina *t. 1*. Decemvir stlitibus iudicandis, allectus inter quaestorios, ab actis senatus, aedilis curulis, allectus inter praetorios, proconsul Lyciae Pamphyliae, consul, frater Arvalis *t. 1*. Magister fratrum Arvalium a. 224—231 *t. 2-5*.
- 644 Porcius Rusticus, propinquus M. Porcii Latronis (*n. 638*) *Seneca contro. 9 praef. 3*.
- 645 Porcius Septiminius, procurator Raetiae a. 69, fidus erga Vitellium *Tac. h. 3, 5*.
- 646 M. Porcius Verus, procurator Augusti (Norici) *tit. Noricus III 5317*.
- 647 Q. Porcius Vetustinus, Q. fil., tribu Quirina, Cantaber Iuliobriga *tit. Tarraconensis II 4240*. Porcius Vetustinus *procurator ut videtur Mauritaniae, epistula ad Novium Crispinum legatum Numidiae Lambasi reperta VIII 2728 III cf. Wilmanns exempla 785*. . . . us Vetustinus Iu[liobriga?] *fortasse idem, tit. Sitifensis VIII 8465*.
- 648 PORCIA, M. Porcii Catonis (*n. 635*) filia, Gellii Rutilii Lupi consobrina (*ἀνεψία*) *honoratur titulo Attico CIA III 871*. Porcia M. f., *nescio quae, VI 9909*.
- 649 PORCIA M[AX]IMA OPTATA clarissima puella, filia P. Porci Optati (*n. 640*) *tit. Cirtensis VIII 7063*.
- 650 Porius, essedarius *Sueton. Gai. 35*.
- 651 Porphyrio, auriga *Martial. 13, 78*.
- 652 Porphyrio, medicus *Aristides 27 p. 537. 540*.
— Pomponius Porphyrio.
- 653 Porphyrius, philosophus Neoplatonicus, voce vernacula Malchus i. e. rex, filius Malchi *Porphyrius vita Plotini 17, Tyrius ibidem 7. 20*. Natus est a. 232—233, cum decimo Gallieni anno (262—263), tricesimo aetatis suae, Romam venerit *ibid. 4*. Per sex annos (262—268) Romae Plotino praeceptore et amico est usus *ibid. 5. 7*. Quinto decimo Gallieni anno (267—268) Plotino auctore in Siciliam se contulit, ubi primo et altero Claudii anno (268—270) versabatur; Plotino igitur morienti (a. 269—270) non adfuit *ibid. 2. 6. 11*. *Diutius ibi fuisse videtur cf. Euseb. hist. eccl. 6, 19, 2*. Maritus Marcellae *Porphyrius ad Marcellam 1-6*. Duodeseptuagesimum aetatis suae annum ipse memorat *vita Plotini 23; itaque mortuus est post a. 301*. Παρτεϊνας ἕως Διοκλητιανοῦ *Suidas*. Φαίνεται ἀπεκθήμενος εἰς γῆρας βαθύ, ἐν Ρώμῃ δὲ λέγεται μεταλλάξει τὸν βίον *Eunapius vita sophist. p. 7 Boiss*. *Ex scriptis eius, quae Suidas pleraque enumerat, exstant nonnulla. Cf. Augustinum de civitate dei passim, Euseb. hist. eccl. 6, 19, alios; ex recentioribus Zeller, Philosophie der Griechen 3, 2^e p. 636-677*.
- Porus *vide Pandion*.

654 Posides (*sic Suet.*; *Iuvenalis*; Possidius *Vict. epit.*), Claudii libertus
Sueton. Claud. 28; *Plin. n. h. 31, 5*; spado *Suet. l. c.* (= *Victoris epitome 4, 8*); *Iuvenal. 14, 91*. Britannico triumpho hasta pura donatus a Claudio *Suet. l. c.* (= *Vict. epit. 4, 8*; *schol. Iuv. 14, 91 cf. Seneca lud. 13, 5*). Aquae Posidianae in Baiano *Plin. l. c.* — *Diversus est M. Iulius Aug. l. Posides VI 20216, Philippi potius quam Iuliae libertus.*

655 Posidippus medicus *vita Marci 15, 6.*

— Sex. Iulius Possessor.

656 .. POST. . . . , tribu Papiria, quaestor pro[v. . . .], tribunus plebis, praetor, [e]gatus legionis . . . et XV Apollinaris, [curator viarum] Flaminiae et Ti[burtinae] utriusque [. . . , pra]efectus ur[bi . . . , pro]consul prov. . . . *tit. Praenestinus XIV 2933. Eundem Waddington fastes n. 115 coniecit esse Fabium Postuminum proconsulem Asiae sub Traiano; v. Fabius Postuminus.*

— Q. Valerius Postimius Romulus.

— Anicia Postuma.

— MARCIA POSTVMA MESSENA LVCILLA AEMILIA.

— Q. ANNIUS ANNIANVS POSTVMIANVS.

— Ceionius Postumianus.

— C. IVNIUS FAVSTINVS POSTVMIANVS.

657 POSTVMINVS proconsul Asiae sub Traiano *tit. Aczanitanus Lebas III 841 et mmmms Thyatirenorum apud Waddington fastes n. 115. Videtur esse Fabius Postuminus, quem cf.*

— FABIVS POSTVMINVS.

658 .. Postumius Acilianus, A. f., tribu Papiria, procurator provinciae Achaiae, procurator . . . *tit. Cordubensis II 2213. Postumia M. f. Aciliana II 2060.*

659 Q. POSTVMIVS CAI. . . (Cal . . . ? Caе . . . ?) frater Arvalis a. 66 *acta Arval. VI 2044 I 3, gh 5, II 2.*

660 M. POSTVMIVS FESTVS. *Tituli: VI 1416 (1); 1418 (2); Lanciani silloge aquaria 68 (3), si quidem ad eundem pertinet. M. Postumius Festus t. 2. 3; Postumius Festus Fronto ad amicos 2, 10 p. 200 Naber; Festus Postumius Gellius 19, 13, 1. 4; . . . tumium Fest. . . t. 1. Patria eius civitas haud procul a Cirta sita Fronto l. c. Amicus Frontonis Fronto l. c.; Gellius l. c.; quare consul fuerit e. a. 143, cf. Waddington fastes n. 146. Proconsul Asiae destinatus, septemvir, flamen t. 1. Patronus Cirtensium Fronto l. c. Orator utraque facundia maximus t. 1 cf. t. 2; Fronto l. c. Colloquitur cum grammaticis Gellius l. c. (Maritus) Paullae t. 3. Proavus T. Flavii Postumii Vari consulis (a. inc.) t. 1 et T. Flavii Postumii Titiani consulis (a. 301) t. 2.*

— P. STATIVS PAVLLVS POSTVMIVS IVNIOR.

661 P. Postumius Marianus Postumiae P. f. Paullae (n. 669) (*fortasse filiae suae vel sorori?*) *dedicavit titulum Brizianum V 4351. Idem*

- fortasse titulum (Brixianum V 4192) posuit P. Postumio P. fil. Fab. Fuscino filio, a. 198—209.*
- 662 Postumius Marinus, medicus *Plinius ad Trai. 11.*
— M. IVVENTIVS SECVNDVS RIXA POSTVMIVS PANSA VALERIANVS.
- 663 PO[s]TVMIVS QV[1]ETVS, vir clarissimus, coniugi karissime (sic) *titulum posuit urbanum, Bullettino di archeologia cristiana 4, 1866 p. 36, ubi de Rossi cum confert cum Quieto consule a. 272.*
- 664 C. Postumius Saturninus Flavianus signo Vindicius, egregius vir, procurator centenarius regionis Hadrimetinae, functus etiam partibus ducenari ex sacro praecepto in eadem regione *tituli gemelli VIII S. 11174; 11175 (in provincia Byzacena reperi).*
- 665 Postumius Severus, vir nobilis, a Severo occisus *vita Severi 13, 2.*
- 666 POSTVMIVS SVAGRVS praefectus urbi a. 275 *Chronographus a. 354 p. 66 ed. Mommsen 1891.*
- 667 POSTVMIVS SVLPICIVS praetorius, adiutor Messallae Corvini curatoris aquarum a. 743 = 11 a. Chr. *Frontinus aq. 99.*
- 668 Postumius Terentianus sive Florentianus, ad quem Dionysius sive Longinus misit librum περί ὑψους. *Eundem esse T. Vibium Postumium Terentianum memoratum in fistula urbana ap. Lanciani, silloge aquaria n. 270 seq. coniecit Dessau, sed dubitans.*
— Accaus Postumius.
— T. FL(AVIVS) POSTVMIVS VARVS.
— T. Vibius Postumius (vel Postumus) Terentia[nus].
- 669 POSTYMIA PAVLLA, P. f., (uxor) M. Iuventii Secundi consulis (a. inc.), *tituli Brixiani V 4349—4354.*
- 670 Postumia Paulla Avidia Procula Rutilia Proba, sacerdos div[aj] August(ao) *tit. Brixianus V 4458.*
- 671 POSTYMIA VARIA clarissima femina *tit. Urbinas in XI edendus.*
— Pontia Postumia.
- 672 Postumus, uxor Gallae *Propertius 4, 12. Num C. Propertius Postumus?*
- 673 Postumus, *ad quem misit Horatius carmen 2, 14.*
- 674 Postumus, *ad quem misit Iuvenalis sat. 6.*
— POST(VMVS) MIMISIVS SARDVS c. MIMISIVS.
— Q. ANTISTIVS ADVENTVS POSTVMVS AQVILINVS.
— Ceionius Postumus.
— M. Clodius Postumus.
— C. EGGIVS AMBIBVLVS POM[ONIVS LON]GINVS CASSIANVS L. MAECIVS POS[TVMVS].
— M. EGNATIVS POSTVMVS.
— M. FLAVIVS POSTVMVS.
— Iulius Postumus.
— C. Iulius Postumus.
— L. MAECIVS POSTVMVS.
— Poenius Postumus.

- C. PROPERTIVS POSTVMVS.
 — C. VIBIVS POSTVMVS.
 — POTA[MIVS] *vide supra* n. 618.
- 675 Potamo. *Tituli Mytilenaei: CIG II 2182 (1); Eph. epigr. 2 p. 11 n. VII (2); Bulletin de correspondance hellénique 4, 1880 p. 426 n. 4 (3); Newton, ancient Greek inscriptions II 1883 n. CCXI (= Archaeolog. Zeitung 1854 p. 516) (4); n. CCXII (5); Athenische Mittheilungen d. archaeol. Instituts 13, 1888 p. 64 n. 14 (6), n. 15 (7), p. 66 n. 18 (8), p. 67 n. 20 (9); Sitzungsberichte der Berliner Akademie 1889 p. 962 (10), p. 972 (11), p. 979 (12), cf. Cichorius, Rom und Mytilene 1888 p. 62—64. — Ποτάμων (filius) Λεσβώναχτος (τοῦ φιλοσόφου tit. 2) tituli hic illic supplendi; Suidas v. Ποτάμων (= Hesych. Miles., Müller FHG 4 p. 174 n. 55) et Λεσβώναξ. Mytilenaeus tituli; Strabo 13, 2, 3 p. 617; Suidas ll. cc.; cf. Seneca suasor. 2, 15 p. 19; Plutarch. Alexandr. 61. Rhetor clarus Seneca l. c.; Lucian. Macrob. 23; Suidas ll. cc. Princeps legationum a Mytilenaeis ad Caesarem et ad Augustum missarum tit. 10—12, annis 709 et 729, Mommsen, Sitzungsberichte der Berliner Akademie 1889 p. 980; c. a. 725, Cichorius l. c. Romae disputavit cum Theodoro Gadareno et Antipatro Suidas v. Θεόδωρος. Ἐσπερίστειυσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου Suidas v. Ποτάμων. Mortuus fuerit quo tempore Seneca scripsit suasorias (c. a. 39 p. Chr.), cf. „fuit“ et „viguit“ (l. c.). Decessit nonaginta annos natus Lucian. l. c. — Προεβρία eius t. 1; νομοθέτης t. 2; εὐεργέτης καὶ σωτὴρ καὶ κτίστης τῆς πόλεως t. 4. 5. 8. A funere filii in scholam se contulit et declamavit Seneca l. c. Ἐγράφη περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα; (cf. Plut. l. c.), Ὅρος Σαμίων, Βροτόου ἐγκώμιον, Καίσαρος ἐγκώμιον, Περὶ τελείου ῥήτορος Suidas v. Ποτάμων.*
- 676 Potamo, medicamentum eius Galen. 13, 473 Kühn.
 — Q. HERENNIVS POTENS.
 — SERVEA NOVELLA RVFINA POTITIANA.
 — L. SERVAEVS AMICVS POTITIANVS.
- 677 Potitus, qui scripsit χηπουρικὰ Plin. n. h. ind. l. 19. Num Valerius Messalla Potitus consul a. 722 vel 725? cf. Dellefsen index Plinii p. 107.
- 678 Potitus „doctus“ Martialis 10, 70.
 — P. Afranius Potitus.
 — D. CVTIVS BALBINVS M. CORNELIVS POTITVS *cet.* ROMVLVS.
 — Porcius Potitus.
 — Sentius Potitus.
 — M. VALERIVS MESSALLA POTITVS.
 — VET(VRIVS) PYBLILIVS POTITVS.
- 679 C. PRAECELLIVS AVGVRIVVS VETTIVS FESTVS CRISPINIANVS VIBIVS VERVS CASSIANVS C. f., tribu Papiria, clarissimus iuuenis, triumvir capitalis, tribunus legionis VII Geminae t. Parentinus V 331.

- 680 Praecilius Pompeianus, ad quem scripsit Fronto *ad amicos* 1, 15 et 16 p. 184 seq. cf. p. 172 Naber.
- 681 PRAECILIA SEVERIANA clarissima femina, uxor M. Sempronii Proculi Faustianiani viri clarissimi, mater Maconiae Severianae VI 1, 3834.
- CLAVDIA PAPIA NETORIA INSTEIA PRAENESTINA.
- Lartidia Praenestina.
- Q. CANVSIVS PRAENESTINVS.
- 682 Praesens, ad quem scripsit Plinius *epistulam* 7, 3.
- 683 [PR]AESENS consul (suffectus a. inc.) cum Torquato *tit. Britannicus VII 422*.
- BRVTTIVS PRAESENS.
- C. BRVTTIVS PRAESENS.
- L. BRVTTIVS PRAESENS.
- Gargonius [P]raesens.
- L. Pupius Praesens.
- CORNELIA PRAETEXTATA.
- (LICINIA) PRAETEXTATA.
- Sulpicia Praetextata.
- C. ASINIVS PRAETEXTATVS.
- 684 PRASTINA ... frater Arvalis a. inc. Alexandri *acta Arv. VI 2110, 10. Potest esse idem qui sequitur*.
- 685 PRAST(INA) MESSALLINVS legatus Moesiae inferioris sub Philippis (a. 244—249) *nummi Marcianopolitani: Mionnet S. II p. 114 n. 347, in collectione Inhoofiana et in musco Berolinensi. Potest esse idem qui praecedit*.
- 686 C. PRASTINA PACATVS MESSALLINVS cos. ord. a. 147. *Tituli Lambaesisitani VIII 2535 cf. add. p. 954 (1); 2536 = S. 18044 (2); miliarius VIII 10230 (3); tit. Numidicus VIII S. 17723 (4); Thamugadenses VIII S. 17851 (5); 17893 (6); Tomitanus III S. 7529 (7); Puteolanus X 2888 (8); Tusculanus XIV 2588 (9). — C. Prastina Messallinus t. 2. 7 et in consulatu IX 4957; item supplendi sunt t. 1. 4. 5. 6. . . allinus etiam in consulatu IX 1573; XIV 280; Prastina Messalinus (una littera l) nonnisi in tit. 3. C. Prastina Pacatus t. 8. 9 et in consulatu XV 960. — Legatus Augusti pro praetore (legionis III. Augustae t. 2. 5) (Numidiae) a. 144—146 t. 1 (a. 144). 2 (a. 146). 3 (a. 145). 4 (a. 146). 5. 6. Consul designatus (a. 146) t. 4. Consul ordinarius a. 147 cum L. Annio Largo fasti, cf. tit. 9. Legatus Aug. pr. pr. (Moesiae inferioris) t. 7. Celerina uxor ut videtur, t. 8. Prastinia Pacata filia ut videtur, VIII S. 17898. — Vide num idem sit Pacatus legatus provinciae Lugdunensis sub Pio collatio 15, 2, 4.*
- 687 PRASTINIA PACATA C. filia *tit. Thamugadensis VIII S. 17898. Filia ut videtur eius qui praecedit*.
- 688 Prasutagus, rex Icenorum, maritus Boudicca, Neronem duasque filias heredes scripserat a. 61 *Tac. a. 14, 31*.

- 689 Praxagoras, Atheniensis, Herodis Attici in re publica gerenda ad-versarius *Philostr. vit. soph. 2, 1, 11 p. 241*. Ael(ius) Praxagoras *CIA III 907*. Cf. *CIA III 1283 et Dittenberger ad CIA III 676*.
- 690 [T.?] Prifernius Paetus Memmius Apollinaris. *Tituli: Reatinus IX 4753 (1); Celeias III 5179 (2)*. *Nomen integrum t. 1, ubi Mommsen: "T. Prifernio' priores, quod praenomen, licet filius P. f. dicatur, potest retineri, si sumas patrem P. Memmium Apollinarem post natum filium et emancipatum a T. Prifernio quodam adoptatum esse, patrem autem ei adscribi naturalem."* Memmi Apoll. *t. 2*. P. f., tribu Quirina *t. 1*. Donis donatus expeditione Dacica (a. 102 ut videtur, cum absit secunda) ab imp. Traiano hasta pura, vexillo, corona murali, procurator provinciae Siciliae (cf. *Klein VB I p. 184*), procurator provinciae Lusitaniae, procurator vicesimae hereditatum, procurator provinciae Thraciae *t. 1*. Procurator Augusti provinciae Noricae *t. 1, 2*, Traiano adhuc vivo. Pater P. Memmii P. f. Quirina Apollinaris *t. 1*. *Adoptavit Borghesii (8 p. 389 sqq.) quidem sententia T. Prifernium Sex. f. Pactum Rosianum Geminum (n. 691), quod vide num probari possit.*
- 691 T. PRIFERNIVS PAETVS ROSIANVS GEMINVS pater. *Tituli Ostienses, XIV 246 (1), 250 (2)*. *Nomen integrum t. 1, 2*. Rosianus Geminus *Plin. ad Trai. 26*. Geminus (var. lect. Geminus) *Plin. ep. alibi*. Sex. fil. *t. 1, 2*. Tribu Quirina cf. *filium (n. 692)*. *Filius naturalis videtur Sex. Rosii Geminii cuiusdam, adoptatus Borghesii (8 p. 392) quidem sententia ab eo qui praecedit (n. 690)*. Quaeator C. Plinii Secundi consulis a. 100 *Plin. ad Trai. 26*. *Ibidem cum dicatur ex commilitio Traiano notus, videtur tribunus militum interfuisse bellis Dacicis, cf. Plin. ind. Mommsen p. 423*. Lugduni in Gallia moratur (c. a. 109—111): *Plin. ep. 9, 11, 2*. Honores in urbe gessit; Traianus dignitatem eius exornet rogat *Plinius ad Trai. 26*. Patronus collegii cuiusdam Ostiensis a. 140 *t. 1* et alius collegii a. 152 *t. 2*. *Ad eundem scripsisse videtur Plinius ep. 7, 1, 24; 8, 5, 22; 9, 11, 30*. Pater eius qui sequitur.
- 692 T. PRIFERNIVS PAETVS ROSIANVS GEMINVS filius. *Tituli Ostienses: XIV 246 (1); 247 (2); urbanus VI 1499 (3); Pisanus XI 1431 (4); Cirtenses: VIII 7059 integer (5), 7060 (6), 7061 (7) mutili; tegula prope Cliterniam rep. IX 6078, 16 (8); fistulae plumbae in agro Albano rep. XIV 2434 (9)*. *Nomen integrum t. 1, 2; ..nio ..iano Geminio t. 3; T. Priferni Paeti t. 9; Digest. 48, 5, 6, 2; Rosian[i.] t. 7; Ro. . t. 6. Geminus Digest. 48, 6, 6. T. f. t. 1, 2, 4. Tribu Quirina t. 2. F(ilius) additur in tit. 1, scilicet eius qui praecedit, cum is in eodem titulo nominetur*. Proconsul Achaiae *t. 5, c. a. 131 propter P. Pactum Clementis legati sui cursum honorum cf. supra n. 25*. Consul *t. 4, 8, suffectus c. a. 133*. Hadrianus ad eum rescripsit *Digest. 48, 5, 6, 2 (ubi vix pater intellegendus)*. Patronus collegii cuiusdam Ostiensis

- a. 140 *t. 1* et alius collegii a. 139 aut 140 aut 145, *t. 2*. Proconsul Africae *t. 3. 5 cf. 7, c. a. 145, certe sub Pio cf. t. 5*. Pius ad eum proconsulem scripsit *Digest. 48, 6, 6*. Socer P. Pactumei Clementis (*n. 25*) *t. 5-7*. Item socer videtur esse Iulii Lucani, cuius filius L. Iulius Larcus Sabinus nepos *Prif. Pacti dicatur, t. 4*.
- 693 Prima, uxor Maximi, mater Clodii Pupieni Maximi imperatoris *vit. Max. et Balb. 5, 1*.
 — Furia Prima.
 — L. Valerius Primanus.
 — M. Ulpius Primianus.
 — Antonia Primigenia.
- 694 ...tus Primu[us, procura?]tor Neronis [Caes. Aug.] *tit. inter Augustum et lacum Lemannum rep. XII 2520 add. p. 830*.
- 695 ... PRIMVS frater Arvalis a. 155 *acta Arvalium VI 2086, 24. 50*.
- 696 ... PRIMVS, M. f., tribu Galeria, decemvir stlitibus iudicandis, tribunus legionis VII Geminae Felicis Hispaniae citerioris, quaestor urbanus, aedilis curulis, praetor, curator viae Aureliae, proconsul Lyciae Pamph[y]liae, consul (suffectus a. inc.) *tit. Compsae rep. IX 973*.
- 697 M. PRIMVS proconsul Macedoniae Odrysis bellum intulit, quare accusatus et sicut videtur damnatus c. a. 732 = 22 a. Chr. *Dio 54, 3, 2-4*.
 — P. ALFIVS PRIMVS.
 — M. ANTONIVS PRIMVS.
 — M. ANTONIVS [PRIM]VS PR...VS.
 — L. Arrius Primus.
 — M. NVMMIVS VMBRIVS PRIMVS SENECIO ALBINVS.
 — VMBRIVS PRIMVS.
- 698 Princeps, grammaticus quidam Suetonio adulescentulo *Suet. gramm. 4*.
 — PESCENNIVS PRINCVS(?).
- 699 C. [P?]RIS... legatus pro praetore (?) *tit. Lycius CIG III add. p. 1144 n. 4301b*.
- 700 ...us Pris[cus?], praefectus Mesopotamiae *CIG III 4602 seq. (Palaestina)*.
- 701 PRISC(VS?) consul (suffectus a. inc.) cum Clem(ente?) *III S. 8184*.
- 702 PRISCA filia T. Caunii Prisci *tit. Lambaesisitani VIII 2583, 2588*.
 — ANTONIA PRISCA.
 — FLAVIA PRISCA.
 — FVLVIA PRISCA.
 — MEMMIA PRISCA.
 — MVTILIA PRISCA.
- 703 Priscianus, coniurationis reus, morte voluntaria periit sub Pio *vit. Pii 7, 4*.
 — Ti. Claudius Priscianus.

- M. MESSIVS RVSTICVS *ect.* ROMVLVS PRISCIANVS AFER PROCVLVS.
 — M. Messius Rusticus *ect.* Romulus Priscianus Titus Proculus.
 — VALERIVS PRISCIANVS.
 — Priscilianus *v.* Priscillianus.
 704 . . PR]ISCILLA C. f. *aut* c(larissima) f(emina), uxor viri praetorii
tit. Antias X 8292.
 705 Priscilla, uxor T. Flavii Abascanti (*cf. sub hoc*), quam mortuam
 laudat Statius *sile. 5, 1 cf. proem. 6. 11.* Antistia Priscilla *in tit.*
falso VI 5, 3060*.
 — ARRIA PLARIA VERA PRISCILLA.
 — Caesia Priscilla.
 — Helvidia Priscilla.
 — LARCIA PRISCILLA.
 706 L. PRISCILLIANVS delator a Caracalla inter praetorios adlectus et
 Achaiae praefectus, a senatu damnatus et in insulam missus a. 217
Dio 78, 21, 3-5.
 — C. LVCILIVS PRISCILIANVS.
 — L. Lucilius Pansa Priscilianus.
 707 PRISCINVS *vel* PRISCVS consul ordinarius a. 93 cum Pompeio Collega
(n. 457) fasti. Potest ad eum spectare VI 1500: [P]riscino cos., nisi
referas ad M. Peducaeam Priscinum cos. a. 110 vel M. Peducaeam
Stlogam Priscinum cos. a. 141.
 — M. PEDVCAEVS PRISCINVS.
 — M. PEDVCAEVS STLOGA PRISCINVS.
 708 . . . PRISCVS consul suffectus mense Septembre a. 87 *acta Arval. VI*
2065b 54. Cogitari potest de Mario Prisco (Henzen) vel de Helvidio
Prisco (Mommsen).
 709 PRISCVS *vel* PRISCINVS consul ordinarius a. 93 cum Pompeio Col-
 lega *fasti.*
 710 [... P]RISCVS [legatus Aug. Gal]liae Belgi[cae], [prae]tor candidatus
 Au[g.; tribunus plebis, quaestor] candidatus Aug. tr[ibu]nus militum,
 decemvir] stlitibus iudi[candis] *tit. Puteolanus X 1705.*
 711 [... P]RISCVS septemvir epulonum, [legatus? ...]ntae? Armeniae
 bis Syriae; Longina uxor eius *tit. Peluini rep. IX 3426.*
 712 Priscus, praefectus castrorum legionis sextae, a Iudaeis necatus
Ioseph. bell. Iud. 2, 19, 7.
 713 Priscus, procurator Caesaris *Scaevola Digest. 26, 8, 21.*
 714 Priscus uterque *Ocid. ex Ponto 4, 16, 10; poetae ignoti, nisi alter*
pro Clutorio Prisco habendus est.
 715 Priscus, de optimo convivio scripsit *Martialis 9, 77, 1.*
 716 Priscus. *Scriptis ad Priscum nescio quem vel quot Martialis 6, 18;*
7, 46; 8, 12; 10, 3. Cf. Terentium Priscum.
 717 Priscus, Nicaeensis, machinas Byzantiis et postea Severo Atra op-
 pugnantem exstruxit *Dio 74, 11, 2; 75, 11, 1.*

- 718 Priseus centurio *Ioseph. bell. Iud. 6, 2, 10.*
- 719 Priscus gladiator *Martialis spect. 29, 1.*
- 720 Priscus *Hor. sat. 2, 7, 8 sqq.; nomen fictum ut videtur.*
- 721 [... PR]ISCVS vel [... VOP]ISCVS proconsul (Africæ) *tit. in Africa proconsulari rep. VIII S. 16322. Num P. Valerius Priscus?*
- 722 [... Pr]iseus(?), s[ub]p[ra]efectus vigil[um], magister a lib[er]is, m[ag]ister a cen[s]ibus *VI 1628.*
- 723 L. PRISCVS (*praenomen habet Victor Caesar, 29, 2, 3*) praeses Macedoniae *Victor l. c., dux Philippopolitanorum a Gothis obsessorum Iordanes Getica 18, 103, litteras accepit a Decio imperatore de defensione Desippus ap. Müller FHG III p. 676 sqq. Philippopoli expugnata cum Gothis foedus iniit Iordanes l. c. Imperator factus, a senatu hostis iudicatus, mox caesus Victor l. c. Cf. Polemii Silvii laterc. ap. Mommsen chron. min. I p. 521; Synerll. I p. 705.*
- 724 ... VS PRISCVS patronus collegii cuiusdam Ostiensis Pii temporibus *XIV 249 tit. Ostiensis.*
- 725 ... RIVS[... P]RISCVS ... LIVS FESTVS [aedilis] plebis cer[iti]alis, [qua]estor urbanus *tit. Labianus XIV 2768.*
- Ancharius Priscus.
  - Attius Priscus.
  - CAERELLIVS PRISCVS.
  - T. Caesonius Priscus.
  - M. CALVIUS PRISCVS.
  - TITVS CAMPANIVS PRISCVS MAXIMIANVS.
  - C. CASSIVS INTERAMNANVS PISIBANVS PRISCVS.
  - T. CAVNIVS PRISCVS.
  - TI. CL(AVDIVS) ME... [P]RISC[VS] RVF[IVS] IVN(IOR).
  - Clutorius Priscus.
  - CORNELIVS PRISCVS.
  - M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS *cet. IVLIVS CELSVS.*
  - T. DIDIVS PRISCVS.
  - C. ETRILIVS REGILLVS LABERIVS PRISCVS.
  - FABIVS PRISCVS.
  - M. FADIVS PRISCVS.
  - Fulcinus Priscus.
  - HELVIDIVS PRISCVS.
  - C. Helvidius Priscus.
  - P. Helvidius Priscus.
  - HERIVS PRISCVS.
  - IAVOLENVS PRISCVS.
  - Iulius Priscus.
  - IVNIVS PRISCVS.
  - A. LARCIVS PRISCVS.
  - LICINIVS PRISCVS.

- C. Lutorius Priscus *v.* Clutorius Priscus.
- SEX. MARCIUS PRISCVS.
- MARIUS PRISCVS.
- Q. MNATIVS PRISCVS.
- Q. MYSTIVS PRISCVS.
- L. NERATIVS PRISCVS.
- L. NERATIVS PR[ISCVS?].
- C. NERATIVS FVFIDIVS PRISCVS.
- Novius Priscus.
- C. NOVIVS PRISCVS.
- D. NOVIVS PRISCVS.
- ... OCTAVIVS PRISCVS.
- C. OCTAVIVS TIDIVS TOSSIANVS L. IAVOLEXVS PRISCVS.
- Petronius Priscus.
- P. PETRONIVS PRISCVS.
- T. Petronius Priscus.
- Q. POMPEIVS FALCO SOSIVS PRISCVS.
- Q. POMPEIVS SENECIO *et.* SOSIVS PRISCVS.
- [PO]MPONIANVS SECVNDVS P. GEST[IVS] ... IVS PRISCVS DVCENIVS PROC[VLVS].
- C. PORCIVS PRISCVS LONGINVS.
- M. RVBREXVS VIRIVS PRISCVS POMPONIANVS MAGIANVS PROCVLVS.
- SAEVINVS PRISCVS.
- M. STATIVS PRISCVS LICINIVS ITALICVS.
- Stilonius Priscus.
- SVLPICIVS PRISCVS.
- M. TARQVITIVS PRISCVS.
- Terentius Priscus.
- M. TREBATIVS PRISCVS.
- Tyrannius Priscus.
- L. VALERIVS HELVIDIVS PRISCVS [PO]BLICOLA.
- L. VALERIVS MESSALLA THRASIA PRISCVS.
- .. CATVS P. VALERIVS PR[ISCVS?].
- Q. VIRIVS EGNATIVS SVLPICIVS PRISCVS.
- L. VETINA PRISCVS.
- Vettius Priscus.
- 726 ... PRIVATIANVS vir clarissimus, legatus (proconsul) Africae *tit.*
in Africa proconsulari rep. VIII 1582.
- M. Caecilius Privatus.
- CORNELIA PRIVIGNA.
- ... LVC ... PRO ...
- ANICIA PROBA.
- Postumia Paulla Avidia Procula Rutilia Proba.
- VALERIA PROBA.

- Probatus *vit. Claudii Goth. 11, 2 vide Probus infra n. 730.*
- CN. PETRONIVS PROBATVS IVNIOR IVSTVS.
- 727 PROBVS gener Septimii Severi, statim consul factus, praefecturam urbis recusavit *vita Severi 8, 1-2. Fortasse idem qui sequitur.*
- 728 PROBVS in bello Parthico tertiae exercitus parti a Severo praepositus *Dio 75, 3, 2. Fortasse idem est antecedens.*
- 729 PROBVS consul ordinarius a. 228 cum Modesto II *fasti.*
- 730 Probus (Probatus *vita Claudii*) καθήραι τῶν καταποντιστῶν τὴν θάλατταν ἐκ βασιλείως ταχθείς Palmyrenos ex Aegypto eiecit et vicit, deinde insidiis Timagenis captus se ipse interfecit *Zosimus 1, 44; Zonaras 12, 27; vita Claudii 11, 2.*
- ANICIVS PROBVS.
- Aurelius Probus.
- IMP. CAES. M. AVRELIVS PROBVS AVGVSTVS.
- Baebius Probus.
- FALCONIVS PROBVS.
- T. HATERIVS NEPOS ATINAS PROBVS PVBLICIVS MATENIANVS.
- M. MAECIVS PROBVS.
- M. POMPONIVS MAECIVS PROBVS.
- C. Publicius Antonius Probus.
- M. Valerius Probus.
- M. Ulp(ius) Probus.
- 731 Procilius Crispinus, proc(urator trium) Aug(ustorum) *itaque a. 209-211, tit. Carthaginiensis VIII S. 12593.*
- BOIONIA PROCILLA.
- IVLIA PROCILLA.
- Neratia Procilla.
- SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNA VALERIA SECVNDIA COTIA (?) PROCILLA . . . LVCVLLA.
- Procl- *vide Procul-*
- 732 PROCVLA clarissima femina, filia C. Rufi Festi procuratoris *tit. Volsiniensis XI 2698.*
- 733 PROCVLA (uxor) Triari Ma[terni] c(larissimi) v(iri) *II 2415.*
- 734 Proculla *nescio quae vel quot. Intraudis 2, 68; 3, 203; Ulpian, Digest, 32, 11, 19; Papin. Digest, 22, 3, 26; 35, 1, 101.*
- Claudia Procula.
- Cocceia Bassula Numisia Procula.
- CORNELIA PROCVLA.
- FVLVIA PROCVLA.
- [G]AVIA PROCVLA.
- HELVIA PROCVLA.
- IYLIA PROCVLA.
- LICINIA PROCVLA.
- Munatia Procula.

- Postumia Paulla Avidia Procula Rutilia Proba.
- Serrana Procula.
- Ulpia Procula.
- TI. CLAVDIVS PROCVLEIANVS.
- C. Vibius Gallus Procleianus.
- 735 Procleius *Iuvenalis* 1, 40. *Nomen fortasse fictum.*
- 736 C. Procleius (Προκλής *Plutarchus; praenomen apud Plinium, Tacitum, Dionem*), eques Romanus *Tac. a. 4, 40; Dio 51, 11, 4*, Augusti amicus *Plin. n. h. 36, 183; Plut. Anton. 77; Tac. a. 4, 40; Dio 54, 3, 5*; comes eius in bello Siculo a. 718 = 36 *Plin. n. h. 7, 148* et in bello Alexandrino a. 724 = 30 *Plut. Anton. 78 seq.; Dio 51, 11, 4*. Frater (Licinii Varronis) Murenæ et (Terentiae) uxoris Maccenatis *Dio 54, 3, 5; item frater Scipionis (corrigitur Caepionis) Porphyrio ad Hor. earm. 2, 2, 5, vide num r. etc;* „notus in fratres animi paterni“ *Hor. l. c.* Augustus ei filiam suam collocare meditatus est *Tac. a. 4, 40*. Filius Procleii commemoratur *Quintil. 9, 3, 68*. In stomachi dolore gypso potio mortem sibi consevit *Plin. n. h. 36, 183*. Libertus eius ut videtur *VI 1815, ubi cf. adnot. Praeterea cum commemorant: Quintilianus 6, 3, 79; Iuvenalis 7, 94; Dio 53, 24, 2.*
- Item habetur C. Procleius L. f. in nummis Corcyrae vel potius Cephaloniae censis, Babelon, Monnaies de la république 2 p. 388; Catalogue of the Greek coins in the British museum, Peloponnesus p. 83 n. 65-68 cf. p. XLII; cf. Biedermann, die Insel Kephallenia im Altertum 1887 p. 41; Gardthausen, Augustus u. seine Zeit 2, 1 p. 228, 3.*
- 737 T. Procul[ei]s Irenaeus [procurator] Caesaris *tit. Linoges rep. Ball. épigr. de la Gaule 1882 p. 9, 1.*
- EGNATIVS PROC(V)LIANVS.
- L. IVNIVS RVFINVS PROCVLIANVS.
- IVLIA PROCVLINA.
- 738 PROCVLVS proconsul Hispaniae (Baeticae) *tit. prope Asisium rep. XI 5172. Num M. Eppuleius Proculus Ti. Caepio Hispo?*
- 739 PROCVLVS, Agrippinae imperator factus, a Probo oppressus *Entrop. 9, 17; (Victoris) epitome 37, 2; vita Probi 18, 5.* „Patria Albingauni fuere, positi in Alpibus maritimis; domi nobilis, sed maioribus latrocinantibus; ipse quoque latrocinis adsuetus; huius uxor nomine Samso, antea Vitariga nominata; filius Herennianus“ *vita Firmi Saturnini Proculi et Bonosi Vopisco tributa 12, 1-5 cf. 1, 4; vita Probi 24, 7.*
- 740 Proculus, poeta olegiacus *Ovidius ex Ponto 4, 16, 32.*
- 741 Proculus, non levis auctor iuris *Digest. 37, 14, 17, actat. Neronis plurimum potuit, appellatique sunt (sectatores eius) Proculiani Pomponius Digest. 1, 2, 2, 52. Scripsit epistularum libros undecim vel plures Digest. 18, 1, 69; 19, 5, 12; 23, 4, 17; male index Digest.; libros VIII; item ex posterioribus Labconis libros tres vel plures Digest. 33, 6, 16. Citatur passim apud iuris auctores. Vix nonnulli*

- fuit Sempronius Proculus, nam *Digest. 31, 47 pro Sempronius Proculus Nepoti scribendum videtur Sempronius Nepos Procule* cf. *Krüger, Gesch. der Quellen u. Litteratur d. röm. Rechts p. 153 seq. not. 44.*
- 742 Proculus, „homo ingenio ad cetera remisso et dolicato, sed in sententiis dicendis ad puniendum paulo vehementior et infestior“ *Fronto p. 198 Naber. Fortasse idem est Eutyechius Proculus Sicoensis grammaticus Latinus, quem Marcus ad proconsulatum provexit vit. Mare. 2, 3, 5. Vide num idem sit qui sequitur.*
- 743 Proc(u)lus rhetor, qui ἐν ἀποτίξ ὑπάρτοις ἀλόξ ἰλαβε, maritus Rufinae, quae epigramma ei posuit *Aquis Sextiis (vel alibi) (CIG III 6779 = Kaibel epigr. 590 =) Kaibel IGI 2469 ubi cf. adnotationem.*
- 744 Proculus, cui divi fratres rescripserunt *Ulpianus Digesta 40, 12, 27. Fortasse praetor tutularis. Vide num idem esse possit L. Stertinius Quintilianus et. Q. Cornelius et. Senecio Proculus.*
- 745 Proculus grammaticus, doctissimus sui temporis vir, de Aegypto quaedam scripsit *vita trig. tyr. 22, 14. Fortasse idem qui scripsit χειρογράφων γραμματικῶν Photius bibl. p. 318 sqq. cod. 239. Potest etiam idem esse qui sequitur.*
- 746 Proc(u)lus sophistes, Naucratis, Athenis docebat, magister Flavii Philostrati maioris; adulescens fuit Hadriano regnante, vitam provexit usque ad nonaginta annos *Philostrati vit. sophist. 2, 21. Fortasse idem qui antecedit.*
- 747 Proculus christianus, qui Torquacion cognominabatur, Septimium Severum per oleum aliquando curaverat *Tertullianus ad Scapulum 4.*
- 748 ... VS PROC(VLVS) praetor aerarii a. 16 *CIL I 1 cd. 2 p. 74.*
- 749 ... VS PROCV[LVS] consul a. inc. VI 2018.
- 750/51 [Pro?]culus sive [Si?]culus, iuris consultus, amicus Dasumii *VI 10229, 27.*
- CN. ACERRONIUS PROCVLVS.
  - (A)esius Proculus.
  - ALFIVS PROCVLVS.
  - .. VS AMYNTIANVS PROCVLVS.
  - L. ANNEIVS DOMITIVS PROCVLVS.
  - T. AQVILLIVS PROCVLVS.
  - CN. ARRIVS CORNELIVS PROCVLVS.
  - C. Artorius Proculus.
  - AVRELIVS PROCVLVS.
  - Barbicus Proculus.
  - Caecilius Proculus.
  - M. CAELIVS FLAVVS PROCVLVS.
  - L. CALPVRNIVS PROCVLVS.
  - P. CALPVRNIVS PROCVLVS.
  - P. [CA]LPVRNIVS [PRO]C[VLVVS?] CORNELIANVS.
  - Cervonius Proculus.

- CESTIVS PROCVLVVS.
- Claudius Proculus.
- L. CLAVDIVS PROCVLVVS CORNELIANVS.
- TI. CLAVDIVS SEVERVS PROCVLVVS.
- Cocceius Proculus.
- T. COMINIVS PROCVLVVS.
- Considius Proculus.
- COR(NELIVS) PROC(VLVS).
- P. CORNELIVS PROCVLVVS.
- Q. CORNELIVS SENECEO PROCVLVVS.
- L. CREPEREIVS PROCVLVVS.
- C. CVRTIVS [PROCVLVVS?].
- M. CVRTIVS PRISCVS *cet.* ARRIVS PROCVLVVS IVLIVS CELSVS.
- DIDIVS PROCVLVVS.
- Drusius Proculus.
- C. DVCENIVS PROCVLVVS.
- EGNATIVS PROC(V)LVS.
- A. EGNATIVS PROCVLVVS.
- Q. EGNATIVS PROCVLVVS.
- ENNIVS PROCVLVVS.
- M. EPPVLEIVS PROCVLVVS TI. CAEPIO HISPO.
- Esius Proculus (*Suet. Gai. 35*) *vide* (A)esius Proculus.
- EVTYCHIVS PROCVLVVS.
- Flavius Proculus.
- ... L. FVLVIVS C. BRVTTIVS PRAESENS *cet.* CORNELIVS PROCVLVVS
... AQVILIVS VEIENTO.
- Q. FVLVIVS GILLO BITTIVS PROCVLVVS.
- Q. Gavius Fulvius Proculus.
- Iulius Proculus.
- C. IVLIVS PROCVLVVS.
- M. IVVENTIVS SVRVS PROCVLVVS.
- .. LABERIVS IV... [C]OCCEIVS LEPIDVS PROC[V]LVVS.
- Licinius Proculus.
- Q. LICINIVS SILVANVS GRANIANVS QVADRONIVS PROCVLVVS.
- LVCIANVS PROC(V)LVS.
- C. LVXILIVS SABINVS EGNATIVS PROCVLVVS.
- M. MESSIVS RVSTICVS *cet.* PRISCIANVS AFER PROCVLVVS.
- M. Messius Rusticus *cet.* Priscianus Titus(?) Proculus.
- L. NERATIVS PROCVLVVS.
- C. NONIVS PROCVLVVS.
- L. OVINIVS CVRIVS PROCVLVVS MODIANVS AFRICANVS.
- Pompeius Proc(u)lus.
- Cn. Pompeius [P]roculus.
- T. Pomp(e)ius [P]roculus.

- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA *cf.* DVGENIVS PROCVLVS RVTILLIANVS *cf.* SOSIVS PRISCVS.
- ... [P]OMPONIANVS SECVNDVS P. CEST. ... IVS PRISCVS DVGENIVS PROC[V]LVS].
- Pontius Proculus.
- PONTIVS PROCVLVS PONTIANVS.
- .. Quintus Cestianus Duccenius Proculus.
- M. RVBRENVS VIRIVS PRISCVS POMPONIANVS MAGIANVS PROCVLVS.
- SAEVINIVS PROCVLVS.
- M. SALVIDENVS PROC(V)LVS.
- SCRIBONIVS PROCVLVS.
- L. SEMPROXIVS PROCVLVS.
- M. SEMPROXIVS PROCVLVS FAVSTINIANVS.
- C. SEITORIVS [P]ROC(V)LVS.
- Silius Proculus.
- SIMONIVS PROCVLVS IVLIANVS.
- L. STERTINIVS QVINTILLIANVS *cf.* Q. CORNELIVS *cf.* SENECIO PROCVLVS.
- SVBATHIANVS PROCVLVS.
- Titius Proculus.
- L. Titius Proculus.
- Sp. Turranius Proculus Gellianus.
- M. Tuticius Proculus.
- Valerius Proculus.
- L. Valerius Proculus.
- T. Valerius Proculus.
- C. VARIIVS IVLIVS PROCVLVS.
- VETTIVS PROCVLVS *e.* Q. FVLVIIVS GILLO BITTIVS PROCVLVS.
- Vitellius Proculus.
- Ulpius Proculus.
- Q. VMBRICIVS PROCVLVS.
- L. VOLVSEIVS PROCVLVS.
- Volusius Proculus.
- Lollius Professus.
- Sex. Caesius Propertianus.

752 Sex. Propertius. *Prænommen in Donati vita Vergilii 45.* Patria eius Umbria *Prop. 1, 22, 9; 5, 1, 64 seq. 121; Stat. silv. 1, 2, 253,* probabiliter Asisium *cf. Prop. 5, 1, 125, ubi titulus C. Passenni Pauli Propertii Blaesi XI 5405 repertus est, qui municipis Propertii et ex eius posteris erat, Plin. ep. 6, 15, 1. Itaque tribus Propertio fuerit Sergia cf. tit. cit.; neque igitur propinquus eius fuisse videtur C. Propertius Postumus, qui fuerit tribu Fabia, VI 1501.* Propertius Tibullo, Propertio Ovidius successit *Orid. trist. 4, 10, 53; 2, 465; itaque natus fuerit e. a. 700/51—712/12, fortasse a. 708/46, cf. Marx de S. Pro-*

peritii vita et librorum ordine temporibusque Diss. Lips. 1884 p. 29 seq. Cynthiae anare coepit c. a. 724/30; discidium cum ea fecit c. a. 726/28; dimisit eam c. a. 732/22 secundum ratiocinationem Morxii l. c. Inter amicos Maccenatis receptus Prop. 2, 1; 4, 9, Esquilliis habitabat Prop. 4, 23, 24. Amicus Ovidii trist. 4, 10, 45 et (Volcicii) Tulli Prop. 1, 1; 1, 6; 1, 14; 1, 22; 4, 22. Cornelium Gallum modo mortuum (a. 728/26) 3, 32, 91, Cornelium Scipionem consulem (a. 738/16) commemorat 5, 11, 65. Paulo post hunc annum, neque vero ante a. 740/14 mortuus esse videtur, cf. Marx l. c. p. 73 seq. Commemorant eum praeterea Ovidius ars amat. 3, 333; remed. am. 764; Quintilianus 10, 1, 93; Martialis 8, 73, 5; 14, 189, 1; Iuvenalis 6, 7; Plin. ep. 6, 15, 1; 9, 22, 1; Apulcius apol. 10; Sidonius Apollinaris carm. 1, 260, alii, cf. locus a Murzio l. c. p. 6 collectos. De vita et scriptis eius cf. Marx l. c.; Teuffel⁵ § 246; Schanz apud J. Müller, Handb. 8, 2 p. 117—127.

753 PROPERTIVS CELER praetorius, ob paupertatem decies sestertium accepit a Tiberio a. 15 Tac. a. 1, 75.

754 C. PROPERTIVS POSTVMVS Q. f., T. n., (tribu) Fab(ia), triumvir cap(italis) et insequenti anno pro triumvir(o), q(uaestor), pr(actor) designatus ex s(enatus) c(onsulto) viar(um) cur(ator), pr(actor) ex s(enatus) c(onsulto) pro aed(ilibus) cur(ulibus) ius dixit, proco(n)s(ule) VI 1501 actatis Augusti, cf. Mommsen Hermes 4, 1870 p. 370; Staatsrecht I⁸ p. 676, 1. 4; II⁸ p. 669 seq. not. 5. Vide num idem esse possit Postunus, maritus Aeliae Gallae, qui Augustum contra Parthos proficiscentem (a. 733 = 21) secutus est Propertius 4, 12.

— C. Passenus Paullus Propertius Blaesus (XI 5405).

755 PROPINQVVS consul suffectus (a. 126) cum (C. Eggio) Ambibulo (ordinario) XV 127. 375. 1228^c.

— AVRELIVS PROPINQVVS.

— Fulvius Propinquus.

— Pompeius Propinquus.

— T. RVTILIVS PROPINQVVS.

— L. STATIVS PROSPER IVLIANVS.

— AELIA PROSPERA.

756 Protas, rhetor, Galoni aequalis et civis (igitur Pergamenus) Galen. 6, 598 Kühn. Diccrsus est Protas Pelusiota, cuius medicamentum describitur Galen. 13, 338 Kühn.

— Peregrinus Proteus.

— C. ASIN(IVS) PROTIVS QVADRATVS.

757 Protopenes, libertus ut videtur Gai, Scribonio-Pro(c)ulo in senatu interitum paravit a. 40 Dio 59, 26, 1—2 cf. Suetonium Gaius 28. A Claudio interfectus a. 41 Dio 60, 4, 4. Idem intellegendus esse videtur apud Iuvenalem 3, 120.

- 758 Protophenes, Tarsensis, grammaticus, aequalis Plutarchi *Plutarchus de sera numinis vindicta* 22 p. 563 C; *quaest. conviv.* 7, 1, 2; 8, 4, 3; 9, 2, 2; 9, 12; *amatorius* 2 p. 749.
- 759 Protophenes, auriga, socius Elagabali *vita Elagabali* 6, 3.
— M. Aurelius Proximus.
— Statius Proximus.
- 760 Ptolemaeus, frater Nicolai Damasceni *Suid. v. Ἀντίπατρος* = Müller *FHG* 3 p. 348, ubi cf. adnot.; *Ioseph. bell.* 2, 2, 3; *ant.* 17, 9, 4. Herodi Magno amicus *Ioseph. ll. cc.* Fortasse idem qui sequitur.
- 761 Ptolemaeus, Herodis Magni procurator et amicus *Ioseph. bell.* 1, 24, 1; 1, 33, 8; 2, 2, 1; 2, 4, 3; *ant.* 16, 7, 2 seq.; 16, 8, 5; 16, 10, 5, 7; 17, 8, 2; 17, 9, 3. Fortasse idem qui praecedit.
- 762 Ptolemaeus, Heraclidis filius, epistrategus Thebaidis a. 737 = 17 *tit. Aegyptius CIG* 4933 add.
- 763 Ptolemaeus, rex Mauretaniae a. 23—40 p. Chr. *Tituli ipsi positi: CIA III* 555 = *CIG* 360 (1); *Le Bas III* 1250 = *CIG* 4269 b (2); *VIII* 8927 (3); *VIII* 9257 (4); *VIII* 9342 (5); *Eph. ep.* 5, 978 (6); *libertis eius positi: VIII* 9351 (7); *VI* 20409 (8); *Eph. ep.* 5, 1014 (9); 1017 (10); 1018 (11); *fragmentum exiguum Eph. ep.* 5, 1013. Nummi: *Eckhel* 4 p. 159—161; *Mionnet* 6 p. 605 sqq. n. 57—94; *S. IX* p. 219 sqq. n. 27—40; Müller, *numismatique de l'ancienne Afrique* 3 p. 125 sqq. *Aureum unicum anni XVII illustravit Mommsen, Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1883 p. 1145 sqq. Βασιλέως Πτολεμαίου ἔχρονος *tit.* 1. M. Antonii et Cleopatrae ex Selene (vel Cleopatra *Dio* 51, 15, 6) filia nepos *Suet. Gai.* 26; *Strabo* 17, 3, 7 p. 828. Filius Iubae regis (Mauretaniae) *tit.* 1—5; *Strabo* 17 p. 828. 831. 840; *Plin. n. h.* 5, 16; *Tac. a. 4*, 23; *Suet. Gai.* 26; *Dio* 59, 25, 1. Gai Caesaris consobrinus *Suet. Gai.* 26. Rex dictus iam Augusto regnante, *patre igitur vivo, nummi Carthagine Nova ut videtur cusi*, Müller *l. c.* n. 204—207, cf. *Mommsen l. c.* p. 1146, 2. Rex Mauretaniae *Plin. n. h.* 5, 11; 13, 93; *Seneca de tranquillitate animi* 11, 12; *Tac. a. 4*, 24, 26 cf. *titulos et nummos. Cum patre in nummis paucis*, Müller *l. c.* p. 125 n. 109 sqq. Patri in imperio successit *Strabo* 17 p. 828. 831. 840, a. 22—23 p. Chr., cum in nummis anni regni eius numerentur *XVIII* et rex mortuus sit a. 40 p. Chr., cf. *Mommsen l. c.* Cum Romanos contra Tacfarinatem iuvisset, a senatu rex et socius atque amicus appellatus est a. 24 *Tac. a. 4*, 24, 26. A Gaio arcessitus et honorifice exceptus *Suet. Gai.* 35, tum interemptus est a. 40 p. Chr. *Dio* 59, 25, 1; *Seneca de tranquillitate* 11, 12; *Plin. n. h.* 5, 11; *Suet. Gai.* 26, 35. *Quod apud Senecam de tranquillitate* 11, 10 pro Pompeio Muretus coniecit Ptolemaeo, cf. *supra* n. 450.
- 764 Ptolemaeus, Agrippae minoris et Berenices procurator *Iosephus bell. Iud.* 2, 21, 3; *vita* 26.
- 765 Ptolemaeus (*Tacitus, Plutarchus*) vel Seleucus (*Suetonius, confundens*

cum nimirum cum Seleuco mathematico inq. Vespasiani, Tac. h. 2, 78 [O. H.], mathematicus, qui Othonem ad imperium capessendum incitavit Tac. h. 1, 22; Plut. Galb. 23; Suet. Otho 4. 6; cf. Iuvenalem 5, 557 sqq.

767 Ptolemaeus, Naucratica, sophistes, Herodis Attici auditor, senex in Aegypto mortuus Philostratus vitae sophist. 2, 15; 2, 26, 5.

768 Ptolemaeus, anticus Galeni, cuius medicamenta describuntur Galen. 12, 789. 584; 13, 101. 849. 853 Kühn.

769 Ptolemaeus Caesario, filius Cleopatrae et, sicut fingebatur, C. Caesaris, rex Aegypti dietus a. 712 = 42_t rex regum a. 720 = 34, interfectus a. 724 = 30 Dio 47, 31, 5; 49, 41, 1; 50, 1, 5; 51, 15, 5; Plut. Anton. 81 scy.

770 Ptolemaeus Philadelphus, M. Antonii et Cleopatrae filius, regnum accepit a. 720 = 34, ab Augusto a. 724 = 30 servatus Livius per. 132; Dio 49, 32, 4; 49, 41, 3; 51, 15, 6; Plut. Anton. 54 cf. 87. Postea non iam memoratur. De aetate eius cf. Gardthausen, Augustus u. seinr Zeit 2, 1 p. 170 scy.

— Claudius Ptolemaeus.

— Hereunius Ptolemaeus.

— P. Herennius Ptolemaeus.

— L. Agrius Publeius (?) Bassus.

771 PVBLIA MA[MER] TI[NA] *supplevit O. H.* . . . CIA . . . SSA elarissima femina Lanciani *silloge aq. 69.*

— PVBLIA PRISCA (Dio 58, 4, 6) *vide* MVTILIA PRISCA.

— PVBLIA VALERIA COMASIA v. *sub* VALERIA.

772 PVBLIANA uxor Arrii consularis (ἄρριου) *Kaibel IGI 1960 (= epiqr. 674 = CIG 6275). Non diversa videtur ab* Oscia Modesta Cornelia Publina *cf. Dessau Hermes 28, 1893, 157 scy.*

— OSCIA MODESTA CORNELIA PVBLIANA.

773 Publicius aduoduu senex Septiciam uxorem duxit aetate Augusti, *Valerius Maximus 7, 7, 4.*

774 Publicius libertus quidam Pompeio Magno similis *Plin. n. h. 7, 53.*

775 Publicius, auctor iuris *Digesta 31, 50, 2; 35, 1, 51, 1; 38, 17, 2, 8. Diversus videtur esse a* Publicio (*scribendum videtur* Publicio) Gellio, qui fuit *Cicronis temporibus, Pomponius Digesta 1, 2, 2, 44 cf. Krüger Gersch. d. Quellen u. Litt. d. röm. Rechts p. 66 not. 59, 64.*

776 C. Publicius Antinius Probus, procurator Augustorum (provinciae Daciae Porolissensis, ut videtur) *tit. Napocae vrp. III 856.*

— L. PVBLCIVS CELSVS *vide* L. PVBLCIVS CELSVS.

777 PVBLCIVS CERTVS praetorius a. 98 (*cf. Tac. Agr. 45; Mommsen ind. Plin. p. 423*), praefectus aerarii a. 96-97 a Plinio accusatus, paulo post morbo implicitus decessit *Plin. ep. 9, 13.*

778 Public(i)us Florianus (publicum libri optimi, publicum vulgo, publicum Mommsen), tribunus praetorianorum a. 193 *vita Didii Iuliani 2, 4.*

- Publicius Gellius *vide* Publicius n. 775.
- 779 C. PVBLICIVS (Pobl-*acta Arr.*) MARCELLVS consul suffectus a. 120 mense Maio cum T. Rutilio Propinquo *acta Arr. VI 2080. Idem videtur* Publicius Marcellus, qui ἐπὶ τὴν κίβησαν τὴν Ἰουδαίαν μεταβήσκει ἀπὸ Συρίας, itaque legatus Syriae fuit c. a. 132—135 *tit. Ancyran* CIG III 4033 (= *Wadd. III 728 = Arch. epigr. Mitth. 9 p. 118 n. 75*) et 4034. Hadrianus Publicio Marcello rescripsit *Digest. 1, 5, 18. Pro* Polaenum et Marcellum *in vita Hadriani 15, 4* Publicium Marcellum *conicit Zumpt comm. epigr. 2, 1854 p. 16.*
- 780 [PV]BLI[CIVS?] TVLLVS proconsul Asiae sub Traiano c. a. 103—114, *nummus Sardianns Mionnet IV p. 125 n. 709 = Waddington fastes n. 116. Legatur ΒΑΙλίωv ΤΟΥΛΛΑΟΥ; sive vestigia litterae Υ nute ΒΑΙ (sicut etiam legi potest pro ΒΑΙ) agnovit Waddington, ita ut sit nunt Publicius aut Publilius Tullus.*
- T. HATERIVS NEPOS ATINAS PROBVVS PVBLICIVS MATENIANVS.
- Q. Marcus Turbo Fronto Publicius Severus.
- 781 [P]OBLICIA BASSILLA TORQVATA, L. f., clarissima femina *tit. Cirtensis VIII 7065.*
- FLAVIA PVBLICIA.
- GELLIVS PVBLICOLA.
- L. GELLIVS PVBLICOLA.
- L. VALERIVS POPLICOLA BALBINVS MAXIMVS.
- L. VAL(ERIVS) HELVIDIVS PRISCVS [PV]BLICOLA.
- M. VALERIVS MESSALLA PVBLICOLA CORVINVS.
- C. VIPSTANVS POPLICOLA.
- L. VIPSTANVS POPLICOLA.
- L. VIPSTANVS PVBLICOLA MESSALLA.
- 782 L. PVBLILIVS CELSVS (*sic XI 3614; L. Publicius Celsus tegula XIV 4089, 6 = XV 2157 neglegenter ut videtur scripta; Celsus alibi*) consul suffectus a. inc., consul ordinarius II a. 113 cum C. Clodio Crispino (Crispo *teg. cit.*) *fasti. Statuam eius posuit Traianus c. a. 113—114, Dio 68, 16, 2. Inimicus Hadriani privati vita Hadr. 4, 3. Cum coniurationem cum (A. Cornelio) Palma, (C. Avidio) Nigrino et Lusio Quietio inisset, Hadriano invito, ut ipse dicebat, Bais occisus est a. 118 Dio 69, 2, 5; vita Hadr. 7, 1—2; cf. 4, 3. Vile nam ad eum referendi sunt tituli V 7153 (... o Cam. Celso ...), IX 688 (L. Publico Celso Patruino), IX 686 (L. P. D. Patruinus), cf. Borghesi 5 p. 13.*
- 783 PVBLILIVS IVSTVS clarissimus puer, nepos Petronii Ius[ti] *tit. Numidicus VIII 4233.*
- 784 Publilius Memorialis, procurator Vespasiani (Corsicae) c. a. 72—74. X 8038. *cf. Klein VB 1 p. 259 seq.*
- 785 Publilius Sabinus, praefectus praetorio Vitellii a. 69 *Tac. hist. 2, 92 (ubi cod. P.); 3, 36 (ubi cod. Plubilium).*
- [PV]BLI[LIVS?] TVLLVS *vide* [PV]BLI[CIVS?] TVLLVS.

- 786 PVBLILIA CAECILIANA clarissima puella VIII 4233.
- 787 PVBLILIA NVMIS[IANA?] clarissima puella VIII 4233.
- 788 PVBLIVS proconsul (Asiae)? *tit. Smyrnacus CIG II 3188 (wiki dubius)*.
- 789 Publius, amicus Martialis (p. 1, 109; 2, 57, 3; 7, 72, 7; 7, 87, 3; 10, 98, 11).
- 790 Publius, magister Galeni, cuius medicamenta describuntur *Galen. 13 p. 852. 533. 842 cf. p. 281 Kühn*.
- 791 L. PVBLIVS CELSVS PATRVINVS consularis vir, curator reipublicae (Herdoniae) IX 688. *Confertur cum L. Publilio Colso supra n. 782. et cum L. P(ublilio?) D. . . . Patruino viro clarissimo IX 686.*
— L. PVBLIVS PETRONIVS VOLVSIANVS v. supra n. 239.
- 792 Pude(n)s, eques alarius *Ioseph. bell. 6, 2, 10*.
- 793 Pudens, procurator ut videtur Faustinae minoris, litteras eius curabat, quas litteras Marcus Faustina mortua deleri iussit a. 176 *Dio 71, 29, 1. Fortasse ille procurator Faustinae, cuius filiam Marcus concubinam sibi adscivit post a. 176, vita Marci 29, 10.*
- 794 Aulus Pudens (*sic Mart. 7, 97, 3 cf. 6, 58, 1. 6; alibi aut Aulus aut Pudens*), ex Umbria oriundus *Mart. 7, 97; 13, 69*, centurio primipilaris *Mart. 5, 48, 3 cf. 1, 31, 3*, maritus Claudiae Peregrinae *Mart. 4, 13, 1*, amicus Martialis 1, 31; 4, 13, 29; 5, 28, 48; 6, 54, 58, 78; 7, 11, 14, 97; 8, 63; 9, 81; 11, 38; 12, 51; 13, 69; cf. *Friedländer ad 1, 31*.
- 795 . . . TILIVS PVDEN[S?] legatus Aug. pr. pr. provinciae Thraciae *Arch. epigr. Mitth. 1886 p. 241, tit. Sardicae rep.*
- 796 [Pu]dens, vir egregius, procurator Marci et Veri, praeses (Mauretaniae Caesariensis) a. 167, *duo exempla eiusdem tituli Mauritanici Eph. ep. 5, 955. 1302.*
— L. ARRIVS PVDENS.
— P. Attius Pudens Rufinus Celsianus.
— Sex. Baius Pudens.
— Q. Caece(i)lius Pudens.
— A. Carminius Pudens *signo [I]thacius*.
— P. FL(AVIVS) PVDENS POMPONIANVS.
— C. IVLIVS PVDENS.
— C. IVLIVS POMPONIVS PVDENS SEVERIANVS.
— LABIENVS PVDENS CAECILIANVS.
— Maevius Pudens.
— C. MARIVS PVDENS CORNELIANVS.
— C. Octavius Pudens Caesius Honoratus.
— Q. SERVILIUS PVDENS.
— Sicinius Pudens.
— A. TERENTIVS PVDE(S)S.
— OLVS TERENTIVS PVDENS VTTEDIANVS.
— VALERIVS PVDENS.

- 797 Pudentianus, Epicureus *Galen. 19 p. 48 Kühn.*
 — M. ANTONIVS MARTIALIS PVDENTIANVS.
 — Acmilin Pudentilla.
- 798 Pulcher, geometres sub Tiberio *Phlegon frg. 43, Müller FHG 3 p. 621.*
 — Claudius Pulcher.
 — P. CLAVDIVS PVLCHER.
 — M. TINEIVS OVINIVS CASTVS PVLCHER.
 — CLAVDIA PVLCHRA.
- 799 SEX. PV[L]FENNIVS SALVTARIS M. LVCCIVS VALERIVS SEVERVS PLOTIVS CILO M. f. tribu Teretina, quattuorvir viarum curandarum, quaestor pro pr. prov. Achaiae, patronus coloniae (Venafr) X 4864.
 — Pulio *vide Pusio infra n. 808.*
- 800 L. PVLLAIENVS GARGILIVS ANTIQVVS (*sic. tit.; Γαργίλιος Αντικος sive Αντικος mummy*) decemvir stlitibus iudicandis, tribunus latielavivus legionis III Gallicae, quaestor candidatus Augusti, tribunus plebis, praetor, curator viae Clodiae Cassiae Ciminiae trium Traianarum, legatus legionis I Minerviae *tit. Perinthius III S. 7394.* Legatus Augustorum (Marci et Veri) propr. provinciae Thraeciae *tit. cit.; mummy urbium Thracicarum Pautaliae, Perinthis, Philippopolis, Plotinopolis capita exhibentes cum Pii tum Marci et Veri.* Consul designatus *tit. Pater eius videtur esse Gargilius Antiquus proconsul (Asiae) sub Hadriano.*
 — ALBIVS PVLLAIENVS POLLIO.
- 801 PVLLAIENA CAELIANA, clarissima femina, (uxor) Q. Marci Victoris Felicis Maximilliani *tit. Apulensis III 1118.*
- 802 CN. PVLLIVS POLLIO feti[alis, decemvir] stlitib(us) iud(ieandis) ex s(enatus) c(onsulto), tr(ibunus) pl(cbis), praec[tor], ... proco(n)s(ul) [pr]ovinciae Narb(onensis), [legatus imp. Caes.] Augus[ti] in Gallia Comat[ia] itemque in Aquita[nia], Athena[s] ivit ab imp. Caes.] August[us] legatus in [Achaia], (duum)vir quinquenna[li]s... *tit. Foro Clodii rep., Dessau inser. Lat. 916; Mommsen Eph. ep. 7, 446 supplicet et commentario illustravit.*
 — VELIA PVMDIA MAXIMILLA.
 — L. Vibrius Punicus.
 — M. VLPIVS PVPES MAXIMVS.
- 803 [PVPIEN]IVS? c(larissimus) p(uer) VI 1087 b, filius ut videtur (M. Clodii) Pupieni Maximi c. v. cos. II *in eiusdem tituli fragmentis a et c nominati cf. add. p. 844, probabiliter eius qui a. 238 regnavit; itaque fortasse idem est T. Clodius M. f. Pupienus Pulcher M[aximus] XIV 3593, qui et ipse imperatoris filius habetur.*
- 804 M. PVPIENIVS AFRICANVS (*praenomen VI 2001; nomen gentile VI 2009; cognomen alibi*) consul ordinarius a. 236 cum Maximino iup. *iusti.*

- IMP. CAES. M. CLODIVS PVPIEN(I)VS MAXIMVS AVGVSTVS.
 — T. CLODIVS PVPIEN(I)VS PVLCHER M[AXIMVS].
 — M. VLPIVS PVPIENIVS SILVANVS *signo* GENNADIUS.
- 805 PVPIENIA SEXTIA PAU[LINA] CETHEGILLA. *Tituli: VI 1087 a (1); XI 1740 Volaterris rep. (2); fragmentum urbanum Bull. comm. 1881 p. 29 ad n. 467 (3). Ad eandem pertinere videntur tit. urbanus VI 26529 (4) et fistula plumbea urbana ap. Lanciani silloge aq. n. 517 (5). Pupie[nia] Sext[ia] Pau[lina] Cetheg[illa] tit. 1; [Pupieni]a Sex[tia] [Cethegill]a Pau[lina] tit. 3; Pupicia Cethegilla tit. 2; Sextia Cethegilla tit. 4; Sextia Cethegilla tit. 5. C(larissima) p(uelle) tit. 1, 2. Filia (M. Clodii) Pupieni Maximi c. v. eos. II tit. 1 a et c cf. add. p. 844, scilicet eius qui a. 238 regnavit, cf. Borghesi 5 p. 495.*
- 806 L. Pupius Praesens, L. f., tribu Sabatina, procurator Augusti ad ripas Tiberis (πρὸς ἄλ[υ]θου; Τιβέραω;), procurator Claudii et Neronis (*itaque a. 54*) provinciae Galatiae tit. *Iconii rep. CIG 3991 add. L. Pupius Praesens procurator Neronis tit. ap. Sagalassum rep.. American journal of archaeology 1886 p. 129.*
- 807 PVSIO consul suffectus *a. inc.* cum Pegaso temporibus Vespasiani *Inst. 2, 23, 5; Gai. 1, 31; 2, 254.*
- 808 Pusio (Pulio 55, 34, 2), eques Gallus *Dio 56, 11, 2; 55, 34, 2.*
- 809 Pusio homo procerus aetate Augusti *Plin. n. h. 7, 75 = Solin. 1, 88.*
 — L. CORNELIVS PVSIO.
- 810 Puteolanus, auctor iuris; liber eius primus assessoriorum *Ulpianus Digest. 2, 14, 12.*
- 811 Pylades (I) Cilix *Suetonius (apud Hieronymum) ed. Roth p. 301.* pantomimus et saltator Augusti aetate *Seneca exc. contror. 3 praef. 10; Seneca nat. quaest. 7, 32, 3; Suet. l. c.; Macrobius sat. 2, 7, 12-19; Zosimus 1, 6, 1.* Cum veteres ipsi canerent et saltarent, primus Romae chororum et fistulam sibi praecinere fecit c. a. 732-22 *Suet. l. c.* Augustus eum urbe atque Italia summovit *Suet. Aug. 45; Dio 54, 17, 4;* mox eum reduxit c. a. 736/18 *Dio 54, 17, 4.* Pylades ἐποίησε πανόργανον τῆς ὑπεργήρω; ὧν c. a. 752/2 *Dio 55, 10, 11;* οὗ ἕταρον καὶ σύγγραμμα περὶ ῥηγγήσεω; *Athenaeus 1, 37.* Controversia eius cum Bathyllo et dictum eorum Augusto *Dio 54, 17, 5.* Hylas discipulus eius *Macrob. sat. 2, 7, 12.* Stat per successores Pyladis et Bathylli domus *Seneca nat. qu. 7, 32, 3. De arte eius cf. Athen. 1, 37 seq.; Plut. quaest. conv. 7, 8, 3; Macrob. sat. 2, 7, 12-19. Cf. Friedländer Sittengesch. 2^e p. 461. Idem potest esse qui sequitur.*
- 812 Pylades (I?), *Pompeis pantomimum exhibuit, tit. Pompeianus X 1074 d. Fortasse idem qui antecessit.*
- 813 Pylades (II), unus ex saltatoribus, a Traiano adamatus *Dio 68, 10, 2. Fortasse idem qui sequitur, cf. Mommsen ad V 7753; Friedländer Sittengesch. 2^e p. 625.*

- 814 P. Aelius Pylades (II?), Aug. lib. (*itaque ab Hadriano manumissus*). pantomimus hiconica, magister L. Aurelii Augg. lib. Pyladis (III) V 7753 cf. *Fronto p. 115 Naber. Cf. n. 813 et 815.*
- 815 L. Aurelius Pylades (III), antea Thococritus. *Tituli: V 7753 (1); V 5889 (2); Eph. ep. 8, 369 Puteolanus (3), cf. Mommseni commentarium. Röm. Mith. d. arch. Instituts 3, 1888 p. 79-83.* L. Aurelius Aug. (Veri) lib. Pylades t. 3; L. Aurelius Augg. (Marci et Veri) lib. Pylades t. 1; Theocritus Augg. lib. Pylades t. 2; Pylades alibi. Discipulus P. Aelii Pyladis (II?) t. 1. Pantomimus (cf. t. 2) temporis sui primus, hiconica (cf. t. 1) coronatus IIII, patronus parasitorum Apollinis, sacerdos synodi, honoratus Puteolis d. d. ornamentis decurionalibus et dumviralibus, augur, ob amorem erga patriam et eximiam liberalitatem in edendo munere gladiatorum *sub Commodo honoratus titulo 3. Commemorant eum Fronto p. 115 Naber et Galenus 14 p. 632-635 Kühn. Fortasse idem qui sequitur, cf. Mommsen ad tit. 1: Friedländer Sittengesch. 6^e p. 625.*
- 816 Pylades (III?), saltator, quem Didius Iulianus ad ludendum adhibuit a. 193 *Dio 73, 13, 1. Cf. n. 815.*
- 817 [Pylaemenes, Amyntae regis filius *tit. Ancyranus CIG 4039.*
- 818 Pyrallianus, familiaris Aristidis 26 p. 519 *Dindorf.*
- 819 Pyrallis, a Gaio Caesare prostituta *Suet. Gai. 36.*
- 820 Pyralus *Fronto ad am. 1, 18 p. 186 Naber. Num Paralius vita Commodi 4, 4?*
- 821 Pyramus, medicamentum eius *Galen. 12, 777 Kühn.*
- 822 Pyrrha, meretrix *Horatius carm. 1, 5.*
— Claudius Pyrrhicus.
- 823 Pyrrhus, praeceptor certaminis gymnici *Seneca de ira 2, 14, 3.*
- 824 Pyrrhus, ad quem scripsit *Horatius carmen 3, 20.*
- 825 Pyrrós (*sic cod. Voss.*) de machinationibus scripsit *Vitruvius 7, 14.*
- 826 Pythagoras libertus, cui Nero nupsit a. 64 *Tac. a. 15, 37; Dio 62, 28, 3; 63, 13, 2; 63, 22, 4; Martialis 11, 6, 30.*
- 827 Pythias, ancilla Octaviae *Dio 62, 13, 3-4; Tac. a. 14, 60 (ubi nomen non additur).*
- 828 Pythicus, medicamentum composuit *Galen. 12 p. 889 Kühn.*
- 829 Pythio, medicamentum eius *Galen. 13 p. 536 Kühn.*
- 830 Pythius, medicamentum eius *Galen. 12 p. 879 Kühn.*
- 831 Pytho Nisibensis, modo mortuus *Plutarch. de sera numinis vindicta 21 p. 563 A.*
- 832 Pytho, adolescens Macedo, a Demonacte derisus *Lucian. vit. Demon. 15.*
- 833 Pythocles, filius Polyceratis Sicyonii, amici Plutarchi *vita Arati 1.*
- 834 Pythodorus Philometor. *Tituli: CIA III 547 (1); Eph. ep. 2 p. 256 in Bizyae ruinis rep. (2); Smyrnaeus filio eius positus Eph. ep. 1 p. 270 (3); Ozyriemus in honorem filiae eius positus. Monatsberichte*

- der Berliner Akademie 1874 p. 16 (4). *Nuumi: v. Sallet. Beiträge zur Geschichte und Numismatik der Könige des Bosphorus und Pontus 1866 p. 69; Waddington, revue numismatique 1866 p. 424; Giel, Beiträge zur Numismatik Südrusslands 1886 p. 12. 19. Pythodorus Philometor tit. 1. 3. 4; Pythodorus alibi. Filia Pythodori Tralliani (n. 835) Strabo 12, 3, 29 p. 555; 14, 1, 42 p. 649 et Antoniae (triumviri filiae) tit. 3 cf. Mommsen Eph. ep. 1 p. 271 seq. Uxor Polemonis (I) regis tit. 3. 4; Strabo 12, 3, 29 p. 556, cui e. a. 742/12 nupsit, cf. Mommsen Eph. ep. 1 p. 271 seq. E tribus liberis eius filius alter privatus mansit Strabo 12, 3, 29 p. 556, alter Zeno appellatus, cui tit. 3 positus est, cf. Tac. a. 2, 56, filia Antonia Tryphaena, cui tit. 4 positus. Marito mortuo, quoque aliquamdiu una regnaverat, successit in regno Ponti e. a. 746/8, Strabo 12, 3, 29 p. 556. Regina tituli; nummi sub Augusti et Tiberio cusi; de annis eorum cf. Giel l. c. Quae regiones ad eius regnum pertinebant, enumerat Strabo 11, 2, 18 p. 499; 12, 3, 31 p. 557; 12, 3, 37 p. 559 seq. Archelao (regi Cappadociae) nupsit eique (a. 17 p. Chr.) superstes fuit Strabo 12, 3, 29 p. 556. Regnavit etiam, quo tempore (e. a. 19—22) Strabo librum 14 scripsit p. 649. In Thracia (apud filiam nepotesque) versata est e. a. 21 p. Chr. tit. 2 cf. Tac. a. 3, 38; Mommsen Eph. ep. 2 p. 256. Γυνὴ αἰφρον καὶ θανάτῃ προίσταθα πρᾶγματων Strabo 12, 3, 29 p. 555. Cf. stemma sub Polemone (I).*
- 835 Pythodorus, Nysaeus, deinde Trallianus, Pompei (Magni) amicus, divitissimus, pater Pythodoridis reginae Ponti (n. 834), Strabo 14, 1, 42 p. 649; 12, 3, 29 p. 555. Nupsit ei Antonia triumviri filia, cf. Mommsen Eph. epigr. 1 p. 270 seq. Idem fortasse intellegendus apud Senecam contror. 2, 4, 8: „Latro pro Pythodoro Messalae orationem recitavit.“
- 836 Pythodorus statuarius, item alter cognominis Plin. n. h. 36, 38.
- 837 Pythodorus, Marci aetate Digest. 5, 3, 25, 16.
- 838 Pythodorus, cuius filius Antoninus cum Aristide colloqui visus est Aristid. orat. 23 p. 453 Dindorf.
- M. Aurelius Pythodorus.

Q

- Hostius Quadra.
 — T. FLAVIUS IVLIANIVS QVADRATIANVS.
 — L. NAEVIUS QVADRATIANVS.
 — VLPIVS QVIRINIVS QVADRATIANVS.
 — CALPURNIA QVADRATILLA.
 — VMMIDIA QVADRATILLA.

1 QVADRATVS (Κοδρατίων Philostratus), ὁ ὕπατος, τὸν Φαβερίου τρέπον σοφιστῶν Philostr. vit. sophist. 2, 6. Proconsul Asiae, rhetor amicus

- Aristidis Aristid. I p. 116. 451. 521. 523. 531 Dindorf (sine dubio idem). Waddington fastes n. 144 cum confert cum Statio Quadrato eos. a. 142 et proconsulatum Asiae attribuit a. 154/55; Schmid Rhein. Museum 48, 1893 p. 79 seq. cum confert cum A. Avillio Urinatio Quadrato eos. a. 156 et proconsulatum Asiae attribuit a. 165/66.*
- 2 QVADRATVS coniurationem cum Lucilla in Commodum iniit, qua patefacta occisus est (c. a. 182) *Dio 72, 4, 6; vita Commodi 4, 1-4; Herodianus 1, 8, 4-8. Marcia eius concubina fuerat Dio 72, 4, 6. Fortasse idem est M. Um(m)idius (sic scribendum videtur pro Mummio) Quadratus consobrinus Commodi et Lucillae vita Marci 7, 4.*
- 3 Quadratus, discipulus apostolorum, librum pro Christiana religione Hadriano dedit *Eusebius hist. eccl. 4, 3; Hieronymus vir. ill. 20; chron. a. Abr. 2140. 2142; Orosius 7, 13; Photius cod. 162 p. 106 a Becker.*
- 4 Quadratus, medicamentum eius *Galenus 13 p. 1034 Kühn.*
- 5 ... TIVS QVADRATVS legatus Aug. pr. pr. (Lusitaniae) *II 189 cf. S. p. 810. Cogitabant de C. Antio Iulio Quadrato, non recte.*
- 6 [... QV]ADRATVS MAESIANVS CELSVS decemvir [atlitibus iudicandis...] tribunus militum pro legato, quaestor urbanus ... *tit. Suessanus X 4749.*
- C. ANTIVS A. IVLIVS QVADRATVS.
- C. ASIN(IVS) PROTIVS QVADRATVS.
- ASINIVS QVADRATVS.
- C. ASINIVS QVADRATVS.
- AVILLIVS QVADRATVS.
- A. AVILLIVS VRINATIVS QVADRATVS.
- Calpurnius Quadratus.
- A. IVLIVS QVADRATVS.
- P. MAXILIVS VOPISCVS *cet. IVLIVS QVADRATVS BASSVS.*
- Satellius Quadratus.
- Seius Quadratus.
- C. SENTIVS SEVERVS QVADRATVS.
- L. (?) STATIVS QVADRATVS.
- M. VALERIVS QVADRATVS.
- L. VERATIVS QVADRATVS.
- Q. VIL[LIVS?] TITIA[NVS] QVADRA[TVS].
- C. VMMIDIVS DVRMIVS QVADRATVS.
- C. VMMIDIVS QVADRATVS.
- M. VMMIDIVS QVADRATVS.
- Volumnius Quadratus.
- L. QVADRONIVS MINICIVS NATALIS VERVS *vide L. MINICIVS NATALIS QVADRONIVS VERVS.*
- T. IVLIVS MAXIMVS *cet. A. QVADRON[IVS] L. SERVILIVS VATIA cet.*

- Q. LICINIVS SILVANVS GRANIANVS QVADRONIVS PROCVLVS.
- L. MINICIVS NATALIS QVADRONIVS VERVS.
- OFANIA QVARTA.
- Annia Quartilla.
- DANACIA QVARTILLA AVRELIANA.
- 7 .. QVARTI[NVS] consul suffectus a. 130 cum [. . .] Ca]ssio Agri[ppa?] *acta Arv. VI 2083. Fortasse idem qui sequitur.*
- 8 .. QVARTINVS fortasse tribu [A]ni(ensi), a. 138 scribendo adfuit senatus consulto de nundinis saltus Beg. VIII S. 11451 = 270. *Fortasse idem qui antecedit.*
- 9 QVARTINVS (*Herodianus*) vel TITVS (*vita trig. tyr.*; ticus *vita Mazimini*) consularis (?) et amicus Alexandri, invitus a sagittariis Osrhoenis contra Maximinum imperator factus, mox interfectus *Herodianus* 7, 1, 9-10 = *vita Maximini* 11, 2-4. Maritus Calpurniae *vita eius (trig. tyr. 32, 5) plerumque facta ut videtur.*
- TI. CLAVDIVS QVARTINVS.
- C. LABERIVS QVARTINVS.
- CONSIVS QVARTVS.
- Marcius Quartus.
- Sernius Quartus.
- STERTINIVS QVARTVS.
- 10 QVIETVS (Κοῦῆτος *Plutarchus*, L. Quintus male *Macrobius*, qui *Plutarchum exscripsit*) praeses (ἀνθύπατος) provinciae alicuius Domitiani temporibus, amicus Plutarchi *Plut. quaest. conv. 2, 1, 5 p. 632 A; Macrobi. sat. 7, 3, 15.* Ad Quietum (*cod. Κόνη, scr. Κόητε*) eundem ut videtur misit Plutarchus libellum de sera numinis vindicta p. 548 sqq., item ad Nigrinum et Quietum (*cod. Κόντε, scr. Κόητε*) fratres disputationem de fraterno amore p. 478 B. *Videtur intellegendus esse T. Avidius Quietus*, legatus Britanniae a. 98, proconsul Asiae a. 125/126, frater C. Avidii Nigrini, cf. Patzig, *Quaestiones Plutarchae* 1876 p. 48-51.
- 11 QVIETVS (*Quetus III 1661; Κούτος fasti Graeci*) consul ordinarius a. 272 cum Veldumniano *fasti.* Cf. *Postumium Quietum.*
- AVIDIVS QVIETVS.
- T. AVIDIVS QVIETVS.
- T. AVRELIVS QVIETVS.
- Cluidienus Quietus.
- IMP. CAES. T. FVLVIYS IVNIVS QVIETVS AVG.
- LVSIVS QVIETVS.
- POSTVMIVS QVIETVS.
- VENIDIVS QVIETVS.
- Quint- vide Quint.
- 12 Quintianus, amicus Martialis 1, 52, 1; 5, 18, 10. *Cogitari potest de Pompeio Quintiano, Plin. ep. 9, 9.*

- AFRANIVS QVINTIANVS.
- TI. ALLIENIVS SICINIVS QVINTIANVS.
- Appius Quintianus.
- T. CAESERNIVS STATIVS QVINCTIVS MACEDO QVINCTIANVS.
- L. TI. CLAVDIVS AVRELIVS QVINTIANVS.
- CLAVDIVS POMPEIANVS QVINTIANVS.
- IVLIVS QVINTIANVS.
- M. LICINIVS QVINTIANVS AEMILIANVS.
- Numisius Quintianus.
- Pompeius Quintianus.
- L. RAGONIVS VRINATIVS LARCIVS QVINTIANVS.
- L. RAGONIVS VRINATIVS TVSCENIVS QVINTIANVS.
- 13 QVINTILIANVS (Κωνταν- *nummi*) legatus consularis (ΥΠ *vel* ΥΠΙΑ = ὑπατικός *nummi*) Moesia inferioris sub Antonino Severi f. (a. 212 — 217) *nummi Marcianopolitani*. *Neque nomen gentile Cl(audius) neque praenomen L(ucius) certa sunt, cum illud non sit nisi in nummis dubiis et pro ΥΠ. A. semper legendum sit ΥΠΙΑ., cf. Pick, Wiener numism. Zeitschr. 23, 1892 p. 44 seq.*
- 14 Quintilianus, maritus Tutiliae, cum eius filia Tutili neptis sit, amicus Plinii *Plin. ep. 6, 32*.
- 15 Quintilianus, aequalis Galeni *Galen. 14 p. 651 Kühn*.
- 16 Quintilianus, cui Severus et Antoninus rescripserunt a. 208 *cod. Iust. 7, 45, 1. Idem videtur ac C. Iulius Quintilianus, praefectus vigilum a. 210 VI 1057—1059*.
- 17 .. TONIVS QVINTILIANVS (*sic Frontinus; ... nio Quinctiliano acta Arr.*) consul suffectus secundo semestri a. 38 cum Ser. Asinio Celere *Frontinus uq. 102; acta Arvalium a. 38 VI 2028 d 18; cf. Mommsen ad CIL IX 3017. Nipperdey (ad Frontinum) et Henzen (ad acta Arr.) de .. Nonio Quinctiliano cogitant. Idem potest esse Quintilianus tribunus plebis a. 32 Tac. u. 6, 12, cf. Henzen acta Arr. p. 192*.
- Q. Ac.... Quinctil[ianus].
- Tib. Cl(audius) Quintilianus.
- M. COCVLNIVS QVINTILLIANVS.
- M. Fabius Quintilianus.
- C. Iulius Quintilianus.
- ... NONIVS QVINCTILIANVS.
- L. NONIVS QVINTILIANVS.
- SEX. NONIVS QVINCTILIANVS.
- P. OCTA(VIVS) LVTATIVS QVINTILIANVS.
- L. STERTINIVS QVINTILIANVS *et*. SENECIO PROCVLVS.
- L. STERTINIVS QVINTILLIANVS *et*. CLODIVS NVMMVS.
- 18 [QVINCT?]ILIIVS C. f. VI 1564, *ubi est: .. [adlecto in amplissimum] ordinem inter praetorios iudicio .....*, ab epistulis Latinis, procura-

tori summarum ratio[rum, ... procuratori prov. A]siae, iuridico Alexandriae, ab epistulis [Latinis adiutori?, procuratori prov.] Macedoniae, ab commentariis Cornelii Re[pentini pr. pr.]. *Pii et Marci temporibus.*

- 19 SEX. QVINTILIVS CONDIANVS. *Fistula plumbea prope Romam rep. ap. Lanciani silloge aq. n. 194, ubi est: „II Quintiliorum Condiani et Maximi.“* Sex. Quintilius Condianus (II 1332) vel Condianus (VIII S. 14583; XV 1144; alibi) in consulatu. Sextus Condiciani (Condiani Casaubonus) filius male vita Commodi 4, 9; *debebat esse: Sextus Condianus (Q 20) Maximi (Q 24) filius cf. Dio 72, 6, 1. Alibi cum Maximo fratre (Q 24) coniungitur; dicuntur igitur Quintilii apud scriptores semelque in consulatu (XIV 246).* Sexti filius, tribu Aniensi cf. titulum fratris XIV 2609.

Quintiliorum familia Alexandria Troade oriunda *Philostratus vita sophist. 2, 1, 11 cf. III 284 = Wadd. 1037. Filius aut nepos Sex. Quinctilii Valerii Maximi (Q 23). Frater Sex. Quinctilii Valerii Maximi (Q 24) cf. fist. cit.; II 1332; Dio 72, 5, 3 seq.* Fratres concordia clari (*Ammianus 28, 4, 21*) οὐδὲ ἐν ταῖς ἀρχαῖς διεχωρίσθησαν, sed ἕρπον ἑμοῦ *Dio 72, 5, 4. Ἄμφω τῆς Ἑλλάδος ἱερχέτην Philostratus vit. sophist. 2, 1, 11 cf. 10, ita, ut videtur, ut alter proconsul, alter eius legatus esset; revera Maximus legatus provinciae Aethiopiae fuit c. a. 148—150, certe ante consulatum a. 151, XIV 2609; itaque Condianus tum proconsul Aethiopiae fuisse videtur; neque obstat temporum ratio; nam fieri potest, ut ea, quae Philostratus l. c. narrat, non uno anno gesta sint, sed interiecto temporis quodam spatio, quod indicat verbis μετ' ἐξάμηνον γὰρ τῶν ἐκκλησιῶν c. q. s. Res igitur ita se habere videtur: Quintilii c. a. 148—150 Aethiopiae praecerant. Tum discordia inter vos et Herodem orta. Ex hoc tempore Herodi in re publica Atheniensi gerenda adversarii nonnulli existerunt, quos viginti fere annis post Herodes senex apud Marcum Sirmii morantem c. a. 169—170 reos facit. Denique quod Herodes de Quintiliis ab Augusto dilectis ad Marcum facete dixit (*Philostr. vit. soph. 2, 1, 11 init.*) id non cohaeret cum Quintiliorum magistratu, potest tamen eodem fere tempore (c. a. 148—150) ab Herode magistro ad Marcum Caesarem dictum esse. Consul ordinarius a. 151 cum fratre *fasti*. Divi fratres (a. 161—169) eis rescripserunt *Ulpianus Digesta 38, 2, 16, 3*. Marcum in orientem comitati cum eo Smyrnae versantur a. 176 *Philostr. vit. soph. 2, 9, 2*. Bellum Sarmaticum non possunt conficere a. 177—178 *Dio 71, 33, 1; quare Pannoniae praesedisse videntur, cf. Waddington fastes n. 149*. A Commodio una cum utrius filio (Q 22) interfecti sunt c. a. 182, *Dio 72, 5, 3—4; 72, 7, 2; vita Commodi 4, 9*. Scripserunt Graece librum de agricultura saepius laudatum in *Geoponicis et alibi, cf. Teuffel³ § 354, 2*. Condianus Maximi (Q 22), Maximus Condiani*

(*Q 20*) pater fuisse videtur, cf. *Dio 72, 6, 1*; aliter vita *Commodi 4, 9* cf. *supra*. *Stemma igitur tale*:

23 Sex. Quintilius Valerius Maximus
quaestor Ponti et Bithyniae c. a. 98.

24 Sex. Quintilius Valerius Maximus cos. a. 151; † c. a. 182.	19 Sex. Quintilius Condiannus cos. a. 151; † c. a. 182.
20 Sex. Quintilius Condiannus cos. a. 180; † post a. 182.	22 .. Quintilius Maximus cos. a. 172; † c. a. 182.
- 20 SEX. QVINTILIVS CONDIANVS consul ordinarius a. 180 cum L. Fulvio .. Bruttio Praesente *et*. Aquilio Veientone II *fasti*. Sextus (Quintilius) Condiannus (Sex. Quintilii Valerii) Maximi (*Q 24*) filius, in Syria versatus c. a. 182, quo tempore domus Quintiliorum a Commodo exstincta est, callide mortem effugere conatus est; Commodo mortuo falsus quidam Sextus exstitit, quem fraudis convictus Pertinax *Dio 72, 6 seq.*, cf. *vita Commodi 4, 9*, ubi male Sextus Condiannus (Condiani *Casaubonus*) filius dicitur, cf. *Q 19*. *Nomen huius consulis erasum est in titulo Bovillensi XIV 2393 = VI 1991*.
- 21 Quintilius Marcellus, in consilio Severi Alexandri *vita Alexandri 68, 1*.
- 22 .. QVINTILIVS MAXIMVS ([. . Q]uinti[l]io . . . VI 1978; Maximo *alibi in consulatu*) consul ordinarius a. 172 cum Ser. (Calpurnio) Scipione Orfito *fasti*. *Videtur esse is qui cum patre et patruo a Commodo interfectus est c. a. 182, Dio 72, 5, 4, filius fortasse Sex. Quintilii Condianni (Q 19), ubi cf.*
- 23 SEX. QVINTILIVS VALERIVS MAXIMVS (*sic tit. Alexandriae Troadis III 384 = Waddington 1037; Maximus Plinius, Epictetus*) Sex. f., tribu Aniensi *tit. cit.* Alexandria Troade oriundus cf. *Philostratus vit. soph. 2, 1, 11; tit. cit.* Pontifex, duumvir, patronus coloniae (Alexandriae Troadis), lato clavo exornatus a divo Aug. Nerva *tit. Quaestor Ponti et Bithyniae c. a. 98, tit.; Plinius ep. 8, 24, 8. Tribunus plebis, praetor Plinius l. c. Legatus Augusti missus in Achaiam ad ordinandum statum civitatum liberarum Plin. ep. 8, 24, 2; Epictet. diss. 3, 7 (ἰσοθωτῆ; τῶν ἐλευθέρων πόλεων)*. Amicus Plinii *ep. 8, 24. Pater vel avus Quintiliorum fratrum (Q 19 et 24) cf. Waddington ad 1037; fastes n. 149; Mommsen ad III 6103*.
- 24 SEX. QVINTILIVS VALERIVS MAXIMVS cos. a. 151. *Tituli: Tusculanus XIV 2609 (1); Aezaniticus CIG 3831 a 8 add. = Waddington 992 (2); fistula plumbea prope Romam rep., Lanciani silloge aq. n. 194 (3)*. Sex. Quintilius Valerius Maximus *tit. 1*; Sex. Quintilius Maximus (*II 1332*) *vel Maximus in consulatu*; Quintilius Maximus *tit. 2, 3; Dio*. Sex. f., tribu Aniensi *tit. 1*. Quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis I Italicae et XIII Geminae, quaestor provinciae Achaiae, tribunus plebis, praetor *tit. 1*. Legatus provinciae Achaiae c. a. 148—150, *certe ante consulatum a. 151, tit. 1*,

cf. fratrem (Q 19). Consul ordinarius a. 151 cum fratre fasti. Proconsul (Asiae) tit. 2, c. a. 165, cf. Waddington, fastes n. 149. Fortasse praeses Pannoniae c. a. 177—178, cf. Dio 71, 33, 1; Wadd. l. c. A Commodio interfectus c. a. 182, Dio 72, 5, 3—4; vita Commodi 4, 9. Pater Sexti Condiani (Q 20) Dio 72, 6, 1, qui tamen Condiiciani (sic) filius male dicitur vita Commodi 4, 9. Quae de Quintiliis fratribus traduntur, vide sub fratre eius Sex. Quintilio Condiano (Q 19).

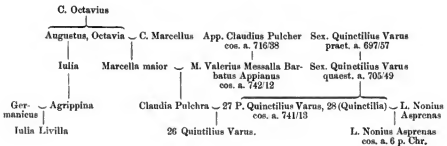
- 25 Quintilius Varus, Cremonensis *Porphyr. ad Hor. art. poet. 438; Hieron. a. 730/31 = 24/23 a. Chr. Quintilius Varus Porph. l. c.; Serv. ad Verg. Buc. 5, 20. Quintilius Horat. carm. 1, 24, 5. 12; ars poet. 438; Val. Prob. vit. Verg. Reiff. p. 53. Κωντοῦ.. et Κωντοῦ.. Philodemus, VH.² I f. 9.2 col. 11, 4 et VH.² VII f. 196 fr. 12, 5 ap. A. Körte, Rh. Mus. 1890 p. 172 sqq. Varus Hor. carm. 1, 18, 1 (siquidem est idem). Donat. vit. Verg. 79 p. 68 Reiff.; Serv. Buc. 6, 13. Eques Romanus Porph. l. c. cognatus Vergilii Serv. Buc. 5, 20; amicus Vergilii Porphyr. l. c.; Hor. carm. 1, 24; Val. Prob. l. c. sectam Epicuream didicerant tam Vergilium quam Varus docente Sirone, Serv. Buc. 6, 13, cf. Donat. l. c. amicus Philodemi Epicurei (vel discipulus), Philodem. l. c. familiaris Horatii, Hieron. l. c.; Hor. carm. 1, 18, 24 ars poet. 438, moritur a. 730/31 = 24/23 a. Chr., Hieron. l. c. cf. Hor. carm. 1, 21; Serv. Buc. 5, 20. Artis poeticae peritus Hor. ars poet. 438 sqq. poeta ipse non nominatur nisi ab Acrone ad Hor. art. poet. 438.*

- 26 QVINTILIVS VARVS (Varum Quintilium Tacitus; Varus Quintius [sic] Seneca) filius P. Quintilii Vari (Q 27), c. a. 9 p. Chr. vel postea apud Cestium declamavit, Germanici gener ut praetextatus Seneca *controv. 1, 3, 10. Natus igitur non ante a. 74^{8/6}, itaque diversus ab eo filio P. Quintilii Vari, qui cum patre in Syria versatus ab eo partem exercitus ducendum accepit a. 750/4, Iosephus ant. Iud. 17, 10, 9. Quod dicitur a Seneca l. c. Germanici gener, Iulia Livilla ei sponsa fuisse videtur. Claudiae Pulchrae filius, Caesari propinquus, a Domitio Afro accusatur a. 27 p. Chr. Tac. a. 4, 66. Cf. steuma sub Q 27.*

- 27 P. QVINTILIVS VARVS. Tituli: urbanus VI 386 (1); Atheniensis ad radices arcis rep. CIA III 584a, add. (2); Pergamensis, *Jahrbuch der königl. preussischen Kunstsammlungen 3, 1882 p. 85 (3). Nummi: Achillae, Mionnet VI 578, 1. 2; Borghesi 1 p. 306; Müller numismatique de l'ancienne Afrique 2, 1861 p. 44, 7. 8; Waddington revue numismatique 1867, 122 seq. (1); Hadrumeti, Müller l. c. p. 52, 26; Borghesi 1 p. 307, 2; in museo Berolinensi (2); Antiochiae, Mionnet V 156, 74 (3); 75 = Leake numismata Hellenica 1854 Asiatic Greece p. 15 (4); 76 = Leake l. c. et in museo Berol. (5); Beryti ut videtur, v. Sallets numismat. Zeitschr. 11, 1884 p. 187 et in museo Berol. (6). Quae de vita et moribus Vari tradita sunt, composui: *Festschrift zur Einweihung d. Progymnasialgebäudes zu Steglitz 1890 p. 37—44.**

P. Quinctilius Varus t. 3 (Πόπλιον Κουιντίλων Ούαρ.); n. 1 (P. Quinctili Vari); n. 6 (P. Quinctillus Vurus sic); in *consulatu* (VI 9290). P. Quintilius Varus t. 2 (..των Κουιντίλων Ού..); n. 2 (P. Quintili. Varus); in *consulatu* (VI 850; IX 2197). Quintilius Varus vel Varus *scriptores*. ... Varus t. 1; Varus n. 3-5. Sexti filius t. 1. 3 et in *consulatu* (Dio ind. l. 54), scilicet Sex. Quintilii Vari quaestoris a. 705/49 Caesar b. c. 1, 23; 2, 28, mortui a. 712/42 Velleius 2, 71. Nepos ut videtur Sex. Quintilii Vari praetoris a. 697/57 Cicero post reditum in senatu 8, proconsulis Hispaniae ulterioris a. 698/56 Cicero ad fam. 10, 32, cf. Borghesi 1 p. 310. Natus c. a. 704/50-708/46, uxorem duxit nescio quam c. a. 729/25-731/23, ex qua filium tulit cum, cui a. 750/4 partem exercitus ducendam tradidit, Iosephus ant. Iud. 17, 10, 9; Claudiam Pulchram enim intellegi vetat Tacitus a. 4, 52, cf. Festschrift l. c. p. 37, 1. 2. Potest fuisse in Achaia quaestor c. a. 732/22, in Asia legatus proconsulis c. a. 739/15, cum ei et Athenis et Pergami tituli (2 et 3) positi sint, cf. Ulrichs pergamenische Inschriften p. 6. Consul ordinarius a. 741/13 cum Tiberio, qui postea imperavit, fasti, cf. Dio 57, 20, 2. [Pontifex?] co(n)s(ul) [ludos votivos] pro reditu [imp. Caesaris div]i f. Augusti [Iovi optimo] maximo fecit [cum Ti. Claudio Ner]one conlega [ex s(enatus)] c(onsulto) a. 741/13 tit. 1. Prima ut videtur uxore amissa vel dimissa alteram uxorem duxit Claudiam Pulchram c. a. 747/7, Tac. a. 4, 52. 66, ex qua filium tulit Quintilium Varum (Q 26), Tac. a. 4, 66, natum non ante a. 748/6, cf. Senec. contr. 1, 3, 10. Proconsul Africae n. 1. 2, a. 747/7-748/6 potius quam a. 751/3-752/2, cf. Festschrift l. c. p. 38, 2; Borghesi 1 p. 309 seq.; Zippel, Lösung der konsularischen Proconsuln 1883 p. 10. Legatus Aug. pr. pr. provinciae Syriae a. 748/6-750/4 n. 3-5, qui annos 25-27 aeris Actiacae exhibent; cf. Nicolaus Damascenus fr. 5 Müller FHG 3 p. 352; Velleius 2, 117, 2; Iosephus ant. Iud. 17, 5, 2 sqq., 17, 10, 1; bell. 1, 31, 5 sqq.; Tac. h. 5, 9. Herode Magno mortuo vere a. 750/4 Archelao successori favens ad Iudaeos cohibendos legionem Hierosolymis reliquit, tum a Sabino procuratore auxilio arcessitus cum duabus legionibus in Iudaeam profectus seditionem Iudaeorum pacavit aestate a. 750/4, Iosephus ant. 17, 9, 3-17, 10, 10; bell. 2, 2, 2-2, 5, 3, cf. bell. 1 proem. 7; contra Apion. 1, 7; Tac. h. 5, 9. Philippo Archelai fratri favit Ioseph. ant. 17, 11, 1; bell. 2, 6, 1. Quamdiu Syriae praefuerit, non liquet; tamen a. 751/3-752/2 P. Sulpicius Quirinius primum Syriam obtinuisse videtur, cf. Mommsen res gestae divi Augusti² p. 161 sqq. Legatus Aug. pr. pr. Germaniae c. a. 6-9 p. Chr. Dio 56, 18, 3; (Vict.) epit. 1, 15, scilicet successor C. Sentii Saturnini, qui a. 6 p. Chr. adhuc Germaniam obtinens insignia triumphalia accepit, Dio 55, 28, 6. Anno 9 p. Chr. Varum interrisse iam constat, cf. Mommsen Röm. Gesch. 5 p. 43, 1. Mediam ingressus Germaniam (πρὸς τὸν Οὐίσουργον

Dio 56, 18, 5 iurisdictionibus agendoque pro tribunali ordine trahebat aestiva *Velleius 2, 117, 4*. Ab Arminio coniuratione facta in itinere inclusus silvis, paludibus, insidiis oppressus est *Velleius 2, 119, 2; Dio 56, 19-21*. Legiones tres (XVII, XVIII, XIX) totidemque alae et sex cohortes truncatae sunt *Velleius 2, 117, 1*. Duci (vulnerato *Tac. a. 1, 61*) plus ad moriendum quam ad pugnandum animi fuit: quippe paterni avitque exempli successor se ipse transfixit *Velleius 2, 119, 3; Dio 56, 21, 5; Tac. a. 1, 61*. Vari corpus semiustum laceratum (*cf. Tac. a. 1, 71*); caput eius abscisum latumque ad Maroboduum et ab eo missum ad Caesarem gentilicii tumuli sepultura honoratum est *Velleius 2, 119, 5*. De clade Variana *cf. praeterea: Monilius 1, 898-902; Strabo 7, 1, 4 p. 291 seq.; Velleius 2, 117-120; Seneca contr. 1, 3, 10; Seneca ep. 47, 10; Plinius n. h. 7, 150; Frontinus strateg. 3, 15, 4; 4, 7, 8; Tacitus Germ. 37; ann. 1, 10. 57. 60-62; 2, 7. 15. 25; 12, 28; Suetonius Aug. 23. 49; Tib. 17 seq.; Gai. 3. 31; Florus 2, 30; Dio 56, 18-22; Zonaras 10, 37*. De loco cladis Varianae (Teutoburgiensi saltu *Tac. a. 1, 60*) *cf. imprimis: Mommsen, Örtlichkeit der Varusschlacht 1885 (Barnau); Zangemeister, Westdeutsche Zeitsch. 6, 1887 p. 234 sqq. (Barnau); Knoke, die Krieggzüge des Germanikus 1887, Nachtrag 1889 (Iburg); Höfer, die Varusschlacht 1888 (Detmold); v. Stamford, das Schlachtfeld im Teutoburger Walde 1892 (Detmold); E. Meyer, Untersuchungen über die Schlacht im Teutoburger Walde 1893 p. 214 (Detmold)*. De die cladis Varianae *cf. imprimis: Mommsen, Röm. Gesch. 5 p. 43 n. 1 (Sept. vel Oct); Zangemeister l. c. (2. August); O. Hirschfeld, Hermes 25, 1890 p. 362; E. Meyer, Untersuchungen l. c. p. 55 (Aug)*. Varus Quintilius illustri magis quam nobili ortus familia, vir ingenio mitis, moribus quietus, ut corpore, ita animo immobilior, otio magis castrorum quam bellicae adsuetus militiae *Velleius 2, 117, 2*. Avunculus L. (Nonii) Asprenatis *Velleius 2, 120, 3; itaque sororem (Quintiliam) habuit. Nominatur praeterea Tac. a. 1, 3. 43. 55. 58. 65. 71; 2, 45; h. 4, 17; Dio 57, 20, 2. Stemma hoc fere statuendum, cf. Borghesi 1 p. 310 seq. 414 seq.:*

- 28 (QVINCTILIA) *soror P. Quinctilii Vari (Q 27), uxor L. Nonii Asprenatis, mater L. Nonii Asprenatis consulis a. 6 p. Chr., cf. Velleius 2, 120, 3.*
- 29 Quintilia, *mima formosissima, amica Pomponii (Dio) vel Pompeditii (Ioseph), a Gaio donata a. 40 Dio 59, 26, 4; Iosephus ant. Iud. 19, 1, 5.*
- PLAVTIA QVINCTILIA.
- 30 Quintilla, *amica Numitoris Iuvenalis 7, 75 (nomina ficta).*
- 31 QVINTILLVS PLAVTIANVS (Plautius coniecit Hirschfeld) *vir clarissimus, in senectutis initio a Severo interfectus c. a. 203 Dio 76, 7, 3 seq. Eundem esse M. Plautium Quintillum consulem a. 177 vidit O. Hirschfeld Hermes 24, 1889 p. 160.*
- IMP. CAES. M. AVR(ELIVS) CL(AVDIVS) QVINTILLVS AVGVSTVS.
- PLAVTIVS QVINTILLVS.
- (PLAVTIVS) QVINTILLVS (*Lucianus Macrob. 1, 29*).
- M. PLAVTIVS QVINTILLVS.
- AGEDIA QVINTINA.
- DIDIA QVINTINA.
- 32 C. QVINTIVS ATTICVS (*sic Dio; Quintius Atticus Tacitus*) *consul suffectus anno 69 exeunte cum Cn. Caecilio Simplice Dio 65, 17, 1 cf. Tac. hist. 3, 73. Edicta in populum pro Vespasiano magnifica, probrosa adversus Vitellium iecit, Capitolio incenso a Vitellianis captus Tac. h. 3, 73-75; Dio 65, 17. Cum se reum incensi Capitolii obtulisset, a Vitellio servatus est Tac. h. 3, 75.*
- 33 (M. QVINTIVS) ATTICVS *legatus legionis quartae Scythicae tit. Latinus nuper in Asia descriptus ab Hillero von Gaertringen; (praenomen et gentilicium addita ex nomine liberti M. Quintii Diadumeni).*
- 34 Quintius Certus, *eques Romanus, interfectus a. 69 Tac. h. 2, 16.*
- 35 ... Quintius Cestianus Ducenius Proculus, C. f., *tribu Palatina tit. Ferentini rep. X 5821. Videtur esse affinis Ducceniorum Proculorum.*
- 36 (QVINCTIVS) CINCINNATVS, *cui Gaius vetus familiae insigne, crinem, ademit Suetonius Gai. 35.*
- 37 T. QVINCTIVS CRISPINVS SVLPICIANVS. *Nummi: Cohen 1^a Augustus n. 505-510; Babelon 2 Quinctia p. 395-397 n. 7-14. T. Quinctius Crispin. Sulpic. (n. 510; n. 7, 8), T. Crispinus Sulpicianus (n. 506, 507; n. 10, 12), T. Quinctius Crispinus (n. 508, 509; n. 9, 13), T. Crispinus (n. 505; n. 11, 14) nummi; T. Quintius Crispinus Frontinus aq. 129; Quintius Crispinus Velleius 2, 100, 5. In consulatu: T. Quinctius Crispinus VI 457; Dio ind. l. 55 (var. T.); Τίτος Κρισπίνος Dio 55, 1, 1; L. Quintius Cassiodorus. T. f. nummus n. 506 = n. 10; Dio ind. l. 55. Triumvir aere argento auro flando feriundo c. a. 734/20, nummi. Consul ordinarius a. 745/9 cum Nerone Claudio Druso fasti. Consul pridie kalendas Iulias legem de aquaeductibus tulit Frontinus aq. 129. Adulter Iuliae, ab Augusto punitus c. a. 752/2,*

Velleius 2, 100, 5. *Pater adoptivus eius qui sequitur, ut putat Mommsen Eph. ep. 3 p. 12 fin.*

- 38 T. QVINCTIVS CRISPINVS VALERIANVS. *Tituli: VI 1266 (1); acta Arvalium a. 14. 20. 21. 27, VI 2023. 2024. Eph. ep. 8 p. 318 (2). T. Quinctius Crispinus Valerianus t. 1; plus minus supplendum in t. 2. In consulatu: T. Quinctius Crispinus Valerianus VI 1385; T. Quinctius [Crispi]nus Val[erianus] fasti Capitolini, Eph. ep. 3 p. 11; T. Quintio Valer. et T. Quintio Cris. X 2039 a; P. Qui ... errore ut videtur fasti Gabini XIV 2801. T. f., T. n. fasti Capitolini; filius igitur adoptivus eius qui praecedit habetur a Mommseno Eph. ep. 3 p. 12 extr. Praetor a. 752/2 Dio 55, 10, 11, ubi pro Κούριος Κρυσπίνος scribendum videtur Κούριος Κρυσπίνος. Consul suffectus a. 755/2 cum P. Cornelio Lentulo Scipione fasti. Curator locorum publicorum iudicandorum sub Tiberio, tit. 1. Frater Arvalis a. 14. 20. 21. 27, magister a. 21 tit. 2.*
— L. BRVTTIVS QVINCTIVS CRISPINVS.
- 39 Quinctius Hirpinus, amicus Horatii, qui ad eum scripsit *carm. 2, 11, 2 (Hirpine Quincti) et epist. 1, 16, 1 (Quincti).*
- 40 .. Quintius Hispan[us ...], Q. f., Q. n., Q. pron., Q. abn., tribu Galeria, procurator Baetis, diffuse a principibus honoratus *tit. Obulcone in Baetica rep. II 2129.*
- 41 P. Quintius Scapula, subito mortuus, cum apud Aquilium Gallum cenaret *Plinius n. h. 7, 183. Fortasse liberae reipublicae temporibus.*
- 42 (C. QVINCTIVS) TROGVS pontifex *tit. Puteolanus X 1726.*
— T. CAESERNIVS STATIVS QVINCTIVS MACEDO QVINCTIANVS.
— T. CAESERNIVS STATIVS QVINTIVS STAT[IA]NVS MEMMIVS MACRINVS.
- 43 QVINTIA GALLA, P. f., mater C. Annii Lepidi Marcelli triumviri kapitalis *tit. Cordubensis II S. 5522.*
- 44 Quinta, filia (Rubrii?) Barbari *VI 9245.*
— SAB(INIA) QVINTA.
— STATIA QVINTA.
- 45 Quintus, praestantissimus sui temporis medicus, urbe eiectus, tamquam aegrotantes interimeret *Galenus 14 p. 602 Kühn. Discipulus Marini 15 p. 136, praeceptor Satyri 2 p. 217; 2 p. 224; 16 p. 524, Lyci 2 p. 470; 5 p. 704; 17, 2 p. 562; 18, 2 p. 1000; 19 p. 22, Numisiani 2 p. 217 seq., Antigēnis 14 p. 613, Pheciāni 18, 2 p. 654. Discipuli Quinti magistri erant Claudii Galeni 2 p. 660. Nullum librum conscripsit 15 p. 68. 136. Mortuus paulo ante quam Satyrus Galenum Pergami anatomiam doceret Galen. 2 p. 224 Kühn. Praeterea cf. Galen. 6 p. 228; 10 p. 467; 12 p. 15. 385; 14 p. 69 sqq.; 16 p. 751; 17, 1 p. 6. 24 seq. 99. 502. 506. 515. 575; 17, 2 p. 151. 302. 562; 19 p. 22. 57 seq. cf. Galeni scripta minora vol. 2, rec. J. Müller 1891.*
— QVINTVS v. IMP. CAES. T. FVLVIVS IVXIVS QVIVETVS AVG.
— QVINTVS amicus Plutarchi *cf. QVIVETVS (Q 10).*

- L. QVINTVS *Macrob.* 7, 3, 15, cf. QVIETVS (Q 10).
- L. CAESONIVS QVINTVS RVFINVS MANLIVS BASSVS.
- IMP. CAES. C. MESSIVS QVINTVS TRAIANVS DECIVS AVG.
- C. VALENS HOSTILIANVS MESSIVS QVINTVS CAESAR.
- C. CALPETANVS RANTIVS QVIRINALIS VALEBIVS FESTVS.
- P. Clodius Quirinalis.
- P. Palpellius Clodius Quirinalis.
- L. SESTIVS QVIRINALIS.
- 46 M. Quirinius *ab Atheniensibus honoratus, CIA III 599.*
- Aurelius Quirinius.
- P. SVLPICIVS QVIRINIVS.
- VLPIVS QVIRINIVS QVADRATIANVS.
- 47 Quirinus, Nicomediensis, sophistes, fisci advocatus in Asia ab imperatore (Commodo? Severo?) constitutus *Philostratus vit. sophist.* 2, 29 p. 271 seq.
- QVIRINVS v. P. SVLPICIVS QVIRINIVS.
- L. SESTIVS QVIRIN[VS?] v. L. SESTIVS QVIRINALIS.

R

— PONTIVS RABELLIANVS.

- 1 Rabelus (Rab'ël enim, non Dab'ël *legendum esse censent Euting et von Gutschmid*), rex Nabataeorum inde ab a. 71 p. Chr. *tit. D'uer rep., Sachau Zeitchr. d. deutsch. morgenländ. Gesellsch.* 38 p. 535 sqq. cf. *Euting Nabataeische Inschriften aus Arabien* p. 86 certo ad a. 95 p. Chr. *tit. Salehat rep., De Vogué Syrie centrale Inscr. sémitiques I* p. 112 n. 7, fortasse ad a. 106 p. Chr., cf. *Schürer Gesch. d. jüdischen Volkes I* p. 620 seq. Mater eius Suqailat, uxor Gamilat *nummi apud De Vogué Revue numismatique 13, 1868* p. 167 n. 10—13 Pl. 5 n. 8—13; *De Saulcy Annuaire de numismatique 4, 1873* p. 19—21 n. 25—33. *Praeterea* cf. *Euting Nabat. Inscr.* p. 68—70 n. 27—28 et *von Gutschmid apud Euting l. c.* p. 86 seq.
- 1^a Rabirius poeta *Ovidius ex Ponto 4, 16, 5; Velleius 2, 36, 3; Seneca de beneficiis 6, 3, 1; Quintilianus 10, 1, 90. Pauca fragmenta collegit Bachrens, fragmenta poetarum Romanorum* p. 356. *Tribuitur ei a nonnullis carmen papyri Herculaniensis de Augusti bello Aegyptiaco apud Bachrens, poetae latini minores I* p. 212—220; *Riese, anthologia latina I, 2* p. 3—5 n. 482. Cf. *Tenffel^b § 252, 9.*
- 2 Rabirius medicus, auctor *Plinii n. h. I, 28; 28, 74.*
- 3 Rabirius architectus *Domitiani Martialis 7, 56, 1; 10, 71, 3.*
- 4 Rabiria, fortasse uxor Cossi [Cornelii Lentuli?] *fragm. Erythraeum, Le Bas-Waddington III 48.*

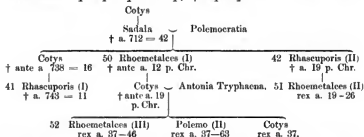
- 5 Rachias legatus a rege Taprobanes Claudio principe Romam missus *Plinius n. h.* 6, 85–88 = *Solinus* 53. 10 (ubi libri: t(h)racia).
- 6 Radamistus, Pharasmanis Iiberorum regis filius, Mithridatem patrum et socerum Armeniorum regno privat et occidit, tum ipse a Parthis eiectus Armeniam recuperat, mox iterum eiectus ad patrem fugit amissa Zenobia uxore a. 51 *Tac. a.* 12, 44–51 cf. 13, 6. A patre quasi proditor interfectus *inter a.* 54–58, *Tac. a.* 13, 37 cf. 13, 6. Cf. *Stemma s. v. Pharasmanes* (P 249).
- 7 Ra[e?]cius Constans (sic *Hirschfeld Verwaltunggesch.* p. 312; Πάχιος Κόνστας *Dio*), praeses Sardiniae, cum (Fulvii) Plautiani status evertisset, a Severo punitus, uno fere anno ante Plautiani mortem *Dio* 75, 16, 2–4. Praefuit igitur Sardiniae c. a. 204, cum Plautianus in-eunte a. 205 (cf. *Bormann Bull. dell' Instit.* 1867 p. 217 seq.; *Eph. ep.* 8 p. 295) mortuus sit. Cf. *Klein, Verwaltungsbeamten* 1 p. 269.
- 8 C. RAECIVS RVFVS clarissimus vir a. 173 *tit. Arbae rep.* III 3116.
- 9 M. RAECIVS TAVRVS frater Arvalis a. inc. Neronis et a. 69 *acta Arvalium* VI 2045, 2051. Idem videtur Raecius Taurus vir praetorius a. 49 *Phlegon mir. frg.* 51 ap. *Müller fragm. hist. Gr.* 3 p. 622.
- 10 Ragonius Celer, epistrategus sub Vitrasio Pollione praefecto Aegypti anno quarto Tiberii *tit. Aegyptiacus CIG* 4963.
- 11 RAGONIVS CELSVS (?), epistula Severi ad eum „Gallias regentem“ *vita Pescenii Nigri* 3, 9. *Epistula ficticia videtur.*
- 12 Ragonius Clarus (?), „praefectus Illyrici et Galliarum“, ad quem Valerianus scripsit *vita trig. tyr.* 18, 5. *Epistula ficticia videtur.*
- 13 L. RAGONIVS VRINATIVS LARCIVS QVINTIANVS. *Tituli urbani: VI* 1502 (1); *VI* 1503 (2); *Opitergini: V* 1968 cf. *add. p.* 1066 (3); *V* 1969 (4); *Tarvisinus: V* 2112 (5); *memoratur in titulo filii VI* 1505 (6); *aut idem aut filius intellegendus in titulo Opitergino V* 1971 (7). L. Ragonius Urinatius Larcus Quintianus t. 1. 2. 3. 5. 6. . . ianus t. 4. L. Ragonius Quintianus t. 7. L. f. tribu Papinia t. 1. 2. 3. 5. *Honores inverso ordine exhibentur in tit.* 1. 2. 5: Sevir, quaestor pr. pr. provinciae Africae, aedilis plebis, praetor, praefectus frumenti dandi, iuridicus per Apuliam, proconsul provinciae Sardiniae, legatus legionis XIII geminae (cf. *tit.* 3) donis militaribus donatus ab imp. Commodo Antonino Aug., sodalis Hadrianalis (cf. *tit.* 4), consul (cf. *tit.* 6) *suffectus a. inc. sub Commodo, tit.* 1. 2. 5. Cf. *Klein, Verwaltungsbeamten* 1 p. 266. Pater eius qui sequitur *tit.* 6.
- 14 L. RAGONIVS VRINATIVS TVSCENIVS QVINTIANVS. *Tituli urbani: VI* 1504 (1); *VI* 1505 (2); *Opiterginus: V* 1970 (3); *Asolanus: V* 2089 (4). *Ad eundem fortasse referendum fragmentum VI* 1506 (5). *De titulo V* 1971 cf. *patrem* (n. 13). L. Ragonius Urinatius Tuscanus Quintianus t. 1–4 (in *tit.* 3 certo *supplendum*); . . Tuscanus t. 5. L. fil. t. 1. 3. 4; L. Ragoni Urinati Larci Quintiani cos. (*R* 13) filius t. 2.

- Tribu Papinia *t. 1-4*. Clarissimus iuuenis *t. 4* cf. 3. Consul, flamen *t. 5*, siquidem ad hunc pertinet. Cf. etiam Borghesi 3 p. 441.
- P. VIGELLIVS RAIVS PLARIVS *et. CAVCIDIVS TERTVLLVS*.
- 15 Ramis, filia Ueromeri principis Chattorum, uxor Sesithaci, in Germanici triumpho ducta *a. 17*, Strabo 7, 1, 4 p. 292.
- 16 Q. Rammius Martialis praefectus (vigilum) *a. 111* et *a. 113 VI 221. 222*. Rammius Martialis praefectus Aegypti *a. 118* mense Aprili *tit. Aegyptiaci CIG 4713. 4713 f.* Q. Rammii Martialis serva quaedam IX 5665.
- 17 L. RANIVS OPTAVS signo ACONTIANVS. *Tituli: urbanus VI 1507 (1); Nemausensis XII 3170 (2)*. ... no Acontiano L. Ranio Optato *t. 1*; L. Ranius Optatus *t. 2. Honores in utroque titulo inverso ordine exhibentur. Decem[vir stlitibus iudicandis] t. 2. Quaestor provinciae Siciliae, tribunus plebis, praetor, legatus provinciae Asiae (leg. dioeceseos ... t. 2), curator rei publicae Urbinatis Mataurensis (Uruinatium Matauresiu[m] t. 1), curator viae Salariae, legatus Augusti (et add. t. 1) iuridicus Asturiae et Calaeciae (non post a. 216/17, cf. Klein Verwaltungsbeamten 1 p. 172), proconsul provinciae Narbonensis (praeses integerrimus add. t. 2), consul (suffectus a. inc.) t. 1. 2. Consulatum Borghesi 4 p. 133 (cf. 8 p. 326) temporibus Severi Alexandri tribuerat, vix recte, cf. Klein l. c. Curator reipublicae Nolanorum, curator reipublicae Mediolanensium t. 1. Ex eius posteris videtur esse Rania Flavia Iuliana Optata (R 19).*
- 18 Q. RANIVS TERENTIVS HONORATIANVS FESTVS, clarissimae memoriae vir, quaestor provinciae Siciliae, aedilis curulis (itaque ut videtur ante Severum Alexandrum, cf. Klein l. c.), praetor tutelaris (itaque post Marcum), praefectus aerarii militaris, legatus Lyciae Pamphyliae, legatus legionis II Adiutricis, proconsul Lyciae Pamphyliae *tit. Suasae rep., nunc Urbini, Muratori 517, 4 = Klein Verwaltungsbeamten 1 p. 171, edendus in corporis vol. XI; cf. Borghesi 5 p. 388; Klein l. c. Paren-tela quadam coniunctus cum Rania Flavia Iuliana Optata (R 19) et Iulia Flavia et. Honoratiana Optata (VIII S. 11536)*.
- 19 RANIA FLAVIA IULIANA OPTATA clarissima femina, mater Flaviorum Flaviani, Optatae, Flavianillae *tit. Carthaginiensis VIII S. 12545. Ex posteris ut videtur L. Ranii Optati (R 17); uxor, ut putat Dessau, Flavii Pollionis Flaviani (VIII S. 11536), cf. stemma sub Flavia Optata (F 284)*.
- C. CALPETANVS RANTIVS QVIRINALIS VALERIVS FESTVS.
- C. CALPETANVS RANTIVS SEDATVS METRONIVS.
- 20 Raptus (Ῥάπτος), dnx Astingorum Dio 71, 12, 1, c. a. 174/5, cf. Heberdey, Archaeol.-epigraph. Mitteilungen 1890, 13 p. 186—191.
- 21 G. Rasinius Silo, procurator Augusti (Norici) *tit. Celeias III 5165*.
- P. Aelius Rasparaganus.

- 22 Raus (Ῥᾱος), dux Astingorum *Dio 71, 12, 1, c. a. 174/5, cf. Heberdey, Archaeol.-epigraph. Mitteilungen 13, 1890 p. 186—191.*
 — ANNEIVS RAVS.
 — L. ANNIVS RAVVS.
 — C. CAERELLIVS FVFIDIVS ANNIVS RAVVS POLLITIANVS.
- 23 RE... amicus Dasumii *VI 10229, 23.*
 — M. ARRIVS RE....
- 24 M. REBILVS APRONIANVS consul ordinarius a. 117 cum Q. Aquilio Nigro *fasti*: M. Rebulo Aproniano *XI 25*; .. Rebilo Aproniano *XIV 3577 = 4235*; ...bilo Apro... *acta Arvalium VI 2076*. Aproniano *VI 1884; IX 6078, 10; alibi. „Fortasse ex gente Caninia“ Henzen acta Arv. p. 196.*
 — C. CANINIVS REBILVS.
 — Nonius Receptus.
 — RECIANVS (*vit. Carac. 6, 7*) r. AELIVS DECIVS TRICCIANVS.
- 25 Rectina, uxor Tasei, amica Plinii maioris, quam illo in eruptione montis Vesuvii discrimini conatur eripere *Plin. ep. 6, 16, 8. 9.*
 — Popillia Rectina.
 — Aemilius Rectus.
 — L. Aemilius Rectus.
 — C. Cl[ajudius Rectus.
 — Q. Caecilius Redditus.
 — IMP. C(AES.) P. C... REGALIANVS AVG. r. *sub C...*
 — APPIA ANNIA REGILLA ATILIA CAUCIDIA TERTVLLA.
 — CLAVDIA REGILLA.
- 26 Regillus, praefectus praetorio, collega Iuliani, successor Cleandri a. 189, postea punitus *vita Commodi 7, 4.*
 — PAVLLVS AEMILIVS REGILLVS r. *sub Aemilius.*
 — L. CLAVDIVS VIBVLLIVS REGILLVS HERODES.
 — C. ETRILIVS REGILLVS LABERIVS PRISCVS.
- 27 REGINA, ἐξ ὑπάτων, ὑπάτη, ὑπατική τίτ. *rep. in templo Veneris Paphiae, Journal of hellenic studies IX 2, 1888 p. 246, 86; 253, 113.*
- 28 Reginia Maxima, uxor P. Vibii Mariani, mater Vibiae Mariae Maximae *VI 1636.*
 — CALPVRNIVS REGINIANVS.
 — A. CALPVRNIVS REGINIANVS.
 — C. ANTISTIVS REGINVS.
 — M. SEDATIVS SEVERVS IVLIVS REGINVS.
 — L. SINICIVS REGINVS.
 — C. Sentius Regulianus.
- 29 Regulus (Ῥέγλων *Plut.*) pancratiasta, sub Tito subito mortuus *Phalarchus de tuenda sanitate 5 p. 124 C.*
- 30 Regulus quidam, a Nerva moriente increpuit (*Victoris epitone 12, 10. Fortasse M. Aquilius Regulus (Dessau).*)

- 31 *Regulus praeses (Mauretaniae Caesariensis) tit. in Mauretania Caes. rep., Eph. ep. V 1051.*
- 32 ... S REG(VLVS) per(egrinus praetor) a. 752 = 2 a. Chr. *fasti Arvalium I ed. 2 p. 70.*
- 33 ... S REGVLVS (*sic est in lapide; antea legebatur Acisculus*) consul suffectus kalendis Augustis a. 18 post Chr. *fasti Antiates X 6639 = I ed. 2 p. 72. Fortasse Memmius Regulus?*
- Aemilius Regulus.
- [AQVILLIVS] REGVLVS.
- Aquilius Regulus.
- [Aquillius] Regulus.
- M. AQVILLIVS REGVLVS.
- Q. ARTICVLEIVS REGVLVS.
- M. Aurelius Regulus.
- LICINIVS REGVLVS.
- LIVINEIVS REGVLVS.
- L. LIVINEIVS REGVLVS.
- C. MEMMIVS REGVLVS.
- P. MEMMIVS REGVLVS.
- M. METILIVS AQVILLIVS REGVLVS NEPOS VOLVSIVS TORQVATVS FRONTO.
- ROSIVS REGVLVS.
- 34 Remmius evocatus Vononem interficit a. 19 *Tac. a. 2, 68. Fortasse eundem esse C. R[e]mmium P. f. Rufum in tit. Patavino V 2837 coniecit H. Dessau ad Inscr. Lat. 2022.*
- 35 Q. Remmius Palaemon, Vicetinus (*cf. Hieronymus chron. a. Abr. 2064 = 48 p. Chr.*), mulieris verna, primo, ut ferunt, textrinum, deinde herilem filium dum comitatur in scholam, litteras didicit. Postea manumissus docuit Romae ac principem locum inter grammaticos tenuit, quamquam infamis omnibus vitiis, palamque et Tiberio et mox Claudio praedicantibus nemini minus institutionem puerorum vel iuvenum committendam *Suetonius gramm. 23. Grammatica arte et agris colendis celeberrimus Plin. n. h. 14, 49-51; Suetonius l. c. Magister Persii vita Persii et Quintiliani schol. Iuvenalis 6, 452. Inimicus M. Antonii Liberalis Hieronymus l. c. Nota vanitate Plinius n. h. 14, 50, arrogantia, luxuria, libidinibus Suetonius l. c. Sed capiebat homines cum memoria rerum tum facilitate sermonis; necnon etiam poemata faciebat ex tempore. Scripsit vero variis nec vulgaribus metris (cf. Martialis 2, 86, 11) Suetonius l. c. Artem eius (cf. Iuvenalis 6, 453) exscripsit Charisius, differentias sermonum (siguidem haec ad eum referendae sunt) Suetonius (ut fertur) cf. Sueton. ed. Roth p. 306 sqq. cf. p. XCV. Cf. Teuffel Literaturgesch.⁵ § 282, 3; Marschall, de Q. Remmii Palaemonis libris gramm. 1887. Commemoratur praeterea Columella 3, 3, 3; Quintilianus 1, 4, 20; Iuvenalis 7, 215.*

- Calpurnius Repentinus.
- P. CLAVDIVS PALLAS HONORATVS REPENTINVS.
- Cornelius Repentinus.
- 36 T. RESIVS T. f., tribu Aemilia, legatus propraetore *tit. Mevaniae in Umbria rep. XI 5029.*
- 37 ... RESPE[CTVS] tribu Tromentina, clarissimus iuuenis *tit. Salonitanus III 1988.*
- FLAVIVS RESPECTVS.
- Faltonius Restitutianus.
- 38 Restitutus, causidicus, cuius diem natalem, kal. Oct., celebrat *Martialis 10, 87. Fortasse idem ac Restitutus Plin. ep. 6, 17 et Claudius Restitutus, Plin. ep. 3, 9, 16.*
- T. Aelius Restitutus.
- CLAVDIVS RESTITVTVS.
- M. Claudius Restitutus.
- Sex. Pacuv[us] Restitutus.
- 39 Reverendus, spado, ut videtur, Gordiani tertii, *in epistula Gordiani ad Timesitheum data fortasse ficticia, vita Gordiani 25, 3.*
- Rha-, Rhe-, Rho- v. etiam sub Ra-, Re-, Ro-.
- 40 Rhascuporis (*sic tit. et nummi*) rex (Thraciae), pater Cotyis regis, *ub Atheniensibus honoratus, CIA III 553 = CIG I 359; Eckhel 2 p. 59; Miounet 1 p. 449 n. 151-153. Augusto antiquior esse videtur Mommseno Eph. ep. 2 p. 253; cf. Dittenberger ad CIA III 552. Fortasse idem ac Ρασκούπολις frater Rasci Appian. b. c. 4, 136.*
- 41 Rhascuporis (I) (rex Thraciae), Cotyis filius; patruus (θεῖος) et tutor (ἐπίτροπος) eius erat Rhoemetalces (R 50) a. 738 u. c. = 16 a. Chr.; a Vologaesē Besso victus et interfectus est a. 743 u. c. = 11 a. Chr.; *Dio 54, 20, 3 (ubi nomen non additur); 54, 34, 5 (Ρασκούπορις). Ad eum rettulit Mommsen Eph. ep. 2 p. 253 titulum Atheniensem CIA III 552, ubi Ρασκούπορις rex, filius Cotyis appellatur; sed de aetate huius tituli dubitat Dittenberger ad CIA III 552. Stemma hoc esse videtur Mommseno Eph. ep. 2 p. 262 seq., cf. supra p. 58.*

- 42 Rhascuporis (II) rex Thraciae (Rhascupolis *Velleius*, Rhascypolis *Suetonius*, Ρασκούπορις *Dio*, Rhescuporis *Tacitus*), frater Rhoemetalcis

(R 50) Dio 55, 30, 6; Tac. a. 2, 64, quocum Romanos in bello Pannonico adiuvit a. 6 p. Chr. Dio 55, 30, 6. Fratre defuncto (c. a. 12 p. Chr.) Augustus partem Thraciae ei, partem Cotyi filio fratris permisit Tac. a. 2, 64. Tiberio regnante Cotye capto et interfecto totum regnum occupavit, quo facto a Pomponio Flacco astu captus, in senatu damnatus, Alexandriae interfectus est a. 19 p. Chr. Tac. a. 2, 65-67; 3, 38; Vell. 2, 129, 1; Suet. Tib. 37. Successit ei rex partis Thraciae Rhoemetalces (R 51) filius Tac. a. 2, 67. Cf. Mommsen Eph. ep. 2 p. 255 et stemma antecessens. — Idem fortasse intellegendus in fragmento Thracico ap. Dumont inscr. de la Thrace p. 32 n. 63: .. Πρῆκου-πύρωσ υἱόν ..

- 43 Rh(escuporis?) rex Bospori a. 310—334 aerae Bosporanae (= 13/14—37/38 p. Chr.) nummi: Koehne musée Kotschoubey 2 p. 202—207; Buratschkov catalogus nummorum colon. Gr. Ponti Euxini p. 241—245, tab. 26 n. 72—88; Giel kleine Beiträge zur antiken Numismatik Süd-russlands p. 29 sqq.; cf. Mommsen Eph. ep. 2 p. 258 n. 1. Fortasse idem est atque Aspurgus, qui certe a. 313 aer. Bosp. (= 16/17 p. Chr.) regnavit; nomen enim incertum est, cum non perscriptum sit, sed continetur in monogrammate . Cf. Latyshev inscriptiones antiquae orae septentrionalis Ponti Euxini 2 p. XLI seq.
- 44 (Ti. Iulius) Rhescuporis (I) rex Bospori. Nummi: Koehne musée Kotschoubey 2 p. 229—237; Buratschkov catal. numm. p. 195 seq. 205, 252—255 n. 125—142 tab. 27 n. 116—132. Memoratur in titulis Bosporanis Latyshev inscr. orae septentrionalis Ponti Euxini 2, 52 (= CIG II 2114 bb add. p. 1105) (1); 355 (2); itemque in titulis filii Latyshev 2, 38 (3); 39 (4); 358 (5). Βασιλεὺς Τιβέριος Ἰούλιος Ῥησκοῦ-πορις φιλόκαισαρ καὶ φιλορόμαϊος εὐσεβής tit. 1. 2; Τιβέριος Ἰούλιος βασι-λεὺς Ῥησκοῦπορις nummi complures; βασιλεὺς Ῥησκοῦπόριδος nummi alii; tit. 4. 5 cf. 3. Regnavisse eum certe a. 374—388 aerae Bospo-ranae (= 77/78—91/92 p. Chr.) docent nummi. Fortasse annus 371 aer. Bosp. (= 74/75 p. Chr.) indicatur in uno nummo (Koehne p. 230 n. 3 cf. Latyshev p. XLVI nol. 4), item annus 71 p. Chr. in tit. 2; cumque titulus 2 Vespasiano positus sit, hic imperator ei regnum Bospori iam a. 69/70 donavisse videtur cf. Latyshev p. XLVI. Pater Ti. Iulii Sauromatis (I) tit. 3—5.
- 45 (Ti. Iulius) Rhescuporis (II) rex Bospori a. 508—525 aerae Bospo-ranae (= 211/12—228/29 p. Chr.) nummi: Koehne musée Kotschoubey 2 p. 299—313; Buratschkov catalogus nummorum col. Gr. Ponti Euxini p. 201, 209, 278—283 n. 269—299, tab. 31 seq. n. 255—285. In eius honorem positi sunt tituli Panticapaei rep. ap. Latyshev inscr. orae septentrionalis Ponti Euxini 2 n. 41, 42, 43; memoratur in titulis Panti-capaei rep. l. c. 48, Tanaiticis l. c. 430, 431, 431 bis, 449, 450, denique in titulis filii Cotysi Tanaiticis l. c. 432, 453. Τὸν ἀφ' Ἡρακλέους καὶ

- Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἀπὸ προγόνων βασιλέων βασιλέα Τιβέριον Ἰούλιον Ῥησκούποριν υἱὸν μεγάλου βασιλέως Σαυρομάτου φιλοκάισαρα καὶ φιλορῶμαιον εὐσεβῆ, ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν διὰ βίου *tit. 41*; Τιβέριον Ἰούλιον Ῥησκούποριν βασιλέα Βοσπόρου καὶ τῶν περὶ ἐθνῶν τὸν φιλορῶμαιον καὶ φιλέλληνα *tit. 42*; Τιβέριος Ἰούλιος Ῥησκούπορις φιλοκάισαρ καὶ φιλορῶματος εὐσεβῆς *tit. 43, 449, 450*; Τιβέριος [Ἰούλιος] Ῥησκούπορις *tit. 48*; Ῥησκούπορις *nummi*; *tit. 430, 431, 431 bis, 432, 453*. *Filius (Ti Iulii) Sauromatis (II) tit. 41, 43, 430, 431, 431 bis*; *pater Ti. Iulii Cotyis tit. 432, 453. Annos exhibent tituli: 41 a. 512 aer. Bosp. (= 215/16 p. Chr.), 42 et 430 a. 517 (= 220/21), 43 a. 520 (= 223/24), 48 a. 522 (= 225/26). Cf. de eo Latyschev inscr. orae septentr. Ponti Euxini 2 p. XLIX.*
- 46 Rhescuporis (III) rex Bospori a. 530—81 aerae Bosporanae (= 233/34—234/35 p. Chr.) *nummi: Kochne musée Kotschoubej 2 p. 322—325; Buratschkov catal. numm. p. 202, 210, 285 seq. n. 308—315, tab. 32 n. 296—303, in quibus est Βασιλέως Ῥησκούπορίδος. Eundem esse cum qui sequitur negat Latyschev inscr. orae septentrionalis Ponti Euxini 2 p. I seq.*
- 47 (Ti. Iulius) Rhescuporis (IV) rex Bospori a. 536—558 aerae Bosporanae (= 239/40—261/62 p. Chr.) *nummi: Kochne musée Kotschoubej 2 p. 332—342, qui eundem esse putat cum qui sequitur; sed distinguendos eos esse censet Oreschnikov apud Latyschev inscr. orae septentrionalis Ponti Euxini 2 p. I seq., nam „inde ab a. 559 regis imaginem nummis incusam longe aliam esse quam antea et nummos ipsos meliores esse cis qui Rhescuporidi III attribuantur; cuius imagines item differre ab imaginibus Rhescuporidis IV^a. Tituli ad eum pertinent tres Panticapaei rep. ap. Latyschev l. c. n. 44—46, quorum primus annum indicat 547 aer. Bosp. (= 250/51 p. Chr.). Τιβέριος Ἰούλιος Ῥησκούπορις φιλοκάισαρ καὶ φιλορῶματος εὐσεβῆς tituli; Ῥησκούπορίδος sive Ῥησκούπορίδος nummi.*
- 48 Rhescuporis (V) rex Bospori a. 559—72 aerae Bosporanae (= 262/63—275/76 p. Chr.) *nummi cf. eum qui praecedit.*
- 49 Rhodaspes (*sic titulus; Κροσπάδης vel Κροσπάδης codices Strabonis*), Phraatis (IV) Arsacis regis Parthorum filius *tit. urbanus VI 1799; Strabo 16, 1, 28 p. 748, a patre una cum tribus fratribus obses ad Augustum Romam missus c. a. 745 = 9 a. Chr., Strabo l. c., cf. ceteros locos et stenuma sub Phraate (IV) (P 296). Romae mortuus esse videtur, cum tit. sepulchralis ibi repertus sit.*
- 50 Rhoemetalces (I) rex Thraciae. *Nummi: Eckhel 2 p. 58; Mionnet 1 p. 447 seq. n. 137—148. S. 2 p. 555 seq. n. 38—42. Rhoemetalces nummi, Tacitus, Florus; Rhomoetalces Velleius; Ῥωματάλης Dio. Patruus (θεῖος) et tutor (ἐπίτροπος) Rhescuporidis (R 41) a. 738 u. c. = 16 a. Chr., a Vologaese Besso fugatus a. 743 u. c. = 11 a. Chr. Dio 54, 20, 3; 54, 34, 5. A. L. Pisone restitutus, Rhescuporidi mortuo*

- a. 743 = 11 rex Thraciae successisse videtur, cf. Dio 54, 34; Florus 2, 27 (parum accurate narrans); Mommsen Eph. ep. 2 p. 254. Rex Thraciae certe a. 6 p. Chr. (Velleius) una cum Rhaseuporido (R 42) fratre (cf. Tac. a. 2, 64) in bello Pannonico Romanos adiuvit Dio 55, 30 cf. Vell. 2, 112, 4. Ad eum (aut ad Cotyem filium?) referenda esse videntur, quae Ovidius ex Ponto 1, 8, 16 sqq. 4, 7, 21 sqq. de Aegiso urbe a Getis recuperata narrat. Obiit imperante Augusto Tac. a. 2, 64, ante a. 12 p. Chr., quo anno Ovidius epistolam ex Ponto 2, 9 scripsisse videtur, cf. Mommsen Eph. ep. 2 p. 254. Pater Cotyis Tac. a. 2, 64, cf. Ovid. ex P. 2, 9, ubi nomen tacetur. Marte ferox et vinei nescius armis, ingenuas artes didicit et carmina composuit Ovid. ex P. 2, 9, 45—51. 59. — Aut ad hunc aut ad cognominem (R 51) pertinent tituli urbanus VI 20718: Iulia Tyndaris C. Iulii regis Rhoemetalces I (liberta) et Amphipolitamus CIG II 2009: Φιλότητος βασιλέως Ῥομητάλκας ἑσθλός. — Diversus est Ῥομητάλκας apud Plutarchum Romulus 17; apophthegmata Augusti 2 p. 207 A, cf. Mommsen Eph. ep. 2 p. 253.
- 51 Rhoemetalces (II) rex Thraciae. Titulus Bizye rep. Eph. ep. 2 p. 256, positus ἕκαστῃ τῆς Ῥομητάλκας καὶ Ρησοῦποριδος σωτηρίας. Rhoemetalces, Rhaseuporidis (R 42) filius, rex partis Thraciae a. 19 p. Chr. Tac. a. 2, 67; 3, 38; 4, 5; a Coelaetis aliisque Philippopoli obsessus, a Romanis liberatus a. 21 Tac. a. 3, 38 seq. cf. titulum; Romanis auxilia misit a. 26 Tac. a. 4, 47. Postea non commemoratur, sed cum Rhoemetalces (III), qui sequitur (R 52), a. 37/38 νεώτερος vocatur (CIA III 1284; item supplendum CIA III 1077) itaque ab altero distinguatur, ille etiamtum superstes fuisse videtur, cf. Neubauer Hermes 10, 1876 p. 145—152; at cf. Mommsen Eph. ep. 2 p. 256.
- 52 Rhoemetalces (III) rex Thraciae. Tituli: Cyzicenus, Monatsberichte der Berliner Akademie 1874 p. 16 seq. (1); Attici: CIA III 1077 = CIG 265 (2), CIA III 1284 (3); Maroneae rep.: Bulletin de correspondance hellénique 8 p. 52 n. 7 (4). Praeterea fortasse ad eum pertinet CIA III 114 (5). Nummi: Eckhel 2 p. 59 seq.; Mionnet 1 p. 450 n. 155; S. 1 p. 557 n. 45. Ῥομητάλκας tit. 1—4; Ῥομητάλκας nummi; Ῥομητάλκας tit. 5; Ῥομητάλκας Dio 59, 12, 2; Ῥομητάλκας (var. Ῥομαίτ.) Syncellus p. 631 ed. Bonn. Tacent nomen Strabo et Tacitus. Νεώτερος tit. 3 et supplendum in tit. 2; cf. R 51. Filius Cotyis tit. 1. 4; nummi et (Antoniae) Tryphaenae natu maximus tit. 1. Rex partis Thraciae a. 19 p. Chr. Strabo 12 p. 556; Tac. a. 2, 67; 3, 38; 4, 5, infans etiamtum tutore Trebelleno Rufo Tac. a. 2, 67; 3, 38. Una cum fratribus Polemone (II) et Cotye in Italia educatus cum Gaio eo qui postea regnavit tit. 1. A Gaio imperatore regnum paternum accepit a. 37/38 tit. 1; Dio 59, 12, 2 eodemquo anno archon Athenis fuit tit. 2. 3; cf. Neubauer Hermes 10, 1876 p. 145—152. Ab uxore interfectus a. 46 Syncellus p. 631 ed. Bonn.;

cf. Euseb. *chron.* a. 46 p. Chr. Praeterea cf. Mommsen *Eph. ep.* 2 p. 256 seq.

- 53 (Ti. Iulius) Rhoemetalces rex Bospori a. 428—450 aerae Bosporanae (= 131/32—153/54 p. Chr.) *nummi*: Koehne *musée Kotschoubey* 2 p. 261—267; *Buratschkov catalogus nummorum col. Gr. Ponti Euxini* p. 198. 207. 262—264 n. 190—201, tab. 29 n. 179—190. *Tituli*: Latyshev *inscr. orae septentrionalis Ponti Euxini* vol. 2 n. 33 (= *CIG II* 2108 f) *Panticapaei rep.* (1); *ibid.* n. 353 ap. *Phanagoriam rep.* (2); *ibid.* n. 437 *Tanaiticus* (3); *ibid.* vol. 1 n. 199 *Chersonesitanus* (4); *praeterea memoratur in titulis Sauromatae filii Tanaiticis* *ibid.* vol. 2 n. 427 (5); 428 (= *CIG II* add. n. 2132 d p. 1009) (6). Τιθέριος Ἰούλιος βασιλεὺς Ῥοιμηταλικῆς φυλίκαισσι καὶ φιλοπόμοιος εὐσεβῆς *tit.* 2; *item supplendum in tit.* 1. 3; μέγας βασιλεὺς Ῥοιμηταλικῆς *tit.* 5, 6; Ῥοιμηταλικῆς *tit.* 4; βασιλεὺς Ῥοιμηταλικῆς *nummi*. Rimethalceen *vita Pii* 9, 8. *Ab Hadriano rex constitutus, cum eum τὸν ἴσον κἀστὴν nomine* a. 430 aerae Bosp. (= 133/34 p. Chr.) *tit.* 1. *Regnasse eum a. 428—450 aerae Bosp.* (= 131/32—153/54 p. Chr.) *docent nummi. Anno 448 aerae Bosp.* (= 151/52 p. Chr.) *posuit titulum* 2. Antoninus Pius negotio inter eum et curatorem (*scr.* Eupatorem? *vide E* 87) *audito eum in regnum Bosporanum remisit* *vita Pii* 9, 8. *Pater* (Ti. Iulii) *Sauromatae* (II) *tit.* 5. 6. Cf. *de eo Latyshev l. c.* vol. 2 p. XLVIII. — *Non liquet, num ad eum pertineat tit. Aegyptiacus CIG 4814 b add.*: ἐγὼ Ῥοιμηταλικῆς εἶδον.

— M. Iuuentius Rixa.

— M. IVENTIVS SECVNDVS RIXA POSTVMIVS PANSIA VALERIANVS.

— TITVCCIVS ROBRVRS.

54 Robustus, splendidus eques Romanus *Plinius* *epist.* 6, 25.

55 ROCIVS PISO salius Palatinus factus a. 186, exit flamen factus a. 188 *VI* 1980, 3. 6.

— C. IVLIVS VOLVSENNIA ROGATIANVS.

— AEMILIA ROGATILLA.

— P. Aelius Peregrinus Rogatus.

— L. CREPEREIVS ROGATVS *signo* SECVNDINVS.

— L. Domitius Rogatus.

56 Roles (Ῥόλης), Getarum quorundam rex, a Caesare amicus sociusque dictus a. 725 u. c. = 29 a. Chr. *Dio* 51, 24, 6—7; 26, 1.

— Aelia Romana.

— SEMPRONIA ROMANA.

57/58 Romanus Hispo (Hispo Romanus *Seneca*; Romanus Hispo *Tacitus et libri quidam Senecae*; Hispo *Quintilianus*), rhetor, qui asperiores dicendi viam sequeretur *Seneca* *contr.* 9, 3, 11; sententias colores divisiones eius sapius affert *Seneca* *contr.* 1, 2, 16; 1, 6, 9; 1, 7, 12; 2, 2, 7; 2, 3, 18. 21; 2, 4, 9; 2, 5, 21; 2, 6, 13; 7, 2, 13; 7, 3, 4; 7, 6, 21; 7, 7, 12. 14; 7, 8, 11; 9, 1, 11. 15; 9, 3, 11; 10, 1, 13; 10, 4, 6;

- 10, 5, 19 unamque sententiam Quintilianus 6, 3, 100. Delator a. 15 p. Chr. Tac. a. 1, 74.
- 59 Romanus delator a. 62 p. Chr. Tac. a. 14, 65. *Libertus ut videtur Augusti, cf. Ti. Claudius Romanus fasti Antiates X 6638 C 3, 2.*
- AELIVS ROMANVS.
- Fabius Romanus.
- F(LAVIVS) VAL(ERIVS) THEOPOMPVS ROMANVS.
- C. Iulius Romanus.
- C. LICINIVS MARINVS VOCONIVS ROMANVS.
- M. Mevius Romanus.
- P. PLOTIVS ROMANVS.
- VALERIVS ROMANVS.
- Vergilius Romanus.
- 60 Romatius Firmus, municeps et condiscipulus Plinii minoris, qui ei equestrem censum implevit; *scripsit ad eum Plin. epist. 1, 19; 4, 29.*
- 61 Romilius Marcellus, centurio legionis duodevicesimae (primigeniae), a Vitellio occisus a. 69 Tac. hist. 1, 56, 59.
- 62 Romilius Pollio, senex sub Augusto Plin. n. h. 22, 114.
- 63 Romulus, mercator Viennae *Martialis 13, 107.*
- T. ATTICVS STRABO ROMVLVS.
- D. CVTIVS BALBINVS *cet. L. ATTIVS IVNIANVS ROMVLVS.*
- L. IVLIVS ROMVLVS.
- M. IVLIVS ROMVLVS.
- M. MESSIVS RVSTICVS *cet. CVTIVS ROMVLVS PRISCIANVS ARRIVS PROCVLVS.*
- M. Messius Rusticus *cet. Aelius Romulus Priscianus Titus(?) Proculus.*
- L. PASSERIVS ROMVLVS.
- Q. Valerius Postimius Romulus.
- M. Valerius Romulus Timotheus V[e]nul[e]ianus V[e]nuleius Gallus.
- 64 L. ROSCIVS AELIANVS (*sic VI 1978 et X 1784*) salius Palatinus exit flamen factus a. 170 VI 1978. Consul ordinarius a. 187 cum L. Bruttio Quinctio Crispino *fasti (X 1784; alibi). Potest idem esse R 66; ex posteris fortasse eius qui sequitur; pater aut avus consulis a. 223 (R 73).*
- L. ROSCIVS AELIANVS *coa. 223 vide infra R 73.*
- 65 L. ROSCIVS AELIANVS MAECTIVS CELER (L. Roscius Aelianus VI 451 *in consulatu*), M. f., tribu Quirina, tribunus militum legionis IX Hispanae, vexillariorum eiusdem ductor in expeditione Germanica (*in Chattis c. a. 83-84*), donatus ab imp. (*Domitiano*) Aug. militaribus donis, decemvir stlitibus iudicandis, quaestor Augusti, tribunus plebis, praetor, consul (suffectus mense Decembri a. 100 cum Ti. Claudio Sacerdote Iuliano VI 451), proconsul provinciae Africae (*c. a. 117/18 cf. Tissot fastes de l'Afrique p. 82 sqq.*) *tit. Tiburtinus XIV 3612, ubi honores inverso ordine exhibentur.*
- 66 L. ROSCIVS AELIANVS PACVLVS SALVIVS IVLIANVS filius Vibiac

L. f. *Salviae Variiae*, frater Nummiorum Albini et *Variiae tit. Brizianus V 4353. Potest idem esse R 64; cf. Borghesi 6 p. 49 sqq.*

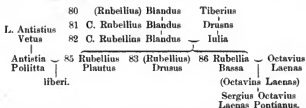
- 67 M. ROSCIUS COELIVS (*sic acta Arvalium a. 81; Roscius Caelius Tacitus*) legatus legionis vicesimae, inimicus Trebellii Maximi praesidis Britanniae a. 69 *Tac. h. 1, 60 cf. Tac. Agr. 7. Consul suffectus a. 81 mense Martio cum C. Iulio Iuvenale acta Arvalium a. 81.*

- 68 Q. ROSCIUS COELIVS MYRENA SILIVS DECIVS VIBVLL(1)VS PIVS IVLIVS EVRYCLES HERC(V)LANVS POMPEIVS FALCO. *Tituli: X 6321 prope Turracinam rep. (1); Tomitani: III S. 7537 (2); 7433 (3); Moes. καὶ βιβλ. τῆς ἐπαγγ. σχολῆς Συμφ. V 1884/85 p. 43 (4); Tropaeus Moesiae inferioris III S. 12470 (5); bilinguis in Cilicia rep., Journal of hell. studies 1890 p. 253 n. 28 (= Dessau inser. Lat. 1036) (6); Samius III S. 7163 (7); Ephesus CIG 2963 c (8); Tusculanus XIV 2692 (9); Cirtensis nepti positus VIII 7066 (10). Q. Roscius Coelius Murena Silius Decianus Vibullus (*sic*) Pius Iulius Eurycles Herclanus Pompeius Falco *tit. 1; Q. Roscius Murena Coelius Po[mpeius] Falco tit. 2; [Q. R]oscius Murena Coclius Pom[peius] Falco tit. 5; Q. Roscius Coelius Po[mpeius] Falco tit. 6; Q. Roscius Murena Coel[ius] Falco tit. 4; Q. Pompeius Falco tit. 3, 9, 10; Pompeius Falco tit. 7, 8 ([Π]ομπείου Φάλκων[ος], 6 (Πομπείον Φάλκωνα), Plinius, Fronto; Pomponius Falco *perperam Digest. 28, 3, 6, 7. Sex. l., tribu Quirina tit. 1 et 6.***

Decemvir stitibus iudicandis, tribunus militum (designatus a. 97, *Plin. ep. 1, 23*) legionis X F[retensis], quaestor, tribunus plebis, praetor inter cives et peregrinos *tit. 6 honores recto ordine recensens. Legatus Augusti legionis V Macedonicae tit. 1 et 6, [in bello Dacico (a. 101—103) donis militari]bus donatus tit. 1. Legatus Augusti pr. pr. provinciae Lyciae et Pamphyliae tit. 1 et 6. Legatus Aug. pr. pr. provinciae [Iudaeae] et legionis X Fretensis tit. 1, vel legatus Augusti legionis X Fretensis et legatus pr. pr. provinciae Iudaeae consularis tit. 6, ubi quod additur consularis errore scriptum videtur pro cos.; Iudaeae praefuerit c. a. 107—109, cf. *Plin. ep. 7, 22; Waddington fastes n. 133. Consul (suffectus c. a. 109) tit. 1 et 10, cf. Asbach, Bonner Jahrbücher 72, 1882 p. 14. 32 sqq. Quindecimvir sacris faciundis, curator viae Traianae tit. 1 et 6. Legatus pr. pr. imp. Caes. Nervae Traiani Aug. Germanici Dacici provinciae Moesiae inferioris tit. 1—6 a. 116 tit. 5, a. 117 tit. 2. 4. Legatus pr. pr. imp. Caes. Traiani Hadriani Aug. provinciae Britanniae tit. 1 honores inverso ordine exhibens. Proconsul provinciae Asiae t. 1. 7, 8, c. a. 128 secundum Waddington fastes n. 133. Marcus Caesar cum (Antonino Pio) patre in agrum eius divertit c. a. 140 *Marcus ad Frontonem 2, 11 p. 35 Naber. — Scripsit ad eum Plinius epistulas 1, 23; 4, 27; 7, 22; 9, 15. Epistula Hadriani ad eum Digesta 28, 3, 6, 7. — Sossiae Pollae uxori (mortuae) proconsul Asiae (c. a. 128) titulum 7 posuit. Pater Q. Pompei (Senecionis Roscii Murenae Coelii Sex. Iulii Fron-***

- tini Siliii Deciani C. Iulii Euryclis Herculanei L. Vibullii Pii Augustani
 Alpini Bellicii Sollertis Iulii Apri Ducenii Proculi Rutiliani Rufini Siliii
 Valentis Valerii Nigri Cl. Fusci Saxae Amyntiani) Sosii Prisci (*P* 492),
 avus Sosiae Falconillae *tit. 10, cf. stemma sub P 459. Propter nomina
 parentela quadam coniunctus fuisse videtur cum M. Roscio Coelio
 (R 67), Siliio Deciano (Lanciani silloge ag. n. 145), P. Coelio Balbino
 Vibullio Pio (cos. 137), C. Iulio Eurycle Herc(u)lano (J 199), denique
 cum Rosciis Murenis, qui sequuntur.*
- 69 M. ROSCIVS LVPVS MVRENA tribu Quirina, filius M. Murenæ (*R* 71),
 nepos M. Murenæ (*R* 70), septemvir epulonum, tribunus legionis VII
 Claudiae, praefectus legionis IV Flaviae, quaestor pro praetore provin-
 ciae Cretae et Cyrenes, maritus *nescio cuius, quae fuit neptis Volun-*
niae Caledae tit. Gortynae rep. Revue archéologique 1890 p. 443 n. 135.
- 70 M. (ROSCIVS) MVRENA proconsul Bithyniae, pater eius qui sequitur,
 avus eius qui antecedit *tit. Gortynae rep., revue archéologique 1890
 p. 443 n. 135.*
- 71 M. (ROSCIVS) MVRENA praetorius, filius eius qui praecedit, pater
 Lupi Murenæ (*R* 69) *tit. Gortynae rep., revue archéologique 1890
 p. 443 n. 135.*
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS *et*. SOSIVS PRISCVS.
 — P. ARADIVS ROSCIVS RVFINVS SATVRNINVS TIBERIANVS.
- 72 L. ROSCIVS PACVLVS consul designatus, maritus Domitiae Vettillae
*tit. Verceflensis V 6657. Paculus (maritus) Vettillae tit. Emeritanus
 II 468. Cf. R 64, 66, 73.*
- 73 L. ROSCIVS PACVLVS PAPIRIVS AELIANVS consul a. 223. *Tituli;
 Brixianus V 4241 (1); urbanus VI 22249 (2). L. Roscius Aelianus
 Paculus tit. 2; Roscius Paculus Aelianus tit. 1. In consulatu: [L. R]oscius
 Pacul[us] Papirius Aeli[anus] XI 5178; L. Roscius Aelianus IX 338,
 Ros . . . VI 2835, Aelianus plerumque. Consul ordinarius a. 223 cum
 L. Mario Maximo Perpetuo Aureliano II *fasti, cf. tit. 1. (Roscia)
 Bassa soror aut uxor eius eorumque filii tit. 1. Fortasse filius aut
 nepos consulis a. 187 (R 64) cf. R 66.**
- 74 (ROSCIA) BASSA soror aut uxor eius qui praecedit, *tit. Brixianus V 4241.*
 — [ARADIA] ROS[CIA] . . . CALPVRNIA PVRGILIA.
 — T. PRIFERNIVS PAETVS ROSIANVS GEMINVS.
- 75 ROSIVS REGVLVS pridie kalendas Novembres a. 69 consulatum iniit
eiuravitque Tac. h. 3, 37.
- 76 M. Rossius ('fortasse Ros[c]ijus' Schmidt) Vitulus, procurator ducenarius
 quattuor publicorum provinciae Africae c. a. 198—209 *VIII S. 14454.*
- 77 Rotundus, servus Drusillae, deinde Claudii, dispensator Hispaniae
 citerioris *Plin. n. h. 33, 145 cf. Dessau ad Inscr. Lat. 1655.*
- 78 Roxane, Herodis Magni et Phaedrae filia *Iosephus bell. Iud. 1, 28, 4;
 1, 29, 1; 2, 6, 3; ant. Iud. 17, 1, 3.*
- IMP. M. F . . . RV . . . IOTAPIANVS *v. sub F 1.*

- 79 RVBELLIVS BLANDVS, quem Iuvenalis (8, 39-70) reprehendit, alto Drusorum stemmate et sanguine Iuli (8, 40. 42), itaque ex posteris Blandi (R 82) et Iuliae.
- 80 (Rubellius) Blandus, eques Romanus Seneca *controv. 2 praef. 5; Tac. a. 6, 27 (ubi nomen non ponitur)*, Tiburs, avus Rubellii Blandi (R 82) Tac. l. c. Rhetor Romae docens, cuius sententias multas affert Seneca rhetor, cf. *locos in indice p. 533 Kiessling. Cf. Borghesi 4 p. 486. Num idem Rubellius Blandus historicus Serv. Georg. 1. 103? — Stemma hoc est:*

- 81 C. RVBELLIVS BLANDVS triumvir aere argento auro flando feriundo sub Augusto, Eckhel 5 p. 205; Cohen 1^a p. 138 n. 511; Babelon 2 p. 100 n. 353, p. 404 n. 1.
- 82 C. RVBELLIVS BLANDVS. Tituli: Tiburtini ab eo positi XIV 3555 (1). 3556 (2). 3576 (3); Tusculanus filiae eius positus XIV 2610 (4); memoratur in urbano VI 16057 (5). In consulatu nominatur solus IV 1552 (6), cum collega VI 14221 (7). Rubellius Blandus t. 3, 6; Tacitus; ([Rub]ellius) [Bla]ndus t. 4; C. Blandus t. 2; Blandus t. 1. 5. 7. C. f. t. 3. Filius ut videtur eius qui praecedit (R 81). Nepos equitis Tiburtis (R 80) Tac. a. 6, 27. Origine Tiburtinus Tac. a. 6, 27; 14, 22; cf. t. 1-3. [Quaestor] divi Augusti (itaque ante a. 14 p. Chr.), tribunus plebis t. 3; praetor t. 1. 3; consul t. 3. 6. 7, mense Septembri t. 6. 7, cum (C. Annio?) Pollione t. 7, anno incerto ante a. 21 p. Chr., cf. Waddington ad Borghesi 8 p. 819 not. 4 et Henzen ad tit. 7. In senatu sententiam dicit a. 20 Tac. a. 3, 23. Consularis a. 21 Tac. a. 3, 51. Proconsul t. 2. 3; pontifex t. 3. Iulia Drusi filia, quondam Neronis uxor, ei nupsit a. 33 Tac. a. 6, 27; quare factus est progener Tiberii Caesaris Tac. a. 6, 45 (a. 36). Pater Rubellii Plauti (R 85) cf. Tac. a. 14, 22. Drusi (R 83) t. 5, [Rub]elliae Bassae t. 4; cf. stemma antecedens.
- 83 (RVBELLIVS?) DRVSVS Blandi (R 82) filius VI 16057.
- 84 L. RVBELLIVS GEMINVS consul ordinarius a. 29 cum C. Fusio Geminio fasti. L. Ru[be]lliu[s] Geminus [os.] titulum posuit in monte Albano VI 2022 = XIV 2227. Nominatur in consulatu: L. Rubellius Geminus VI 10293; L. Ru[bellius] Geminus V 5832; L. Rubell(ius) [Geminus] fasti Arvalium a. 29 I ed. 2 p. 71; Rubellius Geminus Tac. a. 5, 1; Tertullianus adv. Iudaeos 8 extr.; C. Rubellius male Cassio-

- dorus. *Ad eum spectare potest VI 9908*: L. Ru[bellii?] Gemini structor; *ad eius familiam VI 25503*: L. Rubellius T. f. Geminus Caesianus (puer).
- 85 RVBELLIVS PLAVTVS (*sic Tacitus saepius*; Plautus *Tac., Plut., Dio*) origine Tiburs *Tac. a. 14, 22*, nepos Drusi *Tac. a. 14, 57*, per matrem originem (mater ex Iulia familia *Tac. a. 14, 22*) pari ac Nero gradu a divo Augusto *Tac. a. 13, 19*; *filius igitur C. Rubellii Blandi (R 82) et Iuliae, cf. Tac. a. 6, 27 et stemma sub R 80*. Accusatus a. 55, quasi res novas moliretur, ad praesens silentio transmissus *Tac. a. 13, 19-22*. Nerone iubente a. 60 cum Antistia (Pollitta, L. Veteris filia *Tac. a. 16, 10*) uxore in Asiam concessit, ubi ei aviti agri erant *Tac. a. 14, 22, 57*. In Asia interfectus a. 62 *Tac. a. 14, 57-59*; *Dio 62, 14, 1*; *Plutarchus de amicorum multitudine 7 p. 96 C*. Praedia eius Octavia accepit *Tac. a. 14, 60*. Uxor eum atrociter luxit *Tac. a. 16, 10*. Liberos habuit *Tac. a. 14, 59*. Amicus Bareae Sorani *Tac. a. 16, 23, 30, 32*. Stoicos sectatus *Tac. a. 14, 57, 59*. Mores eius *Tac. a. 14, 22. Memoratur Tac. h. 1, 14*.
- 86 RVBELLIA BASSA Blandi (*R 82*) filia, (uxor) Octavii Laenatis, avia Sergii Octavii Laenatis Pontiani *tit. Tusculanus XIV 2610* ([Rub]elliae [Bla]ndi f. Bassae). Rubelliae Bassae *in fistulis urbanis, Lanciani silloge aq. n. 159 a. b.*
- 87 Rubrenus Lappa, poeta tragicus, scripsit Atreum *Iuvenalis 7, 72*.
- 88 M. RVBRENVS VIRIVS PRISCVS POMPONIANVS MAGIANVS PROCVLVS consul, proconsul Africae, curator coloniae Minturnensium, curator coloniae Formianorum, praetor candidatus, quaestor candidatus, decemvir (stlitibus iudicandis), salius Collinus, civis et patronus (Atinatium), (maritus) Iuniae Arriae Rufinae *tit. Atinas X 5058. Potest esse ex posteris (Pomponii) Magiani (P 549)*.
- 89 Rubrius, eques Romanus, maiestatis accusatus et absolutus a. 15 *Tac. a. 1, 73*.
- 90 Rubrius medicus *Plinius n. h. 29, 7*.
- 91 Rubrius histrio *Plin. n. h. 7, 55 = Solinus 1, 81*.
- 92 P. Rubrius Barbarus. *Tituli: Alexandrinus bilinguis III S. 6588 (1); Casinas X 5169 (2); Philis rep. Bullettino dell' inst. 1866 p. 51 (3)*. P. Rubrius Barbarus *tit. 2, 3*; Barbarus *tit. 1*. M. f., tribu Maecia *tit. 2*. Praefectus Aegypti anno XVIII Augusti (741/42 = 13/12) *tit. 1, 3. Ad eius familiam pertinebat Quinta Barbari filia, cuius nutrix erat Rubria Ichmas VI 9245*.
- 93 Rubrius Fabatus, cui, tamquam ad Parthos fugeret, custodes additi sunt a. 33, incolomis mansit *Tac. a. 6, 14*.
- 94 RVBRIVS GALLVS dux Neronis a. 68 eum deserit *Dio 63, 27, 1*. Dux Othonis a. 69 *Tac. h. 2, 51*. Minister sermonum Flavii Sabini a. 69 *Tac. h. 2, 99*. In Moesiam a Vespasiano missus (*legatus igitur Moesiae*) Sarmatas fugat a. 70 *Iosephus bell. Iud. 7, 4, 3. Idem videtur Bor-*

- ghesio* 5 p. 325. 521 seq. „Rubrius offensae veteris reus atque tacenda“ *Iuvenalis* 4, 105, qui „Titi filiam in pueritia corruperat“ *Schol. ad Iuv. l. c. Pater ut videtur eius qui sequitur.*
- 95 RVBRIVS GALLVS consul suffectus anno incerto (a. 98? *Asbach Rhein. Jahrb.* 72, 1882 p. 26 sqq.; a. 101? *Borghesi* p. 325. 521 seq.; a. 103 vel paullo postea *Mommsen Hermes* 3 p. 45) sub Traiano cum (M. Eppuleio Proculo) Caepione (*traditur* Caelio) Hispanone *Dig.* 40, 5, 26, 7. *Ad eum pertinere potest senatus consultum Rubrianum saepius citatum in Digestis* (26, 4, 3 alibi); neque vero lex Rubria in tabula *Veleiati XI 1146. Filius ut videtur eius qui praecedit.*
- 96 T. RVBRIVS NEPOS (collega sive adiutor) A. Didii Galli curatoris aquarum VI 1248 (a. 38—49 p. Chr., *Frontin. aq.* 102). *Idem fortasse nominatur in titulo servi VI 9245.*
- 97 RVBRIA virgo Vestalis, cui Nero vim intulit *Sueton. Nero* 28.
— Ruff. v. Ruf.
- 98 Rufilla, concubina Augusti *Sueton. Aug.* 69.
— AEM(ILIA) RVFILLA.
— Annia Rufilla.
— Iulia Rufilla Augurina.
— TERENTIA RVFILLA.
— VITELLIA RVFILLA.
- 99 Rufillus pastillos olet *Hor. sat.* 1, 2, 27; 1, 4, 92.
- 100 Rufina ingenua, a Cocceio Cassiano clarissimo viro dilecta *Papinianus Digesta* 34, 9, 16, 1.
— ANNIA RVFINA.
— ATILIA RVFINA.
— Claudia Rufina.
— Gavia Fabia Rufina.
— IVNIA ARRIA RVFINA.
— LVSIA GALERIA RVFINA.
— MACRINIA RVFINA.
— MARIA RVFINA.
— Metilia Rufina.
— NAEVIA ANTONIA RVFINA.
— NERATIA ANTEIA RVFINA NAEVIA DECIANA.
— POMPONIA RVFINA.
— SERVEA NOVELLA RVFINA POTITIANA.
— TEIA RVFINA.
- 101 RVFINIANVS ὁ ἐκ Φωκαίας, ἀνὴρ ὑπατος, Καλλιστῶ γήμας τὴν Ἀτταλοῦ (filii Polemonis sophistae), pater Hermocratis sophistae *Philostratus vitae sophistarum* 2, 25, 2. *Rufiniani incerti est fistula urbana, Lanciani silloge aq. n. 575. Ille potest esse L. Caesonius Lucillus Macer Rufinianus (XIV 3900).*
— L. CAESONIUS LVCILLVS MACER RVFINIANVS.

- C. CAESONIVS MACER RVFINIANVS.
- 102 Rufinus, dux Galliarum a. 68—69, Tac. h. 2, 94.
- 103 Rufinus, filius Apollonii Naucratis sophistae *Philostratus vitae sophistarum* 2, 29.
- 104 Rufinus, ad quem scripsit Plinius epistolam 8, 18. *Potest esse Fadius vel Trebonius Rufinus.*
- 105 Rufinus, amicus Sedati viri praetorii *Aristid. or. 26 p. 515.* Pergami habitans p. 526, mortuus p. 510. *Medio secundo saeculo floruit. Cf. etiam l. c. p. 514. 532 seq. Waddington, mémoires de l'académie des inscr. et belles-lettres XXVI. 1, 1867 p. 257 seq. fortasse cum patrem fuisse dicit Claudii Rufini sophistae in nummis Smyrnaeis sub Severo nominati.*
- 106 Rufinus, Cyprius, peripateticus, claudus, a Demonacte irrisus *Lucian. vit. Demon. 54.*
- 107 RVFINVS vir clarissimus, tribunus laticlavus mortuus a. 222 *Cod. Just. 6, 21, 4.*
- 108 RVFINVS, postquam (*Septimium*) Odenathum interemit (c. a. 251), ab eius filio (*Septimio*) Odenatho accusatus apud Gallienum (vel potius *Trebonianum Gallum?*), *Dio contin. s. v. Odenathi duo p. 224 Dind., cf. Wadd. ad n. 2600, qui cum legatum putat provinciae Syriae Phoenices, ad quam Palmyra pertinebat. Potest vero etiam cogitari de provincia Arabia, cum in tit. Palmyreno Wadd. 2600 Septimius Haeranes Odenathi (maioris) filius a. 251 honoretur a milite legionis III Cyrenaicae Bostrenac. Tum conferri potest hic Rufinus cum Cocceio?) Rufi[no] legato Arabiae in tit. Adraae rep. Wadd. 2070 c.*
- 109 L. RVFINVS XIV 2866. VI 191. *Inhoof mon. gr. p. 222 n. 56. Vide L. Liv...*
- 110 Rufinus Lib(eralis?), pro[c(urator)] provinciae Mauretaniae Tingitanae a. 196 *tit. Ravennas XI 8.*
- 111/112 ... OSIVS RVFINVS. *Tituli Thracici: Graeci: CIG 3708 semel saec. XVI descriptus, errore inter Cyzicenos editus (1); Archaeolog.-epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich 14, 1891 p. 156 (2); Latini: Archaeolog.-epigraph. Mitth. 15, 1892 p. 95 n. 16 = III S. 12339 (3); III S. 12338 (4). De praenomine et gentilicio non constat; Ἀρπώσιος t. 2; A...πώσιος t. 1; L. P...si(us) t. 3, sed idem ad aliud eiusdem auctoris apographum Sp...si(us); periit gentilicium in t. 4. Legatus pro praetore Thraciae t. 1—4, sub Macrino t. 3, sub Elagabalo t. 1.*
- Aemilius Rufinus.
- [AN]NIVS RV[FIN]VS.
- Annius Rufinus.
- Antistius Rufinus.
- ANTIVS RVFINVS.
- M. ANTONIVS RVFINVS.
- APPVLEIVS RVFINVS.

- Q. ARADIŪS RVFINVS.
- P. ARADIVS ROSCIVS RVFINVS SATVRNINVS TIBERIANVS.
- C. ATILIVS [L. CVSPI]VS IVLIANVS CL(AVDIVS) RVFINVS.
- [M.] At[t]anius [Ru]finus.
- P. ATTIVS PVDENS RVFINVS CELSIANVS.
- ATTIVS RVFINVS.
- ATVLENVS RVFINVS.
- CAECILIVS RVFINVS.
- M. CAECILIVS RVFINVS.
- Q. CAECILIVS RVFINVS.
- M. CAECILIVS RVFINVS MARIANVS.
- Caelius Rufinus.
- L. CAESONIVS QVINTVS RVFINVS MANLIVS BASSVS.
- TL. CL(AVDIVS) ME . . . [P]RISC[VS] RVF[INVS] IVN(IOR).
- Ti. Claudius Rufinus.
- Q. CLODIVS RVFINVS.
- COC(CEIVS) RVFI[NVS].
- C. CVRTIVS RVFINVS.
- L. CVSPIVS RVFINVS.
- C. FAB(IVS) RVFINVS LVCILLVS.
- Fadius Rufinus.
- D. FONTEIVS FRONTINIANVS L. STERTINIVS RVFINVS.
- T. Gem[i]nius Rufinus.
- Herennius Rufinus.
- L. IVLIVS RVFINVS.
- IVNIVS RVFINVS.
- A. IVNIVS RVFINVS.
- C. Iunius Rufinus.
- L. IVNIVS RVFINVS PROCVLIANVS.
- M. IVNIVS RVFINVS SABINIANVS.
- M. CN. LICINIVS RVFINVS.
- L. LIV . . . RVFINVS v. L. LIV . . .
- Cn. Marcius Rustius Rufinus.
- M. MARIVS TITIVS RVFINVS.
- Memmius Rufinus.
- D. PERCENNIVS RVFINVS.
- Q. POMPEIVS SENECIO *cet.* RVTILIANVS RVFINVS SILIVS *cet.* SOSIVS PRISCVS.
- C. SALVIVS DOMITIVS RVFINVS.
- M. SEDATIVS SEVERIANVS IVLIVS RVFINVS.
- Staius Rufinus.
- Trebonius Rufinus.
- A. TRIARIVS RVFINVS.
- C. Vesedius Rufinus.

- C. VIBIVS RVFINVS.
 — Vinicius Rufinus.
 — T. VINIVS RVFINVS.
 — Vivennius Rufinus.
- 113 L. Rufius Clarus Gallus *patronus collegii cuiusdam Ostiensis, fragmentum Ostiense XIV 248.*
- 114 C. Rufius Festus, C. f., tribu Pom(ptina), procurator provinciae Dalmatiae et Histriae, pater C. Rufi Festi Laelii Firmi (*R 115*) et Rufiae Proculae (*R 120*) *tit. Volsiniensis XI 2698.*
- 115 C. RVFRIVS FESTVS LAELIVS FIRMVS clarissimus vir, filius C. Rufi Festi (*R 114*) *tit. Volsiniensis XI 2698.*
- 116 Rufinus Pomfilius *Seneca lud. 13, vide Pompilius Rufus (P 510) et Rufrius Pollio (R 123).*
- 117 RVFRIVS VOLVSIANVS vir clarissimus, iterum corrector (Italiae? Campaniae?) a. 282—283 *tit. Puteolanus X 1655, cf. X 304*, Klebs Rhein. Museum XLVII 1892 p. 14 not. Idem videtur C. Caeionius Rufius Volusianus v. c. corr. Italiae per annos octo etc. VI 1140. 1707, aetate Constantini.*
- 118 RVFFIA AQVILINA c(larissima) f(emina)? aut C. f(ilia) *tit. Genacae rep. XII 2599.*
- 119 RVFFIA MARCELLA clarissima femina, uxor Sabiniani *tit. Caralibus rep. X 7586.*
- 120 RVFFIA PROCVLA, C. f., clarissima femina, filia C. Rufi Festi (*R 114*) *t. Volsiniensis XI 2698.*
- 121 RVFRIVS CPISPINVS (*sic Tac. a. 13, 45; 15, 71* Rufius Crispinus *cod. Tac. a. 12, 42*, Rufus Crispinus *16, 17; Crispinus Tac. a. 11, 1, 4; Plut. Galba 13*), eques Romanus *Tac. a. 16, 17; Suet. Nero 35 (ubi nomen non ponitur)* dignitate senatoria *Tac. a. 16, 17*, praefectus praetorio a. 47 insignia praetoria accepit *Tac. a. 11, 1, 4*, postea consularibus insignibus donatus *Tac. a. 16, 17*. Maritus Poppaeae Sabinae (*P 630*) *Tac. a. 13, 45; 15, 71; Plut. Galba 19 cf. Suet. Nero 35*, ex qua filium tulit *Tac. a. 13, 45* cognominem (*R 122*) *cf. Suet. Nero 35*. Una cum Lusio Geta collega Agrippinae opera praefectura praetorio demotus a. 51 *Tac. a. 12, 42*, ob crimen coniurationis in Sardiniam exactus a. 65 *Tac. a. 15, 71; 16, 17*, accepto iussae mortis nuntio semet interfecit a. 66 *Tac. a. 16, 17.*
- 122 RVFRIVS CRISPINVS (Rufius Crispinus *libri*), filius Poppaeae Sabinae (*P 630*) et eius qui praecedit (*cf. Tac. a. 13, 45*), privignus Neronis, adhuc impuber a Nerone interfectus *Suet. Nero 35.*
- 123 Rufrius Pollio (*sic Dio, Πολλων Iosephus*), praefectus praetorio a Claudio a. 41 factus *Iosephus antiq. Iud. 19, 4, 5* statuum et sedem in senatu, quotiens Claudium comitaretur, a. 44 accepit *Dio 60, 23, 2. Fortasse idem est Rufius Pomfilius praefectus a Claudio interfectus Seneca lud. 13, cf. Hirschfeld VG 1 p. 220 n. 8.*

- 124 RVFRIVS SVLPICIANVS leg(atus) leg(ionis) XIII G(ciminae) Antoninianae) itaque a. 211—222, tit. Dacicus III 1129.
— CALPVRNIA RVFRIA AEMILIA DOMITIA SEVERA.
— RVFRIA OVINIA CORNELIANA.
- 125 RVFVS praetorius *Porphyrio ad Horatii sat. 2, 2, 50. Meyer cogitat de Plotio Plano Rufo (cf. supra P 390), Kiessling de Sempronio Rufo.*
- 126 RVFVS consul suffectus a. 45 mense Iunio cum M. Pompeio Silvano (P 495) *Iosephus antiq. Iud. 20, 1, 2. De Curtio Rufo cogitat Klein fasti consulares ad a. 45.*
- 127 RVFVS, ἀνὴρ ὑπατος, τοῦ Σμυρναίου ἐλογίστευσ, ἐπιτραπεὶς τὰ Κελτικὰ στρατόπεδα (ὅπῃρ Ἄλπεις τε καὶ Πῆρον) ad Nervam imperatorem (a. 96—98) scripsit *Philostratus vitae sophistarum 1, 19, 2. Videtur igitur fuisse legatus Germaniae superioris a. 96—97.*
- 128 Rufus, cum quaedam in Augustum dixisset, veniam impetravit *Seneca de beneficiis 3, 27.*
- 129 Rufus, praefectus exercitus Iudaici a. 750 u. c. = 4 a. Chr., *Iosephus bell. Iud. 2, 3, 4; 2, 5, 2; ant. Iud. 17, 10, 3, 9.*
- 130 Rufus, poeta melicus *Ovidius ex Ponto 4, 16, 28; de Titio Rufo cogitat Reifferscheid cf. Truffel RLG⁵ § 254, 3.*
- 131 Rufus, avunculus uxoris Ovidii (tertia) *Ovidius ex Ponto 2, 11, 15 seq.; praedium possidet Fundanum l. c. 28. Fortasse Tampius quidam Rufus cf. tit. Fundanum X 6225.*
- 132 Rufus miles Romanus *Iosephus bell. Iud. VII 6, 4.*
- 133 Rufus, a Domitiano relegatus, amicus Nerae et Apollonii Tyanensis *Philost. Ap. Ty. 7, 8, 3; 8, 7, 36.*
- 134 Rufus, Caesoniae maritus, amicus Martialis 9, 39, 3.
- 135 Rufus, Semproniae ut videtur maritus, poeta et caesidicus, mortuus (ante a. 101) *Martialis 12, 52.*
- 136 Rufus, familiaris filii Calpurnii Fabati, prosoceri Plinii *epist. 6, 30, 5. Ad Sempronium Rufum pertinere videntur Plin. epist. 7, 25; 9, 38.*
- 137 Rufus, rhetor, Cicero Allobrox dictus *Iuvenalis 7, 213.*
- 138 Rufus, Perinthius, sophistes, discipulus Herodis Attici *Philostratus vitae sophistarum 2, 17.*
- 139 Rufus, Ephesius, medicus haud multo ante Galenum scripsit *περὶ μελαγχολίας Galenus 5 p. 105, θεραπευτικὰς βιβλίους, περὶ βοτανῶν versibus hexametris Galenus 11 p. 796; 12 p. 425; cf. 16 p. 196; 19 p. 57 seq.; 13 p. 92; 14 p. 7; 16 p. 474. 636. 735; 17, 1 p. 849. 956. 993; 17, 2 p. 29. 30. 93. 113; 19 p. 699. 703. 710 seq. 718 seq. Kühn.*
- 140 ... RVFVS praetorius III S. 737.2 (*Samothrace*).
- 141 ... VS RVFVS L. f., pro[consul] (Ponti et Bithyniae ut videtur) VI 1508 = CIG 5894 = Kaibel IGI 1077. *Eckhel 2 p. 402 cogitavit de C. Cadio Rufo.*
- 142 ... us Rufus, T. f., tribu Ter(etina), praefectus classis tit. *Venafranus X 4867.*

- 143 ... IVS RVFVS proconsul Asiae sub Domitiano *nummus Ephesius apud Waddington fastes des prov. asiat. n. 108. Cogitari potest de T. Atilio Rufo, C. Furio Rufo, M. Maecio Rufo, Q. Petillio Rufo (P 193).*
- 144 ... LIVS RVFVS pr(aetor aerarii) a. 15 p. Chr. VI 1496. *Videtur esse C. Caelius Rufus consul a. 17.*
- 145 Publius Rufus, auctor tumultus cuiusdam in Augustum orti esse dicebatur a. 748 u. c. = 6 a. Chr. *Dio 55, 27, 2. Cum idem esse videatur Plautius Rufus, qui in Augustum coniuravit (Suet. Aug. 19), pro Πρωπλίω apud Dionem Πλαυτίω scribendum videtur Kleinio Verwaltungsbeamten I p. 139; cf. supra P 359. 360.*
- 146 L...L... [R]VFVS consul suffectus mense Decembri a 119 cum C. Hereun[i]o [Dol]a[b]ella *acta Arvalium a. 119 VI 2080. Cogitari potest de L. Acilio Rufo.*
- 147 C. RVFVS GEMINIVS *Dio 58, 4, 6, vide C. Fufius Geminus.*
- L. ACILIVS RVFVS.
  - M'. ACILIVS RVFVS.
  - Aelius Rufus Ianuarius.
  - Aemilius Rufus.
  - Annius Rufus.
  - Antonius Rufus.
  - C. Antonius Rufus.
  - ASINIVS RVFVS.
  - C. ASINIVS RVFVS.
  - L. Asinius Ruf[us?]
  - T. ATILIVS RVFVS.
  - T. ATILIVS RVFVS TITIANVS.
  - Aufdienenus Rufus.
  - M. Bassaeus Rufus.
  - C. CADIVS RVFVS.
  - C. CAELIVS RVFVS.
  - C. CALPETANVS STATIVS RVFVS.
  - M. CALPVRNIVS RVFVS.
  - C. Calvisius Rufus.
  - Camonius Rufus.
  - Caninius Rufus.
  - Canius Rufus.
  - Claudius Rufus.
  - L. CLODIVS RVFVS.
  - P. Clodius Rufus Latro.
  - CLVVIVS RVFVS.
  - Q. CORELLIVS RVFVS.
  - CVRTIVS RVFVS.
  - Q. Curtius Rufus.

- [DESTICIVS IV]BA ... [MA]CER ... [R]VFVS ... TILIVS ... AVIVS.
- Domitius Rufus.
- M. EGNATIVS RVFVS.
- L. Faenius Rufus.
- T. FL(AVIVS) NOVIVS RVFVS.
- C. Furius Rufus.
- L. HEDIVS RVFVS LOLLIANVS AVITVS.
- Q. HEDIVS RVFVS LOLLIANVS GENTIANVS.
- M. Helvius Rufus.
- M. HERENNIVS RVFVS.
- Hostilius Rufus.
- INSTANTIVS RVFVS.
- ITI ... RVFVS.
- Iulius Rufus.
- L. IVLIVS RVFVS.
- M. IVNIVS METTIVS RVFVS.
- P. Iuventius Rufus.
- L. Laetorius Annaeus Rufus.
- LYCILIVS RVFVS.
- C. Lucretius Rufus.
- M. MAECILIVS RVFVS.
- M. MAECIVS RVFVS.
- L. Maesius Rufus.
- P. Magnius Rufus Magonianus.
- P.(?) ... ONIVS MAMILIANVS RVFVS ANTISTIANVS FVNISVLAN[VS]
VETTONIANVS *vide* MAMILIANVS.
- C. MARIVS MARCELLVS OCTAVIVS P. CLVVIVS RVFVS.
- L. Memmius Rufus (*vel* Rufinus).
- L. MESCINIVS RVFVS.
- METILIVS RVFVS.
- Metilius Rufus.
- Mettius Rufus.
- M. METTIVS RVFVS.
- A. MINICIVS RVFVS.
- L. MINICIVS RVFVS.
- C. Musonius Rufus.
- Nasidienus Rufus.
- NVMISIVS RVFVS.
- C. OBELLIVS RV[FVS].
- Octavius Rufus.
- M. ORFIVS RVFVS.
- Papir[ius] Rufus.
- Passienus Rufus.
- L. PASSIENVS RVFVS.

- Q. PETILLIVS CERIALIS CAESIVS RVFVS.
- PETILIVS RVFVS.
- Q. PETILLIVS RVFVS.
- L. PETRONIVS RVFVS.
- Plautius Rufus.
- C. PLAVTIVS RVFVS.
- C. PLOTIVS RVFVS.
- Pompilius Rufus.
- POMPONIVS RVFVS.
- C. POMPONIVS RVFVS.
- Q. POMPONIVS RVFVS.
- C. PONTIVS RVFVS.
- C. RAECIVS RVFVS.
- Safronius Rufus.
- M. Sallustius Rufus Titilianus.
- L. SALVIDIENVS RVFVS SALVIANVS.
- SATRIVS RVFVS.
- SCRIBONIVS RVFVS.
- Sempronius Rufus.
- M. Stertinius Rufus.
- M. STLACCIVS ALBINVS TREBELLIVS SALLVSTIVS RVFVS.
- P. SVILLIVS RVFVS.
- Sulpicius Rufus.
- L. Tampius Rufus.
- L. TARIVS RVFVS.
- Terentius Rufus.
- P. TETTIVS RVFVS TONTIANVS.
- TINEIVS RVFVS.
- Q. TINEIVS RVFVS.
- TITIVS RVFVS.
- T. TREBELLENVS RVFVS.
- C. VALGIVS RVFVS.
- VARENVS RVFVS.
- L. Varius Rufus.
- Vedius Rufus.
- Velius Rufus.
- D. VELIVS RVFVS (IVLIANVS?).
- C. VELLIVS (VELIVS?) RVFVS.
- Q. VENIDIIVS RVF(VS) MARIIVS MAXIM(VS) L. (?) CALVINIANVS.
- L. VERGINIVS RVFVS.
- Vibius Rufus.
- C. VIBIVS RVFVS.
- Vitruvius Rufus.
- PISTORIVS RVGIANVS.

- 148 L. RVPILIVS APPIAN[VS] septemvir epu[lonum] *t. Brixianus V 4352.*
- 149 L. RVPILIVS AV... (legatus) Sexti Laterani proconsulis (Africae) a. 176 p. Chr. *t. Mactaritanus VIII S. 11799.*
- 150 RVPILIVS BONVS consularis, pater Rupiliae Faustinae, proavus Marci *vita Marci 1, 4.*
- 151 D. RVPILIVS SEVERVS (tria nomina extant in inscriptionibus XIX d, XX d, cf. p. 114. 115) legatus Lyciae et Pamphylicae a. 151 *inscriptiones mausolei Opramoae Rhodiapolitani, ap. Petersen et Laschan Reisen in Lykien p. 109 seq., cf. Loewy ib. p. 124. Fortasse non diversus ... τῆμος (scr. [Ρουπ]ῆλιος) Σευῆρος in t. Lycio Bull. de corr. hell. 10, 1886 p. 48 (ubi primi editores cogitaverant de L. Catilio Severo); cf. Loewy l. c. p. 124 not. 5.*
- 152 RVPILIA FAVSTINA filia Rupilii Boni (*R 150*), avia paterna Marci (uxor M. Annii Veri) *vita Marci 1, 4. Eius crant figlinae Quintianae c. a. 125, XV 456 seq., ubi est Rup. Faust. et Rupilia Fausti.*
- Ruscus v. Rustius.
- L. PINARIVS RVSCVS.
- 153 Ruso, propter comitatem praedicatur *Martial. 5, 28, 4.*
- ABVDIVS RVSO.
- P. CALVISIVS RVSO.
- Cremutius Ruso.
- Octavius Ruso.
- 154 RVSONIANVS (sic Klebs; traditur Ῥουσονιανός; Rufinianus Westermann; unde est iam supra n. 101), ἀνὴρ ὀπτικός, Phocaea oriundus, maritus Callistus, pater Hermocratis sophistae *Philostrat. vit. soph. 2, 25, 2.*
- IVLIVS POMPEIVS RVSONIANVS.
- POMPEIVS RVSONIANVS.
- Sueconia Rustica.
- Q. Agrius Rusticianus.
- 155 RVSTICVS (cognomen certum videtur; M. Corvius Rufus Garrucci) consul suff. mense Sept. a. inc. (aute a. 79) *t. in pariete scaphatus Pompeii IV 155A.*
- 156 Rusticus, praeses provinciae alicuius (ἡγεμονεύς), maritus Atiniae *tit. urbanus CIG 6281 = Kaibel IGI 1437 = epigr. 644.*
- 157 Rusticus, ad quem scripsit Plinius *epistulam 9, 29. Fortasse Fabius Rusticus (supra F 52, ubi vide).*
- 158 Rusticus, ex cuius bonis partes caducae fisco petebantur imperante Hadriano *Digesta 30, 20, 6.*
- 159 Rusticus medicus, *Galenus 13 p. 309. 507 Kuhn.*
- Antistius Rusticus.
- L. Aur(elius) Rusticus.
- M. CVTIVS PRISCVS MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS PAVS *ect.*
- Fabius Rusticus.

- L. FVLIVS RVSTICVS AEMILIANVS.
- L. Fulvius Rusticus Vet[tius] Secundus.
- (Q. ?) IVNIVS ARVLENVS RVSTICVS.
- IVNIVS RVSTICVS.
- Q. IVNIVS RVSTICVS.
- L. MESSIVS RVSTICVS.
- M. MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS AFER *cet.*
- M. MESSIVS RVSTICVS AEMILIVS VERVS *cet.*
- C. NOVIVS RVSTICVS VENVL(EIVS) APRONIANVS.
- L. OVINIVS RVSTICVS CORNELLIANVS.
- Porcius Rusticus.
- L. STERTINIVS QVINTILLANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENECIO PROCVLVS.
- 160 Q. RVSTIVS M. f. (*patrem memorat t. Antias*) triumvir monetalis a. 735 vel paullo post nummi *ap. Eckhel 5 p. 289 = Babelon monnaies de la rép. rom. 2 p. 78 n. 232 seq., p. 412 n. 2 seq. (cf. Mommsen mon. Ancy. ed. 2 p. 46)*. Duovir Antii t. Antias X 6680 *cf. adl. p. 989 (ad Antium spectant etiam Fortunae Antiates in nummis eius expressae)*.
- 161 2 RVSTIVS CAEPIO (*pro Rust. traditur Rusc-*) testamento caverat, ut senatoribus quotannis curiam ingredientibus certam summam praestaret heres: quod irritum fecit Domitianus *Suet. Dom. 9*.
- 163 T. RVSTIVS CAEPI(O) *videtur memorari in fastis magistrorum vici alicuius, VI 2222. Fortasse consul suff. a. p. Chr. 173 cf. Heuzen l. c.*
- 164 T. RVSTIVS NVMMIVS GALLVS consul suffectus sub Tiberio cum Q. Marcio Barea VI 244, a. p. Chr. 18, si recte huc rettulit Borghesius *versiculum extremum fastorum Antiatum (CIL. I² p. 72 = X 6639), sed cf. sub Q. Marcio Barea.*
- Cn. Marcius Rustius Rufinus.
- 165 RVTILLANVS praeses nescio cuius provinciae (consularis provinciae, consularis Lyciae *codices; consularis Ciliciae Holoander, quod verum putat Mommsen Zeitschr. d. Savignystiftung f. Rechtsg. 12, 1892, p. 150*) a. 215 mense Aprili *cod. Justin. 9, 43, 1. Diversus puto a Dextro Rutiliano (supra D 56) legato Ciliciae, quippe aliquanto recentior.*
- L. ANNIVS ITALICVS RVTILLIANVS.
- ... CIVS DEXTER AVGV[S]TANVS ALPIN]VS BELLICIVS SOLLERS METILIVS ... VS RVTILLIANVS.
- Messalla Rutilianus.
- P. MVMIVS SISENNA RVTILLIANVS.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS *cet.* RVTILLIANVS RVFINVS *cet.* SOSIVS PRISCVS.
- 166 RVTILIVS CRISPINVS, praepositus vexillationibus Palmyrae degentibus (*ἡγεμόνων καὶ ταῖς ἐπιδημύσεσσι οὐχ ἑλλητίσιν*), tempore quo Severus Alexander in Oriente degebat t. *Palmyrenus bilinguis CIG III 4483*

= Waddington n. 2598 = de Vogué inscr. sémit. de la Syrie n. 15. Legatus Aug. pr. pr. Thraciae, item sub Severo Alexandro *miliaris Thracicus Graecus archaeol. epigraph. Mittheilungen* 15, 1892 p. 109 n. 65. Crispino (fortasse eidem) rescripsit Alexander n. 229 *cod. Iust.* 5, 62, 10 cf. *Kalopothakes de Thracia* 1893 p. 58. — Opus doliario ex praedis Rutilii Crispini (nescio num huius) XV 2192.

- 167 C. RUTILIUS GALLICVS. Tituli: *Taurinenses V* 6988 (1), 6989 (2), 6990 (3); memoratur in albo sodalium Augustalium VI 1984 (4) et in termino Africano *comptes rendus de l'académie des inscr.* 1894 p. 46 (5). *Extat de eo carmen Statii silv.* 1, 4 scriptum paullo post ludos saeculares Domitiani (c. 17 seq.), qui fuerunt anno 88. Cf. Stobbe apud *Friedländer Sittengeschichte* 3¹ p. 404-409; Nohl apud *Friedländer Sittengesch.* 3° p. 453-456; O. Hirschfeld apud eundem 3° p. 483; *Friedländer ipse in Progr. Königsberg* 1880, *Sittengesch.* 3° p. 479-484; *Borghesi oeuvres* 9 p. 272-274.

C. Rutilius Gallicus t. 1, 2, [C.] Rutilius G[alli]cus t. 4, Rutilius Gallicus t. 3, Statius silv. 1 *proem. et in inscriptione carminis* 1, 4, Rutilius G[alli]cus t. 5, Gallicus *Iuvenalis* 13, 157. (Valentis cognomen ei inditum olim propter locum proemii Statii in editionibus Heinsiana antiquioribus non recte editum). Origine ut videtur Taurinensis *Stat.* 1, 4, 58-60 cf. *tit.* 1-3. Natus circa a. p. Chr. 28 (quippe sexagesimum annum vix egressus, cum Statius scripsit *silv.* 1, 4, 53). Causas agit *Stat.* 1, 4, 71. Stipendia meruit in Galatia, tum per novem annos in Pamphylia, in Pannonia, in Armenia *Stat.* 1, 4, 77-79. In Armenia fortasse fuit sub Corbalone c. a. 58-59 p. Chr.; de legatione Cappadociae non potest cogitari propter ordinem honorum in carmine serratum. Primi honores ignorantur. Praetor urbanus *Stat.* 1, 4, 80 (id enim videtur significari verbis gemini fasces cf. *Hirschfeld ap. Mommsen Staatsr.* 1° p. 384, 2). Legatus Asiae per duos annos *Stat.* 1, 4, 80 seq. ('iterata iura Asiae'; non recte proconsulatum Asiae his verbis significari putaverunt nonnulli). Exinde consul Statius v. 82 ('revocant fasti maiorque curulis'), cf. t. 5 (primis annis Vespasiani puto). Deinde missus in Africam; ex qua provincia magnam pecuniam redegit et Romam misit *Statius v.* 83 seq. (legatum censibus accipiendis fuisse probabiliter coniecit *Mommsen ad t.* 1-3). Legatus consularis (id enim indicatur consulis vocabulo in t. 5) Vespasiani in Africa fines provinciae veteris et novae derigit t. 5 (quod a *Mommseni coniectura non abhorret*). Eo tempore puto vel paullo post uxor eius honorata a Leptitanis t. 3. Postea missus in Germaniam feliciter ibi res gerit, Veledam capit *Stat.* ib. 89, 90 (ante mortem Vespasiani, *Tac. Germ.* 8), legatus ut puto Germaniae inferioris. Pontifex t. 5. Sodalis Augustalis inde ab anno 68 t. 4. Praefectus urbi *Iuvenalis* 13, 157 (male haec intellexit scholiasta, agi putans de praefecto vigili), factus a Domitiano, tempore belli Dacici ('Dacis pereuntibus'), i. e. inter annos 86 et 89

- Stat. l. c. v. 90. 91 (propter verba Statii non recte a quibusdam mutata a nonnullis habitus est legatus Moesiae, cf. Borghesi opp. 9 p. 273), praefectus urbi anno 88 ib. v. 9 seq. Consul iterum (suffectus) t. 1. 2 (fortasse fuit consul designatus iterum, quo tempore Statius scripsit, eoque spectant verba Statii v. 82. 83: fasti maiorque curulis, nec promissa semel [Borghesi, Hirschfeld], ut consul iterum suffectus fuerit anno fere 89). E gravi morbo convalescit; quo tempore eum celebravit Statius carmine silv. 1, 4 cf. praem. Mortuus erat a. 92, quo anno in eius locum alius sodalis Augustalis cooptatus est t. 4; de mortuo verba facit Statius silv. I praem. Uxor Minicia Paetina t. 3. Fortasse filius eius C. Rutilius Gallicus (is qui sequitur), filia Rutilia Paulina C. f. (infra n. 186).*
- 168 C. RUTILIVS GALLICVS C. f., tribu Pal., ob merita patris (fortasse eius qui praecedit) honoratus ab Augustalibus Corfinii IX 3181.
- 169 C. RUTILIVS GA[LL]IVS (potius quam GA[LLIC]IVS): nominatur anno 53 vel 54 una cum Vipstano Gallo in t. Pannonico III 4591, fortasse ut consul suffectus cum hoc Gallo; iidem consules suffecti citantur, ut putat Hirschfeld, in tessera gladiatoria, in qua est id. Oct. M. Vipst. C. Ru. . (Hirschfeld Wiener Studien 3, 1881 p. 270 seq.; aliter olim, nondum cognita tessera, senserat Borghesius).
- 170 Rutilius Lupus (trad. Luppus), proconsul ut videtur, certe praeses provinciae ad quem rescripserunt Marcus et Lucius (a. 161—169) Ulpianus de officio proconsulis, Dig. 50, 4, 6.
- 171 [G]ELLIVS RUTILIVS LVPVVS ([Γ]έλλιος Ῥούτιλιος [Α]ούπος t. 606, [Γ]έλλιος Ῥούτιλιος Λούπ[ου]ς t. 808). Proconsul (Aethiopiae) t. Atheniensis CIA III 606. Consobrinus Porciae M. Porci Catonis filiae CIA III 808.
- 172 M. RUTILIVS LVPVVS tribunus militum legionis XXII, quacstor, tribunus plebis, legatus Augusti legionis XIII Geminae tit. Pannonicus III S. 10893.
- 173 M. Rutilius Lupus (tria nomina extant CIG 4948; Λούπος papyrus Berolinensis, Λούππος Eusebius), praefectus Aegypti anno duodevicesimo Traiani (i. e. a. 115) Euseb. h. eccl. 4, 2, item a. 116 mense Apr. CIG 4948 cf. Schweinfurth in Petermanni Mitth. 1875 p. 393, item a. 117 mense Ianuario papyrus Berolinensis, Aegypt. Urkunden aus d. Königl. Museen I n. 114. Iudaei sub eo in Aegypto seditionem movent Eusebius l. c. — Idem Lupus videtur memorari in fragmento papyri perobscuro Parisiis adservato, ap. Wilcken Herm. 27, 1892 p. 466 et Reimach revue des études juives 27, 1893 p. 72. Eiusdem praefecti nomen fortasse supplendum in t. Aegyptiaco CIG 4843. Cf. praeterea sub Ti. Iulio Lupo (supra I 263). Potest esse pater eius qui praecedit, item is qui sequitur.
- 174 M. Rutilius Lupus, dominus figlinarum urbanarum certe ab a. 110 usque ad a. 123 tegulae urbanae XV 18—32. 344 seq. 348, fortasse mortuus a. 123, cum hoc anno figlinae Brutianae alius hominis factae

- sint, cf. Dressel *ib.* p. 17. — M. Rutilius Lupus, Beneventanus ut videtur t. *Beneventanus Notizie 1894 p. 388*; Rutilius Lupus, possessor in agro Beneventano *IX 1455, 2, 4. 3, 2. 29. 36. 44.*
- 175 P. RVTILIVS LYPVS inter heredes C. Cestii loco secundo *VI 1375. Fortasse filius P. Rutilii Lupi tribuni plebis anno 698, praetoris a. 705, qui anno 706 Achaiam iussu Pompei obtinebat (Cic. ad fam. 1, 1, 3. 1, 2, 2, ad Att. 8, 12^a 4, Caes. b. c. 1, 24. 3, 55).*
- 176 P. Rutilius Lupus (sic codices opusculi de figuris, Rutilius Lupus Quintilianus 9, 2, 101, praeterea Rutilius), qui scripsit de figuris sententiarum et verborum, extat opusculum eius generis, ex Graeco Gorgiae cuiusdam versum *Rhetores Latini ed. Halm p. 3-21; cf. Quintilian. 9, 2, 101 seq.; 9, 3, 36. 84. 91-93. 99.* Scripsit ante Celsum *Quintil. 9, 2, 102, sub Augusto ut videtur vel Tiberio, cf. Ruhnken praef. ad Rutilium.*
- 177 P. Rutilius Lupus: eius liberti *VI 9696. 25649. 25650. 25661.*
- 178 Rutilius Maximus, auctor iuris tertio fere saeculo, scripsit librum singularem ad legem Falcidiam *Digesta 30, 125; index auct. 37; cf. praeterea Fragm. Vatic. 113 (Maximus). Cf. Krüger Gesch. d. Quellen u. Litt. d. röm. Rechts p. 226.*
- 179 T. RVTILIVS PROPINQVVS consul suffectus mense Maio a. 120 cum C. Poblicio Marcello *acta Arvalium VI 2080.*
- 180 Rutilius Severus, temporibus divorum fratrum, uxori Domitiae, quae ab eo diverterat, custos ut apponeretur postulavit *Digesta 25, 4, 1. Fortasse homo nobilis.*
- 181 T. RVTILIVS VARVS tribunus militum legionis V Macedonicae, praefectus aëae Bosporanorum, quaestor divi Vespasiani, aedilis curulis, comes imperatoris *tit. Nolemus X 1258. Incertum num eiusdem familiae M. Κλ. Ῥουτιλιος Ὀσάρου ἑπαρχος ἑπτάων εἰλης α' Κολωνῶν in tit. Pergensi Le Bas-Wadd. 1373, melius Bull. de corresp. hellénique 10, 1886 p. 159.*
- 182 Rutilia, vilici Caesaris uxor, mulier formosissima, Alexandri Abonutichensis pseudoprophetae amica *Lucian. Alex. 39.*
- 183 Paulla Rutilia Q. f., (uxor) M. Iuni Iunci Maioris *VI 3837 a.*
- 184 RVTILIA PAVLINA C. f. (soror C. Rutilii Gallici *supra n. 168, ut apparet collatis titulis IX 3181 et 3182*), ob merita patris (*supra n. 167, ut videtur*) et ipsius honorata a seviris Augustalibus Corfinii *IX 3182.*
- 185 Rutilia Polla, emit lacum Sabat[i]n[u]m Angularium (*Etruriae suburbanae*) *Proculus Dig. 18, 1, 69.*
- 186 RVTILIA POLLITTA Q. f., clarissima femina t. *urbanus, bullett. comunale 14, 1886 p. 88 n. 1119.*
- Postumia Paulla Avidia Procula Rutilia Proba.

S

- 1 P. S . . . . . G . . . . ., co[gnatus] Septimii Severi, avunculus Caracallae t. *Anconitanus IX 5899. Frater videtur fuisse Iuliae Domnae, praeterea ignotus. Reliquiae nominis ducunt ad P. Septimium Getam, sed is frater fuit Severi, Caracallae non avunculus sed patruus.*
- 1^a . . . . SA . . . . . DVS P. CESTI[VS] . . . . [VM]BRIVS DEXTER . . . DVCENIVS . . . C. f., tribu Fabia, proconsul provinciae . . . . tit. *Patavinus V 2824. Necessitudine videtur coniunctus cum [Po]mponiano Secundo P. Cest[io] . . . Prisco Ducentio Proculo (P 514).*
- 2 SAB . . . . MODESTVS legatus (ὀπατικός) pro pr. Moesiae inferioris sub Gordiano, non ante a. 241 *nummi Nicopolitanorum ap. Mionnet I p. 360, 42, suppl. II p. 177, 697 seq., nus. Brit. cat. p. 52-53 n. 74-80, nus. Berol. Besch. I p. 87, Pick Wiener numismat. Zeitschr. 23, 1892 p. 54, in his nomulli (Mionnet suppl. II p. 182, 724, 727) cum figuris Gordiani et mulieris, Tranquillinae ut videtur, manus iungentium (successor ut videtur Tullii Menophili, cf. Borghesi opp. 2 p. 231 not. 1, Pick l. c. p. 40).*
- 3 SAB . . . . . QVINTA C. f., Mustii Augurini uxor tegulae agri Patavini V 8110, 288. Cf. supra sub T. Mustio Hostilio Fabricio Medulla Augurino.
- M. FLAVIVS SABARRVS VET[TIVS] SEVERVS.
- Sabas vit. *Claud. Goth. 11, 1. V. Septimius Zabdas.*
- Sabernius Valens v. L. Fulvius Aburnius Valens.
- 4 Sabidienus Paulus (pro Sabidien- traditur Sabidiebi-; de Sabidio Pollione qui sequitur cogitavit Kiessling), rhetor *Seneca contr. 7, 2 (17), 14.*
- L. Sabidienus Sabinus v. L. Sibidienus Sabinus.
- 5 Sabidius Pollio (pro Σαβίδ- traditur Σαβίδ-): is epistulas quae circumferebantur Euripidis et Arati finxisse dicebatur *vita Arati, ap. Westermann Vitarum scriptores Graeci minores p. 56. Cf. Wilamowitz Nachrichten von der Ges. d. Wiss. zu Göttingen 1894 p. 198 not. 4.*
- 5^a P. Sabidius Pollio pr. u. *fistula plumbea prope Stabias rep., semel (saec. XVIII) descripta, X 774. Litteris pr. u. significari praefecturae urbanam num recte conicerint editores operum Borghesii 9 p. 386, ego nescio; potest cogitari etiam de praetore urbano. Fortasse idem vel certe ex eadem stirpe P. Subidius (sic) Pollio aedilis Nolae a. p. Chr. 30 X 1233.*
- 6 Sabidius Severus (pro Sabid- traditur Sañid-), ab Apuleio inductus verba faciens (una cum T. Iulio Perseo, supra I 304) in dialogo quodam *Apuleius florid. 4, 18.*
- 7 Sabina, Atestina: ei per Clementem (maritum ut videtur) carmina sua Martialis mittit *Martialis 10, 93.*

- 8 Sabina, Plinium et Statium Sabinum heredes reliquit *Plin. ep. 4, 10, 1.*
 — Arria Sabina.
 — Besia Sabina.
 — CALPURNIA SABINA.
 — FLAVIA SABINA.
 — Larcia Sabina.
 — POPPAEA SABINA.
 — SENTIA SABINA.
 — VIBIA AVRELIA SABINA.
 — (VIBIA) SABINA AVGVSTA.
 — [V]OLCINIA SABINA.
 — Antonia Tertulla Valeria Asinia Sabiniana.
- 9 SABINIANVS (*paullo post mortem M. Aurelij*) Dacorum extra provinciam Romanam degentium duodecim milia subegit, sedes iis in provincia Dacia pollicitus *Dio 72, 3 (exc. de leg.)*. *Videtur fuisse legatus pro pr. Daciae initio imperii Commodi; ut autem coniecit H. Müller Correspondenzblatt des Vereins f. siebenbürg. Landeskunde 1881 p. 95, non diversus C. Vettius Sabinianus legatus pro praetore Pannoniae superioris (III 4426) cf. sub hoc.*
- 10 ...IVS SABINIANVS salius Palatinus factus a. 199 VI 1982.
- 11 Sabinianus, amicus Plinii ad quem hic scripsit *ep. 9, 21, 24.*
- 12 Sabinianus: eius filius sub Severo hostis publicus declaratus, bona fisco vindicata *cod. Iust. 6, 4, 1 (a. 210)*. *Plane incertum num idem intellegendus sit frgm. Vat. 29.*
- 13 Sabinianus (*Σαβινιανός*; *Zosimi vulgata, sed non codex optimus Vaticanus*), a. 240 Carthagine dux factionis contra Gordianum (imperator constitutus a Carthaginiensibus *Zosimus*), oppressus per praesidem Mauretaniae *vit. Gordiani 23, 4; Zosimus 1, 17.*
- 14 Sabinianus, Rufiae Marcellae clarissimae feminae maritus *t. Calaritanus X 7586.*
- AMINN(IVS) SABINIANVS.
 — ASINIVS SABINIANVS.
 — M. ASINIVS SABINIANVS.
 — Aur(elius) Sabinianus.
 — P. BALSAMIVS SABINIANVS.
 — L. Faescellius Sabinianus.
 — M. IVNIVS RVFINVS SABINIANVS.
 — Q. Lusius Sabinianus.
 — C. VETTIVS GRATVS ATTICVS SABINIANVS.
 — C. VETTIVS GRATVS SABINIANVS.
 — C. VETTIVS SABINIANVS.
 — *APPIA VETVRIA AIRVLA COECIVA SABINILLA.
 — CLAVDIA SABINILLA.

- 15 SABINILLVS (*Σαβίλλος fasti Graeci alteri*) consul ord. a. 266 cum Gallieno septimum fasti. Auditor Plotini *Porphyrus vit. Plotini 1, 7*. — C. Furius Sabinus Aquila Timesitheus.
- 16 Sabinus Dignus: *eius servi in t. urbano Bull. comunale 1886 p. 153 n. 1184. Fortasse homo nobilis*. — C. MATIVS (vel MATTIVS) SABINIVS SYLLINVS VATINIIVS *cet.*
- 17 SABINIA CELSINA clarissima femina, Naeviae Marcianae filia, Geminii Modesti uxor *t. Cirtensis VIII 7054, cf. stemma ibi adiectum*.
- 18 Sabinia Felicitas, L. Percennii Lascivi uxor *VI 1487*. — FVRIA SABINIA TRANQVILLINA AVGVSTA.
- 19 SABI[NVS] legatus Norici ut videtur Severi et Caracallae Augnstorum (*a. 198–209 t. Iuvavensis III 5727 mutilus et semel tantum descriptus*).
- 20 SABINVS consularis vir, ('ad quem libros Ulpianus scripsit' *additur, male*) ab Elagabalo occidi iussus, sed errore centurionis servatus *vit. Elag. 16. Cf. supra sub Fabio Sabino (F 54)*.
- 21 SABINVS consularis vir (*sic vit. Gord. 13, μετά πράξις πολλὰς ὑπαρχὰς Herod.*), a. 238 praefectus urbis, tumultu orto, fuste percussus occiditur *Herodian. 7, 7, 4, vit. Maximin. 15, vit. Gordian. 13, 9 (a. no 238 praefectum urbi Romae occisum esse tradit etiam Victor Cars. 26, 5)*.
- 22 SABINVS consul iterum (*iterationis nota et alibi omittitur et in laterculis consulum paene omnibus, adest III 3474. 4337. VI 2131, in t. Graeco Thracico arch. ep. Mitth. 17 p. 220 n. 124, in fastis Graecis codicis Laurentiani alteris, item aliquoties in cod. Iust.*) a. 240 cum Venusto fasti. *Fortasse Vettius Sabinus, cf. infra sub hoc*.
- 23 Sabinus, poeta temporibus Augusti, Ovidii amicus *Ovid. am. 2, 18, 27, ex P. 4, 16, 16 (cf. Teuffel Lit. 252, 4)*. — *Plane incertum num idem Sabinus, amicus Torquati Horat ep. 1, 5, 27*.
- 24 Sabinus, rerum Caesaris in Syria procurator (*Καίσαρος ἐπίτροπος τῶν ἐν Συρίᾳ πραγμάτων Ioseph. ant. 17, 9, 3, ὁ τῆς Συρίας ἐπίτροπος Ioseph. bell. 2, 2, 2*), audita Herodis morte Hierosolyma contendit ad pecuniam regiam occupandam *Ioseph. ant. 17, 9, 3, bell. 2, 2, 2*; sub quo praetextu Indaeos graviter vexavit *Ioseph. ant. 17, 10, 1, bell. 2, 3, 1*. Archelaum per litteras apud Caesarem accusat *Ioseph. ant. 17, 9, 4, 5, bell. 2, 2, 4*. Hierosolymis obsidetur a Iudaeis seditiosis *Ioseph. ant. 17, 10, 2, 3, bell. 2, 3*. Liberatus a Quinctilio Varo Syriae praeside, declinato Vari conspectu Hierosolymis excedit *Ioseph. ant. 17, 10, 9, bell. 2, 5, 2*.
- 25 Sabinus, gladiator, a Gaio tribunus Germanorum corporis custodum factus *Ioseph. ant. 19, 1, 5 (cf. Suet. Cal. 55, Friedländer Sitteng. 2⁵ p. 333 not. 8), Dio 60, 28 (errore a nonnullis praeses Galliae habitus)*. Sub Claudio cum depugnare coactus periclitaretur, a Messalina, inter cuius adulteros fuit, servatus *Dio l. c.*
- 26 Sabinus, miles in exercitu Titi, cohorte aliqua (*τῶν ἐν ταῖς σπειραῖς στρατευόμενον*), origine Syrus, murum Hierosolymorum una cum

- paucis ascendit; cum lapsus esset, a Iudaeis interficitur *Ioseph. bell.* 6, 1, 6.
- 27 Sabinus, amicus Plinii, ad quem hic scripsit *ep. 6, 18. 9, 2. 9, 18* (*incertum an idem Staius Sabinus, ad quem ep. 4, 1*). Origine Firmanus, Plinium rogavit, ut Firmanorum causam aliquam susciperet *Plin. ep. 6, 18*. In castris occupatus *ep. 9, 2, 4*.
- 28 Sabinus, medicus *Galenus V p. 119. XV p. 25. 167. XVII p. 507. XVIII p. 255. XIX p. 57 cd. Kuchn. Incertum num idem Pompeius Sabinus (supra P 490)*.
- 29 ...VIVS .....TVS SABINVS M. f., decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis (*nescio cuius*), quaestor Augusti, tribunus plebis, praetor, legatus ....., praefectus aerarii militaris *XI 5645 (t. rep. Matilicae in Umbria)*.
- 30 Sabinus, praefectus Aegypti sub Decio *Eusebius h. eccl. 6, 40, 2. 7, 11, 18. Cf. supra sub Aurelio Appio Sabino*.
- 31 Sabinus Fabianus, auctor Plinio *Plin. h. n. 1, 18 (intellegi Papirium Fabianum, vitio codicum dictum Sabinum, coniecit Dettlesen)*.
- 32 SABINVS IVLIANVS (*sic epit. et Io. Ant., praeterea Iulianus*) Cari morte cognita, imperium invasit; a Carino in campis Veronensibus pulsus et occisus *Vict. Caes. 39, 10. 11, epit. 38, 6 ect. Cf. supra sub M. Aurelio Iuliano Augusto*.
- 33 Sabinus Tiro (Sabinus *codices nonnulli 19, 177, fortasse recte*) librum $\kappa\lambda\pi\omicron\rho\rho\iota\kappa\acute{\omega}\nu$ Maecenati dicavit *Plin. n. h. 19, 177 cf. in indice auctorum 1, 19*.
- Aelius Sabinus.
- ALFIDIUS SABINVS.
- M. ANNIVS SABINVS LIBO.
- APPIVS SABINVS.
- L. Appius Sabinus.
- L. ARRIVS ATILIVS SABINVS.
- CN. ARVLENVS CAELIVS SABINVS.
- Asellius Sabinus.
- T. ATILIVS SABINVS.
- Aurelius Appius Sabinus.
- P. Besius Betuinianus C. Marius Memninus Sabinus.
- C. CAERELLIVS SABINVS.
- CALAVIVS SABINVS.
- Calpurnius Sabinus.
- C. CALVISIVS SABINVS.
- Cassius Sabinus.
- P. CATIVS SABINVS.
- Clodius Sabinus.
- T. Cornasidius Sabinus.
- Cornelius Sabinus.

- Domitius Sabinus.
- L. Egnatuleius Sabinus.
- Fabius Sabinus.
- T. Fannius Sabinus.
- Flavius Sabinus.
- FLAVIVS SABINVS.
- T. FLAVIVS SABINVS.
- FVLVIVS SABINVS.
- ... NIVS GALLVS VECILIVS *ed.* NVMISIVS [S]ABINVS.
- Gavius Sabinus.
- L. IVLIVS LARCIVS SABINVS.
- Iulius Sabinus.
- Iuventius Sabinus.
- L. LICINIVS SABINVS.
- Q. Lisinius Sabinus.
- C. LVXILIVS SABINVS EGNATIVS PROCVLVS.
- L. MANTENNIVS SABINVS.
- L. Mantennius Sabinus.
- Masurius Sabinus.
- P. METILIVS SABINVS NEPOS.
- C. Nymphidius Sabinus.
- OBVLTRONIVS SABINVS.
- C. OCTAVIVS APPIVS SVETRIVS SABINVS.
- OCTAVIVS SABINVS.
- C. OPIIVS SABINVS.
- C. OPIIVS SABINVS IVLIVS NEPOS M', VIBIVS SOLLEMNIS SEVERVS.
- Ostorius Sabinus.
- A. PACONIVS SABINVS.
- L. Petronius Sabinus.
- A. PLOTIVS SABINVS.
- Pompeius Sabinus.
- M. PONTIVS LAELIANVS LARCIVS SABINVS.
- M. PONTIVS SABINVS.
- T. Pontius Sabinus.
- C. POPPAEVVS SABINVS.
- Publilius Sabinus.
- SENNIVS SABINVS.
- T. SEPTIMIVS SABINVS.
- L. Sibidienus Sabinus.
- Stadius Sabinus.
- Titius Sabinus.
- L. Titurius Sabinus.
- C. Valerius Sabinus.
- VETTIVS SABINVS.

- 34 C. SABVCIVS MAIOR CAECILIANVS C. f., tribu Quir.; . . . tribunus plebis (*priora in lapide non extant*), praetor candidatus, curator viae Salariae et alimentorum, iuridicus per Flaminiam et Umbriam, legatus iuridicus provinciae Britanniae, praefectus aerarii militaris, legatus Augusti pro pr. provinciae Belgicae, proconsul provinciae Achaiae VI 1509. Consul *ib.*, consularis memoriae vir (*post mortem*) VI 1510. — *Idem fortasse* C. Sab. . . ., memoratus ut consul *suffectus in fragmento actorum fratrum Arcalium pertinente ut videtur ad annum 186, certe ad tempora Commodi, VI 2100^b 11* = *Henzen act. Arv. p. CXCI*. Sodalis Augustalis VI 1509. — Avus C. Sabucii Maioris Plotini Faustini VI 1510.
- 35 C. SABVCIVS MAIOR (MAIOB lapis) PLOTINVS FAVSTINVS clarissimus iuvenis, C. Sabucii Maioris Caeciliani (*eius qui praecedit*) nepos VI 1510.
- 36 Saburanus (*videtur scribendum Suburanus*) praefectus praetorio Traiani *Vict. Caes. 13, 9. Cf. O. Hirschfeld Verw. p. 224 et supra sub Sex. Attio Suburano.*
- 37 Sabus (Σαβῶς Dio, Σαβός Zon. et vulg. ap. Strab., Σαβᾶς nonnulli codices Strabonis [Σαβῶς Xylander], Σαβῶς Xiphilinus) rex Ararones, regionis Arabiae, per quam Aelius Gallus (a. u. c. 730) exercitum duxit *Strabo 16, 4, 24 p. 781, rex Arabiae Felicis Dio 53, 29 (Zon. 10, 33).*
- 38 [SA]CERDOS proconsul Achaiae temporibus Hadriani t. *Gythii rep. ap. Lebas-Foucart n. 234^d. Fortasse Claudius aliquis Sacerdos, filius Ti. Claudii Sacerdotis Iuliani consulis a. 100, aut Tineius Sacerdos, pater Q. Tinei Sacerdotis consulis a. 158 (Foucart).*
- CARSIDIVS SACERDOS.
- TI. CLAVDIVS SACERDOS IVLIANVS.
- Iulius Sacerdos.
- Q. TINEIVS SACERDOS.
- Q. TINEIVS SACERDOS CLEMENS.
- Claudia Sacrata.
- 38^a Saeria Iucunda, mater M. Vesorii Iucundiani procuratoris t. *Campanus X 3865.*
- Iulius Sacrovir.
- P. CORNELIVS SAECVLARIS.
- 39 Saenianus (*modo sic, modo Scnian- codices*) rhetor, vituperatus a Seneca *contr. 5, 2, 7, 5 (20), 10, 9, 2 (25), 28* laudatus (?) ab eodem *suas. 2, 18.*
- PEDVCAEVVS SAENIANVS.
- 40 L. SAENIVS L. f. (*praenomen servaverunt fasti Venusini, praenomen patris Amiternini*) consul suff. a. 724 ex kalendis Nov. *fasti Venusini et Amiternini (CIL. I ed. 2 p. 61. 66). Lege Saenia (sic Lipsius, senia cod.) (ab hoc nimirum lata) patriciorum numerum auxit Augustus Tac. a. 11, 25 (anno 725, cf. mon. Ancyr. 2, 1, Dio 52, 42, 5). Filius fortasse L. Saenii senatoris a. 691, Sall. Cat. 30. — Plerumque hic*

- creditur* Balbinus proscriptus a triumviris, qui cum veniam impetrasset, consul fuit circa tempus pugnae Actiacae *App. b. c. 4, 50*.
- 41 M. SAENIUS DONATVS (*praenomen extat VI 2107 v. 20. 2108 v. 10*) frater Arvalis, adfuit in collegio a. 219 et saepius sub Alexandro (a. 224. 231, a. inc.) *act. Arr. (VI 2067. 2107-2110)*.
- 42 Q. Saenius Pompeianus, Q. f., tribu Fabia, conductor quattuor publicorum Africae *t. sepulchralis eius VI 8588* (publicum Africae redemit *Fronto*). Eo tempore saepius rem familiarem Frontonis adiuvit, antea ab eo saepius defensus; cumque, cum ratio eius ab imperatore tractanda esset, commendat Antonino Pio, per Marcum Caesarem, *Fronto ep. ad M. Caes. 5, 34 p. 86 ed. Naber. Uxor: Fuficia Clymena VI 8588*.
- TI. CLAUDIVS SAETHIDA CAELIANVS.
- TI. CLAUDIVS SAETHIDA CETHEGVS FRONTIVS.
- 43 SAEVINIVS PROCVLVS tribunus laticlavus, curator reipublicae Thamugadensis in Numidia *VIII 2437. VIII S. 17871*. Quindecimvir saeris faciendis *acta saecularia anni 204 (eph. ep. 8 p. 293)*.
- 44 SAEVIN(I)VS PROCVLVS (*cognomen non certum, traditur* Saevino proq̄se; Saevinus Priscus *Ritter*, Pomptinus *vulgo*) repetundarum damnatus sub Claudio vel Nerone; a. 69 senatorius ei locus redditus ab Othone *Tac. h. 1, 77*.
- 45 Saevius Plautus (*pro Saevius plerique codices* Sevius) corrupti filii reus, semet in iudicio interficit *Hieronymus chron. ad a. 2040 = 23 p. Chr.*
- 46 Safronius Rufus (*sic 4, 71, Safronius 11, 103*): ad eum data epigrammata *Martialis 4, 71. 11, 103*.
- 47 C. SAGIVS PRISCVS, C. f., tribu Clu., praefectus fabrum et equestribus militiis functus (*non ante Traianum*); deinde quaestor, tribunus plebis, praetor designatus *t. in Umbria rep. XI 5959*.
- Claudius Sagitta.
- OCTAVIVS SAGITTA.
- Otacilius Sagitta.
- 48 Salabus, a. p. Chr. 42 Maurorum rebellium dux *Dio 60, 9*.
- L. IVL(IVS) APRONIVS MAENIVS PIVS SALAMALLIANVS.
- L. IVLIA APRONIA MAENIA SALAMALLIAS.
- 49 Salampsio, Herodis magni ex Mariamne filia, nupsit consobрино suo Phasacle Phasaeli filio, cui peperit liberos quinque *Ioseph. ant. 18, 5, 4 (cf. bell. 1, 28, 5, ubi nomen non ponitur)*.
- Cassius Salanus.
- 50 Saecius Bassus, poeta, amicus Iulii Secundi *Tac. dial. 5. Pauper Iuvenalis 7, 80. A Vespasiano sestertium quingentis milibus donatus Tac. l. c. Memoratur ib. 20. De ingenio eius Quint. 10, 1, 90 (videtur auctor fuisse carminis heroici)*.
- 51 Salianus, a. 37 a Gaio Antiochiam missus, cum ea terrae motu graviter afflicta esset *Matalas X p. 243 ed. Bonn. Dubiae fidei narratio*.

- 52 SALIENVS CLEMENS a. 65 in senatu in Iunium Gallionem Senecae fratris morte pavidum invehitur *Tac. a. 15, 73*.
- 52^a Salinatoria Augustina, Cn. Marci Rustii Rufini praefecti vigilum uxor *IX 1582, 1583*.
- PEDANIUS FVSCVS SALINATOR.
- CN. PEDANIUS FVSCVS SALINATOR.
- CN. PEDANIUS SALINATOR.
- CN. SERTORIVS BROCCIVS AQVILIVS AGRICOLA PEDANIUS SALINATOR IVLIVS SERVIANVS.
- 53 C. SALL... (Sall[ustius]?) consul suffectus a. p. Chr. 27 cum P. Le... *fasti frat. Arvalium, ap. Henzen act. Arv. p. CCXLV, CIL. I ed. 2 p. 71*.
- 54 SALLIVS ANTONINVS clarissimus vir, curator (ὁ λαμπρότατος λογιστής) Nicacensium in Bithynia a. 269 *CIG. 3747, 3748*.
- 55 C. SALLIVS ARISTAENETVS clarissimus vir; decemvir stlitibus iudicandis, quaestor designatus et eodem anno ad aedilitatem promotus, praetor candidatus tutelarius; curator viarum Aureliae Corneliae triumphalis; iuridicus per Picenum et Apuliam; Romae status honoratus a civitatibus Piceni Asculo et Ancona *t. urbani VI 1511, 1512*. Septemvir epulonium; sodalis Augustalis *ib.* Orator maximus *ib.* (*cf. infra*). — *Idem ut videtur Γ. Σαλλ. Ἀρισταίνετος ἄρχων nummi Byzantium cum imaginibus Septimii Severi, Iuliae Domnae, Caracallae, Getae Caesaris, ap. Eckhel 2, 29, Mionnet I 379, 111, 381, 119; suppl. II 254, 299 et., fuit igitur archon Byzantii inter annos 198 et 209; nec diversus puto Aristaenetus Byzantius, orator clarus (ἑγγύως εὐδόξωτος; cf. orator maximus in titulis urbanis supra laudatis) Philostratus vit. soph. 2, 11. Cf. quae exposui Herm. 25, 1890 p. 158 seq.*
- 56 ... Sallustianus, equo publico, ... procurator Aug. ad vices[imam] ..... *t. Campanus X 3874 mutilus (fieri potest, ut procuratoris vocabulum coniungendum sit cum alio nomine quod interit).*
- 57 ... sius (vel ... dius) Sallus[tius] (vel Sallus[tianus]) ... [magis]ter epistularum (non ante tertium p. Chr. saec.), adlectus .... (reliqua incerta, Iulacae mentio non probabilis in *t. eius aetatis, qua Syrian Palaestinam dicebant*) fragmentum rep. Thibursici in Africa, VIII S. 15270.
- 58 SALLVSTIVS tyrannus sub Elagabalo *Polem. Silv. latere. (chron. min. I p. 521 Momms.) Cum ex reliquis tyrannis eo loco enumeratis certe unus altere spectet ad imperium Alexandri, hic Mommseno (ad Polem. l. c.) creditur idem ac Maerinus socer Alexandri, quem ab Alexandro Caesarem factum, deinde detecta factione interceptione esse narratur vit. Alex. 49 cf. Zon. 12, 15, pater scilicet Sciae Herenniae Sallustiae Barbuae Orbinae, pleno nomine dictus Sallustius Maerinus. Cf. supra sub Maerino (M 22).*

- 59 Q. Sallustius: *eius liberti*, VI 8173-8210. *Homo si non nobilis, certe dives.*
- 60 P. SALLUSTIUS BLAESVS frater Arvalis, memoratus in actis annorum 77? (VI 2055) 78 (quo anno fuit magister suffectus fratrum Arvalium VI 2059) 80. 81. 86. 87. 89. 90 (quo anno fuit magister iterum) 91 et praeterea anni incerti sub Domitiano *act. Arv.* — *Fortasse, ut coniecit Henzen act. Arv. p. CXXII not. 1, hic Blaesus memoratus ut consul (suffectus) cum Sa[er]niano collega in t. musei Florentini, ap. Gori inser. Etr. 1 p. 75, 213 [= Mur. 433, 2] et Dutschke ant. Bildwerke in Oberitalien III p. 165, 327, consul igitur suffectus anno 89, quo Saenianum consulem fuisse acta Arvalium docent (cf. supra sub Pedraeo Saeniano).*
- 61 C. Sallustius Crispus (praenomen indicant tituli libertorum servorumve V 6821. VI 5882, quorum hic sane suspectus; ceterum non potuit alio praenomine uti ac pater adoptivus), equestri ortus loco, C. Sallustii Crispi, rerum scriptoris, sororis nepos et ab eo in nomen adsumptus *Tac. a. 3, 30.* Augusti primum adversarius *Seneca de clem. 1, 10, 1*, deinde amicus *id.*; *Plin. h. n. 34, 3.* Quamquam prompto ad honores aditu, mansit eques Romanus, Maecenatem aemulatus *Tac. l. c.* Multos triumphalium consulariumque potentia anteibat *ib.* Incolumi Maecenate proximus, post praecipuus, cui secreta imperatorum innumerata *ib.* A. p. Chr. 14 scripsit ad tribunum custodiae Agrippae Postumi praepositum, ut eum interficeret *Tac. a. 1, 6 cf. 3, 30.* A. p. Chr. 16 iussu Tiberii Agrippam falsum comprehendit *ib. 2, 40.* Aetate provecta in amicitia principis speciem magis quam vim tenuit *ib. 3, 30.* Mortuus est a. p. Chr. 21 *ib.* Ad eum data carmina Horatii *carm. 2, 2* et Crinagorae *anth. Pal. 16, 40 (Rubensohn Crinagorae Mytilenaci epigrammata p. 100 n. XLVIII).* De moribus eius *Tac. l. c.* Liberalitatem eius celebrat Crinagoras *l. c.* Romae habitavit prope 'Tres Fortunas' Crinagoras *l. c. (qui locus fuit prope portam Collinam, Vitruv. 3, 2, 2 cf. Zangeneister Herm. 2 p. 469), scilicet in hortis Sallustianis, extractis a patre adoptivo eius, cuius hereditate ad ipsum pervenisse putandi sunt, sitis et ipsis non longe a porta Collina (cf. Becker Top. p. 583, 585).* Aerifodinae eius in Ceutronum Alpino traetu, unde venit aes Sallustianum per aliquod tempus celebratum *Plin. h. n. 34, 3.* — *Huius puto C. Sallustii Crispi servus in t. VI 5882 sed suspecto; liberti libertac: Sallustia Crispi l. Helpis VI 25792*, C. Sallustius Crispi l. Eras[t]us aliique in t. subalpino V 6821. Planc incertum num hic Sallustius Horat. sat. 1, 2, 48.*
- 62 Sallustius Fulvianus(?): 'Sallustius noster, nunc Fulvianus' iussu Veri exemplaria litterarum a ducibus belli Parthici ad Verum scriptarum, item picturas quasdam, Frontoni tradidit *Verus imp. ap. Frontonem ep. ad Verum 2, 3 (p. 131 Naber). Cf. supra sub Fulviano (F 351).*

- (T.) DESTICIVS SALLVSTIVS IVBA.
- 63 SALLVSTIVS LVCVLLVS legatus pro pr. Britanniae sub Domitiano (post a. 85); interfectus a Domitiano, quod lanceas novae formae appellari Luculleas passus esset *Suet. Dom. 10* (cf. *eph. 7, 1185* tit. fals.*).
- 64 Q. SALLVSTIVS MACR[IN]IANVS, Q. Sallustii Macriniani procuratoris filius, clarissimus vir t. *Caesariensis VIII 9371*. Commilito dictus a praefecto alae ib.
- 65 Q. SALLVSTIVS MACR[INI]ANVS clarissimus puer, filius eius qui praecedit t. *Caesariensis VIII 9371*.
- 66 Q. Sallustius Mac[ri]nianus, procurator trium Augustorum (i. e. sub finem regni Severi) utriusque provinciae Mauretaniae, pater et avus eorum qui praecedunt t. *Caesariensis VIII 9371*.
- T. FLAVIVS SALLVSTIVS PAELIGNIANVS.
- SALLVSTIVS PAELINIANVS v. T. Flavius Sallustius Paelignianus.
- M. STLACCIVS ALBINVS TREBELLIVS SALLVSTIVS RVFVS.
- 67 M. Sallustius Rufus Titilianus (*alterum cognomen fortasse corruptum; cogitavi de T. Atilio Rufo Titiano, X 6688*) fistula plumbea urbana, *Bull. comm. 1886 p. 104 n. 1162*. Fortasse homo nobilis.
- 68 Sallustius Saturninus, procurator Augustorum (Severi et Antonini) t. *suburbanus Notizie 1888 p. 228 positus Genio saccariorum salario-rum totius urbis*.
- 69 P. Sallustius Sempromnius Victor. *Tituli: Cous CIG. 2509 (1); Mauretaniae VIII 8828 (2), 10438 (3); Eph. ep. 5, 1316 (4), 1317 (5)*. *Nomen plene exhibent t. 1. 4; Sal. Semp. Victor t. 2, Sa[l]lustius Victor t. 3*. Praefectus vehiculorum; procurator et praeses provinciae Sardiniae ad duena sestertia (ἵγερμὸν καὶ δοουκινάρους Σαρδονίας); paci tuendae praepositus per universam oram maritimam cum iure gladii (τῆς ἐπὶ πᾶσαν θαλάσσαν ἡγυσαμένους εἰρηγῆς μετ' ἐξουσίας ἀδῆροσ); procurator Augusti ducentarius Ponti et Bithyniae t. 1. Procurator Mauretaniae Caesariensis t. 2-5, sub Alexandro t. 2, sub Maximino t. 4. — *Hic potius quam Q. Sallustius Macrinianus Sallustius procurator VIII S. 20246*.
- GNAEA SEIA HERENNIA SALLVSTIA BARBIA ORBIANA AVG.
- 70 (Sallustia) Calvina: eius libertus C. Sallustius Calvinae l. Utilis VI 23601. *Nomen indicat feminam nobilem*.
- L. BAEBIA SALLVSTIA CRESCENTILLA.
- 71 SALLVSTIA FRONTINA clarissima femina VI 17543.
- 72 Sallustia Lucan[a]: eius servi VI 9331. *Videtur fuisse nobilis femina, fortasse parentela coniuncta cum Sallustio Lucullo legato Britanniae sub Domitiano*.
- 73 SALLVSTIA PLOTINA clarissima femina, T. Desticii Iubae uxor V 7473 cf. supra sub T. Desticio Iuba (D 47).

- 74 Salome, regis Herodis soror *Strabo* 16, 2, 46 p. 765, nupta Iosepho patruo ipsius et Herodis *Ioseph. ant.* 15, 3, 9, *bell.* 1, 22, 4, postea, cum hunc Herodes sustulisset, Costobaro Idumaeo *Ioseph. ant.* 15, 7, 9, *bell.* 1, 24, 6. Cum hoc discidium fecit *Ioseph. ant.* 15, 7, 10. Matrimonium Syllaei Arabis frustra expetit *Ioseph. ant.* 16, 7, 6. 16, 10, 5. 17, 1, 1. 17, 5, 7; *bell.* 1, 24, 6. 1, 28, 6. Invita collocatur ab Herode Alexae *Ioseph. ant.* 17, 1, 1, *bell.* 1, 28, 6. Herodem incitat in Mariammen uxorem *Ioseph. ant.* 15, 3, 9. 15, 7, 3. 4, *bell.* 1, 22, 3. 5, postea in Mariammae filios, quamvis alteri eorum, Aristobulo, filia ipsius nupta esset *Ioseph. ant.* 16, 7, 2 *seq.*, *bell.* 1, 24, 3. 1, 27, 1. Alias quoque discordiarum in domo Herodis concitatrix *Ioseph. ant.* 17, 2, 4, *bell.* 1, 29, 1. Ab Antipatro fictae litterae, quae Herodem ei infensam redderent *Ioseph. ant.* 17, 5, 7, *bell.* 1, 32, 6. Testamento Herodis praeter pecuniam urbes quaedam regni ei relictas *Ioseph. ant.* 17, 8, 1 *cf.* 17, 6, 1, *bell.* 1, 32, 7 (*paullo aliter bell.* 2, 6, 3). Mortuo Herode Romam navigat; contentione de successione regni orta, adversaria Archelai *Ioseph. ant.* 17, 9, 3. 4, *bell.* 2, 2, 1. 3. Quae Herodes ei legaverat, confirmata et aucta ab Augusto *Ioseph. ant.* 17, 11, 5, *bell.* 2, 6, 3 *cf.* *Strabo* 16 p. 765. Moritur M. Ambivio procuratore Iudaeae (*i. e. a. p. Chr.* 10), herede instituta Livia Caesaris Augusti *Ioseph. ant.* 18, 2, 2. Filius Antipater *Ioseph. ant.* 17, 9, 5. 18, 5, 4, *bell.* 2, 2, 5. Filia (ex Costobaro *Ioseph. ant.* 18, 5, 4) Berenice *Strabo* 16, 2, 46 p. 765; *Ioseph. ant.* 17, 1, 2. 18, 5, 4, *bell.* 1, 28, 1.
- 75 Salome, Herodis Magni ex Helpide filia *Ioseph. bell.* 1, 28, 4, *ant.* 17, 1, 3. Memoratur (*nomine non posito*) *ant.* 17, 2, 4. 17, 11, 5, *bell.* 1, 29, 1. 2, 6, 3.
- 76 Salome, Herodis, unius ex Herodis Magni filiis (*supra* H 108), et Herodiadis (H 116) filia, nupsit Philippo tetrarchae (*supra* P 263) et hoc defuncto (a. p. Chr. 33/4) Aristobulo (*supra* A 864) Herodis Chalcidis regis filio, cui peperit Herodem, Agrippam, Aristobulum *Ioseph. ant.* 18, 5, 4. Nummus eius et mariti, *inscriptus βασιλέως Ἀραποβόλου, βασιλίσσης; Σαλώμης, ap. Imhoof-Blumer Portraitköpfe auf ant. Münzen tab. VI 21. 22 cf. p. 44.*
- 77 SALONINA Caecinae Alieni (*supra* C 71) uxor *Tac. h.* 2, 20 (*nomine non posito memoratur Plut. Oth.* 6).
- CORNELIA SALONINA AVG.
- 78 Saloninus, (Terentii) Prisci amicus, in Hispania mortuus *Martial.* 6, 18.
- ASINIVS SALONINVS.
- P. LICINIVS CORNELIVS SALONINVS CAESAR.
- SALONINVS GALLIENVS *vit. Gallien.* 19. V. sub P. Licinio Cornelio Valeriano Caesare (*supra* L 124).
- 79 M. SALONIVS LONGINVS MARCELLVS clarissimus vir; quaestor candidatus, legatus provinciae Africae, tribunus plebis, legatus pro praet.

provinciae Moesiae, praefectus aerarii Saturni, patronus Terventinatum
t. *Terventinus IX 2592* (pravis litteris scriptus et erroribus fabrilibus
refertus).

80 Q. SA[L]ONIVS [LO]NGVS (nomen non certum, cf. *Wilmonns ad VIII l. c.*) Q. l., tribu {Q}ui(rina) vel Ou{ff(entina)}, a. 138 scribendo adfuit senatus consulto de nundinis saltus Beguensis VIII 270 = VIII S. 11451.

81 C. SALONIVS MATIDIVS PATRVINVS (sic semel in actis Arv., plerumque C. Matidius Patruinus) frater Arvalis, magister collegii a. 78 atque eo ipso anno defunctus ante kal. Martias, quo die alius in eius locum suffectus est act. Arv. Fortasse idem Manlius Patruinus (traditur patruitus vel patrumitus), senator, anno 70 pulsatus in colonia Senensi Tac. h. 4, 45 (ut scribendum sit Matid- pro Manl-); item fortasse non diversus (ut coniecit Rhoden) Ma...us (praeterca ex nomine nihil legi potuit), a Claudio censore adlectus in senatum et inter tribunicios relatus ab eodem, adscitus in numerum saliorum (haec non certa), a Salonia matre Vicotiae sepultus t. *Vicotinus V 3117* (viz huc pertinet M. Saloni[u]s) ... V 2088). Patrem fuisse *Matidiae Augustae* (supra M 277), maritum *Ulpiae Marcianae sororis Traiani*, coniecit *Marinius Arv. p. 158*, cf. *Borghesi opp. 3 p. 241* (accedit quod *Matidia Vicotinis* nescio quas liberalitates reliquit, cf. supra sub *Matidia*, ex quo municipio videtur fuisse *Saloniae* ille filius).

82 SALONIA mater hominis a Claudio in senatum adlecti (fortasse eius qui praecedit, cf. sub eo) t. *Vicotinus V 3117*.

83 Salonia Paestrice, M. Ulpii Hermiae, procuratoris aurariarum, uxor t. *Dacicus III 1312*.

84 Salvianus, 'beneficio principis urbicam procuracionem adeptus', sub Severo *Ulpian. Dig. 4, 4, 11, 2*. Cf. *Salvius Salvianus*.

— ANTONIVS FRONTO SALVIANVS.

— C. Aurel(ius) Salvianus.

— C. Caecilius Salvianus.

— Calpurnius Salvianus.

— Sal(vius?) Salvianus.

— L. SALVIDIENVS RVFVS SALVIANVS.

— SALVIDEN- v. SALVIDIEN-.

85 M. Salvidienus (praenomen perscriptum in codicibus) de oratione, quam habuit Saturninus, qui sub Probo rebellavit, cum purpura vestiretur, citatur vit. *Firmi Saturnini cct. 10, 4*. Inter rerum scriptores habetur ap. *Peterum hist. Rom. fragm. p. 363*.

86 M. SALVIDENVS ASPRENAS (de cognomine cf. infra) proconsul Bithyniae sub Vespasiano nummi Bithyniae et urbium Bithynicarum cum capite et nominibus Vespasiani (*Mionnet suppl. V 83, 423, 424*; *Numism. chronicle 13, 1873 p. 25*; *Brit. Mus. catal. Pontus Paphlag. cct. p. 104, 2*),

Titi Caesaris (Num. chronicle 5, 1843 p. 192; Brit. Mus. l. c. p. 122, 1), *Domitiani Caesaris* (nummus ab Inhoofio indicatus) inscripti ἐπὶ M. Σαλουαδῆνου Ἀσπρήνα ἀνθοπάτου (sic in nummo Bithyniae musei Parisiensi legit Pick, idemque, sed litteris πρη ex Ἀσπρήνα vocabulo contignatis, plene extat in nummo musei Britannici catal. p. 122, 1 cf. Head hist. numm. p. 438, itemque Ἀσπρήν. in duobus nummis museorum Italicorum a Borghesio lectum esse adfirmat Cavedonius ann. inst. 1861 p. 141; plerumque hoc nomen male vel imperfecte excerptum vel expressum: Ἀσπρήν. num. chron. 13, 1873, Ἀσπρήν. ib. 5, 1843, cet.; non recte ex lectione unius nummi Sestiniانا ΑΣ + IPMIANA Asprenatiani cognomen effecit Borghesius ap. Cavedonium l. c.). (In nummo musei Britannici p. 122, 1 ad Titi caput dicitur adscriptum esse αὐτοκρα. Ἰός Καίσαρ Σεβα[σ]τός non recte, ut testatur Pick, qui ectypum vidit: est Σεβα[σ. υ]β[ί]ς). Cf. praeterea sub M. Salvideno Proculo. — Aut ad hunc, aut ad Proculum (n. 89) pertinet nummus inter Palaestinenses editus a de Saulcy numismatique de la Terre Sainte [1874] p. 80, cf. Sallet Zeitschr. f. Num. 1, 1874 p. 391 not. 1..

- 87 SALVIDIENVS ORFITVS (sic Suet., Orfitus Tac.) a Nerone interfectus Suet. Ner. 37; cf. Tac. h. 4, 42. Videtur esse Ser. Cornelius Orfitus consul ord. a. 51, vide sub Ser. Cornelio (Scipione) Salvidieno Orfito.
- 88 SALVIDIENVS ORFITVS (sic Suet.; Orfiti solum nomen ponit Philostr.), consularis, a Domitiano primum relegatus, deinde interfectus Suet. Dom. 10; cf. Philostratus vit. Apoll. 7, 8. 33; 8, 7, 10. Videtur esse filius eius qui praecedit, pater Ser. Salvidieni Orfiti consulis a. 110, avus Ser. Cornelii Scipionis Salvidieni Orfiti consulis a. 149, cf. sub his.
- SER. CORNELIVS SCIPIO SALVIDIENVS ORFITVS.
- 89 M. SALVIDENVS PROCVLVS proconsul Bithyniae sub Vespasiano nummi Bithyniae vel urbiium Bithynicarum cum capite et nominibus Titi Caesaris (mus. Berol.) et Domitiani Caesaris (mus. Mediol. ap. Mionnet suppl. V 2, 5 = 174, 1011) inscripti ἐπὶ M. Σαλουαδῆνου Πρόκλου ἀνθοπ. (Eodem pertinent, sed male lecti sunt nummus ap. Mionnet II 467, 311 = suppl. V 84, 425 inscriptus ut dicitur ἐπὶ M. Σουλπίκειου Πρόκλου ἀνθοπάτου, et alter suppl. V 2, 4 inscriptus ut dicitur ἐπὶ M. M... Πρόκλου ἀνθοπάτου; in quibus etiam Titum Σεβ. dici, pro Σεβαστοῦ υἱός, refertur). — Eundem esse M. Salvidennum Asprenatensem (n. 86), qui duobus cognominibus usus sit, comiecit Cavedonius ann. inst. arch. 1861 p. 141.
- 90/1 L. SALVIDIENVS RVFVS SALVIANVS (sic dipl. mil. a. 52, L. Salvidienus Salvianus Rufus dipl. mil. a. 60) consul suff. a. 52 mense Dec. cum Fausto Cornelio Sulla Felice dipl. mil. (III p. 844). Legatus Illyrici (intellege Pannoniam, Momms. CIL. III p. 279 fin.) a. 60 dipl. mil. (III p. 845). Fortasse ex posteris Q. Salvidieni Rufi, qui a. u. c. 714 insidias struxisse Caesari dictus, a senatu damnatus est (Liv. 127, Dio 48, 33 cet.).

- 92 Salvidiena Ruf(a) Q. f.: *ad scyulerum familiae eius pertinebat VI 25810. Videtur fuisse femina nobilis, ex stirpe Q. Salvidieni Rufi (cf. sub eo qui praecedit).*
- 93 M. SALLV(V)IVS praetor aerarii cum L. Calpurnio Pisone VI 1265. *Praetor videtur fuisse temporibus Augusti, post a. 731, quo institutum ut praetores aerario praecessent (Dio 53, 32).*
- 94 SALVIUS legatus Aquitaniae sub Hadriano Dig. 48, 3, 12. *Fuisse Salvium Iulianum (infra n. 102) coniecit Borghesius opp. 7 p. 530.*
- 95 SALVIUS, Pergami degebat valetudinis curandae causa eodem tempore quo Aristides (ἑτούργησε προσεδράωον τῶ θεῶ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον); consul (ὁ νῦν ὑπατος) quo tempore Aristides scribebat orationes sacras Aristides ἱερῶν λόγος β' (or. XXIV, t. 1 p. 467 Dind.). *Borghesio (opp. 7 p. 530) creditur Salvius Iulianus consul a. 148, rectius Waddingtonio mém. de l'acad. des inscr. 26, 1, 1867 p. 251 (cf. not. 3 ad Borghesii opp. l. c.) Salvius Iulianus consul a. 175.*
- 96 Salvius: ei rescripsit divus Pius cod. Iust. 6, 54, 1. *Planc incertum, num is qui praecedit.*
- 97 P. Salvius Aper, praetorianis praepositus a. 752 una cum Q. Ostorio Scapula Dio 55, 10.
- 98 Salvius Aristo, (Salvium) Iulianum consuluit Dig. 37, 5, 6. *Salvii nomen delendum esse (et significari Titium Aristonem), putat Mommsen Zeitschr. f. Rechtsgesch. 9, 1870 p. 87 not. 13.*
- 99 SALVIUS CARVS proconsul Cretae sub Hadriano Dig. 48, 16, 14.
- 100 L. SALVIUS CARVS (Karus lapis) anno 170 desiit esse salius Palatinus, flamen factus VI 1978.
- 101 C. SALVIUS DOMITIVS RVFINVS (Gai praenomen perscr. in lapide) clarissimus puer t. rep. prope urbem, *Comptes rendus de l'acad. des inscr. 1888 p. 171.*
- 102 SALVIUS IYLIANVS (Salvius Iulianus Marcus et Verus imp. Dig. 37, 14, 17, Pomponius Dig. 1, 2, 2, 53, Eutrop. 8, 17, cod. Iust. 1, 17, 10, 3, 33, 15. 4, 5, 10, 1, plerumque Iulianus; Didius Salvius Iulianus Victor Caes. 19, sed confundens iuris consultum cum imperatore).
Iurisconsultus vit. Did. Iul. 1, 1, 'summus auctor iuris scientiae' cod. Iust. 3, 33, 15, similiter cod. Iust. 6, 61, 5, 'sub divo Hadriano perpetuum composuit edictum' Eutrop. 8, 17 (inde Hieronymus chron. ad a. Abr. 2147), 'primus edictum, quod varie inconditeque a praetoribus promebatur, in ordinem composuit' Victor Caes. 19, 'praetorii edicti ordinator' cod. Iust. 4, 5, 10, 1, 'edicti perpetui subtilissimus conditor' Iustinian. const. Tanta 18; Hadrianus cum praetorum annuas leges in parvo libello componeret, usus est in ea re opera Iuliani viri egregii (τὸν κράτιστον Ἰουλιανὸν πρὸς τοῦτο παραλαβὼν) Iustinian. const. Δέωως 18. — Discipulus Iavoleni (C. Octavii Tiddii Tossiani L. Iavoleni Prisci leg. Germaniae a. 90) ipse Dig. 40, 2, 5, cf. Pomponius Dig. 1, 2, 2, 53. Scripta eius adhibita in Digestis Iustiniani Dig.

ind. Flor. et passim, in his Digeston libri XC, quorum librum sextum videtur scripsisse ante annum 129 (*secundum ea quae ex verbis huius libri servatis Dig. 5, 3, 20, 4. 5, 3, 33, 1, collatione instituta cum senatus consulto Iuventiano facto anno 129, collegit Fitting über d. Alter der Schriften römischer Juristen p. 4, probante Mommseno Zeitschr. f. Rechtsgesch. 9, 1870 p. 89*), etiam vicesimum septimum sub Hadriano *Dig. 38, 2, 22*, sexagesimum quartum scripsit imperante Pio *Dig. 4, 2, 18*. Reliquias scriptorum eius collegit *Lenel Paling. iur. civ. I p. 317 seq.* — In consilio Hadriani *vit. Hadr. 18, 1*. (*Inter iuris peritos adhibitos a Pio enumeratur vit. Pii 12, 1 Salvius aliquis, sed minime certum num hic, cf. infra sub Salvio Valente*). Amicus imperatorum Marci et Veri ipsi *Dig. 37, 14, 17*, ubi verba fieri de defuncto apparet, neque necesse est statuere, eum advixisse usque ad horum imperium, *cf. Mommsen l. c. p. 88 not. 15*. (Ἰουλιανὸς νομοθέτης floruit Romae sub Marco et Vero *Syncellus p. 666 Bonn.*; Ἰουλιανὸς νομοθέτης occisus a Commodio *ib. p. 668*, ubi apparet confundi iuris consultum cum Salvio Iuliano *infra n. 104*). — Praetor ipse *Dig. 40, 2, 5*. (*Fortasse idem, ut coniecit Borghesius opp. 7, 530, Salvius legatus Aquitaniae sub Hadriano Dig. 48, 3, 12. In Aegypto aliquamdiu fuisse Iulianum ex ipsius verbis Dig. 46, 3, 36 videtur colligi posse*). — Consul ipse *Dig. 40, 2, 5* (a plerisque idem putatur *P. Salvius Iulianus consul ord. a. 148, id quod negavit Mommsen Zeitschr. f. Rechtsgesch. 9, 1870 p. 88 not. 15, qui putat verba illa Iuliani scripta esse Hadriani temporibus, l. c. p. 89; et sane mirum esset, Iulianum, iam mediis Hadriani temporibus florentem, anno demum 148 ad consulatum pervenisse*). — Bis consul et praefectus urbi *vit. Did. Iul. 1* (huius praefecturae praeterea nulla mentio: *Borghesius tamen non diversum putavit Publum praefectum urbis, a quo de Felicitate christiana quaestionem habitam esse narratur in huius actis; et cum sibi persuasisset, id accidisse anno 162, cf. supra sub Q. Iunio Rustico, eo anno Salvium Iulianum praefectum urbis fuisse statuit, post Q. Lollium Urbicum, ante Q. Iunium Rusticum, cf. Borghesi opp. 7 p. 531, 9 p. 305; eodem fere tempore Iulianum consulem iterum suffectum fuisse statuit*). — Avus Didii Iuliani imperatoris *Eutrop. 8, 17, proavus vit. Did. Iul. 1* (illud verum putat *Borghesius opp. 7 p. 532, scilicet Salvium Iulianum patrem fuisse Aemiliae Clarae, matris Didii Iuliani; et sane, si Salvius Iulianus praefectus urbi fuit a. 162, non potuit esse proavus Didii Iuliani nati anno 133; utrumque fictum putat O. Hirschfeld, cf. supra sub M. Didio Severo Iuliano*). Confunditur cum Didio Iuliano, *Viet. Caes. 19*. Monumentum eius (*sc. proavi Didii Iuliani*) via Labicana milliaro quinto *vit. Did. Iul. 8, 10*. — Ficticius est t. a Mediolanensibus *Salvio Iuliano, utpote civi suo, dicatus, V 714**. — Non ad hunc sed ad alium Iulianum iureconsultum multo recentiorum spectat epigramma *Theaeteti scholastici anth. Planud. (anth. Pal. ed. Dübner II p. 608 n. 32*)*.

103 P. SALVIUS IVLIANVS consul ord. a. 148 (Salvius Iulianus VI 855; *in consulatu* P. Sal. . . . VI 375, Salvius Iulianus XI 6481, Sal. XV 733, *plerumque* Iulianus) cum C. Bellicio Torquato *fasti*. Curator operum publicorum a. 150 cum Popillio Pedone VI 855. *Non diversum a Salvio Iuliano iuris auctore putaverunt plerique, in his Borghesius (ut postea fuerit consul iterum et praefectus urbi); diversum, scilicet filium eius, Mommsen (Zeitschr. f. Rechtsg. 9, 1870 p. 87 not. 13). Praeterea hunc esse Iulianum proconsulem Asiae, quem Pergami vidit Aristides aegrotans (Arist. ἱερῶν λόγ. δ', or. XXVI t. 1 p. 532 Dind.), eum autem proconsulem fuisse inter annos 157 et 162, statuit W. Schmid mus. Rhén. 48, 1893 p. 78 cf. p. 69. 81 (Waddington cogitaverat de Claudio Iuliano).*

104 P. SALVIUS IVLIANVS (*filius ut videtur eius cui praecedit*) consul ord. a. 175 (Salvius Iulianus *vit. Comm. 3*, Ἰουλιανὸς ὁ Σάλουος Dio 72, 5, Salvius *vit. Did. Iul. 2, 1*, Iulianus *vit. Comm. 4, 8, Syncell.*; *in consulatu* P. Salvius Iulianus X 7457; *t. urbanus Bull. com. 1885 p. 95; plerumque* Iulianus) cum P. Calpurnio Pisone *fasti*. (*Idem, indice Waddingtonio, Salvius consul memoratus ab Aristide or. XXIV, 1 p. 467 Dindorf, cf. supra sub Salvio.*) Anno 180 magnis exercitiis praecerat Dio 72, 5, *vit. Comm. 3. (Legatum Germaniae inferioris eum fuisse ex t. quodam Rhenano, in quo mentio fit Salvii Iuliani, collegit Borghesius, cf. infra.)* Commodus, cum filium eius ad impudicitiam frustra temptasset, ipsi tetendit insidias *vit. Comm. 3*, insinulatum coniurationis interfecit Dio l. c., *vit. Comm. 4, 8, Syncellus p. 668 (ubi errore dicitur Ἰουλιανὸς νομοθέτης); cf. vit. Did. Iul. 2, 1*. Filius eius memoratur *vit. Comm. 3, 2, 4, 8*. Fortasse hic Salvius Iulianus, cuius amicus Q. Aelius Egrilius Euaeretus philosophus sepultus prope Bonnam *t. Rhenanus op. Brambach 449 (ut coniecit Borghesius opp. 7 p. 532, qui praeterea ex eodem t. collegit, Salvium Iulianum praefuisse Germaniae inferiori); nec diversus fortasse (ut coniecit Tillemont M. Aurèle c. XXXIII)* Iulianus consul sub M. Aurelio, cuius alumnus fuit Damophilus sophista *Suidas v. Δαμόφιλος*. *Incertum qua parentela eum his Salvii Iulianis coniunctus* L. Roscius Aelianus Paculus Salvius Iulianus, frater Nummiorum Variae et Albinii, filius Vibiae Salviae Variae V 4353. *Vix ad hos Salvios Iulianos pertinet* Salvius Iulianus ἀρχιερέως καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν totius Aegypti anno 185 *papyrus Berolinensis, Urk. n. 82 cf. Krebs Philolog. 1894 p. 5810.*

— L. ROSCIUS AELIANVS PACVLVS SALVIVS IVLIANVS.

105 C. SALVIUS LIBERALIS NONIVS BASSVS (*sic passim in act. Arv.*, P. Salvius *et. aliquoties in actis anni 101, errore ut videtur, semel in actis anni 87* C. Nonius Bassus Salvius Liberalis; . . . ius Liberalis [Nonius] Bassus IX 5533, C. Salvius Liberalis IX 5534, *item aliquoties in actis Arv. anni 87; Salvius Liberalis Suet. Plin.*). *Tituli: Urbisalviensis*

- IX 5533 (1); memoratur in t. uzoris Urbisalviensi IX 5534 (2), et fortasse in fragmento IX 5535 (3). C. f. t. 1. Incertum nam parentela coniunctus cum L. Flavio Silva Nonio Basso consule a. 81. Tribu Vel. t. 1. Causas agit sub Vespasiano; quomodo reum aliquem divitem libere defenderit *Suet. Vesp. 13*. Allectus ab imp. Vespasiano et Tito inter tribunicios; ab iisdem allectus inter praetorios t. 1. Frater Arvalis *ib.*, cooptatus in collegium a. 78 kal. Mart. *act. Arv.* Legatus legionis quintae Macedonicae t. 1, fortasse anno 80, cum non memoratur in *actis Arv. eius anni (Borghesi opp. 3 p. 182)*. Legatus Augustorum [iuridic]e(us) Britanniae t. 1 (*iuridici vocabulum recte supplevit Gsell mël. d'arch. et d'hist. 8, 1888 p. 69; significari iuridicum, non rectorem provinciae, monuit etiam Domaszewski mus. Rhen. 46, 1891 p. 601; Augusti fortasse intelleguntur Titus et Domitianus, quamvis paucis post Titi mortem diebus Romae fuisse Salvium constat ex actis Arv.; Domitianum et Nervam intellexit Domaszewski l. c., Nervam et Traianum Borghesius opp. 3 p. 188, sed cogitans de legatione consulari Britanniae*). Adest inter fratres Arvales anno 81 d. 30 Sept. 1 Oct., 86, 87, item anno incerto Domitiani *ib.*; promagister a. 87 *ib.* Proconsul provinciae Macedoniae *ib.* Consul t. 1. 2, sub Domitiano ut videtur, cf. *Waddington fastes n. 112; anno 96, Borghesi 3 p. 193*. Accusatus sub Domitiano *Plin. ep. 3, 9, 33 (et damnatus; nam id quoque ex Plinii verbis colligi vidit Borghesius opp. 3 p. 179; ob haec fortasse causam non comparet inter fratres Arvales a. 89. 90. 91)*. A. 100 defendit Marium Priscum *Plin. ep. 2, 11, 7; paulo post in senatu agit ib. 3, 9, 36*. Anno 101 adest inter fratres Arvales *act. Arv.* Sorte proconsul Asiae factus se excusavit *ib.* Quinquennalis quater Urbesalvia; patronus eiusdem coloniae *ib.* — Eloquentia eius praedicatur *Plin. ep. 2, 11, 17. 3, 9, 36*. — Uxor Vitellia Rufilla; filius C. Salvius Vitellianus t. 2.
- 106 Salvius Marcianus: ei divus Pius rescripsit *Dig. 48, 19, 9, 16. Praeses provinciae ut videtur*.
- SALVIUS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS *ect., v. sub Nen- (supra N 30)*.
- 107 L. SALVIUS OTHO (L. Otho *Suet. Oth. 1, Salvius Otho Suet. Galb. 6, . . . Otho act. Arv.*) M. Salvii Othonis (n. 108) filius, matre nobilissima; tam carus tamque similis facie Tiberio principi, ut plerique procreatum ex eo crederent *Suet. Oth. 1*. Post minores honores urbanos *Suet. l. c., consul suff. a. 33 Suet. Galb. 6 (consularis Tac. h. 2, 50 cf. ann. 13, 12)*. Frater Arvalis, a. 39 flamen et pro magistro *act. Arv. (ed. Hensen p. XLVIII et p. 196; cf. Eph. ep. 8 p. 323)*. Proconsul Africae *Suet. Oth. 1*. 'Extraordinaria imperia severissime administravit' *ib.* 'In Illyrico milites quosdam, quod motu Camilli (a. 42) ex paenitentia praepositos suos, quasi defectionis adversus Claudium auctores, occiderant, capite punivit, quamvis ob id ipsnm promotos

- in ampliorem gradum a Claudio sciret' *Suet. l. c. (legatum Illyrici fuisse Othonem nequaquam certum est)*. Insidias ab equite quodam Romano Claudio structas detexit *Suet. ib. (fortasse a. 43, cf. Dio 60, 18)*. Ideo a senatu honoratus statua in Palatio posita *ib.* A Claudio adlectus inter patricios (a. 48), et amplissime collaudatus *ib.* Uxor: Albia Terentia; filii: L. Titianus (n. 111), M. Otho (n. 109); filia, desponsa quondam, cum nondum nubilus esset, Druso Germanici filio *ib.*
- 108 M. SALVIUS OTHO ortus e municipio Ferentio *Suet. Oth. 1, Tac. h. 2, 50 (de loco cf. Bormann CIL. XI p. 454)*, 'familia vetere et honorata, atque ex principibus Etruriae' *Suet. l. c.*, patre equite Romano, matre humili, incertum an ingenua *ib.*, per gratiam Liviae Augustae, in cuius domo creverat, senator est factus *ib.* Triumvir monetalis paullo post a. 742 nummi aenei ap. *Babylon monnaies de la rép. rom. II p. 415, cf. supra sub P. Lurio Agrippa et M. Maecilio Tullio*. Ad praeturam usque pervenit *Suet. Oth. 1, cf. Tac. h. 2, 50*. Uxorem habuit nobilem *Suet. l. c.* Pater L. Salvii Othonis (n. 107), avus Othonis imperatoris *ib.*
- 109 M. SALVIUS OTHO = IMP. M. OTHO CAESAR AVG. L. Salvii Othonis (*supra n. 107*) ex Albia Terentia filius minor *Suet. Oth. 1* ('maternum genus impar nec tamen indecorum' *Tac. h. 2, 50*; 'materno genere nobilior quam paterno' *Eutrop. 7, 17, non recte*), L. Salvii Othonis Titiani frater, M. Salvii Othonis (*eius qui praecessit*) nepos *Suet. l. c.*; *cf. Tac. l. c.* Natus anno 32 *Suet. 2, 11, cf. Tac. h. 2, 49, Plut. Oth. 18, Dio 64, 15, d. IIII kal. Mai. Suet. 2, cf. Dio l. c.* 'A prima adolescentia prodigus ac procax' *Suet. 2; Tac. h. 1, 13; Plut. Galb. 19*; corpus eius molle et effeminatum *Suet. 12 cf. Iuvenal. 2, 99 seq., Mart. 6, 32, 2*. In familiaritatem Neronis pervenit *Suet. l. c., Dio 61, 11*; ei omnium consiliorum secretorumque particeps *Suet. 3; Tac. a. 13, 12*; 'gratus Neroni aemulatione luxus' *Tac. h. 1, 13; Plut. Galb. 19*. Quaestor *Suet. 3*. Frater Arvalis, adfuit in collegio a. 57 *act. Arv. (praeterea memoratur in fragmento incerto ad Neronis tempora spectante, ed. Henzen p. LXXXVI; videtur magisterio functus esse circa haec tempora, cum in actis anni 69 dicatur magister iterum)*. In matrimonium duxit Poppaeam Sabinam, Rufrio Crispino nuptam, iam tunc Neronis amicam, quo facilius ea Nero frueretur *Tac. h. 1, 13, Suet. 3, Plut. Galb. 19, Dio 61, 11 (paullo aliter Tac. a. 13, 45)*. 'Suspectum in eadem Poppaea' (*Tac. h. l. c.*) Nero eum seposuit in Lusitaniam legationis specie *Tac. l. c., Suet. l. c., Plut. Galb. 20* (nisi Seneca pro eo intercessisset, graviora in eum statuisset Nero *Plut. Galb. 19, 20*). Legatus Lusitaniae per annos decem (59—68) *Suet. l. c.*; provinciam egregie administravit *Suet. l. c., Tac. l. c., Plut. Galb. 20*. A. 68, cum Galba a Nerone deficeret, statim in partes eius transgressus est *ib.* Galbam Romam comitatur *Plut. l. c., Tac. l. c.* Frustra sperat a

Galba se adoptatum iri *Suet. 5, Tac. h. 1, 13, Plut. Galb. 21, Dio 64, 5 (Zonar. 11, 14), Victor Caes. 6*. Ad res novas inflammatus a Ptolemaeo (Seleuco *Suet. 4*) mathematico, Galbae insidias struxit; interfecto Galba imperator appellatus a militibus et a senatu XVIII kal. Febr. a. 69 *Tac. h. 1, 21-47, Suet. Galb. 19, Oth. 5 seq., Plut. Galb. 23-28; Dio 64, 5 (Zonar. 11, 14), cf. Victor Caes. 6, epit. 6; Eutrop. 7, 16*. Imp. M. Otho Caesar Aug. vel imp. Otho Caesar Aug. *nummi ap. Eckhel 6 p. 301, Cohen ed. 2 I p. 352 seq.; act. Arv. anni 69, Nero a plebe appellatus, non recusavit Suet. Oth. 7, Plut. Oth. 3, Tac. h. 1, 78; in diplomatum quorundam praescriptionibus Nero appellari voluit Plut. Oth. l. c. e Cluvio Rufo; cf. Suet. l. c. (Neronis sibi nomen statim indidit Dio 64, 8). Statilium Messallinam Neronis uxorem sibi destinavit Suet. 10*. Consul creatur d. VII kal. Febr. *act. Arv. Consul cum fratre L. Salvio Othone Titiano (iterum) usque in kal. Martias Tac. h. 1, 77; act. Arv. (cf. X 7852)*. Magister iterum fratrum Arvalium *act. Arv.* Cum exercitus eius ab exercitu Vitelliano Bedriaci victus esset, ipse Brixelli se interemit *Ioseph. bell. 4, 9, 9, Martial. 6, 32, Suet. 11, Plut. 16, 17, Tac. h. 2, 46 seq., Dio 64, 11 seq. (Zonar. 11, 15), chronographus a. 354 (chron. min. ed. Momms. I p. 146), Eutrop. 7, 17, Victor Caes. 7, epit. 7, schol. ad Iuv. 2, 106, nonagesimo et quinto imperii die Suet. 11, Eutrop. 7, 17, cum imperavisset menses tres dies II Ioseph. 4, 9, 9, menses III Plut. 18, Victor epit. 7, dies nonaginta Dio 64, 15, chronographus anni 354, dies octoginta quinque Victor Caes. 7*. Sepulcrum eius Brixelli *Tac. h. 2, 49, Plut. Oth. 18*. — *Huius ut videtur nondum imperatoris servus actor M. Salvi Othonis VI 9114.*

110 L. SALVIVS OTHO COCCEIANVS (L. Salvius Otho Cocceianus) VI 2002, Salvius Cocceianus *Tac. h. 2, 48, Suet. Dom. 10, Κοκκίανος Plut. Otho 16*). Othonis imperatoris fratris filius *Tac. h. 2, 48, Plut. Galb. 16, Suet. Dom. 10, (filius scilicet L. Salvii Othonis Titiani, consulis anno 52), a. 69 adhuc 'prima iuventa' Tac. l. c., cf. Plut. l. c. A. 63 cooptatus in collegium aliquod sacerdotale VI 2002*. Quomodo Otho, mori destinatus, a. 69 eum cohortatus sit *Tac. l. c., Plut. l. c., Suet. Oth. 10 (memoratur etiam Tac. h. 1, 75)*. Interfectus a Domitiano, quod Othonis imperatoris patri sui diem natalem celebraverat *Suet. Dom. 10*.

111 L. SALVIVS OTHO TITIANVS. *Sic act. Arv. passim*, Salvius Titianus *Tac. h. 1, 90, 2, 60, Agr. 6, L. Titianus Suet. Oth. 1, alibi Titianus; in consulatu anni 52 L. Salvius Otho amphora Pompeiana Eph. ep. 1, 176, L. Salvius apocha Pompeiana ap. de Petram n. 35 (nam hic potius significatur quam L. Salvius Otho consul suff. a. 33), Salvius Otho Tac. a. 12, 52, Titianus Frontin. ag. 13, alibi Otho (Cato fasti Hydat.)*.

L. Salvii Othonis (n. 107) ex Albia Terentia filius, M. Othone maior *Suet. Oth. 1*. Consul ord. a. 52 cum Fausto Cornelio Sulla

- Felice *fasti*. Frater Arvalis certe inde ab anno 57 *act. Arv.*; adfuit in collegio a. 57—60. 63, promagister collegii a. 57, magister a. 58 *ib.* Proconsul Asiae *Tac. Agr. 6* (quaestorem habuit Cn. Iulium Agricola *ib.*, *ex iis quae traduntur de vita Agricolae videtur colligi posse proconsulem eum fuisse a. 63/4, cf. Waddington fastes des prov. asiat. n. 91*), proconsul 'in omnem aviditatem pronus' *Tac. ib.* Rursus Romae inter Arvales a. 66 (item anno incerto Neronis), item a. 69; promagister collegii a. 69 *act. Arv.* Cum frater imperator appellatus esset, consul II cum eo usque ad kal. Mart. a. 69 *Tac. h. 1, 77; act. Arv.* Epistula Vitellii ad eum *ib. 1, 75*. Otho ad bellum profectus ei curam urbis mandavit *ib. 1, 90*, sed mox accitum bello praeposuit *ib. 2, 23; cf. ib. 2, 33. 39. 40. 44; Plut. Oth. 7. 8*. Victo Othone ipse nullum discrimen adiit, 'pictate et ignavia excusatus' *Tac. h. 2, 60*.
- 112 Sal(vius?) Salvianus, vir egregius, subpraefectus vigilum VI 1226. *Diversus puto a Salviano procuratore temporibus Severi (supra n. 84), quippe aliquanto recentior.*
- 113 .. [S]ALVIUS SATRIAN[V]S ..... MINICIVS .... decemvir stlitibus iudicandis, quaestor(?), ... tiveri (*haec quo pertineant ignoratur*), curator Ocriulanorum, ... curator Bleranorum ... t. Bononiensis vel potius Mutinensis XI 833. *Parentela coniunctum fuisse cum L. Minucio Basilo qui fuit inter occisores Caesaris, qui ante adoptionem fuit M. Satrius (Cic. de off. 3, 18, 74), coniecit O. Hirschfeld.*
- 114 [S]alvius Severus, honoratus a Philadelphiensibus Lydiae CIG. 3423. *Fortasse magistratus Romanus.*
- 115 SALVIUS TVSCVS quindecimvir ut videtur sacrorum anno 204 *act. lud. saec., II 12 (Eph. ep. 8 p. 283 cf. p. 291)*. *Fortasse hic L. Cornelius Salvius Tuscus salius Palatinus factus a. 181 VI 1979.*
- 116 SALVIUS VALENS praeses provinciae, ad quem divus Pius rescripsit *Dig. 48, 2, 7, 2*. Salvius Valens, inter iuris peritos quibus usus est Pius *vit. Pii 12, 1 (ubi de Fulvio Aburnio Valente cogitavit Mommsen Zeitschr. f. Rechtsgesch. 9, 1870 p. 90, 21, Salvium a Valente distinguit Peter, cogitans de Salvio Iuliano)*.
- 117 C. SALVIUS VITELLIANVS C. Salvii Liberalis Nonii Bassi (*supra n. 105*) et Vitelliae Rufillae filius IX 5534.
— Vibia Salvia Varia.
— L. Cominius Vipsanius Salutaris.
— Marcius Salutaris.
— Sex. Pu[lf]fennius Salutaris M. Luccius Valerius Severus Plotius Cilo.
— C. Vibius Salutaris.
- 118 Samachos (Σαμαχός; *in optimo eodice extat Σαμαχά...; alibi Σάμαχος*) Abennrigi, regis Characenorum, filia, in matrimonium ducta ab Izate, Monobazi regis Adiabenum filio, postea rege Adiabenum *Iosephus ant. 20, 2, 1*.

- 119 Samius insignis eques Romanus, 'quadringentis nummorum milibus Suillio datis et cognita praevaticatione', in domo ipsius Suillii ferro incubuit a. 47, *Tac. a. 11, 5*.
- 120 Samius Priscus (fortasse Sammins), quo medicamento usus sit ad calculosos *Galenus* *περὶ ἐπιπορευτῶν lib. II (XIV p. 474 ed. Kuehn)*.
- 121 L. Sammius Aemilianus, L. f., tribu Vol., equo publico, allectus in quinque de[ca]nrias lupercus; praefectus cohortis II Hispanae Vasconum civium Romanorum; flamen provinciae Narbonensis t. *Nemausensis XII 3183 cf. add. p. 836*.
- 122 Sammonicus Serenus (Sammonicus Serenus *vit. Carac. 4, 4, Macrobr., Serenus non Septimius sed Sammonicus Sidon. Ap. 14, Serenus Sammonicus vit. Gordian., Serv. ad georg. 1, 102, Sammonicus Arnob., Serv. ad georg. 1, 30, Serenus Sammonius vit. Get. 5, 6, Serenus ammonicus vit. Alex. 30*); 'cuius libri plurimi ad doctrinam extant' *vit. Carac. 4, 4, 'vir saeculo suo doctus', temporibus Severi, 'qui ostendebat duritiam morum' Macrobr. sat. 3, 16, 6. Verba ex libro eius, quem dedit 'ad principem suum', citat Macrobr. sat. 3, 16, 6 seq., 17, 4 (sed ex quibus apparet, ad complures principes librum datum esse); verba ex libro quinto rerum reconditarum eius id. 3, 9, 6; praeterea scripta eius citant Arnob. adv. g. 6, 7; Servius ad georg. 1, 30, 102. Ab Augustis convivio adhibitus ipse ap. Macrobr. 3, 16, 7. Libros eius, quos ad Antoninum (Caracallam) scripsit, familiarissimos habuit Geta *vit. Getae 5, 6. Occisus a Caracalla vit. Carac. 4, 4. Eius libri, qui censebantur ad sexaginta et duo millia, a filio relictis Gordiano minori vit. Gord. 18, 2*.*
- 123 (Q.) Serenus Sammonicus, amicissimus Gordiani senioris, praceptor Gordiani iunioris, cui moriens omnes libros patris sui qui censebantur ad sexaginta et duo millia reliquit *vit. Gord. 18, 2. Hunc ut videtur noverat et dilexerat Severus Alexander vit. Alex. 30, 2. Poeta ib. Eiusdem putatur esse Quinti Sereni liber medicinalis (sive quo alio nomine fuit, cf. Manitius *mus. Rhen. 1895 p. 641*) qui extat, ap. *Bachrens poet. Lat. min. 3, 101 seq.**
- 124 Sampsigeramus, Emesenorum rex (*ex posteris sine dubio Sampsicerami memorati a Strabone 16 p. 753*): eius filia Iotape nupsit Aristobulo (*supra A 863*), Aristobuli filio, Herodis magni nepoti, Agrippae fratri *Ioseph. ant. 18, 5, 4. Ab Agrippa rege una cum aliis regibus hospitio exceptus ib. 19, 8, 1. — Ex huius fortasse stirpe C. Iulius Sam(p)sigeramus, ὁ καὶ Σαλαζ, C. Iulii Alexionis filius, tribu Fabia, qui sepulcrum sibi fecit Emesae a. p. Chr. 78/79 t. *Emesenus Lebas 3, 2567. Alius Sam(p)sigeramus a. p. Chr. 182/3, fortasse magistratu aliquo fungens in t. eiusdem regionis Lebas 3, 2564. De nomine Sampsigerami cf. de Vogüé ad t. *Palmyrenum inscr. sémit., Syrie centrale n. 75*.**
- 125 Sampsigeramus, sacerdos Veneris Emesae, cum manu collecta Saporis restitit *Malalas lib. XII p. 296 ed. Bonn*.

- 126 Samsō, Proculi tyranni 'uxor virago', antea dicta Vituriga vit. *Firm. Saturnin. Procul. 12, 3.*
- 127 Sanatruces, rex Armeniorum: eius virtutes praedicantur *Suidas s. v. Neque ex quo scriptore haec hausta sint a Suida apparet, neque ad quae tempora spectent. Regem Armeniae huius nominis (Sanadrug) novit Moses Chorenensis hist. Arm. II c. 34 seq., successorem Abgari, saeculo p. Chr. primo (vers. Langlois p. 98 seq.).*
- 128 Sanatruceus (Σανατρούκειος) filius Meherdatis, regis Persarum; cum pater bellum cum Romanis gerens occidisset, Sanatruceus ei in regno successit, sed a Traiano victus et occisus est, inque locum eius rex Persarum constitutus consobrinus eius Parthamaspates, Osrhois regis Armeniorum filius *Malalas lib. XI p. 270. 274 Bonn. Dubiae fidei narratio, quamvis citetur Arrianus (Ἀρειανός), cf. supra sub Meherdatis (M 332) et sub Osrhoes.*
- 129 Sanatruces (Σανατρούκειος), pater Vologaesius *Dio 75, 9 exc. de leg. Vulgo creditur pater Vologaesius regis Parthorum temporibus Severi, a nonnullis pater Vologaesius alicuius, quem regem Armeniae fuisse circa eadem tempora indicat Moses Chorenensis II c. 65 (vers. Langlois p. 113); sed verba Dionis pertinere ad tempora Traiani vel Hadriani observavit Boisserevain Herm. 25 p. 330 seq., qui statuit hunc Sanatruceum non diversum fuisse ab eo qui praecedit. Cf. infra sub Vologaesie.*
- 130 Sancta (Sancia traditur, correxit Hirschfeld), soror Considii Proculi, una cum hoc a. 33 maiestatis accensata a Q. Pomponio; ei aqua et igni interdictum *Tac. a. 6, 18.*
- Ateius Sanctus.
- AVRELIVS SANCTVS.
- Claudius Sanctus.
- IVLIVS SANCTVS.
- Minicius Sanctus.
- C. V(ALERIVS) V(ALERIANVS) SANCTVS.
- 131 Sandario (*acc. Sandarioem codex Palatinus, sed mutatum in Sandarionem fortasse manu prima*) ab Aureliano in praesidio positus Palmyrae, cum sexcentis sagittariis occisus a Palmyrenis vit. *Aurelian. 31.*
- 132 Sannius (*traditur Sanius*) mimus, Paris cognominatus *codex Leidensis Plinii in margine ad h. n. 7, 55 (de quo loco cf. Dellefsen mus. Rhen. 18, 1863 p. 231, ann. philol. 1867 p. 72). Incertum num L. Domitius Paris (D 135) clarus temporibus Neronis.*
- 133 Sanquinus (Sanguinius *codex*), accusator L. Arruntii, ob eam rem punitus (ante a. 32) *Tac. a. 6, 7.*
- 134 M. SANQVINIVS Q. f. (*patris nomen in nummis aeneis tantum*), triumvir aere argento auro flando feriundo sub Augusto *nummi aurei argentei aenei ap. Eckhel 5, 299. 300, Babelon monnaies de la rép. romaine II p. 416 seq. n. 1-6, paullo post ludos saeculares anni 737*

- nummi ap. Eckhel l. c. et Babelon n. 1. 2 (nummus ap. Babelon n. 6, nuper illatus in museum Parisiense, in cuius antica Augustus dicitur pontifex maximus, genuinus omnino, ut mihi adfirmat Babelon, hybridus sit necesse est).*
- 135 Q. SANQVINIVS Q. f., tribu Stel., quaestor, tribunus plebis, praetor, proconsul t. suburbanus I 640 = VI 1323. *Aul frater eius qui praecedit (nato maior, cum retinuerit praenomen paternum), aut, id quod voluit Borghesius opp. 1, 244, pater.*
- 136 Q. SANQVINIVS MAXIMVS (Sanquinius Maximus Tac. a. 6, 4, Σανκίνιος Μάξιμος Dio 59, 13, Sanquinius Tac. a. 11, 18; in consulatu Q. [S]anquinius X 905, ubi praenomen nuper demum lectum est). *Filium fuisse M. Sanquini (supra n. 134), nepotem eius qui praecedit, coniecit Borghesius. Consul (suff.) X 905, ante a. 32 Tac. a. 6, 4; fortasse, ut coniecit Hensen, hic [M]axim(us) consul suff. a. 23 fasti frat. Arv. (CIL. I ed. 2 p. 71), (Borghesi opp. 3 p. 326 coniecerat eum consulens fuisse anno 26). Verba facit in senatu a. 32 Tac. a. 6, 4. A. 39 praefectus urbi Dio 59, 13. Consul iterum suff. a. 39 ex kal. Februariis Dio l. c. Legatus pro pr. Germaniae inferioris, in qua legatione decessit paulo ante a. 47 Tac. a. 11, 18.*
- 137 Saoterus (semel sauter-, bis soater traditur vit. Comm.), Nicomediensis Dio 72, 13, Commodi cubicularius id., eiusdem subactor vit. Comm. 3, 6, multum potuit apud Commodum Dio l. c.; eius gratia Nicomediensibus a senatu concessum ut agonom instituere Dio l. c. Commodus triumphans (a. 180) in curru eum post se locavit vit. Comm. 3, 6. Eius παῖδά Theocritus pantomimus Dio 77, 21 (exc. Vales.). Cum populus Romanus potentiam eius ferre non posset, praefecti praetorio clam eum occiderunt vit. Comm. 4, 5 (occisus a Cleandro Dio l. c.). *Non plane certum num idem Aelius Saoterus, inter sacerdotes domus Augustae Palatinae clarissimos viros recensitus VI 2010 a 29 (id quod coniecit Borghesius opp. 3 p. 23); cf. supra A 172.*
- AELIVS SAOTERVS.
 — C. APPIVS EVNOMIVS SAPIDIANVS.
 — CLAVDIVS SAPILIANVS.
- 138 Sapor (sic de mort. persec. 5, vit. Val. 4, 4, Victor Caes. 32, item de alio Sapore scipius Ammianus; Σαπώρης Gracchi; de nomine Persico cf. Noeldeke p. 7 not. 3) Artaxaris (Artaxerxis) regis filius CIG. 4676; Syncellus p. 681 ed. Bonn., et successor Zos. 1, 18, Agathias 4, 24. *Nomen et appellationes quibus utebatur Graece versa in titulo CIG. 4676. Regnavit annos unum et triginta Agathias 4, 24; Syncellus p. 678, 680 ed. Bonn. (regnum eius duravisse computatum est ab a. p. Chr. 241 ad a. 272, testibus tabulis regum Persarum, ex quarum una pendet Agathias l. c., cf. Noeldeke p. 42. 412-416). De nummis eius cf. Longpérier essai sur les médailles des Sassanides [Paris. 1840]*

- p. 13 seq.*; *Numismatic chronicle* 15, 1852 p. 181. — Infeliciter bellum gerit cum Gordiano *vit. Gord.* 26, 27, *Zosim.* 1, 18, *Zonar.* 12, 18, *Syncellus* p. 681, *Ammian.* 23, 5, 17. Pacem facit cum Philippo *Zosim.* 1, 19, *Syncellus* p. 683, *Zonar.* 12, 19, *Cedrenus* I p. 451 *ed. Bonn.* Cum bellum renovasset temporibus Valeriani *Petrus Patricius fr. 9 (IV p. 187 Müll.)*, *Zosim.* 1, 36, Valerianum in Mesopotamia vivum in potestatem suam redegit *Lactant. de mort. pers.* 5, *Zonar.* 12, 23, *Eutrop.* 9, 7, *Victor Caes.* 32 *epit.* 32, *Ruf. Festus* 23, *Agathias* 4, 23, *Syncellus* p. 715 *ed. Bonn.*, *Cedrenus* I p. 454 *Bonn.* Macrianum (*Μακρειν* traditur) invitavit, ut ad Valerianum se conferret *exeerpt. post Dionem* (*cf. supra sub M. Fulvio Macriano*). Antiochia ei a Mariade (*cf. sub hoc*) prodita *Malalas lib. XII p. 296 Bonn.*; *trig. tyr.* 2, 3. (Cum tractaret cum Sampsigeramo sacerdote Emeseno, a iaculatore quodam lapide percussus et statim exanimatus *Malalas l. c.*). Etiam Caesarem Cappadociae potitur *Zonar.* 12, 23; *Syncellus* p. 716, item Tarso *Syncellus l. c. cf. Agathias* 4, 24. Detrimenta ei infert Callistus; ideo in regnum suum se recipit *Syncellus l. c.*, *Zonar.* l. c.; *cf. Petrus Patricius fr. 11*. Odaenathi legatos superbe tractat *Petrus Patricius fr. 10*. Victus ab Odaenatho *trig. tyr.* 15, 4, 30, 6, *vit. Gallien.* 10, *Zosim.* 1, 39, *Zonar.* 12, 23. *Persarum narrationes de bello Saporis cum Romanis vide ap. Noeldeke Tabari p. 32 cum notis.*
- 139 Sapphinus (*sic bell.* 1, 14, 3 *optimus codex*, alii Σαπφῆνος, Σαφῆνος; Σαππῖνος, Σαππῖνας *scribitur in codicibus ant.* 14, 14, 3, Σαπῖνος, Σαπῖνος, Σαπῆνος *ib.* 16, 8, 5), Herodis amicus, a. u. c. 714 comitatur eum Romam *Ioseph. ant.* 14, 14, 3, *bell.* 1, 14, 3. Ab Alexandro, eius filio, insimulatur *Ioseph. ant.* 16, 8, 5.
- 140 Sardius Lupus, 'doctus et facundus vir', Frontonis discipulus; Sardii Saturnini filius *Fronto ad am.* 1, 9, 10, 20 p. 180, 187 *Naber*.
- 141 Sardius Saturninus, Caelio Optato et Petronio Mamertino commendatus a Frontone; pater Sardii Lupi qui praecedit *Fronto ep. ad am.* 1, 9, 10 p. 180 *Naber*; eum de morte alterius filii consolatur *Fronto ib.* 1, 20 p. 187 *Naber* (*alia epistula Frontonis ad eum perit, ad am. 1 ind., p. 172 Naber*).
- 142 Sardus, amicus Plinii, librum scripsit, in quo nonnulla de Plinio *Plin. ep.* 9, 31.
- C. Claudius Sardus.
- POST(VMVVS) MIMISIVS SARDVS.
- 143 SARIOLENVS VOCVLA 'crebris apud Neronem delationibus famosus', eadem apud Vitellium molitus erat; a. 70 curia ut excederet coactus *Tac. h.* 4, 41.
- 144 Sarmentus, scurra Maecenatis *Hor. sat.* 1, 5, 52, et Caesaris Augusti *Plut. Ant.* 59, *Iuv.* 5, 3. Natione Tuscus, e domo M. Favonii, incertum libertus an servus; a Maecenate, ad quem sectio bonorum Favoni pertinuerat, libertas ei concessa; postremo 'eo fiducia venit,

ut pro equite Romano ageret decuriamque quaestoriam compararet' *schol. Iuv. l. c.* Dictum eius *Quint. 6, 3, 58.* (Sarmentus seu P. Blessius ap. *Quintilianum l. c. duo codices optimi*, seu P. Blessus *codices recentiores; quid subsit, ignoretur*).

— IVLIVS SAS...

— Q. TILLIVS SASSIVS.

145 Satellius Quadratus, stultorum divitum, in his Calvisii Sabini (*consulis ut videtur a. p. Chr. 26*), 'adrosor, adrisor, derisor' *Seneca ep. 27, 7, 8.*

146 *AN. SATR... SAL... tribu Lem., decemvir stlitibus iudicandis; tribunus legionis vicesimae Valeriae [victicris], quaestor urbanus, quaestor provinciae..., tribunus plebis designatus t. *Suasae in Umbria rep. XI 6165 (ad duo apographa non optima ut videtur)*.

— .. [S]ALVIVS SATRIAN[VS] ..... MINICIVS .....

147 Q. Satrienus Pollio: *cuius servi VI 23548. Homo certe dives, fortasse nobilis.*

148 L. Satrius Abascantus, libertus: ei ius Quiritium a Traiano petit *Plinius ep. ad Trai. 11.*

149 T. SATRIVS DECIVS curator tabulariorum publicorum (*cf. Mommsen Staatsr. II³ p. 558 not. 3*) una cum C. Calpetano Rantio Sedato et M. Petronio Lurcone, a. 46 *VI 916 = 31201.*

150 SATRIVS RYFVS causarum patronus; apud centumviros causam aliquam una cum Plinio contra M. Aquilium Regulum defendit *Plin. ep. 1, 5, 11. A. 97 in senatu sententiam dicit ib. 9, 13, 17. Fortasse hic Sat...., amicus Dasumii VI 10229 v. 22.*

151 Satrius Secundus, cliens Seiani *Seneca dial. 6, 22, 4, Tac. a. 4, 34. 6, 8, a. 25 Cremutium Cordum accusavit Tac. a. 4, 34; Seneca l. c. Index coniurationis (Seiani) Tac. a. 6, 47. Eius uxor aliquando Albucilla, famosa multorum amoribus Tac. l. c. — Vix huc pertinent puto Q. Satrius Secundus IX 2125; C. Satrius Secundus IX 3091. 3092.*

152 .. [S]ATRIVS SEP...TVS Q. f., tribu Hor.; quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis secundae Adiutricis Piae fidelis; donis militaribus donatus bello Suebico item Sarmatico (*sub Domitiano ut videtur, a. p. Chr. 90, cf. Momms. Herm. 3 p. 115*); optio tribunorum legionum quinque (*de hoc munere praeterea non memorato cf. Mommsen ad l.*), quaestor pro praetore provinciae Cretae et Cyrenarum, tribunus plebis, praetor; patronus municipii Potentinorum in Lucania *X 135.*

153 L. Satrius Silvinus, p. s. r. (*quas litteras Mommsenus dubitans legit procurator summarum rationum, sed non constat num recte, cf. Hirschfeld Veric. 1 p. 34 not.*) t. *Tergestinus V 536^a.* Uxor Caesidia Amabilis *ib.*

154 M. SATRIVS VALENS praetor urbanus a. p. C. 19 *fasti frat. Arval.*

155 SATRIA L. f., uxor Iunci (*M. Iunii Iunci supra I 498*) *VI 3837^b.*

— EGNATIVS SATTIANVS.

156 SATTIVS CRESCENS vir clarissimus, curator rei publicae Beneventanorum *IX 1588. Facile Diocletiano recentior.*

- 157 Satorius (*sic pars codicum, sed in optimis est Satur*), decurio cubiculariorum, inter interfectores Domitiani *Suet. Dom. 17. Cf. infra sub Sigero.*
- 158 Satorius Firmus, gener Asinii Rufi, Plinio carus *Plin. ep. 4, 15, 3.*
— AEL(IA) SATVRNINA.
— ANTONIA SATVRNINA.
— FVLVIA SATVRNINA.
- 159 SATVRNINVS vir nobilis; maritus Paulinae, quae et ipsa claris natalibus; Tiberio defert scelus in Paulinam a Decio Mundo commissum *Ioseph. ant. 18, 3, 4.* (Saturninus maritus Fulviae, Tiberio defert fraudem contra Fulviam a Iudaeis quibusdam commissam *ib. 18, 3, 5.* Probabile est, altero loco Saturnini nomen errore positum esse.) Fortasse unus ex Sentiis Saturninis *infra n. 294. 295. 297.*
- 160 ..... SATVRNI[NVS] (*ex gentilicio P tantum littera enotata est*) consul suffectus (*cum Mamiliano quodam ut videtur, supra M 92*) temporibus Traiani *fasti fer. Lat. (fortasse anno 103, cf. supra l. c.). Vix idem Pompeius Saturninus amicus Plinii (supra P 491).*
- 161 ..... SATVRNINVS (*gentilicium in t. erasum*) Cn. l., quaestor, tribunus plebis, praetor ... t. *Saepinas IX 2460.*
- 162 SATVRNINVS 'optimus ducum Gallieni temporis, sed Valeriano dilectus'; cum dissolutionem Gallieni ferre non posset ...., ab exercitibus sumpsit imperium'; a militibus 'quod esset gravior et severior', occisus *trig. tyr. 23.* Diversus a Saturnino qui Probi temporibus fuit *vit. Firm. Saturn. cet. 11, 1. Memoratur vit. Gallien. 9, 1.*
- 163 SATVRNINVS consul ord. a. 264 cum Gallieno sextum fasti.
- 164 SATVRNINVS vir clarissimus *rescriptum Aureliani cod. Iust. 5, 72, 2.*
- 165 SATVRNINVS vir clarissimus *Eph. ep. 8, 839.*
- 166 SATVRNINVS origine Maurus *Zosim. 1, 66, Zonar. 12, 29,* origine Gallus *vit. Firmi Saturnini cet. 7,* Probo imperatori valde necessarius *Zosim. l. c., Zonar. l. c.,* et ab eo Syriae praepositus *Zosim. l. c.* (Aurelianus ei limitis orientalis ducatum dedit *vit. Sat. 7, 2.*) (*De vita eius anteriore, vit. Saturn. 10, 4, 9, 5.*) Magister exercitus, novam civitatem Antiochiae orsus condere *Hieronimus chron. ad a. 2297; Syncellus p. 723 (sub anno sexto Probi).* Imperium in Oriente usurpare conatus, sed a Probo oppressus *Eutrop. 9, 17, Victor Caes. 37, 3, epit. 37, 2, Oros. 7, 24, 3,* a militibus occisus *Zonar. l. c.,* antequam Probus exercitum contra eum duceret, a militibus Orientis occisus *Zosim. l. c.,* Apameae a suis occisus *Syncell. l. c.,* Apameae occisus *Hieronym. l. c.;* in castro quodam ab is, quos Probus miserat, invito Probo iugulatus *vit. Saturn. 11, 3* (a Probo 'variis proeliorum generibus' superatus *vit. Probi 18, 4.*) Memoratur *Polem. Silv. laterc. (chron. min. ed. Momms. I p. 522).* — Huius ut videtur nummus aureus, qui nuper prodit, cum capite imperatoris et inscriptione: imp. C. Iul. Saturninus Aug. (*vente Serrure 29 Oct. 1895; vidi ectypum*).

- 167 . . . . Saturninus memoratur in t. Smyrnaeo CIG. 3210, fortasse ut proconsul Asiae.
- 168 Saturninus, inter duces belli Parthici L. Veri *Lucian. quom. hist. conscr. 21.*
- 169 Saturninus, centurio (tribunus praetorianorum, origine Syrus *Herod. 3, 11, 4, 8*), Severo indicat, a Plautiano imperatum sibi, ut ipsum Severum et Caracallam occideret *Herodian. 3, 11, 12*; a Caracalla instigatus, Plautianum falso coniurationis indicio pervertit *Dio 76, 3* (interfecisset Severum, nisi auxilio venisset Caracalla *Ammian. 29, 1, 17*). Honoribus affectus; postea a Caracalla mori adactus *Dio 76, 6.*
- 170 [Sa]turninus, in rebus gestis a. 217 memoratur *Dio 78, 19, 5* (locus *minium mutilus, quam ut intellegi possit*),
- 171 Saturninus amicus Plinii, ad quem is scripsit *ep. 7, 7, 15*; 9, 38, et quem commendavit Prisco *ib. 7, 8, 15.* Fortasse idem Pompeius Saturninus, ad quem scripsit Plinius *ep. 1, 8, 5, 21* et de quo scripsit *ep. 1, 16* (cf. *supra sub hoc*).
- 172 Saturninus, Comensis, qui heredes reliquit Plinium et Calvisium Rufum *Plin. ep. 5, 7.* *Diversus ab eo qui praecedit (nempe defunctus cum scriptae sunt ep. 5, 21, 7, 7 cet.).*
- 173 Saturninus (Σατορνύλ- traditur) vir φιλόκαλος καὶ φιλόμαχος: ei dedicavit Plutarchus libellum *adv. Coloten (Moral. p. 1107 ed. Xyl., VI p. 422 ed. Bernardakis).*
- 174 . . . . VIIVS (vel . . . . VVVS) SATVRNINVS HONORATIIVS tribunus laticlavus legionis?] t. *Lambaesitanus VIII 2741.*
- M. ACCENNA SATVRNINVS.
  - Aelius Saturninus.
  - Aemilius Saturninus.
  - M. AEMILIVS SATVRNINVS.
  - M. AEMILIVS MACER SATVRNINVS.
  - Agrius Saturninus.
  - L. ALBINVS SATVRNINVS.
  - M. ANNAEVS SATVRNINVS CLODIANVS AELIANVS.
  - L. ANTONIVS SATVRNINVS.
  - APONIVS SATVRNINVS.
  - M. APONIVS SATVRNINVS.
  - Q. Appaeus Saturninus Inventianus.
  - L. (?) ARADIVS ROSCIVS RVFINVS SATVRNINVS TIBERIANVS.
  - M. AVRELIVS SATVRNINVS.
  - *AVVLVIVS SATVRNINVS.
  - Claudius Saturninus.
  - TI. CLAVDIVS SATVRNINVS.
  - CLODIVS SATVRNINVS.
  - T. CLODIVS SATVRNINVS.
  - Q. Decius Saturninus.

- T. FL(AVIVS) VMBRIVS ANTISTIVS SATVRNINVS FORTVNATIANVS.
 — Fullonius Saturninus.
 — Furius Saturninus.
 — P. FVRIVS SATVRNINVS.
 — TL. HATERIVS SATVRNINVS.
 — IVLIVS SATVRNINVS.
 — C. IVLIVS SATVRNINVS.
 — T. Iulius Saturninus.
 — Q. *EVTETIVS LVSIVS SATVRNINVS.
 — P. MARTIVS SERGIVS SATVRNINVS.
 — L. NOVIVS CRISPINVS MARTIALIS SATVRNINVS.
 — P. NOVIVS SATVRNINVS MARTIALIS MARCELLVS.
 — Pompeius Saturninus.
 — C. Postumius Saturninus Flavianus *signo* Vindicius.
 — Sallustius Saturninus.
 — Sardius Saturninus.
 — C. SENTIVS SATVRNINVS.
 — CN. SENTIVS SATVRNINVS.
 — L. SENTIVS SATVRNINVS.
 — Venuleius Saturninus.
 — P. VIGELLIVS RAIVS PLARIVS SATVRNINVS ATILIVS BRADVAVS
 CAVCIDIVS TERTVLLVS.
 — Vitellius Saturninus.
 — P. VITELLIVS SATVR[N]IVS.
 — Ulpius Saturninus.
 — M. VLPIVS SENECIO SATVRNINVS.
 — L. VOLVSIVS SATVRNINVS.
 — Q. VOLVSIVS SATVRNINVS.
- 175 Satyr[i]o (Σατύρων traditur), M. Aurelio ut videtur notus memoratur
M. Ant. ες ἐσούον 10, 31.
- 176 Saufeius Trogus (Saufelus Trogus traditur ap. Tac.; Trogus Seneca,
ubi noti coniungere Trogi nomen cum eo quod praecedit M. Helvii),
 conscius scelerum Messallinae occisus a. 48 Tac. a. 11, 35; Seneca
apoc. 13.
- 177 Saufeia, mulier impudica *Juvenal. 6, 320, 9, 117; similiter idem nomen*
ap. Martial. 3, 72.
- 178 Saulus, Iudaeus, e genere regio, per affinitatem Agrippae regis
 graciosus: is una cum Costobaro (fratre *bell. 2, 20, 1*), temporibus
 (Luceii) Albini procuratoris, stipatoribus se circumdedit, quibus
 humiliores vexavit *Ioseph. ant. 20, 9, 4*. A. 66 a primoribus Hiero-
 solymitanorum legatus destinatus ad regem Agrippam *id. bell. 2, 17, 4*
cf. 6; idem post Cestii ab urbe discessum una cum Costobaro aliis-
 que ad Romanos transfugit; a Cestio Neroni in Achaiam missus
ib. 2, 20, 1.

- 179 Ti. Iulius Sauromates, rex Bospori ab anno aer. Bosp. 390—420 (93/4—123/4 p. Chr.) *nummi ap. Koehne musée Kotschoubey II p. 237 seq., Buratschkov catal. numm. p. 255 n. 143 seq. tab. XXVIII n. 133 seq.; tituli ap. Latyshev inscr. Ponti Euxini II n. 38. 39; praeterea huius Sauromatae videntur esse tituli ap. Latyshev l. c. 40 (= CIL. III 738) 352. 358. 401, item n. 36 in quo regis nomen plane periit. Regis Rhescuporidis (supra R 44) filius tituli l. c. n. 38. 39. 358. Φλωκαίταρ καὶ φιλορῶμαχος, εὐσεβής n. 38. 39; amicus imperatoris populi Romani n. 40. Epistulas misit ad Traianum, item legatum, qui Plinium tunc legatum Bithyniae Nicaeae convenit *Plin. ep. ad Trai. 63. 64. 67. Huic primo inter reges Bospori Sauromatae nomen videtur fuisse (non recte priores nummorum descriptores in nummis cisis aetate Augusti Sauromatae nomen legere sibi visi sunt, cf. Koehne mus. Kotschoubey II p. 195 seq.). De ipso nomine Sauromatis cf. Mommsen hist. Rom. V p. 288 not. 1.**
- 180 Ti. Iulius Sauromates, rex Bospori certe ab anno aer. Bosp. 471 (174/5 p. Chr.) usque ad a. 507 (210/1 p. Chr.) *nummi ap. Koehne musée Kotschoubey II p. 272 seq., Buratschkov catal. numm. p. 267 n. 217 seq. tab. XXIX n. 203 seq.; tituli ap. Latyshev inscr. Ponti Euxini II n. 34. 427. 428; praeterea huius Sauromatae videntur esse tituli ap. Latyshev l. c. n. 57. 357; item huius ut videtur regis res gestae praedicantur titulo Tanaitico acephalo anni p. Chr. 193, CIG. 2132^a p. 1009 et ap. Latyshev l. c. n. 423. (Τιβέριος Ἰούλιος Σαυρομάτης tituli l. c. n. 34. 357. 427; nummis βασιλέως Σαυρομάτου tantum inscriptum est). Regis magni Rhoemetalcae (supra R 53) filius tituli l. c. n. 427. 428. Pater regis Rhescuporidis (regis Bospori inde ab anno 211/2, supra R 45) tituli ap. Latyshev n. 41. 43. 430. 431. 431bis.*
- 181 Sauromates, rex Bospori annis aerae Bospor. 526—529 (p. Chr. 229/30—232/3) *nummi ap. Koehne musée Kotschoubey 2 p. 320 seq.; Buratschkov catal. numm. p. 285 n. 308 seq. tab. XXXII n. 296 seq. Cum per annos aer. Bosp. 524—530 (p. Chr. 227/8—233/4) nummi praebeant etiam regis Cotyis nomen, statuendum est sub Sauromate partem tantum regni Bosporani fuisse (Latyshev inscr. Ponti Euxini II p. I). Hunc Sauromaten memorari in t. ap. Latyshev l. c. n. 54 = Greek inscriptions in the British Museum n. CLXXX propter scripturam coniecit Newton (Greek inscr. l. c.).*
- 182 Sauromates, rex Bospori a. 572 aenae Bosporanae (= 275/76 p. Chr.) *nummi aenei, Koehne musée Kotschoubey II p. 312; Orschnikov cat. antiq. Uvarovii p. 117. Praeterea ignotus. Cum eodem anno incipiant nummi regis Tiranis, statuendum est eo anno Tirancm Sauromatae successisse aut regnum cum eo divisisse (Latyshev inscr. Ponti Euxini II p. LII).*
- Q. POMPEIUS SENECIO ROSCIUS MURENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS *et. CL. FVSCVS SAXA [AM]YNTIANVS SOSIVS PRISCVS.*

- Q. VOCONIVS SAXA AMYNTIANVS.
 — Q. VOCONIVS SAXA FIDVS.
 — *Q. PINNIVS VALERIANVS SAXIVS (*cf. infra sub C. Servilio Septidiano Firmo*).
 183 SCANTIA virgo Vestalis, in eius locum alia suffecta anno 23 *Tac. a. 4, 16*.
 — MANLIA SCANTILLA.
 184 Scaeva: ad eum dedit Horatius *ep. 1, 17*. *Cf. supra sub Lollio Scaeva*. — Alius Scaeva, veneficus *Horat. sat. 2, 1, 53*.
 185 Scaeva (Σκαεῶς), Batonis, Dalmatarum ducis, filius, a. p. Chr. 9 a patre ad Tiberium missus *Dio 56, 16*.
 186 Scaeva, gladiator, quocum Commodus pugnare noluit *Victor Caes. 17, 5-6*.
 — Didius Scaeva.
 — Lollius Scaeva.
 — Q. PAQVIVS SCAEVA.
 — FLAVIVS SCAEVINVS.
 187 .....us Scaevola praefectus (vigilum) *t. Ostiensis eph. ep. 7, 1215*.
 — Q. Cervidius Scaevola.
 — C. (MVCIVS) SCAEVOLA.
 188 Scaevus Memor (*sic schol. Iuv.*, Scaevus *Sergius Gr. Lat. 4, 537, 17*, Memor *Martial., Sidon.*) poeta tragicus temporibus Domitiani, frater Turni scriptoris satirarum *Martial. 11, 9, 10*; *schol. ad Iuv. sat. 1, 20*. Coronatus agone Capitolino *Martial. 11, 9, 1*. 'Scaevus in tragoedia' citatur *Sergii expl. in Donat. (Gramm. Lat. ed. Keil 4 p. 537, 17)*. Memoratur *Sidonius Apoll. carn. 9, 263*.
 189 *[S]CAPVLA proconsul Asiae sub Traiano *nummus ap. Waddington fastes des prov. asiat. n. 121*. Nomen videtur male lectum; *cf. supra sub M. Ocl... Pla...*
 190 SCAPVL[A] .... legatus duorum Augustorum provinciae Dalmatiae *t. Scardonitamus III 2809*. Fortasse *Scapula Tertullus infra n. 192*, ut legatus fuerit *Marci et Commodi*.
 191 *SCAPV[LA] PRISCVS consul cum [Ti]ne(i)o Clemente III *S. 12802*. Videtur *Scapula consul a. 195*, errore dictus *Priscus pro Tertullo*; error videtur ortus ex confusione cum consule anni sequentis qui fuit *Thrasea Priscus*.
 192 SCAPVLA TERTVLLVS praeses ut videtur provinciae, cui Marcus et Commodus (a. 177—180) rescripserunt *Dig. 1, 18, 14 (idem fortasse Scapula, supra n. 190)*. Diversus puto ab eo qui sequitur, consul a. 195, proconsule sub *Caracalla*, scilicet pater eius (hunc esse *Tertullum consulem cum Maximo*, memoratum ab *Ulpiano Dig. 48, 5 [29], 5, concecit Borghesius opp. 6 p. 247*; *cf. infra sub Tertullo*).
 193 SCAPVLA TERTVLLVS consul ord. a. 195 cum *Tineio Clemente fasti (Scapula Tertullus XIV 169, Scap. Tert[ul]lus III 4407, praeterea Tertullus; sine causa olim a nonnullis dictus Q. Flavius Scapula*

Tertullus). — *Ab hoc vix diversus* Scapula proconsul Africae, ad quem Tertullianus dedit libellum *ad Scapulam* (in ipso libro nomen *Scapulae* non reperitur), sub Caracalla *ad Scap.* c. 4 (fortasse anno 212/3, ut coniecit Schmidt *mus. Rhén.* 46, 1891 p. 86 seq., item ad *CIL. VIII S. 11999*, propterea quod narrat Tertullianus, cum *Scapula conventum Uticae ageret, solis lumen paene extinctum esse, qua re significari defectionem solis quae fuit d. 14 Aug. 212* putat Schmidtus).

— T. Flavius Scapula.

— C. IVLIVS SCAPVLA.

— M. OSTORIVS SCAPVLA.

— P. OSTORIVS SCAPVLA.

— Q. Ostorius Scapula.

— P. Quintius Scapula.

— PINARIVS SCARPVS.

194 SCATO. *Nummi Cyrenenses ap. Müller num. de Vanc. Afr. I p. 166 n. 430-433.* Proconsul (procos. nummus ap. Müller 433, pr. 432; nullum dignitatis vocabulum additur 430. 431) Cretae et Cyrenarum sub Augusto, vivo M. Agrippa (ut ex nummo 433 apparet), id est non post a. 742 nummi. *Ex gente Vettia vel ex gente Magulnia cum fuisse Borghesius, qui primus Scatonis nomen in nummis illis recte legit, coniecit opp. 7 p. 472, cf. 2 p. 403.* — *Incertum num ab hoc appellati horti Scatoniani VI 6261.*

— D. TERENCEIVS SCAVRIVS.

195 Scaurinus (scarin- *traditur*), Scaurini filius, grammaticus, 'doctor celeberrimus', quem Romae audivit Severus Alexander adolescens *vit. Alex. 3, 3.* Cf. *infra sub Terentio Scaurino.*

— (Terentius) Scaurinus.

196 . . . SCAVRVS praetor proconsule *fragmentum Setiae rep., X 6462.* *Facile unus ex Aemiliis Scauris qui fuerunt libera republica.*

— MAMERCVS AEMILIVS SCAVRVS.

— M. (AEMILIVS) SCAVRVS.

— Atilius Scaurus.

— Maximus Scaurus.

— Terentius Scaurus.

— Q. Terentius Scaurus.

197 Scenobarbus (Σκηνόβαρδος *traditur; vera nominis forma in titulis Daciacis Pannonicisve III 1265. 4372, item in tabella cerata III p. 950*) Dalmata aut Pannonius, a. p. Chr. 8 transitorium se ad Romanos M'. Ennio, qui Sisciae stationem agebat, pollicitus *Dio 55, 33.*

198 Scipio, C. Proculii (P 736) frater *Porphyrio ad Hor. carm. 2, 2, 5.* Cf. *supra sub Fannio Caepione (F 86) fin.*

199 Scipio, praefectus cohortis, in Mauretania occisus a. 69 *Tac. h. 2, 59.*

— Cethegus Scipio.

- 200 P. SCPIO ORESTINVS (*sic perscriptum in uno latere, P. Scpio in alio latere alterius ex terminis; idem videtur fuisse in altero termino*): termini duo Telesini IX 2219. Nobilem hominem fuisse ostendit nomen.
- 200^a SCPIO ORFITVS pater Calpurnii Pisonis *CIAtt. III 620. Fortasse Calpurnius Scpio Orfitus, nec diversus a consule ordinario anni 172, cf. supra sub Scr. Calpurnio Scipione Orfito (A 262 fin.)*.
- 200^b SER. SCPIO ORFITVS (*sic dipl. mil. anni 178, praeterea Orfitus*) consul ord. anno 178 cum D. Velio Rufo *dipl. mil. (III S. p. 1993). Aut Scr. Calpurnius Scpio Orfitus (supra A 262) aut Scr. Cornelius Scpio Orfitus (supra A 1180)*.
- SER. CALPURNIVS SCPIO ORFITVS.
- (CORNELIVS) SCPIO.
- P. CORNELIVS LENTVLVS SCPIO.
- P. CORNELIVS SCPIO.
- P. CORNELIVS SCPIO ASIATICVS.
- .. CORNELIVS SCPIO ORFITVS.
- L. CORNELIVS SCPIO ORFITVS.
- SER. (CORNELIVS) SCPIO ORFITVS.
- SER. (CORNELIVS) SCPIO SALVIDIENVS ORFITVS.
- SER. CORNELIVS SCPIO SALVIDIENVS ORFITVS.
- C. PASSIENIVS COSSONIVS SCPIO ORFITVS.
- VETTIVS SCPIO ORFITVS.
- 201 C. SCOEDIVS NATTA PINARIANVS. *Orimodus ut videtur a Pinario Natta Sciani cliente (cf. supra P 309). Consul cum T. Tettieno Sereno (suff.) mense Iul. a. inc. VI 163 (t. a Ligorio solo servatus, sed genuinus), temporibus Flaviorum, ut colligitur ex iis quae aliunde de Tettieno Sereno scimus; sed anno p. Chr. 83 sine idonea causa hos consules tribuit Borghesius, cf. infra sub T. Tettieno Sereno.*
- 202 Scopelianus, Clazomenius, sophista *Philostratus vit. soph. 1, 21, Nicetae discipulus ib. 1, 21, 3, Smyrnae docet ib. 1, 21, 3. 5. 1, 25, 5. Legationes plurimas pro Smyrnaeis suscepit ad imperatorem ib. 1, 21, 6. 8. 1, 25, 6, unam pro universa Asia de vitibus colendis ib. 1, 21, 6. Athenis devertit apud Atticum, Herodis Attici patrem ib. 1, 21, 7 cf. 2, 1, 14. Inter admiratores eius Apollonius Tyanensis ib. 1, 21, 8. Epistula Apollonii ad eum Philostr. vit. Apollon. 1, 24.*
- AELIVS SCORPIANVS.
- 203 Scorpis (Flavius Scorpis VI 10048, 19), agitator celeberrimus *Martialis 4, 67, 5. 5, 25, 10. 10, 50, 10, 53, 10, 74, 5 seq. 11, 1, 16. Mortem eius (defuncti anno actatis XXVII Mart. 10, 53, 3) plangit Martialis 10, 50, 53. Numerus victoriarum eius VI 10048, 19. Nomen eius positum VI 8628 v. 11. Cf. Friedländer Sitteng. II° p. 328, 515.*
- 204 ..... SCRIBONIANVS consul, augur, foetialis t. urbanus *Eph. ep. 4, 830. Incertum num unus ex Scribonianis praeterea notis; fortasse L. Arruntius Scribonianus (supra A 492), vel Crassus Scribonianus (L 132).*

- 205 SCRIBONIANVS CAMERINVS: (anno p. Chr. 69) servus quidam nomine Geta, Scribonianum se Camerinum esse dicebat; Neronianorum temporum metu in Histria latuisse, 'quod illic cliontelae et agri veterum Crassorum, ac nominis favor manebat'; iamque populum et militum nonnullos concitabat; donec ad Vitellium perductus et occisus est *Tac. h. 2, 72. Apparet Scribonianum Camerinum fuisse e Crassis qui floruerunt tempore Claudii et Neronis; filium eum fuisse crediderim M. Licinii Crassi Frugi consulis a. 64 (supra I. 131) et Sulpiciae Praetextatae (Camerinus Sulpiciorum cognomen est), occiso patre inter annos 66 et 68 aut ipsum quoque occisum aut extorrem (itaque addendus stemmati quod proposuimus supra I. 130).*
- L. ARRVTIVS CAMILLVS SCRIBONIANVS *sive* FVRIVS CAMILLVS SCRIBONIANVS.
- L. [A]RRVTIVS SCRIBONIANVS.
- FVRIVS SCRIBONIANVS.
- (LICINIVS) CRASSVS SCRIBONIANVS.
- 206 Scribonius, contra Asandrum regem Bospori rebellavit *Lucian. macrob. c. 17*; Asandro mortuo, e stirpe Mithridatis Eupatoris se ferens, Bospori regno potitus est et Dynamis reginam, Asandri uxorem, in matrimonium sibi iunxit; paullo post, cum Agrippa contra eum mitteret Polemonem, a Bosporanis occisus (a. u. c. 740) *Dio 54, 24*,
- 207 Scribonius Aphrodisius, grammaticus; 'Orbilius servus ac discipulus, mox a Scribonia Libonis filia, quae prior Augusti uxor fuerat. redemptus et manumissus, docuit quo Verrius tempore, cuius etiam libris de orthographia rescripsit' *Suet. Gramm. 19*.
- 208 Scribonius Lactus, amicus Apuleii, cuius pueros illo sub fictis nominibus Charini et Critiae versibus celebravit *Apulei. apol. 8, 9 (II p. 398 ed. Oud.)*.
- 209 Scribonius Largus (duo nomina fuerunt sine dubio in codice ex quo libellus editus est, et extant passim ap. Galenum, qui raro Scribonii vel Largi tantum nomine utitur) medicus, qui scripsit libellum de compositionibus medicamentorum qui extat (*nescio utrum ex hoc libello an aliunde noverit Galenus medicamenta Scribonii Largi quae citat in libris de compositione medicamentorum sec. locos lib. 3. 4. 7. 9, de comp. medic. sec. genera lib. 4. 5. 6, Galeni opp. ed. Kuhn XII p. 683. 738. 764 [cf. Scrib. Larg. c. 27]. 774, XIII p. 51. 67. 98. 99. 280 [cf. Scrib. Larg. c. 122]. 284. 314. 737. 828. 930. 938*), rogatus a C. Iulio Callisto liberto Caesaris ipse in praefatione libelli (p. 5 ed. Helmreich), cui etiam dedicavit libellum *ib. cf. 151. 271 fin.* Scripsit post Claudii e Britannia reditum, i. e. post a. 43 c. 163, viva et florente Messallina, i. e. ante mens. Oct. 48 c. 60; scripsit autem libellum peregre constitutus *praef. fin. (p. 6 Helmr.)*. Iam antea (alia) scripta medicinalia eius Caesari (*Claudio*) tradiderat Callistus *praef. l. e. Claudium comitatus erat in Britanniam c. 163*. Discipulus Apuleii

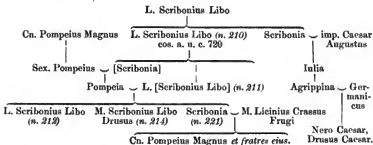
Celsi c. 94. 171 et Tryphonis c. 175, condiscipulus (Vettii) Valentis c. 94. *Ipsum quoque, ut Apuleium Celsum, e Sicilia oriundum fuisse coniecit Buecheler mus. Rhen. 37, 1882 p. 321 (propter mentiones Siciliae vel rerum Sicularum, c. 29. 30. 97. 163).*

- 210 L. SCRIBONIVS LIBO, L. f. *Dio ind. l. 49*, familiaris Pompeii a. u. c. 698 *Cic. ep. ad fam. 1, 1, 3*. Socer Sex. Pompeii (nati anno 680) *Appian. b. c. 5, 52. 73. 139, Dio 48, 16* (pater igitur Scriboniae alicuius, quae tamen ipsa numquam memoratur; videtur defuncta esse ante annum 718, cum non memoretur in fuga Sex. Pompeii, *Dio 49, 11; praeterea Libo videtur fuisse pater eius qui sequitur*). Bello civili exorto Pompeii partes secutus *Cic. ad Att. 7, 12, 2. 8, 11B, 2. 9, 11, 4, Caes. b. c. 1, 26, a. 705 et 706* navibus Pompeianorum praest in mari Hadriatico *Dio 41, 40; Caes. b. c. 3, 5. 15. 18; Plut. Ant. 7; Dio 41, 48 cet.* A. 710 mense Iul. Ciceronem et Brutum certiores facit, quid Sex. Pompeius agat *Cic. ad Att. 16, 4. A. 714* Iuliam, M. Antonii matrem, una cum aliis a Sex. Pompeio ad M. Antonium deducit *App. b. c. 5, 52*. Eodem anno per amicos Scriboniam sororem Caesari nuptum dat *App. b. c. 5, 53, Dio 48, 16 (cf. sub Scribonia)*. A. 715 internuntius inter Sex. Pompeium et M. Antonium; Miseni intererat cum ageretur de pace *Appian. b. c. 5, 69. 71*. Consul designatur *Appian. b. c. 5, 73. A. 718* Sex. Pompeium in Asiam secutus, postremo Sex. Pompeii rebus desperatis Antonio se permittit *Appian. b. c. 5, 139*. Consul a. 720 ord. cum M. Antonio iterum *Dio 49, 38, item ind. l. 49; fasti*, et cum M. Antonio ipsis kal. Ianuariis abdicasset, cum L. Sempronio Atratinio *Dio 49, 38; fasti. Postea non memoratur, nec constat num supervixerit pugnae Actiaca. Hunc tamen esse Libonem memoratum inter fratres Arvales in fragmento actorum, quod ad annum 733 spectare voluit, coniecit Hula arch. ep. Mitth. aus Oesterreich 1892 p. 27 (cf. Mommsen eph. 8 p. 304, Huelsen ib. p. 318). Fortasse hic et pater, vel (ut coniecit Mommsen ad CIL. I 1224) hic et filius L. Scribonii Libones pater et filius, patroni Caudinorum, qui eis turres restituerunt IX 2171-2173, et quorum alter basilicam eis dedit IX 2174. Item fortasse huius (vel filii) Libonis ancilla VI 4651. — Vix hic Libo, cuius ludis Valerius Ostiensis architectus primus theatrum Romae texit *Plin. h. n. 36, 102. — Plane incertum num hic Libo, cuius annalem in manibus habuit Cicero anno 709 Cic. ad Att. 13, 30, 3. 32, 3. 44; sed fortasse hic Libo quem auctorem certae alicuius rei a. 708 gestae citat Appian. b. c. 3, 77. Cf. Peter hist. Rom. reliq. p. CCCLXIV, hist. Rom. fragm. p. 198; Teuffel Litt. 172, 6.**
- 211 L. (SCRIBONIVS LIBO) pater eius qui sequitur *Dio ind. l. 57. Videtur fuisse filius eius qui praecedit.*
- 212 L. SCRIBONIVS LIBO eos. a. 16. — . [S]cribonius Lib[o] XIV 2502; in consulatu L. Scribonius Libo VI 10237, *Dio ind. l. 57*, [S]cribonius Libo XV 4610, alibi L. Libo, L. Scribonius, Libo. — L. f. *Dio ind. l. 57 (nepos ut videtur consulis a. u. c. 720)*. Consul t. agri Tusculani XIV

2502, ord. a. 16 cum Sisenna Statilio Tauro fasti. Septemvir epulonum XIV 2502. *Hic videtur esse frater Scribonii Libonis Drusi (infra n. 214), quem memorat Tac. a. 2, 29. — Fortasse huius L. Scribonii Libonis liberti VI 26023. 26029.*

213 L. SCRIBONIV[S LIBO], quinque curatorum riparum et alvei Tiberis sub Claudio postremus *Bull. comun. 1887 p. 306.*

214 M. SCRIBONIVS LIBO DRVSVS (Libo Drusus e familia Scriboniorum *Tac. a. 2, 27 cf. 32* 'ne quis Scribonius cognomentum Drusi adsumeret'; Drusus Libo *Vell. 2, 130, Seneca ep. 70, 10, M. Libo fasti Amiternini; L. Scribonius Libo Suet. Tib. 25, Dio 57, 15, qui videntur in praenomine errasse, si vere eius frater fuit L. Scribonius Libo consul a. 16). Borghesio (opp. 5 p. 302) iudice filius M. Livii Drusii Libonis consulis a. 739; quod recte reiecit Mommsenus (*eph. ep. 1 p. 146 not. 1*), cum tam ipse quam qui fratres eius videntur fuisse L. Scribonius Libo et Scribonia, non Livii fuerint sed Scribonii. Immo filius est L. Scribonii Libonis alicuius, nepos L. Scribonii Libonis consulis a. u. c. 720. Sane cognomen Drusi unde acceperit non constat (Mommsen l. c. coniecit cum heredem esse institutum a consule anni 739 et propterea eius alterum cognomen adscivisse). Amita ei Scribonia *Tac. a. 2, 27, Seneca ep. 70, 10, nempe amita magna, soror avi; consobrini Caesares Tac. l. c., intellege Neronem et Drusum Caesares, qui, utpote oriundi a Scribonia amita eius, potuerunt dici eius consobrini. — Propinquus eius P. (Sulpicius) Quirinius Tac. a. 2, 30. — Proavus ei Pompeius Tac. a. 2, 27; pronepos Cn. Pompeii fuit sine dubio per matrem, quae putanda est fuisse Sex. Pompeii filia, ea ipsa puto quam memorant Appian. b. c. 5, 73, Dio 49, 11, nata ex Scribonia L. Scribonii Libonis consulis a. 720 filia; pater igitur in matrimonium duxerat sororis filiam.**

'Adulescens tam stolidus quam nobilis' *Seneca ep. 70, 10 cf. Tac. a. 2, 30. Pontifex Suet. Tib. 25. A. p. Chr. 15 a falso quodam amico ad cogitationem rerum novarum inlectus, idque Tiberio proditum; qui nihilominus eum praetorem fecit in a. 16 Tac. a. 2, 27. 28, interim cavere tantum eum contentus Suet. Tib. 25. A. 16 a Fulcinio Trione*

- apud consules accusatus, quasi nefaria consilia inierit in Tiberium aliosque principes civitatis; res in senatu acta, quo ipse aeger, vel simulato morbo, lectica delatus, deinde fratri innisus venerat; cumque res demonstrata esse videretur, mortem sibi conscivit d. 13 Sept. *Tac. a. 2, 28-32, Dio 57, 17, Suet. Tib. 25, Seneca ep. 70, 10, fasti Amiternini ad d. 13 Sept., Vell. 2, 129, 130*, dissuadente amita Scribonia *Seneca l. c.* Decreta senatus in memoriam eius *Tac. a. 2, 31 (commemoratur coniuratio Libonis etiam Tac. a. 4, 29. 31. 6, 10)*.
- 215 SCRIBONIVS PROCVLVS senator, sub Gaio in curia discerptus *Dio 59, 26 (Zon. 11, 6)*; cf. *Suet. Gai. 28, ubi idem factum narratur, sed nomine senatoris non posito*.
- 216 ..... [SCR]IBONIVS PROCVLVS [curator aedium sac]rarum et operum [publicorum] t. *Lunensis XI 1340*.
- 217 SCRIBONIVS PROCVLVS (*cognomen habet solus Dio*), frater Scribonii Rufi *Dio 63, 17*, cum quo insigni concordia vixit *Tac. h. 4, 41, Dio l. c.* Anno 58 una cum fratre componendis Puteolanorum seditio-nibus delectus *Tac. a. 13, 48*. (Consul suff. a. inc.). Alteram Germaniam per multum tempus rexit, eodem tempore quo frater alteram *Dio l. c. (Ut inferiorem Germaniam a Proculo, superiorem a Rufo rectam nonnulli nuper statuerent, nulla erat causa.) A. 67 a Nerone in Graeciam cum fratre evocatus, cum aspectu eius prohiberentur et contumeliis afficerentur, una cum fratre venas exsolvit Dio l. c.* Monstraverat eos Neroni ad exitium Paccius Africanus *Tac. h. 4, 41*.
- 218 L. Scribonius Ravus Cassianus: eius servus a conservis sepultus Carthagine in sepulcreto familiae domus Augustae Carthaginiensi *VIII S. 12833. Fortasse homo nobilis*.
- 219 SCRIBONIVS RVFVS (*cognomen habet solus Dio*) frater Scribonii Proculi (*natu maior ut puto, quippe quem Dio priore loco nominet*), a. 58 una cum eo componendis Puteolanorum seditio-nibus delectus, (consul suff. a. inc.), legatus alterius Germaniae eodem tempore quo frater alteram regebat, a. 67 una cum fratre a Nerone in Graeciam arcessitus mortem sibi conscivit *Dio 63, 17, Tac. a. 13, 48, h. 4, 41 (cf. sub fratre)*.
- 220 SCRIBONIA Caesaris. *Memoratur in titulis urbanis Romae. Mitth. 1891 p. 137 et melius ib. 1893 p. 325 (1); VI 7467 (2). 26032 (3). 26033 (4)*.
L. Scribonii Libonis, socieri Sex. Pompeii, soror *Dio 48, 16 (Zonar. 10, 2), Appian. b. c. 3, 53 (Luci igitur filia, ut hic L. filius)*, matre Sentia t. 1, amita Libonis Drusi praetoris a. p. Chr. 16 *Seneca ep. 70, 10, Tac. a. 2, 27 (nempe amita maior, cf. steuma propositum ad n. 214)*. Ante annum 714 uxor duorum consularium *Suet. Aug. 62*, ex altero eorum etiam mater *ib.* Mater Cornelii Marcell(i) vel Marcell(ini) t. 4, unde nuptam eam fuisse Cn. Cornelio Lentulo Marcellino consuli anno 698 collegit *Borghesius opp. 5 p. 140*. Mater Corneliae, uxoris Paulli Aemilii Lepidi censoris a. 732 *Propert. 4 (5), 11, 31, 55*,

- quae Cornelia genus paternum ducebat ab expugnatore Carthaginis et Numantiae *ib.* v. 30. 38, et quae defuncta est fratre consule *ib.* v. 66. *Frater hic plerumque putatur P. Cornelius Scipio P. f. consul ord. anno 738, patrem eius et Corneliae Biondii atti dell' accademia romana di archeologia VI p. 319 seq., quem sequitur Borghesius opp. 4, 70. 5, 289, statuit fuisse Cornelium (Scipionem?) consulem suffectum anno 716 (fasti Biond., CIL. I p. 467, ed. 2 p. 65); ut hic fuerit is ex prioribus maritis Scriboniae, ex quo illa ante annum 714 mater facta est. Sed obstat, quod Cornelius hic, si Scriboniam ante annum 714 matrem reddidit, tunc nondum fuit consularis, sed consularis aliquot demum annis postea factus est quam Scribonia ab eo divertisset, Suetonius autem tradit, ante annum 714 Scriboniam consularibus nuptam ex uno eorum matrem factam esse; praeterea, nisi erravit Suetonius, Cornelia putanda est genita esse eodem patre quo Cornelius Marcellinus. Fortasse utriusque pater fuit Cn. Cornelius Lentulus Marcellinus, qui potest inter maiores numerasse Scipiones Africanos vel certe a poeta laudatore potuit dici genus ducere a Scipionibus (Lentulus etiam in sepulcrum Scipionum se intrusisse monuit Mommsen). — Anno 714 in matrimonium eam accepit Caesar Appian. b. c. 5, 53, Dio 48, 16 (Zonaras 10, 21), Suet. Aug. 62; cf. Tac. a. 2, 27, Suet. de gramm. 19. Scribonia Caesaris l. 1-4. Ex Caesare mater Iuliae a. 715 Dio 48, 34 cf. 55, 10, Suet. Aug. 63, et statim ab eo dimissa Dio l. c., Suet. Aug. 62. 69, Viet. epit. 26, 'ob morum perversitatem', ut ipse prodidit Suet. Aug. 62, vel 'quod nimiam potentiam Liviae liberius tulisset' *ib.* 69. Anno 752 Iuliam filiam comitata in exilium Vell. 2, 100, Dio 55, 10, 'voluntaria exilii permansit comes' Vell. l. c. (videtur igitur filiae adsedisse usque ad eius mortem, quae evenit anno 767 = p. Chr. 14). Druso Liboni suavit, ne sibi mortem acceleraret (a. 769 = p. Chr. 16) Seneca ep. 70, 10 ('gravis femina' *ib.*; viz alia intellegitur). — Aphrodisium grammaticum, Orbili servum, a domino redemit et manumisit Suet. de gramm. 19 (cf. supra sub Scribonio Aphrodisio).*
- 221 SCRIBONIA Crassi uxor, Pisonis Liciniani mater Tac. h. 1, 14 cf. Plut Galb. 23 (ubi traditur $\chi\rho\upsilon\sigma\tau\omicron\nu\varsigma$ pro $\Sigma\kappa\rho\upsilon\sigma\tau\omicron\nu\varsigma$). Uxor scilicet M. Licinii Crassi Frugi consulis a. p. Chr. 27 (supra L 130), mater L. Calpurnii Pisonis Liciniani et reliquorum eius filiorum (cf. stemma pro positum supra sub M. Licinio Crasso Frugi). Horum uni cum parentes nomen imposuerint Cn. Pompeii Magni, videtur Scribonia fuisse ex posteris huius, soror videlicet M. Scribonii Libonis Drusi (supra n. 214), quem pronepotem Pompeii fuisse testatur Tac.
- AEMILIA CORNELIA SCRIBONIA MAXIMA.
- C. IAVOLENVS CALVINVS cct. Q. VVLCACIVS SCVPPIDIVS VERVS.
- 222 Scutarius, evocatus Augusti (cf. Mommsen eph. ep. 5 p. 144 not. 2), cui, cum iniuriarum postularetur, Augustus ipso affuit Suet. Aug. 56.

- 223 Scylla, ancilla Severi (cf. *supra sub Polyphemo*) *Martial.* 7, 38.
— POLLENIVS SEBENNVS.
- 224 C. SECIVS CAMPANVS consul a. 86 mense Ian. (suffectus sine dubio Domitiano consuli duodecimum), item mense Febr. cum Ser. Cornelio Dolabella Petroniano *act. Arv.; dipl. mil. (III p. 856)*.
- 225 Secunda, Maximo (*Claudio Maximo marito sine dubio suo*) super-
vixit *Marc. Ant. ες ἐκστὸν* 8, 25.
— CLAVDIA MARIA MAXIMA MARTIA SECVNDIA.
— SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNA VALERIA SECVNDIA
COTIA(?) PROCILLA ... LVCVLLA.
— P. POMPONIVS SECVNDIANVS.
- 226 Secundilla, mulier procerissima, aetate Augusti: eius et Pusionis
corpora miraculi gratia in conditorio hortorum Sallustianorum ad-
servata *Plin. h. n.* 7, 75 (*Solin.* 1, 88).
— EGNATIA SECVNDILLA.
- 227 SECVNDINVS (*quod praecedit Cens., fortasse gentilicium fuit*) vir
clarissimus in termino agri Caralitani *εϋϋ. ep.* 8, 719 (*fortasse arvi
posterioris*).
— P. AELIVS SECVNDINVS.
— M. AVRELIVS SECVNDINVS.
— P. Aurelius Secundinus.
— L. Cammius Secundi[us].
— T. CATIVS CATVLLINVS SEST[us] SECVNDINVS.
— Ti. Claudius Secundinus L. Stadius Macedo.
— L. CREPEREIVS ROGATVS signo SECVNDINVS.
— DECIM(IVS) SECVNDINVS.
— Mummius Secundinus.
- 228 SECVN(DVS) proconsul Asiae sub Traiano *nummus Attaitarum in
Phrygia ap. Mionnet IV 240, 275; Waddington fastes des prov. asiat.
n. 110. Sine idonea causa putatur fuisse (Waddington l. c.; similiter
iam Borghesius in epistula data ad Sestinium anno 1824, opp. 6 p. 251)
pater P. Metilii Secundi legati Numidiae anno 123 (supra M 391),
nec diversus a P. Met... consule suffecto anno 91 (M 381)*.
- 229 ... TIVS SECVNDVS [pro]cos. (Sardiniae) a. 70 *miliarius Sardus
X 8005*.
- 229* ... inius Secun[dus], equestribus militiis functus, vice Iulii Alexandri
praefecti exercitus Iudaici, procurator Syriae t. *Aradius CIGr. 4536 f.
(vol. III p. 1178). Fortasse, ut coniecit Mommsen (sed dubitat Hirsch-
feld Roem. Mitth. 1887 p. 152), C. Plinius Secundus, cf. supra sub
eo (P 373)*.
- 230 Secundus, Lucensis libertus, bibliopola, apud quem, 'limina post
Pacis Palladiumque forum' *Martialis epigrammatum libri in mem-
bris scripti venum prostabant Martial.* 1, 2.

- T. Appalius Alfinus Secundus.
- L. Arrius Secundus.
- Atanius Secundus.
- C. C . . . . SECUNDVS.
- Caecilius Secundus.
- L. C[aeciliu]s Secundus.
- Carrinas Secundus.
- P. CASSIVS SECUNDVS.
- COMINIVS SECUNDVS.
- DIDIVS SECUNDVS.
- T. FLAVIVS SECUNDVS PHILIPPIANVS.
- L. Fulvius Rusticus Vet[tius] Secundus.
- A. GABINIVS SECUNDVS.
- P. GABINIVS SECUNDVS.
- M. HERENNIVS SECUNDVS.
- IVLIVS SECUNDVS.
- Iulius Secundus.
- Q. IVLIVS SECUNDVS.
- M. IVVENTIVS SECUNDVS.
- M. IVVENTIVS SECUNDVS RIXA POSTVMIVS PANSA VALERIANVS.
- C. Lepidius Secundus.
- MARIUS SECUNDVS.
- C. Metilius Secundus.
- P. METILIVS SECUNDVS PON . . . .
- L. PEDANIVS SECUNDVS.
- T. Petronius Secundus.
- C. PLINIVS CAECILIVS SECUNDVS.
- C. Plinius Secundus.
- . . . [POM]PONIANVS SECUNDVS P. CEST . . . IVS PRISCVS *et.*
- P. . . . IVS POMPONIVS SECUNDVS.
- Q. POMPONIVS SECUNDVS.
- Q. POPPAEVVS SECUNDVS.
- Satrius Secundus.
- T. SEXTIVS . . . . M. VIBIVS *OVE . . . . SECUNDVS LVC . . . . VESTINVS.
- STATILIVS SECUNDVS.
- L. Tuccius Secundus.
- Vibius Secundus.
- Vitruvius Secundus.
- Usienus Secundus.

231 M. SEDATIVS SEVERIANVS IVLIVS RVFINVS. *Memoratur in titulis Dacicis III 1562 (1). 1575 (2), Hispano II 2008 cf. suppl. p. 878 (3), Ostiensibus XIV 246 (4). 247 (5). 248 (6). 250 (7), item in tubo plumbeo urbano, ap. Lancianum syll. aq. n. 508 (8).* M. Sedatius Severianus Iulius Rufinus t. 5, ... [Sever]ianus [Iulius Ru]finus t. 6, M. Se-

- datius Severianus t. 2. 4. 7, item t. 3 (nisi quod praenomen non plene extat), [Se]dati(us) Severianus t. 8, Severianus t. 1. C. f. t. 4. 5. 7. Tribu Quir. t. 5. 6. Temporibus Antonini Pii patronus complurium collegiorum Ostiensium t. 4-7 (a. 140 t. 4, a. 152 t. 7). Legatus Augusti (pro pr. provinciae Daciae) t. 2 cf. t. 1. (Anno 153 legatum Daciae fuisse collegit Borghesius opp. 3 p. 473 ex titulo III 83*, sed falso aut certe gravissime interpolato, quem praeterea non Severianus, sed M. Sorrianus traditur dedicasse, quod nomen ex Severiani nomine corruptum esse statuit Borghesius.) Consul (suff. a. inc.; anno 153 vel paullo postea, Borghesius l. c. propter titulum falsum modo citatum) t. 1, cum P. Septimio Apro t. 3.
- 232 M. SEDATIVS SEVERVS IVLIVS REGINVS M. filius (sine dubio eius qui praecedit), tribu Quir.; patronus eorundem collegiorum Ostiensium quorum pater XIV 246. 247. 248. 250.
- 233 C. Sedatius Velleius Priscus Macrinus, Palmyrae statua honoratus ab homine privato t. Palmyrenus CIGr. 4494 = Papers of the American school at Athens III p. 443 n. 642. Vix idem, sed tamen eiusdem familiae (ut coniecit Waddington ad Lebas 3, 584), Velleius Macrinus legatus Bithyniae sub Claudio Gothico (cf. sub hoc).
- 234 SEDATIVS, antea Theophilus, origine Nicaeensis (Νικαεῖς Arist. p. 506), senator Romanus (p. 477), praetorius (p. 506), valetudinis curandae causa Pergami debebat eodem tempore quo Aristides Aristides or. XXIV. XXVI (t. 1 p. 477. 506. 515 ed. Dindorf). De M. Sedatio Severiano (supra n. 231) cogitaverunt nonnulli (Borghesi opp. 8 p. 473), vix recte. In titulo Laodiccae ad Lycum rep. CIG. 3937, qui honoratur Seda[t]ius The[o]philus, eum eiusdem familiae esse coniecit Waddington mém. de l'acad. des inscr. 26, 1 (1867) p. 257.
- 235 M. Sedatus (Μάρκος Σήδατος traditur, casu quinto): ad eum dedit Plutarchus librum inscriptum quomodo adulescens poetas audire debeat Plut. moral. p. 14D ed. Xyl., I p. 33 ed. Bernardakis. Filius eius Clander ib. p. 15 A.
- C. CALPETANVS RANTIVS SEDATIVS.
- 236 Segestes (ap. Strabonem altero loco traditur Αἰγέστης), nobilis Cheruscus, a divo Augusto civitate donatus Tac. a. 1, 58. Inimicus Arminii, qui filiam eius (Thusneldam) rapuerat Tac. a. 1, 55. A. p. Chr. 9 coniurationem Arminii Varo indicavit, sed frustra Vell. 2, 118; Florus 2, 30; Tac. a. 1, 55. 58. Occiso Varo et ipse 'consensu gentis in bellum tractus'; manserunt tamen inimicitiae cum Arminio Tac. a. 1, 55. 58. A. p. Chr. 15 a factione adversariorum circumsessus, auxilium petivit a Germanico; qui exercitu admoto eum cum magna propinquorum et clientium manu obsidione exemit et sedem ei in ripa Romana promisit Tac. a. 1, 55-59. A. p. Chr. 17 Romae spectavit triumphum, quem de propinquis eius Germanicus

- egit *Strabo* 7 p. 292. Pater Segimundi *Tac. a. 1, 57*; *Strabo* 7 p. 291, et Thusneldae *Strabo* l. c.
- 237 Segimerus (Sigimer- *traditur ap. Vellei.*), princeps inter Germanos, pater Arminii *Vell. 2, 118. Aut hic aut is qui sequitur* Segimerus (Σιγιμερος), a. p. Chr. 9 una cum Arminio princeps coniurationis contra Varum initae *Dio* 56, 19.
- 238 Segimerus (Αγιμηρ- *traditur ap. Strabonem*), dux Cheruscorum, frater Segestis a. p. Chr. 15 in deditionem acceptus una cum filio *Tac. a. 1, 71*. Filius eius Sesithacus ductus in triumpho Germanici a. 17 *Strabo* 7 p. 292.
- 239 Segimundus (*sic Tac., Σιμιγούντος codices Strabonis*) Segestis filius, nobilis Cheruscus *Strabo* 7, 1, 4 p. 291; *Tac. a. 1, 57*; sacerdos apud aram Ubiorum, a. p. Chr. 9 relicto sacerdotio ad rebelles se contulit *Tac. a. 1, 57*. A. 15 patris mandata pertulit ad Germanicum; a quo benigne exceptus, cum praesidio Gallicam in ripam missus est *Tac. l. c.* Segestes pro eo doloceatur *Tac. a. 1, 58*. Ductus in triumpho Germanici a. 17 *Strabo* 7, 1, 4 p. 291.
- L. AELIVS SEIANVS.
— M. Naevius Seianus.
- 240 L. SEIVS proconsul (Siciliae) nummi *Panormitani qui reperiuntur et alibi et in museis Berolinensi (cf. Borghesi opp. 8, 396) et Britanico Greek coins in the Brit. mus., Sicil., p. 128, 13), item ap. Imhoof-Blumer (Klein Verealtungsbeante I p. 93). Idem putatur a nonnullis (cf. Borghesi l. c.; Klein l. c.) I. Seius Tubero consul suff. a. p. Chr. 18, nescio num recte.*
- 241 C. SEIVS CALPVRNIVS QVADRATVS SITILIANVS M. f., tribu Quir.; triumvir capitalis, quaestor provinciae Africae, tribunus plebis, praetor peregrinus; proconsul provinciae Narbonensis t. agri suburbanus XIV 2831. *Diversus a Seio Quadrato (infra n. 244), sed fortasse ex posteris eius.*
- 242 SEIVS CARVS Fusciani, praefecti quondam urbis (*eius qui sequitur*) nepos, ab Elagabalo anno 219 in Palatio occisus, quod militum in Albano monte tendentium nonnullos concitasset *Dio* 79, 4. *Ad hunc pertinere puto fistulam aquariam in urbe repertam, Bull. consulaire 1888 p. 397: [Sc]jorum Cari et Fuscinillae; nam Carum cum fuisse illum nepotem Fusciani indicat cognomen Fuscinillae, sororis puto eius.*
- 243 SEIVS FVSCIANYVS (*sic vit. Marci* 3, 8, *nomen gentilicium firmat Dio* 79, 4, *praeterea Fuscianus; item in consulatu Fuscianus*). Senatorii ordinis; condiscipulus Marci *vit. Marci* 3, 8. (Consul suff. a. inc.). Praefectus urbi *Dio* 79, 4, *Tertullian. ad nat. 1, 16, vit. Pert. 4, 3, Hippolytus refutat. haeres. 9, 12 p. 452. 454 Duncker*, sub Commodo, Victore episcopo urbis Romae *Hippolytus l. c.* Severus in praefectura *vit. Pert. 4, 3*. Consul iterum ordinarius a. 188 cum

- M. Servilio Silano *fasti*. Successit ei in praefectura P. Helvius Per-
tinax *vit. Pert. l. c.*
- 244 Scius Quadratus, propter amicitiam Seiani damnatus a. 32 *Tac. a.*
6, 7. *Non fuit senator, sed humilioris loci homo, cuius originem sibi*
non compertam esse ait Tac. l. c.
- 245 Seius Saturninus (*gentilicium non plane certum, cum codex Floren-*
tinus bis exhibeat Sieius, semel Seeius), archigubernus ex classe
Britannica: de eius testamento lis exorta *Iavolenus libro undecimo*
epistularum (Dig. 36, 1, 48 [46]).
- 246 L. Scius Strabo (*praenomen ex VI 9535; Seius Strabo V 4716 et*
ap. Tac., Strabo Dio; Velleius nomen non posuit), origine Vulsiniensis
Tac. a. 4, 23 cf. 6, 8. Princeps equestris ordinis *Vellei. 2, 127.* (Ab
Augusto praetorianis praepositus); a. p. Chr. 14 praefectus praetorio
solus *Tac. a. 1, 17; eodem anno ei collega datus filius L. Aelius*
Seianus ib. 1, 24. 6, 8; Dio 57, 19. Praefectus Aegypti *Dio l. c.*
(*Successorem fuisse Seium in praefectura Aemilii Recti, hunc autem*
praefectum Aegypti fuisse ab a. p. Chr. 1 ad a. 17, scilicet non diver-
sium ab avunculo Senecae quem is tradidit Aegypto praefuisse per
sedecim annos, ut Seius Strabo Aegyptum obtinuerit anno 17, statuit
Borghesius opp. 4 p. 441, sed omnino de coniectura incerta; aescit
Borghesius, cum illa statuit, anno p. Chr. 10:11 praefectum Aegypti
fuisse C. Iulium Aquilam.) Moritur in praefectura, herede Ti. Caesare
Plin. h. n. 36, 197 (ubi Seii nomen, in codicibus corruptum, probabili
coniectura restituit O. Hirschfeld Herm. 8, 473). Uxorem habebat e
vetere et clarissima familia *Vell. l. c., scilicet sororem Q. Iunii Blaesi*
consulis a. p. Chr. 10. Pater L. Aelii Seiani *Tac. a. 4, 1, Dio 57, 19,*
et aliorum filiorum consularium *Vell. (fortasse L. Seii Tuberonis,*
infra n. 248, sed viz M. Seii Verani, ut voluit Borghesi opp. 4
p. 445 seq., cf. infra sub hoc). — Servi eius *V 4716. VI 9535.*
- 247 SEIVS SVPERSTES curator ut videtur operum locorumque publi-
corum, una cum Fabio Magno (*supra F 34*) *VI 1585^b v. 41.*
- 248 L. SEIVS TVBERO (*tria nomina extant in fastis Antiat. et XI 3196;*
Seius Tubero *Tac.*) legatus Germanici in Germania a. p. Chr. 16
Tac. a. 2, 20. Consul a. p. Chr. 18 cum Germanico, suffectus Ti.
Caesari kal. Febr. ut videtur *fasti Antiates (CIL. I ed. 2 p. 72),*
fasti frat. Arv. (ib. p. 70), cf. XI 3196. A. 24 defecto corpore,
a Vibio Sereno accusatur Tiberii insidias struxisse, sed statim e reis
exemptus, quippe ex intima Tiberii amicitia *Tac. a. 4, 29.*
- 249 M. SEIVS VERANVS consul (suff.) cum Lusio Saturnino *t. Saloni-*
tanus III 2028 = III S. 8753 semel tantum et male descriptus.
Consul fuit temporibus Gaii vel Claudii, certe non ante a. 35 p. Chr.,
ut apparet ex mentione P. Memmii Reguli legati. Vix igitur hic
(quod coniecit Borghesius opp. 4 p. 446) unus ex fratribus Seiani, quos
iam ante a. 31 consulatu functos memorat Velleius 2, 127.

- 250 [SE]IA FVSCINILLA, soror ut videtur [Se]ii Cari *fistula plumbea Romae reperta*, *Dull. comunale 1888 p. 397, cf. sub Seio Caro.*
- 251 Seia Gaetula, M. f., Naevii Censiti uxor, Naeviae Naevillae clarissimae feminae mater *tituli Cirtenses VIII 7054-7056.*
- 252 GNAEA SEIA HERENNIA SALLVSTIA BARBIA ORBIANA AVGVSTA. *Sic tituli, nisi quod pro Gnaeae praenomine, recte scripto in t. Valentino, in t. Caesariensis est [G]nea, in t. Thibilitano dicitur esse Cnea; Γν. Σε. Ἐρ. Σαλλ. Βαρβ. Ὀρβιανῆ Σεβ. nummi Alexandrini, Γν. Σ. Ἐρ. Σαλλ. Βαρβ. Ὀρβιάνα nummus Sidetum ap. Mionnet III p. 482, 208, Γν. Σε. Σαλ. Βα[ρβ]ία Ὀρ[β]ιανῆ Σε. alius nummus Sidetum ap. Friedländer act. acad. Berol. 1879, 335, in aliis nummis, ap. Mionnet II p. 484, 405. III p. 328, 150, suppl. V p. 139, 804. 231, 1365 seq. VI p. 300, 1387, eadem fere nomina minus plene lecta sunt aut minus plene extant. Sall. Barbiana Aug. nummi Romani, Σαλλ. Βαρβία Ὀρβιάνα Σεβ. nummi Alexandrini ipsi et marito communes, Βαρβία Ὀρβιανῆ Σεβ. nummus Ephesiorum ap. Mionnet III p. 115, 404, suppl. VI p. 179, 637.*

Tituli: Valentinus Hispaniae II 3734, Caesariensis Mauretaniae VIII 9355, Thibilitanus Numidiae complexus reditus de l'Acad. d'Hyg. 1893 p. V (nobis descripsit Gsell). Nummi ap. Eckhel 7 p. 284-286, Cohen 4² p. 478 seq., p. 486 seq. Fortasse e maioribus eius Herennius Orbianus frater Arealis temporibus Antonini Pii (cf. sub hoc, supra H 81). Coniux Augusti nostri t. Valentinus, t. Caesariensis, t. Coniux domini nostri M. Aure[l]ii) . . . t. Thibilitanus. Severi Alexandri uxorem fuisse ostendunt nummi nonnulli, in quibus cum eo repraesentatur (Cohen l. c. p. 478), item tituli duo Caesarienses inter se collati VIII 9354. 9355. Fortasse haec uxor Alexandri, quam instigante Mamaea in Africam relegatam esse narrat Herodian. 6, 1, 10 et Zonaras 12, 15, quamquam huic Augustae vocabulum denegatum esse narrat Zonaras. Cf. supra sub Macrino M 22. Anno quinto et sexto mariti (29 Aug. 225/227) eam Augustae locum occupavisse ostendunt nummi Alexandrini, cf. v. Sallet die Daten d. alexandr. Kaiserntünzen p. 54 (annus quintus est etiam in nummo Caesariensium Cappadociae ap. Mionnet IV p. 435, 302); etiam titulus Caesariensis VIII 9355 videtur positus esse a. 227. Nomen eius crasum (sed legitur) in t. Thibilitano; item nomen eius videtur fuisse (nunc plane crasum) in t. Putcolano X 1654.

— Flavia Seia Isaurica.

— Cleopatra Selene v. Cleopatra.

— [F]L(AVIA) VITELLIA SEL[E]VCIANA.

- 253 SELEVCVS, tyrannus sub Elagabalo *Polem. Silvius latere. (ap. Momms. chron. min. I p. 521). Cf. supra sub L. Iulio Aurilio Sulpicio Antonino (I 125) fin.*
- 254 Seleucus, grammaticus Graecus, convictor Tiberii, ab eo ad mortem compulsus *Suet. Tib. 56.*

- 254^a Seleucus, mathematicus, qui Othonem ad res novas incitavit *Suet. Otho* 4. 6. *Vire Ptolemaeus* (*Tac. h. 1, 22, Plut. Galb. 23*), cf. *supra sub Ptolemaeo* (P 766).
- 255 Seleucus, mathematicus, cuius consilio utobatur Vespasianus imperator *Tac. h. 2, 78*.
- 256 Seleucus, pantomimus fortasse *Iuvenal. 10, 211*.
 — Claudius Seleucus.
 — M. FL(AVIVS) VITELLIVS SELEVCVS.
 — IVL(IVS) ANTONIVS SELEVCVS.
- 257 Semno, dux Longionum (*sic traditur*), gentis Germanicae, cum filio a Probo captus et pace facta dimissus, *Zosim. 1, 67*.
 — SEMONIVS IVLIANVS v. Simonius Iulianus.
 — L. Arruntius Sempronianus Aesclepiades.
 — IMP. CAES. M. ANTONIVS GORDIANVS SEMPRONIANVS AFRICANVS AVG.
- 258 P. Sempronius Aelius Lyacinus. *Tituli Ancyranii III 244 (1). III S. 6756 (2). 6757 (3); Dacicus III S. 7659 (4)*. P. Semp. Ael. Lycinus t. 2, P. Ael. Semp[ro]n[ius] Lyacinus t. 3, Ael. Lyacinus t. 1. 4. *Oriundus ut videtur Ancyra* (cf. *Momms. ad t. 2*). Omnibus equestribus militiis functus t. 2. 3. Procurator vicesimae hereditatum per provinciae Galliae Narbonensem et Aquitanicam t. 2. 3. Procurator provinciae Daciae Porolis(a)ensis t. 2. 3 (procurator Augustorum duorum t. 4, qui t. positus est in Dacia pro salute eius). Procurator ducentarius Alexandriae ἰσόλογο t. 3 cf. t. 2. Procurator Augustorum duorum provinciae Syriae Palaestinae t. 2. Vir egregius t. 1. 'Imp. Caesari M. Aurelio Antonino invicto Augusto pio felici' statuam dicavit Ancyrae t. 1 (*Caracallae aut Elagabalo; unde sequitur plerisque muneribus illum functum esse sub Severo et Caracalla*).
- 259 Sempronius Aquila, ab epistulis Graccis Augusti t. *Ancyranus Bull. de corr. hell. 7, 1883 p. 20, arch. epigr. Mitth. aus Oestr. 9, 1885 p. 123*. Filia Sempronia Romana ib.
- 260 L. SEMPRONIVS ATRATINVS. *Nummi, ap. Eckhel 6 p. 56, Babelon monnaies de la rép. romaine II p. 434 seq. n. 14-18. Tria nomina exhibent fasti triumph. Cap. (pacne plenc etiam fasti augurum), item Dio 49, 39. L. Atratinus nummi, Atratinus Cic., Ioseph., Hieronym. L. f. fasti triumph. Cap., fasti augurum (necmorat patrem, nomine non posito, Cic. pro Caelio 1, 1. 31, 76), L. n. fasti triumph. Cap. Adulescens accusat M. Caelium (a. 693) Cic. pro Cael. 1, 2. 3, 7 seq. 7, 15, septemdecim annos natus Hieronymus chron. ad a. 1996 (natus igitur anno 681). Augur nummi, cooptatus in collegium anno 714 fasti sacerdotales (CII. I ed. 2 p. 60). Verba facit in senatu pro Herode Iudaeo Ioseph. bell. 1, 14, 4. Praefectus classis (M. Antonii) nummi ap. Babelon n. 15-18, cusi inter annos 716 et 720, cusi autem putantur in Sicilia (solus nummus ap. Babelon n. 14 antiquior est anno 715, et in eo nondum dicitur praefectus classis). Circa eadem fortasse tempora et in*

honorem eius cusus nummus Laecdaemoniorum (Eckhel 2, 283, Mionnet suppl. IV 221, 9, Imhoof-Blumer monnaies grecques [1883] p. 172, 85; mus. Berol.) cum inscriptione Ἀτρατῖνος et capite, quod potest esse eius (cf. Imhoof-Blumer l. c.). Consul designatus nummi ap. Babelon n. 17. 18 (sine dubio anno 715 inter reliquos, quibus, pace Miscui facta, consulatus destinatus est, cf. Borghesi opp. 2, 417). Consul a. 720 cum L. Scribonio Libone fasti, a M. Antonio consule ord. sibi suffectus ipsis kal. Ianuariis Dio 49, 39 cf. App. b. c. 5, 73. Proconsul (Africae) fasti triumph. Cap. Triumphat ex Africa d. 12 Oct. 738 fasti triumph. Cap. (CIL. I ed. 2 p. 50); cf. tab. triumph. Barber. (ib. p. 77). Morborum taedio in balneo sua voluntate exanimatus, heredem reliquit Augustum Hieronymus ad a. 1996. — Adulescens disertus (a. 698) Cic. pro Cacl. 7, 15. Clarus inter oratores Hieronymus l. c. — Huius ut videtur libertus L. Sempronius Lethaeus Atratini l. VI 6835; item huius ut videtur L. Sempronius Atratini l. Polyclitus, Thyatiris scribae publici (γραμματέως) munere functus Bull. de corr. hell. 1886 p. 401. — Incertum num hic Atratinus maritus Anniae VI 11748. Fortasse ab hoc oriundus Atratinus consul ord. a. 89. Cf. praeterea sub Sempronia Atratina.

- 261 L. SEMPRONIUS C. . . . CELSVS [SERV]ILIVS FABIANVS L. f., tribu Quir. (pater et tribus non statim post Sempronii sed post id quod sequebatur nomen collocata in t.), pr[oe]consul provinciae Baeticae, iuridicus per Apuliam et Calabriam . . . . VI 15134.
- 262 Sempronius Caelianus, egregius iuvenis, duos servos repertos inter tirones misit ad Plinium legatum Bithyniae (tribunus militum vel praefectus ut videtur) Plin. ad Trai. 29. 30.
- 263 [Sem]pronius Cresce[n]s (gentilicium potest etiam fuisse [A]pronius) nominatur in testamento Dasumii VI 10229 v. 21.
- 264 Sempronius Densus (Ἰνδρῖνος pro Δῆρῖνος Plut.), centurio praetoriae cohortis, pro Pisone se percussoribus opposuit Tac. h. 1, 43 (Galbam contra percussores defendens occisus est Plut. Galb. 26, Dio 64, 6).
- 265 SEMPRONIUS GRACCHVS 'familia nobili, sollers ingenio et prave facundus' Tac. a. 1, 53. Fortasse hic Gracchus poeta tragicus Ovidius ex P. 4, 16, 31, Priscianus I p. 206. 269 Hertz (supra G 127). Incertum num hic Ti. Sempronius Gracchus triumph. vir monetalis sub Augusto (infra n. 267). Adulter Iuliae tam vivo M. Agrippa quam postea cum Tiberii uxor esset Tac. a. 1, 53, Vell. 2, 100; ab eo compositae credebantur litterae quas Iulia patri Augusto cum insectatione Tiberii scripserat Tac. 1, 53. A. 753 in insulam Corcinam relegatus Tac. l. c. cf. Vell. 2, 100 (fuisse cum tribunum plebis anno 752, scilicet cum inter adulteros Iuliae quem exacto demum tribunatus anno damnatum esse narrat Dio 55, 10, coniecit Nipperdey). Comes ei in exilio C. Gracchus filius infans Tac. a. 4, 13. A. 767 (= p. Chr. 14) iussu Tiberii occisus Tac. a. 1, 53. Uxor Alliaria Tac. l. c.

- 266 C. Sempronius Gracchus, eius qui praecedit filius, infans patrem Cercinam comitatus, ibique adultus 'inter extorres et liberalium artium nescios', deinde mercaturam faciendo per Africam et Sicilian vitam sustentabat; a. p. Chr. 23 accusatus, quod Tacfarinatem frumento iuvisset, sed absolutus Tac. a. 4, 13. — *Vix hic Gracchus praetor a. 31 Tac. a. 6, 16 (supra G 122); potius hic C. Gracchus qui a. 35 Granium Marcianum senatorem maiestatis postulavit Tac. a. 6, 38.*
- 267 TI. SEMPRONIVS GRACCHVS (Gracchus scribitur in nummis) triumvir monetalis sub Augusto (paullo post a. 739 ut videtur, cf. Mommsen hist. rei numm. p. 744 not. 15) nummi aenei ap. Eckhel 5, 304, Babelon monnaies de la répub. rom. II p. 436 n. 20. 21. Fortasse idem Sempronius Gracchus adulter Iuliae, relegatus a. 753 (supra n. 265). Filiius potest fuisse Ti. Sempronii Gracchi quattuorviri monetalis eodemque tempore quaestoris designati, cuius extant nummi aurei et argentei (ap. Babelon l. c. p. 432 seq. n. 10-13), cusi ut videtur circa a. 716-718 (Momms. hist. rei numm. p. 742).
- 268 TI. SEMPRONIVS GRACCHVS (Gracchus dicitur fuisse in t.) T[i.] f.(?), V[et.](?), salius Collinus (hoc solum certum, quamquam salii et Collini vocabulo in apographo transposita), decemvir[re] stlitibus iudicandis(?), q(uaestor), loga[tus], [comes] L. Caes(aris) Augusti [filii](?) t. urbanus VI 1515 semel, et neglegentissime quidem, descriptus. Fortasse idem qui praecedit. — Cf. praeterea supra sub Gracchis (G 122-128).
- 269 M. Sempronius Liberalis (Sempronius Liberalis pap. Lat., item pap. Gr. n. 26, [Μ]αλπος . . . . . β . . . α ? λ ? . . . c pap. Gr. n. 372) praefectus Aegypti certe a d. 29 Aug. 154 (pap. Gr. n. 372) ad annum 156 (pap. Lat.) papyrus Aegyptiaca Latine scripta, eph. ep. 7 p. 458 cf. p. 461; papyri Graecae scriptae, Urk. aus den k. Museen zu Berlin I n. 26. II n. 372.
- P. AEL(IVS) SEMPRONIVS METROPHANES.
- 270 Postumus Sempronius P. . . . ., una cum Metilia Rufina (M 396) memoratus VI 26151 (fragmentum epistylis). Fortasse homo nobilis.
- 271 L. SEMPRONIVS PROCVLVS clarissimus vir Lanciani syll. ag. n. 334. (Proculum iuris auctorem Sempronium fuisse olim credebatur propter scripturam traditam Dig. 31, 47, sed corruptam, et ita etiam suppletum est a Rudorffio in testamento Dasumii VI 10229 v. 29, sed vix recte, cf. supra sub Proculis, P 741. 750).
- 272 M. SEMPRONIVS PROCVLVS FAVSTINIANVS vir clarissimus, maritus Pracciliae Severianae clarissimae feminae, pater Maconiae Severianae VI 3834 (saeculo p. Chr. quarto titulum adiudicat Lanciani bull. com. 1883 p. 229).
- 273 Sempronius Rufus (gentilicium singuli tantum codices ep. 4, 22. 5, 9 servaverunt), amicus Plinii, ad quem is dedit ep. 4, 22. 5, 9, fortasse etiam ep. 7, 25 (ubi cognomen tantum traditur). Fortasse idem Rufus, amicus Plinii, cuius librum laudat ille ep. 9, 39.

- 274 Sempronius Rufus, origine Hispanus (Ἰβηρ), spado, veneficus et praestigiator (φαρμακὸς καὶ γόγης), a Severo in insulam relegatus, sub Caracalla multum potuit *Dio* 77, 17.
- 275 L. Sempronius Ruf[us] *fistula plumbea Romae rep., ap. Lanciani syll. aq. n. 574* = *Notizie degli scavi 1880 p. 128.*
- 276 Sempronius Senecio, eques Romanus, accensatur apud Traianum *Plin. ep. 6, 31, 8. 11.*
- 277 Sempronius Tucca: eum adloquitur *Martial. 7, 41.*
— P. Sallustius Sempronius Victor.
- 278 C. Sempronius Urbanus, procurator Augusti tituli Dacici III 1298. III S. 7918.
- 279 Sempronia, Rufi cuiusdam uxor, quae a nescio quo rapta, ad maritum rediit; Rfno superstes *Martialis 12, 52.*
- 280 SEMPRONIA ATRATINA. *Tituli Attici, CIAtt. III 866 (1); Herm. 30, 1895 p. 630 (2); Eleusinius, Ἐφεσμ. ἀρχ. 1895 p. 110 n. 26 (3). Cognomen habet t. 2, Σεμπρώνια mude t. 3, Σεμπρώνια t. 1. L. f. t. 1. 3, [Atr]atini filia t. 2, soror ut puto L. Sempronii Atratini consulis a. 720 (supra n. 260). L. Gellii Publicolae (consulis a. u. c. 718, supra G 79), uxor t. 1. 3 (etiam in t. 2 P littera ex cognomine mariti superesse videtur). Stataam eius Athenis in arce restituit Claudius t. 2.*
- 281 SEMPRONIA ATRATINA: eius libertus L. Sempronius Atratinae l. Faustus VI 6834, liberta Sempronia Peloris Atratinae opatetrix VI 6832. *Aut eadem quae praecedit, soror L. Sempronii Atratini (supra n. 290), aut filia eius (una cum illis titulis rep. est titulus liberti huius VI 6835).*
- 282 SEMPRONIA ROMANA, Sempronii Aquilae (supra n. 259) filia, tribuni plebis, praetoris designati (nomen periiit) uxor t. Ancyranus *Bull. de corr. hell. 7 p. 20* = *Arch. ep. Mitth. aus Oesterr. 9 p. 123.*
— FABIVS SENATOR.
- 283 . . . S SENECA, legatus ut videtur pro pr. Lyciao et Pamphyliae temporibus Hadriani: eius epistula inter alias incisa in mausoleo Opranoae Rhodiapolitano *Reisen in Lykien p. 106 VII^a, cf. Loery ib. p. 133.*
- 284 Seneca, rhetor, ideo quod grandia omnia acquisivit, vocatus Seneca Grandio; vituperatus ab Annaeo Seneca *suas. 2, 17.*
— (L.?) Annaeus Seneca.
— L. ANNAEVS SENECA.
— M. Calpurnius Seneca Fabius Turpio Sentinatianus.
— Cn. Coelius Seneca.
— Alfenus Senecio.
— L. Alfenus Senecio.
— L. ALFENIVS SENECIO.
— Claudius Senecio.
— COELIVS SENECIO.
— Cornelius Senecio.

- Q. CORNELIVS SENECIO ANNIANVS.
- Q. CORNELIVS SENECIO PROCVLVS.
- HERENNIVS SENECIO.
- C. Iu[[ius]] Senecio.
- L. Lollius Senecio.
- M. Lollius Senecio.
- SENECIO MEMMIVS AFER *v. sub* Memm.
- L. MEMMIVS TVSCILLVS SENECIO.
- M. NVMMIVS SENECIO ALBINVS.
- M. NVMMIVS VMBRIVS SENECIO ALBINVS.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS *et*. SOSIVS PRISCVS.
- Sempronius Senecio.
- Q. SOSIVS (*sive* SOSSIVS) SENECIO.
- L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENECIO PROCVLVS.
- M. VALERIVS SENECIO.
- M. VLPIVS SENECIO SATVRNINVS.
- Cornelius Senex.
- Iulius Senex.
- Senianus *v.* Saenianus.
- Ti. Cla(udius) Senill(us?).
- 285 SENNIVS SABINVS (*nomen gentilicium fortasse corruptum, quamquam bis sic scriptum*) proconsul, ut videtur, certe praeses provinciae Ulpianus libro VIII de officio proconsulis, Dig. 48, 18, 1 pr. et 5.
- M. Calpurnius Seneca Fabius Turpio Sentinatianus.
- 286 Sentius, ut amicus Vespasiani adhuc privati memoratus una cum Thrasea et Sorano; sub Nerone ut videtur iudicio circumventus Tac. h. 4, 7.
- 287 Sentius, centurio, bello Parthico Traiani legatus ad Mebarsapem regem Adiabenes missus, et ab eo in vincula coniectus, adpropinquantibus Romanis Adenystra castellum eis aperuit Dio 68, 22 (*exc. de leg.*).
- 288 CN. SENTIVS: per hunc et A. Plautium Claudius Britanniam devicit Eutrop. 7, 13. Videtur intellegi Cn. Sentius Saturninus cos. a. 41, sub quo cf.
- 289 C. SENTIVS ABERNIANVS unns ex pueris senatorum filiis qui fratribus Arvalibus a. 120 ministrabant act. Arv.
- 290 Sentius Augurinus (*sic ep. 4, 27, Augurinus ep. 9, 8*), carminum scriptor; recitantem eum audivit Plinius Plin. ep. 4, 27. Origine Veronensis ut videtur *ib. 4, 27, 4*. Familiaris (Vestricii) Spurinnae et (Arrii) Antonini 'gravissimorum senum', ipse adulescens *ib. 4, 27, 5. 6*. Ad eundem scripsit Plinius ep. 9, 8. Cf. praeterea supra sub Q. Gellio Sentio Augurino.

— Q. GELLIUS SENTIUS AVGVRIIVS.

- 291 SEX. SENTIUS CAECILIANVS. *Titulus Amiterninus IX 4194 (1). Memoratur in miliario Africano VIII 10165 (2) et in termino item Africano, Comptes rendus de l'Acad. des inscr. 1894 p. 46 (3).* [S]ex. SentiVS (deinde hiatus traditur, vix recte) Caecilianus t. 2. Se[nt]ius Caecil[ia]nus t. 3, . . . ntius Caecilianus t. 1. Sex. f. t. 1 (praenomen hoc patris probat, in t. 1 non alium intellegi).

Decemvir stlitibus indicandis, tribunus militum legionis VIII Augustae, [quaestor pro pr]aet. (vel [quaestor prov. B]aet., utrumque supplementum proposuit Mommsen), aedilis plebis t. 1. Praetor t. 1, 3. [Leg. p]r. pr. prov. . . . t. 1. [Cur. a]lvei Tiberis et riparum t. 1. [Leg.]leg. XV Apollinaris t. 1. Legatus Augusti (Vespasiani, ut ex vestigiis nominis in lapide relictis coniecit Hirschfeld act. acad. Berol. 1889 p. 431 not. 92) pro pr. (exercitus Africani ut videtur) t. 2; . . . .g. (fortasse [leg. Aug. leg. III Au]g.) t. 1 (supplementum proposuit Cagnat l'armée d'Afrique p. 287). Legatus praetorius (vel fortasse in ipsa praectura legatus, sed illud potius significatur praetoris vocabulo adiecto in t. 3) imp. Vespasiani in Africa, una cum Rutilio Gallico legato consulari fines provinciae Africae veteris et novae derigit t. 3 (potest hoc munere functus esse ut legatus exercitus African). Legatus pro pr. utriusque Mauretaniae t. 1 (nescimus quam ob causam Mauretaniae procuratoribus ademptae, per aliquod tempus legato traditae sint). Consul t. 1. Uxoris nomen fuit, sed periit, in t. 1.

- 292 SentiVS Potitus: rescriptum divorum fratrum ad eum Paulus libro singulari de officio praetoris tutelaris, fr. Vat. 245.

- 293 C. SENTIUS SATVRNINVS cos. a. 735. Tria nomina exhibent Vell. 2, 92, fasti Capitolini in notitia de ludis saecularibus (CIL. I ed. 2 p. 29), fasti Colotiani sub a. 735 (ib. p. 64); Γάιος Σέντιος Dio 54, 10, 55, 28, C. SentiVS vel SentiVS act. lud. saec., SentiVS Saturninus Vell. 2, 77, 105; cognomine tantum uluntur Iosephus et Appianus.

C. f. fasti Cap., Dio ind. l. 54, C. n. fasti Cap. Vix oriundus a L. SentiO C. f. triumviro monetali temporibus Sullanis, Mommsen röm. Münzw. p. 579 n. 207, sed ex eadem fortasse domo (quam domum Atina oriundam fuisse statuit Borghesius opp. 2, 276 collatis Cicerone pro Planc. 8, 19 et inscriptione urbana VI 2722); plane incertum num parentela coniunctus cum Sentiā matre Scriboniae Caesaris. Ad Sex. Pompeium confugit (tempore ut videtur proscriptionis) Vell. 2, 77. A. 714 iussu Pompeii Iuliam matrem M. Antonii ad filium deducit Appian. b. c. 5, 52. Pace Miseni facta rei publicae restituitur Vell. 2, 77. Consul ord. a. 735, primum solus Vell. 2, 92, cum alter locus Augusto absentī servaretur Dio 54, 10, deinde cum Q. Lucretio Vespillone Dio l. c.; fasti. In consulatu 'cuilibet veterum consulum gloriae comparandus' Vell. 2, 92 cf. 105. Quindecimvir sacris faciun-

- dis, memoratur a. 737 in actis ludorum saecularium *Eph. ep. 8 p. 241*; magister quindecimvirum fasti *Cap. Proconsul ut videtur Africae (ut coniecit Borghesius opp. 8 p. 495)*, novae coloniae Karthagini 'sollemnia enarravit' *Tertullianus de pallio 1. (Cum L. Domitius Ahenobarbus, consul a. 738, proconsul Africae fuerit a. 742, hunc anno 740/1 proconsulem Africae fuisse coniecit Tissot fastes p. 40)*. Legatus provinciae Syriae *Iosephus ant. 16, 9, 1. 2. 16, 10, 8. 17, 1, 1. 17, 2, 1. 17, 3, 2, bell. 1, 29, 3* eo tempore quo Herodes Alexandrum et Aristobulum filios interfecit, i. e. circa a. 747 *Ioseph. ant. 16, 11, 3. 17, 1, 1, bell. 1, 27, 2. 3. 1, 28, 1*. Censum egit in Iudaea *Tertullian. adv. Marcionem 4, 19*. Legatus olim Augusti, a. p. Chr. 4 (= a. u. c. 757) Ti. Caesaris in Germania *Vell. 2, 105 (consulem anni 735 intellegendum esse diserte ait Vell.)*; res gestae eius in Germania a. 4—6 *Vell. 2, 105. 109. 110*; ob eas ornamentis triumphalibus ornatus *Dio 55, 28. Mortuum esse ante Augustum ex silentio Taciti colligi potest. Pater trium filiorum Iosephus ant. 16, 11, 3, bell. 1, 27, 3 (v. infra n. 294. 295. 297)*. Frater eius memoratur *Iosephus ant. 17, 1, 1*.
- 294 C. SENTIVS SATVRNINVS cos. a. p. Chr. 4 (*sic plene in consulatu XI 1421 v. 52, item Dio ind. lib. 55, paene plene fasti Cap., fasti Arv.; C. Sentius fasti Gabini, kal. Amiterninum, alibi, Saturninus chronographus anni 354*). C. f. *Dio ind. Filius sine dubio eius qui praecedit, natus maximus, frater eius qui sequitur. Patris, legati provinciae Syriae, comes (πρεσβυτήρ; Ioseph. ant.), circa a. 747 una cum duobus fratribus interest consilio habito de regis Herodis filiis Ioseph. ant. 16, 11, 3, bell. 1, 27, 3*. Consul ord. a. p. Chr. 4 cum Sex. Aelio Cato fasti (*ab his consulibus rogata lex Aelia Sentia, Gai. inst. 1, 13 seq., Dig. 40, 9, cct.*). — Huius ut videtur libertus C. Sentius Saturnin(i) l. 295. 297). Primus VI 6124.
- 295 CN. SENTIVS SATVRNINVS cos. a. p. Chr. 4. Cn. Sentius Tac. a. 2, 74, 3, 7, Sentius ib. 2, 76 seq., . . . Saturninus III S. 6703; in consulatu Cn. Sentius Saturninus fasti *Cap., VI 1263. 1264*, Cn. Sentius fasti *fratr. Arv., Cn. Se . . . fasti Gabini*. C. f., C. n. fasti *Cap. (filius sine dubio C. Sentii Saturnini consulis a. 735)*. Hic quoque videtur unus e tribus C. Sentii Saturnini filiis, quos a patre consilio de Herodis filiis adhibitos esse narrat *Ioseph. ant. 16, 11, 3, bell. 1, 27, 3*. Consul suff. a. p. Chr. 4 ex kal. Iul. cum C. Clodio Licino fasti (*cf. supra*). Comes Germanici in Syria; hoc defuncto a. p. Chr. 19 administrationem provinciae Syriae suscepit, Pisonem reppulit *Tac. a. 2, 74—81 cf. 3, 7*. Legatus Tiberii in Syria etiam a. p. Chr. 21 (vel etiam postea) III S. 6703 (*videtur a Tiberio successor datus esse Pisoni, cf. Mommsen ad III S. l. c.*). Huius ut videtur Cn. Sentii Saturnini servus VI 6125; ancilla Erato Cn. Senti *Bull. com. 1880 p. 61, 292*.
- 296 CN. SENTIVS SATVRNINVS cos. a. p. Chr. 41. Tria nomina exhibent *Ioseph. ant. 19, 2, 1, t. urbanus Notizie 1890 p. 214, item in*

- consulatu fasti fer. Lat., Dio ind. l. 59, VI 20141. — Cn. f. Dio ind. l. 59. Filius sine dubio eius qui praecedit. Fortasse hic . . . inus praetor urbanus a. p. Chr. 37 fasti frat. Arv. (sed potest etiam cogitari de C. Suetonio Paullino, Henzen act. Arv. p. 198). Consul ord. a. p. Chr. 41 cum C. Caesare Augusto quartum fasti, deinde cum Q. Pomponio Secundo Ioseph. bell. 2, 11, 1; Io. Antiochenus fr. 84 (Müller fr. h. Gr. IV p. 572); VI 20141. Interfecto Gaio, auctor libertatis recuperandae Ioseph. ant. 19, 2, 1–3 cf. bell. 2, 11, 1; Io. Antioch. fr. 84 Müller (ex Dione). Per Cn. Sentium et A. Plautium Claudius Britanniam devincit Eutrop. 7, 13; videtur fuisse inter primarios comites Claudii expeditione Britannica, cf. Hübner Herm. 16, 519. Ex auctoritate Claudii nescio quod opus reficiendum curat Notizie 1890 p. 214.*
- 297 L. SENTIVS SATVRNINVS: eius servus vestificus VI 9979. Videtur fuisse nobilis homo, ex domo eorum qui praecedunt, fortasse tertius filiorum C. Sentii Saturnini consulis a. 735.
- 298 C. SENTIVS SEVERVS QVADRATVS clarissimus vir, amicus et comes Augusti t. Mediolanensis V 5811.
- 299 SENTIA SABINA (Savina lapis), marito, 'oratori sui temporis primo' (nomen perit) titulum posuit t. urbanus ineditus (v. CIL. VI add.).
— [S]ATRIVS SEP . . . TVS.
- 300 Septicius, amicus Torquati (*supra M 122*) Horat. epist. 1, 5, 26.
- 301 Septicius, a quo argentum Septicianum Martial. 4, 88, 3. 8, 71, 6 cf. Friedländer ad 4, 88, 3.
- 302 C. Septicius Clarus (Septicius Clarus vit. Hadr., Plin. ep. 1, 15, Septicius Plin. ep. 1, 1, 7, 28. 8, 1, Σεπτίμιος Lydus; C. Septicius Plin. ep. 2, 9, 4; praenomen firmat t. Ostiensis XIV 1594). Ad eum dedit Plinius ep. 1, 1, 15. 7, 28. 8, 1; eius hortatu Plinius epistulas suas collegit et edidit Plin. ep. 1, 1. — Ab Hadriano praefectus praetorio factus in locum (Sulpicii) Similis, una cum Q. Marcio Turbone vit. Hadr. 9, 5. Ei cum esset praefectus praetorio Suetonius Tranquillus vitas Caesarum dedicavit Lydus de mag. 2, 6 p. 171 ed. Bonn. Cum apud Sabinam uxorem Hadriani familiaris se egisset, praefectura ei ablata vit. Hadr. 11, 3 (factum id esse cum Hadrianus in Britannia degeret, videtur colligi posse ex vit. l. c., cf. Tillemont 2, 238, videtur autem Hadrianus in Britannia degisse a. 121, Tillemont l. c., vel 122, Dürr Reisen des Hadrian p. 36). Ab Hadriano primum ad summos honores eVectus, postremo hostis loco habitus vit. Hadr. 15, 2. Avunculus Erucii Clari Plin. ep. 2, 9, 4. Huius sine dubio Septici Clari servus (cum filio C. Septicio) XIV 1594 (Ostiae).
— Q. Caecilius Cisiacus Septicius Pica Caecilianus.
- 303 Septicia, mater Trachalorum Ariminensium, irata filiis secundas nuptias cum Publicio quodam admodum sene contraxit, testamento etiam utrumque filium praeteriit, quam rem Augustus, aditus a filiis, correxit Val. Max. 7, 7, 4.

- C. SERVILIVS *SEPTIDIANVS FIRMVS.
 — M. PETRONIVS SVRA SEPTIMIANVS.
 — L. FABIVS CILO SEPTIMINVS CATINIVS ACILIANVS *cet.*
 — L. LICINIVS SEPTIMINVS.
 — Porcius Septiminius.
- 304 Septiminius (*sic vit. Alex. 17, 2, Septimius 48, 7*), scripsit vitam Severi Alexandri *vit. Alex. 17, 2, 48, 7.*
- 305 SEPTIMIVS (Ἐπιδίμιος *traditur ap. Zosimum, Septiminius codices epitomae teste Opitzio act. soc. Lips. 2 p. 251*), Aureliani tempore apud Dalmatas imperator effectus, mox a suis obruncatur *Vict. epit. 35, 3*; sub Aureliano, cum novas res moliretur, statim oppressus *Zosim. 1, 49.*
- 306 Septimius, amicus (et commilito *Porphy.*) Horatii, eques Romanus *Porphy. ad carm. 2, 6*, ad quem Horatius dedit *carm. 2, 6.* Eundem ut videtur commendat Ti. Neroni *ep. 1, 9.* (*Vix idem, quamquam id perhibent scholia Cruquiana, Titius comes Ti. Neronis Hor. ep. 1, 3, 9.* *Nec diversus Septimius tam Horatio quam Augusto notus, memoratus in epistula Augusti ad Horatium Suet. vit. Horat. (p. 45 ed. Reifferscheid).*)
- 307 Septimius, centurio in exercitu Germaniae inferioris, a. p. Chr. 14 a militibus seditiosis occisus *Tac. a, 1, 32.*
- 308 Septimius, miles ut videtur, a. 69 una cum Nymphidio castra praetoria ingressus eum contra ictus defendit *Plut. Galb. 14.*
- 309 Septimius: libros observationum ab eo editos citat *Quintilianus 4, 1, 19. Cf. Teuffel Lit. § 315, 5.*
- 310 Septimius *vit. Sev. Alex. 48, 7. V. Septiminius.*
- 311 (SEPTIMIVS) AFER (*an APER? cf. infra sub Septimio Apro*), frater patruelis Caracallae, ab eo occisus post mortem Getae *vit. Carac. 3, 6.*
- 312 L. Sep(timius) Agathonicus, vir egregius *t. suburbanus, ap. Tomasettium bull. com. 1895 p. 161.*
- 313 L. Sep(timius) Agrippinus, eius qui praecedit filius *t. suburbanus, ap. Tomasettium l. c.*
- 314 Sept(imius) Aistomodius (*de Aistomodii nomine cf. Th. v. Gribbenberger Beiträge zur Gesch. der deutschen Sprache u. Litteratur 18, 1894 p. 393*), rex Germ(anorum) (*i. e. regulus gentis alicuius Germanicae, a Severo civitate donatus*), Carnunti a fratribus Septimio Philippo et Septimio Heliodoro sepultus *t. Carnuntinus III 4453.*
- D. CLODIVS SEPTIMIVS ALBINVS CAESAR.
- 315 [Sep]timius Amandus, [vir] perfectissimus, rationalis *t. Aquileiensis V 858. Fortasse sub Diocletiano demum vixit.*
- 316 SEPTIMIVS ANTIPATER clarissimus vir, patronus ordinis sacerdotum domus Augustae (temporibus ut videtur Commodi) *VI 2010. Eundem esse Antipatrum sophistam, magistrum Caracallae et Getae, Septimio Severo ab epistulis, postea inter senatores adlectum et Bithyniae praer-*

sectum, de quo Philostratus vit. soph. 2, 24, cf. sub Antipatro (supra A 583), coniecit Borghesius opp. 3, 23.

- 317 L. Sep(timius) Antonius Agath[o]nicus, vir perfectissimus, a rat. h... (viz a rat. h[ereditiatium]; *ceterum non certum num haec ad hunc spectent, quippe quae in t. non statim nomen eius sequantur, sed post nepotis demum vocabulum adiecta sint*); pater L. Septimii Agathonici viri egregii t. suburbanus, *Bull. comun. 1895 p. 161 (cf. sub filio).*
- 318 (SEPTIMIUS) APER patruus magnus (ex emendatione probabili Madvigii) Septimii Severi, consularis vita Severi 1, 2. *Idem videtur qui sequitur.*
- 319 P. SEPTIMIUS APER consul suffectus cum M. Seditio Severiano II 2008 (temporibus Antonini Pii, cf. sub collega). *Idem videtur qui praecedit.*
- L. FLAV(IVS) SEPTIMIUS APER OCTAVIANVS.
- Septimius Apsaeus. *V. supra sub Apsaeo (A 791).*
- 320 SEPTIMIUS ARABIANVS (sic altero loco, Arabinus altero), 'famosus crimine furtorum et sub Heliogabalo iam liberatus', cum ad Alexandrum venisset salutatum, hic graviter in eum exarsit *vit. Alex. 17, 3.*
- Tyrius Septimius Azizus.

- 321 (SEPTIMIUS) BASSIANVS = M. AVRELIUS ANTONINVS CAESAR = IMP. CAES. M. AVRELIUS (SEVERVS) ANTONINVS AVGVSTVS, qui et CARACALLA. L. Septimii Severi filius maior *Herod. 3, 10, 3, vit. Sever. 10, 3, vit. Get. 1, 4, ex Iulia Domna Dio 78, 24, Oppian. cyneg. 1, 4 (ex priore matrimonio vit. Sev. 20, 2 cf. vit. Carac. 10, 1, vit. Get. 7, 3, Vict. Caes. 21, Eutrop. 8, 20, Oros. 7, 18, 2, male), Bassianus dictus ex nomine avi materni Vict. epit. 21, natus Lugduni Vict. epit. 21 cf. vit. Sever. 3, 8, 9, d. 4 Apr. Dio 78, 6 (quod confirmatur papyro Aegyptiaca Herm. 20, 1885 p. 438 cf. Wilcken ib. p. 473, item titulo Ostiensi XIV 119 cf. Hirschfeld Wiener Studien f. class. Phil. 1884 p. 120 not.; d. 6 Apr. vit. Carac. 6, 6), anno 186 (quippe annum decimum tertium agens, cum particeps imperii paterni diceretur *vit. Sev. 16, 3, vit. Diad. 6, 8; annum 188 indicat Dio 78, 6 [Zonar. 12, 12], sed cf. Wirth quaest. Severian. [diss. Bonn. 1888] p. 19, annum 174 vit. Carac. 9, 1, Eutrop. 8, 20, omnino male).**

A patre, cum iret contra Clodium Albinum (a. 196), in itinere apud Viminacium 'adposito Aurelii Antonini nomine' Caesar appellatus *vit. Sev. 10, 3* (a patre pro Bassiano Antoninus appellatus, ut Marci nomen ferret *Herod. 3, 10, 5; Victor Caes. 20; Antonini nomen ei a senatu impositum ex voluntate patris Eutrop. 8, 19*). Iussu Severi Caesar a senatu appellatus 'decretis imperatoris insignibus' *vit. Sev. 13, 3. Bassiani nomen deinde, dum vivit, nunquam de eo usurpatum, nisi in mummo Ceretapsensium in Phrygia (Löbbecke Zeitschr. f. Num. 17, 1890 p. 20), in quo est αἰτ. Κα. Μ. Αὐ. Βασσιανός, mortuo eo resuscitatum, Dio 78, 9. Ad celebrationem diei, quo Bassianus Caesar*

et Antoninus dictus est, verba lacera papyri cuiusdam Aegyptiacae pertinere coniecit Wilcken *Herm.* 20 p. 455. — M. Aurelius Antoninus Caesar tituli, in his X 3341 anni 196; gratulatio Aezanitarum in Phrygia, cum muntium accepissent, imperatoris Severi filium Μάρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον ἐπβαίνεν ἀγαθῆ τύχη τῶν τῆς ἀρχῆς ἐπιπέων καὶ τατάθθα μ[ετὰ] τοῦ πατρὸς, et responsum Severi, tribunicia potestate tertium (i. e. ante finem anni 195), ap. Lebas-Waddington 874 (ubi aut error commissus in numero tribuniciae potestatis Severi — et ita videtur esse, cum etiam imperatoriae acclamationis numerus ad annum 196 ducat — aut statuendum iam ante finem anni 195 Bassianum Antoninum appellatum et ad spem imperii admotum esse). — Imperator destinatus VIII 5699 (a. 197), 5700 (a. 197), 6048, 6994, 7062. VIII S. 17870, 18256. IX 4880. X 5174; nummi ap. Eckhel 7, 200, Cohen ed. 2 IV p. 147 n. 53, 54, imperator designatus VIII S. 14394. (Caesar destinatus VI 1984 (a. 197), VII 210, errore credo descriptorum, qui omiserunt imp.).

Bello Parthico (a. 198) particeps imperii dictus vit. *Sev.* 16, 3, vit. *Get.* 5, 3, a militibus vit. *Sev.* I. c. Imp. Caes. M. Aurelius Antoninus Augustus tituli (post mortem patris Severus Antoninus vel M. Aurelius Severus Antoninus tituli urbanus unus VI 1063, Italicus IX 3608, provinciales multi, potissimum Africani, sed et Aegyptii CIG. 4989 cet., Bocoiti Inscr. Gr. sept. I 2239, 2250, Asiatici CIG. 3484, 3485, item nummi Alexandrini cusi anno 212/3, ap. Mionnet VI p. 356, Fewardent p. 169, item papyri Aegyptiacae). Tribuniciam potestatem eius coepisse a. 198 colligitur ex titulis ei et patri communibus, ut VI 1033, 1035, 1259 dipl. mil. III p. 890, aliis; patri acquiperatur iam in titulo scripto mense Mai. 198, VIII 2465. — Togam virilem sumpsit in Syria, simul consul designatur; consulatum statim iniiit in Syria vit. *Sev.* 16, 8. Consul ord. a. 202 cum patre tertium fasti. Eodem anno uxorem duxit Fulviam Plautillam Dio 76, 1, vit. *Sev.* 14, 8, Herod. 3, 10, 5, 7. Archiereus Byzantium nummi ap. Mionnet I p. 380 n. 118, suppl. II p. 254 seq. n. 298, 304, 312, 340, 343 (maritus iam Plautillae I p. 380, 118, suppl. II p. 360, 343), quibus interventu suo iura vetusta restituerat vit. 1, 7 (cf. *Herm.* 25, 1890 p. 159 not. 2, Pick Wiener num. Zeitschr. 27 p. 52). — Consul II ord. a. 205 cum P. Septimio Geta fratre fasti. — Consul III ord. a. 208 cum fratre iterum fasti. — Post mortem patris imperator cum fratre Dio 77, 1, Herod. 3, 15, post huius caedem (cf. sub fratre) imperator solus Eutrop. 8, 20. Consul IIII ord. a. 213 cum D. Caelio Balbino iterum fasti. Occisus a. 217 cum iter faceret Edessa Carras Dio 78, 5, vit. *Carac.* 6, 6, Vict. epit. 21, Oros. 7, 18, 2, Syncell. p. 672, Hieronym. chron. ad a. 2233, prope Carras Herod. 4, 13, excessit inter Edessam et Carras chronographus anni 354 (ap. Momms. chron. min. I p. 147), apud Edessam Eutrop. 8, 20, d. 8 Apr. Dio 78, 5 (d. 6 Apr. vit. *Carac.* 6, 6).

Post mortem ab aliis dictus nomine priore Bassianus *Dio* 78, 9, ab aliis nomine gladiatoris cuiusdam Tarautas *Dio* 78, 9 *cf.* 10, 13, 17, 18, 21, 23, 27, 28 [Taras *Zonar.* 12, 13], ab aliis a vestimento quod populo dederat (quo usus erat *Dio* 78, 3) Caracallus (*sic vit. Sev., vit. Carac., Dio*) vel Caracalla *vit. Sev.* 21, 11, *vit. Carac.* 9, 9, *Dio* 78, 9 [Zonar. 12, 13], *Vict. Caes.* 21, *epit.* 21, *Hieronym. chron. ad a.* 2229 (Caracalla *Eutrop.* 8, 20, *Vict. Caes.* 21, *epit.* 21, 23, *Hieronym. chron. ad a.* 2229, 2235, *Oros.* 7, 18).

— C. IVLIVS SEPT(IMIVS) CASTIVS.

322 L. SEPTIMIUS FLA. . . . consul suff. a. 183 cum T. Pactumeio Magno *act. Arv.*

323 Septimius Flaccus, cum exercitu a Garama profectus, post iter trium mensium ad Aethiopes pervenit *Marinus ap. Ptolem. geogr.* 1, 8, 4, 6.

324 Q. Septimius Florens Tertullianus (Tertullianus *ipse de sc. de bapt. c.* 20 *fin.*, Septimius Tertullianus *ipse de virgin. vel. fin. et Lactantius inst.* 5, 1, 23, *Hieronymus ep.* 64, 23 *ad Fabiolam, commentar. in Abdiam prophetam prolog.*; quattuor nomina in codicibus operum eius sed recentioribus tantum, in antiquioribus, teste *Wissowa*, solum Tertulliani nomen est, nisi quod in apologetici codice *Parisiaco* 1623 *sacc. X subscriptum est* Quinti Tertulliani). Afer *Hieronymus de vir. ill.* 53, *chron. ad a.* 2224, *Carthaginensis Optatus de schism. Don.* 1, 9, *Hieronymus de vir. ill.* 1, c. (*Afra origo passim ex scriptis eius apparet, Carthaginensis fortasse indicatur apolog. c.* 9). Centurionis proconsularis filius *Hieron. vir. ill.* 1, c. (*sed vide ne hoc fluxerit ex male intellecto loco apologetici c.* 9). Vir legum Romanarum peritus (τοῖς Ῥωμαίων νόμοις ἱκριβοκῶς ἀνὴρ), τὰ τε ἄλλα ἐνδοξος, καὶ τῶν μαλιστα ἐπὶ Ῥώμης λαμπρῶν *Euseb. hist. eccles.* 2, 2, 4. Fortasse igitur non diversus Tertullianus iuris auctor, recentior Pomponio *Dig.* 29, 2, 30, 6, antiquior Ulpiano, in cuius libris ad Sabinum citatur *Dig.* 28, 5, 3, 2, 29, 2, 30, 6, 38, 17, 2, 44, qui scripsit quaestionum libros octo *Dig. ind. Flor. et I.* 3, 27, 41, 2, 28 *cf.* 29, 2, 30, 6, item de castrensi peculio librum singularem *Dig. ind. Flor. et I.* 29, 1, 23, 33, 49, 17, 4; *cod. Iust.* 5, 70, 7, 1° (*locus Dig.* 49, 17, 4 non video cur non scriptus esse possit sub M. Aurelio vel sub Commodō; nam sine causa ut puto statuit *Fitting das castrens Peculium [Hal. 1871]* p. 36, a Severo demum institutum esse ut peculio castrensi cederent ea quae euntibus in militiam a parentibus donata essent).

Presbyter, et paullo post presbyter ecclesiae *Hier. de vir. ill.* 1, c. 'Sub Severo principe et Antonino Caracalla maxime floruit, multaque scripsit volumina' *ib.* Libros ad nationes scripsit post victoriam Severi de Clodio Albino (Febr. 197), sed non multo post *ad nat.* 1, 17, eodem fere tempore apologeticum adversus gentes *apol. c.* 35 (*bello Parthico commoto ut puto vel certe imminente, ib. c.* 37; *vindemiae mentio c.* 36 non ad anni tempus spectat), librorum adversus Marcionem

qui extant primum a. 207 *adv. Marc. 1, 15*, librum de pallio tribus Augustis imperantibus, i. e. a. 208—211 *de pallio 2*, adversus Scapulam post mortem Severi *ad Scap. c. 4* (fortasse, ut coniecit Schmidt, anno 212/3, cf. supra sub *Scapula Tertullo*); librum de pudicitia constat scriptum esse postquam Callistus urbis Romae episcopus in disciplina ecclesiastica quaedam novavit, i. e. non ante annum 217, *de pudic. 1* (cf. Hippolyt. haer. ref. 9, 12 p. 458 ed. Duncker). Etiam aliorum scriptorum Tertulliani tempora definire studuerunt multi, in his Nöldchen die *Abfassungszeit der Schriften Tertullians* (ap. Gebhardt et Harnack *Texte u. Untersuchungen V 2*, 1888). 'Fertur vixisse ad decrepitam aetatem' Hier. *de vir. ill. l. c. De scriptis Tertulliani tam extantibus quam deperditis* cf. Harnack *Gesch. der altchr. Lit. I p. 667 seq.*, "Tertullian in d. *Litt. d. alt. Kirche*", *act. acad. Berol. 1895 p. 541 seq.* — Tertulliani scripta lectitavit Cyprianus Hieron. *l. c.* (cf. Harnack *act. acad. l. c. p. 562*), citat primus Lactantius *inst. 5, 1, 23. 5, 4, 3.*

- 325 L. SEPTIMIUS GETA = L. vel P. SEPTIMIUS GETA CAESAR = IMP. CAES. P. SEPTIMIUS GETA AVGVSTVS. L. Septimii Severi et Iuliae Domnae filius minor *vit. Sever. 16, 4. 20, 2, vit. Get. 1, 5. 3, 1, Dio 77, 2*, natus Romae *vit. Sever. 4, 2* (Mediolani *vit. Get. 3, 1*), anno 189 (quippe qui vixerit annos XXII menses novem) *Dio 77, 2* (Zonar. 12, 12), 'Severo et Vitellio consulibus' *vit. Get. 3, 1, d. 27 Mai. ib.* Geta dictus vel ab avo paterno *vit. Get. 2, 1, Victor Caes. 20, 32* vel a patruo *vit. l. c.* — Geta scriptores; L. Septimius Geta nummi in urbe cusi non multi, antiquiores omnes anno 205 (Cohen ed. 2 t. 4 p. 258 n. 43—49, p. 273 n. 187. 188. 192—194), praeterea L. praenomen agnatum est in titulis III 218. III S. 10616. VI 227. VIII 9828. 10337. 10362 anno 205 utique antiquioribus, dicitur lectum esse arch. ep. Mitth. 10, 1896 p. 243, item *ib.* 8, 1884 p. 29. 30, sed vix recte cf. III S. 7603. 7604; P. Septimius Geta nummi plerique, item papyri, item tituli non pauci, in his X 1585. XIV 1982, *CIAtt. III 633, Bull. inst. arch. 1884 p. 11* nulla rasura templati. (Praenomina L. P. coniuncta dicuntur esse vel fuisse in t. Dacico III 1174, sed vix recte, ut observavit editor l. c., item in nummis quibusdam Neocaesareae Ponti ap. Eckhel 7, 235, sed in simili nummo ap. Mionnet II p. 353 n. 1126, non A. Π. ΣΕΠΤ., lectum est, sed d. Π. ΣΕΠΤ., in alio simili *ib.* n. 1127 Π. Α. ΣΕΠΤ.; in nummo Gytheatium, quem ex Pellerinio citat Eckhel l. c., omnino non fuit Αου. Π. Γέτας, sed Αου. ΣΕΠ. Γέτας, ut Mionnet II p. 227 n. 86. 87, suppl. IV p. 233 n. 71—75, *Brit. Mus. cat. Peloponn. p. 134.* — Severus Geta t. Africani VIII S. 14395. 14457. 14793 (in papyris *Berol. n. 45. 63. 216* primum lectum est Πόπλιος Σεπτίμιος Γέτας Καίσαρ Σεουήρος, sed secundis curis Καίσαρ Σεβατός, cf. *Urk. aus d. k. Mus. I Add. p. 354. 355. 358.*) — De Antonini cognomine v. infra.

Post Parthicum bellum, Bassiano fratre partice imperii appellato, ipse Caesaris nomen accepit *vit. Get. 5, 3; vit. Sev. 16, 4* (eodem

tempore etiam Antoninus appellatus *ib.*, 'ut quidam tradunt' *vit. Get. 5, 3*, 'ut plerique in litteras tradunt' *vit. Sev. 16, 4*, *cf. vit. Sev. 10, 5*, *vit. Gcl. 1, 6*; *inde* Geta Antoninus vel Antoninus Geta *vit. Get. 1, 1, 2, 2* et praeterea in inscriptione et subscriptione *cf. vit. Macrin. 3, 4*, Antonini ipse et frater *vit. Sev. 23, 3*, *vit. Carac. 8, 3*, *vit. Get. 1, 6*; rectius Getam multi Antoninum negant dictum *vit. Diad. 6, 9*. — L. (*inde ab anno 205 P.*, *cf. supra*) Septimius Geta Caesar nummi, tituli.

Togam virilem sumpsit (*eodem ut videtur anno quo frater uxorem duxit*, *i. e. a. 202*) *vit. Sev. 14, 8*. Consul ord. a. 205 cum fratre iterum fasti. Consul iterum ord. a. 208 cum fratre tertium fasti.

Imp. P. Septimius Geta Aug. XIV 1982, imp. Caes. P. Septimius Geta Pius Augustus *Brambach 1432*, imp. Caesar P. Septimius Geta, tr. p. II V 4377, imp. Caes. P. Septimius Geta Pius Aug. tr. p. vel tr. p. II vel III vel IIII nummi *ap. Eckhel 7, 230 seq. Getam, qui caesus esse videtur incunte anno 212, cf. infra, patri et fratri aequiperatum esse anno p. Chr. 209 vel fortasse mense Dec. a. 208, apparet ex nummis qui docent ab eo quartum annum tribuniciae potestatis inchoatum tantum esse, extant enim nummi cum tribunicia potestate eius quarta pauci (Cohen ed. 2 IV p. 275 n. 204, p. 276 n. 212), cum quinta nulli, cum tertia multi (Cohen l. c. p. 258 n. 50-259 n. 62, p. 269 n. 149-270 n. 155, p. 274 n. 197-203); cf. Eckhel 8, 427. Certe per partem anni 208 tribunicia potestate nondum eum praeditum fuisse ostendit diploma militis eo anno datum a solis Severo et Antonino (III p. 890 = V 4055), item VIII S. 17727. Augustus, Caesar Augustus dicitur etiam ante annum 208 in titulis provincialibus III S. 7604, VIII 6. 9035 *ect.*, item in papyris Aegyptiacis *Urkunden aus den königl. Museen zu Berlin n. 45 (cf. add.), 63 (cf. add.), 216 (cf. add.), 220, 345, 382, sed ita ut patre et fratre inferiorem fuisse adpareat. Etiam mense Ian. 209 non plene aequiperatur cum patre et fratre in papyro Aegyptiaca Urkunden aus den königl. Museen zu Berlin n. 2. Decretum Atheniensium, cum nuntiatum esset Getam a Severo et Caracalla adsumptum esse [πρὸς τὴν τῆς] αὐτοκράτορος ἀρχῆς ἱστῆρίαν, CIAtt. 10 (decretum factum mensis Posideonis die ut videtur tricesimo, qui dies, si fides Plutarcho Caes. 8, 19, incidit in mensem Ianuarium, quo sane potest Athenas pervenisse mentius de tribunicia potestate d. 10 mensis Dec. qui praecedebat a Geta adsumpta; ceterum diem prytaniae et diem mensis huic decreto praescriptos quadrare tantum in annum Atheniensem 209/210, non in annum 208/209, contendit Ad. Schmidt Handb. d. gr. Chronologie p. 742). A patre moriente (d. 4. Febr. 211) pari imperio cum fratre relictus *vit. Sev. 20, 1 cf. 23, 6, vit. Carac. 2, 7, Getae 6, 1*, a patre successor imperii una cum fratre relictus *Eutrop. 8, 19, Zosim. 1, 9*. A fratre, qui ei insidias tetenderat iam Saturnalibus (a. 211) *Dio 77, 2*, occisus in Palatio *ib.*, *vit. Carac. 2, 4, Herodian. 4, 4, Zosim. 1, 9*, hostis**

publicus iudicatus confestim perit *Eutrop.* 8, 19 (a. 212, mense Febr., si vere novem menses vixit ultra vicesimum alterum annum, *Dio* l. c., et si vere natalis eius fuit d. 27 Mai., cf. *supra*; fortasse d. 19 Febr., quo die pro salute Caracallae in Aegypto sacrificatum esse docet papyrus ap. *Wilcken Hern.* 20 p. 434 cf. p. 465). Imperavit menses X d. XII *chronogr. a.* 354, ap. *Momms. chron. miu.* I p. 147, quod ducit ad d. 16 Dec. a. 211.

- 326 P. SEPTIMIUS GETA. *Tituli, Cretensis CIG.* 2591 (1); *Dacici III* 905 (2). *III S.* 7794 (3); *Siccensis VIII S.* 15856 (4). *Tria nomina in t.* 1-4, item in *mentione consulatus VI* 220 (Septimius Geta *VIII* 2655, item in *fastis Graecis*, Sept. Geta *III* 5802, praeterea Geta [vel Zeta]).

Frater imp. L. Septimii Severi *Dio* 76, 2; *vit. Severi* 8, 10, 10, 3, 14, 10; cf. *t.* 3, 4. Quaestor pro pr. provinciae Cretae et Cyrenarum *t.* 1. Consul suff. a. inc. Provinciam (*Daciam ut videtur, quam certe rexit a. 195, cf. infra*) regebat a. 193, eum frater ad imperium evectus est; ei occurrit Romam relinquenti, maiora sperans, sed in provinciam redire iussus est *vit. Sever.* 8, 10. Legatus pro pr. trium Daciarum *t.* 2, 3 (iam anno 193 ut videtur, cf. *supra*), a. 195 *t.* 2. Ut eum a spe imperii, quam conceperat, summooveret, Severus filium suum maiorem Caesarem appellavit *vit. Sev.* 10, 3. Consul iterum *t.* 4, ord. a. 203 cum C. Fulvio Plautiano *fasti*. Moriens fratri indicat Plautiani scelera *Dio* 76, 2. A fratre elatus (funero publico?) *vit. Sever.* 14, 10, statua in foro honoratus *Dio* l. c. *Errore nomen crasum vel rasura temptatum (anno scilicet 212), in mentionibus consulatus III* 5802. *VI* 220. *VIII* 2557. *[XIV 328]. (Vix ad hunc pertinet t. Anconitanus IX 5899.)*

- 327 P. Septimius Geta *fastula plumbea rep. ad viam Cassiam, XVII* mill. ab urbe, *V* mill. a Veiiis, *XI* 3816. Fortasse is qui praecedit; sed potest cogitari etiam de alio antiquiore eiusdem nominis ex eadem familia, praesertim cum Septimius Severus ex eadem familia praedium habuerit in agro Veiente (*infra* n. 345.)

- 328 P. Septimius Geta, L. f. (*tria nomina et praenomen patris ex t. Cirtensi*; Geta *vit. Sever.* 1, 2 cf. *vit. Get.* 2, 1, *Victor Caes.* 20, 32), pater L. Septimii Severi Augusti imperatoris *t. Cirtensis VIII S.* 19493; *vita Severi* 1, 2 (item pater P. Septimii Getae eius qui praecedit, cf. *sub hoc*). 'De eius vita et moribus in vita Severi Marius Maximus primo septenario satis copiose rettulit' *vit. Getae* 2, 1. Maritus Fulviae Piaae *vit. Severi* 1, 2. Mortuus in Africa, Severo filio quaestore *vit. Severi* 2, 3.

- 329 SEPTIMIUS HAERANES (Ἀιράννης), Odaenathi filius, ὁ λαμπρότατος συγκλητικός, princeps Palmyrenorum (ἑταρχος Παλμυρηῶν *Graece*, 'caput Palmyrae' *Syriace*), statua honoratus Palmyrae a milite quodam legionis tertiae Cyrenaicae, a. 251 mense Oct. *t. Palmgrenus ap. Waddington* n. 2600 cum versione *Syriaca ap. de Vogüé* n. 22 (cum *add.* p. 153). Filium fuisse putat *Waddington Septimii Odaenathi infra*

n. 338 (*Odaenathi senioris*), fratrem maiorem Odaenathi mariti Zenobiae; contra Mommsen Rocm. Gesch. V p. 427 not. 3 statuit eum fuisse patrem Odaenathi iunioris.

- 330 Septimius Heraclitus, praefectus Aegypti (6 λαμπρότατος ἡγεμόν) anno 215 papyrus Aegyptiaca ap. Wilcken Herm. 20, 1885 p. 436 cf. p. 469 [= aeg. Urk. aus d. k. Mus. n. 36.2 p. VII]. Cf. supra sub Heraclito (H 62).

— Antonius Septimius Heraclitus.

- 331 Septimius Honoratus (nomen restitutum quattuor apographorum ope) procurator Augustorum duorum et Caesaris (Severi, Caracallae, Getae) XII 2491 (in Sabaudia).

- 332 L. Septimius Leon[t]icus (traditur Leoniicus), egregius vir, procurator Sardiniae sub Claudio Gothico *miliarius Sardus eph. ep. 8, 745 = Notizie degli scavi 1891 p. 213.*

- 333 (L. Septimius) Macer (praenomen ex t. Cirtensi filii VIII S. 19493), L. Septimii Severi imperatoris avus maternus (immo paternus; nam alterum avum Septimii Severi, Fulvium Pium, quem paternum fuisse traditur, ex nomine ipsius apparet fuisse maternum, patrem Fulviae Piae, matris Septimii Severi; pater igitur P. Septimii Getae) vit. Severi 1, 2.

- 334 Septimius Macro, epistrategus (Theaidos) n. 151 t. extans in Oasi Thebarum CIG. 4955, correxit Schuecinfurth in Petermanni geogr. Mittheilungen 1875 p. 392.

- 335 L. SEPTIMIUS MANNVS clarissimus vir, (statua) honoratus a concilio provinciae Hispaniae citerioris t. Tarraconensis II 4127. Fortasse oriundus ex regia stirpe Osroenorum, cf. supra M 128 fin.

- 336 .. [S]ept(imius) Maria[nus], L. f., procurator ut videtur complurium provinciarum aliisque muneribus equestribus functus (post alia fortasse [proc. vice leg. pro pr. Pont.] fragmentum tituli urbani VI 1630 perexiguum.

- 337 Septimius Nif[er]inus (Nier- eph. 8, 796, Neer- ib. 775), vir egregius (sic 775, vir perfectissimus 796), procurator Sardiniae sub Aurcliano *miliarii Sardi eph. ep. 8, 775. 796.*

- 338 SEPTIMIUS ODAENATHVS ὁ λαμπρότατος συνκλητικός, Haeranis f., Vaballathi nepos, Nasori pronepos, sepulcrum sibi fecit Palmyrae et filii et nepotibus t. Palmyrenus CIG. 4507 = Waddington n. 2621 (cum versione Syriaca ap. de Vogüé n. 21). Iudice Waddingtonio (ad n. 2600) pater Odaenathi qui sequitur (nam eum filium Odaenathi fuisse videtur tradi in excerptis post Dionem, cf. infra); nec diversus Odaenathus pater Septimii Haeranis, principis Palmyrenorum anno 251 (supra n. 329). Occisus a Rufino quodam exc. post Dionem (Dio ed. Dind. 5 p. 224). — Regulum quendam Arabum eiusdem vel similis nominis, quem auctores nescio qui Arabes tradunt fuisse amicum et socium populi Romani, item partium quarundam Syriae et Mesopotamiae dominum (cf. Caussin de Perceval essai sur l'histoire des

Arabes avant l'islamisme 2, 190 seq.), fuerunt qui non diversum putaverint ab hoc Septimio Odaenatho vel ab eius filio, sed vix recte, cf. de Vogüé *Syrie centrale* p. 35 et Waddington ad inscr. 2308, qui ad regnum illius referri posse putat inscriptionem sepulcri in Aurantide extantis: 'Οδαίνατος Ἀννίλου τῆν στῆλην Χαμ ράτη τῆ αὐτοῦ γυναικί (ib. n. 2320; de Vogüé p. 89), nescio quam recte.

- 339 SEPTIMIVS ODAENATHVS. Tituli Palmyreni: Graecus ap. Waddington 2602 cum versione Syriaca (Aramaica) ap. de Vogüé n. 23, positus mense Apr. 258 (1); Syriace tantum scriptus, ap. de Vogüé n. 28, positus ei post mortem mense Aug. 271 (2).

'Οδαίνατος cognomen scriptum est in t. Palmyrenis ap. Waddington 2600. 2621 spectantibus ad eiusdem familiae homines (in ipsius t. 1 cognomen extat Syriace tantum), item in codice Vaticano Zosimi uno loco (altero 'Οδαίνατος), idemque ex codicibus sine dubio editur ap. Libanium ep. 925. 998, cf. praeterea infra sub Septimia Palaviniana Balbilla Odaenathiana; 'Οδαίνατος Graeci codices plerique ('Οδαίνατος editur ap. Syncellum et Zonaram), 'Οδονάθης Procop. bell. Pers. 2, 5, Odenatus codices Latini paene constanter (Olinatus codex unicus Polemii Silvii); Έναθος Malalas. — Gentilicium innouit ex t. 1. 2.

Palmyrenus, cuius iam maiores ab imperatoribus honoribus affecti erant Zosim. 1, 39. Odaenathi filius excerpta post Dionem, ap. Müller fr. hist. Gr. 4 p. 195, 7 = Dio ed. Dindorf 5 p. 224, nam vix dubium quin hic intellegendus sit Odaenathus iunior, qui interfectorem patris, Odaenathi senioris, Rufinum quendam, coram Gallieno accusasse narratur ex c. l. c. (ita iam Borghesius opp. 3, 253), quamquam in hac narratione sunt quae offendunt (Waddington ad n. 2600 coniecit erratum esse in nomine imperatoris, nam Odaenathi patrem iam ante Gallieni imperium videri occisum, et pro Gallieno intellegendum Trebonianum Gallum). Patrem hunc Odaenathum Waddington (ad n. 2600) putat Septimum Odaenathum qui praecessit; eundem autem fuisse Odaenathum patrem Septimii Haeranis principis Palmyrenorum anno 251 (supra n. 329), ut Odaenathus iunior Haerani fratri maiori in principatu Palmyrae successerit post id tempus. Aliter Moumsenus (RG. V p. 427 not. 1), qui Septimum Haerancem Odaenathi patrem putat. — Decurio Palmyrenus Ruf. Festus 23, Hieronymus ad a. Abr. 2282. 'Ο λαμπρότατος ὑπαρχός (supplementum certum ex versione Syriaca) t. 1 (mense Aug. 258). — Rex Saracenorum (βασιλεὺς Σαρακηνῶν βαρβάρων) Malalas l. XII p. 297. 298 ed. Bonn.

Persis, qui capto Valeriano in provincias Romanas intruperant, 'collecta Syrorum agrestium manu' restitit Ruf. Festus l. c. cf. Hieronymus l. c., Orosius 7, 22, 12; Persae et terra Romana redeuntes in regione Euphratensi aggressus, multos ex iis cecidit Syncellus p. 716; Zonaras 12, 23; cf. Malalas l. XII p. 297 Bonn. Saporis thesauros et concubinas cepit vit. Valeriani 4; eius atque Ballistae timore Sapor in

regnum suum ocius se recepit *vit. Valeriani l. c.* Ob has res bene gestas στρατιγός τῆς ἑώρα a Gallieno appellatus *Syncellus p. 716; Zonar. 12, 23 (idem iterum narratur a Zonara 12, 24 post victoriam de Quietō); vere videtur appellatus esse in Oriente στρατιγός Ῥωμαίων, cf. infra.* Iussu Gallieni *Zonar. 12, 24*, 'quasi Gallieni partes vindicaret' *trig. tyr. 14*, contra Quietum et Ballistam profectus *vit. Gallien. 3, 1, Zonar. 12, 24*, eos Hemesae obsedit *exc. post Dionem (Dio ed. Dindorf 5 p. 225); Zonaras l. c.*, et Ballistam interfecit *Zonar.*; Quietus ab Hemesenis occisus *vit. Gallien. 3, Zonar. l. c.* (utrumque interfecit *trig. tyr. 14, 1*; Quietō occiso Ballistae veniam dedit *trig. tyr. 15, 4. 18, 1 cf. vit. Gallien. 3*). 'Totius prope igitur Orientis factus est imperator' *vit. Gallien. 3, 3*. 'Odaenathus rex Palmyrenorum obtinuit totius orientis imperium' *vit. Gallien. 10, 1; cf. ib. 1, 1; trig. tyr. 15, 1*. 'Inter haec, quasi Gallieni partes ageret, cuncta eidem nuntiare ex veritate faciebat' *vit. Gallien. 3, 5*. Adsumpto nomine regali cum uxore et filii contra Persas profectus *trig. tyr. 15, 2*, statim bellum Persis indixit *vit. Gallieni 10, 2 (sub anno 264)*. Nisibim et Carrhas occupavit *vit. Gallien. 10, 3 cf. 12, 1, trig. tyr. 15, 3* (Nisibim vi cepit et diruit *Zos. 1, 39*), Mesopotamiam recepit *Eutrop. 9, 10 (inde Oros. 7, 22, 12), trig. tyr. 15, 3 cf. vit. Gallien. 12, 1*. Ctesiphontem usque penetravit *vit. Gallien. 10, 6. 12, 1, trig. tyr. 15, 4. 30, 6, Eutrop. 9, 10, Ruf. Festus 23, Hieronymus l. c., Oros. l. c.*, bis Ctesiphontem usque processit *Zosim. 1, 39*; Ctesiphontem obsidione ad deditionem coegit (πολιορκία παρατηρούμενος) *Syncellus p. 716 ed. Bonn*. Captos satrapas Gallieno misit *vit. Gallien. 10, 4*. Memorantur res gestae Odaenathi contra Persas *Libanius ep. 925, Procop. bell. Pers. 2, 5, Agath. 4, 24*. (Dona Sapori misit et litteras excusatorias; quae a Sapore repudiantur *Petrus Patric. fr. 10, ap. Müller fr. h. Graec. IV p. 187*). Post reditum de Perside cum ipso filius eius Herodes imperator appellatus *trig. tyr. 15, 5*. A. 265 Gallienus certior factus de rebus ab Odaenathō gestis, participato imperio Augustum eum vocavit eiusque monetam, qua Persas captos traheret, cudi iussit *vit. Gallien. 12, 1. Sed neque tales nummi extant neque ulli alii cum nomine Odaenathi (cf. Sallet die Fürsten von Palmyra p. 8), unde apparet Odaenathum ab Augusti et honoribus et vocabulo abstinuisse. Vere videtur appellari voluisse βασιλεύς, ἀποκράτωρ, στρατιγός Ῥωμαίων, quibus appellationibus post mortem eius filius quem parvulum reliquit usus est (cf. infra sub Septimio Vaballatho). Post mortem a suis appellatus 'rex regum' t. 2. — Occisus ab alio quodam Odaenathō *Syncell. p. 717*, occisus inter epulas a fratris (vel sororis) filio *Zonar. 12, 24*, qui et ipse mox interfectus *Syncell., Zonar.*; periit Emesae per insidias, cum diem festum aliquem ageret *Zosim. 1, 39*; interemptus insidiis consobrini sui *vit. Gallien. 13, 1*, a consobrino suo Maeonio *trig. tyr. 15, 5. 17 (Mommsenus R. G. V p. 436**

not. 2 hunc putat Odaenathum seniozem, quem a Rufino quodam occisum esse narrat excerpta post Dionem). — A Gallieno bello superatus et occisus *Malalas* l. XII p. 298 Bonn. — Occisus videtur inter 29 Aug. 266 et 28 Aug. 267, si quidem eius filius ab eo tempore annos potestatis numerabat (cf. infra sub Septimio Vaballatho). Uxor: Zenobia (v. infra sub Septimia Zenobia). Filii, ex priore uxore Herodes trig. tyr. 15, 2. 16. 17, qui cum ipso interemptus est trig. tyr. 15, 5, vit. Gallieni 13, 1 (cum Odaenatho maiorem filiorum eius interemptum esse narrat etiam Zonaras 12, 24), ex Zenobia Herennianus et Timolaus trig. tyr. 15, 2. 17, 2. 24, 4. 30, 2, quos parvulos reliquit vit. Gallieni 13, 2, trig. tyr. 27. 28: eorum nomine Zenobia imperium tenuit trig. tyr. 27. 30, 2; verum vit. Aurelianus 38 narratur non Herenniani et Timolai, sed Vaballathi filii sui nomine imperium gestum esse a Zenobia, idque confirmatur nummis et inscriptionibus (cf. infra sub Septimio Vaballatho), ut dubitari possit, num Herennianus et Timolaus unquam extiterint. Memoratur Polem. Silv. laterc. imp. (ap. Momms. chr. min. I p. 521). Ex posteris eius Eusebius, quem Anatolio commendavit Libanius ep. 925; ab hoc Eusebio Ὀδαθάθου τὸν λόγον, Λογγίνου δὲ ὁ λόγος, petivit Libanius ep. 998 (videtur igitur Longinus panegyricum scripsisse in Odaenathum).

- 340 T. SEPTIMIUS SABINVS (sic VI 26258, .. Septimius [S]abinus Bull. com., T. Septimius Sabinus Plin.), aedilis curulis t. urbanus Bull. comunale 1885 p. 100 n. 1018; alius t. urbanus, quem memorat Plinius h. n. 34, 93. Eiusdem ut videtur servi et liberti, VI 26258. Videtur vixisse circa tempora Augusti, viz postea.
- 341 Septimius Serenus (sic Marius Victorinus Gr. Lat. ed. Keil 6 p. 122, 5, Septimius Terentianus Maurus v. 1891 et alibi, sed tamen oratione procedente v. 1991 Serenus; praeterea Serenus), qui scripsit opuscula ruralia (opuscula Terentianus v. 1891, item Nonius passim, 'ruris opuscula' Terentianus v. 1975, ruralia Nonius p. 212, 23), citatus a Terentiano Mauro, Servio, Nonio, aliis. Reliquias composuit Bachrens fragm. poet. Rom. p. 384 seq. Scripsit paulo ante Terentianum Maurum Trentian. Maur. v. 1891 cf. 1973.
- 342 (SEPTIMIUS) SEVERVS, patruus magnus (sic ex emendatione probabili Madvigii) L. Septimii Severi qui imperavit, consularis vit. Severi 1, 2. Fortasse idem qui sequitur.
- 343 SEPTIMIUS SEVERVS adfinis Septimii Severi qui imperavit, bis iam consularis, cum huic latum clavum impetraret a Marco vit. Sev. 1, 5. Fortasse hic . . . Severus (gentilicium perit) consul suffectus cum L. Iulio Severo mense Dec. a. 155 act. Arr.
- 344 (SEPTIMIUS) SEVERVS Caracallae patruelis (ἀνεψιός), ab eo occisus post mortem Getae Herodian. 4, 6, 3. Cf. supra sub Septimio Afro.
- 345 Septimius Severus, amicus Statii, ad quem hic dedit carmen silv. 4, 5. Eques Romanus silv. 4, praef. cf. 4, 5, 42. Natus Lepti (magna)

in Africa *silv.* 4, 5, 29, sed puor in Italiam translatus *ib.* v. 37 *seq.* Condiscipulus (Vitorii) Marcelli *silv.* 4 *praef.* Causas agit *silv.* 4, 5, 49 *cf.* 3. Villas habet in agro Veiente v. 55 (*hanc a patre ut videtur acceptam*), item Curibus, item in agro Hernico v. 56. Plane incertum num hic Severus, amicus Martialis, qui ipse carmina faciebat *Martial.* 11, 57 (*cf. infra sub Severo*). Fortasse hic C. Septimius Severus, C. f., tribu Pup., patronus municipii XIV 3004 (*Praeneste*).

- 346 L. SEPTIMIUS SEVERVS = IMP. CAESAR L. SEPTIMIUS SEVERVS PERTINAX AVGVSTVS. Natus Lepti *vit. Ser.* 1, 2, *Eutrop.* 8, 18, *Victor Caes.* 20, 19 *epit.* 20, 8 (*originem Leptitanam videtur significare etiam Philostratus vit. soph.* 2, 20, 2, locus tamen fortasse corruptus; Afor *Herodian.* 2, 9, 2, *Ruf. Festus* 21), patro P. Septimio Geta VIII S. 19493, *vit.* 1, 2, matro Fulvia Pia *vit. l. c.*, anno 146 *vit.* 1, 3 (*annum 195 indicat Dio* 76, 17 [*Zonar.* 12, 10], *item Victor epit.* 20, *annum 122 vit. Sever.* 22, 1, *vit. Pescenn. Nigri* 5, 1, *cf. Eutrop.* 8, 19: decessit admodum senex), d. III idus Apr. *Dio* 76, 17; *papyrus ap. Wülcken Herm.* 20, 1885 p. 439 *cf. p.* 473; *fasti Philocaliani et Silviani (CIL. I ed. 2 p.* 255, 262, 263 *cf. p.* 301); *cf. Dio* 78, 11, 17; *qui dies confirmatur titulis sub imperio eius eo ipso die dedicatis XI 1322. XIV 168. 169, ut observavit Hirschfeld Wiener Studien f. class. Phil.* 1884 p. 120 (VI idus Apr. *vit.* 1, 3, *minus recte*). — Octavo decimo anno publice declamavit *vit.* 1, 5. Postea studiorum causa Romam venit. latum clavum a divo Marco petit et accepit, favente sibi Septimio Severo adfina suo, bis iam consulari *vit.* 1, 5.

Advocatus fisci *Eutrop.* 8, 18, *Vict. Caes.* 20, 30, *vit. Carac.* 8, 3, *vit. Get.* 2, 4, factus a M. Aurelio Viet. *l. c.*, ab Antonino Pio *vit. Get. l. c.* Sub (Q. Cervidio) Scaevola profossus cum (Aemilio) Papiniano, qui ei in advocazione fisci successit *vit. Carac. l. c.* (*de quo loco cf. Mommsen Herm.* 25, 288). 'Primo litteris, deinde imbutus foro' *Vict. Caes.* 20. Post advocacionem fisci tribunus militaris *Eutrop. l. c.* (*sed tribunatum omissum esse a Severo narrat vita* 2, 3, *cf. infra*). Tota haec narratio de advocacione fisci Severi suspecta, quippe ignota ei scriptori, qui inventutem Severi accurate enarravit *vit. Sever. 1 seq.*

'Juventam plenam furorum, nonnumquam et criminum habuit; adulterii causam dixit absolutusque est a Iuliano proconsole' *vit.* 2, 1 (*videtur significari Iulianus aliquis proconsul Africae, in qua provincia Severus adolescentiam egisse putandus est; non recte autem additur vit. l. c. ad Iuliani nomen 'cui et in proconsulatu successit et in consulatu collega fuit et in imperio item successit'; nam Didius Iulianus, cui Severus in imperio successit, proconsul Africae fuit multo postea, neque ei successit Severus in proconsulatu neque huius neque ullius Iuliani collega fuit in consulatu; ipse Didius Iulianus Pertinacis collega fuerat in consulatu et successor in proconsulatu, quod*

falso translatum in Septimium Severum et Didium Iulianum). *Hirschfeld Wiener Studien* 6, 1884 p. 123 coniecit *Severum absolutum esse a Didio Iuliano praetore*.

‘Quaesturam diligenter egit omisso tribunatu [omnis sortibus natu traditur; emendavit *Hirschfeld Herm.* 3, 230] militari’ *vit.* 2, 3 (tribunus militaris *Eutrop.* 8, 18, *sed cf. supra*). Post quaesturam sorte Baeticam accepit atque inde Africam petit, ut mortuo patre rem domesticam componeret; sed dum in Africa est, pro Baetica ei Sardinia attributa est, quod Baeticam Mauri populabantur; quaestor igitur provinciae Sardiniae *vit.* 2, 3–5 (*de duplici quaestura cf. Mommsen Staatsr.* II° p. 259 not. 2). Legatus proconsulis Africae *vit.* 2, 5. Tribunus plebis candidatus imp. M. Aurelii *vit.* 3, 1. — Uxorem duxit Pacciam Marcianam *vit.* 3, 2 *cf. VIII S.* 19494. *Ex hac ut videtur uxore pater duarum filiarum, quas princeps factus Probo et Actio (sed cf. Hirschfeld Herm.* 25, 276 not. 1) collocavit *vit.* 8, 1. — Praetor designatus a Marco non in candida, sed in competitorum grege, anno aetatis XXXII (a. 178) *vit.* 3, 3. In ipsa praetura in Hispaniam missus (*legatus iuridicus?*), ludos absens edidit *vit.* 3, 4. 5. Legatus legionis IIII Scythicae *vit.* 3, 6 (circa Massiliam *ib.*, circa Samosatam coniecit *Hirschfeld, cf. t. Samosatens.* III 6048, *it. Ant.* p. 186, *ubi leg.* IIII *scribendum*). ‘Post hoc Athenas petit studiorum sacrarumque causa et operum ac vetustatum’ *vit.* 3, 7. Legatus pro pr. provinciae Lugdunensis *vit.* 3, 8; *vit. Pescennii Nigri* 3, 3; *Dio* 74, 3. Amissa Marciana uxore Iuliam Domnam uxorem petiit e Syria et accepit interventu amicorum (*in Gallia ut videtur*); ex qua statim pater factus est (*Bassiani, qui natus est Lugduni a. 186 ut videtur, cf. sub Septimio Bassiano*) *vit.* 3, 9 (*legatus Lugdunensis videtur igitur fuisse circa a. 185–187*). A Gallis dilectus *vit.* 4, 1. (‘Dein Pannonias proconsulari imperio rexit’ *vit.* 4, 2 *male*). ‘Post hoc Siciliam proconsularem sorte meruit’ *vit. l. c.* ‘Suscepitque Romae alterum filium’ (*a. 189, cf. sub L. Septimio Geta*) *vita l. c.* ‘In Sicilia, quasi de imperio vel vates vel Chaldaeos consulisset, reus factus, sed a praefectis praetorio, quibus audiendus datus fuerat, absolutus’ *vit.* 4, 3. Consul designatus a Commodo ‘inter plurimos’ *vit.* 4, 4; unus e viginti quinque consulibus, quos in unum annum Cleander fecit *Dio* 72, 12; consul cum Apuleio (*scr. Atuleno*) Rufino *vit.* 4, 4 (*anno 189, viz postea, si vere hoc anno Cleander occisus est*). *Incertum an hic Severus sub quo consule natus Geta, mense Mai. 189, vit. Getae* 3; *nam non solum collega huius dicitur fuisse Vitellius, quod nomen corruptum potest esse ex Atuleno vel Apulcio, sed etiam si Severo filius natus esset in consulatu, scriptor, cui narrationem de vita Severi nondum principis debemus, putat id annotasset.*

‘Post consulatum anno ferme fuit otiosus’ *vit.* 4, 4. ‘Dein (Q. Aemilio) Laeto suffragante exercitui Germano praepositus’ *vit. l. c.* (*non Ger-*

maniae sed Pannoniae praepositum esse Severum ex mentione Carnunti apparet in ipsa vita paullo post 5, 1). Legatus (Pannoniae Dio 73, 14, legatus Pannoniae utriusque Herod. 2, 9, 2 (Pannonias rexit vit. 4, 2, ante proconsulatum Siciliae, cf. supra). (Legatus Syriae Victor Caes. 19 cf. vit. Did. Jul. 5, 2, errore). Vere videtur fuisse superioris tantum Pannoniae, legatus, cum tres tantum legiones habuerit (Dio 73, 14, 3) cf. Fuchs Geschichte des Kaisers L. Septimius Severus (Wien 1884) p. 8 seq.

'Ubi auditum est Commodum occisum, Iulianum autem cum odio cunctorum imperare', imperator consalutatus a militibus vit. 5, 1, Dio 73, 14, Herod. 2, 9, apud Carnuntum vit. l. c. (recte, ut ostendunt nummi, cf. Domaszewski d. Fahnen in röm. Heere p. 48 not. 1 x extr.), 'in Pannoniae Savaria' Victor epit. 19 (in Syria vit. Did. Jul. 5, 1, vit. Clod. Alb. 1, 1), mense April. vel Mai., non idibus Augustis, ut legitur vit. 5, 1. Pertinacem se vocari iussit vit. 7, 9; Herod. 2, 10; cf. Vict. Caes. 20. Imp. Caes. L. Septimius Severus Pertinax Augustus tituli, nummi. Consul II ord. a. 194 cum D. Clodio Septimio Albino Caesare II fasti. Divo Marco se in adoptionem dedit vit. 10, 6; Dio 75, 7, 76, 9 (id evenisse ante finem anni 195 ostendunt nummi ap. Eckhel 7, 173; cf. CIG. 2878) Eodem tempore Pius appellatus tituli (in his X 7272. CIG. 2878. 4563, fortasse etiam Lebas 3, 874 scripti ante finem anni 195; de nummis cf. Eckhel 7, 192). Consul III ord. a. 202 cum M. Aurelio Antonino Aug. filio fasti. Decessit anno 211 (anno imperii duodevicesimo vit. 19, 1, Dio 76, 17, chronographus anni 354, cct.) d. 4 Febr. Dio 76, 15, Eboraci in Britannia vit. 19, 1, Vict. Caes. 20, 27, Eutrop. 8, 19. — Vitam suam scripsit vit. 3, 2, 18, 5, Vict. Caes. 20, 22 cct. cf. Peter hist. Rom. fragm. p. 329.

347 I(VLIVS) A(VRELIVS) SEPTIMIUS VABALLATHVS ATHENODORVS. Tituli: milliarius in Syria rep. III S. 6728 (1); Graccus, prope Byblum rep., CIG. 4503^b p. 1174 et ap. Waddington ad n. 2611, de cuius lectione cf. praeterca Wilcken num. Zeitschr. 15, 1887 p. 333 (2). Nummi tam Latini Antiochiae ut videtur cusi (Cohen ed. 2 t. VI p. 2267), quam Graeci Alexandrini (Mionnet VI p. 480, suppl. IX p. 152, 617, Greek coins in the British Museum, Alexandria p. 309 seq); cf. v. Sallet die Fürsten von Palmyra p. 15 seq. Memoratur in papyro Aegyptiaca Graece scripta, ap. Wilcken num. Zeitschr. 15, 1887 p. 331.

Σεπτίμιος Ουαβαλλάθος Ἀθηνόδωρος papyrus, 'L. A. Σ. Ουαβαλλάθος Ἀθην. nummi Alexandrini ii qui in parte aversa caput Aureliani habent (pro 'L. A. Σ. raro l. A., ut in nummo musci Britannici n. 2390; tribus litteris l. A. Σ. significari nomina Iulii, Aurelii, Septimii, etiam alibi Palmyrae coniungi solita, vidit Sallet), Ουαβαλλάθος Ἀθην. nummi Alexandrini cum solo illius capite, Ἀθηνόδωρος nummi Alexandrini qui illius et Aureliani capita in eadem parte coniuncta exhibent, ... [At]henod[er]us t. 1, Vabalathus nummi Latini qui in parte aversa

Aureliani caput exhibent, Vhabalathus nummi Latini cum solo illius capite; Babalatus traditur vit. Aurelian. 38, Bala codex unicus Polemii Silvii.

Filius Zenobiae (et Odaenathi sine dubio, quamquam id non traditur) t. 2; vit. Aurelian. 38; Polem. Silvius. Eius nomine (pueri videlicet) Zenobia imperium tenuit vit. Aurel. l. c. Puerum eum fuisse etiam ex nummis apparet. Vaballathum in patris locum nomine tenus successisse inter 29 Aug. 266 et 28 Aug. 267 docent papyrus (ap. Wilcken l. c.) et nummi Alexandrini, ex quibus apparet Aegyptiis annum Vaballathi quartum item fuisse Aureliani primum (-29 Aug. 270), annum eius quintum item Aureliani secundum (270/1).

Appellatur autem ὁ ἀγῆτος αυτοκράτωρ t. 2 (ubi nihil videtur praecessisse, cf. Wilcken l. c.), ὁ λαμπρότατος βασιλεὺς αυτοκράτωρ στρατηγὸς Ῥωμαίων papyrus, ὁ. α. σ. 'P. vel ὁ. αὐτ. σ. 'Pω. nummi Alexandrini, v. c. r. im. d. R. nummi Latini qui praeterea Aureliani Augusti caput exhibent (illud legendum esse ὑπατικός αυτοκράτωρ στρατηγὸς Ῥωμαίων, hoc vir clarissimus rex imperator dux Romanorum invenerunt Mommsen et Sallet, confirmavit papyrus; regis vocabulum, quod sane a nummis Alexandrinis abest, confirmatur inde quod in nummis tam Alexandrinis quam Latinis caput Vaballathi non solum laureatum est sed etiam diadematum, cf. v. Sallet Wiener num. Zeitschr. 2, 1870 p. 34); Augusti vocabulum Vaballatho etiam d. 20 Febr. 271 a suis nondum inditum fuisse, sed Aureliano reservatum, ostendit papyrus.

Paullo postea imp. C. Vhabalathus Aug. nummi Latini, αὐτ. K. Οὐβαλάθου Ἄθην. Σεβ. nummi Alexandrini, hi cusi ante d. 29 Aug. 271; itaque inter d. 20 Febr. et 29 Aug. 271 Vaballathus a suis Augustus dici coeptus est. Imperium eius in Aegypto non multum duravisse ultra d. 29 Aug. 271 inde apparet quod nummi Alexandrini cusi anno eius sexto non extant. — Capta matre et ipse videtur in potestatem Aureliani pervenisse, si quidem hic Zenobiae filius, quem in Europam ductum esse narrat Zosimus 1, 59.

348 Septimius Varianus, magistratus aliquis, fortasse praeses provinciae, anno 215 rescriptum Caracallae, vct. cuiusd. iurce. consultatio 9, 8 = cod. Gregor. 1, 11, 1.

349 C. Septimius Vegetus, praefectus Aegypti a. 86 dipl. mil. (III p. 856). — L. Iunius Septimius Verus Hermogenes.

350 Septimius Vorodes. Tituli Palmyreni: Waddington n. 2606 (cum versione Syriaca ap. Vogüé n. 25) (1). 2606* (2). 2607 (cum versione Syriaca ap. Vogüé n. 24) (3). 2608 (4). 2609 (Syriace ap. Vogüé 27) (5). 2610 (= Vogüé n. 26) (6). — Σεπτίμιος Οὐροῶδης plene vel paene plene extat in t. 1. 5. 6, cognomen perit in t. 2. 3. 4 (sed in t. 3 firmatur versione Syriaca, quae est integra). Procurator Augusti duccenarius (ὁ κράτιστος ἐπίτροπος Σεβαστοῦ δουκηνάριος) t. 1-6, καὶ ἀρχαπέτης t. 4-6, (ἀρχαπέτης vocabulum incertae significationis, de Vogüé ad t. 6), [ἀ]

- κερόδότης τῆς μητ[ροκολω]νείας. . . . καὶ λαμπρῶς στρατηγῆρας, καὶ ἀγορανομήσας τῆς αὐτῆς μητροκολωνείας *t. 2* (*ubi praeterea merita eius celebrantur*), *statuis honoratus Palmyrae a senatu populoque Palmyreno t. 1. 2, a privatis t. 3-6, mense Dec. a. 262 t. 3, a. 263 mense Apr. t. 1, a. 265 Apr. t. 4, a. 267 Apr. t. 5. 6. Vix recte a nonnullis putatur idem esse Herodes, filius Odaenathi, quem memorat biographus Gallieni et triginta tyrannorum (supra H 114), cf. Momms, R. G. V p. 434 not. 1.*
- 351 Septimius Zabbaeus, ὁ ἐνθάδε στρατηλάτης (*sic Graece, 'dux exercitus Palmyrae' Syriace*) sub Zenobia (*collega minor eius qui sequitur, cum quo eodem titulo posuit*), mense Aug. 271 *t. Palmyrenus, Waddington n. 2611 cum versione Syriaca (Aranaeica) ap. Vogüé n. 29; similis t., qui Syriace tantum extat, ap. Vogüé n. 28.*
- 352 Septimius Zabdas (*sic tituli; Ζαβδας Zosimus, Zaba(s) vit. Aurel. 25, 4, idemque reponendum 25, 2, ubi Zenobiam traditur pro Zabam; Saba(s) vit. Claud. 11; intellegitur sine dubio idem, non is qui praecedit*) ὁ μέγας στρατηλάτης (*sic Graece, 'magnus dux exercitus' Syriace*) sub Zenobia, niense Aug. 271 *t. Palmyrenus, Waddington n. 2611, cum versione Syriaca ap. Vogüé n. 29; similis t., qui Syriace tantum extat, ap. Vogüé n. 28. A Zenobia missus contra Aegyptios Zosim. 1, 44, vit. Claud. 11. Victus cum Zenobia vit. Aurel. 25, una cum ea fugam cepisset Zos. 1, 51.*
- Fl(avius) Septimius Zosimus.
- 353 Septim[ia] . . . M . . . a (*cognomen ut videtur, quod recte legi nondum potuit*), uxor Sex. Baii Pudentis procuratoris Mauretaniae *t. Curcensis IX 4964.*
- Fl(avia) Neratia Septim(ia) Octavilla.
- 354 L. SEPTIMIA PATAVINIANA (Patab- lapis) BALBILLA TYRIA NEPOTILLA ODAENATHIANA clarissima puella *t. urbanus VI 1516. Mulier sine dubio ex nobili stirpe Syriaca, a Septimio Severo civitate donata; Septimiae et Odaenathianae nomina admovent Septimii Odaenathi supra n. 339; Tyriorum gentilicium praeterea reperitur in Tyrio Septimio Arizo, qui floruit temporibus Gallieni. — Praeterea aut eadem mulier, aut propinqua eius, memorantur in fragmento prope Carthaginem rep. VIII 981, in quo supersunt: [He]renni(a)e Clea . . . (?) deinde . . . uchi Patav . . . , deinde Septimiae Odo[nathianae].*
- 355 SEPTIMIA ZENOBIA. Tituli: *Palmyrenus, Waddington n. 2611 cum versione Syriaca ap. de Vogüé n. 29 (1); prope Palmyram rep., Waddington n. 2628 (2); prope Byblum rep., CIG. 4503^b p. 1174 cf. Wilcken Zeitschr. f. Num. 15, 1887 p. 333 (3). Nummi, Alexandrini tantum (Mionnet VI p. 482, Greek coins in the British Museum, Alexandria p. 311 n. 2398-2401), cf. v. Sallet die Fürsten von Palmyra p. 56 seq. Zenobia passim, Bathzabbai versio Syriaca tituli 1 (non Bathzabinah; veram lectionem invenit Mordtmann, cf. Noeldeke Zeitschr. d. deutsch. morgenl. Gesellsch. 24, 96, de Vogüé in addendis p. 153); genti-*

licium innotuit ex titulis nummisque. Filiam fuisse Iulii Aurelii Zenobii, qui floruit Palmyrae temporibus Severi Alexandri et Gordiani (Waddington n. 2598), cum ipsius filius Iulius Aurelius Septimius Vaballathus appellatus sit, probabiliter coniecit Sallet l. c. p. 31.

Uxor Odaenathi altera *trig. tyr. 16, 1*, mater ex eo Herenniani et Timolai *ib. 17, 2. 30, 2*. De vita eius privata *trig. tyr. 30, 12 seq.* Maritum contra Persas comitata *trig. tyr. 15, 2*; eius erat quod Odaenathus Persas vicerat *ib. 30, 6*. Defuncto marito regimen Orientis (τὴν ἀρχὴν τῆς ἑώρας *Synzell.*) suscepit *vit. Gallien. 13, 2, Eutrop. 9, 13, Ruf. Festus 24, Hieronymus chron. ad a. 2289, Zosimus 1, 39, Synzellus p. 717 ed. Bonn.*, nomine filiorum *vit. Aureliani 22, 1*, nomine filiorum Herenniani et Timolai *trig. tyr. 27. 30, 2*, non horum sed Vaballathi filii nomine *vit. Aureliani. 38, 1 (hoc verum esse docent nummi, cf. sub Septimio Vaballatho)*. Mater Vaballathi *t. 3 (etiam in t. 2 nomen filii fuit, sed periit)*. Regina Palmyrenorum *Zonar. 12, 27* (regina Osrhoenorum *Photius bibl. cod. 265 p. 492 ed. Bekk.*, minus accurate; regina Saracenorum *Malalas l. XII p. 297. 300 ed. Bonn.*; a Persis, qui Romanos vicerant, Syriae et Phoenice praeposita *Theodoretus et Nicephorus Callistus, cf. infra, male*). Regina Orientis *ipsa de se in epistula vit. Aureliani. 27, sed ficticia*. — Σεπτίμια Ζηνοβία ἡ λαμπροτάτη βασίλισσα *t. 1. 2 (t. 1 incisus Palmyrae mense Aug. 271, cum alibi iam dudum diceretur Augusta)*. Σεπτίμια Ζηνοβία Σεβαστή *t. 3 (scriptus ante Augusti nomen Vaballatho inditum, eo tempore quo Palmyrenis adhuc Claudius vel Aurelianus erant Augusti; de quo usu nominis Augustae cf. Momms. R. G. V p. 437 not. 1), item nummi Alexandrini, cusi omnes anno (Vaballathi) quinto, i. e. inter 29 Aug. 270 et 271.*

Longino philosopho 'usa esse dicitur magistro ad Graecas litteras' *vit. Aureliani. 30, 3 (cf. supra sub Longino)*. — Favit Paulo Samosatensi haeretico *Athanasius hist. Arianor. ad monachos c. 71 (Migne Patrol. Graec. XXV 777)*, qui addit ipsam Iudaeam fuisse, *cf. Theodoretus haeticar. fabular. comp. 2, 81 (Migne LXXXIII 393), Nicephorus Callistus hist. eccl. 6, 27 (Migne CXLV 1181)* (ad Iudaeorum mores a Graecorum superstitione conversa *Photius bibl. cod. 265 p. 492^a ed. Bekker*; Paulus Samosatensis 'Zenobiam quandam reginam in Oriente tunc temporis docuit iudaizare' *Philastrius de haeresibus c. 64*). — Oppidum sui nominis condidit ad Euphraten *Procop. bell. Pers. 2, 5*.

Aegyptum sibi subicit *Zosim. 1, 44, Synzellus p. 721, Zonar. 12, 27* (Arabiam sibi subicit *Malalas l. XII p. 299*), per duces Zabdam *Zosim. l. c. (Claudio imperante, cf. vit. Claud. 11)*. Nummi nomine eius cusi Alexandriae anno Vaballathi quinto (*Aug. 270/1*). Hanc esse reginam una cum rege, sed ante eum, priore loco, memoratam in *t. Aegyptiaco III S. 6583*, ita ut rex intellegendus sit filius eius

Vaballathus, coniecit Mommsen Zeitschr. f. Num. 5, 1878 p. 229 seq. cf. ad III S. l. c. Imperium eius in Aegypto non multum videtur duravisse ultra d. 29 Aug. 271, cf. sub Vaballatho. (Eius amicus et socius Firmus tyrannus vit. Firm. 3, 1 cf. 5, 1).

Victa ab Aureliano *Zonar. 12, 27*, primum apud Antiochiam *vit. Aurelian. 25, 1, Zosim. 1, 50*, brevi certamine *vit. Aurel. l. c.* (apud Immas haud procul ab Antiochia *Ruf. Festus 24, Hieronymus chr. s. a. 2289, Syncellus p. 721 ed. Bonn.*; haud longe ab Antiochia sine gravi proelio capta *Eutrop. 9, 13 minus accurate*; magis proelii terrore quam proelio in potestatem redacta *Oros. 7, 23, 4*), deinde apud Hemesam *vit. Aurelian. 25, 2; Zosim. 1, 52, 53 (cf. Mommsen R. G. V p. 440 not. 1; Nöldeke Zeitschr. der deutschen morgenl. Gesellsch. 39, 1885 p. 339)*. Aurelianus eam ad deditionem hortatur *vit. Aurelian. 26, 6; continuator Dionis (Dio ed. Dindorf V p. 229)*. Cum ad Persas fugeret, capta et ad Aurelianum deducta *vit. Aurelian. 28, Zosim. 1, 55*, qui vitam ei concessit *vit. Aurel. 30, Zosim. 1, 56*. In triumpho ducta ab Aureliano Romae *trig. tyr. 30, 3, 30, 24, vit. Aurel. 30, 2, 32, 4, 33, 34, Eutrop. 9, 13, Ruf. Festus 24, Hieron. ad a. 2290*. Viro senatorio cuidam in matrimonium collocata *Symcell. p. 721, Zonar. 12, 27*. 'Fertur vixisse cum liberis matronae iam more Romanae data sibi possessione in Tiburti, quae hodieque Zenobia[e] dicitur' *trig. tyr. 30, 27*. 'In urbe summo honore consenuit' *Hieronym. ad a. 2290*. 'Posterius qui adhuc manent Romae reliquit' *Eutrop. 9, 13 cf. Hieronym. l. c.* (In itinere defuncta *Zosim. 1, 59, item Zonar. l. c., post aliam narrationem, de qua supra*; filias eius Aurelianus nobilibus Romanis collocavit, unam ipse uxorem duxit *Zonar. l. c.*). (Ab Aureliano per tres dies Antiochenis ostentata; deinde Romae in triumpho ducta, postremo occisa *Malalas l. XII p. 300 ed. Bonn.*). Parens eius Achilleus, cui post eam captam Palmyreni imperium paraverunt *vit. Aurelian. 31, 2*. Memoratur *Ammian. Marcell. 28, 4, 9*. — *Arabum recentiorum narrationes quasdam ad Zenobiam pertinere fuerunt qui sibi persuaserint, cf. Caussin de Perceval essai sur l'histoire des Arabes avant l'islamisme 2, 30, 198.*

356 Q. Septuicius Valens, pro(curator) ferr(ariarum) t. Noricus III 4809 (in eodem t. memoratur Q. Septuicius Clemens conductor ferrariarum).

357 Septuma, Secundin[i] (videtur mariti nomen), matertera testatoris (Dasumii) testamentum VI 10229 v. 79 cf. 83. 85.

— Septumi- v. Septimi-.

358 Septumuleia, mater Iunii Iuvenalis *vita Iuvenalis, quam e codice Barberiniano saec. XV scripto ed. Dürr das Leben Iuvenals (Progr. des Gymnasiums in Ulm 1888 p. 12)*. Incertae fidei narratio; cf. *Friedländer in editione Iuvenalis p. 15*.

359 Septumuleia, soror Iuvenalis, uxor Fuscini *vita quaedam Iuvenalis (cf. sub ea quae praecedit)*.

- 360 Sepullius Bassus, rhetor *Seneca contr.* 7, 1, 16. 23. 7, 2, 1. 7, 5, 3. 8. 7, 6, 12. 7, 7, 17. *Incertum num aliqua parentela coniunctus cum P. Sepullio Macro, qui nominatur in denariis Caesarianae (Eckhel 5, 306).*
 — M. AVRELIVS SERANVS.
 — T. SVLPICIVS SERANVS.
- 361 Serapammon, legioni quartae praepositus a Gordiano *vit. Gord.* 25, 2 (*epist. fictic.*).
- 362 Serapias, Alexandrina mulier, quinque liberos uno fetu enixa; ad divum Hadrianum perducta *Gaius libro primo fideicommissorum (Dig. 34, 5, 7).*
- 363 Serapio, philosophus, auditus a Lucilio, 'cum istuc (*intellege in Siciliam*) adplicuisset' *Seneca ep.* 40, 2. *Incertum num idem Σαραπίων στωικός ἱεροπολίτης Steph. Byz. s. v. Ἱεράπολις.*
- 364 Serapio, amicus Plutarchi, ad quem dedit librum de EI apud Delphos *ib. c. 1 (p. 384^d).* Poeta, Athenis habitans *Plut. de Pythiae orac. p. 396^c, quaest. conv. 1, 10, 1 p. 628^a.*
- 365 Serapio, magus Aegyptius, Caracallae paullo ante finem vitae mortem praedixit; ob hoc leoni obiectus, eum ab hoc non laederetur, tamen occisus *Dio 78, 4.*
- 366 Serapio, rhetor, quo in patria usus est Severus Alexander *vit. Alex.* 3, 3.
- 367 *Seras (Σέρας; *nomen fortasse corruptum*), philosophus, delator sub Domitiano, sub Nerva capitis damnatus *Dio 68, 1.*
- 368 Seraapadanes (*sic t. urbanus; Σαραπάδης vel Σαραπιάδης codices Strabonis*), Phraatis Arsaeis regis regum filius, Parthus *t. urbanus VI 1799; Strabo 16, 1, 28 p. 748*, a patre una cum tribus fratribus obses traditus Titio legato Syriae (*circa annum 745, cf. Mommsen mon. Ancyrae. ed. 2 p. 141*) *Strabo l. c. (cf. etiam supra sub Phraate, P 296).* Romae defunctum esse colligi potest inde, quod *t. citatus, sepulchralis sine dubio, ibi reperiuntur.*
 — VARINIA SERENA.
 — Aelius Serenianus.
 — LICINIUS SERENIANVS.
 — M. Iulius Serenius (?).
 — Amulius Serenus.
 — Annaeus Serenus.
 — T. Fl(avius) Serenus.
 — Lollius Serenus.
 — Sammonicus Serenus.
 — Q. Sammonicus Serenus.
 — Septimius Serenus.
 — T. TETTIENVS SERENVS.
 — C. Valerius Serenus.

- VIBIVS SERENVS.
 — Volumnius Serenus.
 — C. TREBIVS SERGIANVS.
- 369 Sergius (Sergiolus v. 105 ὑποκορητικῶς) gladiator, ab Eppia nobili femina amatus *Iuvenal.* 6, 105. 112.
- 370 Sergius quidam citatur *Fronto ad M. Antoninum de orationibus* p. 156 *Naber*; *Apuleius qui dicitur de dogm. Plat. III* p. 265 *Oud.* (p. 229 *Hild.*). Cf. *infra* sub *L. Sergio Plauto*.
- 371 M. SERGIVS consul cum Silano quodam mense Dec. anni incerti, exeunte ut videtur saec. p. Chr. secundo t. *Africanus, Mém. d'arch. et d'hist. publiés par l'é. française de Rome XII, 1892* p. 42. *Fortasse alter ex consulibus ordinariis anni 189, qui Duilius [Dulius] Silanus creditur a nonnullis.*
- 372 L. SERGIVS ARRIANVS (*inter Sergii et Arriani nomina interpositum* Κλ... vel Κα..., *fortasse ex altero cognomine relictum*), senator (συγκλητικός), tribunus, frater Sergiae Demetriae t. *Paphius, journal of hell. stud.* 9, 1888 p. 241 n. 56 β.
- Sergius Flavus *Quintil.* 8, 3, 33. V. sub *L. Sergio Plauto*.
- 373 SERGIVS IVLIANVS: ei rescripserunt Severus et Caracalla *Modestinus libro primo excusationum (Dig. 26, 7, 31)*. *Fortasse praetor tutelaris.*
- 374 Sergius Lustralis, inter nobiles viros a Septimio Severo occisos *vit. Sever.* 13, 2.
- 375 Sergius Paullus, auctor adhibitus a Plinio *h. n.* 1, 18 (*item fortasse 1, 2, ubi plerique codices Sergius Plato, unus Sergius Plautus*). Cf. *infra* sub *L. Sergio Plauto*.
- 376 L. SERGIVS PAVLLVS (*sic t. urbanus, Sergius Paulus act. apost.*), curator riparum et alvei Tiberis sub Claudio *cippus urbanus Bull. comunale 1887* p. 306 (*cippum positum esse non ante censuram Claudii, i. e. non ante a. 47, coniecit Gattius l. c. p. 313, sed nescio num recte*). Proconsul Cypri eo tempore quo Paulus apostolus eo venit (*scilicet inter annos 45 et 50, ut colligi potest ex eis quae praeterea de Pauli vita et itineribus scimus*); Iudaeum aliquem magum apud se habebat; cum miraculum quoddam a Paulo editum vidisset, 'credidit' *act. apost.* 13, 6 *seq.* (*Ab hac re Pauli nomen apostolum sibi indidisse, nam antea fuerat Saulus, coniecit Hieronymus commentar. in epist. ad Philemonem [Migne 7, 640], cf. de vir. ill. 5*). Non ita certum, an hic Paulus [pro]consul Cypri (των ἐπι Παύλου... οὐράου lapis), in t. *Solensi Cypri ap. Cesnolam Cypri. (1877)* p. 424 n. 29.
- 377 L. SERGIVS PAVLLVS (*tria nomina in priore consulatu VI 253, in altero VIII 6979, IX 3950, XIV 2793; Sergius Paulus VI 1803, Galenus; Σερούλιος vel Σερουλλίος Παῦλος codices Eusebii*). — *Incertum utrum hic an alius Sorg. Paul., cuius praedia memorantur in tegulis factis n. 134 XV 516 (potest cogitari etiam de Sergia Paullina).*

- Consul suff. mense Sept. a. inc. cum (Nonio) Torquato Asprenate VI 253 (sub Hadriano aut Antonino Pio; illud praefert Hensen ad VI 253, sed propter causam valde incertam). Proconsul Asiae Melito ap. Eusebium hist. eccl. 4, 26, 3 (ubi sane Sereñius Paulus pro Sergio dicitur, cf. supra). Consulem circa annum 150, proconsulem circa a. 164-166 eum fuisse coniecit Waddington fastes n. 148. Consul iterum ord. a. 168 cum L. Venuleio Aproniano II fasti. Praefectus urbi t. urbanus VI 1803; Galenus περί ανατομικῶν ἐγχειρήσεων lib. I, πρὸς Ἐπιτέτην c. 2 (Galenus ed. Kuehn 2 p. 218, 14 p. 612). Paullo ante alterum consulatum urbis praefectum eum factum esse probabile est; successor videtur fuisse in praefectura Q. Iunii Rustici. Vir philosophiae studiosus; interest dissectionibus a Galeno explicatis Galen. 1. c. — Eius alumnus Chrysippus quidam, cuius alumna Sergia Syntyche VI 1803. Omnino incertum an huius filia Sergia Paullina L. f. VI 9148 cet. cf. infra sub Sergia Paullina (ad hanc Paullinam, non ad Sergium Paullum videtur spectare VI 10260, ubi traditur Sergi. Paulli.). Cf. Borgehi opp. 8 p. 506. 9 p. 310.
- 378 L. SERGIUS PLAVTVS. Regis f., tribu Arn.; quaestor, salius Palatinus t. Ursonensis Baeticae II 1406. Fortasse, ut coniecit Dellefsen über einige Quellschriftsteller des Plinius (progr. Glückstadt. 1881 p. 5), hic Sergius Plautus (Plautus plerumque, Sergius Flavius traditur 8, 3, 33, sed sine dubio idem intellegitur), qui scripsit de Stoicorum ut videtur doctrina, citatus a Quintilian. 2, 14, 2. 3, 6, 23. 8, 3, 33. 10, 1, 124; item hic Sergius Plautus (sic in uno codice 1, 2, item in uno 1, 18, in plerisque Sergius Plato 1, 2, Sergius Paullus 1, 18) auctor adhibitus a Plinio h. n. 1, 2. 18; nec diversus fortasse Sergius, qui citatur Fronto ad M. Antoninum de orationibus p. 156 Naber; Apuleius qui dicitur de dogm. Plat. III p. 265 Oud. (p. 229 Hild.).
- 379 Sergius Saturninus: una cum Ofillio Macedone et Martio Vero in fistula plumbea ap. Lancianum syll. aq. n. 504 (cf. supra sub P. Martio Vero fin.). Fortasse non diversus P. Martius Sergius Saturninus, sub quo cf.
- P. MARTIVS SERGIUS SATVRNINVS.
- 380 SERG(IVS) TITIANVS legatus Moesiae inferioris sub Elagabalo nummi Marcianopolitarum cum capitibus vel Elagabali solius (Mionnet S. II 96, 249 seq., Brit. mus. cat. Thraee etc. p. 35 n. 51-53, mus. Berol. cat. numm. I p. 64, 41. 42; male Caracallae caput esse dicitur ap. Leake mem. hell. Suppl. p. 132) vel Elagabali et Maesae (Mionnet S. II 101, 278 seq.).
- 381 SERGIA DEMETRIA L. Sergii Arriani clarissimi viri soror t. Paphius, journal of hell. stud. 9, 1888 p. 241 n. 56 β.
- 382 Sergia Paula (inter Sergiae et Paulae vocabula videtur periisse patris nomen), memoratur in t. Ostiensi XIV 174. Fortasse non diversa ab ea quae sequitur, minus accurate Paula dicta pro Paullina.

- 383 SERGIA PAVLLINA L. f. (*patris nomen est VI 9149. 10261*): collegium (*servile*) quod erat in domo eius VI 9148. 9149. 10261. 10262 cf. 10264; collegium familiae eius VI 10263 cf. 10260. *Filiam fuisse L. Sergii Paulli consulis iterum a. 168 coniecit Borghesius opp. 8, 506; sed potest fuisse etiam soror vel amita eius. — Incertum an haec Serg. Paul., cuius praedia memorantur in tegula anni 134 XV 516. Item incertum an haec Paullina cuius servus VI 9505.*
- 384 SERGIA PLAVTILLA Laenatis filia (*C. Octavii Laenatis, ut videtur, cf. supra O 29*), mater imp. Nervae Caesaris Aug. t. urbanus Orcll. 777 = Dessau *inscr. sel.* 281.
- 385 Serius Augurinus ἑρμῆστρος, filius Aeliae Caeciliae Philippae t. sub-urbanus, *Inscr. Gr. Sicil. Ital.* 1346. *Iis qui sequuntur posteriorem indicat Borghesius opp. 6 p. 300; cf. etiam supra sub Aelia Caecilia Philippa.*
- 386 C. SERIVS AVGVRIVS consul ordinarius a. 132 cum C. Trebio Sergio fasti (*tria nomina VI 10299. X 6485. Dessau inscr. sel. n. 2181; . . . us Serius Auguri[nus] videtur esse XI 3221, ut alterum gentilicium ei fuerit. Pater videtur eius qui sequitur.*
- 387 C. SERIVS AVGVRIVS consul ord. a. 156 cum M. Ceionio Silvano fasti (*tria nomina VI 222, Σέρριος Ἀγγορπῆνος t. Cyanensis Lyciae ap. Kalinkam Eranos Vindob. p. 84, praeterca Augurinus*). Proconsul Africae a. 170 *cod. Iust. 3, 31, 1. Pater videtur eius qui sequitur.*
- 388 CN. SERIVS OPPIANICVS AVGVRIV[S] salius Palatinus factus a. 181 VI 1979.
- 389 SERNIVS QVARTVS (*nomen gentilicium vix samum; fortasse Stertinus Quartus, cf. infra*), proconsul ut videtur, certe praeses provinciae sub Traiano Ulpiano libro octavo de officio proconsulis, *Dig. 48, 18, 1, 11.*
- 390 Serrana Procula (*Sarran. pro Serran. unus e codicibus*), Patavina, mater P. Acilii, socrus Minicii Macrini, avia Minucii Aciliani *Plin. cp. 1, 14, 6.*
- 391 Serranus, amicus Senecae *carmen Senecae ut videtur attribuendum (Baehrens Poetae Lat. min. IV p. 72).*
- 392 Serranus (*Sarranus pars codicum ap. Iuv., ferranus vel farranus traditur ap. Quint.*), poeta epicus *Quint. 10, 1, 89. Pauper Iuvenal. 7, 80. Immature defunctus Quintil. l. c. (cur diversum hunc putemus a Serrano paupere poeta Iuvenalis, nulla causa).*
- Atilius Serranus.
- (NONIVS) ASPRENAS CALPVRNIVS SER[R]ANVS.
- Betutia Sertoriana.
- 393 Sertorius, maritus Bibulae *Iuvenalis 6. 142.*
- 394 C. SERTORIVS BROCC[CH]VS (Βρόκκλ. lectum est in nummo pro Βρόκκλ.) proconsul nescio cuius provinciae sub Claudio nummus (*Pergamo non recte attributus*) ap. *Mionnet II 596 n. 549.*
- 395 CN. SERTO[RIVS] BROCC[CH]VS] AQVILIVS AGRICOLA PED[AN]IVS FV[SCVS] SALINAT[OR] IVLIVS SERVIANVS, C. f. t. *Docleas Dal-*

- matiae III S. 13826. Oriundus puto ob eo qui praecedit; praeterea inter maiores habuisse videtur L. Iulium Ursum Servianum et huius generum Cn. Pedanium Fuscum Salinatorem (consulem a. 118), a quibus partem nominum mutuatus est.*
- 396 Sertorius Clemens: medicina qua utebatur *Galeus ed. Kuehn XIII p. 1037.*
— Naevius Sertorius Macro.
- 397 SERTORIUS SEVERVS vir praetorius, heres institutus a Pomponia Galla una cum Plinio aliisque, temporibus Domitiani *Plin. ep. 5, 1.*
- 398 Q. SERVAEVS praetura functus, comes Germanici in Oriente *Tac. a. 6, 7.* Commagenen in provinciae formam redigit *ib. 2, 56 (cf. Marquardt Staatsverw. I² p. 399).* A. 20 subscribit contra Pisonem *ib. 3, 13.* Una cum aliis accusatoribus Pisonis sacerdotio exornatus *ib. 3, 19.* A. 32 ob amicitiam Seiani damnatus *ib. 6, 7.*
- 399 L. SERVAEVS AMICVS POTITIANVS vir clarissimus, nepos Fl(aviae) Stianillae t. *Sufetulensis VIII 236 = VIII S. 11335. Frater fortasse Servaeae Flaviae Stianillae Valerianae, cf. infra.*
- 400 C. SERVAEVS FVSCVS CORNELIANVS qu[ae]stor] (*praeturae mentio num exciderit, incertum*), legatus Aug. provinciae Gal[hae A]q[ui]t[an]ic[ae] (*vel Gal[atiae], quod praefert Mommsen ad t.) t. Gigthensis VIII S. 11028. Parentela sine dubio cum hoc coniuncti Q. Servaeus L. f. Quir. Fuscus, L. Servaeus Q. f. Quir. Firmus, .. Servaeus Q. f. Honoratus status honorati a Gigthensibus, hic etiam omnibus honoribus Gigthi in patria sua functus VIII S. 11040. 11039. 11034.*
- 401 Q. SERVAEVS INNOCENS (*tria nomina VI 9285 et in actis Arvalium; Servaeus Innocens VI 9351*) consul suff. mense Apr. a. 101 una cum M. Maecio Celere *act. Arv. Eiusdem ut videtur servi et liberti VI 9285. 9351.*
- 402 SERV(A)EA F[L(AVIA)] STIANILLA VALERIANA (*pro FL in lapide dicitur esse FI*) clarissima puella t. *Sufetulensis VIII 234 = VIII S. 11337. Cf. sub ea quae sequitur.*
- 403 SERV(A)EA NOVELLA RVFINA POTITIANA (*Servea tam huius nomen scribitur quam eius qui praecedit, sed libertorum nomen in iisdem titulis Scrvae-*), clarissima femina t. *Sufetulensis VIII 233 = VIII S. 11336. Aut soror eius quae praecedit aut mater; praeterea ut puto soror L. Servaei Amici Potitiani, neptis Flaviae Stianillae clarissimae memoriae feminae.*
- Agrius Servatus.
- SALVIUS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS CN. PLO[TIVS] MAXIMVS T. (H)OENIVS SEVER[VS] SERVEIENSVS V[RSVS].
- 404 L. SERVENIVS CORNVTVS. *Tituli: Acmoniensis Phrygiae, ap. Ramsay journal of hellenic studies 4, 1883 p. 415 n. 29 (1), Lebas Waddington 750 (2), ib. 751 = Ramsay american journal of archaeology 1, 1885 p. 146 (3), Sterrett ib. p. 147 (4), Lebas-Waddington 756 (5) (2-5 frustula*

titulorum huius hominis esse agnovit Ramsay american journal l. c.); Apolloniensis Pisidiae, ap. Sterrett papers of the american school at Athens 3, 1888 p. 368 n. 353 (6).

[Λούκιος Σερουήγιος Κορνούτος t. 1, [Α]εύκιος Σερουήγιος . . . τος t. 6, . . . κοι . . . *superesse dicitur t. 2.* — L. f. (Λο[υκίου υίός]) t. 1. — Tribu Aemilia (. . . ὠία t. 1, . . . μλία t. 2) t. 1. 2.

Oriundus sine dubio Aconia; filius fortasse Servenii Capitonis, qui ut archon una cum Iulia Severa (coniuge puto) memoratur in nummis Aconiensium cisis sub Nerone (Mionnet IV p. 198 n. 21 seq., suppl. VII p. 484, cf. CIG. 3858). Decemvir stlitibus iudicandis (ἑξ[ε]κανδρος ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν δικαστηρίων) t. 1 (similiter t. 3). Quaestor provinciae Cyprī t. 1 cf. t. 3. Aedilis ib. Praetor ib. Legatus pro pr. provinciae Asiae proconsule M. Aponio Saturnino t. 1 (temporibus Flavianis, cf. sub M. Aponio Saturnino).

- 405 SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNIA VALERIA SECVNDA COTIA (?) PROCILLA . . . . LVCYLLA. *Tituli: Aconiensis Phrygiae, Lebas-Waddington 752 (1); Ancyranus, ap. Domaszewski arch. ep. Mitth. aus Oesterreich 9, 1885 p. 129 (2). [Σε]ρουήγια Κορνούτα t. 1, [Σε]ρουήγια Κορν[υ]ῶτα Κορνηλία Καλπου[ρ]ν[ια] Οὐαλε[ρ]ια Σεκου[ν]δα Κο[τ]ία Πρόκ[ι]λλα . . . [Λουκοῦ]λλ[α] t. 2 (Κοτία, Πρόκίλλα, Λου[χ]οῦλλα in lapide legit Ancyranus quidam, particulas tantum harum vocum in imagine photographica lapidis agnovit Domaszewski). Oriunda a regibus (Galatinae) t. 2. Uxor P. Calpurnii (Proculi) Corneliani clarissimi viri ib.*

— L. IVLIVS VRSVS SERVIANVS.

— CN. SERTO[RIVS] BROCC[VS] *et*. IVLIVS SERVIANVS.

- 406 SERVILIANVS clarissimus vir, amicus Herodis Attici, Athenis degens *Gellius 1, 2, 1.*

— CAECI(LIVS) SERVILIANVS.

— C. FVLVIVS LVPVS SERVILIANVS.

— T. IVLIVS MAXIMVS MA . . . . BROCC[VS] SERVILIANVS A. QVADRON[IVS] L. SERVILIVS VATIA CASSIVS CAM . . . .

- 407 SERVILIVS consul, diu vixit *Suidas s. v. Μάρκος Ἀπίκιος. Fortasse M. Servilius consul a. p. Chr. 3, cf. infra sub M. Servilio Noniano (n. 419) sub fin.*

- 408 Servilius, una cum Cornelio quodam a. 32 Mamercum Aemilium Scaurum maiestatis accusavit; mox ipse, quod pecuniam accepisset ut accusatione desisteret, interdicto aqua et igni in insulam demotus *Tac. a. 6, 29, 30. Fortasse, ut coniecit Nipperdey, huic cognomen erat Tusco, cum Seneca suas, 2, 22 Tuscum accusatorem Mamerci memoret, cf. infra sub Tusco.*

- 409 Servilius, auctor iuris ut videtur *Terentius Ulpianus ad legem Iulianam et Papianam lib. IX (Dig. 37, 14, 10).*

- 410 P. SERVILIVS praetor a. 729, ludos magnifice edit *Dio 53, 27, 6.*

- 411 P. Servilius Balatro (*praenomen extat ap. Acronem qui dicitur in Hor. serm. 2, 3, 166*), scurra Maecenatis, particeps cenae Nasidieni *Hor. sat. 2, 8, 21. 33. 40. 64. 83*. 'Multa in Augustum amare nec sine ioco dixit' *Ps.-Aero ad Hor. sat. 2, 3, 166* (*memoratur etiam Ps.-Acr. ad sat. 1, 2, 2*).
- 412 P. SERVILIUS CALVVS, proconsul Bithyniae triennio minus ante quam Plinius provinciae praeficeretur *Plin. ad Trai. 56. 57*.
- 413 Servilius Democrates (*gentilicium est h. n. 25, 87, praeterea Democrates*), clarus inter medicos, paullo ante Plinii aetatem *Plin. h. n. 25, 87*. Quomodo Considiam M. Servilii consularis filiam curaverit *ib. 24, 43*. De herba quadam a se inventa exponit carmine edito *ib. 25, 87*. Adhibitus a Plinio in historiae naturalis l. XXIX *ib. 1, 29*.
- 414 L. SERVILIUS DOMITIUS VALERIUS FRONTO LVCIANVS, clarissimus iuuenis *t. agri Veronensis V 3902*. *Filius fortasse L. Servilii Iuliani, cf. sub hoc*.
- L. SEMPRONIUS C . . . CELSVS [SERVI]LIVS FABIANVS.
- 415 M. SERVILIUS FABIANVS MAXIMVS. *Tituli: urbanus VI 1517 (1); Aquileienses V 868 (2). 869 (3). 870 (4), CIG. 6752 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 2343 (5); Moesici III S. 12385 (6). 12514 (7)*. M. Servilius Fabianus *t. 1, 7*, M. Servilius Fabianus *t. 6*, [M.] Servilius Fabianus *dipl. mil. anni 158, Σερουιλως Φαβιανός t. 5, Fabianus t. 2-4*.
- Q. f. *t. 1*. Tribu *Hor. ib.* Quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis I Minerviae, quaestor urbanus, ab actis senatus, aedilis curulis, praetor, legatus provinciae Asiae, curator viae Valeriae, legatus legionis III Gallicae, praefectus aerarii Saturni *t. 1*. Consul *t. 1*, suffectus cum Q. Allio Basso mense Iul. 158 *dipl. mil. (III S. p. 1989)*. Consularis *t. 5*. Fetialis *t. 1*. Curator aedium sacrarum *ib.* Legatus Augustorum propr. provinciarum Mysiae superioris item inferioris *t. 1*; legatus pro pr. provinciae Moesiae inferioris sub Marco et Vero *t. 6. 7*, anno 162 *t. 7*. Eius amicus et medicus Aquileiae sepultus *t. 5*; ipse servus et libertus Aquileiae titulos posuit *t. 2-4*.
- TI. CLAVDIVS SERVILIUS GEMINVS.
- 416 L. Servilius Iulianus, vir egregius, L. Servilii Domitii Valerii Frontonis Luciani pater fortasse (*pat. potest etiam intellegi de patrono eius qui titulum posuit*), certe adfinis *t. agri Veronensis V 3902*.
- 417 C. Servilius Macer: eius servus tabularius *t. agri Calamensis VIII 5361 = VIII S. 17468*. *Videtur fuisse homo nobilis vel certe dives*.
- 418 . . SERVILIUS MARVS C. f., clarissimus iuuenis, patronus coloniae (Salerni) *X 524*.
- 419 M. SERVILIUS (NONIANVS?) consul a. 3. — M. Servilius *Tac. a. 2, 48. 3, 22*; in consulatu M. Servilii[s] (*potest cognomen periisse, sed viz perit, ut indicat chronographus anni 354*) *fasti Cap., M. Servilius fasti Gabini, fasti Arval., Dio ind. l. 55, Cassiod., Val. Max. 1, 8, 11, tessera gladiatoria nus. Rhen. 19, 1864 p. 460, t. amphorae urbanae*

XV 4571, t. *Pompeiani* X 892 et *eph.* 8, 316, *Servilius chronographus* a. 354; *Servilius Nonnianus* (sic alter ex codicibus, in altero fuit *Nonmanus*) *fasti Hydat.*, Σερόλιος vel Σερούσιόλιος Νόμμιος *Epiphanius adv. haer.* 2, 51 t. II p. 487 cf. III p. 730 ed. *Dindorf.*

M. fil. *Dio ind.* l. 55. *Pater videtur fuisse eius qui sequitur; Nonii igitur senatoris ab Antonio proscripti aut gener, aut si vere habuit cognomen Noniani, filius, adoptatus a M. Servilio quodam.* *Nobilis Tac. a.* 2, 48. *Consul ord. a. p. Chr.* 3 cum L. Aelio Lamia *heres (consularis Tac. a.* 3, 22). A *Pantuleio* *divite equite Romano heres institutus priore testamento; quod cum irritum factum esset, nihilo minus hereditas ad eum delata ex liberalitate Tiberii, n.* 17 *Tac. a.* 2, 48. A. 20 *testimonium dicit in Aemilium Lepidam ib.* 3, 22. — *Incertum num hic Servilius consul, qui vixit annis nonaginta, paullo ante Asconii Pediani aetatem (nam huius videtur esse narratio) Suidas s. v. Ἀπίκιος Μάρκος, cf. Hirzel mus. Rhén. 43, 1888 p. 315.*

- 420 M. SERVILIUS NONIANVS consul a. 35. *Tria nomina habet Plinius h. n.* 28, 29, M. *Servilius Plin. h. n.* 24, 43, *Tac. a.* 14, 19, *Servilius Nonianus Plin. h. n.* 37, 81, *Tac. dial.* 23, *vit. Persii, Quint., Nonianus Plin. ep.* 1, 13, 3. *In consulatu M. Servilius Plin. h. n.* 10, 124, *Tac. a.* 6, 31, *Dio* 58, 25, *Nonianus chronographus a.* 354, *Nonnianus fasti Hydat.*

Filius M. Servilii consulis a. p. Chr. 3. *Nepos Nonii senatoris nb Antonio proscripti, pronepos Nonii Strumae Plin. h. n.* 37, 81. *Consul Plin. l. c., ord. a. p. Chr.* 35 *cnm C. Cestio Gallo fasti (consularis Plin. h. n.* 24, 43). *Historicus Quint. inst.* 10, 1, 102, *Tac. dial.* 23, *ann.* 14, 19. *Eum audiit Quintilianus Quint. l. c. Recitationi eius supervenit Claudius Caesar Plin. ep.* 1, 13, 3 (*ex quo loco noli colligere, carmina a Noniano recitata esse*). *Iudicium de historia eius Quint. l. c. Hic fortasse vir consularis, qui annalibus suis factum quoddam Tiberii, cui ipse interfuerit, inseruit Suet. Tib.* 61. (*Incertum an hic, quod coniecit Buecheler mus. Rhén. 42, 1887 p. 473, Servilius ex quo verbum aliquod citavit Flavius Pomponianus grammaticus Charisius lib. I p.* 145, 29 *Keil*). *Etiam vitae elegantia clarus Tac. a.* 14, 19. *'Princeps civitatis' Plin. h. n.* 28, 29. *Defunctus a.* 59 *Tac. l. c. Filia Considia Plin. h. n.* 24, 43 (*propter hoc nomen filiae inditum possis conicere Servilium Nonianum inter maiores numerasse Considios Nonianos aetatis Ciceronianae, Cic. ad fam.* 16, 12 *cet.; nummus ap. Momms. Münzen p.* 636 n. 281). *Persius eum ut patrem coluit vita Persii (Suet. ed. Reifferscheid p. 73). (Hic fortasse Servilius, in cuius domo 'didicerat' Plotius Macrinus Persii amicus schol. ad Pers. sat.* 2, 1) *Quomodo a lippitudine sibi caverit Plin. h. n.* 28, 29.

- 421 *Servilius Pansa, nulla evidente causa obiit, cum staret in foro in Publium fratrem innixus Plin. n. h.* 7, 182. *Incertum quo tempore vixerit; item incertum an huius libertus C. Servilius Pansae l. Tychius in t. Parentino V 340.*

- 422 SERVILIUS PAVLVS proconsul Asiae *Melito ap. Eusebium hist. eccl. 4, 26. Videtur pro Servilio legendum esse Sergius Paullus, cf. sub L. Sergio Paulo (supra n. 377). Vix huc pertinet M. Servilius Tutilius Paulus, qui pro colonia Troadensium legationem suscepit anno 132 III S. 7282.*
- 423 Q. SERVILIUS PVDENS (*praenomen ex tegulis*) legatus (*nescimus cuius provinciae, certe non Bithyniae*) Plinium convenit Nicomediae mense Dec. (anni 111) *Plin. ad Trai. 25. Praedia eius memorantur in tegulis urbanis factis a. 123 XV 346. 1429, a. 124 XV 349, a. 125 XV 350, a. 127 XV 1430-1432, a. 128 XV 1433. 1434, a. 129 XV 1435, a. 130 XV 136, a. 131 XV 1437, a. 133 XV 1438, a. 139 XV 1440.*
- 424 Q. SERVILIUS PVDENS. *Tituli, Africani omnes: VIII 535A (1). VIII S. 12291 (2). 14852 (3). Tria nomina exhibent t. 1-3, item in consulatu VI 165. XIV 4148, papyrus Latina musci Britannici Archaeolog. Londin. 54, 1895 p. 433 (paene plene t. Africamus mël. d'archéolog. et d'hist. 1892 p. 23, Serbilus Pudens ann. inst. arch. 1870 p. 194 n. 291, ... vilius Pudens VI 360).*
 Q. f. t. 1 (*filius videtur eius qui praecedit*). Tribu Hor. t. 1. Tribunus militum legionis quartae Scythicae, quaestor provinciae Siciliae, tribunus plebis, praetor, praefectus frumenti dandi, iuridicus Aemiliae et Flaminiae t. 1. Proconsul Cretae et Cyrenarum *ib.*, proconsul t. 2 (*quamquam in hoc t. fortasse de proconsulatu Africae cogitari poterit; ceterum non hic Pudens proconsul Africae quem memorat Tertullianus ad Scapulam 4, cf. infra sub Valerio Pudente*). Consul ord. a. 166 cum L. Fufidio Pollione *fasti. Maritus Ceioniae Plautiae (sororis Veri imperatoris) t. 3. Pater Q. Servilii Pudentis (eius qui sequitur) t. 2. Patronus Calamensium t. 1.*
- 425 Q. SERVILIUS PVDENS, eius qui praecedit filius; patronus Bisicensium in Africa VIII S. 12291.
- 426 C. SERVILIUS *SEPTIDIANVS FIRMVS (Septidianus XIV 3470, deficit XIV 3469), *pleno nomine ut puto C. Servilius Septidianus Firmus M. Martius Torquatus Q. Pinnius Valerianus Saxius Marius (Marsus 3469) Calestrius Maximus Horatius Macer (sic t. 3470, in t. 3469 traditur C. Servilius Firmus M. Torquatus. Valeri. Marsus sive Maximus), septemvir epulonum (traditur VIIviri; id si verum est, habemus hic quinque epulones, Servilium, Martium, Pinnium, Marium, Horatium) t. agri Sabini XIV 3470 semel ab ignoto auctore descriptus; eadem nomina fuisse videntur in t. XIV 3469 item semel descripto ab auctore parum perito.*
- 427 SERVILIUS SILANVS 'optimus et facundissimus vir', oriundus Hippone Regio: cum ut patronum sibi crearent Cirtensibus suasit *Fronto ep. ad am. lib. II (p. 200 ed. Naber). Senatorii ordinis eum fuisse ex Frontone colligi potest. Videtur esse unus ex eis qui sequuntur.*
- 428 M. SERVILIUS SILANVS (*sic VI 1980, praeterea Silanus*) consul iterum (*iterationis nota est III 4150. VII 340, item in fastis Graecis ap.*

- Momms. chron. min. vol. 3, 376, abest a reliquis consulum laterculis, item a t. VI 1980 aliisque*) ordinarius a. 188 cum Seio Fusciano iterum consule *fasti (consul primum videtur fuisse suffectus a. inc. sub M. Aurelio)*. *Idem ut videtur M. Servilius Silanus in fistula plumbea urbana op. Lancianium syll. aq. n. 326. Incertum qua parentela coniunctus cum eo qui sequitur (viz frater eius, si vere fuit consul iterum a. 188). Aut hic aut is qui sequitur Servilius Silanus occisus a Commodo vit. Comm. 7, 5.*
- 429 Q. SERVILIUS SILANVS (sic VI 1980, XIV 460, praeterca Silanus) consul ordinarius a. 189 cum alio Silano *fasti (de collega cf. sub Dulo Silano, item sub M. Sergio)*.
- 429^a M. Servilius Sulpicius Victo[r] Crispus Considianus, Q. f., tribu Ani. t. *Carthagine nova rep. II 3438. 'Hominem nobilem fuisse, fortasse senatoris alicuius filium immature defunctum, nomina indicant' Huebner ad t.*
- 430 SERVILIUS VATIA praetorius dives, in villa sua prope Baias sita consenuit Tiberii temporibus *Seneca ep. 55. Certe ex posteris P. Servilii Vatae Isaurici consulis a. 706 et a. 713. — Vix hic, quippe aliquanto antiquior, C. Servilius Vatia, status honoratus Olympiae t. Olympiae rep., arch. Zeitung 36, 1878 p. 37 n. 113 (= Inschriften von Olympia [Berol. 1896] n. 329) cum notis Dittenbergeri.*
- TI. IVLIVS MAXIMVS MA . . . . BROCCIVS SERVELIANVS A. QVADRON[IVS] L. SERVELIVS VATIA CASSIVS CAM . . . .
- 431 SERVILIA, M. Lepidi iuvenis (*supra A 247*) uxor, occiso marito mortem sibi conscivit *Velleius 2, 88, 3.*
- 432 SERVILIA Bareae Sorani filia, uxor Anni Pollionis a. 65 in exilium pulsus *Tac. a. 16, 30. Cum pater eius maiestatis reus esset, ipsi obiectum quod data grandi pecunia magos consuluisset; datum ei liberum mortis arbitrium ib. c. 30-35.*
- 433 Servilia, adultera *Iuvenal. 10, 319.*
- AEDIA SERVILIA.
- PLAVTIA SERVILIA.
- Plotia (Servilia) Isaurica.
- LOLLIANA PLAVTIA SESTIA SERVILIA.
- 434 Sesithacus (*nomen non ponit Tac.; Σειθθακος Strabo, Σειθθακος coniecit Mullenhof, Σειθθακος Riese mus. Rhén. 39, 1884 p. 467, quod probare videtur Much Zeitschr. f. Deutsches Alterth. 35, 1891 p. 361*), filius Segimeri Cheruscorum ducis, dicebatur Quintilii Vari corpori inclusisse; a. 15 una cum patre in conditionem acceptus a Germanico *Tac. a. 1, 71. A. 17 ductus in triumpho Germanici Strabo 7, 1, 4 p. 292. Uxor eius Ramis, Ueromeri, Chattorum ducis, filia Strabo l. c.*
- 435 Sestius Gallus (Sestius Gallus *traditur; Cestius Gallus coniecit Roth*), libidinosus ac prodigus senex, ab Augusto ignominia notatus, a Tiberio in senatu increpitus; qui nihilo minus paucis post diebus ei cenam condidit *Suet. Tib. 42.*

436 L. SESTIVS QVIRINVS (vel QVIRINALIS). L. Sestius nummi, *Dio* 53, 32, item Λούκιος Σέστιος t. *Pergamenus ap. Fränkel n. 406* (si huius est), item in consulatu fasti Colotiani *CIL. I² p. 64* (L. Sest[us]tius fragmentum senatus consulti ib. p. 75, L. S. . . . fragmentum factorum ib. p. 68), Publius Sestius Porphyrio ad *Hor. carm. 1, 4* (Ἰλέπιλος; *Appian. b. c. 4, 51*, sed incertum an hic, cf. *infra*), Sestius *Horat. carm. 1, 4, 14*, Sestius Quirinus *codices quidam Horatiani in inscriptione carminis 1, 4* ('qui et Festus dictus est' addunt nonnulli); in fastis Capitolinis sub a. 731 ex nomine eius superest . . . . Quirin . . . (*CIL. I² p. 28*; antea legerant Vibi [n.], quod monitus a Kiesslingio correxit Henzen); L. Sestius Quirinalis tegulae nonnullae urbanae vel suburbanae, *CIL. XV 1445, Notizie 1891 p. 31* (in una pro Sesti est Sexti), quas ad eundem spectare conicit Mommsen (ex alio Sestii cognomine fortasse supersunt, ut iudicat Dressel, litterae Alb. vel Al. in his tegulis inter Sestii et Quirinalis nomina interposita; mater Sestii fuit Albania, cf. *infra*).

P. f. fasti Colotiani. Videtur fuisse filius P. Sestii a Cicrone defensi, qui quaestor fuit a. 691, tribunus pl. a. 697. Hic igitur L. Sestius, P. Sestii filius *Cic. ad fam. 13, 8*, Albania natus ib. cf. *pro Sestio 3, 6* (ubi nomen soceri semel scribitur Albin(us), semel Albanus), anno 698 adhuc praetextatus *pro Sestio l. c. et 4, 10. 69, 144*, 'optimus adulescens' *Cic. in epistula scripta a. 709, ad fam. 13, 8*. Bruti partes secutus, omnium bellorum eius particeps fuit *Dio 53, 32* (Sestius memoratus a Cicrone ad *Att. 15, 17, 2. 15, 27, 1. 16, 4, 4* potius pater eius). Pro quaestore Bruti nummi *ap. Cohen I² Brutus n. 10-13*. Bruti memoriam etiam sub Augusto coluit, imagines eius domi habuit *Dio l. c.* (Fortasse hic L. Sestius quaestor, statua honoratus a Pergamenis t. *Pergamenus ap. Fränkel Inschr. v. Perg. n. 406 cf. n. 407*; item hic quaestor Bruti, qui a. 711 eum relinquere noluit et ideo proscriptus est, postea restitutus in amicitiam Caesaris pervenit, eique quondam Bruti imagines exhibuit, *App. b. c. 4, 51*, quamquam Ἰλέπιλος dictus ab Appiano). Augustus cum a. 731 consulatu se abdicaret, L. Sestium sibi suffecit *Dio l. c.*; fasti Capitolini aliique (cf. *supra*). Consularis Porphyrio ad *Hor. carm. 1, 4*. Ad eum dedit Horatius *carm. 1, 4* (cf. v. 14).

— T. CATIVS CATVLLINVS SEST[IVS] SECVNDINVS.

— LOLLIANA PLAVTIA SESTIA SERVILLA.

437 SETINA IVSTA, clarissima femina. Petronii Victorini clarissimi iuvenis uxor *XI 6335* (tabula patronatus Pisauensis anni 256).

— AEMILIA SEVERA.

— APPIA SEVERA.

— Aurelia Severa.

— CALPVRNIA RVFRIA AEMILIA DOMITIA SEVERA.

— CLAVDIA CANIN[1]A SEVERA.

- CVSPIDIA SEVERA.
- IVLIA AQVILIA SEVERA AVGVSTA.
- Iulia Severa.
- MARCIA OTACILIA SEVERA AVGVSTA.
- Vibia Severa Claudiana.
- 437^a SEVERIANA: ei Alexander clarissimum confirmat *cod. Iust. 12, 1, 1*.
- MACONIA SEVERIANA.
- PRAECILIA SEVERIANA.
- 438 SEVERIANVS, legatus Cappadociae ut videtur (consularis vir *Fronto*), a Parthis in Armenia apud Elegiam victus et cum omni exercitu occisus, a. 161 *Fronto princ. hist. p. 208 ed. Naber, Dio 71, 2, Lucian. Alex. 27, quom. hist. 21. 25. 26. Origine Gallus (ὁ ἑλίθιος ἄρειος Κελτικός) Lucian. Alex. l. c. Putabatur non diversus a P. Aelio Severiano Maximo legato Arabiae, sed falso, cum iam constet hunc legatum fuisse Arabiae sub Septimio Severo repertis titulis III S. 13612 (= 14172). 14174. Fortasse hic M. Sedatius Severianus Iulius Rufinus (supra n. 231).*
- 439 SEVERIANVS proconsul Africae inter annos 161—169; filius eius Honorinus, legatus patris *Apuleius flor. 2, 9 p. 38-40 Oud. (tempus colligitur ex mentione Caesarum, nempe duorum). A Carolo Tissot vocatur M. Iunius Rufinus Severianus, nescio cur, et idem putatur Severianus a Parthis occisus a. 161. Alii (cf. Pallu de Lessert fastes des provinces africaines 1 p. 209 seq.) cogitaverunt de M. Sedatio Severiano Iulio Rufino (supra n. 231).*
- 440 SEVERIANVS, imperatoris Philippi affinis (κρηδεστής), frater ut videtur uxoris eius Marciae Otaciliae Severae, exercitibus Moesiae et Macedoniae ab eo praepositus *Zosimus 1, 19*.
- 441 Severianus Maximus, procurator ut videtur familiae gladiatoriae Caesaris, sub Commodus VI 632 *cum annotatione Henzeni*.
- P. AELIVS SEVERIANVS MAXIMVS.
- Aemilius Severianus.
- M. A(NTONIVS?) L. SEVERIANVS.
- M. ANTONIVS SEVERIANVS.
- AVFIDIVS SEVERIANVS.
- P. CAECILIVS ALLENIVS FAVSTVS MAXIMVS SEVERIANVS.
- Cl(audius) Severianus.
- Q. Corvinus Severianus.
- Flavius Severianus.
- C. IVL(IVS) POMPONIVS PVDENS SEVERIANVS.
- P. IVVENTIVS CELSVS F. AVFIDIVS [II]OENIVS SEVERIANVS.
- POMPEIVS FAVSTINVS SEVERIANVS.
- M. SEDATIVS SEVERIANVS IVLIVS RVFINVS.
- 442 Severina: ad eam datus Hippolyti presbyteri liber inscriptus προπαιδής catalogus operum Hippolyti statuae eius incisus, *CIG. 8613 A 16. 17 = Harnack Gesch. d. altchristl. Litt. I p. 607. Potest fuisse*

mulier nobilis Romana; minus recte imperatoris alicuius coniugem eam fuisse coniecerunt nonnulli, quippe statucentes librum illum Hippolyti non diversum fuisse ab epistula quam idem dedisse narratur πρὸς βασιλῆα πνά (Theodoretus dial. III, ap. Migne Patr. Gr. LXXXIII p. 284); cf. post alios Harnack l. c. p. 609. 621.

- CAMPIA SEVERINA.
- Cornelia Severina.
- VLPPIA SEVERINA AVGVSTA.
- 443 *Cr.... Severinus, praefectus fortasse vigilum (ut coniecit Hirschfeld *Verw.* p. 148, quamquam in reliquis titulis vigilum huius generis praefecti non nominantur) a. 225 VI 3001.
- P. Aelius Severinus.
- Q. Iulius Severinus.
- L. MVMIVS NIGER QVINTVS VALERIVS VEGETVS SEVERINVS CAVCIDIVS TERTVLLVS.
- 444 SEVERVS (Caius Severus *puto*, aut Silius Severus), Ti. Catii Silius Italici filius minor, immature defunctus *Martial.* 9, 86; *Plin. ep.* 3, 7, 2 (qui nomen non ponit).
- 445 SEVERVS, consularis, pontifex; pater Ummidii Quadrati; statua et carmine honoratus ab Hadriano in templo Dianae Ephesi *Kaibel ep. Graec. n. 888* p. 536 = Greek inscr. in the Brit. Museum n. DXXXIX (vol. III p. 188). Esse L. Catilium Severum, qui consul fuit iterum a. 120, coniecit Mommsen ap. Kaibel l. c.*
- 446 SEVERVS proconsul Asiae *Aristides or. XXVI (vol. I p. 523 ed. Dind.)*, imperatore eiusque filio summam stationem regentibus (i. e. Antonino Pio imperatore, M. Aurelio Caesare) *ib.* p. 524, cum Aristides esset annorum XXXV *vetus scholion ad Aristides or. II (ed. Dindorf vol. I p. 12 not., cf. B. Keil Herm. 25 p. 315)*; successor Pollionis (T. Pomponii Proculi Vitrasii Pollionis) *ib.* p. 529; secutus eum est in proconsulatu amicus quidam Aristidis *ib.* p. 523 (cf. *infra sub L. Statio Quadrato*). Oriundus ex Phrygia superiore *ib.* p. 505. *Cf. supra sub Ti. Iulio Severo (I 375) sub fin.*
- 447 SEVERVS, praeses Bithyniae a. 183 *chron. Pasch. p. 491 ed. Bonn.*
- 448 SEVERVS, leg. Aug. pro pr. ut videtur Arabiae III 6028. *Cf. supra sub Erucio Severo (Valerii Severi nomen in ectypo legere sibi visus est Zangemeister Mitth. des deutschen Palaestina-Vereins 1896 p. 49).*
- 449 ... NVS SEVERVS ... consularis t. *Sinopensis III 240 = III S. 6981 semel descriptus.*
- 450 Severus, Vologaesio Sanatruccii filio indutias concessit *Dio 75, 9, 6 exc. de leg. Vulgo putatur intellegi imperator Septimius Severus; sed verba Dionis pertinere ad tempora Traiani vel Hadriani docuit Boissvain Herm. 25 p. 330, qui putat intellegendum esse duces aliquem Traiani bello Parthico.*

- 451 Severus, amicus Plinii, ad quem hic dedit *ep.* 9, 22. *Fortasse C. Vettennius Severus, ad quem consulem designatum Plinii ep.* 6, 27. *Sed potest etiam fuisse alius ex Severis amicis Plinii (Annius, Catilius, Vibius).*
- 452 Severus, architectus, cuius opera Nero usus est in domo aurea et alibi *Tac. a.* 15, 42.
- 453 Severus: huius nominis hominem vel homines adloquitur Martialis 2, 6, 5, 11, 5, 80, 6, 8, 7, 34, 7, 49, 7, 79, 8, 61, 11, 57. Severus, ingentis staturae servos habebat, Polyphemum et Scyllam appellatos *ib.* 7, 38.
- 454 Severus, memoratur *Marc. Antonini uis ἐκστὸν* 10, 31.
- 455 Severus: 'per quendam Severum clarissimum militem'. (clarissimum iuvenem *coniecit Mommsen*) reus factus M. Didius Iulianus coniurationis contra Commodum *vit. Did. Iul.* 2, 1.
- 455* SEVERVS HOSTILIANVS quidam post Gordiani mortem imperator Romae creatus, paulo post decessit ex morbo *Zonaras* 12, 18.
- ACILIVS SEVERVS.
  - T. AELIVS NAEVIVS ANTONIVS SEVERVS.
  - AEMILIVS SEVERVS CANTABRINVS.
  - AETRIVS SEVERVS.
  - Alledius Severus.
  - ANNIDIIVS SEVERVS.
  - ANNIVS SEVERVS.
  - Annius Severus.
  - SEX. [APPIVS] SEVERVS.
  - Arellius [Se]verus.
  - . . . . ARRIANVS APER VETVRIVS [SE]VERVS.
  - ARRIANVS SEVERVS.
  - ATILIVS SEVERVS.
  - Avidius Severus.
  - IMP. CAES. M. AVRELIIVS SEVERVS ALEXANDER AVG.
  - A. CAECINA SEVERVS.
  - T. Caesernius Concessus Severus.
  - Cassius Severus.
  - CATILIVS SEVERVS.
  - CN. CATILIVS SEVERVS.
  - L. CATILIVS SEVERVS.
  - L. CATTIVS SEVERVS.
  - CESTIVS SEVERVS.
  - Cetrius Severus.
  - CINCIVS SEVERVS.
  - CLAVDIVS SEVERVS.
  - Claudius Severus.
  - CN. CLAVDIVS SEVERVS.
  - CN. CLAVDIVS SEVERVS ARABIANVS.

- TI. CLAVDIVS SEVERVS PROCVLVS.
- Curtius Severus.
- CVSPIDIVS FLAMINIUS SEVERVS.
- CVSPIDI[VS] SEVER[VS].
- T. Desticius Severus.
- M. DIDIVS SEVERVS IVLIANVS.
- [ER]VICIVS SEVERVS.
- L. FABIVS SEVERVS.
- M. FLAVIVS SABARRVS VET[TIVS] SEVERVS.
- L. GABO ARVNCVLEIVS P. ACILIVS SEVERVS.
- L. GELLIVS SEVERVS.
- HERENNIUS SEVERVS.
- T. HOENIVS SEVERVS.
- M. IVLIVS SEVERVS PHILIPPVS CAESAR, *postea* AVGVSTVS.
- C. IVLIVS SEVERVS.
- L. IVLIVS SEVERVS.
- SEX. IVLIVS SEVERVS *sive* SEX. MINICIVS FAVSTINVS IVLIVS SEVERVS.
- TI. (P.?) [IVLIVS?] SEVERVS.
- IVNIVS SEVERVS.
- T. IVNIVS SEVERVS.
- [M. IVVEN]TIVS [SECVN]DV[S] RIXA [POSTVMIVS? PAN]SA VALERIANVS . . . . SEVERVS.
- M. LVSIUS SEVERVS.
- P. MANILIVS VOPISCVS VICINILLIANVS L. ELVFRIVS SEVERVS IVL[IVS] QVADRATVS BASSVS.
- L. Manlius Severus.
- L. MANTENNIUS SEVERVS.
- Q. Marcus Turbo Fronto Publicius Severus.
- SALVIVS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS CN. PLO[TIVS] MAXIMIVS T. (H)OENIVS SEVER[VS] SERVEIEN[VS] V[RSVS].
- NOVIVS(?) SEVERVS PIVS.
- C. OPIVVS SABINVS IVLIVS NEPOS M.' VIBIVS SOLLEMNIS SEVERVS.
- Percennius Severus.
- PETRONIVS DIDIVS SEVERVS.
- L. PETRONIVS SEVERVS NO[VINI]ANVS.
- CN. PINARIVS . . . SEVERVS.
- [Po]mpeius Sev[erus].
- Postumius Severus.
- SEX. PV[L]FENNIUS SALVTARIS M. LVCCIVS VALERIVS SEVERVS PLOTIVS CILO.
- D. RVPILIVS SEVERVS.
- Rutilius Severus.
- [S]alvius Severus.

- M. SEDATIVS SEVERVS IVLIVS REGINVS.
- C. SENTIVS SEVERVS QVADRATVS.
- SEPTIMIVS SEVERVS.
- Septimius Severus.
- IMP. CAESAR L. SEPTIMIVS SEVERVS AVGVSTVS.
- SERTORIVS SEVERVS.
- T. Statilius Maximus Se[ve]r[us].
- T. Statilius Maximus Severus Hadrianus.
- T. STATILIVS SEVERVS.
- Ti. Statilius Severus.
- GAL(EO) TETTIENVS SEVERVS.
- TI. TVTINIVS SEVERVS.
- C. VALERIVS SEVERVS.
- L. VERVLANVS SEVERVS.
- C. VETTENIVS SEVERVS.
- Vibius Severus.
- C. VLPIVS AELIANVS SEVERVS.
- 456 M. SEXTILIVS Q. f., triumvir aere argento auro flando feriundo; duovir (Antii) bis *l. Antiatinus X 6661*. Uxor Fabia P. f. *ib.*
- 457 Sextilius Antaeus (*sic 1, 28, praeterea Antaeus*), inter auctores externos quos adhibuit de arboribus et de re medica enumeratus a Plinio *h. n. 1, 12, 13, 28*; citatur *ib. 28, 7*.
- 458 Sextilius *Ena (*cognomen corruptum*), Cordubensis, poeta mediocris, Ciceronis mortem deflevit carmine quod recitavit in domo Messalae Corvini, praesente Asinio Pollione *Seneca suas. 6, 27*.
- 459 Sextilius Felix, a. 69 missus a ducibus Flavianorum ripam Aeni fluminis, quod Raetos Noricosque interfluit, cum ala Auriana et octo cohortibus et iuventute Noricorum occupavit *Tac. h. 3, 5 (fortasse procurator Norici)*. A. 70 una cum cohortibus auxiliariis per Raetiam irrupit in Gallias quae rebellaverant *ib. 4, 70*.
- 460 SEXTILIA (*nomen ap. Tac. h. 2, 64 et Suet. Vit. 3*), uxor L. Vitellii ter consulis, mater A. Vitellii, quem peperit a. p. Chr. 15, et L. Vitellii *Suet. Vit. 3*. Probatissima, nec ignobilis femina *ib.*; femina antiqui moris *Tac. h. 2, 64 cf. 3, 67*. Filium appellatum imperatorem pro afflicto statim lamentata est *Suet. l. c.* Otho eius curam habnit *Plut. Oth. 5, 16*. Victor Vitellius Romam ingressus Augustae nomine eam honoravit *Tac. h. 2, 89*. Exeunte a. 69 moritur fessa aetate *ib. 3, 67*.
- 461 Sextius, Q. Sextii philosophi (*infra n. 474*) filius, et ipse philosophus *Seneca nat. quaest. 7, 32, 2; Quint. inst. 10, 1, 124; Claudianus Mamertus de statu animae 2, 8*. Fortasse hic Sextius Niger, qui Graece de medicina scripsit, *cf. infra sub Q. Sextio Nigro*.
- 462 L. SEXT[IVS] . . . praetor peregrinus a. p. Chr. 26 *fasti frat. Arr. (CIL I ed. 2 p. 71)*. *Cf. infra sub Sextio Paconiano*.

463 T. SEXTIVS ... M. VIBIVS *OVE..... SECVNDVVS LVC..... VESTINVS. *T. urbanus mutilus (fortasse singulorum versuum multo plus dimidia parte perit) circiter quinquies descriptus saeculis superioribus, VI 1518.*

T. Sextius ..... M. Vibius Ove.... (Ove.... vel Ovei.... vel Ovel.... vel Ouf.... *descriptores, sed unus, isque reliquis fortasse accuratior, C. Ve....*) Secundus Luc.... (*sic unus auctor, plerique Luo....*) Vestinus *t. urbanus. T. f., et postea Africani con[sularis viri] filius (nisi forte plura inter Africani con.... et filius perierunt) ib. Oriundus igitur a T. Sextiis Africanis consulibus anno 59 et anno 112; sed etiam T. Sextius Magius Lateranum consulem a. 94 inter maiores eius fuisse colligitur ex nomine filii. (Tribu) Vol. (sic unus vel alter ex descriptoribus, Vo...., V.... alii; Vot. quoque dicitur exceptum esse) t. urbanus. [Quaestor] provinciae Afr[icae] ib. Praetor in con[silio imp.] Caesaris L. Aur[elii] Veri Aug. (cf. Momms. Staatsr. II^a p. 949 not. 3 = II^a p. 989 n. 3). Iu[r]idicus.... (?) (iu.... unus tantum e descriptoribus, reliqui H.... vel IT....). Salius [Palatinus vel Collinus; sodalis] Hadrianales. Pater T. Sextii Magi ..... t. urbanus.*

464 T. SEXTIVS AFRICANVS (Sextius Africanus Tac.; tria nomina saepius in act. Arv., item in tabula cerata Pompeiana). Claris natalibus Tac. a. 13, 19, 14, 46; oriundus scilicet a T. Sextio quem propter res in Africa a. 712 et insequentibus gestas (Dio 48, 21 seq., Appian. b. c. 4, 52 seq. 5, 26) imperatorem appellatum esse constat ex t. Formiano X 6104, et qui Africani nomen ad posteros transmisisse videtur; pater et avus ignorantur. — Iuniam Silanam uxorem ducere voluerat, sed deterruit eum Agrippina Tac. a. 13, 19. Frater Arvalis; adest in collegio sub Claudio post a. 50, deinde a 57, 58, 59, 60, 63, 66 act. Arv. Consul suff. a. 59 cum M. Ostorio Scapula act. Arv.; tabula cerata Pompeiana ap. de Petram n. 119. A. 61 censum per Gallias egit una cum Q. Volusio (Saturnino) et Trebellio Maximo Tac. a. 14, 46. — Consules ex hac domo fuerunt: T. Sextius Africanus, anno 59; T. Sextius Magius Lateranus, anno 94; T. Sextius Africanus, anno 112; T. Sextius Lateranus, anno 154; T. Sextius Lateranus, anno 197.

465 T. SEXTIVS AFRICANVS (nepos puto eius qui praecedit) consul ord. a. 112 cum Traiano sextum fasti (tria nomina habet Phlegon fr. 54 Muell.; T. Sextius VI 542; praeterea Africanus). Hic videtur Africanus con[sularis vir], T. Sextii M. Vibii Secundi Vestini (n. 463) sodalis Hadrianales, consiliarii L. Veri, pater vel avus VI 1518.

465^a T. Sextius Alexander, frater C. Sextii Martialis procuratoris t. Mactaritanus VIII S. 11813.

466 P. Sextius Calvinus, statua honoratus Thespiis Inscr. Graec. sept. I 1850. Videtur vixisse extremis liberae rei p. temporibus, aut primis imperatorum (Dittenberger l. c.). Oriundus sine dubio a C. Sextio

- Calcino consule a. u. c. 630, et huius filio C. Sextio Calcino, qui vixit temporibus Sullanis (Cic. Brut. 34, 130 cf. de orat. 2, 60, 246. 61, 249).*
- 467 (SEXTIVS) CORNELIANVS T. Sextii Veriani filius, clarissimus vir cons(ul) t. in regione Chusina rep. XI 2600.
- 468 T. SEXTIVS LATERANVS cos. a. 154 (Sextius Lateranus VIII S. 11799; in consulatu tribus nominibus CIG. 5888 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1052, Sestilius Lateranus vit. Veri 3, 3, praeterea Lateranus). Nepos fortasse T. Sextii Magii Laterani (infra n. 472) consulis a. 94. Consul ordinarius a. 154 cum L. Aelio Aurelio Commodo fasti cf. vit. Veri 3, 3. Proconsul Africae a. 170 t. Mactaritanus VIII S. 11799. — Fortasse huius T. Sextii Laterani vilicus VI 9987. Non huius (ut antea putabatur) Athe[nio] . . . nii Laterani libertus et procurator in t. anni 156, IX 3375. — Pater eius qui sequitur.
- 469 T. SEXTIVS LATERANVS cos. a. 197 (tria nomina in consulatu VIII 8937, Wilm. 122, plerumque Lateranus). Filius sine dubio eius qui praecedit. Dux Severi expeditione Mesopotamica a. 195 Dio 75, 2. Consul ordinarius a. 197 cum C. Cuspio Rufino fasti. (Propter titulum Mactaritanum Eph. ep. 5, 277 = VIII S. 11799 creditus est a nonnullis fuisse proconsul Africae anno 204; sed is titulus pertinet ad eum qui praecedit). Hic potius quam is qui praecedit, vel quam T. Sextius Magius Lateranus consul a. 94, Sex(tius) Lateranus, una cum Aquilio Orfito heres Claudiae Bacchidis clarissimae feminae VI 1378 cum nota Henseni. Amicus Septimii Severi et ab eo ditatus, 'aediibus quoque . . . . quae dicuntur Laterani' Viet. epit. 20, 6. (Aedes Laterani in monte Caelio memorantur etiam vit. Marci 1, 7 cf. 1, 5, domum iuxta eas habuit M. Annius Verus avus M. Aurelii ib. 1, 7, sed ubi fortasse significantur aedes olim Plautii Laterani, supra P 354). Fortasse huius fistula rep. Romae in monte Caelio prope basilicam Lateranensem inscripta Sextii Laterani, huius et fratris praeterea ignoti altera fistula ibidem reperta, inscripta Sextiorum Torquati et Laterani Lanciani syll. aq. n. 14. 15 = Stevenson ann. inst. arch. 1877 p. 363 (hanc Stevenson l. c. p. 364 iudicat inscriptam temporibus Septimii Severi, illam fortasse antiquiorem esse).
- 470 P. SEXTIVS LIPPINVS TARQVITIANVS. T. urbanus VI 1524 (1), Samothracius III 717 (2). Nomen plenum servavit t. 2, ... ius [T]arquitianus t. 1. P. f. t. 1. Tribu Ser. t. 1. Propinquus sine dubio Sextii Tarquitiani, infra n. 477. [Decemvir stlit.] iud. t. 1. Quaestor Macedoniae t. 2, quaestor pro pr. . . . t. 1, a. p. Chr. 14 t. 2. [Legatus?] Caesaris Augusti t. 1.
- 471 T. SEXTIVS MAGI[VS], . . . T. Sextii M. Vibii Ove . . . Secundi Luc . . . Vestini (supra n. 463) filius VI 1518. Pater cum praetor fuerit sub divis fratribus, de ipsius quoque tempore constat. Ex posteris fuisse T. Sextii Magii Laterani qui sequitur probabile est. Praeterea etiam Sextios Africanos fuisse inter maiores eius constat, cf. sub patre eius.

- 472 T. SEXTIVS MAGIVS LATERANVS (sic VI 25527; T. S. . . . VI 1988 = XIV 2392, Lateranus plerumque; in nonnullis fastorum laterculis errore Clemens). Oriundus videtur a T. Sextio Africano consule a. 59 (supra n. 464), vel certe ex eadem domo, cum alius T. Sextius Magius, is qui praecedit, Africanos inter maiores habuerit. Consul ord. a. 94 cum L. Nonio Torquato Asprenate fasti. Huius ut videtur T. Sexti Mag[il]latera[ni] (traditur Magnaterae) nutrix Sextia Thais VI 26539. Fortasse hic Lateranus homo nobilis, consulatu functus, quem memorat Iwen. 8, 146 seq. (cf. supra I. 75). Praeterea ad huius Magii Laterani domum videtur pertinere T. Sextius Magianus, Tibure honoribus functus, cui sepulcrum fecerunt T. Sextius Laterani lib. Eutuchus et Sextia Graphe XIV 3680. Incertum utrum huius an consulis a. 154 (supra n. 468) servus Martialis T. Sexti Laterani vilicus VI 9987.
- 473 C. Sextius Martialis, C. f., tribu Papiria, tribunus militum legionis I[III] Scythicae, procurator Aug. ab actis urbis, p[ro]c. Aug. inter mancipes quadragesimae Galliarum et negotiantes, procurator Macedoniae; frater T. Sextii Alexandri t. Maclaritanus VIII S. 1813 = *eph. ep.* 5, 1175.
- 474 Q. Sextius Niger (de cognomine v. infra). Q. Sextius (praenomen habent Seneca *ep.* 64, 2, *Suet. gramm.* 18), 'ita natus ut rempublicam deberet capessere, latum clavum divo Iulio dante' (natus igitur circa a. u. c. 690) 'non recepit' Seneca *ep.* 98, 13, 'honores reppulit' *ib.* cf. *Plut. de profect. virtut. sent.* (*Mor.* p. 77^b). Philosophus *Suet. gramm.* 18, 'o Romanis sapientiae adsectatoribus' *Plin. h. n.* 18, 274, 'vir acer, Graecis verbis, Romanis moribus philosophaus' Seneca *ep.* 59, 7, 'vir magnus et, licet neget, Stoicus' *ib.* 64, 2. 'Nova et Romani roboris' secta eius Seneca *nat. quaest.* 7, 32, 2. Animalibus abstinebat Seneca *ep.* 108, 17. Athenis degit ibique olei caritatem praevixit *Plin. h. n.* 18, 274. Dicta vel scripta eius laudat Seneca *ep.* 59, 7. 64, 2-5. 73, 12. 15, dial. 4, 36, 1. 5, 36, 1; praeterea Claudianus Mamertus de statu animae 2, 8. Eum audiit (Papirius) Fabianus Seneca rhetor *controv. II praef.* 4. Ad sectam eius transiit L. Crassicius grammaticus *Sueton. gramm.* 18. Praeterea sectam eius secutus Sextius filius Seneca *nat. quaest.* 7, 32, 2 (inde ipse dictus Sextius pater Seneca *ep.* 64, 2. 98, 13; Claudian. Mamert. de statu animae 2, 8; memoratur una cum filio *Quintil. inst.* 10, 1, 124; Claudian. Mamert. l. c.).
- Aut hic aut filius eius (non hic sed filius, iudice Wellmanno, cf. infra): Sextius Niger (sic Plinius plerumque, Sextius *Plin. h. n.* 16, 51, 20, 129, 28, 120, 131, 29, 76, 32, 26, Νίγερ Dioscorides, Νίγρος Galen. et Erotianus), qui Graece scripsit de medicina *Plin. h. n.* 1, 12, 13, 33, 34 (de medicamentis Dioscorides de mater. med. lib. I praef., Galenus XIV p. 7 ed. Kühn, περι ὀλγης Erotianus s. v. λείρον), diligentissimus medicinae *Plin. h. n.* 32, 26. Ab auctore huius libri

opusculum aliquod Iubar regis adhibitum esse statuit Wellmann Herm. 24, 534; inde colligi auctorem libri fuisse Sextium filium, non patrem, ib. p. 546. Vituperatur a Dioscoride l. c. p. 3 ed. Sprengel (nihilominus ab eo adhibitus, cf. Wellmann Herm. 24, 547). Inter auctores adhibitos a Plin. h. n. lib. XII-XVI. XX-XXX. XXXII-XXXIV; Plin. h. n. passim (cf. Dellefsen ind. p. 96). Memoratur Galen. XI p. 797 (cf. Wellmann Herm. 24, 545). XIV p. 7. XIX p. 64 (cf. Wellmann ib. 547 not. J). Amicus Iulii Bassi medici Caelius Aurd. acut. III 16 cf. Wellmann Herm. 24, 546.

- 475 (L?) SEXTIVS PACONIANVS (*praenomen ex fastis frat. Arr.*), praetorius Tac. a. 6, 3; *fortasse hic L. Sext[ius] praetor peregrinus a. 26 fasti frat. Arr. (CIL. I ed. 2 p. 71). A Seiano delectus, cuius opus dolus C. Caesaris pararetur; a. 32 a Tiberio per epistulas apud senatum incusatus, et capite damnatus, nisi indicium professus esset Tac. l. c.; accusat Latinium Latiarem ib. 6, 4. A. 35 in carcere strangulatus ob carmina illic in Tiberium factitata ib. 6, 39. Huius Paconiani (sed ne nomen quidem certum; traditur ut est illud Paconia non) esse versus quos citat Diomedes art. gramm. lib. II p. 494 ed. Keil coniecit Haupt Herm. I p. 42. — Eundem memorari in t. VI 10213 sub nomine Baculi, quippe oriundum a P. Sextio Baculo Caesaris primipilo (bell. Gall. 2, 25. 3, 5, 6, 38) et ipsum Baculum cognominatum, coniecit Hirschfeld ad t.*

— L. Sextius Quirinalis v. L. Sestius Quirinalis.

- 476 Sextius Sulla (*sic Plut. Rom. 15, praeterea Sulla*), Carthaginensis Plut. Rom. 15, q. conv. 8, 7 *cf. de facie in ore Lunae (p. 912^c), amicus Plutarchi q. conv. 2, 3, 3, 8, 7 (p. 636^a. 650^a. 727^b), de facie in ore Lunae (p. 920^a. 929^k. 940^r. 912^c. 945^b). Romae degens de ira cohibenda (p. 453^a), q. conv. 8, 7 (p. 727^b), antiquitatis peritus Rom. 15; amicus etiam Minicii Fundani (consulis a. 107), cum quo verba faciens inducitur in dialogo de ira cohibenda (p. 452 seq.).*
- 477 ... [SEX]TIVS [T]ARQVITIANVS (*traditur ... natius pro ... xtius*), P. f. (*adoptatus fortasse a Tarquitho Rufo, qui in eodem t. priore loco memoratur*), (tribu) S[er.] (*sed potest fuisse etiam alterum cognomen incipiens ab S*), [q.] urb., praef. frum. dandi ex s. c. t. *suburbanus semel descriptus XIV 4005. Diversus a P. Sextio Lippino Tarquithiano, P. f., tribu Ser., supra n. 470, sed sine dubio propinquus, fortasse frater eius.*
- 478 SEXTIVS TORQVATVS, Sextii Laterani alicuius (*fortasse consulis a. 197*) frater maior ut videtur *fistula plumbca rep. Romae prope basilicam Lateranensem, ap. Lancianum syll aq. n. 15 = Stevenson ann. inst. arch. 1877 p. 363, cf. supra sub T. Sextio Laterano.*
- 479 T. Sextius Verianus, pater Corneliani, clarissimi viri, consulis XI 2600.

- 480 Sextius Verus: ei imperatores Antoninus et Verus rescripserunt mensuras et pretia vinorum esse in contrahentium potestate *Papirius Iustus lib. I constitutionum (Dig. 18, 1, 71)*.
- 481 SEXTIA uxor Mamerci Aemilii Scauri, a. 34 una cum marito mortem sibi conscivit *Tac. a. 6, 29*.
- 482 SEXTIA socrus L. Antistii Veteris (*consulis a. p. Chr. 55*), a. 65 una cum genero et nepte venas exsolvit *Tac. a. 15, 10, 11*.
- 483 SEXTIA ASINIA POLLA T. f., M. Noni Arri Muciani (*consulis a. 201, supra M 91*) uxor t. *Brizianus V 4355*.
- 484 Sextia Cethegilla VI 265.29; *Lanciani syll. aq. n. 517*. Fortasse non diversa Pupienia Sextia Paulina Cethegilla (*supra P 805*), sub qua cf.
- 485 SEXTIA IVLIANA Q. f., clarissima femina, Q. Lucanii Valeriani viri clarissimi uxor t. *Briziani V 4356, 4357*.
- 486 Sextia Nerula, L f., uxor L. Bovii Celcris procuratoris, mater Lucillae X 1685, 1686 (*Neapoli*).
- PVPIENIA SEXTIA PAV[LINA] CETHEGILLA.
- 486^a Sextus, philosophus Pythagoricus, qui floruit temporibus Augusti *Eusebius chron. s. a. Abr. 2017 = p. Chr. 1 (vers. Arm., Hieron., Syncell. p. 599)*. Extant *Sexti cuiusdam sententiae, memoratae iam ab Origene contra Celsum 8, 30, comm. in Matth. 15, 3, Sexto Pythagoreo attributi ab Hieronymo (in Jerem. lib. 4 ad c. 22, 24), quas Latine vertit Rufinus Aquileiensis (qui attribuit eas Sixto episcopo Romano, ap. Orellium opuscul. Graecor. sententiosa I p. 248), Graece primus edidit Ant. Elter ind. schol. Bonn. hib. 1891/2. Cf. Harnack Gesch. d. allehrstlichen Litteratur p. 766 seq.*
- 487 Sextus, 'Palatinae cultor facundus Minervae', Domitiano fortasse a studiis (*cf. Friedländer Sitteng. 1^b, 96*); eum rogat Martialis, ut epigrammata sua collocet in bibliotheca (Palatina?) *Martial. 5, 5. Sexti nomine praeterea utitur Martialis 5, 38 et alibi passim (cf. potissimum 3, 11, 6); item Iuvenal. 2, 21*.
- 488 Sextus, Chaeronensis vit. *Marci 3, 2, Eutrop. 8, 12 (ubi Sexti nomen omissum est in codicibus), Suidas s. v. (Boetius Dio 71, 1 = Zon. 12, 2, Philostratus vit. soph. 2, 1, 9), Plutarchi ex fratre filius (ἀδελφεῖός) Suidas (Plutarchi nepos Apul. m. etam. I in. p. 11 Oud., vit. Marc. l. c., Eutrop.), philosophus Apul. l. c., Dio l. c., Philostratus l. c., vit. Veri 2, 5, Suidas, Stoicus vit. Marci l. c. (ἕν δὲ τῷ Προπονείου ἀρωγῆ; Suidas, confundens hunc cum Sexto empirico), magister M. Aurelii vit. Marci l. c., Eutrop. l. c., qui eum audiit etiam imperator Dio 71, 1, Zon. 12, 2, Philostr. vit. soph. 2, 1, 9, magister etiam Veri vit. Veri 2, 5. Quid ab eo didicerit Marcus M. Aurel. εἰς ἑαυτὸν I, 9 (traditur ἕτερο-προ σέξτε). Apud M. Aurelium tanto in honore fuit, ὥστε καὶ συνῆκτασαν αὐτῷ Suidas. Quid dixerit Herodi Attico filiam immodice lugenti Philostr. vit. soph. 2, 1, 10. Memoratur (una cum Musonio) *Himerius or. XXIII c. 21 (inter maiores filii sui, quem**

immature defunctum plangit, fuisse tam Sextum quam Musonium videtur indicare Himerius; unde Sextum uxorem duxisse e familia Musonii coniecit Wilamowitz ind. lect. Gotting. 1889 p. 23. — Diversus ab hoc Sextus, empiricus qui dicitur (scilicet medicus), cuius extant ἱερογραφῆσιον ὑποτομῶσιον libri III, item πρὸς μαθηματικούς (sive quo alio nomine fuerunt) libri X vel potius XI; cf. E. Pappenheim de Sexti empirici librorum numero et ordine; id. Lebensverhältnisse des Sextus Empiricus (Progr. des Köllnischen Gymnasiums, Berol. 1874. 1875).

- 489 Sextus, iuris auctor Gaius inst. 2, 218; Ulpian, Dig. 29, 5, 1, 27, 30, 32. Intellegendus videtur aut Sex. Pedius (supra P 149), aut. Sex. Caecilius Africanus (supra C 15), cf. Mommsen Zeitschr. f. Rechtsgesch. 7, 1868 p. 479, aut, si sumimus in verbis Ulpiani Dig. 30, 32 inesse errorem, Sex. Pomponius (P 521).

— ... INIVS SEXTVS FLORENTINVS cf. sub Florentino (supra F 300).

- 490 L. Sibidiennis Sabinus (Sabidion- pro Sibidien- olim edebatur), L. f., tribu Ouf., tribunus militum, procurator provinciae Africae t. Attidias Umbriae XI 5673; ad eundem pertinent tituli fracti Tuficenses Umbriae XI 5689, 5703, 5706-5708. Pater L. Sibidioni Scaevae XI 5707.

- 491 Sicinius Aemilianus, frater Sicinii Amici, scilicet patruus Siciniorum Pontiani et Pudentis privignorum Apuleii Apul. apol. c. 2, 28, 98, frater item Sicinii Clari c. 70, Zarath oriundus c. 24 cf. c. 23, crebris propinquorum mortibus ditatus ideoque Charon dictus c. 23, Charon et Mezentius dictus c. 56. Avunculi sui testamentum ut falsum impugnavit apud Lollium Urbicum praefectum urbis, sed frustra c. 2, 3. Iam senior c. 1, 36, iratus quod mortuo fratre Sicinio Amico uxor eius Apuleio nupsorat c. 28, instigatus etiam ab Herennio Rufino c. 74, Apuleium artium magicarum accusavit nomine Sicinii Pudentis pueri apud Claudium Maximum proconsulem c. 2, 28, 45 et passim.

- 492 Sicinius Amicus, prior maritus Aemiliae Pudentillae, uxoris Apuleii, pater Siciniorum Pontiani et Pudentis; obiit superstiti patre, in cuius potestate filios pupillos reliquit Apul. apol. c. 68.

- 493 Sicinius Clarus, frater Siciniorum Amici Apul. c. 68, et Aemiliani ib. c. 70; cum eo, defuncto Amico marito, Aemilia Pudentilla iussu soceri tabulas nuptiales fecit, sed nuptias elusit, donec socer fatis concessit ib. c. 68; homo rusticianus et decrepitu scenex ib. c. 70.

- 494 Q. SICINIUS CLARVS PO . . . . T. Thracicus, ap. Dumont inser. de la Thrace n. 110* (ex Deville Annuaire de la société pour l'encouragement des études grecques en France 1873 p. 97). Nannii urbium Thracicarum, apud Mionnet suppl. II 383, 1076. 391. 1124-1126. 511, 1808-1810. 517, 1848; Brit. Mus. cat. Thrace p. 178, 11. 180, 23; Mus. Berol. Besch. I p. 200, 14; alibi. — Κ. [Σ]κίνιος Κλᾶρος Πο . . . . τ.; Σκίνιος (vel Σκίνιος vel Σκιν. vel Σκ.) Κλᾶρος ναννί (Σκιν.

Ῥοῦφος *Mionnet 511, 1810. 517, 1848, sine dubio male*. — *Diversus ab eo qui praecedit, sed fortasse ab eo oriundus.*

Legatus pro pr. Thraciae circa a. 202. 203 t.; *nummi (tempus colligitur inde quod in parte nummorum, ap. Mionnet 391, 1124–1126. 517, 1848, item Brit. Mus. 180, 23, est caput Plautillae, atque etiam in t. praeter Severum Antoninumque Augustos et Iuliam Augustam et Getam Caesarem memorata videtur fuisse Plautilla).*

495 M. Sicinius Philodamus, puer egregius VI 1631.

496 Sicinius Pontianus, Sicinii Amici et Aemiliae Pudentillae filius maior, mortuo patre sub tutela avi pupillus relictus, testamento avi heres institutus cum fratre minore (Pudente) et huius tutor *Apul. apol. c. 68. Iuvenis disertus ib. c. 98. Splendidissimus eques (Romanus) ib. c. 62. Athenis moratur ibique in amicitiam Apuleii pervenit ib. c. 72. Postea Romae degebat c. 69. 70. Roma Oeam profectus nuptias matris et Apuleii conciliavit ib. c. 71. 72. 73. Uxorem ducit filiam Herennii Rufini, exinde inimicus Apuleii c. 74 seq., sed postea cum eo reconciliatur c. 94. 96. Carthaginem defert litteras Apuleii ad Lollium Avitum proconsulem c. 94. Paulo post obiit c. 28. 96. 98. 99. Huius necis causa Apuleius fuisse dicebatur c. 1. 2 cf. c. 53. Memoratur *ib. c. 55. 70 seq. 81. 91. 97.**

497 Sicinius Pudens, eius qui praecedit frater *Apul. apol. 68. Togam virilem sumpsit eo die quo frater uxorem duxit ib. c. 88 cf. c. 73; cuius rei causa mater eius nuptias cum Apuleio distulerat ib. Eius nomine Sicinius Aemilianus patruus Apuleium artis magicae accusavit ib. c. 2. 28. 45 (memoratur *ib. c. 11. 98. 99. 100).**

— TI. ALLIENVS SICINIUS QVINTIANVS.

498 Siculus Flaccus (*traditur, casu secundo, Saeculi Flacci, ut possis cogitare etiam de Segulio*), qui scripsit de condicionibus agrorum quae extant *Scriptores geomatici ed. Lachmann 1, 134 seq.* Scripsit aliquanto post Domitianum *ib. p. 163, 13.*

— M. METIL[IVS] SICVLVS.

499 Sido, una cum Vangione fratre Vannium avunculum regno Sueborum pellit, a. 50 *Tac. a. 12, 29. 30. A. 69 a ducibus Flaviani in partes adsumptus Tac. h. 3, 5. In proelio Cremonensi pugnat contra Vitellianos ib. c. 21.*

500 Sigerus (Σιγρῆς *Dio, Zon.*; Sigerius *trad. ap. Mart. et Tertull.*; Satur vel Saturius *codices Suetonii; sed videtur idem significari*), cubicularius Domitiani *Dio 67, 15 (Zon. 11, 19), decurio cubiculariorum Suet. Dom. 17 (una cum Parthenio cubiculario Domitiani nominatur Martial. 4, 78, 8). Particeps coniurationis in Domitianum Dio l. c., Domitianum confodit Suet. l. c.; ut interfector imperatoris alicuius memoratur Tertullian. apol. 35. Huius fortasse aliquando servus, postea imperatoris Epaphroditus θεῶλος Σ(ε)ϋγριανός *CIG. 4713. 4713 f. Cf. Friedländer Sitteng. I^o p. 116 not. 2. — Plane diversus ab hoc**

- Fl(avius) Sigerus (*sic*), gladiator, sepultus Caesareae Mauretaniae VIII S. 21100 (= 10983).
- 500* Sigimerus, pater Arminii *Velleius 2, 118, 2. V. sub Segimero.*
— IVNIA SILANA.
- 501 SILANVS consul cum M. Sergio mense Dec. anni incerti, exeunte ut videtur saec. p. Chr. altero t. *Africanus, Mém. d'arch. et d'hist. publiés par l'école fr. de Rome XII, 1892 p. 42.*
- 502 .. SILANVS ... IVSTVS AN... Cn. Lepidi f., ... sevir equitum Romanorum, [quaestor] urbanus, tribunus plebis, [praetor, proconsul] sortito provinciae Hispaniae [ulterioris] t. *Saguntinus II 3838. Non videtur pertinuisse ad Iunios Silanos, cf. Borghesi opp. 5, 230.*
— [Q. CAECILIVS METELLVS CR]ETICVS IVNIVS SILANVS.
— Q. CAECILIVS METELLVS CRETICVS SILANVS.
— *DVLIVS SILANVS.
— C. IVLIVS SILANVS.
— IVNIVS SILANVS.
— C. AP. IVNIVS SILANVS.
— M. AP. IVNIVS SILANVS.
— C. IVNIVS SILANVS.
— D. (Iunius) Silanus.
— L. IVNIVS SILANVS.
— M. IVNIVS SILANVS.
— D. (IVNIVS) SILANVS GAETVLICVS.
— M. IVNIVS SILANVS LVTATIVS CATVLIVS.
— D. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.
— L. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.
— M. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.
— M. SERVILIVS SILANVS.
— Q. SERVILIVS SILANVS.
- 503 Silas (Σιλας), Babylonius, cum apud Agrippam regem militasset, a. 66 Iudaeis rebellibus se adiunxit et contra Romanos pugnavit *Ioseph. bell. 2, 19, 2.*
— A. LICINIVS NERVA SILIANVS.
— T. STATILIVS SILIANVS.
— VMBONIVS SILIO v. Umbonius Silo.
- 504 Silius, scriptor satirarum temporibus Iuvenalis *Probus Vallae ad Iuv. 1, 20. Cf. infra sub Silio Proculo.*
- 505 C. SILIVS, filius C. Silii qui periit sub Tiberio (*consulis a. p. Chr. 13 infra n. 507*) *Dio 60, 31 (Zon. 11, 10) cf. Tac. a. 11, 35. 'Gentis patriciae' Iuven. 10, 332. In matrimonio habet Iuniam Silanam, quam dimisit instigante Messallina, quo ipsa liberius amore eius frueretur Tac. a. 11, 12, 13, 19. A. 47 consul designatus verba facit in senatu, altercatur cum P. Suillio Tac. a. 11, 5, 6. A. 48 Messallina ei nupsit (adhuc consuli designato Tac. a. 11, 27, cf. Dio 60, 31) nuptiasque celebravit Tac. a.*

11, 26, *Suet. Cl. 26, 29, Iuv. 10, 330 seq. (ubi nomen non ponitur) cum scholiis, Dio 60, 31 (Zon. 11, 10)*, apparatus imperii in domum eius transfert *Tac. a. 11, 12, 35, Dio l. c.* Quod ubi nuntiatum est Claudio, simul Silio imperium adquiri *Tac. 11, 30, Suet. Cl. 36*, comprehensus Silius *Tac. 11, 32*, et occisus in castris praetoriis *ib. c. 35* (mense Oct. a. 48 *Tac. a. 11, 32*), adhuc consul designatus *Seneca apoc. 13. Orbus Tac. a. 11, 26. Memoratur ib. 11, 36. 12, 65.*

- 506 P. SILIVS cos. suff. a. 756 = p. Chr. 3: Silius *nummi*; P. Silius *Vell. 2, 101, item in consulatu (cognomine videtur abstinuisse).* — P. f., *fasti Cap., fasti frat. Arv.*; P. [n.] *fasti Cap. (videtur igitur fuisse filius P. Silii consulis a. 734 et quidem natu maximus, quippe qui retinuerit praenomen paternum, frater A. Licinii Nerae Siliani consulis a. p. Chr. 7 et C. Silii A. Caecinae Largi consulis a. p. Chr. 13).* Triumvir monetalis una cum Q. Aelio Lamia et Anno *nummi aenci ap. Eckhel 5, 314, Babelon monnaies de la répub. romaine II p. 461 cf. Mommsen röm. Münze. p. 744 not. 15.* Exercitui praerat in Thracia vel Macedonia paullo ante a. 754 (p. Chr. 1); sub eo tribunus militavit Velleius Paterculus *Vell. 2, 101.* Consul suff. a. p. Chr. 3 ex k. Iul. una cum L. Volusio Saturnino *fasti Capit., fasti Gabini (CIL. I ed. 2 p. 68), fasti frat. Arv. (ib. p. 70); X 824. XV 4571. Aut huius aut consulis a. p. Chr. 28 accensus P. Sili consulis X 3877.*
- 507 C. SILIVS A. CAECINA LARGVS cos. a. p. Chr. 13. C. Silius *vel Silius Tac., Silius Vell., Dio; in consulatu C. Silius VI 9050. 10051, Suet. Aug. 101, Dio 56, 28, Cassiod., C. Si(lius) tessera gladiatoria I 760, Silius fasti Praen. ad 8 Ian. (nam hic videtur significari), Sil. XV 4565, Silanus chronogr. a. 354, fasti Hydat., Silus VI 7479; C. Silius A. Caecina Largus fasti Antiates (CIL. I ed. 2 p. 72), Γ. Σίλιος Κακίνης Λάργος Dio ind. l. 56, C. Silius C[a]e . . . . . fasti Cap. (apparet hic quoque fuisse Caecinae Largi nomina, sed postea sublata esse; id non propter memoriae damnationem factum, nam C. Silii nomina illaesa manserunt, sed fortasse propterea quod Silio in Caecinae Largi nomina non plenum ius fuit, cf. Mommsen CIL. I ed. 2 p. 39 not. 1).* — P. f., P. n. *fasti Cap. (C. f. Dio ind. l. 56). Videtur fuisse filius P. Silii consulis a. 734, ab A. Caecina utem Largo aliquo fortasse heres institutus et iussus nomen ferre (Borghesi ann. inst. 1855 p. 16 = opp. 8, 524).* Amicus Germanici; uxor Sosia Galla Agrippinae cara *Tac. a. 4, 18.* Consul ord. a. p. Chr. 13 cum L. Munatio Planco *fasti.* Legatus exercitus Germaniae superioris ab a. 14 ad a. 21 *Tac. a. 1, 31. 3, 42. 4, 18.* A. 14 exercitus eius quietus mansit *Tac. a. 1, 31. 4, 18.* A. 15 decreta ei ornamenta triumphalia ob res cum Germanico gestas *Tac. a. 1, 72. 4, 18.* Res ab eo contra Germanos gestae a. 16 *Tac. a. 2, 6, 7. 5.* A. 21 tumultum Gallorum reprimit *Tac. a. 3, 42-46. 4, 18.* Victoriam per avaritiam foedat *ib. 4, 18.* A. 24 instigante Seiano repetundarum accusatus a Visellio

Varrone consule, ('sed cuncta quaestione maiestatis exercita'), imminetentem damnationem voluntario fino praevertit *Tac. a. 4, 18, 19 cf. Vell. 2, 130, Dio 60, 31 (Zon. 11, 10)*. Effigies eius senatus consulto abolita *Tac. a. 11, 35 (sed noli credere, propter memoriae eius damnationem partem nominis eius in fastis Capitolinis esse erasam, cf. supra)*. Uxor Sosia in exilium pulsa *Tac. a. 4, 20*. Pater C. Silii occisi a. 48 *Dio 60, 31 cf. Tac. a. 11, 35 (liberi memorantur Tac. a. 4, 20)*.

— C. MEVIVS SILIVS CRESCENS FORTVNATIANVS.

508 Silius Decianus, procurator ut videtur aquarum sub Traiano *fistula urbana ap. Lancianium syll. ag. n. 145. Aliqua parentela videtur coniunctus cum Q. Roscio Pompeio Falcone (R 68), consule temporibus Traiani, et cum huius filio Q. Pompeio Senecione Sosio Prisco (P 49.2), consule a. 169, quippe qui et ipsi Silii Deciani appellari voluerint*.

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA SEX. IVLIVS FRONTIVS SILIVS DECIANVS *et. SOSIVS PRISCVS*.

— Q. ROSCIVS COELIVS MVRENA SILIVS DECIANVS VIBVLL[I]VS PIVS IVLIVS EVRYCLES HERCLANVS POMPEIVS FALCO.

509 SILIVS ITALICVS: eius servus *XIV 2653 (Tusculi)*. Aut Ti. Catius Silius Italicus (*C 474*) consul a. 68, aut filius eius maior, frater Severi (*supra n. 444*), consul suff. vivo patre, id est ante a. 101 *Plin. ep. 3, 7, 2 cf. Martial. 8, 66*.

— TI. CATIVS SILIVS ITALICVS.

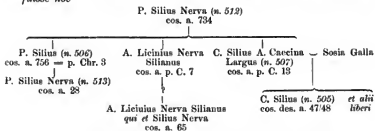
510 SILIVS MESSAL(L)A libere sententiam dicere in senatu solitus; ab Elagabalo primum in Syriam arcessitus, postea (a. 219) auctore Elagabalo a senatu damnatus *Dio 79, 5. Diversus a Messalla consule a. 214 (quippe qui fuerit L. Valerius), potest fuisse is qui sequitur aut filius eius*.

511 M. SILIVS MESSALLA (*praenomen ex t. urbano*) consul *t. urbanus VI 308*, consul (suff.) a. 193 (mensis Mai. et Jun. ut videtur) *Dio 73, 17*.

511^a SILIVS NERVA consul ord. a. 65 *Tac. a. 15, 48. Plerumque dictus A. Licinius Nerva Silianus (v. supra I. 154)*.

512 P. SILIVS NERVA cos. ord. a. 734. *Tituli: Hispanus II 3414 (1); Dalmaticus III 2973 cf. 10017 (2)*. P. Silius *t. 1. 2, Vell. 2, 90, 116 (pater Sili pro P. Sili traditur ib. 2, 83), Dio 54, 20, item plerumque in consulatu, II. Σελ. Νερῶνας Dio ind. l. 54, Nerva chronogr. a. 354, fasti Hydat. P. f. t. 2; Dio ind. l. 54. Gener Coponii viri praetorii Vell. 2, 83. Consul ord. a. 734 cum M. Appuleio fasti. Legatus pro pr. Hispaniac (citerioris) *t. 1; Vell. 2, 90*, post C. Antistium (Veterem) *Vell. l. c.* Proconsul Illyrici *t. 2, a. 738 Dio 54, 20*, vicit Pannonios, praeterea Alpinas gontes *Dio l. c.* — *Hic ut videtur Silius (olivi edebatur Silivius) pater, cum quo se cenatum esse et alea lusisse ait Augustus in opistula ad Tiberium Suet. Aug. 71.* — Pater A. Licinii Nervae Siliani (*consulis a. p. Chr. 7, supra I. 153*)*

Vell. 2, 116; praeterea pater P. Silii consulis suffecti a. p. Chr. 3 et C. Silii A. Caecinae Largi consulis a. p. Chr. 13. Stemma videtur fuisse hoc

513 P. SILIVS NERVA consul ord. a. p. Chr. 28 cum C. Ap. Junio Silano fasti (tria nomina X 1196 et in amphora Puteolana Notizie d. scavi 1892 p. 479, P. Silius Plin. h. n. 8, 145, Cassiod., Silius Nerva Tac. a. 4, 68, Nerva chronogr. a. 354, fasti Hydat.). Nepos sine dubio eius qui praecedit, filius ut videtur P. Silii consulis suff. a. p. Chr. 3 (minus recte ut puto hunc supra L 154, patrem conieci A. Licinii Nervae Siliani consulis a. 65/6, filium A. Licinii Nervae consulis a. 7). — Aut huius aut consulis a. p. Chr. 3 accensus P. Sili consulis X 3877.

514 Silius Proculus (Siliii nomen servavit solus codex Riccardianus in indice), amicus Plinii, carmina scripsit, quae Plinii iudicio submisit Plin. ep. 3, 15. De Silio scriptore satirarum (supra n. 504) cogitaverunt nonnulli.

515 SILIVS TERTVLLVS curator coloniae Uticensium VIII 1183 (titulus, iudice Wilmannsio, scriptus exeunte saeculo tertio vel quarto).

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS cet. SILIVS VALENS cet. SOSIVS PRISCVS.

516 SILIA senatoris uxor, Petronio Arbitro perquam familiaris; a Nerone 'ad omnem libidinem adscita'; a. 66 post mortem Petronii in exilium pulsa Tac. a. 16, 20.

517 LVCIA SILIA T. . . . clarissima femina et consularis, uxor . . . VI 1519.

518 SILO proconsul (Cretae et Cyrenarum) sub Vespasiano nummi, quos in Creta eosos periti iudicant, cum capite Vespasiani, inscripti ἐπι ἀριθμῶτος Σίλωνος (ap. Mionnet suppl. IV 345, 313, 316, Leake numism. hell. suppl. p. 173, Greek coins in the Brit. Mus.: Crete p. 3 n. 13, alibi; si vere in nummo ap. Mionnet VI 683, 477 caput est Othonis, proconsul fuit a. 69; omnino male in duobus nummis evanidis non Vespasiani sed Agrippae caput sibi agnosceret visus est Eckhel syll. I num. thesauri Caesaris p. 78).

— Afranius Silo.

— Antonius Silo.

— Arruntius Silo.

- Gavius Silo.
 — ... HISPANVS [P]OMPEIVS MARCEL[LVS VMB]ONIVS SILO.
 — M. LARCIVS MAGNVS POMPEIVS SILO.
 — Pompeius Silo.
 — G. Rasinius Silo.
 — VMBONIVS SILO.
 — P. F(LAVIVS?) SILVA.
 — L. FLAVIVS SILVA NONIVS BASSVS.
- 519 Silvanus (*sic vulgo*, Σιλωνός *codex unus*, Σιλουίνος *alius*, *quod fortasse praefereendum*), M. Aurelio notus; eum memorat *M. Aurel. εις εκουόν 10, 31. Diversus Silvanus philosophus, quem memorat Suidas s. v. Σιλβανός.*
- 520 Silvanus (Albanus *Zonar.*), a Gallieno rector datus filio, una cum hoc a Postumo Coloniae Agrippinae interfectus *Zosim. 1, 38; Zonar. 12, 24. Cf. supra sub Albano.*
- C. Caecilius Silvanus.
 — Caesennius Silvanus.
 — C. Ce(ionius?) Si(lvanus?).
 — M. CEIONIVS SILVANVS.
 — C. Gavius Silvanus.
 — C. Iulius Silvanus Melanio.
 — P. Licinius Silvanus.
 — Q. Licinius Silvanus Granianus.
 — Q. LICINIVS SILVANVS GRANIANVS QVADRONIVS PROCVLVS.
 — M. PLAVTIVS SILVANVS.
 — TI. PLAVTIVS SILVANVS AELIANVS.
 — M. POMPEIVS SILVANVS.
 — L. POMPONIVS SILVANVS.
 — M. VLPIVS PVPIENIVS SILVANVS *signo* GENNADIVS.
 — Ulpianus Silvanus.
- 521 Silvinus, rhetor, ab Elagabalo magister Caesaris (Severi Alexandri) factus, postea occisus *vit. Elag. 16, 4.*
- 522 P. Silvinus (*praenomen plerumque perscriptum; raro Silvinus nude*): ei duodecim libros de re rustica dedicavit L. Iunius Moderatus Columella *Col. de r. r., initio singulorum librorum et praeterea 1, 1, 15; 2, 2, 1; 3, 7, 1. 8, 1, 9, 6; 4, 3, 2. 5; 4, 4, 1; 5, 1, 4; 9, 16, 2; 10 v. 1. 433; 12 fin.* Praedium eius in agro C(a)eretano *ib. 3, 9, 6 cf. 3, 3, 3 (vult cogitare cum nonnullis de Cere oppido aliquo Bacticae, cf. ad CIL. II 986).*
- L. Satrius Silvinus.
 — Appius Silvius Iunius Silvinus.
 — T. Clementius Silvius.
- 523 Silvius Candidus, pater sedecim liberorum, rescripto Pertinacis a muneribus municipalibus liberatur *Callistratus Dig. 50, 6, 6 (5), 2.*
- 524 Appius Silvius Iunius Silvinus *fstula plumbea urbana, ap. Lancianum syll. aq. n. 99.*

- Q. HERENNIUS SILVIUS MAXIMVS.
- C. Albucius Silus.
- Domitius Silus.
- C. Sulpicius Similis.
- C. Titius Similis.
- 525 Simo, regis Herodis servus *Ioseph.*, post mortem Herodis diadema sibi imposuit in Peraea *Ioseph. bell. 2, 4, 2, ant. 17, 10, 6, Tac. h. 5, 9*; a Grato praefecto Herodis victus et in fuga occisus *Ioseph. l. c.*, a Quintilio Varo Syriam obtinente punitus *Tac. l. c.*
- 526 Simo, Giorae filius (ὁ τοῦ Γιώρα Σίμων *Ioseph. bell. 2, 19, 2, 2, 22, 2, 4, 9, 3, 5, 1, 3, 6, 2, 2, 7, 2, 2, 7, 5, 6, 7, 8, 1, 6 Βαργιωρᾶς Dio 66, 7 Simonis nomine non posito*; ap. *Tac. h. 5, 12 verba* 'quem et Bargioram vocabant' errore adscripta ad Iohannis nomen, cf. supra sub Iohanne), Gerasenus *Ioseph. bell. 4, 9, 3, a. 66* exercitum Cestii Galli lacessit *ib. 2, 19, 2*. Manu collecta latrocinia exercet *ib. 2, 22, 2, 4, 9, 3 seq.* Ab Hierosolymitanis in urbem admissus, a. 69 *ib. 4, 9, 11. 12, 5, 4, 3*. Facinora ab eo Hierosolymis edita *ib. 5, 10, 4, 5, 13, 1, 2, 6, 2, 2 cf. 7, 8, 1*. 'Proelia dolus incendia' inter eum et Iohannem Giscalenum *Ioseph. bell. 5, 1, 3 seq., 5, 6, 1 seq., Tac. h. 5, 12*. Bello intestino omisso *Tac. l. c.*, urbem pertinaciter defendit contra Romanos *Ioseph. bell. 5, 6, 4, 5, 7, 3, 5, 10, 1, 5, 11, 2, 5, 6, 1, 7, 6, 2, 6, 6, 7, 1, 6, 8, 2*. Capta urbe in potestatem Romanorum pervenit; reservatus in triumphum Titi *ib. 6, 9, 4, 7, 2, 2, 7, 5, 3*; tum interficitur *ib. 7, 5, 6*; *Dio 66, 7*.
- 527 Simo, princeps ludacorum nummi ap. *Madden coins of the Jews (1881) 233 seq.* Cf. supra sub Barchocheba (B 45).
- 528 Simonides qui et Agrippa, Flavii Iosephi filius natus minimus *Ios. vit. 76*, natus anno Vespasiani nono (a. 77/8) *ib. c. 1. Diversus puto M. Fl(avius) Agrippa pontifex et duoviralis Caesareae III S. 12082*.
- 529 D. SIMONIVS PROCVLVS IVLIANVS. *Tituli: urbanus VI 1520 (1), Dacicus III 1573 (2). Memoratur in t. Thracico arch. ep. Mitth. 15, 1892 p. 92 n. 3 (3), in inscriptione modii Medicei, ap. Gori inscr. Etr. t. 3 tab. I p. 2 = Orell. 4347 (4), in fistula plumbea urbana Notizie degli scavi 1887 p. 109 (5).*
- D. Simonius Iulianus t. 4, . . . [S]imonius Proculus Iulianus t. 1, Simonius Iulianus t. 2, Semonius Iulianus in t. 5 legit Gattius, Σιμωνίος [Ἰουλιανός] t. 3. — Clarissimus vir t. 1. 4, 5, vir clarissimus t. 2. [Iur]idicus per Transpadum t. 1 (aliorum honorum mentio in eodem t. videtur periisse). Praeses provinciae Thraciae inter annos 235 et 238 (si quidem superest in t. mentio Maximi Caesaris) t. 3. (Consul suffectus a. inc.). Praeses trium Daciarum t. 1. 2, Syriae Coeles t. 1. Praefectus urbi t. 4, 5, ante annum 254, cum non memoretur in Interculo praefectorum urbis, qui incipit ab hoc anno, ut monuit Borghesius opp. 5 p. 403, sed vix sub Gordiano, quod comiecit Borghesius 3 p. 483. 5, 404, cum putaret in t. 4 memorari Augustum

- aliquem eundemque nobilissimum Caesarem, et ita significari Gordiamum (inter Augusti et Caesaris vocabula erasum aliquid esse rettulerunt qui nuper t. 4 examinauerunt, erasum puto est nomen Caesaris). Donnum videtur habuisse Romae ibi ubi nuper fuit villa Ludovisia, cum eo loco reperta sit fistula cum t. 5.*
- CN. CAECILIUS SIMPLEX.
- TI. IVLIVS CANDIDVS CAECILIUS SIMPLEX.
- L. IVLIVS MARINVS CAECILIUS SIMPLEX.
- 530 L. SINICIVS REGINVS praetor, tribunus plebi, quaestor provinciae Macedoniae VI 1521.
- 531 Sinnaces, nobilis Parthus *Tac. a. 6, 31*, Abdagaesis filius *ib. c. 36*, praecipuus auctor Parthis fuit, ut regem a Tiberio postularent *c. 31. 32* Ab Artabano deficit *c. 36*; Tiridati, quem Tiberius miserat, adiungitur *c. 37*.
- 532 Sinius Capito, grammaticus, quem passim citat *Festus*; liber eius de syllabis *Pompeius in Donatum (Gramm. Lat. ed. Keil V p. 110)*, epistula eius ad Clodium Tuscum *Gell. 5, 20*, epistula ad Paenivium (Antistin) Labeonem (Labeonis iuris consulti patrem) *ib. 5, 21, 10 (unde de aetate eius fere constat)*. Scripsit etiam de antiquitatibus *Hieronymus in Gen. 3 p. 319 Vall.*, 'libros spectaculorum' *Lactant. inst. 6, 20, 35. Reliquias conegessit M. Hertz Simius Capito (Berol. 1844). Cf. Teuffel Lit. § 260.*
- 533 Sirpicus (*de nomine cf. Nipperdey ad Tac. l. c.*), centurio exercitus Pannonici a. 14 *Tac. 1, 23*.
- 534 Sisenna, homo maledicus *Horat. sat. 1, 7, 8 cum schol.*
- 535 Sisenna, centurio, a. 69 dextras, concordiae insignia, Syriaci exercitus nomine ad praetorianos ferebat *Tac. h. 2, 8*.
- 536 . . . MIVS SISENNA consul suffectus mense Iun. nescio cuius anni cum Paeto aliquo X 6587. *Fortasse Mummius Sisenna, cf. supra M 518. 519.*
- L. CORNELIVS SISENNA.
- P. MVMIVS SISENNA.
- P. MVMIVS SISENNA RVTILIANVS.
- SISENNA STATILIVS TAVRVS.
- Fulvia Sisennia.
- 537 Sitaces, Thrax, obses datus divo Augusto; soror eius Iulia Phyllis. VI 26608.
- 538 Sitas, Dentheletarum rex, caecus; ei M. Crassus a. 725 auxilium tulit contra Bastarnas *Dio 51, 23. 25*.
- C. SEIVS CALPVRNIVS QVADRATVS SITTIANVS.
- Soaem- r. Sohaem-.
- 539 Soclarus, Plutarchi filius *Plut. de aud. poet. (p. 15 A Xyl)*, adulescentulus ut videtur obiit *consol. ad uror. (p. 609 A)*. Alius Soclarus memoratur *quaest. conv. 2, 6. 3 cet.*

540 C. (?) Sofonius Tigellinus. Τηγελλίνος ὁ Σωφρόνος *Dio* 59, 23, Τηγελλίνος Σωφρόνος *Dio* 62, 13, Ofonius Tigillinus *Tac. a. 14, 51*, Ophonius Tigillinus *Tac. h. 1, 72*, C. Fulcinus (*sic cod. Pith.*, Fulanius *Sangallensis*) Tigillinus *schol. ad Iuv. 1, 55*, M. Ophonius Tigillinus *Domitius Calderinus ad Iuv. 1, 158 (cf. infra)*; Tigellinus *Iuv. 1, 155, Tac. a. 15, 37*, Tigellanus, *sed correctum in Tigellin- codex Taciti a. 14, 48*, Τηγελλίνου *Joseph. bell. 4, 9, 2 codices plerique*, Τηγελλίνου *unus alterve*, Tigillinus *scribitur plerumque op. Tac., item Suet. Galb. 15, Martial. 3, 20, 16, item in codice Montepessulano colloquii scholastici (cf. infra)*, Τηγελλίνου *Philostrati optimi codices plerisque certe locis.*

'Obscuris parentibus, foeda pueritia' *Tac. h. 1, 72*. 'Patre Agr[ig]entino Scyllaceum relegato; iuvenis egens verum admodum pulcher' *schol. Iuven. 1, 155*. In concubinato (contubernio *Buecheler*) M. Vinicio et [Cn.] Domiti[o], maritis Agrippinae et [Iul]iae, sororum C. Caesaris, 'atque in utri[us]que uxoribus suspectus; ob hoc urbe summotus' *ib.*; relegatus propter adulterium Agrippinae (a. 39) *Dio* 59, 23. Deinde 'piscatoriam [pistoriam *coni. Mommsen*] in Achaia [machinam *codd.*] exercuit, quoad accepta hereditate reditum sub condicione impetravit, ut con[s]pecu Claudii abstineret' *schol. l. c.* (Hereditates accepit trium patruorum, quos omnes veneno sustulerat et quibus testamenta subdiderat *Domitius Calderinus ex Probi, ut vult, libello ad verba Iuvenalis 1, 158* 'qui dedit ergo tribus patruis aconita'; *quibus verbis fortasse re vera significatur qui paullo ante memoratur Tigellinus*). 'Quare saltibus in Apulia et Calabria comparatis cum studiose equos aleret quadrigarios, amicitiam Neronis nactus primus illum ad studium circensium movit' *schol. ad Iuv. 1, 155*. 'Vetere impudicitia atque infamia' Neroni commendatus *Tac. a. 14, 51*. Praefectus vigilum *Tac. h. 1, 72*. Cossutiano Capitoni genero, repetundarum damnato, restitutionem impetrat *Tac. a. 14, 48*. A. 62 mortuo Burro, praefectus praetorii factus una cum L. Faenio Rufo *Tac. a. 14, 51 cf. h. 1, 72; Dio* 62, 13 *exc. Val.; Philostratus vit. Apollon. 4, 42 seq. cf. 5, 35, 7, 4*. Neronem in scelera incitat *Tac. a. 14, 57; Plut. Galb. 17; Philostratus vit. Apollon. 4, 44*. Crudelitas eius *Iuven. 1, 155, Tac. h. 1, 72 cf. a. 14, 60, 15, 58, 61, 16, 20, Dio* 62, 13, 27; avaritia eius *Tac. h. 1, 72 cf. Dio* 62, 28, 63, 21, *Tac. a. 16, 14, 17*; luxuria eius *Tac. a. 15, 37, 16, 18, Dio* 62, 15. Etiam senex impudicus *Tac. h. 1, 72 cf. Plut. Oth. 2*. Balneum Tigellini *Mart. 3, 20, 16; colloquium scholasticum, quod ex codice Montepessulano sacc. IX primus edidit Haupt opp. 2, 447 (nuper Goetz Corpus glossar. Lat. 3, 657)*. A. 64 post incendium, quod magnam partem urbis delevit, ignis denuo prorupit in praediis Tigellini Aemilianis *Tac. a. 15, 40*. — Criminator Faenium Rufum collegam *ib. 15, 50*. — A. 65 coniuratione Pisonis detecta triumphalibus ornamentis honoratus; praeter triumphalem in foro statuam etiam in Palatio effigies eius a Nerone statuta

Tac. a. 15, 72. Praefectus praetorio cum Nymphidio Sabino *Plut. Galb. 2.* Eis Nero cuncta permittit *Ioseph. bell. 4, 9, 2 cf. Plut. Galb. 13, 23, 29.* Neronem in Graeciam comitatur *Dio 63, 12.* Anno 68 'Neronis desertor ac proditor' *Tac. h. 1, 72; Plut. Galb. 17.* A Nymphidio coactus praefectura se abdicare *ib. c. 8.* Post adventum Galbae pertinacissime a populo ad supplicium flagitatus *Plut. Galb. 17, Tac. h. 1, 72, Suet. Galb. 15, Dio 64, 3,* sed servatus T. Vinii potentia, qui dicitabat, servatum ab eo filiam *Tac. l. c.;* ea filis despondetur Tigellino *Plut. l. c.* Aegrotat *Plut. Oth. 2 cf. Galb. 17.* Ab Othone rerum potito mors ei indicta; quo nuntio apud aquas Sinnessanas accepto novacula fauces secnit *Plut. Oth. 2, Tac. h. 1, 72.* Gener eius Cosstianus Capito *Tac. a. 14, 48, 16, 17.* Ex intimis eius Maevius Pndens *Tac. h. 1, 24. (Nomen eius non recte positum Plut. Galb. 19.)*

— IVLIA SOAEMIAS BASSIANA AVGVSTA.

- 541 SOHAEMVS (*traditur Ἰσβαμῶς, unde non recte supra I 43; de nomine cf. sub eo qui sequitur*), temporibus Valeriani vir consularis: eius uxorem Aethricam Caesareae Cappadociae rapuit Palmatius *Hesychius Milesius hist. fr. 1 (Müller fr. h. Graec. IV p. 145). Narratio suspecta.*
- 542 Sohaemus (*sic scribitur in codicibus Taciti et Frontonis, Σδαμος vel Σδαμος Graeci codices plerique, Σδαμος Suidas s. v. Μάρτος*), Arabs, regis Aetnae amicus quem Syllaes Petrae sustulit *Ioseph. ant. 17, 3, 2, bell. 1, 29, 3.*
- 543 Sohaemus, Ituraeus, ab Herode cum post pugnam Actiacam ad Caesarem properaret, custos Mariammae datus *Ioseph. ant. 15, 6, 5.* Mariamme ei *μεριδαρχίαν* ab Herode impetrat *ib. 15, 7, 3.* Ab Herodo interfectus, cum comperisset secreta sua mandata ab eo Mariammae esse prodita *ib. 15, 7, 1. 4 (idem narratur de Iosepho patruo Herodis, ib. 15, 3, 6. 9).*
- 544 Sohaemns (*ex stirpe puto eius qui praecedit*), rex Ituraeorum factus a Gaio a. 39 *Dio 59, 12.* Defunctus sub Claudio; Ituraei provinciae Syriae additi *Tac. a. 12, 23 (sub anno 49).* — *Idem videtur Sohaemus, δ πρὸς τὸν Ἀββανὸν τετραρχῶν, cuius nepos (ἔγγονος codices plerique, ἔχγονος codex Medicus) fuit Varus (sive Noarus, cf. sub Noaro) praefectus regis Agrippae iunioris Ioseph. vit. 11.*
- 545 Sohaemus, frater Azizi, regis Hemesenorum, primo Neronis anno fratri succedit *Ioseph. ant. 20, 8, 4 (a. 54 a Nerone regionem Sophenen cum insignibus regiis accipit Tac. a. 13, 7), Hemesae rex Ioseph. bell. 7, 7, 1. A. 69 inter primos Flavianis partibus adiungitur Tac. h. 2, 81. Romanos auxiliis iuvat contra Iudaeos Ioseph. bell. 2, 18, 9, 3, 4, 2, Tac. h. 5, 1, et contra reges Commagenes (a. 72) Ioseph. bell. 7, 7, 1. Fortasse filius eius qui praecedit; certe propinquus eius Noarus (qui illius fuit ἔγγονος) Ioseph. bell. 2, 18, 6.*
- 546 Sohaomus, rex Armeniae. *Ex stirpe eorum qui praecedunt fuisse coniecit Mommsen Roem. Gesch. V p. 407 not. 2 (rex regia stirpe,*

Achaemenida et Arsacida, itemque senator Romanus, item consul, postea rex Armeniae maioris *Iamblichus Babylonius ap. Photium bibl. cod. 94 p. 75^b ed. Bekker, ipsius aequalis ut vult, sed fortasse ludens*). A Vero rex Armeniae impositus *Fronto ep. ad Verum p. 127 Naber, iussu Martii Veri a Thucydide quodam in Armeniam deductus Suidas s. v. Μάρτιος ex Dione (inde quod καταργεῖν vocabulo usus est Dio, nonnulli collegerunt, cum etiam antea fuisse Armeniae regem, a. 162 autem a Parthis expulsum, cf. Boissevain Herm. 25 p. 338, negat Mommsen Roem. Gesch. V p. 407 not. 2), anno 164 nummi apud Eckhel 7, 91 (in quibus nomen eius non ponitur, legitur tantum rex Armeniis datus)*.

— C. LIEVRIVS TRANQVILLIVS TOCIVS SO[AE]MVVS.

— C. Iulius Solinus.

— C. OPIVVS SABINVS IVLIVS NEPOS M'. VIBIVS SOLLEMNIS SEVERVS.

— C[L(AVDIVS) SOLLEMNIUS?] MARINVS.

— CL(AVDIVS) SOLLEMNIUS PAC[ATIANVS?].

— L. BELLICIVS SOLLERS.

— . . . . CIVS DEXTER AVGV[S][TANVS ALPIN]VS BELLICIVS SOLLERS *cet.*

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS *cet.* BELLICIVS SOLLERS *cet.* SOSIVS PRISCVS.

547 .. [SOLLIVS] . . . . , [curator vi]a[rum Clodiae Anniae] Cassiae Ciminiae, [leg. leg. VII] Gem. Felicis, praefectus aerari militaris, consul; frater M. Sollii Attici *t. acephalus agri Piceni IX 5155*.

548 M. SOLLIVS ATTICVS frater eius qui praecedit *IX 5155*.

— IVLIVS SOLON.

549 Soranus, Ephesius, medicus *Galenus XIV 684 ed. Kühn, Suidas, 'methodicae medicinae instructissimus auctor' Tertullian. de anima 6, Alexandriae et Romae medicinam professus est temporibus Traiani et Hadriani Suidas s. v. Discipulus eius Attalus aequalis Galeni Galen. X 910. Scripta eius complura ad medicinam spectantia enumerat Suidas, sed tribuens ea Sorano iuniori, dubitatur num recte, alia citat Galenus XII 493 et alibi, denique feruntur nonnulla sub eius nomine (περὶ γυναικῶν παθῶν ed. Ermerins, Trai. ad Rh. 1869, item V. Rose, Lips. 1882; περὶ στυμῶν καταργμάτων, item βίος Ἱπποκράτους, ap. Ideler *physici et medici Graeci minores I p. 248 seq.*). Ex eius scriptis in Latinum sermonem versi Caelii Aureliani celerum et tardarum passionum libri *Cael. Aurel. acut. 2, 1. 28, chron. 2, 7; cf. Teuffel 463, 1. Memoratur Cyprian. ep. 69, 13; Augustin. contra Julian. Pelag. 5, 14, 51, retractat. 2, 62. Praeterea scripsit de anima libros quattuor quos adhibuit Tertullianus de anim. c. 6 cf. 8. 14. 15. 25. 44; cf. Diels *doxogr. p. 206 seq.***

— BAREA SORANVS.

550 Sornatius, auctor adhibitus a Plinio ad libros XXXI et XXXII, quibus continentur medicinae ex aquatilibus *Plin. h. n. 1, 31, 32, citatur 32, 68. Incertum quo tempore vixerit.*

551 ..[SO]RNATIVS, C. vel P. [f.] (*sed potest etiam fuisse cognomen a G vel P littera incipiens*), legatus (πρεσβευτής; provinciae Asiae ut videtur), honoratus a Pergamenis t. Pergamenus ap. Fränkel *Inscr. v. Perg. n. 431*. — *Incertum an hic C. Sornatius C. f. IX 6080, 21.*

— MEMMIA SOSANDRIS.

— ANTISTIVS SOSIANVS.

— C. MACRINIVS SOSSIANVS.

552 Sosibius, Britannici educator *Tac. a. 11, 1*; ei a. 47 sestertium decies decreta a senatu *ib. c. 4*. Ab Agrippina interfectus, tamquam Neroni insidias faceret *Dio 60, 32 (Zonar. 11, 10)*.

553 SOSIPATRA Ti. Claudii Hermae (*supra C 709*) clarissimi viri filia, Ti. Claudii Dracontis clarissimi viri soror t. *Ephesius Greek inscriptions in the British Museum III p. 200 n. DLXII.*

554 SOSIVS salius Palatinus usque ad a. 189 *VI 1980 (cf. infra sub M. Sosio Laeliano Pontio Fulcone)*.

555 Sosii, fratres (*sic Porphy. ad ep. 1, 20, 2*), bibliopolae celeberrimi tempore Horatii *Horat. epist. 1, 20, 2, de arte poet. 345 cum Porphyrione*.

556 C. SOSIVS (vel SOSSIVS). Nummi acnei, Zacynthi omnes cusi, ap. *Babelon monnaies de la répub. rom. II p. 463 n. 1-4 = Percy Gardner numismatic chronicle 1885 p. 104.*

C. Sosius nummi, t. agri Sabini *IX 4855, fasti triumphales Capitolini (CIL. I ed. 2 p. 50)*, act. lud. saec. v. 150, item in consulatu anni 722 fasti Venusini aliique fasti minores (*CIL. I ed. 2 p. 66, 68*), item *Cic., Nep. Att. 23, 3, Tac. h. 5, 9, Suet. Aug. 16*. C. Sossius fasti triumphales Barberiniani (*CIL. I ed. 2 p. 76*), item in consulatu fasti Cuprensens (*CH. I ed. 2 p. 62*), *Dio ind. l. 50, Cassiod., Γάιος Σόσιος Dio in contextu, Σόσιος Iosephus, Appiani b. c. 5, 73 certe codices plerique*; C. Sunius traditur ap. *Senecam, Κοιδιος ap. Plutarchum*. — C. f. fasti Cap., *Dio ind.*, T. n. fasti Cap. (C. n. *Dio ind.*). — Quaestor M'. Lepidi (consulis a. 688) *Cic. ad Att. 8, 6, 1*, praetor a. 705, non secutus est Pompeium, ut hic expectaverat, sed Romae ius dixit *ib. 8, 6, 1. 9, 1, 2 (hunc praetorem et consulem anni 722 eundem esse, non plane certum est, cf. infra)*. A. 715 consul designatur cum (Cn. Domitio) Ahenobarbo *Appian. b. c. 5, 73*. Consul designatus nummi ap. *Babelon n. 3*. Quindecimvir sacris faciundis act. lud. saec. ami 737 (eodem videtur spectare tripus in nummo ap. *Babelon n. 3, ut monuit Wissowa eph. ep. 8 p. 241*). M. Antonium secutus (quaestor, scilicet M. Antonii nummi cum capite M. Antonii ap. *Babelon n. 1, sed tunc diversus fuerit necesse est a praetore anni 705; fortasse Q. littera in nummis illis aliud significatur*), a. 716 ab Antonio Syriac (et Ciliciae Dio) praepositus; simul ei bellum contra Iudaeos mandatum *Ioseph. ant. 14, 15, 9, bell. 1, 17, 2; Dio 49, 22*. (Proconsul fasti triumph. Capit.; Ἀντωνίου στρατηγός *Plut. Ant. 34; etiam Livius*

- epit.* 128 ait Iudaeos ab Antonii legati subactos esse). Res feliciter gerit in Syria *Plut. Ant. 34* (ubi pro Σόσιος traditur Κοδριος); Aradios expugnat *Dio 49, 22*. (Ab eo ut videtur tunc temporis Seleucia ablatas Apollo dictus Sosianus *Plin. h. n. 13, 53, 36, 28*). Hierosolyma una cum Herode obsidet et expugnat a. 717 *Ioseph. ant. 14, 16, 1 seq., 15, 1, 1, bell. 1, 18, 2 seq., Dio l. c., Africanus ap. Syncellum p. 579, 22, 582, 13 cd. Bonn., cf. Ioseph. bell. 5, 9, 4, 6, 10, 1, Seneca suas. 2, 21, Tac. h. 5, 9*. Triumphat ex Iudaea d. 3 Sept. 720 *fasti triumph. Cap. et Barb. (CII. I cd. 2 p. 50, 76)*; 'triumphalis' *IX 4855*. Imperator *nummi ap. Babelon n. 2*. Consul *nummi ib. n. 4*, ordinarius a. 722 cum Cn. Domitio Ahenobarbo *fasti*. Ipsi kal. Ianuariis in senatu graviter in Caesarem invecutus, paullo post clam se confert ad Antonium *Dio 50, 2 cf. Suet. Aug. 16*. A. 723 paullo ante pugnam Actiacam confligit cum parte classis Caesarianae, sed victus est *Dio 50, 14* (et perit *ib., aperto errore, cf. infra*). Pugna Actiaca parti navium Antonianarum praerat *Vell. 2, 85 cf. Plut. Ant. 65* (ubi traditur Κοδριος). Post pugnam cum per aliquod tempus latuisset, postea comprehensus est *Dio 51, 2*, sed a Caesare incolumis dimissus *Vell. 2, 85, Dio 51, 2, 56, 38* (non igitur perit ante pugnam). Superstes fuit a. 737, quo anno interfuit sacris saecularibus *act. lud. saec. v. 150 (eph. ep. 8 p. 233)*; nisi alius C. Sosius significatur (filius eius praeterca ignotus). — Pronepos eius L. Nonius Quintilianus *IX 4855*.
- 557 Q. SOSIVS FALCO (Σόσιος Φάλακος *Dio 72, 22*, Falco *vit. Pert. et Dio 73, 8*; in consulatu Q. Sosius Falco *II 4125. X 4760*, Q. Sossius . . . . *VI 1173^e*, Falco *plerumque*, Flacco *fasti Hydat., Φάλακος chron. Pasch., Φάλακος fasti Graeci*).

Genere et opibus excellens *Dio 78, 2*. Videtur fuisse frater *Sosiae Falconillae, filius Q. Pompeii Sosii Prisci consulis a. 169*. Cf. *stenma propositum supra sub Q. Pompeio Falcone Sosio Prisco*. — Consul ord. a. 193 cum C. Iulio Erucio Claro *fasti*. De occidendo eo et collega cogitaverat Commodus *Dio 72, 22*. Verba eius in senatu contra Pertinacem *vit. Pert. 5*. Insidias parat Pertinaci *vit. Pert. 10, 1*. Imperium ei contulerunt praetoriani *Dio 73, 8 (Zonar. 12, 6)* ('multi nescisse dicebant Falconem imperium sibi parari' *vit. Pert. 10, 6*). Pertinax ei pepercit *vit. Pert. 10, 4*, impunitatem eius a senatu petiit *ib.; Dio l. c. (Zonar. l. c.)*. 'In rebus suis secure vixit et herede filio perit' *vit. Pert. 10, 5*. — Avus ut videtur Q. Pompeii Falconis Sosii Prisci, quaestoris sub Caracalla vel Elagabalo (*P 459*).

- 558 M. SOSIVS LAELIANVS PONTIVS FALCO (sic v. 12, Pontius Falco v. 17), salius Palatinus factus a. 170 *VI 1978 v. 12*; desiit esse salius Palatinus anno insequenti *ib. v. 17*. Diversus Sosius qui desiit esse salius Palatinus a. 189 *VI 1980 v. 10*. Incertum qua parentela coniunctus cum M. Pontius Laelianis (*supra P 598-600*) et Q. Sosio Falcone qui praecedit.

559 SOSIVS PAPVS senator, cuius amicitia utebatur Hadrianus nondum imperator *vit. Hadr. 4, 2. Possis cogitare excidissc quaedam et intellegi Sosium Senecionem (infra n. 560) et nescio quem Papum.*

— Q. POMPEIVS FALCO SOSIVS PRISCVS.

— Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTINVS *cet. . . . SOSIVS PRISCVS.*

560 Q. SOSIVS (vel SOSSIUS) SENECIO. *Memoratur in t. filiae quem ed. Mommsen ad III S. 12260 (1), in t. proneptis Cirtensi VIII 7066 (2), in testamento Dasumii VI 10229 v. 127 (3).* — Q. Sosius Senecio t. 2, Sosius Senecio *ap. Plinium ep. 1, 13, 4, 4 singuli certe codices (plerique Sosius tantum), Σόσιος Σενεκίων t. 1, Plut. Thes. 1, Dio 1, quaest. conv. 1, 1. 2, 1. 3, 1. 4, 1. 4, 3. 5, 1. 6, 1. 7, 1. 8, 1. 9, 1. 9, 15, quomodo quis suos in virt. sent. prof. in., [So]sius Senecio t. 3, Σόσιος; Plut. Demosth. 1. 31, Dio 68, 16. In consulatu plerumque Senecio; Sossius Senecio bull. com. 1886 p. 97 (inscriptio ponderis, quam memorat Borghesius opp. 1, 507, ficticia est, ut indicat Dressel; cf. C. X 1488*).*

Tribunum militum legionis XXI Rapacis eum fuisse anno 84 coniecit Bergk ann. Rhen 58, 1876 p. 144 ex titulo rep. Friedberg ap. Brambach n. 1416, sed in quo neque Sosii Senecionis mentio videtur fuisse, verum Sosii Severi, neque tribunus hic fuit, sed potius centurio. — Consul ord. a. 99 cum A. Cornelio Palma *fasti.* Tribunatum ab eo petit amico cuidam Plinius; praeerat igitur provinciae exercitumque regobat *Plin. ep. 4, 4 (epistula scripta circa a. 102-105).* Consul II t. 1. 2 (consul IIII *fastorum quidam laterculi, ap. Momms. chron. min. I p. 285, Prosper, male), ord. a. 107 cum L. Licinio Sura III fasti.* Traianus statuam ei posuit *Dio 68, 16 (sed a Reimaro intellegitur Sosius Papus is qui praecedit).* — Amicus Plinii, qui ad eum dedit *ep. 1, 3, 4, 4.* Amicus Dasumii t. 3. — Ei Plutarchus dedicavit vitas parallelas complures *Plut. Thes. 1, Demosth. 1. 31, Dio 1, item quaestiones convivalis q. conv. 1, 1 cet., item libellum de profect. in virtute Plut. moral. p. 75 B.* Interest nuptiis Autobuli Plutarchi filii *q. conv. 4, 3 (p. 666), ex quo loco praeterea videtur colligi posse, eum tunc domicilium habuisse Chaeroncae (πατρὸν ἐκ Χαερωνίας ὁ Σόσιος Σενεκίων).* Athonis commoratur *ib. 1, 1.* — Gener Sex. Iulii Frontini ter consulis t. 1. 2. Pater Sosiae Pollae, uxoris (Q. Roscii) Pompeii Falconis t. 1; avus Q. Pompeii Sosii Prisci, proavus Sosiae Falconillae t. 2. *Cf. stemma propositum supra sub Q. Pompeio Falcone Sosio Prisco (P 459).*

561 SOSIA FALCONILLA Q. Pompeii Sosii Prisci (P 492) consulis (a. 169) filia, Q. (Rosci) Pompeii Falconis (R 68) consulis neptis, Q. Sosii Senecionis consulis iterum (a. 107) proneptis, Sex. Iulii Frontini (I 216) eos. III (a. 100) abneptis t. Cirtensis VIII 7066. *Soror videtur fuisse Q. Sosii Falconis consulis a. 193 (supra n. 557). Cf. stemma propositum sub Q. Pompeio Falcone Sosio Prisco (P 459).*

- 562 Sosia Frontina: eius servi, VI 17461. Nomen indicat fuisse cam filiam Q. Sosii Senecionis, neptem Sex. Iulii Frontini.
- 563 SOSIA GALLA uxor C. Sillii (Caecinae Largi, consulis a. p. Chr. 13) Tac. a. 4, 19. Agrippinae percara ib. et c. 52. A. p. Chr. 24 una cum marito accusata, et cum hic manus sibi intulisset, in exilium pulsa ib. 4, 19. 20 cf. c. 52.
- 564 SOSIA IVNCINA Q. Antoni Isaurici (A 671) legati Ang. uxor t. Eburaensis VII 233.
- 565 SOSSIA MAXIMA virgo Vestalis VI 2148.
- 566 SOSSIA POLLA. Tituli: Samius III S. 7163 (1) et Graecus Apameae ad Macandrum rep., quem descripsit Ramsay, ed. Mommsen III S. 12260. (Q.) Sossii Senecionis (supra n. 560), bis consulis filia, (Sox.) Iulii Frontini ter consulis noptis t. 2. (Q. Roscii) Pompeii Falconis, proconsulis Asiae, uxor t. 1. 2. Cf. stemma propositum supra sub Q. Pompeio Falcone Sosio Prisco (P 459). Ἦρωὶς appellatur in t. 2; nec tamen inde collegerim, eam tunc defunctam fuisse.
- 567 . . . SOSI[E]S (non So[ll]er[s], de quo cogitaverat Borghesius), P. f., tribu Stel.; trimvir aere argento auro flando foriundo, tribunus legionis XXII (errore XXIII) Primigeniae, quaestor Crotae et Cyrenarum, aedilis curulis, praetor, curator coloni[a]r. et municipior. (nescio quorum); legatus legionis XIII Geminae, donatus donis militaribus expeditione Suebica et Sarmatica (anno 90 ut videtur, cf. Mommsen Herm. 3 p. 115) coronis tribus hastis puris tribus vexillis tribus; legatus Augusti pro pr. provinciae Galatiae regionumque finitimarum (Pisidiae Phrygiae Lucaoniae Isauriae Paphlagoniae Ponti Galatici Ponti Polemoniani Armeniae); fetialis t. Antiochemus Pisidiae III S. 6818. — Incertum an ex huius stirpe A. Iunius Pastor L. Caesennius Sospes consul a. 163.
- A. IVNIUS PASTOR L. CAESENIVS SOSPEs.
- Sossianus v. Sosianus.
- Sosius, Sossia v. Sositus, Sosia.
- 568 Sostratus, sacerdos Veneris Paphiae, Tito futura aperit, initio anni 69 Tac. h. 2, 4.
- 569 Sostratus, poeta Iuvenal. 10, 178 (fortasse Augusto multo antiquior).
- 570 Soteridas, medicus imperatoris Marci vit. Avid. Cassii 10, 8 (epist. fictic.).
- Ancharia (?) Soteris.
- 571 SEX. SOTIDIVS STRABO LIBVSCID(IVS) (Libuscidorum nomen praeterea invenitur in titulis quibusdam Camusinis et Rhodiis, cf. Hiller v. Gärtringen inscr. Rhod. p. 8), Sex. f., curator riparum et alvei Tiberis (sub Tiberio ut videtur) VI 1237.
- 572 Sotio, philosophus (stoicus Hieronym. chron.), praeceptor Senecae Seneca ep. 49, 2. 108, 17 seq., cf. Lactant. inst. 6, 24, 14, Hieronymus de vir. ill. c. 12, Alexandrinus Hieronymus chron. ad a. Abr. 2029

(p. Chr. 13), *Syncellus* p. 602 (ubi traditur Στίων). *Fragmenta libri eius de ira servavit Stobaeus*, cf. *Nietzsche mus. Ithen.* 23, 1868 p. 639, *Diels doxograph.* p. 256. — *De alio Sotione philosopho, multo antiquiore*, cf. *Diels l. c.* p. 147.

573 Spadagas (Σπαδάγας *codex unicus Arriani*, Σπαδαγᾶς *codex Anonymi*), rex Sanigum (in ora Ponti Euxini) constitutus ab Hadriano *Arrianus peripl. Ponti Eux. c. 15* (inde ut videtur *Anonym. peripl. c. 10*, ap. *Mueller fr. hist. Gr. V, 1 p. 178*).

574 Sparsus, amicus Martialis, possessor domus Petilianae *Martial. 12, 57*. Fortasse non diversus *Iulius Sparsus amicus Plinii*, ut coniecit *Friedländer Sittenges. III^a p. 448*.

— Fulvius Sparsus.

— Iulius Sparsus.

— C. LVSIVS SPARSVS.

— C. Iulius Spartiacus.

575 Spatale, meretrix: actiones pro ea Vibii Crispi, contra eam Galerii Trachali citat *Quintil. inst. 8, 5, 17, 19*.

— Aelius Spectatus.

— C. ARRIVS SPEDIVS ACTIANVS.

576 Spondophorus, puer formosus, dominum comitatus in Africam *Martialis ep. 9, 56* cf. *10, 83, 7*.

577 Speratus (delator ut videtur sub Commodō; nomen fortasse corruptum): eius supplicium postulat senatus a Pertinace *vit. Comm. 18, 10* (acclamationes ex *Mario Maximo transcriptae*).

578 Spicius Antigonus (sic *Dig.*, Antigona traditur *cod. Iust.*; nomen gentilicium videtur corruptum, S[ul]picius *coni. Hirschfeld*): ei rescripsit Severus de scrvis contra dominos non torquendis deque iudiciis eorum admittendis *Ulpianus de officio proconsulis (Dig. 48, 18, 1, 16)*, *cod. Iust. 9, 41, 1, a. 196* *cod. Iust. Praeses provinciae, vel certe iudex aliquis*.

579 Spiculus, gladiator (myrmillo *Suet.*), a Nerone ditatus *Suet. Ner. 30*. Eum sub finem vitae requisivit Nero, ut eius manu periret *ib. c. 47*. Eum post mortem Neronis plebs irata occidit *Plut. Galb. 8*. — *Hic puto Spiculus decurio corporis custodum Neronis VI 8803; idem Ti. Claudius Spiculus in fistula Antii rep., X 6690*.

580 C. SPLATTIVS praetor urbanus a. 29 p. Chr. *fasti frat. Arval. (CIL. I ed. 2 p. 71)*.

581 Sporaces, Anthemusiae regulus, Traianum cum Parthis bellum gerentem convenire recusat *Dio 68, 21* (*exc. Urs.*).

582 Sporus, puer, quem Nero in muliobrem naturam transfigurare conatus pro uxore habuit *Suet. Ner. 28, 29* (inde *Victor epit. 5, 7*, item nomine non posito *Vict. Caes. 5, 15*), *Dio 62, 28* (*Zon. 11, 12*), *63, 22*; eum in Graeciam secum duxit Nero *Suet. 28, Dio 63, 12*, ibique eae nuptiae celebratae *Dio 63, 13*, Sabiniae nomen ei inditum propter similitudinem Poppaeae Sabinae *Dio 62, 28, 63, 12, 13* cf. *Plut. Galb. 9*.

- Memoratur *Suet. Ncr. 46*. Neronem fugientem comitatur *Suet. Ncr. 48. 49* (inde *Victor Caes. 5, 15, epit. 5, 7*), *Dio 63, 27* (*Zon. 11, 13*). Post mortem Noronis Nymphidius Sabinus eo utebatur *Plut. Galb. 9*, deinde Otho *Dio 64, 8*. Iussus a Vitellio, sub persona puellae raptae in scaenam prodire, sua manu mori maluit *Dio 65, 10*.
- VESTRICIVS SPVRINNA.
- Glyco Spyridion.
- M. GAVIVS SQVILLA GALLICANVS.
- C. LAVOLENVS CALVINVS GEMINVS CAPITO CORNELIVS POLLIO SQVILLA Q. VVLCACIVS SCVPPIDIVS VERVS.
- L. CALPVRNIVS SQVILLIVS.
- 583 Spurius Maximus, egregius vir: herodes eius *fistula plumbea Romae rep., ap. Lancianum syll. aq. n. 139*. Fortasse idem L. Spurius Maximus tribunus cohortis quartae vigilum sub Severo *VI 643*.
- 584 Staberius, dives, heredes summam patrimonii sui sepulcro incidere iussit *Horat. sat. 2, 3, 84 seq. cum Porphyrione*.
- 585 Stachemphax (Σταχέμφαξ *codex Arriani*, σταχέμφαξ *codex Anonymi*), Zilchorum (sive Ziechorum) populi Pontici rex ab Hadriano constitutus *Arrianus* (sive a quo alio haec pars *peripli adiecta*) *peripl. Ponti Euxini c. 27; Anonymi peripl. c. 15, ap. Mueller fr. h. Gr. V, 1 p. 180. Cf. Brandis mus. Rhén. 51, 1806 p. 110. 120*.
- 586 Staius, tribunus (cohortis praetoriae), a. 24 tumultum quendam servilem iussu Tiberii oppressit *Tac. a. 4, 27*.
- TL CLAVDIVS STASITHEMIS.
- FL(AVIA) STATIONILLA.
- SERVA(E)A F[L(AVIA)] STATIONILLA VALERIANA.
- 587 Statianus, vir egregius, amicus Frontonis *Fronto ad am. 1, 5 p. 177-8 Naber*. Filius eius Faustianus *ib.*
- Caesernius Statianus.
- T. CAESERNIVS STATIVS QVINTIVS STATIONIVS MEMMIVS MACRINVS.
- C. Calvisius Statianus.
- MANLIVS STATIONIVS.
- 588 Statilius: Germanici Caesaris epistula ad eum de computatione vectigalium in Syria t. *Palmyrenus Herm. 19, 1884 p. 503 (IVa 42) cf. p. 532. Videtur fuisse procurator Caesaris in Syria anno p. Chr. 18 vel 19*.
- 589 Q. STATILIVS tribunus plcbis designatus, ab Augusto cum senatum legeret (a. 725/6) tribunatu prohibitus *Dio 52, 42*.
- 590 STATILIVS BARBARVS clarissimus vir: eius servus *IX 3053 (in Paclignis)*. Fortasse idem qui sequitur.
- 591 T. STATILIVS BARBARVS. T. urbanus *VI 1522 (1)*; memoratur in titulis Thracicis, ap. *Dumont inscr. de la Thrace n. 72, quem servavit Cyriacus (2), arch. ep. Mitth. 15, 1892 p. 104 n. 42 (3), ib. 18, 1895 p. 118 n. 35 (4)*. *Nunmi urbium Thracicarum, cusi Anchiali, Bizyae, Hadrianopoli, Pantaliae, Philippopoli, Serdicae, Augustae Traianae,*

Traianopoli, ap. Mionnet suppl. II 219, 81. 82. 234, 171. 375, 1023, 1024. 462, 1533. 1534. 466, 1566. 485, 1661. 1662. 507, 1785. 508, 1786-1789. 510, 1801. 1803; Brit. Mus. cat. Thrace p. 164, 28. 171, 2. 177, 3. 4; Mus. Berol., Besch. d. Münzen I p. 132, 6. 139, 5. 225, 30; alibi. Cf. Borghesi opp. 3, 263 seq.

Στατίλιος *vel* Σταταίλιος Βάρβαρος *t. 2. 3.*, ... ταίλιος Βάρβαρος *t. 4.*, ... Barbarus *t. 1*; *in nummis plerumque est ἕγ. (vel ἕγε. vel ἕγεμ.) Στ. vel Στα. vel Στατ. vel Στατ. vel Στατ. (sic in nummo Serdicae, ap. Mionnet 485, 1662) vel Σ[τα]τάλιος (sic in nummo Pautaliae ap. Mionnet 375, 1023) Βαρβάρου, plene T. Στα. Βαρβάρου in nummo Philippopolitanorum ap. Imhoofium (ἕγε. Τιβ. Βαρβάρου in nummis Philippopolitanorum ap. Mionnet 462, 1533. 1534. 466, 1566 male lectum est, teste Imhoofio, pro ἕγ. Στα. Βαρβάρου; similiter sine dubio male lectum est, ἕγε. T. Βάρβαρος Mionnet 508, 1786, A. Εἰτα. Βάρβαρου Mionnet 485, 1661, ΑΔ. Βαρ. . . . Mionnet 375, 1024). Pro ἕγεμ. Στατ. Βαρβάρου in nummo Serdicensi supra laudato legendum esse ἕγε. M. Στατ. Βαρβάρου coniecit Borghesius opp. 3, 271, minus recte ut iam constat.*

Sevir equitum Romanorum, decemvir stlitibus iudicandis, tribunus laticlavus [legionis] . . . ., [quaestor] provinciae Africae, [tribunus plobis *vel* aedilis, praetor] *t. 1.* [Donatus donis militaribus b]ello Parthico Mesopotamico *t. 1* (priore expeditione Mesopotamica Severi, circa a. 195). Legatus provinciae Thraciae *t. 1. 2. 3*; *nummi*, sub Severo *t. 3, nummi*, Severo Augusto et Caracalla Caesare (a. 196-198) *t. 2*; legatus Augustorum duorum (ita dici potuit Caracalla etiamtum Caesare) *t. 1.* Consul designatus, cum esset legatus Thraciae *t. 3. 4.* Consul *t. 1.* Legatus Augustorum duorum provinciae Germaniae superioris *t. 1* (inter Germaniae et Thraciae legationes mentio muneris alicuius perit in *t. 1*). — Uxor: [M]arciana (supra A 836) clarissima femina *t. 1.*

592 Statilius Capella, eques Romanus Sabratensis ex Africa: eius delicata aliquando fuerat Flavia Domitilla, uxor Vespasiani *Suet. Vesp. 3.*

593 [STAT]ILIUS CASSIVS TAVRINVS, frater Arvalis, magister factus a. 155 *act. Arv. (VI 2086 v. 39)* (genti Statiliae eum adscripsit Hcnzen propter cognomen Taurini).

— Valerius Statilius Castus.

594 STATILIUS CORFLENVS, senator, Clodio Albino eiusque fratri honores decrevit *vit. Clod. Alb. 12, 11.*

595 TAVRVS STATILIUS CORVINVS (= T. STATILIUS TAVRVS CORVINVS?) *cos. a. 45.* Taurus Statilius Corvinus *act. Arv. (plene nomina extant VI 2027 et saepius in actis anni 38; Statilius [Corvinus] fragmentum actorum eph. ep. 8 p. 326, 8), item paene plene III S. 6983; Statilius Corvinus Suet. Cl. 13. In consulatu: Taurus Statilius Corvinus Notizie 1887 p. 210, Taurus Statilius X 825, Στατίλιος Κοροσσίνος Dio 60, 45, [T.] Cor. tessera gladiatoria XIV 4126, Corvinus XV 4612*

(nam hic videtur significari, cf. Dressel ad t.), *chronogr. a. 364*, Corbinus *fasti Hydat.*, Cornelius alii quidam *fastorum laterculi*; Τίτος Στατίλιος Ταύρος ὁ Κορυβήτιος ἐπικληθείς *Phleg. mir. fr. 35 Müll. (III p. 619)*.

Messallae oratoris nepos *Suet. Cl. 13*; filius videtur T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11, natus ex M. Valerii Messallae Corvini oratoris, consulis a. u. c. 723, filia, frater minor T. Statilii Tauri consulis a. 44, cf. *stemma propositum infra (p. 264) sub T. Statilio Tauro*. — Frater Arvalis *act. Arv.*, adest in collegio a. 35 VI 2025, magister anno inc. sub Tiberio VI 2027, promagister a. 38 VI 2028, adest in collegio a. 39 *eph. ep. 8 p. 322*, a. 40 *ib. p. 324*, item sub Claudio annis incertis VI 2032, 2033, 2035 (= *eph. ep. 8 p. 326, 8*). Quindecimvir sacris faciundis (si quidem libertus eius fuit calator quindecimvirum) VI 3878 = 6244. Consul ord. a. 45 cum M. Vinicio iterum *fasti*, deinde cum Ti. Plautio Silvano Aeliano X 825; XIV 4126 (ab eo consule praefectus fabrum factus C. Iulius Aquila III S. 6983). Conspiravit in Claudium una cum Asinio Gallo *Suet. Cl. 13 (a. 46 ut videtur, cf. Dio 60, 27)*. Huius sine dubio Corvini libertus T. Statilius appellatus, VI 3878 = 6244, liberta Statilia VI 6559, servi VI 6273, 6417, 6473, 6595 (tituli reperti in monumento urbano Statiliorum, vel prope id); item huius ut videtur Corvini vest(iarius) T. Statilius T. I. Hilarus VI 6373; praeterea huius fortasse (non T. Statilii Tauri cos. a. 44) Tauri Statilii servus VI 6604.

596 Statilius [C]rptonianus (Στατίλιος Χρῑτωνιανός traditur in t. *Perinthio*, Στα... Τρῑτωνιανός in t. *Laodicensi*), procurator (ὁ χράπιστος ἐπίτροπος) Augusti (in Thracia) t. *Perinthius*, qui servavit *Cyriacus cod. Vat. 5250 f. 6, 7, ed. Dumont inscr. de la Thrace p. 37 n. 72^b*. Uxor eius Larcia t. *Laodicensis bull. de corr. hell 11, 1887 p. 352*.

596^a Statilius Flaccus (Στατίλλιος Φλάκκος): eius epigrammata Graeca *anth. Pal. 5, 5, 6, 196, 7, 290, 9, 45 cet.*

597 Statilius Homullus, T. Statilii Optati (*infra n. 606*) filius maior t. *suburbanus (v. sub patre)*.

598 T. STATILIVS IVLIVS SEVERVS, legatus pro pr. Moesiae inferioris anno 159 III S. 12513 (*miliarius ad oram Ponti Euxini rep.*). Cf. *supra sub L. Iulio Statilio Severo (I 382)*.

599 Statilius Maximus, idiologus Aegypti: eius meminit Aegyptius quidam, cum sepulcra regia Thebarum visitaret; aequalis Philopappi regis (*supra I 99*), cuius simul Aegyptius ille meminit (vixit igitur circa tempora Traiani) *CIG. 4815^c et melius ap. Wescher comptes rendus de l'acad. des inscr. n. s. 7, 1871 p. 291. Cf. infra n. 603*.

600 Statilius Maximus, epistrategus (septem nomorum) sub Antonino Pio, non ante annum 149 *papyrus Berol., Urk. aus den kgl. Mus. n. 340*.

601 Statilius Maximus (sic Charisius p. 194, 11. 196, 4. 209, 4. 217, 3. 218, 6. 240, 1, alibi Maximus), scripsit de singularibus apud Cicero-nem *Charisius lib. II p. 194, 11. 218, 6 cf. 196, 4. 209, 4. 212, 6*.

213, 13. 214, 17. 217, 3. 8. 219, 24. 25 ed. Keil, item simile ut videtur opus de Catone *ib.* p. 202, 11. 215, 22. 217, 14. 220, 16. 240, 1. Emendavit orationem Ciceronis contra legem agrariam *codices quidam Ciceroniani* (cf. *supra* sub *Laccaniano*).

- 602 T. STATILIVS MAXIMVS consul ord. a. 144. *T. Pannonicus III S. 10336* — *Eph. ep.* 4, 425 (1); *memoratur in t. urbano VI 1008* (2). Statilius M. . . . t. 2, ... Maximus t. 1; *in consulatu T. Statil[ius M]aximus XIV 490, praeterea Maximus.* — *T. Statilium Maximum Severum Hadrianum* (*infra* n. 604), *qui memoratur in tegulis urbanis certe ab anno 124 ad a. 138, rudem indicavit de Rossi, diversum patat Mommsen* (*ad t. 1*), *propterea quod in t. 1 post Maximi cognomen nullum aliud sequitur.*

Quattuor[*vir* viarum curandarum], tribunus legionis quartae Scythicae, donis militaribus a divo Traiano donatus, quaestor urbanus, ab actis senatus, tribunus plebis, praetor, curator viae Aureliae, legatus legionis primae Adiutricis t. 1. Iuridicus pro pr. utriusque Pannoniae (*anno 136 vel 137, sub L. Aelio Caesare, utramque Pannoniam proconsulari imperio regente, ut vidit Hirschfeld*) t. 1. Consul t. 1, ord. a. 144 cum L. Lolliano Avito *fasti*. Sodalis Augustalis t. 1. Curator aedium saecularum t. 1 = curator operum publicorum t. 2, a. 146, cum eodem Lolliano Avito t. 2.

- 603 T. Statilius Maximus Se[*ve*]r(us), Memnonem audiit d. 18 Febr. 136 *III 46. Idem ut videtur Maximus Statilius* (*Statilii nomen non omnino certum*), *et paullo post Maximus 'vates', qui cum Memnoneu audisset, statuae eius versus inscripsit III 47 (= Buecheler carm. epigr. n. 227); nec diversus fortasse, ut coniecit Buecheler mus. Rhen. 38, 1883, p. 132, Maximus, qui cum pyramidas vidisset, uni earum carmen inscripsit quod servavit schol. ad Clementis Alex. protrept. 4, 49 (prolatum a Buechelero l. c.; Preger inscr. Graecae metricae ex script. coll. n. 222). Fortasse idem Statilius Maximus idilogus Aegypti* (*supra* n. 599); *nec diversus fortasse (sed res plane incerta) Statilius Maximus grammaticus* (*supra* n. 601). — *Vix ad hos pertinet Statilius Maximus III S. 6689 (Beryti).*

- 604 T. Statilius Maximus Severus Hadrianus. *Quinque nomina, sic:* T. Stat. Max. Severus Hadr. (*in tegula anni 125*) XV 145.2, T. S. M. S. Hadr. (*anno 126*) XV 39, T. Statil. Max. Sev. Hadr. (*anno incerto*) XV 41; *brevius Statilius Severus vel Stat. Sev. (in tegulis anni 123)* XV 286. 145.1, Statil. Sever. [H]adrian. *vel Stat. Severus Hadrian[us] (anno 124)* XV 38. 287, Stat. Maxim. Severus (*anno 127*) XV 40, T. S. M. Severus (*in tegulis anni 124 vel etiam posterioribus*) XV 1453-1455, T. Statilium Maximus Severus (*in tegula anni incerti*) XV 292, Statil. Max. (*in tegula anni 134*) XV 288, T. S. M. (*in tegula eiusdem anni*) XV 289, Stati. Max. (*in tegula anni 138*) XV 1456, *praeterea T. Stat. Maxim. (XV 290. 1457) vel Statilius Maximus vel Statil. Max. vel*

- similiter in tegulis annorum incertorum*, T. Satil. (*sic*), Maximus XV 299; *nude Hadrianus in tegulis annorum incertorum XV 291. 295. 296*, [H]adrianus Severus XV 294. *Non unum eundemque sed complures homines significari non est probabile. Incertum qua parentela coniunctus cum Statiliis Maximis qui praecedunt.*
- Dominus figlinarum urbanarum, Brutianarum certe ab a. 124 ad a. 127, Macedonianarum certe ab a. 123 ad a. 134, aliarum *tegulae urbanae XV 38-41. 286-300. 1451-1459*, etiam anno 138 XV 1456 *cf. Dressel ib. p. 17. 87.*
- 605 Statilius Optatus, eius qui sequitur filius minor *t. suburbanus (v. sub patre).*
- 606 T. Statilius Optatus, praefectus cohortis primae Lucensium, tribunus legionis VI Ferratae, tribunus legionis VI Victricis, praefectus alae Afrorum; procurator Aug. ad census Brit[an.] (= Britanniae), procurator Aug. ad cens[us] Gallorum, procurator Aug. ferrariarum, procurator Aug. ad patrimonium, procurator Aug. hereditatum, flamen C[erialis] vel C[armentalis]; [p]raef. ct] proc. Aug. A[lpium] (*supplevi*) *t. suburbanus, rep. loco dicto Roma Vecchia, quem ed. Tomassetti b.ill. comunale 1893 p. 84, qui litteras esse ait actatis Claudii.*
- 607 STATILIVS SECVNDVS legatus (*provinciae, ut videtur*), cui Hadrianus rescripsit *Callistratus libro quinto de cognitionibus (Dig. 48, 3, 12).*
- 608 STATILIVS SEV.... frater Arvalis (a. 221 ut videtur) *fragmentum actorum ad a. 221 relatum ab Henzen, VI 2106 a 3.*
- L. IV[L]IVS STATILIVS SEVERVS.
- 609 STATILIVS SEVERVS: ei Traianus rescripsit, consultus ab eo de testamento militia cuiusdam *Florentinus lib. X inst. (Dig. 29, 1, 24). Praeses provinciae ut videtur. — Incertum qua parentela coniunctus cum Statiliis Maximis Severis supra n. 603. 604. Fortasse (ut concieit Borghesius opp. 3, 280) pater, vel potius avus eius qui sequitur.*
- 610 T. STATILIVS SEVERVS (*sic VI 1978, praeterea Severus*), consul ordinarius a. 171 cum L. Alfidio Herenniano *fasti.*
- 611 Ti. Statilius Severus: eius praefectus (*cf. Momms. Staatsr. II² p. 828 not. 5*) Capuae vel Calibus X 3910. *Homo nobilis sine dubio.*
- 612 T. STATILIVS SILIANVS (*tria nomina VI 2086, 3. 10. 29. 2105, 4*), frater Arvalis, proflamen a. 213, flamen factus in annum insequentem, adest in collegio etiam a. 218. 220. 221 *acta Arv. (VI 2086. 2104-2106).*
- 613 SISENNA STATILIVS TAVRVS (= T. STATILIVS SISENNA TAVRVS?) *cos. a. 16. In consulatu Sisenna Statilius Taurus fasti Antiates (CIL. I ed. 2 p. 72), Tac. a. 2, 1 (ubi tamen Tauri nomen delevit Nipperdey), Sisenna Statilius fasti Lunenses (CIL. I. c. p. 73), Cassiod., Sisenna Statili(us) VI 10051. Sisen[na Stati]lius XV 4610, Sisenna Taurus VI 10237, Στάτιλιος Ταύρος Dio 57, 15, Statilius et Taurus (tuncquam duo essent, nomine alterius consulis omisso) coll. leg. Mos. et Rom. 8, 7, 1. Taurus VI 7479, chronogr., fasti Hydat.; T. Στάτιλιος*

Σισέννας Ταῦρος *solus Dionis ind. l. 57.* — *In titulis libertorum et servorum* Sisenna [St]atilius Taurus (*sed fortasse inter Sisennae et Statilii vocabula plura perierunt*) *V 332*, Sisenn[us] Statilius] Taurus *XI 669*, Sisenna Statilius *VI 6358*, Sisenna Taurus *V 409. 878*, Sisenna *VI 6217. 6312. 6328. 6543* (*nisi in t. 6217 intellegitur L. Sisenna aliquis, scilicet L. Cornelius Sisenna*). Praeterea Σισέννας(ς) [Στατίλος] Ταῦρος *t. Thespiensis Inscr. Graec. sept. I 1854*, Statilius Sisenna *Vell. 2, 14.*

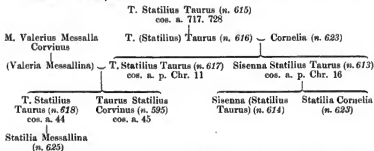
Titi praenomen ei tribuit solus ind. Dionis (liberti Titi praenomine utebantur V 409. VI 6543). T. f. *Dionis ind. l. 57.* *Nepos videtur T. Statilii Tauri consulis a. 717. 728, filius fortasse Tauri triumviri monetalis a. 742, frater minor T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11, natum autem esse ex Cornelia aliqua Sisennae filia, fortasse filia eius qui memoratur Dio 54, 27, ostendit praenomen (Borghesi opp. 2, 325). Cf. stemma propositum infra p. 264.* — *Consul ord. a. p. Chr. 16 cum L. Scribonio Libone fasti. Pontifex V 332. 878.* *Domum habet in Palatio quondam Ciceronis Vell. 2, 14.* *Memoratur in titulis libertorum servorumque repertis Romae in monumento in quo Statiliorum Taurorum liberti et servi mortui condi solebant ab Augusti temporibus usque ad Claudium VI 6217. 6312. 6328. 6358. 6543 (nisi in horum uno alterove intelligendus est filius is qui sequitur), praeterea in Histricis V 332. 409, Aquileiensi V 878.* — *Uxor: Cornelia t. Thespiensis Inscr. Graec. sept. I 1854 (vel fortasse filia, si statuere licet, θυγατέρα omissum esse more Graeco, cf. infra n. 623 Statilia Cornelia).*

614 SISENNA (STATILIVS TAVRVS), *filius ut videtur eius qui praecedit (cf. Mommsen CIL. VI p. 995, 6): huius scilicet Sisennae filii) conlacteus (servulus defunctus annorum quattuor) VI 6324, item huius ut videtur Sisennae strator paternus VI 6352. Praeterea hic, iudex Mommseno, Sisenna [aug]ur, cuius liberta VI 6570 (nam consul anni p. Chr. 16 fuit pontifex). Videtur defunctus esse adolescens, sacerdotio ornatus ad honores non pervenisse.*

615 T. STATILIVS TAVRVS *cos. a. 717. 728. Tituli: Vulceianus Lucaniae X 409 (1); Illicitanus Hispaniae II 3556 (2).*

T. f. t. 1; fasti triumph. Cap. Homo novus Vell. 2, 127 (notandum, avum non memorari in fastis Capitolinis); nihilominus eo adiutore usus est Augustus, proxime a M. Agrippa ib. Consul suff. a. 717 fasti Biondiani (CIL. I ed. 2 p. 65), cum M. Agrippa IV 2437. (A. 718) dux Caesaris bello Siciliensi contra Sex. Pompeium Appian. b. c. 5, 97-99. 103. 105. 109. 118; Oros. 6, 18, 21. 32; per eum, deiecto Lepido, Africam Caesar recepit Dio 49, 14 (fortasse tunc primum appellatus imperator, cf. infra). Circa haec puto tempora 'moenia Karthagini imposuit' Tertullian. de pallio 1 (ubi statil- traditur pro statil-). Proconsul triumphavit ex Africa d. 30 Iun. 720 acta triumph. Cap. et Barb. (triumphalis Suet. Ner. 35). Eodem anno bellum gessit cum Dalmatis Appian. III, 27, Dio 49, 38 (fortasse

tunc appellatus imperator iterum, cf. infra). A. 723 apud Actium copiis pedestribus Caesaris praestitit *Vell. 2, 85, Plut. Ant. 65, Dio 50, 13 (Zonar. 10, 29)*. A. 724 amphitheatrum in campo Martio extruxit et dedicavit *Dio 51, 23; Suet. Aug. 29; cf. Tac. a. 3, 72*; propterea ei tributum a populo ut quotannis unum e praetoribus facere ei liceret *Dio l. c.* (Memoratur amphitheatrum Tauri *Suet. Cal. 18, Dio 59, 10*, significatur *Strab. 5 p. 236; cf. VI 6226-6228*.) A. 725 Cantabros et Vaccaeos et Astures vicit *Dio 51, 20*. Imperator ter t. 1. 2. Consul iterum t. 1. 2, ordinarius a. 728 cum Augusto octavum fasti (bis consul *Suet. Ner. 35*). Augur t. 1. Curio maximus t. 1 (*complura sacerdotia eius significat Velleius 2, 127*). A. 738 cum Augustus in Galliam proficisceretur, curam urbis et Italiae Tauro commisit *Dio 54, 19*, 'potestatem (praefecturae urbanae), quamquam provecta aetate, egregie toleravit' *Tac. a. 6, 11; cf. Mommsen Staatsr. II^s p. 1060 not. 1*. Fortasse hic Statilius Taurus, ad quem rescriptum Caesaris citatur *Dig. 8, 3, 35*. — Huius ut videtur T. Statilii Tauri praefectus quinquennalis Dyrrhachii III 605 (videtur igitur Dyrrhachii honore duoviratus usus esse; cf. *Momms. Staatsr. II^s p. 828 not. 5*). — Incertum utrum huic an consuli a. p. Chr. 11 an denique consuli a. 44 positus titulus Megarensis *Inscr. Graec. sept. I 86*. — Pater videtur Tauri eius qui sequitur, avus T. Statilii Tauri consulis a. 11 (si consulis a. 11, ut puto, libertus fuit T. Statilii Dasius Tauri l. ad vestem avi VI 6372, hic fuit avus ille). Abavus Statiliae Messallinae *Suet. Ner. 35*. Stemma videtur fuisse hoc:

616 T. (STATILIUS) TAVRVS (Taurus nummi; de Titi praenomine constat, si vere fuit pater eius qui sequitur et Sisennae Statilii Tauri, supra n. 613; nam his Titum patrem adtribuit index Dionis), triumvir aere argento auro flando feriundo, una cum Pulchro et Regulo circa a. 742 nummi aenei ap. *Eckhel 5, 316, Babelon monnaies de la répub. romaine II p. 469*. Videtur fuisse filius eius qui praecedit (sic *Borghesi opp. 2, 325, quem sequitur Mommsen CIL. VI p. 492; aliter Borghesi l. c. 5, 127*), pater T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11 et Sisennae Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 15, gener autem L. Cornelii Sisennae. Ad summos honores non videtur pervenisse.

617 T. STATILIUS TAURUS cos. a. p. Chr. 11 (*tria nomina in fastis Antiatribus, CIL. I ed. 2 p. 72, IX 1456, XII 4333, XIV 2302, Dio ind. l. 56; Στατιδος Ταυρος Dio 56, 25, T. Statilii Cassiod., T. Stat. tessera gladiatoria I 759, Taurus Dig. 29, 5, 13, chronogr. anni 354, fasti Hydat.*). T. f. Dio ind. l. 56. *Nepos sine dubio T. Statilii Tauri consulis a. 717. 728, frater ut videtur Sisennae Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 16 (et ipse fortasse natus Cornelia), filius fortasse Tauri triumviri monetalis, eius qui praecedit. Consul ord. a. p. Chr. 11 cum M. Aemilio Lepido, ex kal. Iul. cum L. Cassio Longino fasti. Pater videtur fuisse T. Statilii Tauri consulis a. 44 et Tauri Statilii Corvini consulis a. 45, gener M. Valerii Messallae Corvini. Cf. stemma propositum supra sub n. 615. Aut huius aut filii soror (uterina sine dubio) Vedusia VI 6214 (cf. infra sub Vedusia). Fortasse huic positus t. Megarensis Inscr. Graec. sept. I 86. Hic videtur T. Statilius Taurus pater, cuius liberti et servi VI 6213, Taurus pater, cuius servus VI 6256 (pater dictus ut distingueretur a filio consule a. 44, cuius liberti et servi plurimi in eodem monumento sepulti sunt; quamquam potest etiam cogitari de consule anni 44, pater dictus, ut distingueretur a filio praeterea ignoto). De aliis Taurorum libertis et servis qui vel eius fuisse possunt vel filii, cf. sub filio. — Sed huius sine dubio liberti T. Statilii Tauri l. Festus aliique duo in t. Thebis dedicato a. p. Chr. 14, III S. 7301.*

618 T. STATILIUS TAURUS cos. a. 44. *In consulatu T. Statilii Taurus VI 10399; X 6638^c; t. Gallicus ap. Henzen 5214. Υτρος Στατιδος Dio 60, 23, Taurus chronogr. anni 354 reliquique fastorum laterculi. — Statilius Taurus Tac. a. 12, 59. 14, 46. — Frater videtur Tauri Statilii Corvini consulis a. 45, filius T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11, ipse quoque, ut frater, nepos M. Valerii Messallae Corvini.*

Consul ord. a. 44 cum C. Passieno Crispo iterum, deinde cum P. Pomponio Secundo fasti. Proconsul Africae (a. 52/3 vel paullo ante) Tac. a. 12, 59. A. 53 instigante Agrippina, quae hortis eius inhiabat, accusatus a Tarquittio Prisco qui legatus eius fuerat, repentundarum et artium magicarum, ante sententiam sponte mortem sumpsit Tac. l. c. cf. 14, 46. *Aut huius aut patris consulis a. 11, vel potius partim huius partim patris, T. Statilii Tauri servi VI 6243. 6603, T. Statilii servus VI 6493, Tauri servi VI 6221. 6303. 6307. 6308. 6342. 6378. 6390. 6402. 6437. 9922, Bull. comun. 1880 p. 53 n. 269; ab hoc aut a patre manumissi T. Statilii, Tauri liberti V 457. VI 6214. 6301. 6372 (libertus ad vestem avi). 6528. 6550. 6632. 6645. 9287. 9412–9415. 26758. 26760, Statiliae Tauri libertae V 457. VI 6558. 26784, T. Statilii liberta VI 6466, Tauri liberti VI 6288. 6467; sed possunt inesse in his etiam Tauri Statilii Corvini liberti servique (certe huius esse videtur Tauri Statilii servus VI 6604). — Aut hic aut filius eius praeterea ignotus Taurus adulescens (sic VI 6257) vel Taurus*

filii, cuius servi VI 6229. 6257. 6382. *Filia huius ut puto Statilia Messallina (cf. infra sub hac).*

- 619 T. STATILIUS TAURVS T. f., inter patronos ordinis senatorii collegii cuiusdam Ostiensis XIV 246, anno 140 vel paullo post (cf. *quae adnotata sunt ad XIV 246 p. 44. 482*) ib. *Descendere ab eis qui praecedunt putat Mommsen CIL. VI p. 995, 3. — Vix ad hos nobiles Statilios Tauros pertinent Titus Statilius Taurus praefectus fabrum, praefectus cohortium primae Augustae Ituraeorum et sextae Thracum, tribunus legionis XXII Primigeniae pie fidelis Brambach 1099 (Mogontiaci); Statilius Taurus centurio legionis II Traianae fortis, curator cohortis primae Flaviae Cilicum, sub Antonino Pio III 6025 (Syene).*
- 620 Statilia (Sattilia Plinii, Sattia vel similiter Senecae codices), ex nobili domo femina, Claudio principe Plin., vixit annos nonaginta novem Seneca ep. 77, 20, Plin. h. n. 7, 158; aetatem monumento suo inscribi iussit Plin. l. c. *Sororem fuisse vel filiam T. Statilii Tauri consulis a. 717. 728 coniecit Fabia revue de phil. 1895 p. 220.*
- 621 Statilia maior: eius ancilla VI 6325 (in monumento Statiliorum).
- 622 Statilia minor (fortasse soror eius quae praecedit): eius pedisequa VI 9775, alia ancilla, filii (eius?) nutrix (cf. Felix Statiliae f. VI 6454) VI 6323 (in monumento Statiliorum). *Aut huius aut eius quae praecedit aut tertiae alicuius praeterea ignotae Statiliae dispensator VI 6272, Statiliae pedisequa VI 6336, Statiliae sarcinatrix VI 6351, Statiliae paedagogus (nomine T. Statilii Zabda) VI 6330, Statiliae paedagoga (nomine [St]atilia T. l. Tyran(n)is) VI 6331.*
- 623 (STATILIA) CORNELIA: huius ut videtur Corneliae servi VI 6322. 6371, Corneliae liberta VI 6424, Statilii Philcro Corneliae cubicularius VI 6264 (tituli rep. in monumento Statiliorum). — *Eadem fortasse Κορνιλία Συσέβνα [Σταπλίου] Ταύρου (scilicet θυγάτηρ, quod omissum esse potest) statua honorata Thespiis Inscr. Graec. sept. I 1854 (ut filia fuerit Sisennae Statilii Tauri consulis a. 16; pro sorore eius, nondum cognito t. Thespiensi, habuit Momms. CIL. VI p. 995, 7); nisi forte in t. Thespiensi uxoris vocabulum supplendum est more Latino, ut Cornelia uxor fuerit Sisennae Tauri, cf. supra n. 613 fin.*
- 624 Statilia Maxima: eius horti memorantur anno 136 VI 10242. *Videtur fuisse femina nobilis.*
- 625 STATILIA MESSALLINA uxor Neronis tertia, Tauri bis consulis ac triumphalis (T. Statilii Tauri consulis a. 717. 728) abneptis Suet. Ner. 35. *Filiam fuisse Tauri Statilii Corvini (n. 595) consulis a. 45 posuit Borghesius opp. 5, 529. 8, 137, propterea puto quod hic dicitur Messallae oratoris nepos (Suet. Cl. 13), et inde in filia cognomen Messallinae explicatur; sed etiam frater Corvini, T. Statilius Taurus (n. 618) consul a. 44 Messallae oratoris nepos fuisse putandus est; fuit autem omnino non Corvini filia, sed Tauri, si vere haec Statilia*

Tauri f. Messalina VI 9842, Messallina Tauri f. VI 6327, Messalin[a] Tauri [L.] VI 9191 (*tituli servorum*), Messalina Tauri f. *fistula plumbea Bull. com. 1883 p. 230 n. 650* (*nam consulis a. 45 filia sine dubio appellata esset Corvini filia; ad sororem aliquam consulum a. 44 et 45 praeterea innotat titulos VI 9842 et falsum VI 3295* — Grut. 995, 6 rettulit Borghesius 8, 137*).

Post tria matrimonia diverso exitu soluta *schol. Iuv. (cf. infra)*, nupsit Attico Vestino (*supra I 410 Tac. a. 15, 68 cf. Suet. Ner. 35*). Inter adulteros eius Nero *Tac. l. c.*, qui, ut ea potiretur, a. 65 maritum eius in ipso consulatu trucidavit *Suet. l. c., cf. supra sub Attico Vestino*. Deinde nupsit Neroni ('post quattuor matrimonia diverso exitu soluta' *schol. ad Iuv. 6, 434 Suet. l. c.; schol. Iuv. (non ipso anno 65, quoniam Tacitus in libris superstitibus de eo matrimonio tacet, cf. Henzen act. Arv. p. LXXX not.; sed antequam proconsulatu Asiae abiret M. Acilius Ariola, qui proconsul Asiae fuerat viva etiamtum Poppaea, id est a. 65, reperitur enim Ariolae proconsulis nomen in nummis Ephesiis tam Poppaeae quam Messallinae; videtur igitur matrimonium celebratum esse prioris semestri anni 66; cf. Henzen act. Arv. p. 172)*. Messallina Neronis in titulis *servorum et libertorum VI 6596, 6619 (cf. 6620, ubi Neronis nomen non additur). 6625, 26915*. Memoratur Messallina in fragmento actorum fratrum Arcalium quod videtur adtribuendum esse anno 66 (VI 2044^c v. 8: [Iunoni] Messallinae vacc.) — Νέπων, Μεσσαλί[α] nummus Ephesiorum ap. Eckhel 6, 288, sed quem vidit solus Sestinius; Στατ. Μεσσαλ... nummus Thyatirrenorum ap. Cohen I ed. 2 p. 316, Μεσσαλίνα nummus Ephesiorum quem ex prioribus repetiverunt Eckhel 6, 287, Borghesi 2, 135, Waddington fastes n. 93, 5 (in quo hanc significari certum est ex mentione Ariolae proconsulis), Μεσσαλίνα Σεβ. nummus Ephesiorum, quem vidit Waddington fastes n. 93, 4. — Θεὰ Σεβαστή videtur dicta esse in t. Boeotio inciso sub finem anni 67 *Inscr. Graec. sept. I 2718 v. 52, si vere ibi est, ut videtur esse, excisum nomen Messallinae, cf. Holleaux bull. de corr. hell. 12, 1888 p. 515 et Dittenberger Inscr. Gr. l. c. — A. 69* Otho eam matrimonio suo destinavit; idem moriens ei reliquias suas commendavit *Suet. Oth. 10*. Etiam postea 'opibus et forma et ingenio plurimum vixit' *schol. Iuv. 6, 434*. 'Consecrata est usum eloquentiae usque ad studium declamandi' *ib. (ubi narratur eam significari a Iuvenale 6, 434 seq.)* — Latinus mimus, conscius adulterii Messallinae, uxoris Neronis *schol. Iuv. 1, 35 (ubi et alia turbata sunt et haec Messalina confunditur cum Valeria Messallina Claudii, cf. sub Latino)*.

626 Statilia Messalina, Catulli filia, vixit mensibus duobus et diebus X VI 26789. *Filiam fuisse coniecit Borghesius opp. 5, 528. 8, 138 non Statilii alicuius Catulli, Statilios enim Catullos plane ignotos esse, sed Valerii Catulli, quem Gaio imperatori aequallem fere fuisse docet Suet.*

Cal. 36, et Statiliae Messallinae, quam, apud scriptores non memoratam, Borghesius statuit fuisse sororem Tauri Statilii Corvini consulis a. 45, filiam T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11, natam Valeria Messallina, M. Messallae filia; filium praeterea Valerii Catulli et Statiliae huius Messallinae fuisse L. Valerium Catullum Messallinum consulem a. p. Chr. 73. Res plane incerta. Reperitur Statilius aliquis Catullus VI 6467 sed libertinus, Tauri libertus, qui tamen, potens in domo patronorum (cf. VI 6315), filiae parvulae nobile cognomen Messallinae imponere potuit.

626^a Statilia Neratia, sanctissimae memoriae [femina] t. urbanus, ap. Stevenson ann. inst. arch. 1877 p. 360. Virginem Vestalem fuisse coniecit de Rossi ap. Stevenson l. c. not. 2, referens ad eam quae Graecae leguntur in parte aversa tabulae (Inscr. Sicil. Ital. n. 1086), sed dubito num recte.

626^b Statilia Paterna, T. f., uxor T. Iulii Pisonis viri egregii t. urbanus Epiph. ep. 4, 840.

— ...IA ASINIA [CLA]VDIA cct. STATILIA PAVLLINA IVLIANA cct.

— Titia Statilia Valeria Agrippiana Fadilla.

— Annaeus Statius.

— CAESERNIVS STATIVS .....

— P. Papinius Statius.

627 C. STATIVS CAPITO ARRIA[NVS] (sic acta anni 117, praetextati vocabulum noli ad nomen pueri referre; Statius[us] Capito acta anni 118), ex pueris senatorum filiis qui Arvalibus ministrabant a. 117. 118 act. Arv. (VI 2076, 15. 2078 I 53). — Fortasse idem, vel pater eius, C. Statius Capito, dominus figlinarum XIV 4089, 9. 11 = XV 2197. 2200.

628 C. STATIVS CERIALIS ex pueris senatorum filiis, qui Arvalibus ministrabant anno 120 acta Arv. (VI 2080, 32).

629 Statius Domitius, a. 65, coniuratione in Neronem detecta, tribunatu exutus Tac. a. 15, 71.

— Q. GAVIVS STAT[IV]S HELVIVS POLLIO.

630 P. STA[TIVS] IVLIANVS . . . P(A)ELIGNIANVS vir clarissimus t. Braxianus V 4358.

631 STATIVS LONGINVS legatus pro pr. Moesiae inferioris sub Macrino nummi Nicopolitanorum ad Istrum cum capitibus Macrini vel Diadumeni (Mionnet suppl. II p. 152, 562 seq., p. 162, 613 seq., mus. Berol. Besch. d. Münzen I p. 81 n. 49 seq., p. 93 n. 57 seq., alibi), inscripti ὄκ. Στ. vel Στα. vel Στατ. vel Στατίου (sic plene Mionnet n. 613. 616. 617. 621. 623. 627; Brit. Mus. catal. p. 49, 55) Λογγίνου (ὄκ. Α. Στα. Λογγίνου ap. Mionnet p. 154, 573. 156, 583 vide ne male lectum sit pro ὄκ. Στα. Λογγίνου; omnino male lectum ὄκ. Αἰρ. Λογγίνου ap. Mionnet p. 152, 564. 154, 572). Fortasse idem qui sequitur.

632 M. STATIVS LONGINVS clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338 v. 8.

- 633 M. STATIVS LONGINVS IVN(OR) (*filius puto eius qui praecedit*) clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338 v. 31.
— Ti. Claudius Secundinus L. Statius Macedo.
- 634 Statius Murcus (*sic Tac., cognomen solum habet Plut.; fortasse Staius Murcus, cuius nominis virum novimus actatis Caesarianae, cf. Momms. ad CIL. IX 3080*), speculator, missus ab Othone Pisonem Licinianum trucidavit *Tac. h. 1, 43; Plut. Galb. 27*.
- 635 M. STATIVS PATRVINVS clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 IX 338 v. 30.
- 636 P. STATIVS PAVLLVS POSTVMIVS IVNIOR P. f., tribu Fab. (*origine sine dubio Brixianus; parentela ut videtur coniunctus cum Postumia Paulla, uxore M. Iuventii Secundi consulis*), Xvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis VII Geminae Felicis, sevir equitum Romanorum, quaestor provinciae Africae, tribunus plebis, praetor, legatus pro pr. Ponti et Bithyniae, proconsul provinciae Baeticae *tituli Brixiani vel agri Brixiani V 4129. 4359 cf. 4337. 8882*.
- 637 P. STATIVS PRISCVS LICINIVS ITALICVS. *Tituli: urbanus ei positus VI 1523 (1); ipse posuit Dacicos III 940 (2). 1299 (3). 1416 (4). III S. 7882 (5). Memoratur in t. Dacico III 1061 (6), Troesmensi III S. 7505 (7), Ostiensi XIV 249 (8), denique in dipl. mil. III p. 882(9), III S. p. 1989 (10). — ...us Priscus [L]icinius Italicus t. 1, M. Statius (Statilius traditur t. 5) Priscus t. 2-6, Statius Priscus t. 8-10, vit. Marci 9, vit. Veri 7, S[ta]tius Priscus t. 7, Priscus Lucian., Suidas. In consulatu Statius Priscus IX 5823, praeterea Priscus.*
M. f. t. 1. Tribu Claudia t. 1. Praefectus cohortis quartae Lingonum, tribunus militum legionum I Adiutricis, X Geminae, III [III traditur] Gallicae, praefectus equitum alae primae praetoriae civium Romanorum; vexillo donatus a divo Hadriano *expeditione Iudaica t. 1*. Procurator Augusti vicesimae hereditatum provinciarum Narbonensis et Aquitanicae *ib. (usque ad id tempus equestris ordinis)*. Quaestor, tribunus plebis, praetor inter cives et peregrinos t. 1. Sodalis Titialis Flavalis *ib.* Legatus legionis XIII Geminae Martiae Victricis *ib.* Legatus legionis XIII Geminae *ib.* Legatus pro pr. imp. Antonini Aug. Pii prov. Daciae t. 1-5. 9 (*item ut legatus provinciae Daciae, non ut legatus legionis XIII Geminae videtur memorari in t. 6*), anno 158 t. 10. Consul designatus t. 6. Consul t. 1, ordinarius a. 159 cum Plautio Quintillo *fasti*. Curator alvei Tiberis et cloacarum urbis t. 1. Legatus Aug[g]. pro pr. provinciae Moesia superioris t. 1. Legatus Aug[g]. pro pr. provinciae Britanniae t. 1. (*Diversus [licet aliter senserit Borghesius opp. 3 p. 249] Priscus, qui in Britannia imperator a militibus salutatus recensavit excerpta de sent., ex Dione sine dubio, Dio ed. Diindorf V p. 208; ad Commodi enim, non ad Pii vel Marci tempora haec narratio pertinet; praeterea Priscus hic dicitur ὑποστράτης, quo vocabulo legatos legionum appellare solet Dio*). Legatus

Augustorum pro pr. provinciae Cappadociae t. 1. Dux Veri bello Parthico vit. Veri 7, Lucian. quom. hist. conser. sit 20, res prospere gerit in Armenia vit. Morci 9, vit. Veri 7, Artaxata cepit vit. Marc. l. c. (anno ut videtur 163, quo Vero Armeniaci nomen delatum est, quae res cum expugnatione Artaxatorum coniungitur vit. Marc. l. c.). Καινὴν πόλιν Armeniae praesidio firmavit Suidas s. v. Μάρτος (cf. *Moums. R. G. V* p. 407 not. 1). Veteranus aliquis expeditione Orientali sub eo functus t. 7. Post eum Martius Verus Sohaemum regem Armeniis imposuit (anno 164, cf. sub *Sohaemo*) Suidas l. c.; videtur igitur Martius Verus ei in legatione Cappadociae successisse. Patronus corporis alicuius Ostiensis t. 8.

638 L. STATIVS PROSPER IVLIANVS L. f., tribu Stellat., clarissimus [vir], Xvir stlitibus iudicandis, sevir turmae secundae; patronus coloniae (Praenestinae) t. Praenestinus XIV 2937.

639 Statius Proximus (sic c. 50, Statius Proxumus c. 71, Statius c. 60), tribunus cohortis praetoriae, a. 65 in Neronem coniuravit Tac. a. 15, 50. Nihilominus Plautium Lateranum, et ipsum e coniuratis, iussu Neronis occidit ib. c. 60. 'Veniam, quam ab imperatore acceperat, vanitate exitus corruptit' ib. c. 71.

640 L. STATIVS QVADRATVS. In consulatu L. Statius Quadratus VI 160. XIV 67, L. St. Quadr. XV 1065, Lucius Quadratus XV 861, Statius Codratus III S. 12495, alibi Quadratus (Κουδράτος fasti Graeci Theonis, Torquatus Prosper). In proconsulatu Στάτιος Κωδράτος CIG. 3410, Statius Quadratus versio Latina martyrii S. Polycarpi c. 21, Στράτιος Κορᾶτος codices Graeci eiusdem martyrii (cf. Lightfoot the apostolic fathers part. II t. 3 ed. 2 p. 400), Τάτιος Κοδράτος chron. Pasch.

Consul ord. a. 142 cum L. Cuspicio Rufino fasti. Proconsul Asiae CIG. 3410, proconsul Asiae eo tempore quo Polycarpus passus est epistula Smyrnaeorum de martyrio Polycarpi, ap. Dressel Patrum apostol. opera p. 391 seq., item ap. Lightfoot the apostolic fathers II (S. Ignatius, S. Polycarp) p. 984 seq. ed. 1885 = II t. 3 p. 363 seq. ed. 1889. Proconsul fuit fortasse anno 154 5, ad quem annum ducit id quod in martyrio Polycarpi legitur, Polycarpum passum esse μὲν δὲ Ξανθοῦ δευτέρῃ Ἰσταμένου, πρὸ ἑπτὰ καλανῶν Μαρτίων (= 23 Febr., nam sic omnino scribendum, non Μάρτων), σαββάτῳ μεγάλῳ; dies enim 23 Febr. anno 155 incidit in diem Saturni; cf. Waddington iném. de l'acad. des inscr. 26, 1, 1867 p. 237. Vix fuit proconsul sub divi fratribus, quorum temporibus Polycarpi martyrium adscribunt Eusebius chron. Armen. sub a. 2182 = Hieronymus sub a. 2183, chron. Pasch. aliique, quos secutus Massonus aliique Polycarpum passum esse statuerunt anno 166, qui annus et ipse d. 23 Febr. habuit diem Saturni; nam Statium Quadratum XXIII annis demum postquam consul fuit proconsulem factum esse non est probabile; praeterea etiam alia quae de Polycarpi vita scimus magis annum 155 commendant quam

annum 166, cf. *Harnack Chronologic der altchristlichen Litteratur* p. 342 seq. — *Fortasse idem (id quod pro certo posuit Waddington mém. de l'acad. des inscr. 26, 1, 1867 p. 234, fastes des prov. asiatiques § 144) Quadratus proconsul Asiae, quem memorat Aristides or. XXIII. XXVI ed. Dind. I p. 451, 521, idem rhetor p. 521 (eundem significari putat Waddington ab Aristide l. c. p. 523, ubi narratur amicum aliquem Aristidis proconsulem Asiae fuisse anno post Severum, cum Severum autem proconsulem fuisse anno 153⁴ sibi persuasisset, cf. supra sub Ti. Iulio Severo, etiam hac de causa Quadrati proconsulatum tribuit anno 154⁵). — Dubium num idem (quod putat Waddington) Quadratio (Κοδρατίων) consul idemque rhetor, imitator Favorini, quem memorat *Philostratus vit. soph. 2, 6*. — Plane incertum num hic . . . tius Quadratus legatus pro pr. Lusitaniae II 189 cf. II S. p. 810. — Huc non pertinent Στατίος Κοδρατός ὁ κρηάτος νεώτερος Sarapidis t. urbanus vel Portuensis *Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1030, Λοῦ. Στατίος Κοδρατός (sic 1112, Στ. Κοδρατός 486)*, Atheniensis *CLAtt. III 486. 1112. 1300 (cf. Dittenberger ad t. 486)*.*

— T. CAESERNIVS STATIVS QVINCTIVS MACEDO QVINCTIANVS.

— T. CAESERNIVS STATIVS QVINTIVS STATIANVS MEMMIVS MACRINVS.

641 Statius Rufinus, in triennium a praefecto urbis relegatus sub divis fratribus *Ulpianus libro tertio de officio consulis (Dig. 50, 12, 8)*.

— C. CALPETANVS STATIVS RVFVS.

642 Statius Sabinus (*gentilicium servavit codex Riccardianus in inscriptione epistulae*), a Sabina nescio qua (*supra n. 8*) heres institutus una cum Plinio *Plin. ep. 4, 10 (incertum an idem Sabinus, ad quem Plin. ep. 6, 18, 9, 2. 18; cf. supra n. 27)*.

643 Statius Valens, vitam Traiani scripsit *vit. Alex. 48, 6*.

644 L. Statius Ursulus, Tolosensis, rhetor, docuit in Gallia (temporibus Neronis) *Suet. de gramm. et rhet. ind. (Suet. ed. Reifferscheid p. 99), et ex Suetonio Hieronymus chron. sub a. Abr. 2073 (p. Chr. 57)*.

645 STAT(IA) AGRIPPINA, Modii Iusti legati coniunx t. *Lambaesitamus VIII 2746*.

646 STATIA QVINTA Q. f., C. Papirii Massonis (*supra P 88*) uxor *VI 1481*.

647 Statorius Victor, Cordubensis, rhetor *Seneca suas. 2, 18*.

648 Statoria Marcella, mater ut videtur Miniciae Marcellae (*supra M 447, cum cuius titulo sepulchrali ipsius t. sepulchralis inventus est*), uxor C. Minicii Fundani *VI 16632*.

— Calpurnius Statura.

— L. VETTIVS STATVRA.

649 L. STEI[VS] . . . ., tribu Hor.; [tribunus militum?] legionis VIII Hispanae; . . . . [legatus] ad census [accipiendos] provinciae (*deinde memoratur dicitur Traianus*); consul (*pars tantum honorum superest in t. mutilo*) t. *Calamensis Numidia VIII 5355*.

- 650 L. STEIVS AEMILIANVS (*Lucii praenomen perscriptum*), vir clarissimus, maritus Anniae Alexandriae *t. urbanus semel descriptus VI 1341*.
 — Arruntius Stella.
 — L. ARRVTIVS STELLA.
 — Q. OCTAVIVS FORTVNATVS ERVCIVS STELLA STRATONIVS.
- 651 Stephanio, histrio, qui primus togatus (*scr. togatas, cf. Teuffel Litt. 17, 4*) saltare instituit *Plin. h. n. 7, 159* (togatarius *Suet.*), ab Augusto, quod matrona aliqua in puerilem habitum circumtonsa ei ministrasset, virgis caesus et relegatus *Suet. Aug. 45*. Saltavit ludis saecularibus utrisque Augusti (*a. u. c. 737*) et Claudii (*a. 800 = p. Chr. 47*); postea quoque diu vixit *Plin. l. c.*
- 651^a Stephanus, Caesaris servus; eius supellectilem, eum iter faceret in Iudaea, diripuerunt latrones; quam rem graviter persecutus est (Ventidius) Cumanus procurator *Ioseph. ant. 20, 5, 4, bell. 2, 12, 2*.
- 652 Stephanus: eius balnea in urbe, prope domum Martialis (in Quirinali) *Martialis 11, 52, 4, 14, 60*.
- 653 Stephanus, libertus *Dio 67, 15* (*Zon. 11, 19*), Domitillae procurator *Suet. Dom. 17*, cum interceptarum pecuniarum reus esset *Suet.*, coniuratis in Domitianum operam suam obtulit *ib.*, in Domitianum coniuravit *Dio 67, 15*, primusque eum vulneravit *Suet. l. c. (inde Viet. 11), Dio 67, 17, 18* (*Zon. 11, 19*), Domitianum interfecit *Polem. Silv. (ap. Momms. chron. min. I p. 520), Zosim. 1, 6*. Ipse quoque statim interfectus *Dio 67, 17* (*Zon. l. c.*).
 — L. Aurel[ius] Step[hanus?].
- 654 Stertinius, philosophus Stoiicus *Horat. sat. 2, 3, 33, 296; ep. 1, 12, 20*, qui CXX libros Stoicorum Latine scripsit *Pseudo-Acro ad ep. 1, 12, 20 (om. Porphy.)*.
- 655 Stertinius, qui scripsit de arte rhetorica *Quintil. inst. 3, 1, 21*.
- 656 Stertinius (*Στερτίνιος cod. Vat.*), memoratur una cum Lusio Lupo (*supra I 324, ubi cf.*) a *M. Antonin. sic ἐκάρθη 12, 27*; Baiis degebat *ib.*
- 657 L. Stertinius (*sic a. 1, 60, praeterea Stertinius*) bello, quod Germanicus cum Germanis gessit (*a. 15, 16*), dux equitum et levis armaturae *Tac. a. 1, 60, 71, 2, 8, 10, 11, 17, 22*. Repperit aquilam legionis undevicesimae eum Varo amissam *ib. 1, 60*. Segimerum in deditionem accipit *ib. 1, 71*. Ampsivarios (Agrivarios *codex*) subicit *ib. 2, 22*.
- 658 Q. Stertinius, medicus principum, contentus ab eis quingena millia annua accipere, eum sescena ei e quaestu urbis fuissent *Plin. h. n. 29, 7*. Frater eius medicus Claudii (*sine dubio C. Stertinius Xenophon, infra n. 667*); una eum hoc Neapolim exornavit; reliquit una eum fratre sestertium ter centies *Plin. 29, 8*.
- 659 L. STERTINIUS AVITVS (*sic XIV 245, Stertinius Martialis lib. 9 praef., Avitus idem alibi, . . . ius Avitus dipl. mil.*). Clarissimus vir *Martialis ep. 9 praef.* Consul suff. k. Mai. a. 92 eum Ti. Iulio Celso Polemaeano *XIV 245; dipl. mil. III p. 858*. Amicus Martialis *Mart.*

12, 24, 9, quem hic adloquitur *epigr.* 1, 16, 6, 84, 10, 96, 102, 12, 75. Imaginem Martialis in bibliotheca sua posuit subscripto epigrammate *Martial. lib. 9 praef.* Ipse quoque 'vates sublimi pectore' *ib.*

— M. Aurel(ius) Stertinius Carpus.

660 Stertinius Maximus, in Vallium Syriacum, qui comes eius fuerat (in provincia ut videtur), testimonium dixit *Seneca contr.* 2, 1, 36 (p. 171, 20, 232, 3 ed. Kiessling). Fortasse idem qui sequitur.

661 C. STERTINIUS MAXIMVS (Maxim- tit.), M. f., Xvir stlitibus iudicandis, quaestor, tribunus plebis, praetor, praefectus aerari militaris ... *t. Hastensis V 7557. Cf. sub eo qui praecedit.*

662 STERTINIUS QVARTVS (Στερτίσιος Κουαρ . . . *t. Stratonicensis, cf. infra*; Sernius Quartus *Dig. 48, 18, 1, 11, ubi nomen Sernii ex Stertino corruptum esse monuit Hirschfeld*), praeses provinciae alicuius vel certe magistratus sub Traiano Ulpianus libro octavo de officio proconsulis (*Dig. 48, 18, 1, 11*). Consul suff. a. inc. sub finem regni Traiani. Proconsul Asiae mense Mart. 127 (anno igitur 126.7) *Bull. de corr. hell.* 11, 1887 p. 111 (*epistula Hadriani ad Stratonicensis Lydiac*). Fortasse huius Stertini Quarti servi XIV 265A (*Tusculi*).

— L. STERTINIUS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENECIO PROCVLVS = (Q.) CORNELIVS PROCVLVS. *V. supra inter Cornelios (C 1163).*

663 L. STERTINIUS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO C. CVRIATIVS MATERNVS CLODIVS NYMMVS. (L. Stertinius Quint[ilianus] Acilius Strabo C. Curiat[ius] Maternus Clodius Nummus X 1486, [L. Ster]tinius Quintilianus [Cur]iatius Maternus [Clo]dianus Nummus Acilius ... Strabo III 429). C. Clodi Nummi, quaestoris provinciae Asiae, filius *t. Ephesius III 429 (C. f. X 1486)*. Tribu Maecia (fortasse origine Neapolitanus) *t. Neapolitanus X 1486*.

— D. FONTEIVS FRONTINIANVS L. STERTINIUS RVFINVS.

664 M. STERTINIUS RVFVS filius (*scilicet eius qui sequitur*), in consilio L. Helvii Agrippae proconsulis Sardiniae a. 69 X 7852 v. 24. *Videtur fuisse senatorii ordinis cum in numero eorum qui in consilio fuerunt praecedat patrem, statim subsequatur legatum pro praetore et quaestorem.*

665 M. Stertinius Rufus, pater eius qui praecedit, et ipse in consilio proconsulis Sardiniae a. 69 X 7852 v. 25.

666 C. Stertinius Xenophon. *Tituli Coi, ap. Paton inscriptions of Cos (Oxford 1891) n. 46, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90 (CIG. 6844), 91, 92, 93, 345. Memoratur in titulis propinquorum Coi ap. Paton l. c. n. 94 (ex Rayet Annuaire de la société des études grecques 1875 p. 272) et Calymnio, ap. Dubois bull. de corr. hell. 5, 1881 p. 472; in t. scrocorum urbano VI 8905. Fistula plumbea urbana, Bull. comunale 14, 1886 p. 104 n. 1163. — Nummus Coi, cf. infra. Cf. Dubois bull. de corr. hellénique 5, 1881 p. 468 seq.; Mommsen Röm. Gesch. V p. 333 not. 3.*

- C. Stertinius Xenophon VI 8905, Γάιος Στερτίνιος Ξενοφῶν tituli Coi (plene Paton n. 84. 90. 93. 94, paene plene n. 85. 86. 87. 89. 92; cognomen tantum superest n. 46. 345), t. Calymnius; .. Stertinius Xenophon fistula plumbea urbana, Bull. comunale 1886 p. 104 n. 1163; Xenophon Tac., nummus. Heraeliti filius tituli Coi, t. Calymnius. Tribu Cornelia tituli Coi ap. Paton n. 93. 345, t. Calymnius. Cous Tac. a. 12, 61 cf. Paton n. 84 seq., vetusta Asclepiadarum familia Tac. Medicus Claudii Tac. a. 12, 61. 67 (medicus Augusti VI 8905, ἰατρός Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος t. Calymnius, ὁ ἀρχίατρος τῶν θεῶν Σεβαστῶν Paton n. 345). (Incertum an hic Xenophon Cous, medicus, quem memorat Diogenes Laert. 2, 6, 16, 59; vix hic Xenophon medicus, quem laudant Galeus XIV p. 700 ed. Kühn; Caelius Aurelianus, morb. chron. 2, 13). Sestertia quingena millia annua accepit a Claudio Plin. h. n. 29, 8 (nam hic sine dubio intellegitur medicus Claudii, frater Q. Stertini, quamquam ipsius nomen non ponitur). Tribunus militum; praefectus fabrum; donis militaribus donatus triumpho Britannico corona aurea, hasta pura Paton n. 345. Ἐπὶ τῶν Ἑλλητικῶν ἀποκριμάτων ib. (cf. Momms. R. G. V p. 333 not. 2, Friedländer Sitteng. I^a p. 183 not. 3). A. 53 precibus eius motus Claudius Cois immunitatem tribuit Tac. a. 12, 61. Dicebatur a. 54 Claudio venenum dedisse ib. c. 67. — Domum possidebat Romae in monte Caelio Bull. comunale 14, 1886 p. 104 n. 1163. Honores ei a civibus tributi Paton n. 84 seq. 345. Nummus in honorem eius percussus a civibus Eckhel 2, 599, Bull. de corr. hell. l. c. p. 468. Frater Q. Stertini, qui et ipse fuerat medicus principum Plin. h. n. 29, 7, 8 (ubi nomen eius non ponitur, cf. supra). Una cum fratre Neapolim operibus exornavit Plin. l. c. Reliquit una eum fratre sestertium ter centies ib. Alius frater eius Ti. Claudius Cleonymus Paton n. 94; patruus vel avunculus eius Ti. Claudius, Xenophontis filius, Philinus t. Calymnius, ap. Dubois bull. de corr. hell. 5, 1881 p. 472 (his duobus videtur civitatem impetravisse a Claudio).
- 667 Stertina Cocceia Bassula Venecia Aeliana (sic t. Attidias, Stertina Bassula tegulae XV 2203-2205, Stertina Bassulla XV 2202, Stert. Bassull. XV 2201), L. f., (Q. Camurii) Numisii Junioris sodalis Titii mater fortasse, Q. Cornelii Flacci Norici Numisii . . . uxor t. Attidias XI 5672. Domina praediorum suburbanorum tegulae XV 2201-2205.
- Aeilus Sthenelus.
- 668 Stilio, philosophus, quem in patria audivit Severus Alexander adulescens vit. Alex. 3, 3.
- 669 L. Stilo, inter viros nobiles sine causae dictione a Septimio Severo occisos vit. Sever. 13, 5.
- 670 Stilonius Priscus (sic codices antiquiores, Stillonius, Tillonius, Chilonius Priscus codices recentiores et editiones priscae), tribunus cohortis

- in Baetica Caecilio Classico proconsule, et ipse accusatus a Plinio et Luceio Albino; Italia ei in biennium interdictum *Plin. ep. 3, 9, 28.*
- 671 M. STLACCIVS ALBINVS TREBELLIVS SALLVSTIVS RVFVS, inter patronos ordinis senatorii collegii cuiusdam Ostiensis a. 140 *XIV 246.*
- 672 Stlaccia: eius servus dispensator *VI 936A. Fortasse femina nobilis vel certe dives.*
- M. PEDVCAEVVS STLOGA PRISCINVS.
- C. (LICINIVS) CALVVS STOLO.
- C. (LICINIVS) STOLO.
- P. LICINIVS STOLO.
- MESCINIVS STRA... (?).
- 673 Strabo, Amasensis ipse *geogr. 12, 3, 15. 39 p. 457. 561, Stephanus Byz. s. v. Ἀμάσεια, Suidas s. v. Στράβων et Πολύβιος (6 Καππαδοί Ioseph. ant. 13, 10, 4. 14, 3, 1. 14, 8, 3. 15, 1, 2, c. Ap. 2, 7). Paterna stirps ignota; de gente matris ipse 10, 4, 10 p. 477. 12, 3, 33 p. 557 cf. 11, 2, 18 p. 499. Natum esse Strabonem anno u. c. 693 subtiliter collegit Niese Herm. 13, 1878 p. 38 seq., mus. Rhén. 38, 1883 p. 567 seq. ex eis quae ipse partim paullo ante sua tempora (μυρὸν πρὸ ἡμῶν), partim suis temporibus (καθ' ἡμᾶς) in Paphlagonia et Galatia accidisse narrat *geogr. 12, 3, 41 p. 562 et 12, 5, 1 p. 567.* — Scripsit ὁπομνημάτων ἱστορικῶν (sic ipse *geogr. 1 p. 13, 11 p. 515, Plut. Luc. 28*) libros quadraginta septem ipse *geogr. 11 p. 515 cf. Suidas s. v. Πολύβιος*, quibus et de rebus Alexandri Magni egit ipse *geogr. 2 p. 70*, inde autem a libro quinto Polybium continuavit *11 p. 515; Suidas s. v. Πολύβιος*, quos libros adhibuerunt *Iosephus et Plutarchus (fragmenta collegerunt C. Müller fragm. hist. Graec. III p. 490 seq., et nuper P. Otto Leipziger Studien z. class. Philol. vol. XI, 1889 Supplem.)*; praeterea γεωγραφικῶν libros XVII qui extant; horum librum quartum scripsit tertio et tricesimo anno, postquam Tiberius et Drusus gentes Alpinas devicerunt, i. e. a. p. Chr. 18/9 (*cf. Niese Herm. 13 p. 34*) 4, 6, 9 p. 206, librum sextum ante mortem Germanici (mense Oct. 19) 6 p. 288 fin., librum autem decimum septimum paullo post mortem Iubae regis, quae videtur evenisse a. 23 17, 3, 7 p. 828; scripsit autem Romae 13, 1, 19 p. 590 cet., *cf. Niese Herm. 13 p. 36.* Vidit P. Servilium Isauriae devictorem (*defunctum a. 710*) 12, 6, 2 p. 568. Cognovit Cn. Pisonem (*consulem a. 747, supra C 230*) 2, 5, 33 p. 130. Familiaris Aellii Galli 2, 5, 12 p. 118, quem praefectum Aegypti comitatus est in provinciam Syenen usque *ib.; 17 p. 804. 806. 808. 816. 818 (iter suum Aegyptiacum memorat etiam 11 p. 518).* De aliis itineribus Strabonis *cf. Niese Herm. 13 p. 41 seq.* Ipsi quoque Augusto notus *Macrob. sat. 2, 4, 19 (alium Strabonem significari non crediderim).**
- 674 STRABO AEMILIANVS (sic act. *Arv. et Apuleius, sed hic procedente oratione Aemilianus Strabo*) consul suffectus mense Mart. a. 156 cum A. Avillio Urinatio Quadrato act. *Arv.* 'Vir consularis, brevi votis

- omnium futurus proconsul' *Apulei, florid. 3, 16* (sed pervenisse eum ad proconsulatum Africae ex verbis *Apuleii* colligi non potest). Clarus non solum natalibus sed etiam doctrina ('praenobilior proprio ingenio quam patricio — sic traditur — consulatu') *Apul.* Condiscipulus *Apulei* eiusque amicus, statuam eius pollicitus est se de suo Carthagine positurum, eique statuae celebrem locum ab ordine Carthaginiensi postulavit *Apul.*
- L. ACILIVS STRABO.
 — T. ATTICVS STRABO ROMVLVS.
 — C. CAECILIVS STRABO.
 — CN. FLA[V]IVS STRAB(O).
 — Q. IVLIVS STRABO TERTVLLVS FIRMIDIANVS.
 — SEX. SOTIDIVS STRABO LIBVSCID(IVS).
 — L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO Q. CORNELIVS RVSTICVS APRONIVS SENECIO PROCVLVS.
 — L. STERTINIVS QVINTILIANVS ACILIVS STRABO C. CVRIATIVS MATERNVS CLODIVS NVMMVS.
 — TARENTIVS STRABO ERVCIVS HOMVLLVS.
- 675 Stratocles, comoediarum actor, aetate Quintiliani *Quint. inst. or. 11, 3, 178; Iuvenal. sat. 3, 99.*
 — Q. OCTAVIVS FORTVNATVS ERVCIANVS STELLA STRATONIANVS.
- 676 *Stratonabias *Fronto ad am. 1, 18 p. 186 Naber. Nomen videtur corruptum.*
- 677 Stratonice, Epigoni filia, Chryssippi uxor: ei a Traiano civitatem impetrat *Plinius ep. ad Trai. 11.*
 — CL(AVDIVS) STRATONICVS.
 — M. FVFIVS STRIGO.
- 678 Studiosus, Threx in ludo C. Caesaris *Plin. n. h. 11, 245.*
- 679 *Studius (sic optimus codex *Dambergensis*, idque recepit *Dellefsen. S. Tadius Urlichs; Ludius vulgata*), pictor, aetate divi Augusti, primus instituit amoenissimam parictum picturam, de qua exponit *Plinius h. n. 35, 116.*
 — POSTVMIVS SVAGRVS.
- 680 L. SVANIVS VICTOR VITELLIANVS clarissimus vir et consularis vir, curator et patronus *Calamensium* in *Numidia t. Calamensis VIII 5356.*
- 681 Subatianus Aquila (sic *t. Aegyptius, Σουβατιανὸς Ἀκύλας papyrus, Ἀκύλας Eusebius*), praefectus *Aegypti t. Aegyptius III 75; papyrus Graece scripta, Aeg. Urk. aus d. Mus. zu Berlin II n. 484* (de qua falsa referuntur *III S. 6630*); *Euseb. hist. eccl. 6, 3, 3*, Severo et Antonino Augustis, Geta Caesare *t. Aegyptius*, anno decimo Severi (201.2) *papyrus*, post Laetum *Euseb. l. c. cf. 6, 2, 2* (successor sine dubio *Maecii Laeti*, qui et ipse praefectus fuerat *Aegypti* anno decimo Severi, *Euseb. 6, 2, 2*).

682 SVBATIANVS PROCVLVS legatus Numidiae a. 208 *VIII* 43.23 cf. *VIII* S. 185.28.

— Suberinus *Plin. ep. 6, 33, 6. Cf. supra sub Attio Suburano (A 1134).*

683 Sex. Subrius Dexter (*praenomen extat X 8023*), tribunus cohortis praetoriae a. 69, missus a Galba in castra ad retinendam fidem militum *Tac. h. 1, 31. A. 74* procurator et praefectus Sardiniae *milliarii Sardi X 8023, 8024. Fortasse frater eius qui sequitur.*

684 Subrius Flavius (*sic Tac. 15, 58, 67, Subrius Flaus 15, 50, Subrius Flavius 15, 49, 65, Σούβριος Φλάβιος Dio*), tribunus cohortis praetoriae, a. 65 ardentissimus auctor coniurationis Pisonianae *Tac. a. 15, 49, 50, 58, Dio 62, 24. Destinavisse dicitur, ut post occisum Neronem Piso quoque interficeretur Tac. a. 15, 65. Constante mortem obiit Tac. c. 67; Dio l. c.*

— (Attius) Suburanus.

— M. Attius Suburanus.

— SEX. ATTIUS SVBVRANVS.

685 Successianus (*Σουκκισηανός*), sub Valeriano praefectus praesidii Romani Pityunte, Scythas inrumpentes fortiter reppulit *Zosim. 1, 32. Paulo postea a Valeriano in Syriam arcessitus et praefectus praetorio factus ib.*

— Helvius Successus.

686 Sueconia Rustica, M. Calpurnii Senecae Fabii Turpionis Sentinatiani, praefecti classis, uxor t. *Hispanus II 1267 (incertum an genuinus).*

687 T. Suedius Clemens (*praenomen servavit t. Pompeianus*), primipilaris, a. 69 unus ex ducibus expeditionis quam contra provinciam Narbonensem paravit Otho *Tac. h. 1, 87, 2, 12. Sub Vespasiano tribunus (cohortis praetoriae puto), ex auctoritate imperatoris rei publicae Pompeianorum loca publica a privatis possessa restituit t. Pompeianus X 1018. A. 79 praefectus castrorum (legionis in Aegypto tendentis), audit Memnonem mense Nov. III 33.*

688 Suel(l)ius (Suclius *traditur*), adversarius (P. Galerii) Trachali (*consulis a. 68*) in nescio qua causa et ab hoc irrisus *Quint. inst. 6, 3, 78. Fuerunt qui cogitarent de P. Suillio Rufo infra n. 700, fortasse recte.*

689 CN. SVELLIUS FLACCUS (Cn. Suellius Fl... t. *Thevestinus, Flaccus Zonar.*), legatus Aug. pro pr. (exercitus Africanus) t. *Thevestinus VIII 1839 cf. VIII S. 16499, legatus Numidiae sub Domitiano, Nasamones delevit Zonaras 11, 19. Legatus fuit anno 85 vel 86, si recte Eusebius chron. victoriam de Nasamonibus tribuit anno Abr. 2101 (vers. Arm.) vel 2102 (Hieronym).*

690 SVELLIUS MARCIANVS (*sic t. urbanus, Σουελλ. vel Σουελ., plerumque Σου. Μαρκιανός nummi cf. infra; Σουελ. Μαρκιανός dicitur lectum esse Mionnet suppl. II p. 309 n. 653, sine dubio male*) legatus pro pr. (ἡγ.) Thraciae sub Commodus nummi *Hadrianopolitani ap. Mionnet I p. 386 n. 146, 147, suppl. II p. 309 n. 651-653, Brit. Mus. cat. Thrac. p. 117, 8*

- cf. p. XII (ubi gentilicium est Σουελλ.), Mus. Berol. cat. numm. I p. 167, 7; nummi Philippopolitani Brit. Mus. l. c. p. 163, 17, Mus. Berol. Besch. d. Münzen I p. 223, 20. 21 (Σουελλ.).* Curator aedium sacrarum et operum locorumque publicorum a. 192 *t. urbanus VI 3702 meliusque ib. 30967 cf. Huelsen Röm. Mitth. 1895 p. 5.*
- 691 Suetonius Laetus, tribunus angusticlavii legionis tertiae decimae (Geminae), interfuit a. 69 bello quod inter Othonianos et Vitellianos gestum est; pater C. Suetonii Tranquilli *Suet. Oth. 10.*
- 692 [C]N. [S]VELLIVS RVFVS proconsul ut videtur (*quamquam magistratus vocabulum abest*) Cretae *t. Cretensis Museo Italiano di antichità classica 3, 1890 p. 669 (. . N vel ΓΝΙ'ΟΥΕΛΛΙΟΥ ΡΟΥΦΟΥ legit Halbherr, correxit sic ut supra, recte ut puto, quamquam etiam de Velleio vel Vedio Rufo aliquo cogitari potest). Plane incertum num huc pertineat (de quo monuit Halbherr) [S]uelli Rufus XIV 424.*
- 693 Suetonius Optatianus (*sic codex Palatinus, non Optationus*), vitam imperatoris Taciti scripsit *Vopiscus vit. Tac. 11, 7.*
- 694 C. SVETONIVS PAVLINVS (Suetonius Paulinus *rerum scriptores; in consulatu anni 66 C. Suetonius Paulinus XI 395, C. Suetonij Paulinus Pais 417, C. Suetonius . . . VI 8639 = X 6637, C. Suetonius Tac. a. 16, 14, Suetonius Paulinus Frontin. aq. 102, Dio 63, 1, Paulinus fasti Hydnt. (Paulus chronogr. a. 354, Apuleius alii nonnulli fastorum laterculi).*
- A. 42 legatus praetorius cum Mauris bellum gessit, usque ad Atlantem penetravit *Dio 60, 4, transgressus quoque Atlantem aliquot milium spatio Plin. h. n. 5, 14 (Solin. 24, 15); de hac expeditione ipse quaedam scriptis mandavit, quae adhibuit Plinius h. n. l. c. cf. 1, 5. Paulo post videtur fuisse consul suffectus (ipso anno 42, ut coniecit Borghesius opp. 5, 325); vetustissimus consularium (consiliarium cod.) fuit a. 69 Tac. h. 2, 37. A. 59 legatus pro pr. Britanniae, successor Veranii Tac. Agr. 14, ann. 14, 29, biennio prosperas res habuit Tac. Agr. l. c., a. 61 seditionem Britannorum expertus est, quam aegre domuit Tac. Agr. 14-16 cf. c. 5, 18, ann. 14, 29-39, Dio 62, 7-12, cf. Tac. h. 2, 37; eodem anno revocatus (annum 62 praefert Huebner *mus. Rhen. 12, 49, sine causa ut puto*); successit ei Petronius Turpilianus Tac. a. 14, 39. Consul (iterum) ord. a. 66 cum C. Luccio Telesino fasti (iterum consulem eum tunc fuisse neque in consulum laterculis neque in ulla alia consulatus mentione adnotatur; adeo ut possit coniecere, consulum anni 66 diversum fuisse a legato Britanniae, scilicet filium eius). A. 69 bello civili dux Othonianorum Tac. h. 1, 87. 90. 2, 23-26. 32. 33. 37. 39. 40. 44, *Plut. Oth. 5. 7. 8. 11. 13. Quomodo apud Vitellium se excusaverit Tac. h. 2, 60. — 'Nemo illa tempestate militaris rei callidior habebatur' Tac. h. 2, 31 cf. 37, ann. 14, 29.**
- 695 C. Suetonius Tranquillus (*tria nomina extant in codicibus Caesarum*

et opusculi de grammaticis et rhetoribus; praeterea Suetonius Tranquillus vel Suetonius vel Tranquillus), Suetonii Laeti, tribuni angusticlavii a. 69, filius ipse Oth. 10 (arum ipse memorat Gai. 19), adulescens temporibus Domitiani ipse Ner. 57, Dom. 12. Contubernalis Plinii Plin. ep. 1, 24, 1, ad Trai. 94, cuius extant ad eum epistulae 1, 18, 3, 8, 5, 10, 9, 34. Scholasticus Plin. ep. 1, 24, 4 (γραμματικός Ἰρωμαῖος Suidas s. v. Τράγκωλλος). Causam aliquam acturus est, quam differendam sibi putat, somnio perterritus, eaque de re Plinium consulit ib. 1, 18. Agrum vicinum urbi empturus est ib. 1, 24. Tribunatum ei impetrat Plinius a Neratio Marcello, postea ab eo rogatus eundem in Caesennium Silvanum propinquum eius transfert ib. 3, 8. Scripta sua ut edat, hortatur eum Plinius ep. 5, 10. Ipse Plinius eum consulit de recitationibus earminum suorum ep. 9, 34. Cum 'parum felix matrimonium expertus' esset, ius trium liberorum ei a Traiano impetrat Plinius (iam legatus Bithymiae) Plin. ep. ad Trai. 94. 95. Hadriano ab epistulis, eodem tempore quo Septicius Clarus praefectus praetorio vit. Hadr. 11, 3. Ei dedicat vitas Caesarum Lydus de mag. 2, 6 p. 171 ed. Bonn. Principi (Hadriano) imaginem quandam puerilem Augusti a se inventam dono dat ipse, Aug. 7. Quod apud Sabinam uxorem Hadriani familiaris se egerat, Hadrianus ei successorem dedit, eodem tempore quo Septicio Claro (i. e. anno 121 vel 122) vit. Hadr. 11, 3 (cf. supra sub C. Septicio Claro). — Ut vivus memoratur 'Tranquillus noster' Fronto ep. ad Verum lib. I fin. p. 118. 119 Naber (quae epistula videtur scripta anno 161 vel 162, cf. Mommsen Herm. 8, 213; ceterum hunc Tranquillum significari non ita certum est). — Scripta eius enumerat Suidas s. v. Τράγκωλλος. — Scripta eius enumerat Suidas s. v. Τράγκωλλος, citant Fronto ad am. 1, 13 p. 182 Naber, Gellius 9, 7, 3, Tertullianus de anima 44, de spectac. c. 5, Censorinus 20, 2, deinde alii multi; extant Caesarum vitae paene integrae, virorum illustrium capita nonnulla, ex aliis denique excerpta quaedam vel enotata (cf. C. L. Roth in editione Suetonii p. 275 seq.; Reifferscheid C. Suetonii Tranquilli reliquiae, Lips. 1860; Schanz Herm. vol. 30, 1895 p. 401 seq.).

696 Suetrii (fratres ut videtur ex domo nobili); [duor]um Suetriciorum fistula plumbea urbana (semel saec. XVII descripta) ap. Lancianum syll. aq. n. 176.

— C. OCTAVIUS APIPIUS SVETRIUS SABINVS.

697 SVFENA(S) VERVS (Σουφήνα Ὀδῆρος lectum est altero loco, Σουφα... Ὀδ[ῆ]ρος altero) legatus propr. Lyciae et Pamphyliae sub Hadriano (non post annum 132/3) inscriptiones mausolei Opramoae Rhodiopolitani Reisen in Lykien p. 88, 105, 106 VIe VIe cf. Loewy ib. p. 126, 133.

698 SVILLIUS CAESONINVS conscius flagitiorum Messallinae; ei tamen a Claudio mors remissa a. 48 propter vitia ('tamquam in illo foedissimo conventu passus muliebria') Tac. a. 11, 36. Videtur fuisse

unus ex filiis P. Suillii Rufi (infra n. 700), quibus impudicitiam eius generis obiectam esse testatur Tac. a. 11, 2, et cognomen traxisse a Milonia Caesonia sorore uterina patris, vel certe ab eodem ex maioribus a quo Milonia Caesoniae cognomen habuit; et fortasse non vitii tantum proctectus est anno 48, sed etiam gratia qua pater floruit apud Claudium.

- 699 M. SVILLIUS NERVILLINVS. In consulatu M. Suillius Nerullinus (Nerullinus X 6637, Nerullinus pars descriptorum XII 2234) X 6637 (= VI 8639). 6638. XII 2234, M. Suillius Tac. a. 12, 25, Silius fasti Vind. ap. Momms. chron. min. I p. 282, Nervilianus chronogr. a. 354, Prosper, Nervinianus fasti Hydat. — Nerullinus Tac. a. 13, 43, M. Σουλλίος Νερουλίλιος nummus Smyrnaeorum.

P. Suillii Rufi (eius qui sequitur) filius Tac. a. 13, 43. Nerullini cognomen ei a patre impositum esse in honorem Neronis Germanici filii coniecit Nipperdey ad Tac. a. 12, 25. Consul ord. a. 50 cum C. Antistio Vetere fasti. A. p. Chr. 58 cum pater eius damnatus esset, ipse quoque repetundarum postulatus est; sed intercessit Nero 'tamquam satis expleta ultione' Tac. a. 13, 43. Proconsul Asiae sub Vespasiano (prohibitus scilicet a Nerone sortiri provinciam) nummus Smyrnaeorum, quem, editum a Vaillant num. famil. Rom. 2 p. 440 et in thesauro Morellii 1 p. 401 (inde Eckhel 2, 556; Mionnet suppl. VI 535, 1661), postea nemo vidit, sed quem incorruptum putat Waddington fastes des prov. asiat. n. 95 (dubitat tamen Pickius). — (In nummo Antiocheno Vespasiani, quem edidit Eckhel syll. I numm. vet. anecd. thesaur. Caesar. p. 78, inde Mionnet suppl. VIII 133, 52, inscriptum Σο. ΝΕΡΟΥΔ., possis coniecere significari Suillum Nerullinum; sed videntur litterae illae alia ratione explicandae esse, cf. Eckhel l. c.)

- 700 P. SVILLIUS RVFVS. Πέπλιος [Σ]ουλλίλιος (traditur ΟΥΛΙΑΜΟΣ) 'P. . t. Samius ap. Stamatiadem Σαματά vol. I (Athen. 1862) opp. n. 36, Πέπλιος Ἰωάννης [ε] Ἰωάννης traditur in alio t. Samio, ib. n. 66; P. Suillius Tac. a. 4, 31. 13, 42, Suillius Ovid. ex P. 4, 8, 1. 89 item Tac. passim, Suillius Rufus Plin. h. n. 7, 39.

Natus Vistilia, matre Corbulonis et Caesoniae Gai principis Plin. h. n. 7, 39. Uxorem duxit privignam Ovidii Ovid. ex P. 4, 8, 11 seq. Quaestor Germanici Caesaris Tac. a. 4, 31. 13, 42 (cf. Momms. Staatsr. II³ p. 568 not. 3). Eum rogat Ovidius exul, ut apud Germanicum pro se intercedat Ovid. ex P. 4, 8, 23 seq. 85 seq. A. 24 'convictus, pecuniam ob rem iudicandam cepisse', cum Italia pelleretur, urgente Tiberio in insulam amovetur Tac. a. 4, 31. Postea (sub Gaio scilicet) ex exilio regreditur ib. Consul Plin. h. n. 7, 39 (suffectus sub Gaio aut primis annis Claudii); fortasse hic P. Suillius Rufus consul VI 24729, Suillius Rufus (Velleus Rufus Dig.) consul cum Ostorio Scapula (sub Claudio, ante a. 47) Iustinian. inst. 3, 8, 3, Dig. 38, 4, 1 (cf. supra sub P. Ostorio Scapula). Sub Claudio, cuius amicitia 'diu

prosperere, nunquam bene usus' est *Tac. a. 4, 31*, 'continuus et saevus accusandis reis' *ib. 11, 5*. Ab eo Q. Pomponius ad necessitatem belli civilis detrusus *Tac. a. 13, 43*, Iulia Drusi filia, et Poppaea Sabina ad mortem actae *ib. cf. 11, 1, 2*, circumventi Cornelius Lupus, Lnsius Saturninus *ib. 13, 43*, Valerius Saturninus *11, 1, 2, 13, 43*, praeterea equites Romani multi opera eius damnati *11, 4, 5, 13, 43*. Venalis *Tac. a. 4, 31, 13, 42 cf. 11, 5*. A. 47 altercatur in senatu cum C. Silio, qui poena eos afficiendos censuerat, qui ob causam orandam pecuniam donumve acciperent *Tac. a. 11, 6*. Proconsul Asiae *Tac 13, 43*; *tituli Samii ap. Stamatiadem (cf. supra) n. 36, 66 (anno circiter 52 vel 53, ut putat Waddington fastes n. 83, qui praeterea monuit in nummis Hierapolitanorum Phrygiae evis Claudii extremis annis reperiri M. Suillium Antiochum, quem nomen accepisse a filio eius M. Suillio Nerullino veri simile sit)*. Post mortem Claudii 'non quantum inimici cuperent, demissus', instigante Seneca a. 58, cum iam extremae senectutis esset, primo repetundarum et peculatus, deinde, hac re ommissa, propter crimina urbana sub Claudio perpetrata, accusatus, relegatur in insulas Balcares, adempta bonorum parte *Tac. a. 13, 42, 43*. Non fractus animo, ferebatur exilium copiosa et molli vita toleravisse *ib. c. 43*. Filii: Suillius Nerullinus *ib., item fortasse Suillius Cacsominus (praeterea filii eius memorantur etiam Tac. a. 11, 2, neptis ib. 13, 43)*.

701 Sulcius, delator *Horat. sat. 1, 4, 65 cum schol.*

702 SVLLA praeses Cappadociae, ab Elagabalo occisus *Dio 79, 4. Idem videtur M. Munatius Sulla Cerialis, sub quo cf.*

703 Sulla, mathematicus, Gaio necem praedixit *Surt. Cal. 57*.

— FAVSTVS CORNELIVS SVLLA.

— L. CORNELIVS SVLLA.

— FAVSTVS CORNELIVS SVLLA FELIX.

— L. CORNELIVS SVLLA FELIX.

— M. MVNATIVS SVLLA CERALIS.

— Sextus Sulla.

— L. Aemilius Sullectinus.

— C. MATIVS (vel MATTIVS) SABINIVS SVLLINVS VATINIANVS *ect.*

— CL(AVDIVS) SVLPICIANVS.

— Clandius Sulpicianus.

— T. FLAVIVS SVLPICIANVS.

— L. Flavius Sulpicianus Dorio.

— L. FLAVIVS SVLPICIANVS DORIO POLYMNIS.

— SEX. FVRNIVS SVLPICIANVS.

— T. QVINCTIVS CRISPINVS SVLPICIANVS.

— RVFRIVS SVLPICIANVS.

704 SVLPICIVS consularis vir, pater Memmiae, uxoris Alexandri Severi, Catuli gener ut videtur *vit. Alex. 20, 3. Cf. supra sub Memmia (M 348)*.

- 705 Sulpicius, familiaris Claudii adolescentis *Suet. Claud. 4. Fortasse idem Sulpicius Flavius, cf. infra.*
- 706 .. SVLPICIV[S] . . . . , q., aedil[us], leg. Ti. Cl]audi Caesaris Aug. [German]nici ex s. . . . t. urbanus VI 3751 = 31282 valde mutilus.
- POSTUMIVS SVLPICIVS.
- 707 C. Sulpicius Apollinaris (*sic vel potius G. Sulpicius Apollinaris codex antiquissimus Terentii; Sulpicius Apollinaris Gellius, vit. Pert.; Sulpicius periochae Vergilianae, item vita Vergilii, item schol. Veron. ad Verg. 9, 369*). Carthaginiensis periochae Vergilianae; *vit. Vergilii op. Reifferscheid Suet. p. 63. Grammaticus, quem Romae audivit Gellius adolescens Gell. 7, 6, 12. 13, 18, 3. 18, 4, 1. 20, 6. 1. Praeceptor quoque Helvii Pertinacis vit. Pertinac. 1, 4 (post eum ipse Pertinax grammaticen professus est ib.). Dicta eius refert Gellius 4, 17, 11. 7, 6, 12. 11, 15, 8. 12, 13. 13, 20. 16, 5, 5. 18, 4. 19, 13, 3. 20, 6. Aderat Gellius, cum fabularetur stans in foribus Palatii una cum Cornelio Frontone et Postumio Festo Gell. 19, 13, 1, cum responderet (Sex.) Erucio Claro praefecto urbi ib. 7, 6, 12, qui etiam per litteras cum consuluit ib. 13, 8, 2. Reprehendit Caesellium Vindicem Gell. 2, 16, 8 seq. 'In quadam epistula scriptum reliquit' ib. 15, 5, 3. Vergilium adnotavit schol. Veron. ad Verg. Aen. 9, 369. Ab eo compositae periochae fabularum Terentianarum quae extant Terent. ed. Umpfenbach p. 3. 89. 185 cet. Hic ut videtur Sulpicius Carthaginiensis, cuius extant hexasticha, i. e. periochae senum versusum Aeneidis op. Riese Anthol. Lat. n. 673 = Bachrens Poet. Lat. min. 4 p. 169, item versus de Vario et Tuca Suet. ed. Reifferscheid p. 63 (Servio Varo tributi ib. p. 54). Cf. C. R. Opitz Leipz. Studien zur class. Philologie 6, 1883 p. 195 seq.*
- 708 SVLPICIVS ARRENIANVS, legatus legionis sub Basso Pomponii filio, praeside Moesiae, et hunc detulit et alios quosdam, temporibus Caracallae; ideo a. 217 in insulam relegatus Dio 78, 21. *Aut idem qui sequitur, scilicet restitutus ab Elagabalo, aut pater eius.*
- 709 C. SVLPICIVS ARRENIANVS clarissimus vir, patronus Canusinorum anno 223 IX 338.
- 710 Sulpicius Asper, centurio praetorianus, a. 65 in Neronem coniuravit Tac. a. 15, 49. 50, Dio 62, 24. Detecta coniuratione fortiter mortem obiit Tac. c. 68; Dio l. c.
- L. Tutilius Lupercus Sulpicius Avitus.
- 711 M. Sulpicius Basuus, amicus L. Nonii Asprenatis septemviri epulonum (*fortasse consulis a. p. Chr. 6, supra N 93*) VI 2156.
- 712 Q. SVLPICIVS CAMERINVS (*tria nomina extant in fastis Capitolinis et alibi*) Q. f., Q. n. fasti Cap. (*patris nomen ponit etiam Dio ind. l. 56*), consul ord. a. p. Chr. 9 cum C. Poppaeo Sabino fasti. — *Incertum num hic Camerinus, poeta epicus, quem memorat Ovidius ex P. 4, 16, 19.*
- 713 Q. SVLPICIVS CAMERINVS (PYTHICVS?). *In consulatu Q. Sulpicius Camerinus V 5050. — Camerinus Plinius, Sulpicius Camerinus act.*

Arv., Dio 63, 18, qui praeterea Pythici cognomen ei tribuit, certe ei et filio eius obiectum esse narrat, quod Pythici inde a maioribus appellati non desierint hac appellatione uti; et memorat Pythici cognomen etiam Quintilianus *inst.* 1, 6, 31; Mommsen tamen *ind. Plin.* non Pythici sed Petici cognomen ei fuisse coniecit, petitum scilicet a C. Sulpicio Petico dictatore a. 396 et quinquies consule.

Filius puto eius qui praecedit. Consul suff. mense Mart. a. 46 cum M. Iunio Silano V 5050 (Camerinum et Nonianum ut consules ordinarios anno 35 recenset *chronographus* anni 354, pro Gallo et Noniano, scilicet C. Cestio et M. Servilio, nescio quo errore). Proconsul Africae (anno ut videtur 56/7, certe non postea, cum inde a mens. Oct. a. 57 adfuerit Romae inter fratres Arvales) *Tac.* a. 13, 52. Repetundarum inde accusatus, et absolutus anno 58 *Tac.* l. c. Frater Arvalia, memoratur in actis a. 57. 58. 59. 60. 63; magister fratrum Arvalium a. 60 *act. Arv.* A. 67 maiestatici ut videtur a M. Aquilio Regulo accusatus una cum filio, una cum hoc periit Dio 63, 17. 18 *cf. Plin. ep.* 1, 5, 3. Camerinos nobiles memorat *Juvenal.* 7, 90 *cf.* 8, 38, de hac gente puto cogitans.

- 714 Sulp[ic]ijus Canus (Sulpius Canus *traditur*), inter viros nobiles sine causae dictione occisos a Septimio Severo *vit. Sev.* 13, 7.
- 715 Ser. Sulp(cicius) Claudianus, Apollini sacrum fecit VI 30. *Plane incertum, num homo nobilis.*
- 716 Sulpicius Cornelianus, vir litterarum studiosus, Frontonis familiaris a Frontone amicis commendatur *Fronto ad am.* 1, 1. 2 p. 173. *Ita Naber.* Propediem causam aliquam dicturus erat *ad am.* 1, 1. — Fortasse hic (ut coniecit *Maius*, *cf. Friedländer Sitteng.* I^o p. 189) Cornelianus, ab epistulis Graecis Augustorum, cui Phrynichus ἐκλογὴν βιβλίων καὶ ἰσχυρῶν Ἀπικίων dedicavit *Phrynichus* p. 1. 225. 379. 418 *ed. Löbeck* (*cf. supra sub Corneliano, C 1053*).
- 717 SVLPICIVS CRASSVS proconsul Asiae occisus a Commodo *vit. Comm.* 7, 7.
- 718 Sulpicius Flavius, Claudium, qui postea imperavit, adulescentem adiuvit in historia scribenda *Suet. Claud.* c. 41. *Cf. supra n. 705.*
- 719 Sulpicius Florus, e Britannicis cohortibus, a Galba civitate donatus, a 69 iussu Othonis Pisonem Licinianum trucidavit *Tac.* h. 1, 43.
- 720 C. SVLPICIVS GALBA (C. Galba *videtur scribendum ap. Plin.*, ubi C. Calba, Caecilius Galba, C. Caelius Galba *traditur*; praeterea de praenomine inde constat quod filius eius, Ser. Sulpicius Galba *cos.* a. 749, in *fastis Iucerinis* dicitur C. f., *cf. infra n. 722*; Galba Oros., Γάβρις Σουλπίκιος *Plut.*), pronepos Ser. Galbae oratoris, avus Ser. Galbae imperatoris, praetura functus *Suet. Galb.* 3. Edidit historiam 'multiplicem nec incuriosam' *ib.* Ea citatur a *Iuba ap. Plut. Rom.* 17; *Oros.* 5, 23, 6, memoratur ut videtur *Plin. h. n.* 1, 36. *Cf. Peter hist. Rom. fragm.* p. 237.

721 C. SVLPICIUS GALBA cos. a. p. Chr. 22. *Tria nomina habet Plin. h. n. 33, 22, C. Galba Tac. a. 6, 40, Gaius Suet. Galb. 3. In consulatu C. Sulpicius Galba VI 562, Σουλπίκιος Γάλλουας Dio ind. 57, C. Sul. Galb. fasti Lunenses (XI 1356), C. Sulpicius Tac. a. 3, 52, Sulpicius VI 10051, . . . us Galba fasti Arr. (CIL. I ed. 2 p. 70), alibi Galba.*

Ser. Galbae imperatoris frater maior, ut hic Mummia Achaica natus Suet. Galb. 3. Consul ord. a. 23 cum D. Haterio Agrippa fasti. A. 23 verba facit in senatu Plin. h. n. 33, 22. Postea attritis facultatibus urbe cessit Suet. Galb. 3. A. 36 a Tiberio prohibitus sortiri anno suo proconsulatum, mortem sibi conscivit Tac. a. 6, 40; Suet. l. c. — *Fortasse filiae eius Sulpiciae Galbillae, cf. infra n. 742.*

722 SER. SVLPICIUS GALBA (nomen non ponit Suet.; Galba Macrobi., . . [S]ulpicius Galba fasti Lucerini; de praenomine constaret, si certum esset, huius filiam esse Sulpiciam, de qua infra; ceterum vix licet dubitare de praenomine, cum filius eius, Galba imperator, dicatur fuisse e familia Serviorum, Tac. h. 2, 48, Plut. Galb. 3).

C. f. fasti Lucerini. Pater Ser. Galbae imperatoris, consul Suet. Galb. 3, consul suff. a. 749 cum S[ex. Pompeio] fasti Lucerini (IX 786 = I² p. 69) v. 4 (quem locum ad hunc Galbam spectare vidit Borghesius opp. 5 p. 142; idem consulatus, iudice Borghesio, memoratur VI 9319, ubi haec extant . . . Augustis . . . [S]ulpicio Galba cos.). Eloquentia clarus Macrobi. sat. 2, 4, 8, modicae in dicendo facultatis Suet. l. c. Causas actitavit Suet. l. c.; Macrobi. sat. 2, 4, 8. 2, 6, 4. Dictum de eo M. Lollii Macrobi. sat. 2, 6, 3; quid ei responderit Augustus ib. 2, 4, 8, quid Orbilius ib. 2, 6, 4. (Fortasse hic Galba cuius iocos refert Quintil. 6, 3, 27. 62. 64. 66. 80. 90). Brevi corpore, atque etiam gibber Suet. l. c., cf. Macrobi. sat. 2, 4, 8. 2, 6. 3. 4. — Uxores habuit Mummiam Achaicam, (Q.) Catuli neptem, L. Mummii qui Corinthum excidit proneptem; deinde Liviam Ocellinam Suet. l. c. Ex Mummia Achaica pater Gaii (eius qui praecedit) et Servii (eius qui sequitur) ib. — *Fortasse hic Ser. Sulpicius Galba (Ser. Galba VI 27005, Σέρβ[ι]ος Σουλπίκιος Γάλλουας CIAtt. III 870, [Σέρ]βιος Σουλπίκιος Γάλλουας ib. 869), cuius filia memoratur VI 27005 CIAtt. III 869. 870, cf. infra sub Sulpicia. — Vix hic, sed potius antiquior aliquis (quamvis aliter senserit Borghesius opp. 5, 146) Galba (Ser. Galba iuris consultus Porphyri.) qui negabat adulteros castrari licere Horat. sat. 1, 2, 46.*

723 SER. SVLPICIUS GALBA = SER. GALBA IMP. CAESAR AVGVSTVS. Tituli ipsi dedicati: Hispanus II 2779 (1); Salonitanus III S. 8702 (2). Diplomata militaria ab eo data III p. 847. 848. III S. p. 1958 (3). Memoratur in edicto praefecti Aegypti CIG. 4957 (4), in t. Coptitano ap. Flinders Petrie Koptos p. 26 (5), et praeterea VI 471 (6). 8680 (7), in epistula Vespasiani X 8038 v. 17 (8).

Ser. Sulpicius Galba passim (Servii praenomen perscribunt Tac. h. 1, 1 et alibi, Suet. Galb. 3, 4, Dio 63, 23, alii; Sergius Sulpicius Galba

t. 2); sed per maiorem partem vitae dicebatur L. Sulpicius, per aliquam partem etiam L. Livius, cf. *infra*. Ser. Sulpicii Galbae, eius qui praecedit, et Mummae Achaicae filius *Suet. Galb. 3*, Q. Catuli pronepos *Suet. c. 2* cf. *c. 3*, *Plut. Galb. 3*, natus d. 24 Dec. *Suet. c. 4* (ad d. 23 Dec. ducit *Zonaras, cf. infra*), a. 749, quippe qui vixerit annos LXXII *Dio 64, 6*, annos LXXII dies XXIII (*scr. XXII?*) *Zonar. 11, 14 fin.*, perierit tertio et septuagesimo aetatis anno *Suet. c. 23*, *Vict. capit. 6, 4* cf. *Tac. h. 1, 49* (imperator factus annorum LXXIII *Plut. Galb. 8, Eutrop. 7, 16* cf. *Suet. Ner. 40*), occisus autem sit a. 822 = p. Chr. 69 d. 15 Ian. *Tac. h. 1, 27* seq. cf. *infra*; sed consules anni 751 ponit *Suet. c. 4*; et fieri potest, ut fama Galbae aliquot annos addiderit. Natus in villa colli superposita, prope Terracinam sinistrorsum Fundos potentibus *Suet. c. 4*, scilicet in villa quam pater eius a maioribus acceperat, teste titulo ipso illo loco reperto X 6323, cf. *Mommsen ad I 576* (Fundis agere solobat etiam senior *Sueton. c. 8*). — Adoptatus a noverca sua (Livia Ocellina) *Sueton. c. 4*, Livii nomen et Ocellae cognomen assumpsit mutato praenomine; nam Lucium mox pro Sorvio usque ad tempus imperii usurpavit *ib.*; et vere dicitur L. Sulp. in mentionibus consulatus I 770. 771 (*less. gladiat.*; Ser. Sulpicius Galba in fastis *Nolanis X 1233* sub ann. 33, sed qui videntur posteriore tempore perscripti), atque etiam imperator in Aegypto saltem dicebatur Λούκιος Λίβιος Σεβαστὸς Σουλπίκιος Γάλβα(ς) αὐτοκράτωρ *CIG. 4957*, Λουκ. Λιβ. Σουλπ. Γάλβα(ς) Κατ. Σεβ. αὐ. in parte nummorum Alexandrinorum, *Mionnet VI p. 74/5 n. 245-260* (nec tamen constanter, ut ostendit t. 5); (Galba Libolus fasti *Hydatiani* sub anno 33, fortasse pro Galba Livio). Cf. praeterea supra sub L. Livio Ocella.

Imporium ei praedixisse feruntur Augustus *Suet. c. 4* et Tiberius *Ioseph. ant. 18, 6, 9, Tac. a. 6, 20, Dio 57, 19. 64, 1*; cf. *Suet. c. 4*. Togam virilem sumpsit kal. Ian. a. 767 (p. Chr. 14) *Dio 56, 29*. Uxorem duxit (Aemilium) Lepidam (A 296) *Suet. c. 5*; a qua abducere eum studuit Agrippina, sed frustra *ib.* Amissa Lepida, duobusque ex ea filiis, remansit in caelibatu *ib.* Observavit ante omnes Liviam Caesaris Augusti, eiusque gratia plurimum valuit *Suet. c. 5* (Liviae κατὰ γένος προσήκων *Plut. Galb. 3* cf. *c. 14*, et ob eam rem Λιβίης παραγωγής ὑπατος ἐκ Παλατίου προῖλθη *Plut. c. 3* errore ut videtur; nam Livia defuncta est ante consulatum Galbae). Defunctae eius testamento (a. 782 = p. Chr. 29) paeno ditatus; sed circumscriptus a Tiberio *Suet. l. c.* Honores iniiit ante legitimum tempus *Suet. c. 6*. Praetor, cum ludos Florales ederet, novum spectaculi genus, elephantos funambulos, exhibuit *Suet. l. c.* Legatus pro pr. Aquitaniae, cui anno fere (784/5 = p. Chr. 31/2?) praefuit *ib.* Consul ord. a. 786 = p. Chr. 33 cum L. Cornelio Sulla Felice fasti, per sex menses fasces habuit *Suet. l. c.* Legatus pro pr. (Germaniae

superioris), a Gaio substitutus [in locum Gaetulici (*Cn. Cornelii Lentuli Gaetulici, occisi a. 39*) *Suet. l. e.*, barbaros, qui iam in Galliam usque proruperant, coercuit *ib.*; legatus etiam a. 41 *Suet. e. 7*, eo ipso anno Chattos (*nam sic traditur*) vicit *Dio 60, 8*; militari laude apud Germanias floruit *Tac. h. 1, 49, Plut. Galb. 3*. Comes Claudii expeditione Britannica *Suet. e. 7*. Proconsul Africae *Tac. h. 1, 49, Plut. Galb. 3, Suet. e. 7*, extra sortem electus ad ordinandam provinciam *Suet. l. e.*, per biennium *ib.* Ob res in Germania et in Africa gestas ornatus ornamentis triumphalibus *Suet. e. 8*. Quindecimvir sacria faciundis; sodalis Titius; sodalis Augustalis *ib.* Legatus pro pr. provinciae Hispaniae Tarraconensis *ib.*, *Tac. h. 1, 49, Plut. Galb. 3, Dio 63, 23*, per octo annos, i. e. inde ab a. 60 *Suet. e. 9*. A. 68 acceptis litteris C. Iulii Vindicis conatibus eius accessit; imperator a militibus salutat *Suet. c. 9, 10, Plut. e. 4, 5, Dio 63, 23*, legatum senatus populique Romani se professus est *Suet. e. 10, Plut. c. 5*. Hostis a senatu iudicatus *Plut. l. e.* Acceptis nuntiis, Neronem occisum, cunctosque in verba sua iurasse, Caesaris appellationem recepit *Suet. e. 11 ef. Plut. c. 7*. Ser. Galba imp. Caes. Aug. *diplomata eius, item nummi plerique (item Σέρουτος Γάββατος ἀποτοκράτωρ Καίσαρ Σεβαστός t. 5)*. Iter eius ex Hispania Romam *Tac. h. 1, 6, Suet. c. 12, Plut. c. 11, 15*. Consul II ord. a. 69 cum T. Vinio *fasti*. Adoptavit L. Calpurnium Pisonem Frugi Licinianum *Tac. h. 1, 14 seq., Suet. e. 17 ect. (ef. supra sub Pisonem, C 250)*. Occisus d. 15 Ian. 69 *Tac. h. 1, 27-41, Plut. Galb. 24-27, Suet. Galb. 19, Oth. 6, Dio 64, 6*. Sepultus in hortis suis ad viam Aureliam *Suet. c. 20. Liberti eius VI 8699. 8707. 26955. 26959. Imperatoris Titi servus Galbianus VI 8819.*

— SER. SVLPICIUS GALBA CAESAR. *Cf. supra sub L. Calpurnio Pisonem Frugi Liciniano (C 250).*

724 (SVLPICIUS) GALVS (*gentilicium non traditur; sed videtur oriundus fuisse a C. Sulpicis Galis qui consules fuerunt a. 511. 588; ef. Mommsen röm. Forsch. I p. 119 not. 2*), triumvir monetalis sub Augusto una cum Apronio, Sisenna, Voluso Valerio Messalla, a. 742 vel non multo postea *nummi aenei ap. Eckhel 5, 141; Babelon, monnaies de la rép. romaine I p. 210. 432. II p. 99. 523; ef. Mommsen, Röm. Münze. p. 744 not. 15.*

725 Sulpicius Iu[li]anus, procurator imp. Antonini Pii provinciae Asiae (vel certe in Asia), inter annos 140—144 *t. Ephesius, ap. Waddington méu. de l'acad. des inscr. 26, 2 p. 253 = Greek inscr. in the Brit. Museum III p. 154 n. CCCCLXXXIX.*

— TL. CL(AVDIVS) SVLPICIUS IVLIANVS.

726 Sulpicius Longus, causarum actor, homo foedissimus; quid ei in iudicio liberali responderit Domitius Afer *Quintilian. 6, 3, 32.*

727 .. [S]VLPICIUS LYCRETIVS BARBA consul suff. mense Iunio una

cum Sonecione Memmio Afro *fasti fer. Lat. (CIL. I ed. 2 p. 59), temporibus Traiani, fortasse anno 102, cf. supra sub Senecione Memmio Afro (M 337).*

- 727^a Q. Sulpicius Maximus, Q. Sulpicii Eugram(m)i et Liciniae Ianuariae filius, tribu Claudia; puerulus a. 94 Romae agone Capitolino inter Graecos poetas professus favorem iudicum meruit; vixit annos XI menses V dies XII; eius versus extemporales Graeci in cippo sepulchrali incisi *Kaibel epigr. Gr. n. 618 = Inser. Graec. Sicil. Ital. 2012.*
- 728 C. SVLPICIVS PLATORINVS triumvir monetalis sub Augusto, anno 736 vel paullo post *nummi aurci et argentei, ap. Eckhel 5, 317, Babelon monnaies de la répub. romaine II p. 476 (tempus efficitur inde quod in uno ex nummis repraesentantur Augustus et Agrippa sedentes in subsellio tribunorum, scilicet tribunicia potestate nuper praediti, ut vidit Cavendonius ann. inst. 1850 p. 186, ap. Borghesium opp. 1, 121 not. 1, cf. Mommsen Staatsr. I² p. 390 not. 1). — Aut ad huius, aut ad eius qui sequitur, familiam pertinet t. columbarii suburbani VI 1822^a = 5722.*
- 729 C. SVLPICIVS PLATORINVS, M. f., tribu Vot., sevir (equitum Romanorum), decemvir stlitibus iudicandis t. *primarius sepulchri rep. Romae ad Tiberim, Notizie degli scavi 1880 p. 129 = Bull. comun. 1880 p. 136 n. 385. Nepotem eius qui praecedit putat Lancianius Notizie l. c. p. 130, cf. praeterea infra sub Sulpicia Platorina. — Ad alium Sulpicium Platorinum rettulit Lancianius titulum quendam acephalum in eodem sepulchro repertum, ex quo supersunt haec: Xvir stl. iud., tr. mil., q., tr. pl., pr., leg. Ti. Caesaris Augusti et C. Caesaris Augusti; Crispina Caepionis f., uxor (Notizie cit. p. 136 = Bull. p. 137 n. 389), sed vix recte, ut iam constat nuper alio fragmento eiusdem tituli in lucem edito (Barnabei Notizie 1896 p. 468), ex quo videtur colligi posse, maritum Crispinae non Sulpicium fuisse sed Septicium (cf. in Addend.).*
- 730 C. SVLPICIVS POLLIO frater Arvalis, adfuit in collegio a. 213. 214. 218, promagister collegii 214 *acta Arv. (VI 2086, 10. 12. 2103^a, 10. 2103^b, 6. 9. 2104^a, 9. 2104^b, 28). Potest esse Pollio is, qui cum Bithyniam Elagabalo subiecisset, Germaniae praepositus est, Dio 79, 3 (Henzen).*
- 731 SVLPICIVS PRISCVS clarissimus vir, curator aquarum sub Antonino (Caracalla vel Elagabalo) *fistula plumbea urbana ap. Lancianium syll. aq. n. 113.*
- Q. VI[R]IVS EGNATIVS SVLPICIVS PRISCVS.
- Q. VIRIVS LARCIVS SVLPICIVS I RISCVS.
- 732 P. SVLPICIVS QVIRINIVS. *Titulus acephalus Tiburtinus, de quo egit Mommsen comm. ad mon. Ancyr. ed. 2 p. 161 seq., coniectura ad eum relatus, XIV 3613 (1); memoratur in t. Venetiis reperto III S. 6687 (2). Falsus videtur VI 5, 3478^a. — P. Sulpitius Quirinius traditur t. 2,*

P. Quirinius Tac. a. 2, 30, 3, 22, 23, Sulpicius Quirin(ius) et max Quirinius Tac. a. 3, 48. Κυρίνιος Lucae codex optimus (cf. Momms. l. c. p. 175), Hieronymus, Iosephus, Iustinus, Eusebius hist. eccl., Quirinius Flori codex optimus (teste Momms. l. c. p. 170), Quirinus Hieronym. Jordan. In consulatu P. Sulpicius Quirinius VIII 68, II. Σουλπίκιος Κυρίνιος Dio ind. l. 54, ..lpicius Quirin. X 3804, P. Sulpicius mon. Anc. 2, 28, Dio 54, 28, alii; Quirinius fasti Praenest. ad 28 Apr. ([Quir]inius ib. ad 6 Mart.), Κυρίνιος chron. Pasch., Quirinus chronogr. a. 354, fasti Hydat.

P. f. Dio ind. l. 54. — 'Nihil ad veterem et patriciam Sulpiciorum familiam Quirinius pertinuit, ortus apud municipium Lanavium' Tac. a. 3, 48 (obscurissima domus ib. 3, 23), 'sed impiger militiae et acerbis ministeriis' (viam sibi ad honores patefecit, sub Augusto) ib. 3, 48 cf. Ioseph. ant. 18, 1, 1. Marmaridas et Garamantes subegit Florus 2, 31 (inde Iordanes Rom. 248), fortasse cum esset proconsul Crtae et Cyrenarum, ut coniecit Mommsen comm. ad mon. Ancy. ed. 2 p. 170. 171. Consul Tac. a. 3, 48 (consularis Suet. Tib. 47; Ioseph. ant. 17, 13, 5. 18, 1, 1), ord. a. 742 cum M. Valerio Messalla Barbato Appiano, deinde cum C. Valgio Rufo fasti. Post consulatum castella Homonadensium per [super coniecit Mommsen] Ciliciam expugnauit Tac. l. c., Homonadenses in Cilicia, qui interfecerant Amyntam regem, domuit Strabo 12, 6, 3 p. 569, legatus sine dubio pro pr. Syriae, ad quam Cilicia tum pertinebat; priorem hanc legationem Syriacam Quirini Mommsen l. c. p. 173 statuit fuisse circa a. 751. 752. Ob res illas in Cilicia gestas ornamenta triumphalia ei decreta Tac. l. c.; 'qua [Homonadensium gente, ut videtur supplendum esse] redacta in pot[estatem] divi Augusti populique Romani senat[us] dis immortalibus supplicationes binas ob res prosp[er]e ab eo gestas, et] ipsi ornamenta triumphalia decrevit' t. 1. Pro consule Asiam provinciam obtinuit t. 1, a. 753 ant inter a. 755 et 758, fortasse a. 755/6, ut putat Mommsen l. c. p. 175. Datus rector C. Caesari Armeniam obtinenti Tac. l. c. Tiberium quoque Rhodi degentem coluerat ib. A. 759 (p. Chr. 6), cum destituto Archelao (annum habet Dio 55, 27) Iudaea cum provincia Syria contribueretur, Quirinius missus in Syriam qui et ius diceret (ἀκαιοδότης τοῦ ἔθνους) Iosephus ant. 18, 1, 1 (cf. Lucas ev. 2, 2: ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρίνιου) — le[g. Aug.] Cla[os]aris Syriae t. 2, [legatus pr. pr.] divi Augusti iterum Syriam et Ph[oeni]cen optinuit] t. 1 —, et censum ageret Ios. ant. 17, 13, 5. 18, 1, 1; census actus ab eo anno post pugnam Actiacam tricesimo septimo, i. c. a. 759.760 Ioseph. ant. 18, 2, 1; censum a Quirinio in Iudaea actum memorant praeterea Ioseph. ant. 20, 5, 2, bell. 2, 17, 8. 20, 5, 2 et Lucas ev. 2, 2 seq. (qui tradit censum cum actum esse per universum orbem terrarum, coniungitque eum cum natalibus Iesu) et ex Luca Iustinus apol. 1, 34, dial. cum Tryph. 78 (qui illo loco Quirinium minus recte appellat ἐπίτροπον), ex Iosepho et Luca Eusebius hist.

eccl. 1, 5, chron. s. a. 2015 (vers. Arm., Hieronym. s. a. 2016, Syncell. p. 598), exinde alii. 'Iussu Quirini censum Apamenae civitatis (in Syria) egit' Q. Aemilius Secundus praefectus cohortis *t. 1*; idem 'missu Quirini adversus Ituraeos in Libano monte' pugnavit *ib.*

Uxorem habuit (Aemiliam) Lepidam *Tac. a. 3, 22, Suet. Tib. 49*, aliquando destinatam L. Caesari *Tac. a. 3, 23 (videtur igitur eam duxisse non ante annum 755, quo L. Caesar defunctus est)*, quam deinde dimisit *Tac. a. 3, 22, Suet. l. c.*, et quam postea, anno p. Chr. 20 (u. c. 773) *Tac.* (post vigesimum annum *Suet.*, minus accurate, si vere eam duxit non ante a. 755), detulit supposuisse partum *Tac. l. c.*, item veneni in se comparati *Suet. l. c. cf. Tac. 3, 23.* — Propinquus M. Drusi Libonis, qui ei a. p. Chr. 16 supremas ad Tiberium preces mandavit *Tac. a. 2, 30.* — Orbus, dives *Tac. a. 3, 22, Suet. Tib. 49.* 'Sordida et praepotens senecta' eius *Tac. 3, 48.* Moritur a. 21, et publico funere elatus *Tac. l. c. Sepultus videtur esse prope Tibur, t. 1.*

733 Sulpicius Rufus, ludi procurator, ut conscius flagitiorum Messallinae interfectus a. 48 *Tac. a. 11, 35.*

734 T. SVLPICIUS SERANVS (praenomen perscriptum in *t.*) clarissimus vir *t. urbanus, Roem. Mith. 1888 p. 97 = VI 31769.*

735 C. Sulpicius Similis. *Memoratur in titulis Aegyptiacis III 24 = CIG. 4713* (1). CIG. 4714, melius ap. Lepsius Denkmäler aus Aegypten Abth. VI (vol. XII) fol. 75 n. 24 (2). Aut idem aut, quod magis crediderim, alius eiusdem nominis memoratur VI 31865 (= Borghesi opp. 3, 236 = Huebner ex. scr. 328) (3). Fortasse ad eum pertinet VI 259 (4).*

Similis *Dio, vit. Hadr., t. 4, Sulpicius Similis t. 3, fragm. Vat. 233; Γάιος Σουλπίκιος Σύμιος t. 2, Sulpicius Simius t. 1, Σύμιος papyrus nunc Berolinensis (Urk. aus d. königl. Muscen n. 140 v. 10), ubi hanc significari vidit Paulus Meyer. Apparet cognomen Latinum a scribis Aegyptiacis sermoni Graeco adaptatum esse (minus recte ut puto W. Schwarz Jahrb. f. class. Phil. 1895 p. 640 diversum putat Simium a Simile).* — Iam cum centurio militaret, a Traiano in honore habitus (a Traiano intro vocatus ante praefectos praetorio) *Dio 69, 19 (exc. de virt., Xiph., Zonar. 11, 24); exc. de sententiis, Dio ed. Dindorf V p. 203.* Praefectus annonae: rescriptum Traiani ad eum de immunitate pistorum citat *Ulpianus de officio praetoris tutelaris (fr. Vat. 233).* Praefectus Aegypti anno Traiani duodecimo (108/9) *t. 1, 2*; ad eum (*praefectum Aegypti sine dubio*) data epistula Traiani *papyrus Berolinensis (cf. supra).* Praefectus praetorio *Dio l. c.*, sub Traiano, collega Caelii Attiani; successor ei ab Hadriano datus Septicius Clarus *vit. Hadr. 9, 3-5 (invitus praefecturam accepit et libens deposuit Dio; praefectus praetorio factus ab Hadriano exc. Salm.).* Ruri postea degit annos septem, donec mortuus est *Dio l. c. (Zonar. l. c.).*

- Quid monumento inscribi iusserit *Dio l. c. (Zon. l. c.)*; *exc. de sent. l. c. p. 204, exc. Salmasiana inter fragmenta Ioannis Antiocheni ap. Müller fr. hist. Graec. IV p. 581 n. 114, Cedrenus I p. 438 ed. Bonn., alii (quot annos vixerit, non rettulit Dio; recte enim βιοδος μὲν ἔτη τόσα, ζήσας δὲ ἔτη ἑπτὰ exc. de virt. Xiph. Zon.; minus recte βιοδος ἔτη παντήκοντα exc. de sent., exc. Salm.; ἔτη οὐδ', quod in libris quibusdam Cedreni reperiri rettulit Leunclavius, ex ἔτη τόσα corruptum indicat Boissvain); cf. schol. ad. Pers. sat. 2, 1, ubi eadem inscriptio refertur, sed sine Similis mentione. — Genio Similis (fortasse huius); dedicatus t. 4.*
- 736 SEX. SVLPICIVS TERTVLLVS (sic X 7845. XIV 2410; plerumque *nude Tertullus; Tullus fasti Hydat.*), consul ord. a. 158 cum Q. Tineio Sacerdote fasti.
- 737 Sulpicius Trio: *eius liberta in t. Tusculano XIV 2737. Videndum num fuerit homo nobilis.*
- 738 SVLPICIA, Ser. Sulpicii Galbae filia, status honorata ab Atheniensibus CIA. III 869. 870. Eiusdem liberta VI 27005. Sororem fuisse Ser. Galbae imperatoris, filiam Ser. Sulpicii Galbae consulis a. 749 coniecit Borghesius opp. 5 p. 147.
- 739 Sulpicia, Servi filia (sic Tibull. III 16 [IV 10], 4): de eius et Cerinthi amore carmina cum Tibullianis tradita, Tibull. III 8 (IV 2) seq. (partem carminum ab ipsa Sulpicia compositam esse statuit O. Gruppe roemische Elegie 1, 1838 p. 49, quem sequuntur plerique). Ad Messalam (M. Valerium Messalam Corvinum ut videtur, fortasse avunculum suum, cf. infra) verba facit, vel verba faciens inducitur Tib. III 14 (IV 8) 5. Filiam fuisse Valeriae Messalarum sororis, quam amisso Servio viro non amplius nupsisse tradit Hieronymus adv. Iovinianum 1, 46, et Ser. Sulpicii Rufi, quem adolescentem memorat Cicero pro Muren. 26, 54 et alibi, coniecit Haupt Herm. 5, 34 = opusc. 3, 503.
- 740 Sulpicia, uxor Caleni, in quorum felix coniugium scripsit Martialis epigr. 10, 38 cf. 10, 35, 21; Apoll. Sidonius carn. 9, 262. Carmina eius parum pudica Martial. 10, 35; Sidonius l. c.; versus ex eis affertur schol. ad. Iuv. sat. 6, 537 (Prob. Vallae). Extat sub Sulpiciae nomine carmen, quo haec inducitur querens de temporibus Domitiani (ap. Bucheler in editione Persii et Iuvenalis app., Bachrens poet. Lat. min. V p. 93 seq.), sed quod videtur multo postea demum conscriptum esse; cf. Teuffel Litt. 323, 7.
- 741 SVLP(ICIA) DRYANILLA AVGVSTA nummi in Pannonia reperti, ap. Eckhel 7, 463, Cohen ed. 2 t. 6 p. 11, Th. Rhode arch. ep. Mitth. 16, 1893 p. 236 seq. tab. IV = Wiener numism. Zeitschr. 25 (1894) p. 421 seq. tab. V. — Coniux videtur fuisse imperatoris Regaliani (supra C 2), cf. Eckhel l. c.; Rhode arch. ep. Mitth. l. c. p. 241, num. Zeitschr. p. 426.
- 742 SVLPICIA GALBILLA, C. f.: a duabus feminis huius nominis, sororibus ut videtur, positus t. urbanus VI 9754. Sine dubio feminae nobiles; fortasse filiae C. Sulpicii Galbae consulis a. 22.

- 743 SVLPICIA PLATORINA C. f., Cornelii Prisci uxor t. *primarius sepulcri extracti trans Tiberim a C. Sulpicio Platorino, M filio, decemviro stlitibus indicandis (supra n. 729), Notizie degli scavi 1880 p. 129 = Bull. comm. 1880 p. 136 n. 385. Filiam fuisse huius Platorini, ut is sepulcrum aedificaverit sibi et filiae, possis conicere; sed recte monuit Lancianius (Notizie p. 130) Platorinum videri defunctum esse adulescentem, conieciturque intellegi consobrinam eius aliquam. — Ad eandem Sulpiciam Platorinam refert Lancianius titulum urnae in eodem sepulcro repertae, ex quo supersunt haec: Su . . . . . rinao (Notizie p. 132 = Bull. com. p. 137 n. 390).*
- 744 SVLPICIA PRAETEXTATA C. f. (*patris praenomen ex fistula plumbea*), uxor (M. Licinii) Crassi (*consulis a. 64, occisi inter annos 66 et 68 Tac. h. 4, 42; fistula plumbea urbana, ap. Lancianium syll. aq. n. 518. A. 70 parata necem mariti ulcisci Tac. l. c.; quattuor eorum liberi Tac. l. c. (inter quos videtur fuisse Praetextata, supra L 189; fortasse filius eorum etiam Scribonianus Camerinus, supra n. 205).*
- 745 Sulpicia Triaria, C. f., *fistula plumbea Romae rep., Notizie degli scavi 1887 p. 177. Nomen videtur indicare feminam nobilem.*
- C. Iulius Super.
  - Valerius Super.
  - Mamilius Superstes.
  - SEIVS SVPERSTES.
- 746 SVRA proconsul Siciliae: *eius piscator quidam mirum in modum similis Plin. h. n. 7, 55 (inde Solin. 1, 83) (eundem praetorem sive proconsulem nomine non posito memorat Val. Max. 9, 14 ext. 3). Videtur vixisse temporibus Augusti vel Tiberii, cf. Klein, die Verwaltungsbeamten I p. 103.*
- ACCIVS SVRA.
  - Aemilius Sura.
  - M. IVLIVS SVRA MAGNVS ATTALIANVS.
  - L. LICINIVS SVRA.
  - Mamilius Sura.
  - Manlius Sura.
  - Q. MARCIVS BAREA SVRA.
  - Q. MVTILL[IVS] SVRA ACCIANVS NEPOS.
  - Palfurius Sura.
  - M. PALFVRIVS SVRA.
  - M. Petronius Sura.
  - M. PETRONIVS SVRA MAMERTINVS.
  - M. PETRONIVS SVRA SEPTIMIANVS.
- 747 SVRDINIVS GALLVS cum Carthaginem domicilium transtulisset, ordinis senatorii exuendi causa, a Claudio in urbem revocatus est (a. 47) *Dio 60, 29 (Zonar. 11, 9).*
- 748 SVRDIN[IA] . . . . . clarissima femina t. *Vagensis Africae VIII 1223 cf. VIII S. 14387.*

749 Surdinus, 'ingeniosus adulescens', declamabat apud Cestium Pium; ab eo Graecae fabulae eleganter in sormonom Latinum conversae sunt *Seneca suas.* 7, 12. Quid dixerit Votieno Montano *id. controv.* 7, 6 (21), 12. Fortasse L. Naevius Surdinus consul suffectus a. 30 (*supra N 12*).

— M. CAMILLIVS SVRD . . .

— L. NAEVIVS SVRDINVS.

750 Surena (ἀρχὴς τοῦτο παρὰ Πέρσας ὄνομα *Zosim.* 3, 15), Parthus, a. 36 Tiridaten a Romanis in regnum Parthiae missum Ctesiphonte, 'multis coram et adprobantibus', 'insigni regio evinxit' *Tac. a.* 6, 42 (*id ius fuisse generi Surenarum narrat Plut. Crass.* 21). *Alii Surenae* ('potestatis secundae post regem' *Ammian.* 30, 2, 5) *Iiv. per.* 106, *Plut. Crass.* 21 *seq.*, *Dio* 40, 16, *Oros.* 6, 13, 3 *cet.*; *Ammian.* 24, 2, 4 *seq.*, *Zosim.* 3, 15 *seq.*; *Menander Prot. fr.* 11. 36 *ap. Müller fr. h. Gr.* 93. IV p. 211. 238 *cet.*

— M. IVVENTIVS SVRVVS PROCVLVS.

— MEVIVS SVRVVS.

751 Susagus: ab eo Callidromus Laberii Maximi (*L 4*) servus in Moesia (*fortasse cum dominus Moesiam regeret*) captus; is servus deinde a Decebalo muneris missus regi Parthorum *Plin. ep. ad Trai.* 74. Fortasse dux Decebali, vel rex nationis cuiusdam Moesiam infestantis (*Mo. ind. Plin.*). — Sugasis (*sic, non Susag-*) nomen reperitur in *t. Alpino V 4927*.

— POSTVMIVS SYAGRVS.

752 Syllacus, Arabs, regis Obodae procurator (Obodae regis Arabum ἐπίτροπος *Ioseph. bell.* 1, 24, 6, ὁ τῶν Ναβαταίων ἐπίτροπος *Strabo* 16 p. 780, ὁ διοικητής sc. regis Arabum *Nicolaus Dam.*, qui nomen non ponit); ei rex Obodas cuncta commisit *Strabo* 16 p. 781, *Ioseph. ant.* 16, 7, 6 *cf.* 16, 9, 1. Aetate floridus *Ioseph. ant.* 16, 7, 6. A. 729/730 comes expeditionis, quam C. Aelius Gallus duxit in Arabiam Felicem *Strabo* 16 p. 780 *seq.*, quae eius culpa ac prodicione infelix evasit *Strabo l. c.*, 17 p. 819 (*sed cf. Mommsen Roem. Gesch. V p. 608 not. 2*). Ab Herode Salomen sororem in matrimonium petit, sed non obtinet *Ioseph. ant.* 16, 7, 6 *cf.* 16, 10, 5. 17, 1, 1. 17, 5, 7, *bell.* 1, 24, 6. 1, 27, 1. 1, 28, 6. Exindo inimicus Herodis; latrones, quos regno eiecerat Herodes, recipit *Ioseph. ant.* 16, 9, 1. *seq.* Ipse Romam profectus *ib.* 16, 9, 2, Augustum incitat in Herodem *ib.* 16, 9, 3. Interea mortuo Oboda regnum Arabiae sibi ipse quaerit *ib.* 16, 9, 4. Iussu Herodis Nicolaus Damascenus Romam profectus iram Caesaris vortit in Syllacum *ib.* 16, 10, 8. Ab Augusto capitis damnatur, sed domum remittitur, ut prius aes alienum solveret *ib.* 16, 10, 9; *cf. Nicolaus Damascenus l. c.* Cum id non fecisset, tamen Romam redit; ibi eadem quae antea ab Nicolao, iam ei obiecta ab Antipatro Herodis filio *Ioseph. ant.* 17, 3, 2, *bell.* 1, 29, 3 *cf.* 1, 31, 2; alia crimina eius nuntiata ab

Areta Obodae successore *Ioseph. ant. l. c., bell. 1, 29, 3* (interfectus ab eo Sohaemus *ant. l. c., bell. l. c.* Fabatus Caesaris θεοκλιτης e medio sublatus *ant. l. c. cf. bell. l. c.*; etiam Pherorae Herodis fratri mortis causa extitisse dicebatur *ant. 17, 4, 1, bell. 1, 30, 1*). Propter scelera supplicio affectus ab Augusto *Nicol. Damasc. exc. de ins. (fragm. hist. Graec. III p. 351, 5 ed. Müller)*; *Strabo 16 p. 782*.

753 Symmachus, medicus *Martial. 5, 9, 2, 6, 70, 6, 7, 18, 10*.

— AVRELIVS SYMPHORVS.

— Cocceius Iulianus Synesius.

— M. Annius Syriacus. *V. Add.*

— Vallius Syriacus.

754 Syrus: rescriptum Severi Alexandri ad eum, a. 222 *cod. Iust. 3, 42, 2, 9, 2, 2, 9, 35, 1. Videtur fuisse magistratus aliquis.*

T

1 Tacfarinas, Numida, in castris Romanis auxiliaria stipendia meritis, postea cum signa Romana deseruisset, latronum dux, postremo populares ad defectionem concitavit *Tac. a. 2, 52*; dux Musulamiorum *ib.* A. p. Chr. 17 fusus a Furio Camillo proconsule *ib.*, bellum renovat a. 20 *ib. 3, 20*, in deserta pellitur ab Apronio Caesiano *3, 21 (cf. CIL. X 7257)*, redit in provinciam *3, 32*, legatos mittit ad Tiberium sedem sibi atque exercitui suo postulans *3, 73*. Victus a Iunio Blaeso proconsule *ib. c. 74*, frater eius capitur *ib.* Accusati complures c Romanis, tamquam frumento cum iuissent *ib. 4, 13*. Anno demum 24 a Cornelio Dolabella apud Auziam acie victus, ipse pugnans occiditur *ib. 4, 23-26; cf. Victor Caes. 2, 3*.

— Iul(ius) Tacitianus.

— A. CAECINA TACITVS.

— IMP. CAESAR M. CLAVDIVS TACITVS AVGVSTVS.

— Cornelius Tacitus.

— P. CORNELIVS TACITVS.

— M. HERENNIVS FAVSTVS [TI.] IVLIVS CLEMENS TADIVS FLACCVS.

2 SEX. TADIVS LVSIVS NEPOS PAVLLINVS. *T. agri Aequicolani vel Sabini IX 4119 (1); memoratur in Macedonia III S. 7316 (2)*. Sex. Tadius Lusius Nepos Paullinus *t. 1*, Tadius Nepos *t. 2*. Sex. f., tribu Vol. *t. 1*. Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis quartae Flaviae fidelis, quaestor provinciae Ponti et Bithyniae, aedilis curulis, praetor candidatus *t. 1*. Legatus pro pr. provinciae Macedoniae *t. 1, 2*. Legatus pro pr. provinciae Asiae *t. 1*. Praefectus frumenti dandi *t. 1*. Legatus pro pr. provinciae Africae *t. 1*. Proconsul provinciae Cretae Cyrenarum *t. 1*. Octovir iterum quin-

quennalis (Trebulae?) *t. 1.* Uxor Mulvia Placida *t. 1. 2.* Sepultus in agro Sabino vel Aequiculano *t. 1.*

— C. FVFIVS IVNIVS TADIVS MEFITANVS.

3 Talarinus, comes pueri Gai a. p. Chr. 14 *Suet. Gai. 8.*

4 Talius Geminus (*nomen gentilicium iure suspectum*), a. 62 Fabricium Veientonem accusavit *Tac. a. 14, 50.* Cf. *infra sub Tullio Gemino.*

— CN. BAEBIVS TAMPILVS VALA NYMONIANVS.

5 L. TAMPIVS FLAVIANVS. *Fragmentum t. Fundis reperti, quod ad hunc rettulit Mommsen, X 6625.* — *Tria nomina act. Arr. anni 69;* Tampius Flavianus *IV 2560, Frontin. aq. 102, Tac. h. 3, 4, T. Ampius Flavianus ib. 3, 10, Titus Amplius Fabianus ib. 2, 86, Flavianus Plin., Tac. h. 3, 11. 5, 26, ... [F]lavi ... superat in t. Fundano, sed in fine eiusdem extat nomen L. Tampii Rufi.*

Consul *t. Fundanus*, suff. a. inc. (*fortasse circa annum 46 quo collega eius in altero consulatu, Pompeius Silvanus, consul primum fuerat*). Proconsul Africae *Plin. h. n. 9, 26 (= Solin. 12, 8)*, procos. p[ro]v[inc]i[ae]... *t. Fundanus, sub Claudio vel Nerone;* non multum ante quam scripsit Plinius ('intra hos annos') *Plin. (eius legatus videtur fuisse Octavianus Avitus, de quo a Plin. ep. 9, 33, 9 eadem res narratur quae de Flaviano proconsole Plin. h. n. l. c.).* Iam senex *Tac. h. 2, 86. 3, 4,* legatus consularis pro pr. Pannoniae *ib. (a Nerone puto vel Galba factus), [leg. Au]g. pro pr. Pann[on]iarum (?) t. Fundanus.* 'Coeptante legionum motu profugus' Pannoniam reliquerat, in Italiam se contulerat *Tac. h. 3, 4. A. 69 d. 26 Febr. cooptatus inter frater Arvales in locum Galbae act. Arr. Reversus in Pannoniam legati nomen resumpsit cupidine rerum novarum Tac. h. 3, 4. Militibus suis, Vespasiani partes secutis, suspectus, utpote propinquus Vitellii Tac. h. 3, 4. 10;* ad exitum ab eis exostulatus, aegre ab Antonio Primo protegitur; deinde Vespasiani litteris discrimini eximitur *ib. 3, 10. 11.* Ob res in Pannonia gestas ('opsidibus a Tran[s]danuvianis acceptis, lim]itibus omnibus exploratis, hostibus ad vectig]alia praestanda [adactis]', *supplevit Momms.*) triumphalibus ornamentis honoratus *t. Fundanus.* (*Ab eo, ut coniecit Henzen ann. inst. 1855 p. 28 nomen accepit ala prima Pannoniorum Tampiana, quae memoratur in diplomate militari in Britannia reperto, III p. 864, item III 4466. 5531. 5632.*) Curator aquarum ab a. 73 ad a. 74 *Frontin. aq. 102.* Consul suff. (II) cum Pompeio Silvano II *amphora Pompeiana IV 2560 (anno 74 vel non multo postea).* — *Dives Tac. h. 2, 86. Memoratur Tac. h. 5, 26.*

6 L. Tampius Rufus, propinquus ut videtur eius qui praecedit (*quippe in eodem t. memoratus*) *t. Fundanus X 6225. Rufus aliquis, amicus Ovidii (supra R 131), Fundanus fuit, ut monuit Mommsen.*

7 Tanais, 'ut quidam aiunt Maecenatis libertus, ut nonnulli L. Munatii Planci; spado' *Porphyr. ad Horat. sat. 1, 1, 105 cum ipso Horatio.*

- 8 Tandasis (*sic traditur*; pro Τανδάσιδος Casaubonus coniecit Ἄνδρωνος, cf. vit. Marc. 2, 2), Marci magister Marc. Aurel. 1, 6.
- 9 Tannonius Pudens, caudicus, egit pro Sicinio Aemiliano adversus Appuleium artis magicæ accusatum *Apulei. apol. c. 4 cf. 13. 17. 30. 33. 46.*
- C. APPVLEIVS TAPPO.
- T. TITIVS TAPPO.
- 10 Tarautas (Tarās Zonar.), gladiator, homo turpissimus: eius nomine Caracalla post mortem appellari solitus *Dio 78, 9 (Zonar. 12, 13) cf. 78, 10. 11. 13. 15. 17. 18. 20. 21. 26. 27. 28. 31. 32. 36; 79, 3.*
- 11 Tarbus (*sic traditur*), regulus nescio cuius gentis barbaricæ, in Daciam venit argentum postulaturus *Dio 71, 11 (exc. de leg.).*
- 12 Tarcondimotus (Ταρχόνδημος *Plut. Ant. 61*), Tarcondimoti, reguli Ciliciæ (defuncti a. 723, *Dio 50, 14*) filius *Dio 54, 9*, Philopatoris frater *Dio 51, 2. 7*; ei regnum paternum pæne totum restituit Augustus a. 734 *Dio 54, 9. Ad domum hanc regiam pertinent tituli quos Hieropoli in Cilicia reppererunt Heberdey et Wilhelm (Reisen in Kilikien [Denkschr. der kaiserl. Akad. d. Wiss., Wien, phil.-hist. Cl. 44, 1896 VI] p. 28 n. 63-66). Pater videtur Philopatoris defuncti a. p. Chr. 17 (P 282).*
- 13 TARIVS GRATIANVS praetura functus, a. p. Chr. 36 lege maiestatis extremum ad supplicium damnatus *Tac. a. 6, 38. Filius fortasse eius qui sequitur (Nipperdey).*
- 14 L. TARIVS RVFVS. L. Tarius Rufus *Plin. (item V 8112, 78)*, Tarius Rufus *Frontin., Λούκιος Τάρπος Dio 50, 14*, Tarius *Seneca*; in consulatu L. Tarius fasti *Biondiani*, L. Ta. . . . fasti *Colotiani*.
- Infima natalium humilitate, consulatum militari industria meritus (sub Augusto) *Plin. h. n. 18, 37. A. 723* apud Actium parti navium Caesarianarum praestitit *Dio 50, 14 (omnino diversus L. Rufus, Dio 47, 31)*. Consul suff. a. u. c. 738 fasti *Biondiani et Colotiani (CIL. I³ p. 64. 65)*. Ingentes divitias (cf. *Seneca de clem. 1, 15, 4*) liberalitate divi Augusti congestas exhausit agris in Piceno coemptis et quam optime cultis *Plin. l. c.* Filium adulescentulum, in parricidio deprehensum, de consilii sententia, cuius particeps fuerat Caesar Augustus, relegavit Massiliam *Seneca de clem. 1, 15*. — Curator aquarum ab a. u. c. 776 (p. Chr. 23) ad 777 (p. Chr. 24) *Frontinus aq. 102 (nisi hic est diversus a consule anni 738, scilicet filius eius)*. — Fortasse huius L. Tari Rufi amphora musei *Estensis V 8112, 78*. — Diversus puto L. Tarius Rufus *XII 1872*; nec magis huc pertinent *Tarii III 2877. 2878 (quamquam ob hos titulos origine Dalmatinum fuisse Tarium Rufum statuit Borghesius opp. 7, 205)*.
- 15 TARIVS TITIANVS (Τατ- pro Τατ- primus editor, male), proconsul Asiae sub Severo et Caracalla Augustis (fortasse anno 202 vel 203, nam praeter Getae nomen etiam Plautillae videtur fuisse in t.) t. extans in Phrygia loco dicto Iaristi, ubi fuit Tacina, *CIG. 3956^b, melius ap. Ramsay et Smith Journal of hell. studies 1887 p. 231.*

- Sp. Maecius Tarpa.
- L. COELIVS TARPINVS (?).
- P. SEXTIVS LIPPINVS TARQVITIANVS.
- 16 Q. TARQVITIVS CATV[L]VS legatus Aug. (*legionis puto*) t. *Coloniae Agrippinae rep., Brambach 331.*
- 17 Tarquitius Crescens, centurio in exercitu Armeniaco sub Caesennio Paeto a. 62 *Tac. a. 15, 11.*
- 18 M. TARQVITIVS CRISPVS FRONTO (Tarquin- pro Tarquit- alterum apographum), c. [i.] (c. l. alterum apographum), triumvir capitalis t. *Sutrinus XI 3253 bis ut videtur descriptus.*
- 19 Tarquitius Priscus (sic *Macrob. sat. 3, 20, 3, praeterea Tarquitius*) qui de Etrusca disciplina scripsit *Plin. h. n. 2, 1, 11 cf. Ammian. Marc. 25, 2, 7; Lydus de ost. 2; liber eius transcriptus ex ostentario Tusco Macrob. sat. 3, 7, 2 cf. 3, 20, 3; Tarquitius 'de illustribus viris disserens' Lactant. inst. 1, 10. Actas incerta; fortasse Augusto antiquior. Cf. Teuffel Litt. § 158, 2. Ad hunc rettulit Bormann t. fractum Tarquinii rep. XI 3370, ubi ex nomine extat ... itius M. [f.], postea memoratur Priscus, cf. Bormann arch. ep. Mitth. aus Oesterr. 11, 1887 p. 96.*
- 20 M. TARQVITIVS PRISCVS (*tria nomina in nummis; Tarquitius Priscus vel Tarquitius Tac.*).
- Legatus provinciae Africae Statilio Tauro proconsule *Tac. a. 12, 59; quem repetundarum accusavit ib. cf. 14, 46; sed ipse quoque curia exactus ib. 12, 59 (ceterum mox restitutum eum esse apparet).* Proconsul Bithyniae imperante Nerone nummi Nicaeni, ap. *Eckhel II 402, Monnet Suppl. V 82, 414-416, Brit. Mus. catal. Pontus Bithynia cet. p. 154 n. 15, paullo ante 61 Tac. a. 14, 46; quo anno repetundarum accusatus et damnatus ib. — Plane incertum num ad hunc vel ad aliquem ex eis qui praecedunt pertineat tegula Praenestina M. Tarquit[i] XV 2355.*
- 21 .. [T]arquitius Rufus, pater ut videtur Sextii Tarquitiani (*supra n. 477*) XIV 4005 cf. sub filio.
- MARCIA TARRIA PLOTINA.
- APPIVS CLAVDIVS TARRONIVS DEXTER.
- 22 Q. [T]ARRONIVS FELIX DEXTER, Q. f., tribu Fab., clarissimus vir; aedilis curulis designatus t. *Allifanus IX 2339.*
- 23 *Q. E. G. L. L. TARRONIVS PISONINVS, clarissimus vir, nobili genere natus, Graecis ac Latinis litteris eruditus; filius Q. E. G. Perpetui viri clarissimi; vixit annos XVIII, menses X, dies XXII t. *Allifanus semel tantum descriptus IX 2340.*
- ... NIVS TINEIVS TARRVT(ENIVS) .... ATTICVS.
- 24 Tarrutenius vel Tarrutenus Paternus. *Ἡράκλειος Τάρρυντινός et deinde Ἡράκλειος Dio 72, 5 (exc. Peirese.), Tarruten(ius) Paternus vit. Comm. 4, 1, Tarrutenus Paternus Dig., Τάρρυντινός Ἡράκλειος Dio 71, 12, prae-*

terea Paternus. — *Alii Tarrutenii*: Tarrutenius Maximilianus VI 1767, P. Tarruten(ius) Cogitatus V 8116, 55, Taruteni(us) Ianuarius III S. 10910, P. Tarrutenius Proculus III 3565; P. Taruttienus Pa..., Taruttien[a]... VI 27118.

M. Aurelio ab epistulis Latinis; imperatorem comitatus ad bellum Germanicum, circa a. 171 (cf. *Domaszeuski ap. Petersen die Marcus-Söhne p. 113*) missus ad Cotinos, ut una cum eis adversus Marcomanos bellum gereret, decipitur ab eis Dio 71, 12 (exc. de leg.). A. 179 cum magna manu missus adversus barbaros, eos vicit, ob quam rem M. Aurelius imperator decimum appellatus Dio 71, 33 (iam tunc videtur fuisse praefectus praetorio). Praefectus praetorio sub Commodio Dio 72, 5. 9, vit. Comm. 4, 1. 14, 8 (iam a. 180 vit. Comm. 14, 8); collega Perennis Dio 72, 10. Consciens coniurationis Quadrati et Lucillae in Commodum, item auctor caedis Saoteri vit. Comm. 4, 1. 7. Instigante Tigidio per laticlavi honorem a praefectura summotus vit. Comm. 4, 7, inter consulares allectus Dio 72, 5; a Perenne collega subversus Dio 72, 10. Post paucos dies vit. Comm. 4, 8, insimulatus coniurationis; obiectum ei, ideo filiam eius promissam filio Salvii Iuliani, ut in Iulianum transferretur imperium; interfectus vit. Comm. 1. c.; Dio 72, 5. Scripsit militarium sive de re militari libros quattuor Dig. ind. Flor. et 49, 16, 7. 50, 6, 7 (6) cf. 49, 16, 12, 1. (Paternus ἐν πρώτῳ τακτικῶν *Lydus. de mag. 1, 9*; 'diligentissimus iuris militaris adsertor' *Veget. r. m. 1, 8*). Cf. M. Schanz *Herm. 16, 1881 p. 137 seq.*

25 Tarutenia (sic) Paulina: Fortunae eius dicatus t. regionis Praenestinae, quem ed. Tomassetti *bulletino comunale 1892 p. 355. Fortasse femina nobilis.*

26 Tarsa, Thrax, inter duces rebellionis a. 26 Tac. a. 4, 50.

27 *Tascus (sic codex antiquissimus, Cascus recentiores), maritus Rectinae alicuius, quae a. 79 villam sub Vesuvio possidebat *Plin. ep. 6, 16, 8. Nomen omnino corruptum; de Basso, scilicet Caesio Basso, cogitaverunt nonnulli, cf. supra sub Caesio Basso (C 149).*

— TATIVS TITIANVS v. Tarius Tatianus.

28 C. Tattius Maximus. *Memoratur in titulis urbanis VI 222 (1), Bull. comunale 1885 p. 151 = VI 31150 (2), Bull. l. c. p. 153 = VI 31151 (3), VI 31152 = Dessau inscr. sel. 2183 (4), fortasse etiam VI 31147 = Dessau l. c. 2182 (5). Praeterea fortasse huius tegulae in Paclignis rep., IX 3303 (6). C. Tattius Maximus t. 1, C. Tati(us) Max(imus) t. 6, Tattius Maximus t. 3. 4 (T. Attius Maximus editum est t. 2), Tattius Maximus vit. Pii 8, 7; Alerius Maximus t. 5.*

Tribunus equitum singularium a. 142 t. 2, a. 143 t. 3, a. 145 t. 4, fortasse iam anno 139, si statuere licet in t. 5 errore Aleri-incisum esse pro Tatti-. A. 156 praefectus vigilum t. 1. Praefectus praetorio, successor M. Gavii Maximi, anno 158 ut videtur vit. Pii 8, 7.

- Claudia Taurilla.
- 29 TAVRINVS Alexandro imperante Augustus effectus ob timorem ipse se Euphrate fluvio abiecit *Victor epit. 24*; Taurinus, tyrannus (sub Elagabalo) *Polem. Silvius laterc. (op. Mommsen chron. min. I p. 521). Cf. supra sub L. Iulio Aurelio Sulpicio Uranio Antonino (I 125) sub fin.*
- Bl[ae]sius Taurinus.
- EGNATIVS TAVRINVS.
- Modestus Taurinus.
- [STAT]ILIVS CASSIVS TAVRINVS.
- 30 ... DIVS TAVRVS tribunus laticlavus legionis tertiae Augustae (ante Gordianum) *t. Lambaesisanus VIII 2774.*
- 31 ... ODONIVS TAVRVS clarissimus vir *fistula aquaria, quam ed. Lancianius Notizie degli scavi 1880 p. 128, syll. aq. n. 493. 593, nobis descripsit Dressel.*
- 32 ... cianus Tau[rus], centurio qui Macrinum interfecit *Dio 78, 40 (locus mutilus).*
- Ant(onius) Taurus.
- Calvisius Taurus.
- IVL(IVS) TAVRVS.
- SEX. PACVIVS TAVRVS.
- T. PETRONIVS TAVRVS VOLVSIANVS.
- M. RAECIVS TAVRVS.
- SISENNA STATILIVS TAVRVS (= T. STATILIVS SISENNA TAVRVS?).
- T. STATILIVS TAVRVS.
- T. STATILIVS TAVRVS CORVINVS v. TAVRVS STATILIVS CORVINVS.
- [VALERIVS] TAVRVS ASIATICVS.
- Taurus Canin[us] v. Canin-.
- TAVRVS STATILIVS CORVINVS v. Statil-.
- 33 Tausius, unus e Tungris (*ex equitibus singularibus imperatoris opinor*), a. 193 inter milites seditiosos de castris in Palatium profectos, primus Pertinacem hasta adortus est *vit. Pert. 11, 9.*
- C. BELLICVS NATALIS TEBANIANVS.
- C. BELLICIVS (*sive* BELLICVS) TORQVATVS TEBANIANVS.
- 34 P. TEBANVS P. f., decemvir stlitibus iudicandis *t. agri Sabini IX 4518 (incertum num plene descriptus; fieri potest ut cognomen aliaque perierint). Fortasse idem qui sequitur.*
- 35 P. TEBANVS GAVIDIVS LATIARIS P. f., tribu Quir., (decemvir stlitibus iudicandis *IX 4518, si vere hic non diversus*), quaestor divi Claudii, tribunus plebis, praetor, per omnes honores candidatus Augustorum *t. fortasse ad agrum Sabinum potius quam ad Arceiam Vestinorum pertinens IX 3602. Fortasse non diversus ab eo qui praecedit. Aliqua parentela connectus cum Marcia Claudia Alcia Athenaide Gavidia Latiaria, Herodis Attici et Regillae filia, ut ostendunt Gavidii et Latiaris nomina.*

— CL(AVDIVS) TEBENS.

- 36 *Q. Tedijs, homo luxuriosus sub Augusto *Tac. a. 1, 10 (traditur que tedii, vix recte Q. Tedii praeterea ignoti nomen introduxit Brothierius, cf. Nipperdey ad Tac. l. c. et Hirschfeld Herm. 24 p. 104).*
- 37 TEDIVS AFER cum esset consul designatus, Augusti minis territus, mortem sibi conscivit *Suet. Aug. 27 (temporibus triumviratus ut videtur). Hunc esse Uttiedium Afrum, augurem, consulem designatum, memoratum in t. agro Tiburtini XIV 3615, coniecit Borghesius opp. 8 p. 8, cf. infra sub Uttiedio Afro.*
- 38 SEX. TEDIVS (sive TEIDIVS) VALERIVS CATVLLVS (Sex. Tedijs Val[e]r[i]us Cat[ul]lus XIV 2466, ubi non recte antea edebatur Sex. Tedijs Catullinus; Sex. Teidius Catull. *fasti Nolani*, Sex. Teidi[us] *fasti Arval.*, . . . [C]atul . . . *fasti Vallenses*), consul suff. a. 31 ex d. VII id. Mai usque ad kal. Iun., una cum Fausto Cornelio Sulla *fasti Nolani (X 1233), fasti frat. Arv. (CIL. I ed. 2 p. 71), fasti Vallenses (ib. p. 240); XIV 2466. Fortasse non diversus . . . Valerius Catull(us) co[s.] XIV 2095, cf. infra sub Valeriis Catullis.*
- 39 [Poll]a(?) Teidia, Sex. f., uxor Licini cuiusdam VI 21363. *Filium esse eius qui praecedit coniecit Borghesius opp. 5, 336; mihi videtur t. paullo antiquior esse.*
- 40 TEIA RVFINA virgo Vestalis VI 27132*. 27133. 27134.
- TI. CL(AVDIVS) AVRE(LIVS) TELEMACHVS.
- TI. CLAVDIVS TELEMACHVS.
- C. Licinius Telemachus.
- 41 Telephus, mulieris servus nomenclator, in Augustum coniravit *Suet. Aug. 19.*
- 42 Telephus (talephus *traditur vit. Veri*), Pergamenus *Aelian. nat. anim. 10, 42, Suid. s. v. Τηλεφος*, grammaticus *Galen. 6, 333. 379 Kühn, vit. Veri 2, 5, Suid. l. c.* Eum audiit Verus imperator *vit. Veri 2, 5.* Citatur *Aelian. l. c.* Corpore imbecillo; nihilominus vitam ad centesimum paene annum protraxit *Galenus de sanitate tuenda lib. V (vol. 6 p. 333. 379 Kühn).* Scripta eius enumerat *Suidas s. v.*
- LVCCIA TELESINA.
- C. LVCCIUS TELESINVS.
- Faenius Telesphorus.
- 43 TEN[A]GONIA CLAVDIA clarissima femina t. *Veronae extans V 3345 (nomen gentilicium redire videtur in t. in Anaunis reperto ap. Pais n. 715: Q. Tenagino Maximus).*
- 44 Terentianus, amicus ut videtur Martialis, Syenen regebat circa a. 85 (praefectus cohortis ut videtur) *Martial. 1, 86, 7.*
- 45 Terentianus, cuius extat liber (sive tres libri fuerunt) de litteris syllabis metris (*Grammat. Lat. ed. Keil 6, 325 seq.*): Maurus ipse v. 1971, *Augustinus de utilitate credendi c. 7, 17 (VIII 77 ed. Migne), de civ. dei 6, 2.* Scripta eius adhibuit *Diomedes p. 498, 6. 503, 16. 19 Keil,*

- citant *Augustinus de civ. dei* 6, 2; *Mar. Victor. art. gramm. (Gramm. ed. Keil* 6 p. 83, 27); *Servius ad Aen.* 8, 96 (de his duobus locis cf. *Keil G. L.* 6 p. 322). Scripsit iam senior v. 51. Filius Bassinus, gener Novatus ipse v. 283. — *De tempore quo vixerit* cf. *Keil Gramm. Lat.* 6 p. 323; *G. Schultz Herm.* 22, 275 seq., *Truffel Litt. ed.* 5 § 373^a.
- POLVS TERENTIANVS.
- C. POMPONIVS BASSVS TERENTIANVS.
- Postumius Terentianus.
- C. VALERIVS TERENTIANVS.
- T. Vibius Postum(ius) Terentia[nus].
- Vulcacius Terentianus.
- 46 Terentilla, concubina Augusti *Suet. Aug.* 69.
- 47 Terentius, evocatus, a nonnullis interfecto Galbae creditus *Tac. h.* 1, 41, *Plut. Galb.* 27.
- 48 M. Terentius, eques Romanus, a. 32 ob amicitiam Seiani accusatus, ita libere se defendit, ut absolveretur *Tac. a.* 6, 8, 9, *Dio* 58, 19.
- 49 TERENTIUS AFRICANVS (Μ[αρ]κ[α]νός ceditio prior, minus recte) legatus pro pr. (6 βασισμότητος ἡγεμόνων) provinciae Lyciae et Pamphylicae t. *Sagalassi in Pisidia rep., Bull. de corr. hellén.* 1883 p. 268, melius ib. 1887 p. 222.
- 50 Terentius Alexander, epistrategus Thebaidis anno 163/4 *CIG.* 4831^a (add. p. 1215).
- 51 L. TERENTIUS AQVILA GRATTIANVS quaestor provinciae Africae t. *Hadrumetinus VIII* 60 = *VIII S.* 11139.
- 52 Terentius Clemens, auctor iuris, scripsit ad legem Iuliam et Papiam (ad leges ind. *Flor.*) libros XX *Dig. ind. Flor.*, adhibitos in Digestis (locos composuit *Lenel Paling. iuris civ.* 1, 335 seq.), certe usque ad duodevicesimum *Dig.* 7, 7, 5. 40, 6, 1. Non antiquior (Salvio) Iuliano, quem citat *Dig.* 7, 7, 5. 28, 5, 72 et alibi cf. *Fitting* p. 16; ('Iulianus noster' *Dig.* 28, 6, 6) et cuius Digestorum librum LXIV (*Dig.* 28, 5, 42. 38, 5, 9. 40, 9, 5) adhibuit *Dig.* 40, 9, 24. 31, unde collegit *Fitting Alter d. röm. Juristen l. c., scripsisse eum sub finem imperii Pii, certe post annum 148.*
- 53 Q. TERENTIUS CVLLEO. Ex posteris sine dubio Q. Terentii Culleonis, qui a Carthaginiensibus bello Punico secundo captus et a Scipione reductus (*Liv.* 30, 43, 11 cet.), praetor fuit anno 567 (*Liv.* 38, 42 cet.). Filius fortasse Culleonis, amici Cicronis et Pompeii (*Plut. Pomp.* 49, *Cic. ad Att.* 3, 15, 5. 8, 12, 5, cf. ad Q. fr. 2, 2, 1), qui vulgo putatur idem ac Q. Terentius pontifex minor anno 696 (*Cic. de harusp. resp.* 6, 12), vel eius Culleonis, qui anno 711 iussus a Lepido Alpes claudere Antonio transitum dedit (*App. b. c.* 3, 83), deinde ab Antonio rursus ad Lepidum discessit (*Cic. ad fam.* 10, 34, 2); nam hunc esse ipsum amicum Cicronis et Pompeii non credo *Borghesio opp.* 2, 209. — *Tria nomina in nummo.*

Proconsul Siciliae sub Augusto *nummus Lilybitanus, quem primus plene legit Borghesius opp. 2, 208, deinde Boukowski dictionnaire de numism. n. 2624, item Imhoof-Blumer, cf. Klein Verwaltungsbeante 1, 95 (minus plene Eckhel 5, 323 et alii); sed quod proconsulem fuisse non ante a. 733 statuit Borghesi l. c. p. 209, quod eo anno colonia facta sit Lilybaeum neque antea nummus ille cusus esse possit, id minus recte statutum esse videtur, cf. CIL. X p. 742). — Fortasse hic Cullio (sic), cuius servus sepultus in monumento Marcellae VI 4455. Uxor eius Albia VI 4483 (fortasse pater ex hac Albiae Terentiae, uxoris L. Salvii Othonis consulis a. 33, Suet. Oth. 1).*

54 Q. TERENTIUS CVLLEO (sic II S. 5792, item fast. fer. Lat.; in nummo cognomen tantum). Filius ut videtur eius qui praecedit. Legatus pro pr. Ciliciae(?) sub Tiberio *nummus ap. Vaillant numism. imp. Gracc. (1698) p. 7 (inde Eckhel 3, 323, Mionnet suppl. VII 154, 20), item ap. Morellum thesaur. p. 414 fam. Terentia fig. E, inscriptus ἐπὶ Κουλαίωνος (sic Vaillant, Κουλαίωνος Morell.) Αἰγυπτίων δῆμ., Aegis Ciliciae tributus a Vaillant, probante Eckhelio. — Consul suffectus mense Mai. a. 40 fasti fer. Lat. (CIL. I ed. 2 p. 58), cum C. Laccanio Basso II S. 5792. Huius puto fistulae aquariae in urbe repertae, inscriptae Q. Terentii Culleonis Bull. comunale 1883 p. 321.*

55 TERENTIUS GENTIANVS (sic t. *urbanus*, ... *ἁραβός t. Arabicus; in consulatu Gentianus*), vir clarissimus t. *urbanus* VI 2144. Frater Terentiae Flavulae virginis Vestalis (sub Severo et Caracalla) *maximae t. urbanus; frater item sine dubio Q. Lolliani Plautii Aviti, qui et ipse frater fuerat Terentiae Flavulae; patruus Lolliani Gentiani t. urbanus. Filium fuisse crediderim Q. Hedii Rufi Lolliani Gentiani, qui floruit sub Commodo et Severo, pronepotem D. Terentii Gentiani qui sequitur, cf. stemma propositum supra sub L. Lolliano Avito (vol. II p. 294). Flamen Dialis t. urbanus. Praetor tutelaris ib. Legatus pro pr. Arabiae a. 209 t. Arabicus ap. Waddington n. 2460 (ubi hunc intellegi coniecit Hirschfeld ap. Rohden de Palaest. et Arabia p. 52). Consul ord. a. 211 cum (Pomponio) Basso fasti (nam alium Gentianum intellegi vix crediderim, praesertim cum frater eius Q. Lollianus Plautius Avitus vix diversus sit ab Avito consule ord. a. 209). Uxor Pomponia Paetina t. urbanus.*

56 D. TERENTIUS GENTIANVS. Tituli: *Dacicus III 1463 (1); Aegyptiacus, carm. n. incisum in pyramidum una, III 21 = III S. 6625 (2).* — Terentius Gentianus vit. *Hadr., Ulpianus, ... rentius Gentianus t. 1, Decimus Centiannus traditur t. 2.*

Fortasse, ut coniecit Mommsen ad t. 2, *filius D. Terentii Scavriani, certe ex eius gente. Tribunus militum, quaestor, tribunus plebis, praetor t. 1. Legatus Aug. t. 1 (fortasse legionis). Comes triumphantum Traiani t. 2 (videtur igitur legionem duxisse bello Dacico). Consul t. 1. 2. Pontifex t. 1. 2. Cens(itor) provinciae Macedoniae*

t. 1 (censor t. 2), 'intra sex lustra' i. e. nondum triginta annos natus t. 2. Patronus coloniae Sarmizegetusae in Dacia t. 1. (*Legatum provinciae Daciae eum fuisse nequaquam colligi potest ex t. 1. 2. Non ad hunc Terentium pertinet t. Dacicus III 1128*). Ei rescripsit Hadrianus a 119 *Ulpianus libro IX de officio proconsulis (coll. leg. Mos. Rom. 13, 3, 1)*. Hadrianus (iam senior) eum in summa detestatione habuit, praesertim cum a senatu eum diligi videret *vit. Hadr. 23, 5*.

- 57 L. TERENTIUS HOMVLLVS IVNIOR L. f., legatus legionis leg. VII Geminae Felicis t. *Legionensis II 5084 (scriptus ut putat Huebner l. c., medio fere secundo saeculo)*. Fortasse, ut coniecit Mommsen *eph. 5 p. 615 = III S. p. 1962*, filius Terentii Strabonis Erucii Homulli consulis a. 83, certe parentela cum eo coniunctus, item cum Terentio Iuniore *infra n. 58*.

— Q. RANIUS TERENTIUS HONORATIANS FESTVS.

- 58 C. Terentius Iunior (*sic XI 1947*, Terentius Iunior *Plin. ep. 7, 25*, Iunior *ib. 8, 15*, item *9, 12*, ubi sane optimus codex Iunius), equestribus militiis functus *Plin. ep. 7, 25, 2*. Procurator provinciae Narbonensis *ib.* Deinde in agros suos se recepit *ib.* (*Huius puto C. Terenti Iunioris fundus aliquis memoratur XI 1947, qui fundus videtur pertinuisse ad territorium Perusinum*). Diligens agricola *Plin. ep. l. c. cf. 8, 15*, idem homo eruditissimus *ep. 7, 25, 3 seq.* Plinium apud se hospitio recepit *ib.* Ad eum scripsit Plinius *ep. 8, 15. 9, 12*, libros ei mittit *8, 15*, monet ne filium severius habeat *9, 12, 2*. *Incertum qua parentela coniunctus cum L. Terentio Homullo Iuniore*.
- 59 Terentius Lentinus, eques Romanus, una cum aliis Domitio Balbo testamentum falsum subdidit; a. 61 lege Cornelia damnatus *Tac. a. 14, 40*.
- 60 Terentius Maximus, Asianus, imperante Tito Neronem se esse mentitus, multos in Asia sibi conciliavit, plures ad Euphratem *Io. Antiochenus fr. 103 ap. Müller h. Gr. fr. IV p. 578 (exc. de ins.) = Zonar. 11, 18*, postremo ad Parthos se contulit *Io. Antiochenus*, ad Artabanum Parthorum principem (*ἀρχηγόν*) confugit, qui odio Titi Romam deducere eum parabat *Zonaras*, mox periit *Io. Antiochenus*. *Ad eandem ut videtur rem respicitur Orac. Sibyllin. 4, 119 seq. 137*.
- 61 Terentius Maximus, procurator ut videtur Domitiani in Bithynia *Plin. ep. ad Trai. 58*.
- 62 Terentius Priscus (*duo nomina Martial. 8, 45. 12, 4, praeterea Priscus*), amicus et fautor Martialis *Martial. 8, 45. 12, 4*, conterraneus Martialis *ib. 12, 62, 7 cf. infra*. Redit Romam ex Sicilia *8, 45, 1*. In patriam reversus Martialis tradit ei, et ipsi in Hispaniam reverso, epigrammatum librum duodecimum *Martial. 12 praef. cf. 12, 1, 3; 12, 4; 12, 62*. *Hic videtur Priscus quem adloquitur Martialis 6, 18. 7, 46, fortasse etiam 8, 12. 10, 3, 6: liber eius, quo disputavit, 'quod optimum sit convivium' ib. 9, 77. Fortasse idem qui sequitur*.

- 63 Terentius Priscus, cui dedicavit Plutarchus libellum de oraculorum defectu *Plut. mor. p. 409.*
- 64 A. TERENTIUS PVDE(N)S sodalis Augustalis cooptatus a. 229; in eius locum alius factus a. 230 *VI 1984.*
- 65 A. TERENTIUS PVDENS VTTEDIANVS (*praenomen perscr. Olus*), legatus Augg. legionis XIII Geminae, legatus Augg. pro praet. [pr]ovinciae R(a)etiae t. *Dacicus III 993.*
- 66 Terentius Rufus, a. 70 dux exercitus a Tito Hierosolymis relictus *Iosephus bell. 7, 2, 2.*
- 67 Q. Terentius Rufus, pater Terentiae Rufillae virginis Vestalis *VI 2135.*
- 68 D. TERENTIUS SCAURIANVS. *Tituli Dacici III 1081 (1). 1443 (2); memoratur in diplomate militari III p. 868 (3). Tria nomina t. 3, Scaurianus t. 1. 2. Legatus pro pr. Daciae a. 110 t. 3 (sub Traiano t. 2; in t. 1 nihil adscribitur ad Scauriani nomen).*
- 69 (Terentius) Scaurinus, grammaticus Latinus, Scauri, qui grammaticus Hadriani fuerat (*Q. Terentii Scauri, eius qui sequitur*) filius, auditus a Vero *vit. Veri 2, 5. Pater Scaurini, quem audivit Severus Alexander vit. Alex. 3, 3.*
- 70 (Terentius) Scaurinus, Scaurini filius, grammaticus, 'doctor celeberrimus', Romae auditus a Severo Alexandro *vit. Alex. 3, 3.*
- 71 Q. Terentius Scaurus (*tria nomina exhibet Charisius p. 202, 28. 210, 21, Terentius Scaurus Gellius, item Plinii codex Riccardianus in indice, praeterea Scaurus*). 'Hadriani grammaticus' *vit. Veri 2, 5 cf. Charisius lib. II p. 209, 12 seq., 'divi Hadriani temporibus grammaticus vel nobilissimus' Gellius 11, 15, 3. Eius iudicio iam circa a. 105 Plinius orationem aliquam suam submitit Plin. ep. 5, 11 (nam alium Terentium Scaurum intellegi non crediderim).* Ut nobilis grammaticus memoratur *Arnob. 1, 59; Auson. epist. 18 v. 27, opusc. 3, 20. Scripta eius citant Gellius l. c., Porphyrio ad Hor. sat. 2, 5, 92, Charisius, Diomedes, alii, extat particula 'de orthographia' de operibus eius sublata, Gramm. Lat. ed. Keil 7 p. 11 seq. Cf. Teuffel Litt. § 352, 1. 2. — Pater Scaurini grammatici vit. Veri 2, 5.*
- 72 TERENTIUS STRABO ERVICIVS HOMVLLVS consul suff. mense Iunio a. 83 cum Tettio Iuliano *dipl. mil. (III S. p. 1962). Cf. supra sub L. Terentio Homullo Iuniore.*
- 73 TERENTIUS TVLLIVS GEMINVS consul suff. mense Dec. a. inc. cum M. Iunio Silano (*supra I 555*) t. *urbanus ap. Marinium Arv. p. 72. Cf. infra sub Tullio Gemino.*
- 74 A. TERENTIUS VARRO MVRENA (*raro Licinius Murena, L. Murena*) consul a. 731. A. T. . . . . [Var]ro Murena *fasti Capitolini sub a. 731, A. Terentius Varr. Murena XIV 2109 (quem titulum sane ab hoc ab iudicavit Borghesius opp. 7, 488, antiquiorem iudicans Augusto; sed tamen etiam primis Augusti annis tituli ita scribebantur), Ἰερώνιος Οὐάππων Strabo 4 p. 206, Dio 53, 25, Varro Murena t. suburbanus*

VI 1324, *Suet. Aug. 19, Tib. 8, Varro Tac. a. 1, 10, Murena Horat. sat. 1, 5, 38, carm. 3, 19, 11, Strabo 14 p. 670, Vell. 2, 93, Seneca dial. 10, 4, 5, de clem. 1, 9, 6, Suet. Aug. 56, 66, Porphyrio ad Hor. carm. 2, 2, 5; L. Murena Vell. 2, 91, Licinius Murena (et postea Murena) Dio 54, 3, Licinius Horat. carm. 2, 10.*

A. f. XIV 2109. *De origine eius non plane constat. Ex maioribus eius videntur fuisse: A. Terentius Varro A. f. (sic tituli, Terentius Varro Ps.-Ascon., Varro schol. Gronov., Pseudoacro, Verres Porphyrio), legatus (in provincia Asia) t. Rhodius positus inter annos 673 et 680 Inscr. Gr. insul. maris Aegaei I n. 48, t. in Caria rep. ap. Lebas-Waddington 320, [P]ollae Terentiae filius ib., repetundarum accusatus ex Asia et defensus ab Hortensio consobрино Ps. Ascon. ad divin. in Caecil. 7, 24, p. 109 Orell., schol. Gronov. ad Verr. act. I 6, 17 p. 398 Orell., schol. ad Hor. sat. 2, 1, 49; A. Varro Cic. ad fam. 16, 2, 6, Caes. b. c. 3, 19, Varro Murena Cic. ad fam. 13, 22, amicus Ciceronis Cic. l. c., a. 706 in exercitu Pompeii Caes. l. c., fortasse ille avus eius, hic pater; ille, natus Licinio Murena aliquo (fortasse L. Licinio Murena, qui ex praetura a. 673 triumphavit de Mithridate; cf. Mommsen Sitzungsber. der berl. Akademie 1892 p. 849) et Polla Terentia, videtur adoptatus ab A. Terentio Varrone aliquo, scilicet avo materno vel avunculo.*

Frater Proculeii Dio 54, 3, Porphyrio ad Hor. carm. 2, 2, 5, frater item (Terentiae) uxoris Maecenatis Dio l. c. A. 717 Maecenatem comitesque eius Formiis hospitio excipit Horat. sat. 1, 5, 38 (si hic Murena intellegitur). Aedilis curulis cum L. Trebellio VI 1324 (nisi forte hic titulus est Varronis Murenae patris et L. Trebellii quem aedilem memorat Cicero Phil. 6, 4, 11). A. 729 Salassos subegit Dio 53, 25, Strabo 4 p. 206; eo ipso loco, ubi castra habuerat, Augusta Praetoria condita Strabo l. c. Consul ordinarius a. 731 cum Augusto undecimum consule fasti Capitolini (in reliquis fastis consulatus tacetur, cf. infra). Augur Horat. carm. 3, 19, 11. Patronus Ptolemaecensium ex Cyrenaica XIV 2109 (quem t. tamen Borghesius refert ad patrem, cf. supra). Cum M. Primo (P 697) adesset, intemptive in Augustum invecus est Dio 54, 3 (sub a. 732, minus recte, cf. infra). Passim nimia dicendi libertate usus Dio l. c. Creditus cum Fannio Caepione in Augustum coniuravisse, in fuga comprehensus et paullo post occisus est Dio l. c. (item sub a. 732). [In mag. mort.] est; in eius locum (consul) factus [Cn. Calpurn]ius Piso fasti Cap. In ipso consulatu a. 731 Murenam coniuratione detecta esse occisum ostendit id, quod in reliquis fastorum laterculis consulatus eius plane suppressus est, et pro collega Augusti procedit consul suffectus Cn. Piso. Memorant coniurationem Murenae Strabo 14 p. 670, Vellei. 2, 91, 93, Seneca dial. 10, 4, 5 de clem. 1, 4, 6, Tac. a. 1, 10, Suet. Aug. 19, 56, 66, Tib. 8. Ad hunc Licinium creditur

- datum carmen *Horat. 2, 10*. — *Vix hic* Varro qui obtinebat Syriam aliquanto ante a. 734 *Ioseph. ant. 15, 10, 1, bell. 1, 20, 4*; cf. *infra* sub *Varrone*.
- 75 TERENTIA nxor M. Tulli Ciceronis oratoris. Cf. *Drumann Gesch. Roms VI p. 685 sqq.* Videtur nupsisse Ciceroni a. 674 vel 675 vel etiam antea (*Drumann p. 685*), discessit ab eo a. 708 (*ib. p. 691*). Postea nupsit Sallustio Ciceronis inimico, tertio Messalae Corvino *Hieronymus adv. Iovinian. 1, 48, quod vix credi potest, cf. Drumann p. 693, item infra sub M. Valerio Messalla Corvino (quae Vibio Rufo, qui floruit temporibus Tiberii, dicitur nupsisse Ciceronis uxor a Dione 57, 15, certe non haec fuit, potest fuisse altera Ciceronis uxor Publilia)*. Vixit annos CIII *Val. Max. 8, 13, 6, Plin. n. h. 7, 158*. *Liberti fortasse eius memorantur VI 27261, cf. infra sub filio eius M. Tullio Cicerone*.
- 76 Terentia, uxor C. Maecenatis *Seneca dial. 1, 3, 11, Suet. Aug. 66, Dio 54, 19, Dig. 24, 1, 64* (concupina Maecenatis *schol. ad Hor. epod. 3, 21 male*), soror Murenæ *Dio 54, 3 (ubi nomen non ponitur)*. Morositas eius; ab ea 'cotidiana repudia' patiebatur Maecenas *Seneca dial. 1, 3, 10 (cf. praeterea supra sub Maecenate)*. Terentiam (hanc ut videtur) intellegendam esse apud Horatium *carm. 2, 12, 13* sub nomine Licynniae traditur in scholiis quae dicuntur *Acronis ad Hor. sat. 1, 2, 64, cf. Kiessling ad carm. 2, 12*. Ei secretum de comperta Murenæ coniuratione (a. 731) prodidit Maecenas *Suet. l. c.* Augustus cum ea consuetudinem habuisse dicebatur (*cf. Dio 55, 7*); quos rumores ut vitaret a. 738 Augustus urbem reliquisse putabatur *Dio 54, 19*.
- 77 Terentia, Domitii (uxor): eius libertus A. Terentius Heracleo *VI 5886. Fortasse femina nobilis, filia A. Terentii alicuius*.
- 78 TERENTIA . . . CA clarissima femina t. *Concordiensis V 8672*.
- 79 TERENTIA CLAVDIANA P. f., clarissima femina *VI 1525*.
- 80 TERENTIA FLAVOLA. *Tituli urbani: VI 2130 (1). 2144 (2), bull. comunale 1883 p. 216 n. 614 (3), ib. n. 615 (4). Memoratur in actis ludorum saecularium anni 204, eph. ep. 8 p. 287 (5)*. Terentia Flavola (F[la]vola t. 5, Flavula t. 2) t. 1-5, virgo Vestalis maxima t. 1-4, anno 215 t. 1 (anno 204 nondum maxima sed maximae ut videtur proxima t. 5, cf. *eph. ep. 8 p. 267 not. 2*). Soror Terentii Gentiani t. 2, item Q. Lolliani Plautii Aviti t. 3. Cf. *stemma propositum supra sub L. Lolliano Avito (vol. II p. 294)*.
- 81 Terentia Hispulla, Cn. f. (fortasse, ut coniecit *Dittenberger*, ex stirpe P. Terentii Hispani, equitis Romani, quem memorat *Cic. ad fam. 13, 65, 1, ad Att. 11, 10*), mater L. Valerii Catulli, status honorata una cum filio a populo Atheniensi *CIAtt. III 619^b (p. 498)*; quem titulum incisum iudicat *Dittenberger* (propter $\Lambda\omega\upsilon\chi$, non $\Lambda\epsilon\omega\upsilon\chi$ -scriptum) versus finem saeculi p. Chr. primi.
- 82 Terentia Marcella: eius dispensator *VI 9340. Fortasse femina nobilis*.

- 83 Terentia Rufilla, Q. Terentii Rufi et Caeniae Verissimae filia *VI 2135*, virgo Vestalis a. 257 (vel adeo iam a. 255, vel a. 254) *VI 2135*; virgo Vestalis maxima *VI 2141-2143*, a. 300 *VI 2141*, a. 301 *VI 2143*.
- ALBIA TERENTIA.
- Inlins Teres.
- VM . . . . TEREVENTINVS.
- 83^a Tergilla, auctor adhibitus a Plinio in libris quibus de arboribus egit *Plin. h. n. I, 14. 15*; de vinolentia M. Ciceronis (*consulis a. 724*) egit *ib. 14, 147*.
- 84 Terpnus, citharoedus clarus temporibus Neronis *Suet. Ner. 20, Dio 63, 8, Philostrat. vit. Apollon. 5, 7*. Productus etiam a Vespasiano *Suet. Vesp. 19*.
- TERRINIVS GALLVS *Suet. Aug. 63. Vide sub Cerrinio Gallo*.
- IVNIA TERTIA sive TERTVLLA.
- VOLASENNIA TERTIA.
- C. Maesius Tertius.
- 85 Tertulla, concubina Augusti *Suet. Aug. 69*.
- 86 Tertulla, Afri (*fortasse Cn. Domitii Afri, supra D 106*) nxor: eius dispensator *VI 9330*.
- 87 Tertulla, avia paterna Vespasiani (uxor T. Flavii Petronis Reatini), quae Vespasianum educavit in praediis Cosanis *Suet. Vesp. 2*.
- 88 Tertulla: ei Ptolemaeus Hephaestio libros novae historiae dedicavit *Photius bibl. cod. 90 (p. 196 Bekker)*.
- APPIA ANNIA REGILLA ATILIA CAUCIDIA TERTVLLA.
- Antonia Tertulla Valeria Asinia Sabiniana.
- ARRECINA TERTVLLA.
- DECIA TERTVLLA.
- Flavia Tertulla.
- HYDRIA TERTVLLA.
- IVLIA TERTVLLA.
- IVNIA TERTIA sive TERTVLLA.
- Trebicia Tertulla.
- 89 TERTVLLIANVS legatus pro pr. provinciae Moesiae inferioris sub Gordiano, non ante a. 241 *nummi Marcianopolitanorum, alii cum Gordiani (Mionnet I 359, 35, suppl. II 109, 323, 324; Brit. Mus. cat. Thrace etc. p. 38, 80, Mus. Berol. Besch. I p. 68 n. 62), alii cum Gordiani et Tranquillinae imaginibus (Mionnet suppl. II 113, 343 seq.; Brit. Mus. p. 40, 90, 91, Mus. Berol. p. 70 n. 72-76, alibi), inscripti ἐκ Τερτολλιανῶ (Τερτολλιανῶς nummus ap. Imhoofium adservatus)*. — *De M. Ulpio Tertulliano Aquila cogitaverunt nonnulli, cf. infra sub hoc*.
- 90 Tertullianus, iuris auctor *Dig. ind. Flor. et alibi. Cf. supra sub Q. Septimio Florente Tertulliano*.
- Q. Septimius Florens Tertullianus.

- M. VLPIVS TERTVLLIANVS AQVILA.
- Metilia Tertullina.
- P. Me[tilius] Tertullinus.
- P. METILIVS TERTVLLINVS VENNONIANVS.
- VVLCACIVS TERTVLLINVS.
- 91 TERTVLLVS, a quo senatus consultum Tertullianum, quo statutum, ut hereditas liberorum ad matrem perveniret *Iust. inst. 3, 3, Dig. 38, 17, Ulpian. fr. 26, 8, Paulus sent. 4, 9 praescr.*, ad quod Paulus $\mu\omicron\nu\epsilon\beta\epsilon\lambda\omicron\nu$ scripsit *Dig. ind. Flor.*, factum temporibus divi Hadriani *Iust. inst. l. c. Fortasse consul suffectus sub Hadriano.*
- 92 TERTVLLVS consul (suff. a. inc.) cum Maximo: ad hos consules rescriptum quoddam de computando spatio sex mensium lege Iulia de adulteriis praefinito citat *Ulpianus Dig. 48, 5, 30 (29), 5. Tertullum Borghesius opp. 6, 247 coniecit esse Scapulam Tertullum, ad quem Marcus et Commodus rescripserunt (Dig. 1, 18, 14), cf. supra sub Scapula Tertullo (S. 192).*
- 92^a TERTVLLVS consul *nota marmorarii, Ann. inst. arch. 1870 p. 199, 325 = Notizie degli scavi 1893 p. 118. Potest cogitari de Sex. Sulpicio Tertullo cos. a. 158, vel de Scapula Tertullo a. 195; vel rectius fortasse de Tertullo consule a. 410.*
- 93 TERTVLLVS, adulter Faustinae, deprehensus cum pranderet cum ea a M. Aurelio, nihilominus ab eo honoribus ornatus *vit. Marci 29, 1 seq.*
- 94 * [TER]TVLLVS (*nomen incertum; traditur Iulius*) vir clarissimus *t. Africanus semel descriptus VIII 993.*
- Tl. Cl(audius) Vibianus Tertullus.
- Q. FLAVIVS TERTVLLVS.
- C. Gavius Tertul[lus] . . . . Peregrinus.
- INSTEIVS TERTVLLVS.
- L. INSTEIVS TERTVLLVS.
- M. IVLIVS AQVILLIVS TERTVLLVS.
- C. IVLIVS CORNVTVS TERTVLLVS.
- C. IVLIVS LEPIDVS TERTVLLVS.
- Q. IVLIVS STRABO TERTVLLVS FIRMIDIANVS.
- L. MYMMIVS NIGER QVINTVS VALERIVS VEGETVS SEVERINVS CAVCIDIVS TERTVLLVS.
- L. NAEVIVS FLAVIVS IVLIANVS TERTVLLVS AQVILINVS.
- C. OVINIVS TERTVLLVS.
- SCAPVLA TERTVLLVS.
- SILIVS TERTVLLVS.
- SEX. SVLPICIVS TERTVLLVS.
- P. VIGELLIVS RAIVS PLARIVS SATVRNINVS ATILIVS BRADVAVS CAVCIDIVS TERTVLLVS.
- Modius Terventinus.
- C. Trebatius Testa.

— IMP. CAES. C. PIVS ESUVIVS TETRICVS.

— C. PIVS ESUVIVS TETRICVS CAESAR.

- 95 Tetrinius, latro, postulatus a populo (ad bestias ut videtur), sub Gaio *Suet. Cal. 30*.
- 96 GALEO TETTIENVS PETRONIANVS consul suff. mense Dec. a. 76 cum M. Fulvio Gillone *dipl. mil. Huius fortasse mater (ut coniecit Hirschfeld) [Pet]ronia C. f. [G]aleonis (sc. uxor) t. Asisinas XI 5511. Fortasse filius eius, certe ex eadem domo, Galeo Tettienus Severus, cf. infra. — Liberti ex hac domo Galeones Te[ttie]nii Eutythianus signo Daemoni et Modestus si[gn]o Eupori VI 18850; Gal. Tettienus Pardalas et Tettiena Galene XI 5372 (Asisii).*
- 97 T. TETTIENVS SERENVS (*tria nomina VI 163*), legatus Augusti (*provinciar ut videtur Lugdunensis*) sub finem imperii Vespasiani (Vespas. X cos. t., *aperto errore*) t. *prope Genavam rep. XII 2602*. Consul suff. cum C. Scoedio Natta Pinariano mense Iul. a. inc. VI 163 (*anno 83 hos consules tribuit Borghesius opp. 5, 311, sine idonea causa, cf. Mommsen ad III S. p. 1962 not. 4; ex XII 2602 hoc solum colligi potest, anno 83 vel ante annum 83 Tettieno in legatione successisse Cornelium Gallicanum; ceterum videtur consul fuisse ante Gallicanum, qui fasces tenuit mense Sept. 84*). Sodalis Augustalis cooptatus a. 92 VI 2984; in eius locum alius cooptatus a. 115 *ib.* — *Fortasse huius libertus T. Tettienus Felix, kalator pontificum et flaminum a. 101 VI 2184 v. 6 (ut Serenus etiam pontifex fuerit); item (nisi potius est idem) T. Tettienus Felix, Augustalis, scriba librarius aedilium curalium, viator aedilium plebis, accensus consuli X 531 (Salerni).*
- 98 GAL(EO) TETTIENVS SEVERVS maritus Anniae Quartillae, gener Appii Annii Marsi t. *Perusinus XI 1940. Cf. supra sub Galeone Tettieno Petroniano.*
- 99 C. Tettius, Petronia (Caetronia *epitome Paridis*) natus, infans a patre exhereditatus, decreto Augusti paterna bona obtinuit *Valer. Maximus 7, 7, 3. Possis suspicari non Tettium sed Tettienum dictum fuisse filium Petroniae, propter Tettienum Petronianum, supra n. 96.*
- 100 C. Tettius Africanus. *Tituli: Asisinas XI 5382 (1). Memoratur III 35 (2). C. Tettius Africanus t. 2, ... Africanus t. 1. C. f. t. 1. Tribu Ouf. t. 1. Praef. vigilum ib. Praefectus annonae ib. Praefectus Aegypti (Ayg. pro Aeg. t. 2) t. 1. 2, d. 12 Febr. a. 82, quo uxor eius Funisulana Vettulla Memnonem audiit t. 2.*
- 101 Tettius Caballus, scurra ut videtur *Martial. 1, 41, 17. 20.*
- 102 TETTIVS IVLIANVS (*sic dipl. mil., item Tac., nisi quod Titus Iulianus scriptum est Tac. h. 4, 39, Iulianus et Titius 1, 79*). A. 69 legatus legionis septimae Claudiae in Moesia *Tac. h. 1, 79. 2, 85*. Auctore Othone consularibus ornamentis donatus ob res contra Sarmatas bene gestas *Tac. h. 1, 79*. Cum exercitus Moesiae in Vespasiani partes transisset, Aponius Saturninus, Moesiae rector, 'ob similtates, quibus

causam partium praetendebat', misit centurionem, ut eum interficeret; sed Iulianus periculum evasit et Moesia excessit, suscepitque iter ad Vespasianum, quod tamen per varias moras traxit *Tac. h. 2, 85*. Praetura quam acceperat in a. 70, kal. Ian. ei a senatu ablata, quod legionem in partes Vespasiani transgredientem descruisset *Tac. h. 4, 39*; eadem mox ei reddita, postquam compertum, ad Vespasianum eum confugisse *ib. c. 40*. A. 83 mense Iun. consul suffectus cum Terentio Strabone Erucio Homullo *dipl. mil. III S. p. 1962*. — *Hunc esse Iulianum (I 53), qui Dacos vicit sub Domitiano (Dio 67, 10) eundem autem fratrem Etruscac, virum consularem, cui (imperante Domitiano) victoriam de Dacis obtigisse narrat, nomine non posito, Statius silv. 3, 3, 115 seq., coniecit Gsell mélanges de l'école fr. de Rome 8, 1888 p. 78 (Tettium aliquem Etruscum reperiri IX 1455, 2, 23, eumque videri fuisse ex eadem domo).*

- 103 L. TETTIVS NONIVS CAECILIVS LYSIAS clarissimus puer, immature defunctus *t. urbanus ap. Fabrettium 382, 207*.
 104 P. TETTIVS RVFVS TONTIANVS P. f., quaestor tribunus plebis, praetor; titulis honoratus Atinae ab Atinatibus urbanis *X 5060*, item a legione vicesima *X 5059 (primis ut videtur Augusti temporibus)*. — *Eiusdem ut videtur P. Teti Tontiani disp. VI 9319 (qui t. positus est anno 749)*.
 105 Tettia Materna, uxor L. Iulii Longini procuratoris Aug. (Corsicae?) *t. Aleriensis X 8036*.

— VETVRIA GRATILLA THAIS.

- 106 Thalamus puer, tonsor Neronis *Martial. 8, 52, 2 (vix hic Thalamus Caesaris VI 11931)*.
 107 Thallus, Caesaris alicuius natales celebrat, avi vestigiis insistere eum ait *Anth. Pal. 6, 235 (Caesar videtur significari Germanicus, et carmen scriptum esse inter annos p. Chr. 4-14; Gaii vel Lucii Iulia natorum Augustus dici debuerit pater, non avus)*. Fortasse idem Antonius Thallus (civitatem scilicet nactus per Antoniam Germanici matrem, cf. *Jacobs Anth. Gr. XIII p. 956*), cuius carmen de puella quadam immature defuncta *Anth. Pal. 7, 188*; Thallus Milesius *ib. 6, 91, 7, 373, 9, 220*; plangit adulescentes duos Mileto oriundos, in Italiam ad agonem aliquem profectos ibique defunctos *7, 373*.
 108 Thallus, Augusti servus a manu, quod epistolam prodidit, supplicio affectus *Suet. Aug. 67*.
 109 Thallus L. Avillii Plantae servus *VI 621*, agitator *ib.*, anno 90 *ib.*, factionis rursatae *VI 10048, 14*, inter celebres agitatores temporis sui *Martial. 4, 67, 5*. Cf. *Friedländer Sitteng. 2^e p. 513 seq.*
 110 Theagenes, philosophus Cynicus, Patris oriundus *Lucian. de morte Peregrin. c. 36*, Romae declamare solebat in gymnasio Traiani *Galenus θεραπειν. μεθεξου 13, 15 (X p. 909 Kuehn)*. Admirator Peregrini, cui adstitit cum is sua sponte obiret Olympiae, et cuius laudes populo exposuit *Lucian. de morte Peregr. c. 3. 5. 7. 14. 21. 24. 25*.

30. 31. Obiit Romae ex tumore quodam, male curatus ab Attalo medico methodico, frustra Galeno meliora suadente *Galen. l. c. p. 909-915*. Nec servus neque uxor ei erat (vel certe aderat cum moreretur) *Galen. p. 915*. (Propter amicum quandam Megaris oriundam se interfecit *Lucian. κταταλ. ἢ τὸρανος c. 6, odioso; viz alius intellegitur*). — *Alius* Theagenes, quem audiit Herodes Atticus *Philostratus vit. soph. 2, 1, 14*.
- 111 Themiso, ex Laodicea Syriae *Galen. XIV p. 684*, medicus, auditor Asclepiadis *Plin. h. n. 29, 6, Galen. l. c.*, cuius placita procedente vita mutavit *Plin. l. c. cf. Sen. ep. 95, 9*, primus auctor sectae methodicae *Galenus θεραπευτικῆς μεθόδου 1, 4, 7. 9; 4, 4 (X p. 35. 52. 76. 268 ed. Kühn), εἰσαγωγὴ ἢ λατρός c. 4 (XIV p. 684 ed. Kühn)*. Summus (medicinae) auctor *Plin. h. n. 14, 114*. 'Archiatr illius temporis' *schol. ad Iuv. 10, 221*. Auctor Plinii *Plin. h. n. 1, 11, 14, 15*. Citatur *ib. 14, 114, 25, 58*. Memoratur *Seneca ep. 95, 9*; nomen eius positum *Iuven. 10, 221*. Cf. *praeterea Galen. ed. Kühn VII p. 307, IX p. 476, XI p. 783, XII p. 782, XIII p. 40, 158, 162, 1009, XVIII 1 p. 256, 271, XIX p. 711*. Magnus archiatr scripsit *περὶ τῶν ἐφευρημένων μετὰ τοῖς Θεμισίου γρόνουσ Galen. περὶ διαφορῆς σφυγμῶν (VIII p. 640, 641 Kühn)*. Cf. *praeterea infra sub Thessalo*. — *Eiusdem nominis* servus Apulei medicinae non ignarus *Apul. apol. c. 33, 40 (alius Themiso medicus ib. c. 48)*.
- 112 Theo, maritus Thermutis, cuius liberto Harpocrato iatralipte usus est Plinius *Plin. ep. ad Trai. 5*.
- 113 Theo, amicus Plutarchi *Plut. q. conv. 1, 4 p. 620^A, de EI apud Delphos p. 386^D, non posse suaviter viri p. 1086^F seq.*, grammaticus *q. conv. 1, 9, 8, 8 p. 626^F seq. 728^F, de facie in orbe Lunae p. 923^F, cf. de Pythiae oraculis p. 395 seq.* In convivio apud Mestrium Florum *q. conv. 1, 9*. Filii eius *q. conv. 6, 4, 6, 6 p. 724^D, 726^A*, soror eius *consol. ad uxorem p. 610^C*. *Non diversus putatur Theo Smyrnaeus, cuius extat liber de rebus mathematicis ad legendum Platonem utilibus (ed. Hiller Lips. 1878, Dupuis Paris. 1892) et ad quem pertinet CIG. 3198 (quamquam illum Aegyptium fuisse videtur colligi posse ex Plut. de facie orbe p. 939^C), cf. Giese de Theone grammatico (Monast. 1867 p. 6 seq.). Diversi Theo grammaticus, cui successit Apio in cathedra ut videtur Alexandriae (Suidas s. v. Ἀπίων), cuius reliquias congressit Giese l. c., cf. praeterea sub eo qui sequitur; Aelius Theo, cuius extant progymnasmata (ap. Spengel Rhet. Graec. II p. 57 seq.)*.
- 114 Theo, rhetor *Quintil. 3, 6, 48*. Fortasse Theo Alexandrinus, qui teste *Suida s. v. scripsit περὶ τεχνῶν ἱστορικῶν, cf. Giese de Theone grammatico p. 5 (nisi potius est unus eorum qui praecedunt)*.
- M. AELIUS AVRELIUS THEO.
- Luttienus Theon.
- Ulpus Theo.

- 115 Theoclia, Severi Alexandri soror, quam is Maximino iuniori in matrimonium dare cogitabat *vit. Maximin. 29, 1, 2 (suspect.)*.
- 116 Theoclius, 'Caesareanorum temporum scriptor', quid de Aureliano nondum imperium adepto rettulerit *vit. Aurel. 6, 4*.
- 117 Theocritus, Caesaris servus, aliquando (Aelii) Saoteri *παιδαγῆγ*; pantomimus, a quo saltare Caracalla didicit; Romae explosus Lugduni placuit; apud Caracallam tantum potuit ut nihil prae eo essent praefecti praetorio *Dio 77, 21 (Xiph. suppletus ex exc. Val.)*. A Caracalla cura expeditionis Armeniacae ei commissa (*σπαρτάφρχης καὶ ἔπαρχος ἐγένετο exc. Val.*; cf. *Mommsen ad III S. 6809 fin.*), qua occasione multa turbavit, Flavianum Titianum, procuratorem Alexandriae, interficere iussit; ab Armeniis fugatus *Dio l. c. Diversus videtur Aurelius Theocritus, de quo v. infra sub Titaniano*.
- 118 Theodorus, Tarsensis, in cuius locum Aream procuratorem (*διοικητήν*) in Sicilia constituit Augustus *Plut. apophtheg. p. 207 B*.
- 119 Theodorus, rhetor, Gadareus *Strabo 16, 2, 29 p. 759, Quintil. 2, 15, 21, 3, 1, 17, Suet. Tib. 57, Theo progymnasm. 12, 2, Suidas s. v.* (origine servili *Suidas*), sed Rhodium se dici maluit *Quintil. 3, 1, 17*. Nobilissimus artis rhetoricae praeceptor *Hieronymus chron. ad a. Abr. 1984 (a. u. c. 721)*. Praeceptor Tiberii *Suet. Tib. 57, Suidas, cf. Seneca suas. 3, 7*, etiamtum pueri *Suet. l. c.* Romae disputavit una cum Potamone et Antipatro *Suidas (ubi quae adhaerent, aliena sunt); eam disputationem habitam esse anno 725 vel 726 coniecit Cichorius Rom u. Mytilene p. 62. 63*. Eum studiose audisse Rhodi, cum in eam insulam se recepisset (a. u. c. 748—757), dicebatur *Ti. Caesar Quintil. 3, 1, 17*. Scripsit non pauca *Quintil. 3, 1, 18*. 'Ars Theodori' *Iuvenal. 7, 177; memoratur Seneca contr. 2, 1, 36; Dio Chrysost. or. XVIII (περὶ λόγου ἀρχαίου) p. 480 Reiske, II p. 254 ed. de Arnim*. Citatur *Quintil. 2, 15, 21, 3, 6, 2; 36; 51, 3, 11, 3, 4, 1, 23, 5, 13, 59; Fronto p. 46. 159 ed. Naber; Longin. περὶ ὕψους 3, 5, Theo progymnasm. l. c., Anonym. τέχνη ῥητορικῆ ap. Spengel rhet. Graec. I p. 434, 25 (= I 2 ed. 2 p. 361, 1) cet.* Discipulus eius Hermagoras *Quintil. 3, 1, 18*. Ab eo 'Theodori' *Quintil. 3, 1, 18 cf. 2, 11, 2, 3, 3, 8, 4, 2, 32, Seneca suas. 3, 7; Theodori schola Quintil. 3, 11, 26, 4, Θεοδώρειος ἀφρως Strabo 13, 4, 3 p. 625. Cf. C. W. Piderit de Apollodoro Pergameno et Theodoro Gadarensi rhetoribus [Marb. 1842]*.
- M. VLPIVS OFELLIUS THEODORVS.
- 120 Theodotus, dux Gallieni, Aemilianum apud Aegyptum conflictu habito cepit *vit. Gallien. 4, 2, trig. tyr. 22, 8, 26, 4 (vit. Gallien. 4, 4 neque Theodoti neque Theodori nomen extat)*. Frater eius Camsi-soleus natione Aegyptius *trig. tyr. 26, 4*. Gallienus cum Theodoto vellet imperium proconsulare decernere, a sacerdotibus est prohibitus, qui dixerunt, fasces consulares ingredi Alexandriam non licere *trig. tyr. 22, 10*. — Fortasse hic Theodotus, inter eos qui Memorem, rebus

novis studentem, interfecerant temporibus Gallieni *continuator Dionis* (exc. Vat., Dio ed. Dindorf V p. 220).

- 121 Theodotus, puer ut videtur delicatus, cuius amore captus M. Aurelius adulescens, nihilominus eum non tetigit (memoratur una cum Benedicta) *M. Anton. εὐς ἐαυτὸν I, 17.*

— Iulius Theodotus.

- 122 Theogenes, mathematicus, quem Octavius puer Apolloniae consuluit *Suet. Aug. 94.*

- 123 THEONIS, Ti. Claudii Hermiae (*supra C 709*) clarissimi viri filia, Ti. Claudii Dracontis clarissimi viri soror t. *Ephesius Greek inscriptions in the British Museum III p. 200 n. DLXII.*

- 124 Theophanes, Bithynus, dux factionis eius, quae (a. 103 vel 104) Iulium Bassum proconsulem reum fecit; ipse praescns coram senatu accusationem peregit *Plin. ep. 4, 9, 3. 5. 14. 20.*

- 125 Theophanes, leg. p. p. (*sic restituit Mommsen, in plerisque apographis est leg. IP, in uno leg. IG, in uno leg. PB*) t. *Zoravae in Trachonitide rep. III 125 p. 970 = CIG. 4566 = Waddington n. 2487. Vere legatus si fuit (ut putat Mommsen), legatus fuit provinciae Arabiae, ut demonstrat mentio legionis tertiae Cyrenaicae in eodem t., non ante Septimum Severum, qui regionem illam Arabiae videtur attribuisse. Omnino diversus M. Pompeius Macrinus vltos Theophanes, cf. supra sub hoc (P 475).*

— [M. P]OMPEIVS MACRI[NV]S NEOS THEOPHANES.

— M. Pompeius Macrinus Theophanes.

- 126 Theophila, femina quae Graeca doctrina excelebat, 'promissa' Cassio (Rufo) *Martial. 7, 69. Num recte putetur uxor Cassii, nescio.*

- 127 THEOPHILVS, qui postea Sedatus *Aristides or. XXVI (t. 1 p. 506 Dindorf). Vide supra sub Sedato.*

- 128 Theophilus, Athenis ab Areopago falsi damnatus, contra preces Cn. Pisonis *Tac. a. 2, 55.*

- 129 Theophilus, Aug. l., procurator (in Lycaonia) *Bull. de corresp. hellén. 1886 p. 502.*

— F(LAVIUS) VAL(ERIVS) THEOPOMPVS ROMANVS.

- 130 Theopropus, Rhodius, vicit Olympiae; pater senatorum t. *Olympiacus Kaibel ep. Gr. 934; cf. Hiller v. Gärtringen ad inscr. Rhodi n. 959, item supra sub Ti. Claudio . . . la Theopropo (C 826).*

— TI. CLAVDIVS . . . LA THEOPROPVS.

— MINVCIVS THERMVS.

— Minucius Thermus.

- 131 Thermusa, ancilla Italica formosissima, a Iulio Caesare (*sic Ioseph., debuit nominare Augustum*) Phraati dono missa, Phraatis primum paellex, deinde uxor, Phraatacis mater, marito persuasit, ut filios ex iustis uxoribus susceptos Romam mitteret; deinde una cum filio Phraati insidias struit *Ioseph. ant. 18, 2, 4. Videtur una cum filio*

- regnasse, si quidem haec θέα Οὐρανία Μοῦσα βασιλίσα, quae una cum rege Parthico (cuius nomen solito more non enuntiatur) apparet in nummis euis annis Sel. 313-315 (= p. Chr. 1-4), ap. Longpérier chronologie des Arsacides p. 75, Gardner Parthian coinage p. 45. 46 cf. p. 10 (primus nummum huius generis recte legit et huc rettulit Visconti) (Musae nomen ei inditum coniecit Hirschfeld a similitudine prioris nominis). Dicebatur cum filio consuetudinem habuisse Ioseph. l. c. Filio nupsisse more barbarorum putat v. Gutschmid Gesch. Irans p. 118.*
- 131^a Thermutis, Theonis (uxor), Aegyptia, patrona Harpocratis, quo iatralipta usus est Plinius *Plin. ep. ad Trai. 5.*
- 131^b Thessalicus (nomen videtur esse, non origo significari), Marcelli Aesernini (C 741) libertus, sed qui potentiae causa libertus Caesaris se adoptaverat, spado, praedives; temporibus Claudii platanorum quoddam genus in Italiam transtulit *Plin. h. n. 12, 12.*
- 132 Thessalus, Trallianus *Galen. XIV p. 684*, medicus, princeps sectae methodicae *Galen. πρὸς Θρασύβουλον περὶ ἀρίστης αἰρέσεως c. 26 (I p. 176 Kühn)*, post Themisonem sectam methodicam stabilivit *Galen. XIV p. 684 cf. X p. 35. 52. 76*, principatu Neronis *Plin. h. n. 29, 9*. 'Cuncta placita delevit, rabie quadam in omnis aevi medicos peroravit' *Plin. l. c. cf. Galen. θεραπευτικῆς μεθόδου 1, 2 (X p. 7 seq. ed. Kühn)*. Epistula eius ad Neronem *ib.* Divites Romae adulatus est *ib. 1, 1 (X p. 5)*.
- Professus sex mensibus medicinam se docturum multos discipulos nactus est *ib.* Acriter in eum invehitur *Galenus* θεραπευτ. μεθόδου 2, 6. 3, 2. 3, 4. 3, 7. 4, 4. 5, 1. 5, 10. 5, 15 (X p. 124. 162 seq. 194. 208. 250 seq. 305. 348 seq. 379) *et.*; 'οἱ ἀμέθοδοι Θεσσαλοὶ' *ib. 3, 7. 5, 3. 5, 15 (p. 204. 319. 381)*, *commentar. in Hippocr. περὶ διαίτης ἕξιον νοσημάτων 4, 17 (XV p. 763)*, *adv. Iulianum c. 5 (XVIII 1 p. 271 ed. Kühn)*. Memoratur *Galen. πρὸς Θρασύβουλον περὶ ἀρίστης αἰρέσεως c. 39 (I p. 205)*, *περὶ κρίσεων 1, 4 (IX p. 558)*, *περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ γένη 1, 4 (XIII p. 375. 391 seq.)*, *περὶ κράσεως κ. θυν. τῶν ἀπλῶν φαρμάκων 3, 9. 5, 13. 25 (XI p. 559. 749. 782. 783)*, *adv. Iulianum c. 1. 3. 5. 8 (XVIII 1 p. 247 seq. 256. 269 seq. 288 seq.)*. Sepultus ad viam Appiam; monumento suo iatronicen se inscripsit *Plin. h. n. 29, 9.*
- 133 Thestylus, puer formosus, celebratus carminibus Voconii Victoris *Martial. 7, 29, 1 cf. 8, 63, 1.*
- Vibia Thisbe.
- C. THORANIVS v. C. Toranius.
- 134 THORIVS FLACCVS. *Oriundus Lanuvio, unde et alios Thorios oriundos fuisse constat (cf. CIL. XIV p. 192), cum Nicomedienses in nummo (ap. Eckhel 2, 400 = Mionnet suppl. V 168, 977, melius ap. Fiorelli catal. mus. Neap. Lanuvium. Graec. p. 167 n. 7821) in eius honorem insculperint Iunonem Lanuvinam.* — Proconsul Bithyniae sub Augusto nummi *Nicomediensis ap. Mionnet II 466, 303 (item Brit. Mus. catal. Pontus*

- Paphlag. Bith. p. 179, 5*, *Nicaenus ap. Mionnet II 450, 211 cum Augusti capite, inscripti ille ἐπὶ ἀνθυπάτου Θωπίου Φιάκκου, hic ἐπὶ ἀνθυπάτου(ο) Θωπίου(ο) (etiam in alio nummo Nicomediensi, qui loco capitis Augusti Iunonem exhibet, cf. supra, non extat nisi ἐπὶ ἀνθυπάτου Θωπίου). Nummum Nicomediensem qui caput Augusti exhibet eusum esse circa annum 726 coniecit Cavdonius ann. inst. arch. 1850 p. 198, collato nummo Augusti Latine inscripto cuso anno 726 ap. Cohen 1 ed. 2 p. 298 n. 218, quem et ipsum Nicomediae eusum esse coniecit (in utroque nummo est Pax dea); ut Thorius Flaccus proconsul fuerit circa annum 726; sed res incerta est. — Fortasse huius Flacci Thori pistor VI 9732.*
- 135 Thothorses, rex Bospori ab anno aer. Bosp. 575 – 604 (278/9—307/8 p. Chr.), successor Tiranis (*infra n. 174*) nummi *ap. Koehn musée Kotschoubey II p. 357 seq.*, *Oreschnikov catal. numm. Uvarovii p. 118, inscripti βασιλέως Θοθόρσου vel Θοθόρσου. Cf. Latyshev inscr. Ponti Eur. II praef. p. LII.*
- 135^a Thrasen, chirurgus *Scribonius Largus 204. 208.*
 — P. CLODIVS THRASEA PAETVS.
 — L. VALERIVS MESSALLA THRASEA PRISCVS.
- 136 Thrasybulus, mathematicus, amicissimus Severi Alexandri *vit. Alex. 62, 2.*
 — Eunias Thrasylla.
- 137 Thrasyllus, mathematicus *Suet. Tib. 14, Gai. 19*, cuius consilio utebatur Tiberius et ante principatum et princeps *Dio 55, 11. 57, 15.* Eum ut sapientiae professorem contubernio admovent Tiberius *Suet. Tib. 14* ('multarum artium scientiam professus postremo se dedit Platonicæ sectae, ac deinde mathesi, qua praecipue viguit apud Tiberium' *schol. Iuv. 6, 576*). Ab eo Rhodi (a. u. c. 748—755) Chaldaeorum artem didicit Tiberius *Tac. a. 6, 20 cf. Dio 55, 11.* Quomodo Tiberius, peritiam eius experiri volens, eum Rhodi in mare praecipitare voluerit *Tac. a. 6, 21, Suet. Tib. 14, Dio 55, 11 (Zonar. 10, 36), schol. Iuv. 6, 576* (quem dolum cum praesensit, fugit *schol. Iuv. minus accurate*). A Tiberio inter intimos amicos receptus *Tac. a. 6, 21, familiariter vixit cum Tiberio schol. Iuv. l. c.* Ut amicus Tiberii memoratur *Iulian. ep. ad Themistium p. 265C; Themist. or. V. XI p. 76. 173 ed. Dindorf* (Caesaris Augusti comes *ib. VIII p. 129, minus accurate*). A. p. Chr. 14 in convivio Augusti ut Tiberii comes *Suet. Aug. 98.* Tiberio spem longioris vitae fecit *Suet. Tib. 62, Dio 58, 27.* Vaticinium eius de Gaio *Suet. Gai. 19.* Defunctus a. 36 *Dio 58, 27.* Memoratur *Iuven. 6, 576.* — Fortasse hic (ut coniecit *Hirschfeld*), nempe civitatem adeptus per Tiberium ante huius adoptionem, Ti. Claudius Thrasyllus, cuius libertus *III S. 7107 (Smyrnae).* — Filius eius Neronis imperium (*Agrippinae ut videtur*) praedixit *Tac. a. 6, 22 cf. 14, 9.* — Scripta quaedam reliquit, per quae famam suam

vindicavit *Julian. l. c.* Ut scriptor de mathematica et musica memoratur *Porphyr. vit. Plotin. c. 20, et alibi. De aliis scriptis Thrasylli, sed nescio num huius, cf. Müller fr. hist. Gracc. III p. 501 seq.*

— Julius Threptus.

138 Thucydides, a Martio Vero iussus Sohaemum deducere in Armeniam *Suidas s. v. Μάρτιος ex Dionc. Nomen mirum; expectaveris nomen vere Romanum.*

139 Thumelicus (sic *Strabo*; nomen non posuit *Tac.*; egit de nomine *Much Zeitschr. f. deutsches Alterthum 35, 1891 p. 368*), Arminii et Thusneldae filius, in captivitate natus a. 15 *Tac. a. 1, 58*. Triennis (re vera tertium annum modo ingressus) ductus in triumpho Germanici (a. 17) *Strabo 7, 1, 4 p. 292*. Educatus Ravennae *Tac. l. c.* 'Quo mox ludibrio confictatus sit', memoraturum se promittit *Tacitus l. c. (Defunctus inter a. 29 et 31, aut inter a. 37 et 47, quorum temporum non habemus narrationem Taciti)*; defunctus erat, cum anno 47 gens Cheruscorum regem a Claudio peteret *Tac. a. 11, 16*.

— (VIBVS) VISCVS THVRINVS.

— Q. OCTAVIVS VOLVSIVS THVSCEN[IVS] . . .

140 Thymele, mima *Martial. 1, 4, 5, Iuvenal. 1, 36, 6, 66, 8, 197*.

141 Thusnelda (Θουσσέλδα *Strab.*; nomen non ponit *Tac.*; cf. de nomine *Much Zeitschr. f. deutsches Alterthum 35, 1891 p. 367*), Arminii uxor *Strabo 7, 1, 4 p. 292*, Segimundi soror (Segestis filia) *ib.*; eam antea alii pactam Arminius rapuerat *Tac. a. 1, 55*. A. 15 a patre Romanis tradita *ib. c. 57*. Gravida eo tempore *ib.*; magnus animus eius *ib.* Virilis sexus stirpem edidit (*Thumelicum*) *ib. c. 58*. Ducta in triumpho Germanici *Strabo l. c.*

— *Thyncanius *vit. Gord. 14, 7. V. Tynchanius.*

141^a Thyrsus, Caesaris libertus, a. 724 cum secretis mandatis ad Cleopatram missus *Dio 51, 89*.

— L. MARIVS VEGETINVS LYCANVS TIBERENVS.

— . . . IA ASINIA [CLA]VDIA TIBERIA . . . ATIA STATILLA PAVLLINA IVLIANA PHILIPPA.

142 TIBERIANVS praeses Palaestinae primae (ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους) sub Traiano *Io. Antiochenus fr. 111 ap. Müll. fr. h. Gr. IV p. 580 (exc. de virt.) = Suidas s. v. Τραπεζικός; Malalas l. XI p. 273 ed. Bonn., Traianum consuluit de poenis Christianorum Io. Ant., eo tempore quo Traianus Antiochiae degens bellum contra Parthos parabat, i. e. a. 114 Malalas l. c.; epistula eius (ficticia) ad Traianum de Christianis ib. Incertum num vere fuerit legatus Iudaeae; Palaestina prima aevo demum labente constituta.*

143 Lucius Tiberianus (*Lucii nomen fortasse corruptum*): rescriptum divorum fratrum ad eum *Ulpianus libro octavo de officio proconsulis (Dig. 48, 18, 1, 3)*.

— L. (?) ARADIVS ROSCIVS RVFINVS SATVRNINVS TIBERIANVS.

— M. Aur(elius) Tiberianus.

— AVTRONIVS TIBERIANVS.

— C. IVNIVS TIBERIANVS.

- 144 *TIBERIVS (*nomen corruptum*), proconsul Africae, sacerdotes Saturni qui infantes immolaverant supplicio affecit *Tertullian. apol. c. 9. Proconsul fuit fortasse non multo ante Tertulliani tempora, cum famam eius rei usque ad sua tempora duravisse significet Tertullianus.*

— Albius Tibullus.

— C. OCTAVIUS TIDIUS TOSSIANVS L. IAVOLENVS PRISCVS.

— C. *Sofonius Tigellinus (*v. etiam Addend.*).

- 145 Tigellius Hermogenos (Tigellius *sat. 1, 10, 90*, Hermogenes Tigellius *1, 4, 72. 1, 10, 80, praeterea Hermogenes*), cantor atque modulator *Horat. sat. 1, 3, 29. 1, 9, 25*, irrisus ab Horatio *ib. 1, 4, 72. 1, 10, 18. 90. — Diversus Tigellius Sardus*, et ipse cantor, quem memorant *Cic. ad fam. 7, 24, Calvus ap. Porphyr. in Horat. sat. 1, 3, 4 (nihilominus confusus cum illo a Porphyrione, cf. Kiessling ad Hor. l. c.)*.

- 146 Tigidius(?) Perennia. — Ἰερώνιος *Graeci*, Perennis *vit. Comm. 5 seq., vit. Pert. 3*; Tigidius *vit. Comm. 4, 7*, ubi idem videtur significari, *cf. infra. In l. Lusitano II 258 cf. p. 693, qui non ad hunc spectat, sed fortasse ad filium eius aut ad alium eiusdem familiae, Resendus auctor suspectae fidei legit Cestius Acidius Perennis, alius auctor L. Tulcidius Perennis.*

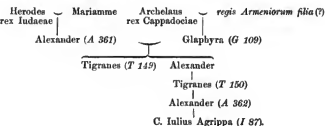
Ex Italia oriundus *Herod. 1, 8, 1*, vir militaris *ib.* Praefectus praetorio cum (Tarrutenio) Paterno, quo tempore M. Aurelius defunctus est *vit. Comm. 14, 8* (praefectus praetorio factus a Commodo *Herod. l. c., minus accurate*). Collega (Tarrutenii) Paterni (in praefectura) *Dio 72, 10*. Paternum subvertit per ambitionem *ib.* (Instigante Tigidio Paternus a praefecturae administratione summotus *vit. Comm. 4, 7*, ubi Tigidii nomine hunc significari coniecit O. Hirschfeld *Veric. p. 228*). Praefectus praetorio post Paternum *Dio 72, 9*, praefectus praetorio solus *Herod. 1, 9, 10*. Summa potentia eius; imperii curas ei permisit Commodus *Dio 72, 9. 10 (Zonar. 12, 4), Herodian. 1, 8, 2, vit. Comm. 5*. Virtutes eius; incorruptus adversus pecuniam *Dio 72, 10 (aliter vit. Comm. 5, 6. 13, Herod. 1, 8, 2. 8)*. Inimicus Pertinaci, quem iussit in Liguriam secedere (*a. 182*); cui post triennium, occiso Perenne (*a. 185, cf. infra*), Commodus satisfacit *vit. Pertin. 3, 3 seq. Victorino (C. Aufidio Victorino, supra A 1160) pepercit Dio 72, 11. — Inquiri in Apollonium christianum Euseb. h. eccl. 5, 21 ex actis martyrii; acta martyrii Apollonii quae extant Armeniace (ubi Terentius dicitur pro Perenne), cf. Harnack Sitzungsber. der berl. Akad. 1893 p. 728, Mommsen ib. 1894 p. 497 seq. — Filios suos adulescentes ad regimen legionum Illyrici promovet Herod. 1, 9, 1. 4 (imperium sibi paraturus *ib.*). Res in Sarmatia per alios duces bene gestas in filium suum Perennis roferebat *vit. Comm. 6, 1. Huius fortasse filii nomen**

- (*ut coniecit Borghesius*) *erasum in titulis ad Danuvium non longe ab Aquinco positus a. 185 III 3385. III S. 10312, ut legatus Pannoniae inferioris fuerit anno 185 (etiam rasuram in t. Carnuntino III S. 11157 huc rettulit Hirschfeldius). Ad alterum e filiis fortasse spectat t. Lusi-tanus II 258, cf. supra. Irati ei milites exercitus Britannici Romam profecti ad exitium eum a Commodo exostulaverunt, quasi imperium filio pararet Dio 72, 9 (Zonar. 12, 4) cf. 72, 13, 1, vit. Comm. 6, 2; 'hostis appellatus lacerandusque militibus est deditus' vit. Comm. l. c., Dio l. c. (paullo aliter mortem Perennis narrat Herod. 1, 9, 8), anno 185, siquidem occiso Perenne Commodo appellatus est Felix vit. 8, 1 (de Felicis cognomine a Commodo a. 185 adsumpto cf. Eckhel 7, 135; anno 186 eadem Perennis tribuit Tillemont propter agonem Capito-linum ab Herod. 1, 9, 2 memoratum). Cum eo uxor et soror et duo filii perierunt Dio l. c. (unius tantum filii caedem memorat vit. Comm. 6, 4; filius eius falsis litteris illectus, ut relicta provincia in Italiam proficisceretur, ibique interfectus Herod. 1, 9, 9). Successit ei in potentia Cleander Dio 72, 12, vit. Comm. 6, in praefectura Niger ib. 6, 6.*
- 147 Tigranes, rex Armeniae (II): Artavasdis regis (Armeniae) filius, Tigranis regis nepos mon. Ancyra. 5, 26, Ioseph. bell. 15, 4, 3, Artaxias sive Artaxiae (supra A 961) frater minor Ioseph. l. c. cf. Dio 54, 9. Una cum patre et fratribus a M. Antonio in Aegyptum missus Ioseph. l. c. Capta Alexandria ab Augusto Artaxi fratri (iam regi Armeniae) quamvis petenti non remissus Dio 51, 16 (ubi nomen non ponitur). Romae degit Dio 54, 9. A. 734 arcessitus ab Armeniis Dio l. c., et, cum interfectus esset Artaxes, in regnum deductus a Ti. Nerone mon. Ancyra. 5, 27, Tac. a. 2, 3, Dio l. c., Ioseph. l. c., Suet. Tib. 9, Vell. 2, 94 (ubi errore Artavasdes ponitur pro Tigra) cf. 122 (ubi nullum regis nomen ponitur). Βασιλέως μεγάλου Τιγράνου φιλέλληνης] nummus ap. Langlois num. de l'Arménie p. 37. Non diu regnavit Tac. a. 2, 3, defunctus certe ante annum 748 Zonar. 10, 35 cf. Dio 55, 9. Regnum reliquit filio filiaeque 'sociatis more externo in matri-monium regnumque' Tac. l. c. (cf. sub eo qui sequitur).
- 148 Tigranes, rex Armeniae (III). Hic videtur filius eius qui praecedit, quem una cum sorore eademque uxore patri successisse narrat Tac. a. 2, 3. Rex Armeniae una cum sorore Erato nummi ap. Langlois num. de l'Arménie p. 39 inscripti βασιλεὺς βασιλέων Τιγράνης (vel βασιλεὺς μέγας νέος Τιγράνης), Ἐρατὸ βασιλέως Τιγράνου ἀδελφῆ. Videtur institutus esse a factione Parthica, Mommsen ad mon. Ancyra. 2 p. 113. Artavasde (scilicet eo quem Romani contra eum regem fecerant, supra A 956) defuncto, legatos ad Augustum misit, cum antea id facere noluisset, regnum scilicet ab eo petens; Augustus iussit eum bono animo esse et in Syriam ad C. Caesarem venire Dio exc. de leg. (ed. Dind. 5 p. 237). Periit bello contra quosdam barbaros commisso (a. 754 vel paullo ante) Dio 55, 10^a.

149 Tigranes, rex Armeniae (IV). Alexandri, Herodis filii, et Glaphyrae, Archelai regis Cappadocum filiae, filius; frater (*incertum maior an minor*) Alexandri *Ioseph. bell. 1, 28, 1, ant. 18, 5, 4 cf. 17, 1, 2. Cf. stemma propositum sub eo qui sequitur. Nomen Tigranis ei impositum indicat aviam eius praeterea ignotam, Glaphyrae matrem, Archelai uxorem, fuisse ex domo regia Armeniorum (Mommsen ad mon. Ancyr. ed. 2 p. 116); 'ex regio genere Armeniorum oriundus' Augustus mon. Ancyr. 5, 31. Post caedem patris, aut huic aut fratri ab Herode avo desponsa Pherorae filia; quod tamen mox irritum factum Ioseph. bell. 1, 28, 2, 5, ant. 17, 1, 2. Post caedem Artavasdis (supra A 957) ab Augusto rex Armeniis datus mon. Ancyr. l. c.; rex Armeniae Ioseph. ant. 18, 5, 4, cf. bell. 2, 11, 6 (ubi de magna Armenia agi diserte dicitur), 'Armenia quondam potitus' Tac. a. 6, 40. Rex Armeniae fuit extremis temporibus Augusti; videtur autem regnum per breve tantum tempus tenuisse, cum mentionem eius non faciat Tac. a. 2, 4 in conspectu regem Armeniae, pulsus videlicet a factione Parthica (Momms. l. c.). A. 36 Romae maiestatis ut videtur accusatus, ad mortem actus est Tac. a. 6, 40, Ioseph. ant. 18, 5, 4 (ubi minus accurate dicitur βασιλεύων Ἀρμενίας). Nullos liberos reliquit Ioseph. l. c. Patruus eius qui sequitur. — Aut huius aut eius qui sequitur liberta Iulia Tigranis regis [L.] (pro l. traditur f.; correxit Mommsen) Ammia XI 3080.*

150 Tigranes, rex Armeniae (V). Alexandri filius, Alexandri, regis Herodis filii, et Archelai Cappadocum regis filiae (*Glaphyra*) nepos *Ioseph. ant. 18, 5, 4. 'Cappadocum ex nobilitate, regis Archelai nepos' (scr. pronepos) Tac. a. 14, 26. Cf. stemma infra propositum.*

Obses Romae per multos annos *Tac. l. c. et 15, 1. A. 60 a Nerone rex Armeniis datus Tac. a. 14, 26, Iosephus l. c. cf. bell. 2, 11, 6, Adiabenen vastat; deinde ipse Tigranocertis a Parthis et Adiabenis obsidetur, sed hostes propulsat Tac. a. 15, 1-5, Dio 62, 20. Mox rumor extitit occulte pactum inter Parthos et Romanos, ut Tigranes Armenia abscederet, Tac. a. 15, 6 (re vera paullo post Tigranem Armenia excessisse patet inde quod postea non memoratur). Pater Alexandri, quem Vespasianus regionis alicuius Ciliciae regulum constituit Ioseph. ant. 18, 5, 4. — Stemma fuit hoc:*

- 151 *Tigranes, rex Armeniae temporibus Antonini Pii et M. Aurelii Moses Chorenensis II c. 64 (cf. Mommsen *R. Gesch.* V p. 407 not. 1), qui non solum nullum Tigranem ex eis qui praecedunt novit, sed ne Tiridatem quidem (infra n. 177), nec Sohaemum (supra S 546), quem vere circa illa tempora regem Armeniae fuisse scimus.
- 152 TILLIUS, ante annum 710 senatu eiectus, postea latum clavum resumpsit tribunusque (scil. plebis; cf. Nipperdey *opusc.* p. 483) factus est Horat. sat. 1, 6, 24 cum Porphyrione, item praetor Hor. l. c. v. 107. Idem putatur frater L. Tillii Cimbri, pro quo hic Caesarem id. Mart. a. 710 rogavit, ut narrat Plut. Caes. 66.
- 153 Q. TILLIUS SASSIVS (praenomen saepius in act. Arv.) frater Arvalis, certe inde ab anno 63, fortasse iam antea (cf. Henzen act. Arv. p. LXXXVII), magister collegii anno 63, vice flaminisungebatur a. 87, iterum magister factus in annum 88; in locum eius (defuncti) alius frater Arvalis cooptatus exeunte anno 91 act. Arv. Controversiam habebat cum Histoniensibus, quam diremit arbiter ex compromisso sumptus C. Helvidius Priscus IX 2827.
- 154 Tillorobus (nomen redit VI 15295; codices Luciani variant inter Τίλλοροβ-, Τίλλοβορ-, Τίλλυβορ-), latro: eius vitam scripsit Arrianus Lucian. Alex. 2.
- 155 Tim... (nominis reliquias legit solus Chishullus), Britannorum rex, qui ad Augustum confugit mon. Ancyrae 6, 2 cf. Momms. comm. ad mon. Ancyrae. ed. 2 p. 139. 140.
- 156 Timagenes, Alexandrinus (ὄς δὲ ἄνεκ, Αἰγύπτου), regii nummularii (ἀργυραμοιβός) filius, a Gabinio (a. 699) captivus Romam ductus Suidas s. v. Τιμαγένης. Diu servus; aliquando cocus, deinde lecticarius Seneca contr. 10, 5, 22. Emptus a Fausto Sullae filio et manumissus Suidas. Rhetoricam docuit (ἑσφ(στ)ευσεν) Romae, temporibus Pompeii et Caesaris Augusti, una cum Caecilio id. In amicitiam Augusti pervenit Seneca contr. l. c. Asinius Pollio aliquando ei iratus; in gratiam eos reduxit ipse Augustus Seneca de ira 3, 23, 8. Schola ei eiectus est propter linguam procacem Suidas l. c. (in schola ei successit Pollio Trallianus Suidas s. v. Πωλίτων, cf. supra sub C. Asinio Pollione fin., vol. I p. 167). 'Disertus homo et dicax, a quo multa improbe, sed venuste dicta' Seneca contr. 10, 5, 22; Plut. de adul. c. 27 (p. 68 B) cf. Horat. ep. 1, 19, 15; Plut. quaest. conv. 2, 1 (p. 634 E). 'Felicitati urbis inimicus' Seneca ep. 91, 13. Cum in Augustum et in uxorem eius quaedam dixisset, Augustus ei domo sua interdixit Seneca de ira 3, 23, 4 cf. Seneca contr. 10, 5, 22, Plut. de adul. c. 27. In contumeliam Augusti 'historias rerum ab illo gestarum combussit' Seneca contr. l. c., Seneca de ira 3, 23, 6. 'Conscnuit in contubernio Asinii Pollionis' Seneca de ira 3, 23, 5 seq.; in agro Tusculano (sc. in villa Pollionis) degit Suidas. Decessit in Albano (Δαβάνω traditur) Suidas l. c. cf. s. v. σφηνωθεῖς. — Historiarum scriptor Seneca de ira

- 3, 23, 4; *Quintil.* 10, 1, 75. Scripta eius citant *Strabo Iosephus Quintilianus alii*: cf. *Müller fragm. hist. Gr.* III p. 321 seq.; *Hirschfeld Sitzungsber. Akad. Berlin.* 1894 p. 334 seq. Hunc significari a Livio, cum invehitur in Graecos auctores, *Alexandri Magni atque etiam Parthorum gloriae contra Romanum nomen faventes* (*Liv.* 9, 18, 6 seq.), coniecit *Schwabe de Livio et Timagene* (*Stuttgart.* 1834). — Timagenis (sed dubito num huius) vitam scripsit *Euagoras Liudius Suidas* s. v. Ἐβάρδας.
- 157 Timagenes, Aegyptius, qui Palmyrenis Aegyptum subiecit *Zosim.* 1, 44. Eo et Saba (*Septimio Zabda, supra* S 352) ducibus Palmyreni contra Aegyptios bellum sumpserunt; eius insidiis dux Aegyptiorum Probatus interemptus vit. *Claud.* 11, 1, 2. Cf. *Mommsen hist. Rom.* V p. 437, qui duos eiusdem nominis videtur statuere.
- Claudius Timarchus.
- C. Furius Sabinius Aquila Timesitheus.
- 158 Timidius, qui Pomedium (*P* 516) amicum a 40 detulit *Ioseph. ant.* 19, 1, 5 cf. *Dio* 59, 26 (ubi nomen accusatoris non ponitur).
- 159 Timo, maritus Arrionillae, a Pluio defensae *Plin. ep.* 1, 5, 5.
- 160 Timo, frater Plutarchi *Plut. de frat. amore* p. 487^D, quaest. conv. 1, 2, 1, 2, 5 p. 615. 639, de sera numinis vindicta p. 548^B cet. Non diversum ab eo qui praecedit coniecerunt quidam; quod refutavit *Wilamowitz ind. lect. Gotting.* 1889 p. 28 not. 2.
- 161 Timocrates, ex Heraclea Ponti oriundus *Philostratus vit. soph.* 1, 25, 5, *Suidas* s. v. Πολέμων, cf. *Lucian. Demon.* 3, *Alex. c.* 57, rhetor et philosophus; 'non minus sapientiae quam eloquentiae gloria ineluctus' *Fronto ad Verum* 1, 1 p. 115 *Naber*; cf. *Lucian. Demonax* 3. Primum medicinae studuerat (ἐπιλοσόφει δὲ κατ' ἀρχὰς τοὺς ἰατρικὰς τῶν λόγων) *Philostratus l. c.* (incertum tamen num hic Timocrates, cuius medicamenta memorat *Galeus XII* 843. 887 ed. *Kühn*). Discipulus Musonii *Fronto l. c.* Auditor Euphratis Tyrii *Philostratus l. c.* Ipsum Smyrnae audiit Polemo sophista *Philostratus vit. soph.* 1, 25, 5, 9; *Suidas l. c.*; item eum audiit Demouax *Lucian. Dem. c.* 3. Sectors eius iu Ponto provincia adiutores habuit Lucianus, cum Alexandrum Abonuticheusem accusare iustitueret *Lucian. Alex. c.* 57. (Diversus, scilicet multo antiquior, Timocrates quem memorat *Lucian. de saltat. c.* 69).
- 162 Timolaus, filius Odaenathi et Zenobiae, parvulus a patre uua cum Herenniano fratre (maiore ut videtur) relictus vit. *Gallien.* 13, 2, *trig. tyr.* 15, 2, 17, 27, 28, 30, 2. Ardor eius ad 'studia Romana' *trig. tyr.* 28. Eius et fratris nomine Zenobia imperavit *trig. tyr.* 27, 30, 2; id ipsum negatur vit. *Aurel.* 38, 1 (et recte quidem, cf. supra sub *Septimia Zenobia*). In triumpho ductus ab Aureliano *trig. tyr.* 24, 4.
- M. Valerius Romulus Timotheus V[e]nul[e]janus V[e]nuleius Gallus.
- 163 Timoxena (eiusdem nominis ac filia, *Plut.* p. 608^e), uxor Plutarchi, ad quam huius libellus παραμυθητικὸς πρὸς τὴν ἰδίαν γυναῖκα *Plut. Mor.* p. 608 seq., mater quattuor filiorum et Timoxenae eius qui sequitur

- Plut. p. 608^e. Ab hac (vel potius a Plutarcho sub eius nomine, cf. Wilamovitz ind. lect. Gotting. 1889 p. 27) ad Aristyllam quamdam datus liber περί φιλοσοφίας Plut. coniug. praecept. c. 48 p. 145^A.*
- 164 Timoxena (*nomen est Plut. 611*), eius quae praecedit et Plutarchi filia, qua bimula defuncta *Plut. p. 610^b*, pater ad matrem dedit libellum consolatorium qui extat *Plut. Mor. p. 608 seq.*
- 165 TINEIVS CLEMENS (*sic XIV 169, Tineius Clem. III 4407, [Ti]neus Clemens III S. 12802, praeterea Clemens*), consul ord. a. 195 cum Scapula Tertullo *fasti. Diversus putandus est fuisse Q. Tineius Sacerdos salius Palatinus a. 170, idemque ut videtur consul iterum a. 219, cum neque huic unquam Clementis, neque illi Sacerdotis cognomen tribuatur (Borghesi opp. 8, 190).*
- 166 TINEIVS LONGVS praefectus equitum; in praefectura lato clavo exornatus et quaestor d(esignatus) VII 504, cum consularis Britanniae esset Ulpius Marcellus *ib. (de tempore cf. sub Ulpio Marcello).*
- 167 M. TINEIVS OVINIVS CASTVVS PVLCHER L. f., tribu Arn.; clarissimus vir, quaestor urbanus, praetor candidatus, consul, pontifex maior *t. Tiburtinus XIV 3614.*
- 168 TINEIVS RVFVS. 'Ρούφος *Euseb. hist. eccl.*; Τίνιος 'Ρούφος *Synceillus, Tinius Rufus Hieronym. chron., item sine dubio comm. in Daniel. (ubi editur Tim- pro Tini-); in versione chronici Eusebiani Armeniaca gentilicium dicitur esse Ticinius; Titus Annius Rufus Hieronym. comm. in Zach. — Quae ex scriptis Iudaicis referuntur, partim et ipsa ducunt ad Timnium Rufum (cf. Schürer Gesch. des jüdischen Volks I² p. 575 not. 99), sed plerisque locis dicitur Turanus Rufus, quod alii pro tyranno Rufo acceperunt, alii pro Turannio Rufo (unde hoc nomen apud Hieronymum in Zachar. reposuit Vallarsius). — Tineium Rufum dictum fuisse collegit Borghesius opp. 4, 167 tam ex nummis Bizyensium, de quorum lectione vide infra, quam ex nomine eius qui sequitur.*

Legatus pro pr. Thraciae sub Hadriano nummi Bizyensium in Thracia, in quorum uno (quem possidet Lischine) B. Pick nuper legit ἐπὶ Τινε. 'Ρούφου πρεσβευτοῦ καὶ ἀν. τοῦ Σ. (in eiusdem nummi exemplis antea notis duobus, quorum alterum Neapoli adsercatum edidit Fiorelli *cat. n. 6342*, alterum, editum a Rauch *Berliner Blätter für Münzkunde* 5, 1870 p. 13, nunc possidet Loebbecke, non superest nisi ἐπὶ Τιν cum ε dimidiata, quod male ἐπὶ Τινω... legit Rauch), in alio nummo nunc musei Parisiensis ἐπὶ Τιν. 'Ρούφου πρ... legi refert Pick, in aliis denique est ΕΗΕΙΤΕΙ 'Ρούφου πρεσ. καὶ ἀν. τοῦ Σεβασ. (quod ad Tineium Rufum primus rettulit Marinus *Arv. p. 655. 664 not. 101*, nos supra I 45^a minus recte ut iam constat, cum Pickio *Wien. num. Zeitschr.* 23, 1891 p. 31, rettulimus ad Itium vel Iteium Rufum). — (Consul suff. a. inc.). —

Iudaeam regebat, cum Iudaei sub Hadriano rebellant *Euseb. h. eccl. 4, 6, 1, item chron. ad annum Hadriani 16, p. Chr. 132:3 (vers. Arm., Prosopographia Imp. Rom. III.*

- Hieronym.*), *Syncellus* p. 660; multa millia Iudaeorum cum coniugibus et liberis interfecit, oppida eorum delevit *Euseb. h. eccl.*; eo magistro exercitus pugnante Hadrianus Iudaeos rebelles superavit *Hieron. comm. in Daniel. cap. 9* (5, 695 Vall., 5, 577 Migne); ab eo capta urbs Bether, aratum templum in ignominiam gentis oppressae *Hieronym. in Zachar. proph. c. 8, v. 18. 19* (6, 852 Vall., 6, 1547 Migne) (*similia, praeterea fabulae nonnullae, referuntur ex scriptis Iudaicis, cf. Levy neuhebr. Wörterb. II 117^b. 149^a. 228^b, item Schürer Gesch. d. jüd. Volks I ed. 2 p. 577 not. 107*). Domitorem seditionis Iudaicae praecipuum eum fuisse ex his videtur colligi posse; nec tamen certum, num finem imposuerit seditioni, quae finem habuisse dicitur anno Hadriani 18 = p. Chr. 134/5 (*Euseb. h. eccl. 4, 6, 3, chron. ad a. Abr. 2150*) et successerit Julio Severo, an hic illi (hoc praefertur Rhoden de Palaestina prov. p. 42, Schürer I² p. 544. 576, illud Mommsen ad *Borghesii opp. 4, 108 not.*).
- 169 Q. TINEIVS RVFVS (sic VI 1978, K. Τεῖνιος Ροῦφος *Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1007*, Tineius Rufus VI 1979; Κοῖνιος Ι... ροῦφος refertur ex t. Sidensi, de quo infra). Salius Palatinus factus a. 170 VI 1978, desiit esse salius Palatinus a. 178 (vel paullo ante) VI 1979. Fratrem fuisse Q. Tinei Sacerdotis (eius qui sequitur), qui et ipse salius Palatinus factus est anno 170, filium Q. Tinei Sacerdotis consulis anno 158 (infra n. 172) coniecit *Borghesii opp. 8, 189*, qui ad eum rettulit t. mutilum Sidae in Pamphylia repertum, semel tantum descriptum, CIG. 4351: Κόν[τ]ιον Ι... [Ρ]οῦφον, πα[τ]ρίκιον(?), ποντίφιχα, Κοῖντου [Τινείου] Σακέρ[δ]ωτος, ὑπα[ρ]κιστοῦ π... , ποντίφι[α]ρος οἰόν[τ]ος; pontificem factum esse putat *Borghesius* anno 178, cum exiret e collegio saliorum. Memoratur (sub Commodo) in t. urbano *Inscr. Graec. Ital. Sicil. n. 1007* (consulem eum fuisse ex hoc t. nequaquam colligi potest). Sed tamen fortasse hic Rufus consul ord. a. 182 cum (Petronio) Mamertino fasti. — Aut hic aut is qui praecedit Q. Tineius Rufus qui Apollini Cumano sacrum fecit X 3683.
- 170 Q. TINEIVS SACERDOS (sic fasti saliorum; [Κ]όιντος Τινέ[ι]ος) . . . t. 2, Τινέ[ι]ος Σακέρδω[τ]ος t. 1, Τινέ[ι]ος Σακέρδ[ω]τ[ος] t. 3) salius Palatinus factus anno 170 (una cum Q. Tineio Rufo, fratre ut videtur) VI 1978. (*Consul suff. a. inc. sub Commodo; diversus Tineius Clemens consul ord. a. 195, cf. supra sub hoc*). Proconsul Asiae tituli Ephesii, ap. Waddington *fastes des prov. asiat. n. 164*, quorum alterum descripsit etiam C. Curtius Herm. 7 p. 29, alterum praeterea non repperi editum (1. 2); t. Phrygius CIG. 3882g p. 1100 (3), sub Septimio Severo t. 3, antequam Ephesii permitteretur, ut τρις νεωκόποι appellarentur t. 1 (proconsulem fuisse anno ante aut post Pedonem Apronianum putat Waddington *fastes n. 164*).
- 171 Q. TINEIVS SACERDOS consul II (iterationis notam om. Dio) ord. a. 219 cum Elagabalo II fasti (K. Τίνα Σακέρδω[τ]ος Dio ind. l. 79, Q. Tineius . . . VI 865, Tineius Sacerdos II 742, VI 31162 = Bull.

commune 1886, 132, *fistula plumbea* ap. *Lancianium* *syll. ag. n. 114*, *praeterea* Sacerdos). *Non diversum ab eo qui praecedit* putat *Borghesius opp. 8, 190*, qui ponit eum salium factum esse annos natum X vel XII, *ut ad alterum consulatum pervenerit annos natus circiter sexaginta. Hic ut videtur* Q. [T]ineius [S]acerdos clarissimae memoriae [vir], ad cuius horrea pertinebat *t. urbans ex schedis Barberinis editas a Prellero Reg. p. 104, cf. Mommsen ad Bruns fontes iuris ed. 6 p. 329.*

- 172 Q. TINEIVS SACERDOS CLEMENS consul ord. a. 158 cum Sex. Sulpicio Tertullo *fasti* (Q. Tineius Sacerdos X 7845, Q. Tineius Sacerdos XIV 2410, *plerumque* Sacerdos; Clemens soli *fasti Graeci Theonis*, unde duo cognomina Sacerdotis et Clementis huic Tineio fuisse collegit *Marinius Arv. p. 655*, tucturque hanc coniecturam *fistula Praenestina, cf. infra*). Pontifex ([ύπαρχός, π[α]ρ[ί]στος?), *κοντέφ[ε] t. Sidensis CIG. 4351, in quo ex nomine ipsius extat Κώντος . . . Σαχερ[ε] . . .*). Fortasse hic K. Ti. Sacerdos Klm. *fistula Praenestina XIV 3038. Filium fuisse* putat *Borghesius opp. 8, 189 Tineii Rufi legati sub Hadriano (n. 168), patrem Q. Tineii Rufi et Q. Tineii Sacerdotis saliorum Palatinorum inde ab anno 170 (n. 169. 170), fortasse etiam Tineii Clementis consulis anno 195, eundemque memorari putat in t. Sidensi CIG. 4351, quem videt sub Q. Tineio Rufo.*
- 173 . . . NIVS TINEIVS TARRVT(ENIVS) . . . ATTICVS clarissimae memoriae vir; praetor tutelarius; quindecimvir sacris faciundis; vixit annos XXVIII *t. agri Tiburtini XIV 3517. Uxor . . . a Maxima ib.*
- 174 Ti. Iulius Tiranes, rex Bospori ab anno aer. Bosp. 572, quo successit Sauromatae (*cf. supra sub Sauromate, S 182*), usque ad a. 575 (275/6—278/9 p. Chr.) nummi ap. *Koehne musée Kotschoubey II p. 354 seq., Oreschnikov catal. antiq. Uvarovii p. 1E7; t. Panticapaei rep., ap. Latyschev inscr. Ponti Euaxini II n. 29 (βασιλεύοντος βασιλέως Τιβαρίου Ίουλίου Τειράνου φιλοκαίσαρος και φιλοβρωμαίου εὐσεβοῦς t. Panticapaeensis; in nummis est βασιλέως Τειράνου). Uxor ut videtur: Aelia regina t. Panticapaeensis.*

— M. VLPIVS FL(AVIVS) TISAMENVS.

- 175 Tiridates (*sic Latini, item Τηριδάτης Dionis codex vetustus Vaticanus 78, 21, item exc. Urs. Vales. Val.; Τηριδάτης versio Graeca monumenti Ancyranum, item Dionis codex Venetus, Τηριδάτης Χίρη*), Parthus (Tiridates quidam *Iustin., Dio, vix igitur ex stirpe Arsacidarum*): eum pulso Phraate Parthi regem sibi constituerunt *Iustinus 42, 5, 6 (cf. Trogus prol. 42); Dio 51, 18. Circa tempus pugnae Actiacae vel paullo ante hoc factum esse ostendit Dio l. c. Ab eo cusos esse nummos regis alicuius Parthici, qui aliam ac Phraatis faciem exhibent, cusi autem sunt ann. Sel. 280 mens. Dyst. Artem. Daes. (u. c. 722 Mart.-Inn.), suspicatur Percy Gardner Parthian coinage p. 44. 45. Minime securus in regno Horat. *carm. 1, 26, 5 (qui de hoc Parthorum bello civili videtur cogitasse etiam carm. 3, 8, 19, cf. Momms. mon. Ancy. ed. 2**

- p. 135). Pulsus a Phraate in Syriam confugit; Caesar ut moraretur in Syria ei permisit *Dio l. c. (sub a. 724)*. Ex Syria ut videtur, scilicet iam regno pulsus (φορᾶς), incursionem fecit in regnum Phraatis, quam memorat *Isidorus Characenus τραβυό λλαβήχοι c. 1 (ap. Müller Geogr. Grace. min. I p. 248 cf. prol. p. LXXXII)*. Fortasse tunc temporis iterum in regnum admissus est, si vere (id quod posuit *Gutschmid Geschichte Irans p. 103 not. 2*) eius est nummus cusus mense *Daesio anni Sel. 285 (u. c. 727) ap. Percy Gardner l. c. p. 44; sed cf. Momms. mon. Ancyr. p. 136 not. 1. (Bis expulsum esse Tiridatem iam Vaillant Arsacid. imp. p. 170 seq. statuerat)*. Supplex confugit ad Augustum mon. *Ancyr. 5, 54*, in Hispania bellum gerentem, i. e. a. 728 vel 729 *Iustin. 42, 5, 6*, cum magna amicorum manu *ib.* (in his *Ariobarzanes Medus Dio 55, 10^a; sed cf. Momms. mon. Ancyr. ed. 2 p. 114*), filium Phraatis minimum secum ferens *Iustin. l. c., Dio 51, 18, 53, 33 (qui id narraverat sub a. 724, cf. supra)*, quem neglegentius custoditum rapuerat *Iustin. l. c. (factum id esse incursione ea, quam memorat Isidorus loco supra citato, coniecit Momms. mon. Ancyr. ed. 2 p. 137; de ipso filio, quem secum tulit Tiridates, cf. Momms. l. c. et supra P 297)*. A. 731 Phraates Tiridatem dedi sibi per legatos postulavit, cum ipse Tiridates in regnum restitui desideraret *Iustin. 42, 5, 7, 8; Dio 53, 33*. Utrumque negavit Augustus, sed Tiridati, quoad manere apud Romanos vellet, sumptum praebere iussit *Iustin. l. c. cf. Dio l. c. — Non ab hoc, sed ab alio quodam nobili Partho eiusdem nominis qui item ad Romanos circa haec ipsa tempora transfugit, prognatus C. Iul. Th[ir]rida[tis] f., dec(urio) ala(e) Partho(rum) III S. 8746*.
- 176 Tiridates, ex regia Parthorum stirpe *Dio 58, 26 (inde Petrus Patric. fr. 2, ap. Müller fr. hist. Gr. IV p. 184) cf. Tac. a. 6, 37*, Phraatis regis nepos *Tac. a. 6, 37 (scilicet unus ex nepotibus quos una cum filiis Phraates Romam miserat)*, Romae educatus ('altor Caesar') *Tac. l. c. A. 35* a Tiberio post mortem Phraatis iunioris (*P 297*) Parthis rex datus *Tac. a. 6, 32, Dio l. c., a Vitellio ad ripam Euphratis perductus Tac. c. 37*. Rebus primum prospere gestis, paullo post ab Artabano pulsus in Syriam remeavit *Tac. c. 41–44, Dio l. c. (Petrus Patr. l. c.)*.
- 177 Tiridates, Armeniae rex, Arsacida *Dio 63, 5*. Vologaesis, regis Parthorum, et Pacori frater *Ioseph. ant. 20, 3, 4, Tac. a. 12, 50, 13, 34, 15, 2, 14, 31, Dio 63, 5 (Vononis igitur filius, Tac. a. 12, 14)*. A Vologaese in regnum Armeniae deductus, sub finem imperii Claudiani *Tac. a. 12, 50, Ioseph. ant. l. c., saepius regno pulsus et rursus restitutus Tac. a. 12, 50, 51, 13, 6, 7*. Bellum feliciter a Corbulone contra eum super Armenia gestum (a. 58 et inseq.) *Tac. a. 13, 34, 37–41, 14, 26, Dio 62, 19 cf. Plin. h. n. 7, 129, Ampel. 39, 4*. Regno profugus degit apud Vologaesem, a quo coram proceribus diademate ornatur *Tac. a. 15, 1, 2*. Post victoriam Parthorum de Caesennio

- Paeto regnum Armeniae se a Nerone accepturum promittit *Tac. a. 15, 24 cf. 25, Dio 62, 21. 22.* Corbulonem Rhandeae convenit, diadema apud statuam Neronis deponit *Tac. a. 15, 28 seq., Dio 62, 23,* filiam obsidem dedit *Tac. a. 15, 30* ('a Corbulone victus et restitutus' *Ampel. 39, 4*). A. 66 una cum uxore et liberis magnoque comitatu *Dio 63, 1,* terrestri itinere *Plin. h. n. 30, 16 cf. Dio 63, 2. 7,* in Italiam profectus, cum Neronem Neapoli convenisset *Dio 63, 2,* deinde Romae ab eo magnifice exceptus, diadema manu eius recepit *Suet. Ner. 13, Dio 63, 4 seq. cf. Plin. h. n. 30, 16* (ubi errore *Mitridatis nomen positum pro Tiridate*), 33, 54, *Tac. a. 16, 23;* sumptus ingentes in eum facti *Suet. Ner. 30, Dio 63, 1;* 'provinciis gravis' *Plin. h. n. 30, 16.* 'Magus'; magos secum adduxerat, magicis cenis Neronem initiavit *Plin. l. c.* (sacerdotium quoddam eius memorat *Tac. a. 15, 24*). — *Ab hoc ut videtur appellati* equi Tiridatis regis Armeniorum, Romae qui visebantur regione urbis dicta via lata *Notitia urbis reg. VII (cf. Preller Reg. p. 139).* — Domum reversus Artaxata urbem restituit et Neronea appellavit *Dio 63, 7.* Contra Alanos Armeniam inrumpentes cum pugnam commisisset, paulum aberat quin vivus caperetur *Joseph. bell. 7, 7, 4.*
- 178 Tiridates, satrapa, in Armenia turbas concitavit, regem Heniochorum trucidavit, contra Verum (*Martium Verum legatum Cappadociae, supra M 261*) gladium strinxit; nihilo minus a M. Aurelio non interfectus, sed relegatus tantum in Britanniam *Dio 71, 14 (exc. Val.).*
- 179 Tiridates, a Romanis cum Antiocho quodam philosopho Cynico ad Parthos transfugit *Dio 77, 19. Esse fratrem Vologaesius, quem comitem Septimio Severo expeditione Parthica fuisse tradit Dio 75, 9, statuit Vaillant Arsacidar. imper. (1725) p. 357, fortasse recte (secuti sunt multi, in his v. Gutschmid Gesch. Irans p. 152. 154); Mommseno (Roem. Gesch. V p. 418) non diversus est ab eo qui sequitur. — Ut redderetur a Vologaesio rege Parthorum primum frustra postulavit Caracalla Dio 77, 19, deinde obtinuit ib. 77, 21.*
- 180 Tiridates: ei regnum Armeniae confirmat Macrinus, matrem, quam Caracalla per undecim menses in vinculis retinuerat, remittit *Dio 78, 27. Filius fortasse fuit regis Armeniorum, quem teste Dione 77, 12 Caracalla dolo evocaverat et vinculum retinuerat (quem Vologaesem fuisse memoratum a Dione 75, 9 putant nonnulli).* Partem Cappadociae, quam pater possederat, recuperaturum se sperat, item stipendium annuum a Romanis *Dio 78, 27.*
- 181 Tiridates, rex Armeniae, Galli et Volusiani temporibus a Persis regno eiectus (certe post eius fugam Persae Armeniam tenuerunt); liberi eius Persis accesserunt *Zonar. 12, 21. Aliter Armenii scriptores, qui narrant, interfecto per dolum Osrhoë sive Chosroë Armeniae rege, Armeniam a Persis esse possessam, Chosroë filium parvulum*

Tiridatem ad Romanos delatum ibique educatum, post multa egregia facta recuperasse regnum paternum, deinde cum omni populo ad Christi fidem conversum (Agathangelus qui dicitur, ap. Langlois collection des hist. de l'Arménie I p. 121 seq.; Moses Chorenensis II c. 73. 74. 76. 78. 79. 82, qui Tiridatem regem factum esse statuit anno Diocletiani tertio, c. 82; Tiridatem primum regem Christianum Armeniae novit etiam Sozomenus h. cccl. 2, 8). Narrationem Zonaræ et Armeniorum conciliare studet v. Gutschmid Zeitschr. d. deutschen morgenl. Gesellsch. 31, 1877 p. 48.

182 TIRO legatus (legionis, vel etiam provinciae) t. ex Dacia (vel forte ex Moesia inferiore) oriundus III S. 8048.

— Aemilius Tiro.

— APINIVS TIRO.

— CALESTRIVS TIRO.

— Iulius Tiro.

— C. IVLIVS TIRO GAETVLICVS.

— Sabinus Tiro.

— M. Tullius Tiro.

183 L. Tit. . . . (Titulenus supplet Hensen propterea quod id nomen reperitur in alio t. *Fanestri XI 6238*), [proc.] Aug. Raetiae (et Vindeliciae) (supplevit Hensen) t. *Fanestris XI 6221* = *Bull. dell' Inst. 1860 p. 198.*

184 . . . lius Titianianus (fortasse A[ti]llius Titianianus, cf. *Nicole p. 230*) ὁ κράτιστος: eius familia ab Aurelio Theocrito commendatur strategis nomi Arsinoitici, mense Iun. 158 (vel fortasse a. 212, si sub nomine τοῦ ἀγερῆτος ἀποκράτορος Ἀντωνίνου εὐσεβοῦς intellegendus est Caracalla) papyrus, quam cd. *Nicole revue archéol. 21, 1893 p. 228. Filium fuisse Attilii Titiani, sub Antonino Pio imperatore a senatu damnati (vit. Pii 7, 3), coniecit editor l. c. p. 231, vix recte.*

— Valerius Titianianus.

185 TITEDIVS LABEO (sic *Plinii optimus codex Bamberg.*, Titid- codex *Taciti*) praetor; proconsul provinciae Narbonensis *Plin. h. n. 35, 20. A. 19* uxor eius Vistilia propter impudicitiam relegata; ipsique obiectum, quod omisisset in eam agere lege Iulia de adulteriis *Tac. a. 2, 85. Picturae studebat Plin. l. c. Admodum senex defunctus paulo ante Plinii tempora ib.*

— FLAVIA TITIANA.

— MAESIA FABIA TITIANA.

— MAESIA TITIANA.

186 TITIANVS consul ord. a. 245 cum imp. Caes. M. Iulio Philippo Aug. fasti.

186^a Titianus, quem 'ut conscium tyrannidis' Hadrianus 'et argui passus est et proscribi' *vit. Hadr. 15, 6. Fortasse T. Atilius Rufus Titianus consul ord. a. 127; cf. praeterea sub Atilio Titiano.*

- 187 Titianus, inter duces belli Parthici L. Veri *Lucian. quom. hist. conscrib. 21.*
- 188 Titianus: epistula divi Pii ad eum *Modestinus libro undecimo pandectarum (Dig. 50, 4, 11). Fortasse praeses provinciae.*
- 189 Titianus: eius bona publicata, temporibus Antonini (*nescio cuius Modestinus libro singulari de manumissionibus (Dig. 40, 5, 12).*)
- 189^a Titianus, praeceptor Maximini iunioris *vit. Maximin. 27, 5. Videtur esse Iulius Titianus, cf. supra I 395.*
- T. ATILIVS RVFVS TITIANVS.
- ATILIVS TITIANVS.
- AVRELIVS TITIAN[VS].
- C. BVLTVS GEMINIVS TITIANVS.
- TL. CL(AVDIVS) FLAVIANVS TITIANVS Q. VILIVS PROCVLVS *ect.*
- C. CL(AVDIVS) TITIANVS.
- Cornelius Titianus.
- Q. FABIVS CAESILIVS TITIANVS.
- FLAVIVS TITIANVS.
- Flavius Titianus.
- T. FL(AVIVS) TITIANVS.
- T. Flavius Titianus.
- Iulius Titianus.
- Lollianus Titianus.
- C. MAESIVS AQVILLIVS FABIVS TITIANVS.
- MAESIVS FABIVS TITIANVS.
- C. MAESIVS TITIANVS.
- L. SALVIVS OTHO TITIANVS.
- SERGIVS TITIANVS.
- TARIVS TITIANVS.
- TVRR. TITIANVS.
- Q. VIL[IVS?] TITIA[NVS] QVADRA[TVS].
- TITIDIVS LABEO *v. Titedius Labeo.*
- M. Sallustius Rufus Titilianus.
- Cn. Octavius Titinius Capito.
- 190 L. Titinius Clodianus. *Tituli Quiculitanum Numidiae, VIII 8328 cf. p. 968 bipertitus, alterum fragmentum coniectura tantum ad eum relatum (1). 8329 (2). L. Titinius Clodianus t. 2, L. Titinius C.... t. 1. Procurator ludi magni, procurator quadragesimae Galliarum, [procurator].... Numid. (fortasse partes praesidis agens per Numidiam, si fides apographo cuidam parum accurate facto) t. 1 (sed in fragmento separato, ut fieri possit, haec munera ad alium quendam spectare). Proc. s....., [proc. provinciae] Bithyniae, praeses et proc. [provinciae] Alpium maritimarum, a commentariis praefectorum praetorio t. 1. Egregius vir, procurator Augustorum duorum (quorum alterius*

memoria postea damnata est, Caracallae igitur et Getae t. 2. Uxor Claudia Salvia, filii L. Titinius Maximus Clodianus, Titinia Clodia t. 2.

- 191 L. Titinius Glaucus Lucretianus (*quattuor nomina tam XI 1331 quam XV 2207*), L. f., tribu Gal. (*origine scilicet Lanensis*); sevir equitum Romanorum, curio, praefectus fabrum consulis; tribunus militum legionis XXII Primigeniae, praefectus pro legato insularum Balarum (a. 65), tribunus militum legionis VI Victricis; Lunae flamen Romae et Augusti, duovir quarto, patronus coloniae t. *Lanensis duplex XI 1331. Eius nomen in tegulis duabus, quarum altera certe rep. ad mare inferum, Larii, XV 2207.*
- 192 L. Titinius Maximus Clodianus, L. Titinii Clodiani (n. 190) filius VIII 8329.
- 193 Titinia Clodia, L. Titinii Clodiani (n. 190) filia VIII 8329.
- 194 Titinia Mansueta, stolata femina, uxor Ulpii Valerii Aureliani viri egregii, centenarii t. *Tomitanus III 6155.*
- 195 Titius, poeta, amicus Horatii, Tiberium comitatus in Asiam (a. 734) *Horat. epist. 1, 3, 9 seq.* (Male confusus cum Septimio amico Horatii, cf. *supra sub Septimio, S 306; praeterea cf. supra sub Rufo, R 130. Fortasse non diversus Titius, amicus Tibulli Tibull. 1, 4, 73 (cf. Huebner Herm. 14 p. 309).*
- 196 M. TITIVS. *Tituli: Mytilenensis III S. 7160 (1); Auximas IX 5853 (2); Eleusinius Έργα. ἀρχαιολ. 1895 p. 113 n. 29 (3).* — M. Titius t. 1, 2, *fasti Amiternini et Venusini, Dio 48, 30, 49, 18, 50, 13, [Μάρ]κος Τίτιος t. 3, praeterea Titius (Τίτιος codices Ioseph. ant. 16, 8, 6 non omnes). Cognomen Balbini ei fuisse, scilicet hunc esse Balbinum consulem memoratum ab Appiano b. c. 4, 50 (cf. supra sub L. Saenio, S 40 fin.) comiecit Kloevkorn de proscriptionib. a. 43 factis (diss. Regim. 1891) p. 97, dubito num recte.*

L. f. t. 1, 2, 3, *fasti Amit.* Avunculus eius (L. Munatius) Plancus (natus igitur Munatia) *Vell. 2, 83.* Cum pater, qui e proscriptis erat, apud Sex. Pompeium degeret, ipse proprio Marte, coacta classe dominationem sibi quaerebat, sed a Mena Sex. Pompeii liberto circa Narbonem captus est; Pompeius autem eum servavit, a. 714 *Dio 48, 30, App. b. c. 5, 142.* A Pompeio transit ad M. Antonium *Dio 49, 18. (Incertum utrum hic an pater Titius, pace Miseni facta reipublicae restitutus Vell. 2, 77).* Quaestor M. Antonii bello Parthico (a. 718) *Plut. ant. 42.* Reversus e bello Parthico ab Antonio mittitur contra Sex. Pompeium in Asiam *Appian. b. c. 5, 134, 136, 139 seq., Dio 49, 18 (Zonar. 10, 25);* cum in potestatem eius venisset Pompeius, eum interfecit anno 719 *Dio 49, 18 cf. 48, 30, Appian. b. c. 5, 144, Vell. 2, 79 (cf. Strab. 3 p. 141, ubi nomen Titii non ponitur);* qua re summum odium contraxit *Vell. l. c.* Proconsul t. 1 (*potest fieri ut*

Asiam provinciam rcezerit, successor C. Furnii, cf. Waddington fastes n. 48). Praefectus classis t. 1. Consul designatus t. 1 (fortasse consul designatus iam inde ab a. 715, cf. Dio 48, 35). Circa haec tempora status honoratus Mytilenis t. 1, et Eleusine t. 3. Anno 722 (de anno constat ex Dione) Antonium relinquit, transit ad Caesarem Vell. 2, 83, Plut. Ant. 58 (ubi minus accurate dicitur ὑπαρχός) Dio 50, 3. Consul suff. a. 723 fasti Venusini et Amiternini, ex kal. Maiis ad kal. Oct. fasti Venusini cf. hemerolog. Amiternin. d. 2 Sept.; c[os.] t. 2. Apud Actium paullo ante ultimum certamen contra Antonii equitatum feliciter pugnat Dio 50, 13 (Zonar. 10, 29). Romae ludos edit in theatro Pompeii Vell. 2, 79. Pontifex t. 2. — Legatus Caesaris Syriae Strabo 16, 1, 28 p. 748, Ioseph. ant. 16, 8, 6, quattuor Phraatis regis liberos obsides accepit Strabo l. c.; inimicus Archelai Cappadocum regis, sed ab Herode ei reconciliatur Ioseph. l. c. (ex his legatum eum fuisse circa a. 746 collegit Mommsen mon. Ancyr. ed. 2 p. 141).

— L. EPIDIVS TITIVS AQVILINVS.

- 197 Titius Aristo. Plerumque Aristo; Titi Aristonis codices Plinii ep. 1, 22, 1, Titio Aristoni Plinii codex Riccardianus in indice ad ep. 5, 3, Titioni alius codex ib. in praescriptione (Aristonio pro Aristoni Plin. ep. 8, 14 qui solus extat codex paullo antiquior). — Salvius Aristo Dig. 37, 5, 6, aut alius est (Momms. Zeitschr. f. Rechtsgesch. 7, 1868 p. 474 not. 1) aut Salvii nomen delendum (Momms. ib. 9, 1870 p. 87 not. 13).

In senatu eum non fuisse ex Plin. ep. 8, 14 videtur mihi colligi posse. — Peritissimus privati iuris et publici Plin. ep. 1, 22, 2, 8, 14, 1. 11. Audivit Cassium (C. Cassium Longinum, qui vixit usque ad tempora Vespasiani) Dig. 4, 8, 40. In consilio Traiani una cum Neratio Prisco Dig. 37, 12, 5. Epistula Neratii ad eum Dig. 19, 2, 19, 2; ipsius ad Neratium ib. 20, 3, 3. 40, 4, 46. Respondit Celso Dig. 2, 14, 7, 2. Saepe memoratur a iuris auctoribus fr. Vat. 83. 88. 199; Dig. passim. De scriptis eius exposuit Mommsen Zeitschrift f. Rechtsgeschichte 7, 1868 p. 474 seq. Reliquias composuit Lenel Paling. 1, 60 seq. 'Liber Aristonis iuris consulti, haud quaquam indocti viri' Gell. 11, 18, 16. 'Aristo in decretis Frontianis' Dig. 29, 2, 99 (cf. Momms. l. c. p. 475 not. 5). — Amicus Plinii ep. 1, 22, 8, qui ad eum dedit ep. 5, 3, 8, 14. Portinax valetudo eius, qua adductus de vita sponte finienda cogitavit Plin. ep. 1, 22, 1. 8 (epistula scripta circa a. 97). Sed supervixit Afranio Dextro consuli (id est post annum 105) Plin. ep. 8, 14, 12. Uxor et filia memorantur ib. 1, 22, 9.

- 198 TITIVS HOMVLLVS (plerumque Homullus; gentilicium in duobus tantum codicibus antiquioribus Plin. ep. 4, 9, 15, fortasse insititium est), defendit Iulium Bassum et Varenum Rufum ex Bithynia accusatos Plin. ep. 4, 9, 15. 5, 20, 6. In senatu sententiam dicit ib. 6, 19, 3.

— CN. DOMITIVS AFER TITIVS MARCELLVS CVRVIVS LVCANVS.

- 199 Titius Maximus, qui Carpathium quendam stulte aliquid interrogavit *Quintilian. 6, 3, 71.*
- 200 Titius Proculus, eques Romanus, a Silio custos Messalinae datus, a. 48 occisus *Tac. a. 11, 35.* — *Alius eiusdem nominis, sed non huc pertinens, III 3968^a.*
- M. MARIUS TITIVS RVFINVS.
- 201 TITIVS RVFVS (senator ut videtur), a. 39 accusatus quod dixisset, senatum alia sentire alia dicere, se ipse interemit *Dio 59, 18.*
- 202 Titius Sabinus (*cognomen solum ponit Dio*), illustris eques Romanus *Tac. a. 4, 68* (ἀνὴρ τῶν πρώτων ἐν Πάμῃ *Dio 58, 1, minus accurate*) amicus Germanici *Tac. a. 4, 18, 68*, nec post mortem eius 'omiserat coniugem liberosque percolere' c. 68 cf. *Plin. h. 8, 145*, invisus Seiano, quia a. 24 de opprimendo eo cogitaverat *Tac. a. 4, 18, 19.* A Latinio Latiare inlectus, ut convicia in Tiberium iaceret, kal. Ian. a. 28 epistula Tiberii incusatus statimque in carcerem tractus et interfectus est *Tac. a. 4, 68-70* cf. *6, 4, Dio 58, 1 (Zonar. 11, 2).* In servitia quoque eius animadversum *Plin. h. n. 8, 145.*
- 203 C. Titius Similis, C. f., tribu Cl., Agrippinensis; centurio legionis X . . . , centurio frumentariorum, princeps peregrinorum, primipilus legionis III Augustae Piaevindicis (*non ante Septimum Severum, ut indicant haec legionis cognomenta*), praepositus vexillationum expeditionis per Asiam Lyciam Pamphyliam Phrygiam; procurator provinciae Mysiae inferioris, 'eiusdem provinciae ius gladii' (*sic traditur*); procurator provinciae Lusitaniae et Vettoniae et curator reipublicae Emeritanorum t. *Emeritanus II 484 semel descriptus.*
- 204 T. TITIVS TAPPO T. Titii Poppaleni et Gessiae filius, tribu Ser.; vigintisexvir t. *Nomentanus XIV 3945. Aetatis circiter Augusti, cf. XIV l. c.*
- 205 Titia Quartilla, domina praedii suburbana ut videtur a. 123 *tegulae XV 1477. 1478.*
- 206 Titia Rufa, soror T. Titii Tapponis *XIV 3945.*
- 207 Titia Statilia Valeria Agrippiana Fadilla, M. Valerii Rulliani Agrippae procuratoris filia t. *Bithynicus, Lebas 3, 1179 et denuo Mitth. des arch. Inst. zu Athen 1887 p. 179, 9.*
- 208 M. TITIVS FRUGI (M. Tittius potius quam Tillius Frugi act. *Arv.*, Τίτος Φρύγιος *Ioseph.*) legatus legionis decimae quintae (Apollinaris); a. 70 interest consilio ducum convocato a Tito Hierosolyma obsidente *Ioseph. bell. 6, 4, 3.* (Fortasse ad hunc spectabat t. mutilus *Carthaginiensis syllogae meae 988 = VIII S. 12536, quem tamen ad Sex. Vettulenum Cerealem, legatum legionis quintae, referre mavult Schmidt, cf. infra sub Sex. Vettuleno*). Consul suff. mense Dec. a. 80 cum T. Vinicio Iuliano act. *Arv.*
- 209 TITVCIVS ROBURRVS (an Reburrus?) praefectus urbi a. 283 *laterculus praefect. urb., ap. Chronographum a. 354 (Momms. chron. min. I p. 66).*

- 210 L. Titurius Sabinus, Vib(i) f., Arn. VI 27539; L. Titurius Sabinus VI 27988; T. Titurius Sabinus VI 27540. *Videntur fuisse homines de plebe; sed memorari propter Titurios Sabinos nobiles temporum liberae rei publicae (nummi ap. Eckhel 5, 325, Momms. Röm. Münzr. p. 584 n. 214; Caes. b. Gall. 2, 5, 3, 17 cet.) — In tegulis Histricis V 8110, 96 dicitur lectum esse P. Ituri (non Tituri) Sabi.*
- 211 TITVS temporibus Maximini imperator factus a sagittariis Osdroenis, et paulo post occisus vit. *Maximin. 11 cf. trig. tyr. 32. Cf. supra sub Quarto.*
- Valerius Titus.
- C. LIEVRIVS TRANQVILLIVS TOCIVS SO[AE]MVS.
- 212 Togodumnus (Τογόδομνος), Cunobellini filius, Britannus, ab A. Plautio victus a. 43; mox periit Dio 60, 19, 21.
- 213 TOGONIVS GALLVS senator, a. 32 censuit ut senatores ferro accincti principem protegerent quotiens curiam intraret Tac. a. 6, 2.
- P. TETTIVS RVFVS TONTIANVS.
- 214 Toranius, amicus Martialis *Martial. 5, 78, 2. 9 praef.*
- 215 Toranius Flaccus (Toranius *Plin.*, Thoranius *Suet.*, Toronius Flaccus *Macrob.*), mango, Antonii et Augusti temporibus *Plin. h. n. 7, 56 (inde Solin. 1, 84), Suet. Aug. 69, Macrob. sat. 2, 4, 28.*
- 216 C. TORANIVS (Θοράνιος traditur; sed C. Toranius, non Thoran appellabatur teste titulo optimae aetatis *CIL. I² p. 199 n. XXIX, tutor Augusti, a quo fortasse huius pater fuerat manumissus*), tribunus plebis anno 729, patrem libertinum in theatrum induxit et in subsellio tribunicio collocavit Dio 53, 27.
- 217 Q. Torius Culleo, Q. f., procurator Aug. provinciae Baeticae t. *Castulensis II 3270 semel descriptus.*
- 218 TORQVATA Q. Volusii (Q. Volusii Saturnini consulis a. 56) uxor: eius ancillae VI 7297 (t. rep. ut videtur in monumento familiae Volusiorum). *Huius ut videtur (vel patris eius ceteroquin ignoti, vel matris) aliquando servi: Spendo Torquatian(us) VI 7303, Spurinnia Nice Torquatiانا VI 7290 = 27557 (tituli in eodem monumento reperti, ille positus a. p. Chr. 58). Mater videtur Volusiae Torquatae, cf. infra sub hac.*
- GAVIDIA TORQVATA.
- IVNIA TORQVATA.
- LICINIA CORNELIA VOLVVSIA TORQVATA.
- METILIA TORQVATA.
- [P]OBLICIA BASSILLA TORQVATA.
- VOLVVSIA TORQVATA.
- 219 *TORQVATVS (solas Tor... litteras certas esse ait *Hübner, ne has quidem pro certis habet Bruce*), consul (suff. a. inc.) cum [Pr]aesente VII 422 = *Bruce lapid. septentr. p. 376 n. 728 (t. rep. in Britannia non longe a vallo Hadriani).*

- C. BELLICVS CALPVRNIVS [T]ORQVATVS.
- C. BELLICIVS TORQVATVS.
- C. BELLICIVS (*sive* BELLICVS) TORQVATVS TEBANIANVS.
- D. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.
- L. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.
- M. IVNIVS SILANVS TORQVATVS.
- LVCCEIVS TORQVATVS.
- Manlius Torquatus.
- M. METILIVS AQVILLIVS REGVLVS NEPOS VOLVSIVS TORQVATVS FRONTO.
- (C. ? NONIVS) ASPRENAS CALPVRNIVS TORQVATVS.
- (NONIVS) TORQVATVS ASPRENAS.
- L. NONIVS TORQVATVS ASPRENAS.
- TORQVATVS NOVELLIVS ATTICVS.
- SEXTIVS TORQVATVS.
- VOLVSIVS TORQVATVS.
- C. OCTAVIVS TIDIVS TOSSIANVS L. IAVOLENVS PRISCVS.
- 220 TOXOTIVS senator, maritus Iunia Fadiillae, proneptis Antonini, 'eiusdem familiae senator', periit post praeturam; eius poemata extabant *vit. Maximin. 27, 6. Narratio suspecta, cf. quae exposui Herm. vol. 24 p. 351.*
- 221 . . . . TRACHALVS, (tribu) [An]i. (?), [quaestor], tribunus plebis, praetor, consul, septemvir epulonum; proconsul provinciae Africae; patronus (Mediolanensium?) *t. Mediolani rep. V 5812. Fortasse idem P. Galerius Trachalus consul ord. a. 68.*
- 222 Trachali, Ariminenses; eorum mater Septicia in contumeliam eorum secundas nuptias contraxit, temporibus Augusti *Val. Max. 7, 7, 4 (cf. supra sub Septicio)*. Ariminenses cognomento Trachalos memorat *Festus (Paul. p. 367)*.
  - P. GALERIVS TRACHALVS.
  - IMP. CAES. C. MESSIVS QVINTVS TRAIANVS DECIVS AVG.
  - M. VLPIVS TRAIANVS.
  - M. VLPIVS TRAIANVS = IMP. CAESAR NERVA TRAIANVS AVG.
  - FVRIA SABINIA TRANQVILLINA AVG.
  - C. LIEVRIVS TRANQVILLIVS TOCIVS SO[AE]MVS.
  - Q. GAVIVS FVLVIVS TRANQVILLVS.
  - C. Suetonius Tranquillus.
- 223 Sex. Traulus Montanus (Sex. Traulus *Senec.*, Traulus Montanus *Tac.*), eques Romanus, 'modesta iuventa, sed corpore insigni': eum Messallina ultro accivit et post unam noctem dimisit; ob eam causam occisus a. 48 *Tac. a. 11, 36*; occisus a Claudio iussu Narcissi *Senec. apoc. 13.*
- 224 Trausius (*Trausii complures reperiuntur VI 27568 seq.*; Travins *Porph.*), ex divite ut videtur egens ('pauper sed luxuriosus' *Porph.*), *Horat. sat. 2, 2, 99 cum Porphyrione.*

- 225 TREBATIVS CLARVS clarissimus vir, defunctus aliquanto ante annum 183 VI 8420.
- 226 TREBATIVS MARINVS: rescriptum ad eum de alendis liberis *Ulpianus libro secundo de officio consulis* (*Dig.* 25, 3, 5, 11). *Videtur fuisse magistratus, fortasse consul.*
- 227 M. TREBATIVS PRISCVS, consul suff. mense Iun. a. 108 cum P. Aelio Hadriano *fasti feriarum Latinarum* (*CIL.* I ed. 2 p. 59); cf. VI 10229 v. 124.
- 228 C. Trebatius Testa. (C. Trebatius vel Trebatius *passim*, Testa *Cic. ad fam.* 7, 13, 1. 7, 21. 7, 22. *Vix idem, quod coniecerunt nonnulli, Thalna Cic. ad Att.* 16, 6, 1).
- Eques Romanus *Porphyrio ad Hor. sat.* 2, 1, 1. Veliae in Lucaua possessiones habebat paternas *Cic. ad fam.* 7, 20, 1 cf. *top.* 1, 5 (Velia urbs eius amantissima *Cic. ad fam.* 7, 19, 20); *fortasse inde oriundus.* A. 700 ad Caesarem in Galliam se contulit, lucri causa *Cic. ad fam.* 7, 17, 1, proficiens a Cicerone commendatur Caesari *Cic. ad fam.* 7, 5, item Q. fratri *ad Q. fr.* 2, 12 [13], 3. 'Tribunatus commoda' a Caesare ei oblata (*primum*) contempsit *ad fam.* 7, 8, 1. Mansit in Gallia etiam a. 701 *ib.* 7, 11, 1. Epistulae in Galliam ad eum a Cicerone missae *ib.* 7, 6-18. Ineunte anno 705 internuntius inter Caesarem et Ciceronem *Cic. ad Att.* 7, 17, 3. 9, 12, 1. 9, 15, 6. 9, 17, 1. A. 710 Caesarem sedentem pro aede Veneris Genetricis admonuisse dicebatur, ut senatui assurgeret *Suet. Caes.* 78. Post mortem Caesaris apud Ciceronem in Tusculano *Cic. ad fam.* 11, 27, 1, *top.* 1, 1. Circa hoc tempus topica ei conscripsit Cicero *ad fam.* 7, 19, 1, *top.* l. c. Epistulae Ciceronis ad eum datae a. 710 *ad fam.* 7, 19 seq. — Ad eum dedit Horatius *sat.* 2, 1. — Iuris peritus *Cic. ad fam.* 7, 5, 3; 6, 2; 10, 1; 11, 2; 12, 2; 19 *cel.*, *Horat. sat.* 2, 1, 80 seq. Discipulus Cornelii Maximi *Dig.* 1, 2, 2, 45 cf. *Cic. ad fam.* 7, 8, 2. 7, 17, 3. Eius discipulus Antistius Labeo *Dig.* 1, 2, 2, 47. Consilio eius usi sunt Caesar *Cic. ad fam.* 7, 11, 2; 13, 1, et Augustus *Iust. inst.* 2, 25 pr. Quid de divortio inter Terentiam et Maecenatem responderit Labeo apud *Iavolenum* (*Dig.* 24, 1, 64). 'Aliquot libros de iure civili composuit et de religionibus novem' *Porphy.* *ad Hor. sat.* 2, 1, 1. Libros de religionibus citant *Gellius Macrobii alii* (librum decimum *Macrob. sat.* 3, 3, 5). Trebatii complures libri extant, 'sed minus frequentatur' *Pomponius Dig.* 1, 2, 2, 45. *Fragmenta librorum de religionibus composuit Huschke iurisprud. anteiust.* p. 100 seq., quae ad ius civile pertinent *Lenel Paling. iur. civ. II* p. 343 seq. — Etiam inter poetas locum obtinuit(?) *Porphyronis ad Hor. sat.* 2, 1, 1 *codices deteriores* (inter poetas *deest in optimo codice, videturque insititium*).
- 229 Tr[e]batia Marcellina fistula plumbea urbana, ap. *Lancianium syll.* aq. n. 486. *Nomen videtur indicare feminam nobilem.*

- 230 T. TREBELLENVS RVFVS (*sic tituli Concordienses*, Trebellenus Rufus *Tac. a. 2, 67*, Trebellienus Rufus *ib. 3, 38. 6, 39*), L. f., tribu Claudia (*origine ut videtur Concordiensis*); quaestor, tribunus plebis, legatus imperatoris Caesaris Augusti (*hoc unum in altero t. ante tribunatum plebis, in altero post tribunatum collocatur*) tituli Concordienses V 1878; *Notizie degli scavi 1886 p. 108* (= *syll. meae n. 931. 931^a*). Praetor *Tac. a. 2, 67*. A. 18 tutor datus liberis Cotyis regis Thraciae, atque etiam a. 23 regnum eis administrabat *ib. 3, 38*. A. 35 maiestatis accusatus sua manu cecidit *ib.*; 6, 39.
- 231 TREBELLIANVS (*sic Eutrop. et trig. tyr. bis*, Tribellianus *trig. tyr. uno loco*) imperator appellatur temporibus Gallieni *trig. tyr. 26 cf. Eutrop. 9, 8*, in Isauria; per Gallieni ducem Camsisoleum victus et occisus *trig. tyr. l. c.*
- 232 .. [Tr]ebell[ius] . . . ., [proc.] Aug. (Alpium Graiarum) XII 114 (*supplevit Allmer*).
- 233 L. TREBELLIVS aedilis curulis cum (A. Terentio) Varrone Murena VI 132A (*paullo ante annum 729, cf. supra sub A. Terentio Varrone Murena; nisi forte intelleguntur Varro Murena pater, et L. Trebellius quem aedilem memorat Cic. Phil. 6, 4, 11*).
- 234 M. TREBELLIVS legatus (*legionis sine dubio*), a. 36 missus a L. Vitellio praeside Syriae cum quattuor milibus legionariorum et delectis auxiliis, gentem Clitarum ad deditionem coegit *Tac. a. 6, 41*. Fortasse (*ut coniecit Nipperdey*) pater M. Trebellii Maximi (*infra n. 239*).
- 235 M. Trebellius, amicus Columellae, ab eo requisivit, ut praeter praecpta rei rusticae etiam commetiendorum agrorum rationem traderet *Colum. 5, 1, 2*.
- 236 P. TREBELL[IVS] praetor urbanus a. p. Chr. 30 *fasti frat. Arv. (CIL. I ed. 2 p. 71)*.
- 237 Q. TREB[ELL]IVS CATVLVS (Treb[ell]ius *potius quam* Treb[at]ius *suppleverunt editores propter spatium*), (tribu) [T]er., quaestor provinciae Narbonensis, tribunus plebis, legatus divi Claudii legionis XVI (*religua perierunt*) t. urbanus VI 31771 = *Bull. comunale 1880 p. 172 cf. tab. XII. XIII fig. 1*.
- 238 Trebellius Marinus, procurator (aquarum, *cf. Hirschfeld Verw. 1 p. 168*) sub Hadriano *fistula aquaria Romae rep., ap. Lancianium syll. aq. n. 23*.
- 239 M. TREBELLIVS MAXIMVS. *Plerumque* Trebellius Maximus; M. Trebellius *auphora picta Pompeiana quam edidit Sogliano di due epigrafi anforarie pompejane (Rendiconti dell' Accad. di Archcol. di Napoli 1891 p. 52)*. *In tabula cerata Pompeiana, ap. de Petram n. 22, lectum erat L. Annaeo L. Pollione cos., unde Trebellio praenomen Lucii et alterum cognomen Pollionis addiderant, sed L. Pollionis nomen male lectum esse retulerunt qui nuper tabulam viderunt, cf. de Petra ap. Sogliano l. c., item infra in Add. sub Palfurio*.

- Homo novus (vcl certe non priscae nobilitatis) *Tac. a. 14, 46*. Anno 41 Cn. Sentio Saturnino consuli in senatu verba facienti anulum detraxit *Joseph. ant. 19, 2, 3*. Consul (suff.) cum L. Annaco Seneca amphora picta Pompeiana, de qua cf. *supra, Gaius 2, 253, Dig. 36, 1, 1, Justin. inst. 2, 23, 4*, mense Aug. *Dig. l. c.*, temporibus Neronianis *Dig. l. c., Iust. l. c. Consulem fuisse a. 56 statuit de Petra tav. cerat. p. 21, cf. Mommsen Herm. vol. 12 p. 128, propterea quod anni 57, 58, 59, 60 alios suffectos habuere mense Augusto, anno autem 61 Trebellius Maximus iam videtur fuisse consularis; possis cogitare etiam de anno 55. (Ab eo appellatum senatus consultum Trebellianum *Dig. 36, 1 crt.*). A. 61 census per Gallias egit una cum Q. Volusio (Saturnino) (*consule a. 56*) et Sextio Africano (*consule a. 59*) *Tac. a. 14, 46*. Legatus pro pr. Britanniae, successor (P.) Petronii Turpilianii *Tac. Agr. 16 (anno ut videtur 63, cf. supra sub P. Petronio Turpiliano)*. Segniter provinciam administrat *ib.* Exercitui per avaritiam ac sordes contemptus invisusque *Tac. h. 1, 60*. Discordia inter cum et Roscium Caelium legatum vicesimae legionis; anno 69 usque ad seditionem ventum *Tac. l. c., cf. Agr. 16*. Coactus provinciam relinquere, ad Vitellium se contulit *Tac. l. c.* In eius locum a Vitellio Vettius Bolanus missus in Britanniam *Tac. l. c., Agr. 16*. Frater Arvalis; a. 72 magister collegii *act. Arr.**
- Q. Plotius Maximus Trebellius Pelidianus.
- M. STLACCIUS ALBINVS TREBELLIVS SALLVSTIVS RVFVS.
- M. VALERIVS TREBICIVS DECIANVS.
- 240 Trebicia Tertulla: eius figlinae *XV 524, cf. 525 (tegulae urbanae, quas temporibus Hadriani tribuit Dressel)*. Fortasse femina nobilis.
- 241 L. TREBIVS GERMANVS (*sic VI 10241, Trebius Germanus Maecianus*) consul suff. cum C. Calpurnio Flacco (*supra C 214*) mense Dec. (a. inc.) *VI 10241 (non ante tempora Flaviorum, ut ex nomine T. Flavii Artemidori apparet)*. Legatus (provinciae alicuius) *Maecianus de iudiciis publicis (Dig. 29, 5, 14)*. Temporibus Hadriani attribuit *Borghesius opp. 3 p. 386, probabiliter*. — *Diversus, neque huc pertinet, Trebius Germanus tribunus equitum singularium a. 197 VI 224.*
- 242 TREBIVS MAXIMVS (*nomen duobus locis plene lectum est*), legatus pro pr. Lyciae et Pamphyliae, sub Hadriano (non post annum 127/8) *inscriptiones mausolei Opramoac Rhodiapolitani Reisen in Lykien p. 83, 84, 85, 103, 104 II^s, III^s, III^s cf. Loewy ib. p. 126, 133.*
- 243 Trebius Niger, auctor Plinio de aquatiliu natura similibusque *Plin. h. n. 9, 80, 89 seq., 10, 40, 32, 15 cf. 1, 8, 9, 32*. Comes L. Luculli proconsulis Baeticae *Plin. 9, 89. Hic plerumque creditur L. Licinius Lucullus consul a. u. c. 603, qui in ipso consulatu Hispaniam obtinuit (Liv. 48, App. Hisp. 49 seq., cf. Dio fr. 76 Dindorf), recte ut puto (quamquam Plinius Baeticae vocabulo ita minus accurate usus est); Borghesius tamen in epistula quam memorat Henzen ad CIL. VI 1442,*

- coniecit Trebium Nigrum comitem fuisse L. Licini alicuius qui proconsul Hispaniae ulterioris videtur fuisse sub Augusto vel potius sub Tiberio (cf. supra L 115).
- 244 C. TREBIVS SERGIANVS consul ordinarius a. 132 cum C. Serio Augurino fasti (tria nomina VI 10299. X 6485. Dessau inser. sel. 2181). Trebio Sergio rescripsit Hadrianus Ulpian. libro quarto decimo ad edictum (Dig. 5, 3, 5, 1).
- Trebonianus Plut. Galb. 15. V. sub Trebonio Garutiano.
- IMP. CAES. C. VIBIVS TREBONIANVS GALLVS AVG.
- APPIVS ANNVS TREBONIVS GALLVS.
- 245 Trebonius Garutianus, procurator (sic Tac., Τρεβωνιανός traditur ap. Plut.), iussu Galbae Clodium Macrum in Africa interfecit Tac. h. 1, 7, Plut. Galb. 15. Videtur res familiares principis in Africa tractasse, non rexisse provinciam Mauritaniam Caesariensem (quod coniecerat Mommsen CIL. VIII p. XX), cum hanc per haec tempora rexerit Luceius Albinus; ac viz cogitandum de procuratore Mauritaniae Tingitanae (cum Pallu de Lessert bull. des antiquités africaines 1885 p. 158).
- 246 L. Trebonius Oricula (= Auricula), Philis fuit a. 752 una cum C. Numonio Vala III 74.
- [TRE]BON[IVS PRO]CVLVS METTIVS MODESTVS v. Mettius Modestus.
- 247 Trebonius Rufinus, duovir Viennae, gymnicum agonem, qui ex cuiusdam testamento ibi celebrabatur, sustulerat; qua re accusatus apud Traianum Plin. ep. 4, 22.
- 248 CN. TREMELIVS (Cn. Trem . . . . act. Arv., Cn. Tremelius videtur intellegendum esse in t. Pompeiano). Fortasse oriundus a Cn. Tremelio Scrofa amico Varronis (de re r. 1, 2, 9 cet.) et Ciceronis (ad Att. 5, 4, 2 cet.). Consul suff. a. 21 mense Mai. Iul. cum Mam. Aemilio Scauro act. Arv. (VI 2023^b v. 16-18, quod actorum fragmentum, anno 21 coniectura attributum a Borghesio ann. inst. 1855 p. 8, revera huius esse anni demonstrat fragmentum nuper repertum Eph. ep. 8 p. 318); t. Pompeianus graphio exaratus IV 1553.
- 249 Triarius, rhetor, irrisus ab Asinio Pollione Seneca contr. 2, 3, 19. Passim citatur a Seneca, cf. ind. Kiesslingi p. 554.
- 250 Triarius (sic antiquissimus codex, Traianus recentiores), cum Plinio egit, ut causam aliquam ad se pertinentem susciperet Plin. ep. 6, 23.
- POMPONIVS [E]RVCIIVS TRIARIVS.
- 251 TRIARIVS MA[TERNVS] (Ma[gnus] supplevit Huebner), clarissimus vir, legatus iuridicus (Asturiae et Callaeciae) t. Bracaraugustanus II 2415. Procula uxor ib.
- 252 TRIARIVS MATERNVS LASCIVVS senator nobilis, anno 193 d. 3 Ian., cum milites imperatorem eum contra Pertinacem facere vellent, aegre se iis subtraxit vit. Pert. 6, 4.

- 253 A. TRIARIUS RVFINVS (A. Tr.... VI 864, Triarius .... VI 1984, .. [T]riarius .... VI 31128, *praeterca* Rufinus) consul ord. a. 210 cum M. Acilio Faustino *fasti*.
- 254 TRIARIA, L. Vitellii uxor *Tac. hist. 2, 63. 64. 3, 77*. Licentia eius *ib.*
 — POMPONIA TRIARIA.
 — Sulpicia Triaria.
 — AELIVS DECIVS TRICCIANVS.
- 255 Tricho (*nomen vix sanum*), eques Romanus, cum filium suum flagellis occidisset, populi saevientis manibus Augusti auctoritate ereptus *Seneca de clem. 1, 15, 1*.
 — L. (C.?) FVLGINIVS TRIO.
 — C. LICINIVS TRIO PAVLINVS.
 — Sulpicius Trio.
- 256 *Tristionias, Assarionem occidit Claudius *Seneca apoc. 11* (*vocabula sine dubio corrupta*; tris homines assarios coniecit *Buecheler cf. Mommsen eph. ep. 1 p. 147 not. 2 et p. 227, ut intellegantur qui praecedunt Crassus, Magnus, Scribonia*).
- 257 M. Tritius Florens, pater M. Marii Florentini, avus senatoris t. *Imgdunensis, ap. Boissieu inser. de Lyon p. 492 = CIL. XIII 1683*.
- 258 Triumphus, gladiator temporibus Tiberii *Seneca dial. 1, 4, 4*. Alius eiusdem nominis *Martial. spect. 20, cf. Friedländer ad l. c.*
 — Pompeius Trogus.
 — (C. QVINCTIVS) TROGVS.
 — Saufeius Trogus.
- 259 TROPALOPHORVS, ex provincia Pannonia, in amplissimum ordinem adsumptus, una ut videtur cum fratre (*cuius nomen perit*), qui postea legatus Thraciae factus esse videtur t. *Perinthius III 731 = III S. 7395 quem servavit Cyriacus. Fortasse idem Τροπαιοφόρος, quem una cum Alciphronē nescio quo memorat Marc. Aurel. 10, 31*.
- 260 Trophimus (*plene P. Aelius Trophimus, ut intellegitur ex nomine liberti*), procurator provinciae Cretae sub Hadriano t. *Ostiensis XIV 51*.
- 261 Trosius Aper, grammaticus, quo usus est M. Aurelius adulescens *vit. Marci 2, 3*.
- 262 Troxoboris (*sic priore loco traditur*) vel Troxoborus (*sic altero*), dux rebellionis Clitarum in Cilicia Trachca, a. 52 a rege Antiocho oppressus *Tac. a. 12, 55*.
- 263 Truttedius Clemens, tribunus cohortis secundae vigilum VI 2968. Procurator Asturiae et Callaeciae II 2643. Uxor Marrinia Procula *ib.*
 — Antonia Tryphaena.
- 264 Trypho, medicus, praceptor Scribonii Largi *Scrib. Larg. c. 175. Fortasse hic Trypho ὁ ἀρχαῖος, cuius medicamenta refert Galenus XIII 745 ed. Kuehn; Trypho Gortyniata, cuius medicamenta id. XIII p. 246. 253. De athletarum arte scripsit Galen. V p. 898. Certe*
 Προσπογραφία Imp. Rom. III.

- diversus a praeceptore Scribonii Largi Trypho medicus, quem memorat Plutarchus quaest. conv. 3, 1. 3, 2. 5, 8. 9, 14 (p. 646^A. 648^B. 683^C. 744^F).*
- 265 Trypho, bibliopola *Quintil. inst. praef.*; *Martial. 4, 72, 2. 13, 3, 4.*
 — Iulius Trypho.
 — Claudius Tryphoninus.
 — Q. AELIVS TVBERO.
 — L. SEIVS TVBERO.
 — PLOTIVS TVCCA.
 — Sempronius Tuca.
- 266 TVCCIVS CERIALIS (*sic unus certe ex antiquioribus codicibus, Tuctius Cerealis, Ductius Cerialis alii*), consularis (*consul suff. temporibus ut videtur Flariorum*), sententiam fert in senatu a. 99 *Plin. ep. 2, 11, 9.*
- 267 L. Tuccius Secundus, L. f., tribu Pom.; comes M. Valerii Itali legati Augusti (prov. Galatiae?) t. *Ancyranus III 253 cf. III S. p. 1234.*
 — C. ASINIVS TVCVRIANVS.
- 268 L. TVLCIDIIVS(?) PERENNIS (*sic alter ex descriptoribus, Cestius Acidius Perennis alter*), legatus Aug. pro pr. provinciae Lusitaniae t. *prope Olisiponem rep. II 258 p. 693. Fortasse alter ex filiis (Tigidii?) Perennis praefecti praet. Commodi, cf. supra sub Tigidio Perenne.*
- 269 Tullianus: rescriptum imperatoris Antonini ad eum citat *Ulpianus libro septimo decimo ad edictum (Dig. 8, 4, 2).*
- 270 Tullius Balbus: rescriptum divi Pii ad eum citat *Marcianus libro quarto regularum (Dig. 22, 1, 32).*
- 270^a Tullius Bassus, medicus *Caelius Aurel. acut. III 16. Iulius potius quam Tullius; cf. Wellmann Herm. 24, 546.*
- 271 C. TVLLIVS CAPITO POMPONIANVVS PLOTIVS FIRMVVS consul suff. mense Sept. a. 84 cum C. Cornelio Gallicano *dipl. mil. (III S. p. 1963).*
- 272 M. TVLLIVS CICERO (Cicero *passim*, M. Tullius *fasti Venusini*, .. [T]ullius Cicero *Amiternini*; M. Tullius filius Ciceronis *Seneca suas. 7, 13*). *Falsi tituli huic a GROSSIO tributi, X 702^a. 704^a. 705^a, qui multis fraudi fuer. De nummo quodam Magnetum ad Sipyllum cf. infra.*
 Ciceronis ex Terentia filius, natus L. Iulio Caesare C. Marcio Figulo consulibus *Cic. ad Att. 1, 2 (consules sunt anni u. c. 690; sed intellegi consules designatos, Ciceroneaque natum esse a. 689 statuumt inde a Bosio, propterea quod causa Catilinae, quam memorat Cic. l. c., acta esse videtur anno 689, et quod anno 690 Atticus iam Romam rediisse videtur, cf. Nep. Attic. 4)*. Parvulus commemoratur a patre in *Cat. 4, 2, 3. 4, 11, 23 et saepius in epistulis*. Sors eius defletur a patre in exilium proficisconte *ad fam. 14, 1, 1 cet.* A. 703 patrem in Ciliciam comitatur *ad Att. 5, 9, 3*. Cum Deiotaro in regnum eius missus *ib. 5, 17, 3; 18, 4; 20, 9*. A. 704 cum patre in Italiam redit *ib. 6, 7, 2; 8, 5; ad fam. 14, 5, 1; 16, 1 al.* A. 705 exeunte mense Martio togam virilem sumpsit *Arpini ad Att. 9, 6, 1; 17, 1; 19, 1*. Una cum patre ad Pom-

peium se confert ad *fam.* 14, 7, 3. Bello civili Pompeius eum alae alteri (*vocabulum aut corruptum aut insititium*) praefecit de *offic.* 2, 13, 45. A. 707 pater Brundisii commorans in animo habuit eum Caesari obviam mittere, sed destitit ad *Att.* 11, 17, 1; 18, 1, ad *fam.* 14, 11; 15. A. 708 aedilis Arpini cum Q. fratre patruale et M. Caesio ad *fam.* 13, 11, 3. Circa haec ut videtur tempora (cf. *Drumann* 6, 293) a patre verba faciens inducitur in dialogo de partitione oratoria *Cic. part. or.* 1, 1 seq. A. 709 in animo habuit ad Caesarem in Hispaniam se conferre ad *Att.* 12, 7, 1. Athenas se confert studiorum causa ad *Att.* 12, 27, 2; 32, 2, ad *fam.* 16, 21, de *off.* 1, 1, 1 al. Ad eum Athenis morantem pater dedit libros de officiis de *off.* 1, 1, 1 cf. ad *Att.* 15, 13, 6; 16, 11, 4. Exeunte a. 710 vel ineunte a. 711 relictis Athenis Brutum secutus est *Plut. Cic.* 45, *Brut.* 24, *Appian.* b. c. 4, 51 (a patre missus in Graeciam ad Brutum *App.* 4, 20 cf. 51, minus accurate). Brutus eius opera bello civili saepe usus est *Cic. Phil.* 10, 6, 13, ad *fam.* 12, 14, 8, ep. ad *Brut.* 1, 4, 6; 6, 1, *Plut. Brut.* 26, *Cic.* 45, *App.* b. c. 4, 51. Ut in collegium pontificum absens cooptetur, pater desiderat *Cic. ep. ad Brut.* 1, 5, 3. Proscriptus a triumphis *Appian.* b. c. 4, 19, 20. Post pugnam Philippensem primum ad Cassium Parmensem se contulit, deinde ad Sex. Pompeium in Siciliam *App.* b. c. 5, 2; 4, 51. Postea (*post pacem Miseni factam, vel etiam antea*) a Caesare, ut de patris nece se purgaret, in gratiam receptus, et in collegium aliquod sacerdotale cooptatus *App.* b. c. 4, 51, nec multo postea consul factus *ib.*, consul factus ob memoriam patris *Sen. benef.* 4, 30, 2. Consul suff. a. 724 *fasti Amiternini (CIL. I ed. 2 p. 61), fasti Venusini (ib. p. 66),* idibus Septembribus *Plin. h. n.* 22, 13, ex id. Sept. ad kal. Nov. *fasti Venusini,* collega Caesare (III consule) *Plut. Cic.* 49. Eo consule nuntius de interitu Antonii Romam adlatus est *Dio* 51, 19; consul litteras Caesaris de clade Antonii apud Actium (*potius de interitu Antonii*) pro rostris recitavit *App.* b. c. 4, 51; eo consule senatus Antonii memoriam damnavit *Plut. Cic.* 49. Proconsul Asinae *Seneca suas.* 7, 13. Fortasse huc pertinet nummus *Magnetum a Sipylo, de quo egerunt Eckhel* 5, 327 seq. (*qui dubitabat an antiquus esset*). *Borghesius opp.* 1, p. 170 seq., *Waddington revue numism.* 1867 p. 116 seq. cf. etiam *Bernoulli Roem. Ikonographie I* p. 134, in quo Μάρκος Τόλλος Κυάρων adscriptum est ad imaginem, quam ipsius esse coniecit *Waddington, Augusti putavit Borghesius, Ciceronis oratoris imaginem esse putaverunt multi (huc etiam Mommsen Herm.* 3, 269 *inclinat). Proconsulem fuisse paullo post annum 724 putat Waddington fastes des provinces asiatiques* n. 53. (*Nummi Trimenothyrensiensium in Mysia, in quibus legitur ἐπὶ Μ. Τόλλου, ap. Mionnet IV* 148, 838 *meliusque suppl. V* p. 459 n. 1259. 1261, non huc pertinent, quippe multo posteriores, cf. *Eckhel* 3, 120). Legatus Syriae *Appian.* b. c. 4, 51 (*de tempore non constat, cf. Mommsen mon. Ancyr. ed.* 2 p. 165). Homo ebriosus

- Seneca suas.* 7, 13, *Plin. h. n.* 14, 147 *cf.* *Dio* 46, 18; temulentus M. Agrippae scyphum impegiisse dicitur *Plin. l. c.* 'Nihil ex paterno ingenio habuit praeter urbanitatem' *Seneca l. c.* — *Alius* M. Tullius Cicero, M. f., tribu Maecia, eques Romanus, patronus coloniae Paestanorum, curator complurium aliarum civitatum Lucaniae X 482. 483.
- 273 Tullius Crispinus, praefectus praetorio factus a Didio Iuliano suffragiis praetorianorum una cum Flavio Geniale *vit. Did. Jul.* 3, 1. Mittitur contra Severum *ib.* 6, 4; 7, 4. 6. Occiditur *ib.* 8, 1.
- 274 Tullius Geminus (Tali- traditur pro Tulli-), a. 62 Fabricium Veientonem accusavit *Tac. a.* 14, 50. *Iudice Borghese opp.* 5, 222 *idem Terentius Tullius Geminus consul suff. cum M. Iunio Silano, cf. supra sub Terentio Tullio Geminio.*
- 275 Tullius Geminus (Τούλλιος Γεμίνου *anth. Pal.* 9, 707, *app. Plan.* 205, Γαμίνου *anth. Pal.* 9, 414, praeterea Γεμίνου; Τούλλιος Σαβήγου *anth. Pal.* 9, 410, *sed Planud. Γεμίνου*): eius epigrammata *anth. Pal.* 6, 260. 7, 73. 9, 288. 414. 707. 740, *app. Planud.* 90. 103. 205. *Eundem esse qui praecedit putat O. Jahn mus. Rhcn.* 9, 1854 p. 626, quem secutus est Nipperdey ad *Tac.*
- TARENTIVS TVLLIVS GEMINVS.
- 276 Tullius Iustus: epistula imp. Nervae ad eum, qua epistulis Domitiani standum esse statuitur *Plin. ad Trai.* 58, 10. *Certe magistratus aliquis, proconsul puto aut procurator Bithymiae.*
- 277 (M.) Tullius Laurea, Ciceronis libertus: carmen eius in aquas calidas quae non multum post obitum Ciceronis eruperunt in villa olim Ciceronis, iam Antistii Veteris (*consulis a. u. c.* 724 ut videtur) *Plin. h. n.* 31, 7 *seq.* Epigrammata eius Graeca *anth. Pal.* 7, 17. 294. 12, 24.
- 278 Tullius Marcellinus, adolescens Lucilio et Senecae notus, morbo correptus inedia vitam finivit *Seneca ep.* 77, 5-10.
- 279 Q. TVLLIVS MAXIMVS legatus Aug. legionis VII Geminae Felicis t. *Legionensis II* 2660 (*cum carmine adscripto, = Buecheler carm. epigr. n.* 1526; *cf. Huebner ex scriptur. epigr. n.* 1138). Ex Africa oriundus ('Tullius e Libya') carmen. *Non diversum puto ab eo qui sequitur, quamquam Huebner scripturam tituli Legionensis aetati Traiani vel Hadriani adtribuit.*
- 280 Q. TVLLIVS MAXIMVS. K. Τουλ. Μάξιμος nummus *Pautaliensis musei Vindobonensis quem post Eckhelium* 2, 38 *ed. Pick num. Zeitschrift Wien* 23, 1891 p. 63, Τουλ. vel Τούλλιος Μάξιμος nummi reliqui (*in multis ex his cum praecedat ἕγερ., minus recte ut iam constat M. littera a nonnullis pro praenomine Maximi habita est*). Legatus pro pr. Thraciae sub M. Aurelio et Vero (161-168) nummi urbium *Thracicarum, cusi Hadrianopoli (Mionnet suppl. II* 304, 620), *Pautaliae (Mionnet suppl. II* 368, 977. 979-982. 372, 1005. 1006, *Mus. Berol. Besch. der Münzen I* p. 198, 1, *alibi*), *Augustae Traianae (Mionnet I* p. 423 n. 375, *suppl. II* 506, 1778. 1779, *Mus. Berol. I*

p. 238, 2. 5), *Traianopoli* (*Mionnet I p. 423 n. 379, suppl. II 506, 1777*), aut *Marci aut Veri caput exhibentes* (male sine dubio in nummo ap. *Mionnet suppl. II 368, 977 dicitur esse caput Pii; legatus Thraciae tempore mortis Antonini Pii fuit L. Pullaicus Gargilius Antiquus*). *Legatum Thraciae fuisse etiam post mortem Veri coniecit Pick num. Zeitschr. 23, 1891 p. 63 not. 81, sed plane incerta de causa.*

- 281 TVLLIVS MENOPHILVS (Τούλλος Μηνόφιλος *exc. de leg.*, Μηνόφιλος *nummi, Herod.*, Menophilus *vit. Maximin.*, Melophilus *traditur vit. Max. et Balb.*). Cf. *Borghesi opp. 2, 227 seq.*

Consul (*suff. a. inc.*) ante annum 238 *Herod. 8, 2, 6, vit. Maximin. 21, vit. Maximin. et Balbin. 12. A. 238 missus a senatu Aquileiam una cum Crispino contra Maximinum fortiter defendit Herod. l. c., vit. Maxim. 21, 22, vit. Maxim. et Balb. l. c. (fortasse unus ex viginti viris consularibus reipublicae curandar)*. Legatus consularis (ὕπ.) Moesiae inferioris, sub Gordiano, ante a. 241 *nummi Marcianopolitanorum ap. Mionnet I p. 359, 36, suppl. II p. 109, 320 seq., p. 111, 332 seq., Mus. Berol. Besch. d. Münzen I p. 68 n. 63-71 (tempus inde recte colligitur quod Tranquillina in nummis non comparet, sed ubi uxoris caput expectaveris, constanter adest Serapis; cf. Borghesi opp. 2 p. 231 not. 1, Pick num. Zeitschr. Wien 23, 1891 p. 50)*, dux Moesiae *Petrus Patricius exc. de leg. (Müller fr. hist. Graec. IV p. 186, 8)*, provinciam per tres annos obtinuit *ib.* Legatus igitur Moesiae inferioris fuit ab a. 238 ad a. 241. Quomodo legatos Carporum tractaverit *Petrus Petr. l. c.*

- 282 M. Tullius Tiro (*tria nomina posuit Hieronymus, Tullius Tiro Plin. h. n. 1, 2, Gell. 6, 3, 54. 13, 9, 1, schol. Bob., Tiro Tullius Gell. 4, 10, 6, 3, 8, 54. 12, 3, 3; plerumque Tiro*), Ciceronis libertus, manumissus a. 701 *Cic. ad fam. 16, 16 (si recte eo anno haec epistulam scriptam esse statuit Koerner in editione Mendelssohnii)*. Adulescens etiamtum a. 704 *Cic. ad Att. 6, 7, 2. Patronum comitatus est in Ciliciam ad Att. 6, 7, 2 cct.; rediens morbo correptus Patris substitit convalescendi causa ad fam. 16, 1 cct. 'In Puteolano praedio usque ad centesimum annum convescit' Hieronymus ad a. Abr. 2013 (= a. n. c. 750); sed vix illo anno mortuus, cum a. 704 fuerit adulescens. 'Ab ineunte aetate liberaliter institutus'; eo 'adminiculatore et quasi administro in studiis litterarum Cicero usus est' Gellius 6, 3, 8, cf. *ib.* 13, 9, 1; *Cic. ad fam. 16, 4, 3. 16, 17, 1, ad Att. 7, 5, 2. Epistulas Ciceronis etiamtum vivo patrono colligere coepit Cic. ad Att. 16, 5, 5 cf. ad fam. 16, 17, 1. Commentarios patroni edidit Quintil. 10, 7, 30 (cf. Teuffel 180, 3). Libri Ciceronis emendate ut legerentur curavit Gell. 1, 7, 1. 13, 21, 6. 15, 6, 2; subscriptio codicum quorundam, ap. Jahn *Ber. d. sächs. Gesellsch. d. W. 1851 p. 329, Kiessling coniectan. I (ind. schol. Gryphiswald. 1883) p. 6. De vita patroni scripsit libros minimum quattuor Ascon. in Mil. p. 43 Kiessl.; Plut. Cic. 41. 49; Tac. dial. 17;***

cf. *Gell.* 4, 10, 6 (nisi haec ex alio libro Tironis sumpta sunt). Ab eo editi putabantur libri tres iocorum Ciceronis *Quintil.* 6, 3, 5, *schol. Bob.* in *Sest.* 64, 135 p. 309 *Orell.*, cf. *Macrob. sat.* 2, 1, 12. Ipse complures libros de usu atque ratione linguae Latinae, item de variis atque promiscis quaestionibus composuit, in his *παιδείας Gellius* 13, 9; 'Tiro in pandecte' citatur *Charis.* 1, 207 ed. *Keil*, praeterea liber huius generis *Gell.* 12, 3, 3, epistulae eius de quaestionibus grammaticis *ib.* 6, 3, 10, 10, 1, 7. Adhibitus a Plinio *Plin. h. n.* 1, 2. Notas scribendi primus commentus est *Hieronymus ad a.* 2013, *Isidor. orig.* 1, 21 (*Suet. ed. Reifferscheid* p. 135). Cf. *Teuffel* § 190, 4. 5.

— L. DASUMIUS TVLLIVS TVSCVS.

- 283 TVLLIVS VARRO. *T. Viterbii extans, acephalus, sed quem huius esse ostendit nomen filii in fine perscriptum, XI 3004 = syll. mcae 1002 (1); memoratur in t. Tarquiniensi filii XI 3364 (2).* — Varro t. 2 (in t. 1 nomen perit). Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis VIII bis Augustae (de cognomine bis Augustae cf. *Bormann ad t. 1*), quaestor provinciae Cretae et Cyrenarum, aedilis plebis, praetor, legatus divi Vespasiani legionis XIII Geminae, proconsul provinciae Macedoniae t. 1. Pater P. Tullii Varronis (eius qui sequitur) t. 1. 2.
- 284 P. TVLLIVS VARRO. *T. Tarquiniensis ipsi positus XI 3364 (1). Ipse posuit patri t. Viterbii extantem XI 3004 (2). Memoratur in Tarquiniensi XI 3366 (3).* P. Tullius Varro t. 1. 2 (cognomen aut perit aut omissum fuit t. 3). Varronis (eius qui praecedit) filius t. 1. Tribu Stel. t. 1. Decemvir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis XVI Flaviae, quaestor urbanus, aedilis Cerialis, praetor, legatus legionum XII Fulminatae et VI Victricis piae fidelis, proconsul provinciae Baeticae ulterioris Hispaniae, praefectus aerarii Saturni t. 1. Consul t. 1. 3. Augur t. 1. 3. Curator alvei Tiberis et riparum et cloacarum urbis t. 1. Legatus Aug. pro pr. Moesiae superioris t. 1. Proconsul provinciae Africae t. 1. Praetor Etruriae; quinquennalis Tarquiniis t. 1. Thermas Tarquiniis testamento fieri iussit t. 3. *Hic ut videtur Tullius [V]arro, memoratus in testamento facto anno 108, Dasumii ut videtur VI 10229 v. 22 Praeterea huius sine dubio filius L. Dasumius Tullius Tuscus P. f., tribu Stel. (adoptatus, ut nomen ostendit, a L. Dasumio aliquo), quaestor non ante a. 138 t. Tarquiniensis XI 3365 (t. una cum illius t. 1 rep., et ab eodem homine positus), brevis dictus L. Tullius Tuscus III 4117 (cf. supra D 10). L. Dasumius, cui filium in adoptionem dederat, potest esse is ipse, in cuius testamento facto anno 108 memoratur, cf. Mommsen CIL. VI p. 1349. — Denique fortasse non diversus is qui sequitur.*
- 285 P. Tullius Varro, possessor fundorum complurium in agro Viterbiensi XI 3003. Aequalis L. Mianmii Nigri Q. Valerii Vegeti con-

sularis, qui in eodem t. memoratur. Non plane certum, num idem qui praecedit.

- M. DASVMIVS TVLLIVS VARRO.
- L. ANNVS TVLLVS.
- BAEBIVS TVLLVS.
- P. CALVISIVS TVLLVS.
- CN. DOMITIVS . . . . TVLLVS.
- M. MAECILIVS TVLLVS.
- [PV]BLI[CIVS?] TVLLVS.
- (Volcacius) Tullus.
- L. VOLCACIVS TVLLVS.
- L. ARRIVS PLARIANVS AVFIDIVS TVRBO.
- T. FLAVIVS LONGINVS Q. MARCIVS TVRBO.
- C. GALLONIVS [Q. MARCIVS?] TVRBO.
- Q. Marcus Turbo Fronto Publicius Severus.
- L. VALERIVS TVRBO.
- M. VALERIVS TVRBO IVN(10B).
- L. AQVILLIVS FLORVS TVRCIANVS GALLVS.
- 286 L. TVRCIVS FAESASIVS APRONIANVS (*sic t.*, L. T. Facsas. Apronianus in una certe tegula lectum est) $\overline{\text{cos.}}$ (= consularis); maritus Aemiliae Callistae clarissimae feminae t. ab *Aufidenatibus Samnii positus IX 2801*. Eiusdem nomen in tegulis in eadem regione repertis IX 6078, 165. E maioribus sine dubio L. Turcii Aproniani, qui fuit praefectus urbi a. 339, et filii huius L. Turcii Aproniani praefecti urbi a. 363 (*cf. syll. meae n. 1229*).
- 287 TVRCIA MARCELLA clarissima femina, consularis viri filia, coniux Tusi De . . . . (*mariti nomen fortasse corruptum*) t. *Campanus X 3862*.
- 288 Turdus, inter comites Occii Flammae proconsulis Cretae, infamis et invisus *Seneca contr. 9, 4, 20*.
- 289 Turesia, Thrax, inter duces rebellionis a. 26 *Tac. a. 4, 50*.
- 290 TVRIA (*sic optimi codices Valerii, Tyria Paridis epitome*), uxor Q. Lucretii (Q. Lucretii Vespillonis consulis a. u. c. 735), maritum proscriptum anno 711 cum magno periculo suo servavit *Val. Maxim. 6, 7, 2* (*eadem res narratur, sed nomen Turiae non ponitur, Appian. b. c. 4, 44*). In eius ut videtur tumulo a marito insculptum elogium, cuius fragmenta composuit *Mommsen Abh. d. Akad. d. Wiss. zu Berlin 1863 p. 459 seq., CIL. VI 1527*. Nondum nupta, mortem parentum, a servis ut videtur occisorum, fortiter vindicavit *elogium I v. 3 seq.* Decessit post matrimonium XXXXI annorum *ib. v. 27 seq.* Soror eius nupta C. Cluvio *ib. I v. 16, 47, II v. 9*.
- Verconius Turinus.
- 291 Turnus, satirarum scriptor *Martial. 7, 97, 8, 11, 10; Rutil. Namatian. 1, 604, Sidon. Apoll. carm. 9, 266, Io. Iydus de mag. 1, 41*. Scaevi Memoris poetae tragici frater *Martial. 11, 10; Probus Vallae ad*

- Juvenal. 1, 20.* 'Hic libertini generis ad honores ambitione proventus est, potens in aula Vespasianorum Titi et Domitiani' *Probus Vallae l. c., ubi perhibetur hunc significari a Iuvenale 1, 20.* Versus eius referuntur *schol. Iw. 1, 71.*
- P. PETRONIVS TVRPILIANVS.
- C. Pomponius Turpilianus.
- 292 Turpilius (*sic optimus codex, plerique Turpillus*), eques Romanus, e Venetia, laeva manu pinxit temporibus Plinii, operaque eius Veronae extabant *Plin. h. n. 35, 20. Complures Turpili memorantur in t. Veronensi V 3432, qui fortasse ad huius gentem pertinebant.*
- 293 L. TVRPILIVS DEXTER consul suff. a. inc. mense Dec. cum M. Maecio Rufo *XIV 3543 (temporibus Flaviorum, cf. supra sub M. Maecio Rufo).*
- M. Calpurnius Seneca Fabius Turpio Sentinatianus
- 294 TVRR..... TITIANVS vir clarissimus *fistula plumbea agri Viterbiensis semel descripta, XI 3015.*
- 295 Turranius, poeta tragicus tempore Ovidii *Ovid. ex P. 4, 16, 29.*
- 296 Turranius, praefectus Aegypti sub Augusto, anno eius decimo quinto (ab u. c. 738/9) vel vicesimo (743/4) vel vicesimo tertio (746/7) (*nam hos numeros apographa admittunt*) t. *Aegyptius CIG. 4923 = Kaibel ep. Gr. 978.*
- 297 C. Turranius (*sic Tac. a. 1, 7, Turranius ib. 11, 31, Tyrannius Senecae cod. Med.*), praefectus annonae a. p. Chr. 14 (= a. u. c. 767) *Tac. a. 1, 7.* Cum a C. Caesare vacationem procurationis (*videtur significari praefectura annonae*) ultro accepisset nonagenarius senex, ut exanimem se lugeri iussit, donec 'labor illi suus restitutus est' *Seneca dial. 10, 20, 3.* Praefectus annonae etiam a. 801 = p. Chr. 48 *Tac. a. 11, 31. Circiter centum annos igitur natus tunc fuerit necesse est. Sed fortasse nonaginta tantum annos attigit, et Seneca minus accurate de eo tamquam nonagenario etiam antea verba fecit. Utut est, fieri potest ut sit idem qui praecedit, praefectus Aegypti mediis Augusti temporibus. Cf. O. Hirschfeld Philol. 29, 1870 p. 27. — Plane incertum num ab hoc appellata Turraniiana pira Plin. h. n. 15, 54. Item incertum an is qui sequitur.*
- 298 Turranius Gracilis, natus prope fretum Gaditanum *Plin. h. n. 3, 3, auctor adhibitus a Plinio de rebus Hispanicis Plin. h. n. 3, 3, 9, 11, 18, 75 cf. 1, 3, 9, 11. Incertum quo tempore vixerit, cf. Truffel 132, 6.*
- 299 Turranius Priscus (Τοράνιος traditur), praefectus exercitus (ἑσπαρτοπαράρχης) a. 66, a Gessio Floro corruptus Cestio Gallo suasit, ut Hierosolymis abscederet *Ioseph. bell. 2, 19, 4. Vix idem Priscus praefectus castrorum (σπαρτάρχης) legionis sextae, in discessu a Iudaeis occisus ib. 2, 19, 7.*
- 300 Sp. Turranius Proculus Gellianus. *Tituli: Lavinis XIV 4176 mutilus (1); Pompeianus X 797 (2). Nomen integrum t. 2, ...* Proculus .... *superest t. 1. L. f., Sp. n., L. pronepos t. 2. Tribu Fab. t. 1, 2. Praefectus fabrum bis t. 2. Praefectus curatorum alvei*

Tiberis *t. 2* (*de munere cf. Mommsen Staatsr. II^a p. 1050 not. 2*). Praefectus cohortis Gaetulorum *t. 2* (*una ex praefecturis memorata erat etiam t. 1*). Tribunus militum legionis decimae *t. 2*. In urbe Lavinio non solum praefectus iure dicundo, sed etiam pater patratus populi Laurentis foederis cum populo Romano (*quotannis*) percutiendi causa, multisque aliis sacerdotiis ornatus *t. 2* (*minus plene t. 1*). Lavinii sacra fecit anno 36 vel 37 *t. 1*. Pompeiis ei statua collocata inter annos 47 et 54 *t. 2* (*tempus definit litteratura Claudiana*).

— Clodius Turrinus.

301 Turullius Cerialis, ordines in Germania duxerat, a. 69 primpilaris in exercitu Othonis, cum paucis classicis abeunti a Placentia Caccinae se tradidit *Tac. h. 2, 22*.

302 Tuscanus Felix, primpilus iterum, ex auctoritate imp. Antonini Pii sententiam dixit inter Ardeatinos et nescio quem populum vel privatum *liber col. q. d., Scriptores gramatici I p. 251 ed. Lachmann, cf. CIL. X p. 676*.

— Q. OCTAVIVS VOLVSIVS THVSCEN[IVS] . . . .

— L. RAGONIVS VRINATIVS TVSCENIVS QVINTIANVS.

303 Tuscianus, iuris consultus, qui (una cum Aburnio Valente et Salvio Iuliano) successit Iavoleno Prisco *Dig. 1, 2, 2, 53. Prarterea ignotus*.

304 Tuscilius Nominatus (*sic IX 5746 et Plin. ep. 5, 13, 1 itemque 5, 4, 1 certe in parte codicem; Tuscilius vel Tuscillus Nominatus alii codices l. c.*), causarum actor, quod causam Viectinorum, quam susceperat, pecunia accepta deseruisset, coram senatu accusatus et absolutus, a. 105 *Plin. ep. 5, 4, 5, 13*. Eius hereditatem (*scilicet heredem instituerat Traianum*) Traianus rei publicae Ricinensium concessit *IX 5746*.

— L. MEMMIVS TVSCILLVS SENECIO.

— GN. PAPIRIVS AELIANVS AEMIL[IANVS] TVSCILLVS.

305 *TVSCIVS FVSCIANVS legatus Numidiae *Dig. 37, 5, 7. Nomen corruptum; intellegitur L. Matuccius Fuscinus, cf. supra sub hoc*.

306 Tuscus, poeta, Ovidii aequalis, 'qui Phyllide sua nomen' nactus erat *Ovid. ex P. 4, 16, 20. Cf. Teuffel 252, 8*.

307 Tuscus, historicus, futuus, iudice Seneca *suas. 2, 22*; 'homo quam improbi animi tam infelicis ingeni' *ib.* Mancreum (Aemilium) Scurum maiestatis reum fecit *ib.* *Videtur aut Cornelius Tuscus aut Servilius Tuscus dictus fuisse, cf. Tac. a. 6, 29 et supra sub Scrolio*.

308 Tuscus novarum rerum suspectus sub Macrino *vil. Diadum. 9, 1 (epist. fictic.)*.

— Caecina Tuscus.

— Clodius Tuscus.

— L. DASVMIVS (TVSCVS?).

— L. DASVMIVS TVLLIVS TVSCVS.

— Fabricius Tuscus.

— *MEMMIVS TVSCVS.

- M. NVM[MIVS] ... ATTIDI[VS] ... TVSCVS.
 — M. NVMMIVS TVSCVS.
 — *[Q. POMP]ON[IVS] ... [T]VSC[VS].
 — M. Maenius Agrippa L. Tusidius Campester.
- 309 Cn. Tussanius P[roculus] (*cognomen supplēvi ex t. eius qui sequitur; sed potest fuisse P. [f.]*), [iuris] consul[tus] (*potest cogitari etiam de consule*) t. prope Ostiam rep. VI 1534 = XIV 175 cf. add. p. 481.
- 310 Postumus Tussanius Proculus, Cn. f., tribu Ani., q(uaestor) t. urnae, originis ut videtur urbanae, VI 27843. Quaestorem collegii alicuius fuisse coniecit Huelsen.
- 311 Tussanius Aristo, egregius vir, procurator (*tractus Carthaginensis ut videtur*) sub Commodō VIII 10570. III v. 11 cf. Mommsen Herm. 15, 397.
 — Valeria Tussania.
- 312 *TVSSIVS DE ... (*sic alterum exemplum, Tussibi .. alterum; fortasse nomen corruptum*), maritus Turciae Marcellae, clarissimae feminae t. Campanus X 3862 bis (*fortasse ne bis quidem*) descriptus.
- 313 Tuticanus Capito, praefectus classis Ravennatis a. 152 dipl. mil. (III S. p. 1987).
- 314 TVTICANVS, amicus Ovidii inde a tenera aetate Ovid. ex P. 4, 12, 20 seq., ad quem hic dedit ex P. 4, 12, 4, 14. Honoribus ex ordine functus ib. 4, 12, 40 (*vix alii honores intelleguntur ac senatorii*). Ipse quoque poeta; 'Maenium Phaeacida vertit' ib. 4, 12, 27 cf. 4, 16, 27. Cf. Teuffel 252, 2.
 — GEMINIVS TVTICIVS AEMILIANVS.
- 315 M. Tuticius Proculus, procurator Augusti (in Africa) t. Siccensis VIII 1625.
- 316 Tutilius (Utilius, Rutilius plerique codices Martialis), socer Quintiliani Plin. ep. 6, 32, 1; ipse scripsit de arte rhetorica Quintil. 3, 1, 21 cf. Martial. 5, 56, 6.
- 317 Tutilius Lupercus, Tutilii Pontiani (n. 320) aut frater minor aut filius II 550.
- 318 L. TVTILIVS LVPERCVS PONTIANVS (*sic plene t. urbanus eph. ep. 4, 774, Lupercus chronographus a. 354, ... ercus XI 3899, Pontianus plerumque, Pompeianus fasti Vind. priores cum Prospero*). Consul ord. a. 135 cum P. Calpurnio Atiliano fasti.
- 319 L. Tutilius Lupercus Sulpicius Avitus t. Faliscus XI 3102 Parentela sine dubio coniunctus cum eo qui praecedit.
- 320 Tutilius Pontianus: eius et Tutilii Luperci servus II 550. Frater maior vel pater videtur fuisse Tutilii Luperci. Fortasse non diversus ab eo qui sequitur. — Tutilii Pontiani signaculum ad ostia Padi ut videtur rep., V 8116, 57.
- 321 L. TVTILIVS PONTIANVS GENTIANVS (*sic act. Arv., Utilius vit. Marc., correxit Klein nus. Rhén. 35, 1880 p. 637*), adulter Faustinae, nihilo-

- minus a M. Aurelio honoribus exornatus *vit. Marc. 29, 1*. Consul suff. mense Febr. a. 183 *act. Arv.*
- 321* Tutilia Proc(u)la, L. f. *fistulae urbanae quas vidit Dressel; cf. Bull. comunale 1890 p. 179. Fortasse femina nobilis.*
- 322 Ti. Tutinius Senti(us) Satrinus, dominus figlinarum urbanarum tempore Hadriani *tegulae XV 103-105. 107-109, cf. Dressel l. c. p. 25. Filium vel certe propinquum eius fuisse qui sequitur conicit Marinius Arv. p. 307.*
- 323 TI. TVTINIUS SEVERVS frater Arvalis, magister collegii a. inc. temporibus Domitiani *fragmentum actorum, ap. Henzen p. CXXXV (Dom. C).*
- Iulius Tutor.
- C. VELLAEVS TVTOR.
- 324 Tynchanius (*sic Salmasius, Thyncanias traditur*), stipator Maximini *vit. Gord. 14, 7 (epist).*
- 325 Tyrannio iunior, grammaticus, discipulus Tyrannionis senioris *Suidas s. v. (discipulus scilicet Tyrannionis eius, quem praeter Suidam l. c. memorant Cicero Strabo 12 p. 518, 13 p. 609 aliique)*. Ex Phoenicia oriundus, captivus factus bello Antonii et Caesaris, emptus a Dymanto Caesaris libertus, ab hoc dono datus Terentiae Ciceronis, ab hac manumissus, docuit Romae *Suidas s. v. Scripta eius enumerat Suidas l. c., citant Eustathius aliique.*
- 326 Tyrius Septimius Azizus, vir perfectissimus, curator reipublicae Faliscorum temporibus Gallieni *XI 3089. 3091. 3092. Oriundus ex Syria, ut praeter Azizi cognomen ostendit Tyrium gentilicium, cf. supra sub L. Septimia Pataviniana Tyria Nepotilla Odaenathiana.*
- L. SEPTIMIA PATAVINIANA BALBILLA TYRIA NEPOTILLA ODAENATHIANA.

V (U)

- 1 C. VA . . . . rex sacrorum, augur *VI 2123*. Uxor Manlia Fadilla *ib. cf. 2124.*
- [A]urelius Va . . . .
- I(VLIVS) A(VRELIVS) SEPTIMIUS VABALLATHVS ATHENODORVS.
- 2 Vagellius declamator, homo stultus ut videtur (cor eius 'mulinum') *Iuvenal. 16, 23 (Mutinensis codices aliquot, item scholia, ex interpolatione)*. Idem ut videtur, item ut homo stupidus (statua eius tam a sensu aliena quam effigies deorum) memoratur *ib. 13, 119.*
- 3 L. VAGELLIVS consul suff. cum Cn. Hosidio Geta exeunte anno 44 vel 45 vel 46 *X 1401 cf. Momms. ib. p. 159 not. 1. Eiusdem ut*

videtur nomen in fistula aquaria Romae rep., ap. Lancianium *syll. aq. n. 12*. Idem ut puto Vagellius (sic codices plerique), amicus Senecae, poeta *Seneca nat. quaest. 6, 2, 9*. Cf. *Naehrens fr. poet. Rom. p. 362* (viz hic Vallegius — sic traditur — cuius versus citat *Donatus app. ad vit. Terentii Suetonianam, ap. Reifferscheid Suet. p. 35; cf. Teuffel 147, 2*).

— CN. BAEBIVS TAMPILVS VALA NYMONIANVS.

— C. NYMONIVS VALA.

— Q. Numonius Vala.

4 * P. Val., praeses provinciae Sardiniae *miliarius Sardus eph. ep. 8, 762*.

5 . . . . VALENS praetor (aerarii) a. p. Chr. 15 *fasti scribarum quaestoriorum, CIL. I ed. 2 p. 74*.

6 VALENS avunculus magnus — 'alii tantum avunculum dicunt' — eius Valentis, qui sub Gallieno imperavit (*eius qui sequitur*), imperator appellatus in Illyrico et post paucos dies occisus *vit. trig. tyr. 20 cf. 31, 8*.

7 VALENS, temporibus Valeriani et Gallieni apud Macedonas imperator appellatus *Vict. ep. 32, 4*. 'Proconsulatum Achaiae dato a Gallieno tunc honore gubernabat' *trig. tyr. 19, 1 cf. vit. Gallien. 2, 2*. Ad eum opprimendum Maerianus misit Pisonem; quo comperto sumpsit imperium *vit. Gall. 2, 2, 3, trig. tyr. 19, 2, 3, 21, 1*, missis militibus Pisonem interfecit *vit. Gallien. 2, 4, trig. tyr. 21, 3*; ipse mox a suis militibus interemptus *trig. tyr. 19, 3, 21, 3*. Valens, cognomento Thessalicus (*tbesanicus cod. Vat.*; Thessalonicus *vulgo*) inter eos qui Gallieni temporibus imperium invaserunt *Ammian. Marc. 21, 16, 10*. (*Non Valens sed Piso Thessalicus appellatus trig. tyr. 21, 1 cf. vit. Gallien. 2, 4*). Nullus fuit, aut certe hoc posterior imp. C. Q. Valens Aelianus Aug. *nummus iam musei Vindobonensis, ap. Eckhel 7, 450, Cohen ed. 2 VI p. 67, suspectae lectionis*.

8 C. VALENS HOSTILIANVS MESSIVS QVINTVS. Nomina plene perscripta extant in t. urbano VI 1102, in Valentino Hispaniae II 3736, in Ceramensi Cariae *Journal of hell. stud. 11, 1890 p. 127 cf. syll. meae n. 520 adn.* (Ὀσπλιανός t. Ceramensis), plene fuerunt II 4957. III 3746. VIII 10051. XI 3088, item in papyro nunc Vindobonensi, *Corpus pap. Raincri I n. XXXVII*; C. Valens Hostil. Mes. Quintus *nummi plerique, ap. Eckhel 7, 357, Cohen ed. 2 vol. VI p. 225 seq.* (C. Oval. Ostil. Mes. Covintus *nummi alii non pauci, Graecissantes, Q. Val. Hostil. traditur II 4958*); Messii Decius et Quintus *militarii Ractiae III 5988, 5989 de ipso et fratre*; Quintus *nummus coloniae Aeliae Capitolinae, ap. Cohen V² p. 223*; Hostilianus Victor *Caes., Ἰουσπλιανός Cedrenus, Hostilianus Perpenna Victor epit., Σουῆρος Ὀσπλιανός Zonaras; de Gallo Hostiliano Eutropii v. infra*.

Filius imperatoris Caesaris C. Messii Quinti Traiani Decii Aug. t. Ceramensis (item filius Decii dictus fuit sine dubio XI 3088, ubi

perit tantum filii vocabulum, et VI 1102, ubi filii vocabulum extat, patris nomen perit). Frater sine dubio minor Q. Herennii Etrusci Messii Decii, cum quo coniungitur, sed ita ut ille constanter praecedat II 4957. 4958. III 3746. 5988. 5989. VIII 10051. XI 3088, item in papyro Vindobonensi, natus et ipse puto Herennia Cupressenia Etruscilla; nam hic videtur alter ex adolescentibus, quorum imagines coniunguntur cum imaginibus Decii et Etruscillae in nummis Decii ap. Cohen V² p. 206, Decii et Etruscillae ib. p. 207, Etruscillae solius ib. p. 214/5 n. 1. 2. — Caesar, nobilissimus Caesar nummi, tituli. Caesar Augustus III 5988. 5989, ὁ θεοφιλέστατος Καίσαρ (nomen) Σεβαστός t. Cramensis (cf. supra), abusu solito, sed ita ut patre inferiorem fuisse cum appareat. Tribunicia potestate II (adhuc Caesar) VI 1102. Imp. Caes. C. Val. Hos. vel Host. Mes. Quintus Aug. nummi ap. Eckhel 7, 353, Cohen n. 7. 8. 22. 29 et., imp. C. Mes. Quintus Aug. nummus unus ap. Eckhel l. c., Cohen n. 58. (A. 251) post mortem patris (et fratris) adoptatus a (C. Vibio Treboniano) Gallo Augusto Zosim. 1, 25 (qui nomen non ponit, sed aperte hunc significat, cum verba facit de eo ex Decii filii qui patri supervixerit). Post mortem Decii et Etrusci una cum Gallo Hostilianus imperator creatus Victor Caes. 29 (qui videtur ignoravisse eum filium Decii fuisse); post mortem Decii filiique Gallus Hostilianus et Galli filius Volusianus imperatores creati Eutrop. 9, 5 (tamquam unus fuisset Gallus Hostilianus); Galli et Volusiani temporibus Hostilianus Perperna a senatu imperator creatus Victor epit. 30. (Philippi temporibus imperator creatus Zonar. 12, 18, imperator fuit inter Gordianum et Philippum Cedrenus I p. 451 Bonn.). Non multo post pestilentia consumptus est Victor Caes., epit.; morbo correptus venis incisus sanguinis emittendi causa perit Zonar., Cedrenus; Galli dolo sublatus Zosim. 1, 25 (imperavit annos II Cedrenus). Videntur igitur Hostiliano aliquantum temporis etiam sub Gallo et Volusiano vel Caesaris vel etiam Augusti honores mansisse (in titulis tamen, et extant non pauci Gallo et Volusiano communes, nunquam cum his vel altero vel ambobus coniungitur), donec fato fungeretur; apud scriptores autem memoriam eius a patris memoria separatam vagari coepisse non ita mirum.

- P. Aelius Valens.
- L. Caninius Valens.
- Donatius Valens.
- FABIVS VALENS.
- Fabius Valens.
- FLAVIVS VALENS.
- L. FVLVIVS ABRVNIVS VALENS.
- IVLIVS VALENS.
- Iulius Valens.
- C. Iul(ius) Valens.

- T. MANLIVS VALENS.
- Pinarius Valens.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA *et*. SILIVS VALENS
VALERIVS NIGER CL. FVSCVVS SAXA AMYNTIANVVS SOSIVS PRISCVVS.
- Pompeius Valens.
- SALVIVS VALENS.
- M. SATRIVS VALENS.
- Q. Septueius Valens.
- Staius Valens.
- Valerius Valens.
- Vettius Valens.
- M. VETTIVS VALENS.
- M. Vettius Valens.
- 9 Valentilla, uxor Calpurnii Marcelli τοῦ κρατίστου, propinqua clarissimorum virorum *t. Pisidicus, Papers of the American School at Athens II p. 186 n. 189.*
- Aufidia Cornelia Valentilla.
- IVLIA VALENTILLA.
- M. AVR(ELIVS) VALENTINIANVS.
- 10 Valentinus, dux ut videtur vel praeses sub Gallieno *exc. Vat. de sent. post Dionem (Dio ed. Dindorf V p. 220).*
- Iulius Valentinus.
- MARIANA VALERIANA.
- NVMIDI[A] . . . OPENDA VALERIANA.
- SERV(A)EA F[L(AVIA)] STATIANILLA VALERIANA.
- 11 VALERIANVS, anno 194 dux copiarum Septimii Severi cum (Cornelio) Anullino, pugna apud Issum commissa missus ab Anullino cum equitatu terga Nigrinianorum invadit *Dio 74, 7. Hic fortasse [VA]LERIANVS . . . NIVS* legatus ut videtur Galatiae a. 197 *III 243. Cf. praeterea supra sub M. Fabio Magno Valeriano.*
- 12 Valerianus, decurio in exercitu Vespasiani, Tiberiadem missus cum equitibus quinquaginta procurione oppidanorum fugatur *Ioseph. bell. 3, 9, 7.*
- 13 Valerianus, amicus Frontonis *Fronto ad am. 1, 18 p. 186 Naber. Idem fortasse Valerianus Clitianus Fronto ad am. lib. II ind. p. 189 Naber.*
- 14 Valerianus, qui cum Pertinace grammaticen docuerat, ab eodem imperatore ad caenam saepius adhibitus, ut fabulas litteratas haberet *vit. Pert. 12, 7. — Homo de plebe videtur Valerianus cui respondit Ulpianus Dig. 46, 5, 10.*
- 15 Valerianus, auctor citatus a Plinio *Plin. h. n. 3, 108 cf. 1, 3. Cf. supra sub Cornelio Valeriano. Apud Arnobium 6, 7 Valeriano, ut traditur, dudum substitutus est Valerius Antias.*
- P. Alfius Alennius Maximus Curtius Valerianus.

- Cornelius Valerianus.
 — Q. DECIVS VALERIANVS.
 — M. DOMITIVS VALERIANVS.
 — M. FABIVS MAGNVS VALERIANVS.
 — FLAVIVS VALERIANVS.
 — M. IALLIVS BASSVS FABIVS VALERIANVS.
 — Iulius Valerianus.
 — M. IVVENTIVS SECYNDVS RIXA POSTVMIVS PANSA VALERIANVS.
 — [M. IVVEN]TIVS [SECVN]DVS RIXA *cet.* VALERIANVS . . . . SEVERVS.
 — P. LICINIVS CORNELIVS (*vel* CORNELIVS LICINIVS) VALERIANVS CAESAR.
 — (LICINIVS) VALERIANVS.
 — IMP. CAESAR P. LICINIVS VALERIANVS AVGVSTVS.
 — Q. LVCANIVS VALERIANVS.
 — MARIVS VALERIANVS.
 — Paetus Valerianus.
 — C. Plinius Valerianus.
 — Q. Pollius Valerianus.
 — T. QVINCTIVS CRISPINVS VALERIANVS.
- 16 Valerius, miles, tribunus cohortis praetoriae factus loco Iulii Crispini cuius dictum aliquod Septimio Severo detulerat *Dio* 75, 10.
- 17 D. VALER[IVS] . . . . inter pneros senatorum filios qui Arvalibus ministraverunt a. 105 *act. Arr. (VI 2075 I v. 49)*. *Fortasse ex posteris Valerii Asiatici (infra n. 25)*.
- 18 L. Valerius . . . . , praefectus cohortis Ituraeorum, tribunus . . . . ; praefectus classis [Flaviae] Moesicae; procurator Aug. p[ro]v. Dalmatiae? *t. Salomonianus III S. 8716*.
- 19 P. VALER[IVS] . . . . sodalis Augustalis *VI 1988 = XIV 2392 v. 4*. *Cf. infra sub P. Valerio Patruino*.
- 20 *Q. Valer(ius), procurator Mauretaniae Caesariensis sub Maximino *miliaris non bene ut videtur descriptus, Eph. ep. 7, 676*.
 — M. Aur(elius) Valerius.
- 21 VALERIVS ACISCVLVS: cum eo (cum Valerio ac situlo colono *optimus codex*) tribuno plebis adulterium in aede Veneris theatri Pompeiani Catia quaedam (*Horat. sat. 1, 2, 95*) fecit *Porphyrus ad Horat. l. c.* *Fortasse L. Valerius Acisculus memoratus in nummis actatis Caesarianae*. — [Valerius A]cisculus *qui putabatur consul suffectus fuisse a. p. Chr. 18, nullus fuit; cf. supra sub Regulo (R 33)*.
- 22 VALERIVS AGRICOLA c(larissimus) v(ir), q. d. (= quaestor designatus?), (defunctus antequam quaesturam iniret) *t. urbanus quem servavit Metellus cod. Vat. 6038 f. 24*.
- 23 Valerius Alexander, vir egregius, subpraefectus vigilum (sub Gordiano, non ante annum 241) *t. Ostiensis eph. ep. 7, 1211*.

- 24 Valerius Antonius, a Frontone commendatus ut videtur L. Vero: is ut libellum sibi det vult Verus, cui libello rescripturum se ostendit *Verus ap. Frontonem ep. ad Verum 1, 2 p. 116 Naber.*
- 25 D.(?) VALERIUS ASIATICVS. Valerius Asiaticus *Seneca, Iosephus, Tac., Dio, Asiaticus fastorum laterculi sub anno 46. De praenomine constat, si vere eius nepos M. Lollius D. f. D. n. Paullinus Valerius Asiaticus (cf. supra sub hoc), eiusque pronepos [Valerius] ... D. pronepos Taurus Asiaticus (cf. infra sub Valerio Tauro Asiatico).*

Viennae genitus *Tac. a. 11, 1 (hic videtur consularis e colonia Viennensi oriundus, in cuius memoriam anno 48, scilicet anno postea quam hunc damnatum esse constat, invecus est Claudius, cf. infra). Tribum putandus est habuisse Viennensium, Voltiniam; Voltinia tribu fuerunt qui ex posteris eius fuisse videntur M. Lollius Paullinus Valerius Asiaticus et Valerius Taurus Asiaticus. — Amicus L. Vitellii, una cum quo Antoniam Augustam coluerat Tac. a. 11, 3. Varia eius 'in rem publicam officia' ib. Consul suff. a. inc. ante a. 41, fortasse sub Tiberio (scilicet consularis sub C. Caesare *Seneca dial. 2, 18, 2, consularis a. 41 Ioseph. ant. 19, 1, 20, Dio 59, 30*). ('Ante in domum consulatum intulit, quam colonia sua solidum civitatis Romanae beneficium consecuta est' *Claudius or. Lugd., de hoc ut videtur, cf. infra*). C. Caesari in primis amicis *Seneca l. c.*; qui nihilominus consuetudinem cum uxore eius habebat, et praeterea in ipsum contumeliosus fuit *ib.*; ea res inter alias C. Caesarem exitio dedit *ib. 2, 18, 1*. Praecipuus auctor interficiendi C. Caesaris fuisse credebatur *Tac. a. 11, 1*. Erat cum C. Caesare quo die occisus est *Iosephus ant. 19, 1, 4*. Post mortem C. Caesaris progressus in contionem (ad milites *Dio*) 'gloriam facinoris ultro petivit' *Tac. l. c., Ioseph. 19, 1, 20, Dio 59, 30 (Zon. 11, 7)*. Quin ipse imperium adfectaret, obstitit ei Annius Vinicianus (*Μυροοξαυός*) *Ioseph. ant. 19, 4, 3*. 'Adversus Britanniam militia' eius (videtur *Claudium co comitatus esse*) *Tac. a. 11, 3*. Consul II (*iterationis notam om. fasti Hydat. aliique*) ord. a. 46 cum M. Iunio Silano *Dio 60, 27, fasti*, ante tempus abdicavit, quo invidiam minneret *Dio l. c.* (ante idus Martias *V 5050*); consul II *Seneca nat. quaest. 2, 26, 6, Tac. a. 11, 1*. A. 47 instigante Messallina a Sullio et Sosibio accusatur apud Claudium una cum Poppaea Sabina, cuius adulter credebatur; missis militibus Baaia, ubi repertus est, in urbem vinculis inditus raptus *Tac. a. 11, 1*; ab accusatoribus maxime ei obiectum, quod milites pecunia et stupro corruperit *Tac. a. 11, 2, Dio 60, 29*. Cum Claudius liberum mortis arbitrium ei permisisset, venas exsolvit *Tac. a. 11, 3, Dio l. c.* A. 48 in memoriam eius in senatu invehitur Claudius nomine eius non posito ('ut dirum nomen latronis taceam') *or. Claud. Lugdunensis II 15 seq.* Divitiae eius; possessor hortorum Lucullianorum; quae res maxime exitio ei fuerant *Tac. a. 11, 1, Dio 60, 27. 31*. Vir ferox*

Seneca dial. 7, 18, 2, *Tac. a.* 11, 2. Exercitationibus athleticis ad-sueverat *Tac. a.* 11, 3 ('palaesticum prodigium' *Claudius l. c.*). — Fortasse ab hoc appellati scaenici Asiaticiani Viennae XII 2929. — Frater eius memoratur (nomine non posito) *or. Claud. Lugd.*; senatu (post mortem eius) eiectus *ib.* — Pater videtur eius qui sequitur, avus *M. Lollii Paulini Valerii Asiatici Saturnini.*

- 26 D. (?) VALERIUS ASIATICVS. Valerius Asiaticus *Tac. h.* 1, 59, 4, 4; D. Aurelius Asiaticus *apographum t. urbani VI 1528 quem ad hunc rettulit Marinus, cf. infra.*

Filius videtur eius qui praecedit. A. 69 legatus provinciae Belgicae, in primis Vitellii partibus accessit *Tac. h.* 1, 59. Mox a Vitellio gener adscitus *ib.* Consul designatus *ib.* 4, 4. Exeunte a. 69 occiso Vitellio, ut consul designatus honores decernit ducibus Flavianis *ib.* *Defunctus esse videtur antequam consulatum iniret, si recte titulum VI 1528 Romae semel saec. XV descriptum: dis manibus D. Aurelii Asiatici consulis designati ad eum rettulit Marinus Arv. p. 345 not. 74 (scilicet ut Aureli errore lectum sit pro Valeri, quod sane fieri potuit). Brevi post mortuum esse indicat etiam id quod Vespasianus Vitellii filiam (eandem puto quae huic nupsit vel certe desponsa fuerat) dotavit et marito collocavit Suet. Vesp. 14 (nam alia filia Vitellio non videtur fuisse, cf. infra sub Vitellio). — Huius ut videtur libertus D. Valerius Asiatici libertus Sisses (?) sevir in colonia Equestrum Novioduni XIII 5012 — *Inscr. Helv. 121.* — Pater puto *M. Lollii Paulini Valerii Asiatici Saturnini, consulis a. 93 iterumque a. 125, avus Valerii Tauri Asiatici infra n. 139.**

- 27 Q. Valerius Asiaticus: eius servus sacrum fecit in agro Albensi vel Hastensi V 7592. Fortasse homo nobilis.

— M. LOLLIVS PAVLLIVS VALERIUS ASIATICVS SATVRNIVS.

- 28 C. Valerius *Astraeus (Astraeus Orell.; Aestreu, Aestiaeus duae antiquae editiones, a quibus reliquae pendent), Valerii Paulini libertus: ei ius Quiritium a Traiano impetrat Plinius *Plin. ad Trai. ep. 104. 105.*

— Ulp(ius) Valerius Aurelianus.

- 29 C. Valerius *Axer (Axer primus editor, Aper is qui post eum solus codicem vidit): ei similiter ut Valerio Astraco (n. 28) ius Quiritium impetrat Plinius *Plin. ep. ad Trai. 104. 105.*

30 VALERIUS BASSIANVS consularis, occisus a Commodo *vit. Comm. 7, 6.*

- 31 M. VALERIUS BRADVA MAVRICVS. *T. Albingaunensis Liguriae, V 7783 (1); memoratur in urbanis VI 1342 (2). 1541 (3). 9836 (4). Fistula rep. in Aventino, ap. Lancianium syll. aq. n. 177 (5).* M. Valerius Bradua Mauricus *t. 1. 2. 5, Val. Bradua Mauricus t. 4, Bradua Mauricus Dig. 26, 10, 1, 4, ... Mauricus t. 3, Bradua Dig. 1, 21, 4. In consulatu M. Valerius Bradua VI 1980, plerumque Bradua. — Clarissimus vir t. 4. 5 (clarissimae memoriae vir t. 1). Consul t. 1. 3, ordinarius a. 191 cum Pedone Aproniano fasti. Ponti-*

- fex t. 1. 2. 3. Sodalis Hadrianae t. 1. Curator operum publicorum ib. Curator aquarum sacrae urbis et Miniciae ib. Censitor provinciae Aquitanicae ib. Proconsul provinciae Africae ib.; *Dig. 1, 21, 4, 26, 10, 1, 4, Severo et Caracalla imperantibus Dig. 1, c.* — Adfinis M. Antonii Antii Lupi, occisi a Commodio, sepulcrum eius perfecit t. 2. Praeterea nescio quod monumentum in nrbe (in quo partes fuerunt etiam Q. Virii Larcii Sulpicii) perfecit t. 3. Domum videtur habuisse in Aventino t. 5. Albingauni balneum inchoavit, quod post mortem eius perfectum Albingaunensibus adsignavit Q. Virius Egnatius Sulpicius Priscus t. 1. — Libertus et procurator eius t. 4.
- 32 VALERIVS CAPITO praetura (*traditur praefectura*) functus, ab Agrippina in exilium actus, post huius caedem a. 59 restitutus a Nerone *Tac. a. 14, 12.*
- 33 VALERIVS CATVLLINVS (*sic vit. Sev., in vita Did. Iul. scriptor codicis Palatini posuit Catulinus idque mutavit in Catulinus*), a. 193 a Didio Iuliano successor missus Septimio Severo (scilicet ut eius loco Pannoniam superiorem regeret) *vit. Did. Iul. 5, 7.* Occisus a Septimio Severo *vit. Sev. 13, 7.*
- 34 Valerius Catullinus, procurator Aug. (in Dacia) t. *Napocensis III 857. Fortasse (ut coniecit Rhoden) huius est tegula Sarmizegetusae rep. III S. 8075, 5, in qua est: C. V. C. pr. Au.*
- 35 VALERIVS CATVLLVS consulari familia iuvenis, Gaium Caesarem stupratum a se adfirmavit *Suet. Cal. 36. Fortasse is qui sequitur.*
- 36 [VALERIVS] CATVLLVS pontifex, filius ut videtur eius qui sequitur (*certe in eodem t. post eum nominatus*) *XIV 2095.*
- 37 . . . . VALERIVS CATVLL(VS) L. f. (L. f. collocatum ante Valerii nomen, ut alterum gentilicium praecessisse apparcat), consul, qui divo Aug. Lanuvii titulum posuit *XIV 2095. Pater ut videtur eius qui praecedit. Fortasse non diversus Sex. Tedijs Valerius Catullus consul suff. a. 31 (cf. supra sub hoc); natum cum possis coniecere L. Valerio Catullo eo qui sequitur, adoptatum a Sex. Tedio aliquo.*
- 38 L. VALERIVS CATVLLVS triumphatoris monetalis mediis fere Augusti temporibus (*cf. Mommsen hist. numm. p. 744 not. 15) nummus aeneus ap. Eckhel 5, 333, Babelon monnaies de la répub. rom. II p. 524.*
- 39 L. Valerius Catullus, L. f., status honoratus una cum matre Terentia Hispulla a populo Atheniensi *CIAtt. III 619^b (p. 498). Diversus ab eo qui praecedit, si recte Dittenberger titulum Atheniensem 'vix nullis annis ante finem primi p. Chr. saeculi' (propter Aoux-, non Aoux-scripturam) iudicat.*
- SEX. TEDIJS VALERIVS CATVLLVS.
- 40 [VALERIVS] CATVLLVS MES[SALINVS] inter pueros senatorum filios, qui Arvalibus ministrabant anno 105 *act. Arr. (VI 2075 I v. 49). Fortasse nepos eius qui sequitur.*

41 L. VALERIUS CATVLLVS MESSALLINVS. Catullus Messalinus *Plin. ep. 4, 22, 5*, Catullus *Iuv. 4, 113*, Victor *epit. 12, 5*, Messalinus *Tac. Agr. 45*; in consulatu L. Valerius Catullus M. . . . V 7239, Valerius Messalinus *Frontin. aq. 102*, Messalinus *chronogr. a. 354*, fasti *Hydat.*

Filium fuisse Valerii Catulli supra n. 35 et Statiliae Messallinae, sororis Tauri Statilii Corvini consulis a. 45, coniecit Borghesius; sed res plane incerta, cf. supra sub Statilia Messallina (S 626). Consul ord. a. 73 cum Domitiano Caesare II fasti. (Proconsul Africae scholia ad Iuv. 4, 113, quae ex schedis Borghesii citat Tissot fastes de l'Afr. p. 125, dummodo antiqua). Imperante Domitiano 'calumniator praecipuus' Victor epit. 12, 5, 'mortifer' Iuvenal. 4, 113: eius opera multi boni viri perversi Plin. ep. 4, 22, 5; 'sanguinario sententiae' eius in consilio Domitiani Plin. ep. 4, 22, 6; cf. Tac. Agr. 45; Iuv. 4, 113 seq. Luminibus orbatus Plin. ep. 4, 22, 5; Iuvenal. 4, 114 seq. In vivis a. 98 Tac. Agr. 45, sed mortuus erat a. 97 vel 98 Plin. ep. 4, 22, 6 (inde pendet Victor epit. 12, 5).

42 P. (M.?) VALERIUS COMAZON EPTYCHIANVS. Εἰτωχιανός *Dio integer (vel certe Dionis integri codex Vatic.) 78, 31 (quo loco bibliopega . . . νόξ tantum reliquit). 32, Κομαζών ib. 78, 39, 79, 3, 4, neque additur unum eundemque esse, Εἰτωχιανός ὁ καὶ Κομαζών Dio a Xiphilino brevatus 79, 4 (p. 347 ed. R. Stephan.), fortasse ex codice Dionis magis pleno quam Vaticanus (sed dubitat qui de loco Xiphilini monuit Boissvain), Κομαζών Dio (Xiph.) 79, 21 (ex Xiph. pendet Zonar. 12, 13, 14). In consulari: Comazon VI 2003. 3068 Brambach 1138, item factorum laterculi, P. Valerius Comazon XIV 2809 (lapis integer et certae lectionis), M. [Val.] Comazon VI 866 (lapis mutilus et bis tantum saeculis prioribus descriptus), Ἀλλουαλι Κομαζών Dio ind. l. 79 (ut testatur Boissvain *Mnem. nov. ser. 13, 1885 p. 320, qui putat Ἀλλουαλι ortum esse ex M. Οὐαλ.*). P. praenomen tuctur *Publia Valeria Comasia*, filia eius ut videtur, cf. *infra n. 156 (utrumque praenomen ei fuisse suspicatur Boissvain).**

Libertus e domo Caesaris (τῶν Καισαρείων τις) *Dio a Xiphilino brevatus 78, 31 p. 344 Steph. (ex hoc Zonar. 12, 13) nescio an errore excerptoris (certe non ipsius Augusti libertum eum fuisse ostendit gentilicium). In ludicris et palaestris placuerat (ἐν τε ἀθρόματι καὶ ἐν γυμνασίοις ἀρέσας) ib. (in *Dione idem suppletur, sed incertum unum recte, nam in codice Vat. haec tantum relieta esse ἐν . . . . καὶ ἐν γο . . . . neque spatium superesse vocabulo ἀρέσας testatur Boissvain). Mimus et scurra, id-eoque (ἐξ τε μέμωσ καὶ γελωτοποιίας) Comazon appellatus *Dio 79, 4. Pantomimus qui Romae in theatro saltaverat Herodianus 5, 7, 6, similiter vit. Elag. 12, 1 (neque hic neque illic nomen ponitur, sed videtur significari Comazon). Famam de histrionica ab eo factitata ex nomine Comazontis ortam esse coniecit Hirschfeld *Verw. p. 234. — Militaverat in Thracia; a Claudio Attalo legato (temporibus Commodi,****

cf. supra sub Claudio Attalo) propter maleficium quoddam in classarios translatus *Dio* 79, 3. Neque procuratione neque praefectura ulla functus erat nisi legionis *Dio* 79, 4. A. 218 in Syria (*praefectus legionis fortasse, cf. supra*), primarius auctor extitit motus militaria, quo delecto Maerino imperium ad Elagabalum translatum est; hic Soaemiadis filium, Caracalla genitum dicitans, ad milites produxit *Dio* 78, 31 (*locus mutilus suppletus ex Xiph.; ex hoc Zonar. 12, 13*); *cf. Dio* 78, 32. 39. Ab Elagabalo victore praefectus praetorio factus *Dio* 79, 4 (*Zonar. 13, 14*); *cf. Herod. 5, 7, 6, vit. Elagab. 12, 1 ubi nomen non ponitur, sed hic videtur significari histrio ab Elagabalo praefectus praetorio factus*. Ornamentis consularibus ornatus *Dio* l. c. Consul *Dio* l. c., (consul II VI 866. XIV 2809 *propter ornamenta, consularia*) ord. a. 220 cum M. Aurelio Antonino Aug. (Elagabalo) III fasti. Praefectus urbi, nec semel tantum sed bis ac tertio, quod nemini alii evenerat *Dio* 79, 4 (*cod. Vat.; Xiphilinus, ex quo Zonaras, locum corruptit omissis verbis καὶ ἐπολιάρχησιν*), praefectus urbi saepius factus in locum aliorum, postremo a. 222, occiso Elagabalo, in locum Fulvii *Dio* (*Xiph.*) 79, 21. — *Filia puto eius*: Publia Valeria Comasia clarissima femina (*cf. infra*); *ex posteris eius Valerius Coma[zi]on, consularis aedium sacrarum a. 299 t. urbanus CIG. 6002 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 1026.*

- 43 Valerius Cordus, cum Severus Alexander in prima pueritia litteratorem habuit *vit. Alex. 3, 2*.
- 44 VAL(ERIVS) CRESCENS FVLVIANVS legatus pro pr. Britanniae III p. Chr. saec. (*fortasse, ut putat Huebner, imperante Caracalla vel Alexandro, nam videtur in t. superesse mentio matris Augusti*) VII 222.
- 45 Valerius Crescentia(nus), eques Romanus equo publico, frater Valerii Materni clarissimi iuvenis V 5729.
- 46 Valerius Datus (*cognomen solum ponit Dio*), praefectus Aegypti anno 215/6. 216/7 *papyri nunc Berolinenses, Urk. aus d. k. Mus. zu Berlin, I n. 159. 266, II n. 614*. Interficitur a Macrino *Dio* 78, 15.
- 47 C. Valerius Dionysius, Valerii Paulini libertus: ei ius Quiritium a Traiano impetrat Plinius *Plin. ep. ad Trai. 104. 105*.
- 48 M. VALERIVS ETRVSCVS. *Tituli Lambaesisani VIII 2543 (1). 2613 (2). 2728 (3), Thamugadenses VIII S. 17854 (4). 17855 (5); viae cuiusdam Numidicae, Epik. ep. 7, 645 (6)*. — *Tria nomina extant t. 1. 5*. Legatus pro pr. (exercitus Africani) t. 1-6, a. 152 t. 1. 4.
- 49 VALERIVS FABIANVS 'capessendis honoribus destinatus', Domitio Balbo praetorio, propinquo suo, testamentum subdidit; quod apud patres convictum; Fabianus lege Cornelia damnatus, a. 61 *Tac. a. 14, 40*.
- 50 VALERIVS FESTVS legatus provinciae Africae proconsule Cornelio Anullino, a. 193 VIII 1170.

— C. CALPETANVS RANTIVS QVIRINALIS VALERIVS FESTVS.

— Baebius Valerius Firmus.

51 Valerius Flaccinus, adulescens nobilis, parens Valeriani imperatoris, a Probo tunc tribuno c Quadorum manu liberatus *vita Probi* 5, 2.

52 C. VALERIVS FLAC(CVS) IVLIVS VRSVS *tegulae urbanae XV 522* (quas aetatis Hadrianac esse iudicat Dressel). Nomen indicat hominem nobilem. Cf. supra sub L. Iulio Urso Valerio Flacco.

53 C. VALERIVS FLACCVS SETINVS BALBVS (sic codex Vaticanus in subscriptione lib. V, G. Valerius Flaccus Balbus Setinus ib. lib. II, G. Valerius Flaccus Setinus ib. lib. IV. VI. VII. VIII; cf. Thilo prol. p. III. *Setini vocabulo originem ex Setia significari coniecerunt nonnulli, cf. Thilo ib. p. IV*). Scripsit Argonautica, de quibus extant libri octo (reliqui periisse putandi sunt), odiditque imperante Tito, Vespasiano iam in sidera recepto 1, 16 (cf. 1, 11: sancte pater; minus recte haec vivo Vespasiano scripta plerique statuerunt) (eruptio-nem Vesuvi montis memorat 3, 209. 4, 507). Quindecimvir sacris faciundis 1, 5 (sic recte verba de cortina Cymaeae vatis, quae sibi domi staret, acceperunt interpretes). Inter poetas honorifice memorat, nuper mortuum eum esse dolet Quintilian. 10, 1, 90 (immature eum defunctum esse videtur ex Quintiliani verbis colligi posse). (Etiam a Statio silv. 2, 7, 77 huius Argonautica significari putant plerique.)

— L. IVLIVS VRSVS VALERIVS FLAC(CVS).

54 C. Valerius Florinus, L. f., tribu Quir.; praefectus cohortis secundae Thracum Syriacae, tribunus militum legionis VII Claudiae; frater (L. Valerii) Proculi (praefecti annonae et Aegypti, cf. infra) t. Praenestinus XIV 2957.

55 (Valerius) Fronto, pater M. Valerii Martialis poetae, maritus Flaccillae Martialis 5, 34, 1.

— L. SERVILIUS DOMITIUS VALERIVS FRONTO LVCIANVS.

56 C. Valerius Fuscus, tribu Quirina, procurator vicesimae per complures provincias, procurator ad annonam Ostiae t. urbanus semel descriptus VI 1633.

57 C. VALERIVS GALLIANVS HONORATIANVS vir clarissimus, curator rei publicae Karthaginis, anno ut videtur 283 (recte enim Caro titulum positum fuisse videtur statuisse Mommsen), certe saec. III vergente VIII S. 12522; filius Valerii Rogatiani, nepos Valerii Galliani VIII S. 11935.

58 Valerius Gratus, procurator Iudaeae sub Tiberio per undecim annos (id est ut videtur ab a. p. Chr. 15 ad a. 26, cf. sub Pontio Pilato), successor Annii Rufi; ipsi successit Pontius Pilatus Ioseph. 18, 2, 2 (inde Euseb. h. eccl. 1, 10); cf. 18, 6, 5.

59 L. VAL(ERIVS) HELVIDIVS PRISCVS [P]OBLICOLA elarissimus vir, quindecimvir sacris faciundis, allectus inter quaestorios, sevir eq. Rom. turmae primae, ... VI 1530 cf. p. 852.

60 [Va]lerius Hermes, amicus ut videtur Dasumii VI 10229 v. 26.

- 61 M. VALERIUS HOMVLLVS, *Sic act. Arv., item X 3863*; Valerius Homullus *vit. Marci 6, 9*, Omullus *vit. Ant. Pii 11, 8* (*tertio loco in optimo codice mutatum in Omullius*), Homulius *vit. Alex. 65, 5*. In consulatu M. Valerius Homulus XIV 250, *plerumque Homullus (quod in fastorum laterculis plerisque corruptum, Ilumillius in fastis Hydat., in aliis aliter; C. Omollus Verianus falsus titulus VI 1960* = Orell. 4443)*. (*Vix hic, sed fortasse pater eius Homullus familiaris Traiani vit. Alex. 65, 5*)
 Consul ord. a. 152 cum M'. Acilio Glabrione *fasti* (cos. t. *Campanus X 3863; vix alius significatur*). Frater Arvalis, memoratur in actis a. 145 *Eph. ep. 8 p. 322 v. 22*, et a. 155 VI 2086, 7. Patronus coloniae Capuae X 3863. — Ioca eius patienter tulit Antoninus Pius *vit. Pii 11, 8*. Antoninum Pium in M. Aurelium frustra temptavit incitare *vit. Marci 6, 9*.
- 62 M. VALERIUS ITALVS legatus Aug. (Galatiac ut videtur): comes eius Ancyrae sepultus t. *Ancyranus III 253*.
 — M. Valerius Iulianus Agrippa v. M. Valerius Rullianus Agrippa.
- 63 M. VALERIUS IVNIANVS frater Arvalis, memoratur in fragmento actorum quod videtur pertinere ad ultima tempora Traiani *Eph. ep. 8 p. 330, 13 cum adnotatione (ubi extat . . . . us Iunianus)*, deinde a. 119 VI 2079, promagister a. 122 VI 2081.
- 64 M. VALERIUS IVNIANVS (*plene in actis a. 145, 155; in actis ceterorum annorum duorum praenomen decst*). Fortasse filius eius qui praecedit; eundem esse vix credi potest. Frater Arvalis, memoratur in actis a. 145 *Eph. ep. 8 p. 332 v. 29*, a. 155 VI 2086, a. inc. sub Pio VI 2087, denique anno incerto inter 169 et 176 *Eph. ep. 8 p. 336, 17*.
- 65 P. VALERIUS LAEVINVS (Laevinus, Valeri genus *Horat.*; Publius Valerius *Porph.*), homo nobilissimus, sed nullius pretii *Horat. sat. 1, 6, 12*; 'adeo foedis et proiectis in omnem turpitudinem moribus vixit, ut provehi non potuerit ultra quaestoriam dignitatem' *Porphyr. ad Hor. l. c. Huius puto indignitate motus, vel contra hunc verba faciens Messalla (Corvinus) orator (consul a. 723), 'prohibuit inseri genti suae Laevinorum alienam imaginem' Plin. h. n. 35, 8*.
- 66 Valerius Largus, amicus et contubernalis Cornelii Galli, praefecti Aegypti, accusator eius extitit (a. 723) *Dio 53, 23. 24*. *Vix hic Largus poeta epicus, cf. supra sub Largo (I. 66)*.
- 67 VALERIUS LICINIANVS praetorius, inter eloquentissimos causarum actores habebatur; a Domitiano adactus ut incestum cum Cornelia virgine Vestali maxima fateretur, bonis publicatis in exilium pellitur; inde clementia Nervae in Siciliam translatus, rhetoricen ibi profitetur *Plin. ep. 4, 11*.
- 68 Valerius Ligur, vir equestris ordinis, cui permissum, ut cum Augusto senatum ingrederetur ibique sederet *Dio 60, 23*. Fortasse unus e praefectis praetorii Augusti. *Cf. praeterea infra sub Varro Ligure*.

- 69 M. VALERIUS LONGINVS vir [clarissimus] (v. g. *pro v. c. ex altero t. exceperunt descriptores; in altero videtur v. c. defuisse*), legatus legionis XIII Geminae Severianae (i. e. imperante Severo Alexandro) *tituli Apulenses III 1019. 1020.*
- 70 Q. VALERIUS LVPERCVS IVLIVS FRONTINVS tribu Volt. (*origine Viennensis*); quaestor urbanus, tribunus plebis, praetor designatus *tituli Viennenses XII 1859. 1860.*
- 71 Q. Valerius Macedo, C. fil., tribu Volt. (*origine Viennensis*), variis honoribus Viennae functus; 'huic divus Hadrianus latum clavum cum quaestura optulit et petentis excusationem accepit' *XII 1783.*
- 72 . . . LIVS VALERIUS MACEDO curator alvei Tiberis et riparum et cloacarum urbis a. 198 *t. urbanus Bull. com. 1880 p. 139 n. 381 (= VI 31555). Plenc Ofilius Valerius Macedo, cf. in Addendis.*
— Q. FABIVS BARBARVS VALERIUS MAGNVS IVLIANVS.
- 73 Valerius Marcellinus, imperatorum ut videtur vitas scripsit more Suetoniano *vit. Max. et Balb. 4. 5.*
- 74 L. Valerius Marcellinus, ad fasci advocaciones promotus suffragiis L. Gabonis Arunculeii P. Acilii Severi clarissimi viri avunculi sui *t. Brixianus V 4332.*
- 75 VALERIUS MARIANVS (MARINVS?) praetorius: eius celerrima navigatio Puteolis in Aegyptum *Plin. h. n. 19, 3, XV annis post (Claudium) Balbillum (Aegyptio praefectum a. 55, ita ut in Aegyptum profectus esse videatur a. 70, ad Vespasianum fortasse; sed lectio loci Pliniani non ita certa) ib. Videtur idem qui sequitur.*
- 76 P. VALERIUS MARINVS (*sic act. Arv., Valerius Marinus Tac.*), frater Arvalis, memoratur in actis anni 69 *act. Arv.* Consul designatus a Galba (in partem aliquam anni 69) *Tac. h. 2, 71*; sed a Vitellio consulatus eius dilatus *ib. Cf. sub eo qui praecedit.*
- 77 M. Valerius Martialis (*tria nomina in codicibus epigrammatum eius; Valerius Martialis ipse in praefationibus lib. II. VIII. XII epigrammatum, item Plin. ep. 3, 21, 1; Marcus ipse de sc 1, 55, 1. 3, 5, 10. 5, 29, 2; 63, 1. 6, 47, 6. 8, 76, 1. 10, 73, 8. Medio aevo dictus Martialis coquus, imprimis a Iohanne Sarisberiensis, Vincentio Bellovacensi, item in codicibus quibusdam recentibus, cf. Schneidewin ed. a. 1842 p. 21. 683, Friedländer in editione Martialis p. 3 not., de origine eius appellationis Schneidewin l. c. p. 736. — M. Valerius Iulius Martialis codex aliquis saeculi XV exeuntis uno loco, cf. Friedländer p. 141.*
Oriundus Bilbili municipio Hispaniae Tarraconensis *ipse 1, 61, 12. 10, 103, 1. 12, 18, 9, patre Frontone, matre Flaccilla 5, 34, 1. Natus kalendis Martiis 9, 52, 3. 10, 24, 1. 12, 60, inter annos 38 et 41, si quidem carmen 10, 24, quo nataleni suum quinquagesimum septimum memorat, scriptum est, ut reliqua huius libri epigrammata, non ante a. 95, nec post annum 98. Relicta patria Romam se contulit c. a. 64,*

si quidom rediturum se in patriam post annos triginta quattuor nuntiat in libro epigrammatum decimo edito a. 98 (cf. *infra*) 10, 103, 7; 104, 10 cf. 12, 31, 7. Senecam (defunctum a. 65) vidit etiam tum florentem 4, 40, 2. Tribunus 3, 95, 9. Eques (Romanus) 5, 13, 2, 9, 49, 4, 12, 26, 2 cf. 3, 95, 10. 'Caesar uterque' (*Vespasianus puto et Titus*) eum laudavit eique praemia tribuit 3, 95, 5. Ius trium liberorum ei dedit Caesar 2, 91, 92, 'Caesar uterque' 3, 95, 5, 9, 97, 5 (cf. *Mommsen Staatsr. II^a p. 888 not. 4*). Romae habitat in Quirinali 1, 108, 3; 117, 6, 5, 22, 3, 6, 27, 1, 10, 58, 10, 11, 1, 9 cf. *Huelsen mus. Rhen. 49, 1894 p. 397* ('scalis tribus, sed altis' 1, 117, 7; postea domum suam memorat 9, 18, 2; 97, 8). Praedium habet in agro Nomentano 2, 38, 1, 6, 43, 3, 7, 93, 5, 9, 60, 6, 10, 94, 3, 12, 57, 1, 13, 119, 1 (cf. *CIL. XIV p. 441. 447*).

Carmina pangere coepit adolescens 1, 113, 1. Extant epigrammata quae fecit a. 80 cum Titi amphitheatrum dedicaretur *lib. spectaculorum qui dicitur* 1, 7, 2, 5 *et*. Imperante Domitiano edidit xenion et apophoreton libellos singulares, Domitiano iam Germanico appellato *xen.* 4, *apoph.* 170, deinde epigrammatum libellos a primo ad nonum: et primum quidem Domitiano iam censuram gerente (quam gerere coepit a. 85) 1, 4, 7, librum quartum circa id tempus quo Domitianus ludos saeculares edidit (a. 88) 4, 1, 7, librum sextum post mortem et consecrationem Iuliae (quae consecrata est a. 90 vel 91) 6, 3, 6 cf. *praeterea Friedländer in ed. Martialis p. 53 seq.* Undecimum epigrammatum librum edidit mense Dec. 96, scilicet Nerva iam principe 11, 2, 6, iamque tertium consulatum inituro 11, 4, 5, Saturnalibus 11, 2, 5, vivo adhuc Parthenio 11, 1, 3; librum decimum qualem nos habemus (priori editione revocata 10, 2, 2), anno 98, scilicet cum adventus Traiani e Germania expectaretur 10, 6, 7, (Sex. Iulio) Frontino (*consule iterum mens. Febr. a. 98*) alterum consulatum adeptus 10, 48, 20. Eodem tempore rediturum se in patriam nuntiat 10, 78, 9; 92, 15; 96, 3; 103, 11; 104, 13. Secedentem viatico prosequitur Plinius *Plin. ep.* 3, 21, 1. Reversus in patriam domum et praedium dono accipit a Marcella quadam 12, 31. Post silentium trium annorum (*anno igitur 101*) edit epigrammatum librum duodecimum 12 *praef.*, (L. Arruntio) Stella iam consule vel certe consulatum inituro 12, 3, 10 *seq.* Mortem eius plangit Plinius *ep.* 3, 21 (*quae epistula vix scripta est post annum 104; scriptam esse anno 101, ut alias eius libri, atque eo ipso anno decessisse Martialem statuit Mommsen Herm. 3, 43*). De fama quam nactus erat ipse 1, 1, 3, 95, 7, 5, 13, 3, 6, 82, 4, 7, 88, 8, 3; 61, 3, 9, 84, 5, 11, 3. Eum Vergilium suum dictum esse ab L. Aelio Caesare, narratur *vit. Ael. 5, 9*. Citatur *vit. Sev. Alex. 38, 2*. Memoratur *Sidon. Apoll. carm. 9, 267*.

78 VAL(ERIVS) MATERNVS clarissimus iuvenis; frater Valerii Crescentiani, equitis equo publico V 5729.

- 79 M. VALERIVS MAXIMIANVS. *Tituli: Dacicus Apulensis III 1122 (1), Numidici VIII 2621 (2). 2698 cf. ad 18247 (3). 2749 (4). 2777 (5). 4212 (6). 4234 (7). 4600 (8). VIII S. 18247 (9).* — *Nomina plene exhibent t. 1. 2. 6. 7. 8. M. Valerii Maximiani, quinquennalis, sacerdotalis filius; pontifex coloniae Poetovionensium (nisi hoc quoque spectat ad patrem) t. 8. Legatus Aug. (legionis puto, non provinciae Daciae, quia propractoris vocabulum non additur) t. 1. Legatus Aug. legionis tertiae Augustae pro pr. t. 2. 4. 6. 8 cf. t. 3. 9, praeses t. 4. 8, sub Commodio t. 3. 6 (ubi v. 1 ab initio fuisse putandum est Commodi nomen, sed non dici, id crasum a. 193, rursus tempore interiecto restitutum). 9. Consul designatus t. 8. Consul t. 2. 4. 7. — Maximiani (huius ut videtur) clarissimi viri ads[ess]or aliquis t. 5. — Uxor: Ulpia Aristonice t. 2. 7.*
- 80 M. Valerius Maximianus, pater eius qui praecedit VIII 4600.
- 81 VALERIVS MAXIMVS praefectus urbi a. 255 *laterculus praefectorum urbis, ap. Chronographum anni 354 (Momms. chron. min. I p. 65).*
- 82 Valerius Maximus, modica fortuna ipse 4, 4, 11, Sex. Pompeium (*consulem a. p. Chr. 14*) comitatur in Asiam 2, 6, 8, eundem ut amicum et patronum suum celebrat 4, 7 *ext.* 2. Scripsit factorum et dictorum memorabilium libros novem (decem *Iulius Paris in praefatione epitomae quam fecit*) qui extant: horum sextum edidit viva Livia (i. e. non post annum 29) 6, 1 *init.*, nonum post caedem Seiani (Oct. 31) 9, 11 *fin.* Memorat Valerium Maximum Plinius inter auctores adhibitos *h. n. 1, 7. 33*; citant *Plutarch. Marcell. 30, Brut. 53; Gellius 12, 7, 8.*
- 83 Valerius Maximus, trierarchus ex classe Britannica, heres institutus a Scio Saturnino *Dig. 36, 1, 48 [46]. Cf. supra sub Scio Saturnino.*
- 84 L. VALERIVS MAXIMVS consul (consul II *cod. Iust. sarpus, cf. Krueger app. ad cod. Iust. p. 10, item fasti quidam ap. Momms. chron. min. I p. 289*) ord. a. 256 cum M. Acilio Glabrione fasti (*tria nomina XI 6335*).
- L. FVLVIVS . . . . C. BRVTIVS PRAESENS MIN . . . VALERIVS MAXIMVS *cet.*
- SEX. QVINCTILIVS VALERIVS MAXIMVS.
- 85 VALERIVS MESSALA *fistula plumbea in agro Albano sive Tusculano rep., XV 2435. Fortasse unus ex iis qui sequuntur.*
- 86 L. VALERIVS MESSALLA cos. ord. a. 214 cum C. Octavio Appio Suetrio Sabino fasti (*tria nomina VI 31328^a = Bull. comunale 1884 p. 8 n. 709; plerumque Messalla; praeterea Apollinaris cognomen ei fuisse coniecit Dressel, ad hunc et collegam referens quae leguntur picta in amphora montis Testacei XV 4097; Sabino et Apollinare cos.*). — *Fortasse ab hoc oriundus Valerius Messala qui praefectus praetorio et praefectus urbi fuit imperante Honorio, cf. ad VI 1775.*
- 87 M. (VALERIVS) MESSALLA consul (a. 701) cum Cn. Domitio (Calvino); augur per annos quinquaginta et quinque *Macrob. saturn. 1, 9, 14.*

Mortuus igitur sine dubio imperante demum Augusto. De vita eius cf. Borghesi opp. 1, 404 seq., qui eum consobrinum vel fratrem putavit M. Valerii Messallae Nigri consulis a. 693. — In libro quodam egit de Iano Macrob. l. c. Hic videtur M. Messalla augur, cuius libros de auspiciis citat Gellius 13, 15, 3 cf. 13, 14, 5; 16, 1, Messalla senex, cuius libros de familiis citat Plinius h. n. 34, 137, 35, 8 cf. 1, 35 (idem videtur Messalla Rufus Plin. h. n. 1, 7, 34, 7, 173). Cf. Teuffel Lit. 199, 2.

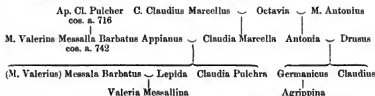
- 88 (M. VALERIUS) MESSALLA BARBATVS. Barbatus Messalla Suet.; praeterea nomen non ponitur; praenomen colligitur ex t. liberti VI 4493, si vere is huius libertus fuit, cf. infra. Consobrinus Claudii Suet. Claud. 26. Filius sine dubio eius qui sequitur, M. Valerii Messallae Barbati consulis a. 742, natus ut videtur Marcellarum, sororum Antoniae, matris Claudii, una (nam alia ratione vix potuit esse consobrinus Claudii, cf. Borghesi opp. 1, 415), et quidem Marcella minore. In sepulcro enim, quod teste titulo VI 4421 Marcellae minoris libertus dedicavit (circa annum p. Chr. 10, cf. VI 4418), et in quod plurimi Marcellarum liberti et servi inlati sunt, conditi etiam Messallae servi servae VI 4446. 4475 (hic cum Claudia aliqua). 4635. 4699, Messallae liberti libertae VI 4480. 4493. 4703. 4707 (in his certe unus M. Valerius VI 4493), quorum patronum dominumve apparet fuisse M. Valerium Messallam aliquem propinquum Marcellae minoris, probabile est fuisse Valerium Messallam Barbatum, quem Claudii consobrinum fuisse testatur, Marcellae filium indicat Suet. (matris igitur eius aliquando ancilla Valeria Nama Messallae liberta Marcelliana VI 4501). Patrem eius, Marcellae maritum, in his titulis significari non crediderim, propterea quod hic defunctus est anno 742, multo antea quam monumentum illud institutum esse videtur.

Pater Valeriae Messallinae, uxoris Claudii Suet. l. c. Maritus igitur per aliquod tempus Domitiae Lepidae, Defunctus puto ante imperium Claudii, certe ante mortem Messallinae (in vivis enim si tunc fuisset, memoraretur a verum scriptoribus).

- 89 M. VALERIUS MESSALLA BARBATVS APPIANVS consul a. 742. — M. Valerius fasti Colotiani, fasti Biondiani, Dio 54, 28, *γερονιαπτος; (sic Boissevain, qui putat confusionem ortam esse ex nomine Vari consulis quod praecedit) Μέσσαλος Ἀρβᾶτος Dio ind. l. 54, M. Messalla Cassiod., Messalla chronogr. a. 354, fasti Hydat., chron. Pasch.; . . . . Appian. fasti Capit. — M. f. fasti Colotiani, Dio ind. l. 54. Natus esse cum coniecit Borghesius (opp. 1, 416) Appio Claudio Pulchro consule a. 716, adoptatum (ib. 1, 414) a M. Valerio Messalla augure consule a. 701. Barbati cognominis origo incerta.

Consul ord. a. 742 cum P. Sulpicio Quirinio fasti (cf. supra). In [magistratu mortuus est] fasti Capitolini. — Non hic Barbatus Messalla, pater Valeriae Messallinae Claudii, quae a. p. Chr. 41

(u. c. 794) peperit Britannicum, i. e. anno quinquagesimo altero post mortem eius, sed pater eius, avus Messallinae. Cum filius eius fuerit consobrinus Claudii (cf. sub eo qui praecedit), ipse in matrimonio videtur habuisse Claudiam Marcellam sororem Antoniae matris Claudii. Praeter filium etiam filiam ei fuisse, Claudiam Pulchram sobrinam Agrippinae (Tac. a. 4, 25), quae nomina avi paterni resuscitaverit, coniecit Borghesius. — Stemma potest fuisse hoc:

- 90 M. VALERIVS MESSALLA CORVINVS orator. M. Valerius Messalla Corvinus VI 1375, *fasti triumph.* Cap. (. . . inus superest in elogio quod eius videtur fuisse nomenque plenum habuisse, *CIL. I ed. 2 p. 201 n. XI*), M. Val. Messal[la] *fasti triumph. Barberin.*, Μάρκος Ουαλέριος Μεσσάλας *Dio 47, 11*, M. Messalla Corvinus VI 29789, Μάρκος Μεσσάλας *Dio 47, 24*, M. Messalla *Liv. per. 122, Charisius p. 104, 18 Keil, alii*, Valerius Messalla *Suet. Aug. 58, Μεσσάλας Ουαλέριος Dio 49, 16. 38. 50, 10*, Messalla Corvinus et deinde Messalla *Frontin. aq. 99. 102*, Messalla et postea Corvinus *Vell. 2, 71, item Tac. dial., Messalla Corvinus Cicero ad Brut. 1, 12, Seneca suas. 1, 7. 6, 27, contr. 3 praef. 14; Seneca apoc. 10, 2; Plin. h. n. 1, 9. 7, 90; Tac. a. 4, 34. 6, 11, Suet. gramm. 4, Solin. 1, 110, Plut. Brut. 45, Appian. Illyr. 18, b. c. 4, 136, Hieronymus chron. ad a. 1958. 1992. 2027, adv. Iovinian. 1, 48* (Messalla Corvinus orator *Plin. h. n. 7, 90, Hieronym. ad a. 1958. 2027*), Messalla orator *Plin. h. n. 1, 35, 10, 52. 33, 50. 35, 8. 21, Suet. Claud. 13*, Corvinus Messalla or[ator] *breuiarium vitae Tibulli quod extat in codicibus Tibullianis* (cf. *Hiller Herm. 18, 1883 p. 351*), Corvinus *Horat. carm. 3, 21, 7, Vell. 2, 36, Plin. h. n. 1, 33*, orator Corvinus *Tac. a. 13, 34*, Messalla *Cic. ad Att. 12, 32. 15, 17, 2, ad Brut. 1, 15, Horat. art. poet. 371, Tibull., Quintil. constanter, Tac. a. 3, 34. 11, 6. 7, Dio 53, 27, alii*. — In consulatu M. Valer. Messal. Corvin. *fasti Amiternini (CIL. I ed. 2 p. 61)*, M. Ουαλέριος Μεσσάλλα[ς] Κορυνίου *Dio ind. lib. 50*, M. Ουαλέριος Κορυνίου Μεσσάλας *ib. lib. 51*, M. Valerius *fasti Venusini*, M. Mess[alla] *Cassiod.*, Messalla Corvinus *Vellei. 2, 84*, Messalla *chronogr. ann. 354*, [M.] Corvinus *fasti Cuprensens (CIL. I ed. 2 p. 62)*, Corbilius *fasti Hydat., chron. Pasch.* — *Publicolae nomine neque ipse usus est neque de eo puto alius quisquam; nam quod in carmine catal. Vergil. 11, 40 Roma dicitur dedisse praemia Messalis maxima Publicolis, de nomine eius quem adloquitur poeta (si modo fuit Messalla Corvinus) nihil sequitur; apud Horatium autem (sat. 1, 10, 28), ubi nonnulli Publicolam*

Corvinum sibi reperisse visi sunt, aut tres homines significantur, Pedius, Publicola, Corvinus (sic Nipperdey opusc. p. 495, qui sine causa, scilicet propter male lectum titulum Atticum CIAtt. III 866, retractavit quae dixit ib. p. 450), aut duo, Pedius Publicola et Corvinus.

M. f., *fasti triumph. Cap.*, Dio ind. I, 50, M. n. *fasti triumph.*, Cap., fragmentum *elogii CIL. I ed. 2 p. 201 n. XL. Filius esse statuit Borghesius opp. 1, 407 M. Valerii Messallae consulis a. 693, censoris a. 699/700 cum P. Servilio Isaurico, de cuius vita ad *elogium eius nuper repertum egit Mommsen eph. ep. 3 p. 2 seq.*; id quod confirmatur ea re quod iuxta *elogium consulis anni 693 supersunt litterae . . . inus, relictæ ut videtur ex Corvini nomine. Orundus sine dubio a M. Valerio Maximo Messalla consule a. 491, item ex posteris M. Valerii Corvi sive Corvini, consulis sexies ab a. 406 ad a. 455 (eam originem filio eius Cottæ Messalino discrete adscribit schol. ad Pers. 2, 72). Videtur autem hæc Valeriorum stirps deducta esse non a P. Valerio Publicola cos. a. 245, sed ab eius fratre Valerio Maximo, cuius extat *elogium (CIL. I ed. 2 p. 191) cf. stemma Valeriorum adiectum ad F. Muenzneri dissertationem Berol. de gente Valeria (1891) et videtur abstinuisse Publicolæ cognomine (cf. supra). 'Lacvinaurum alienam imaginem genti suæ inseri prohibuit' Plin. h. n. 35, 8. Nobilitatem suam in dicendo præferebat Quintil. 10, 1, 113. Frater (L.) Gellii Publicolæ Liv. per. 122, Dio 47, 24 (frater Pedii Publicolæ Ps.-Acro ad Horat., sat. 1, 10, 25); Polla (Πόλλα traditur) natus Dio l. c. Fortasse hunc fratrem memorat Horat. sat. 1, 10, 85 (certum esset hunc significari, si constaret eundem significari ib. v. 2. 28 Publicolæ nomine; ceterum nullum alium fratrem Messallæ fuisse ex Horatio non recte collegit Nipperdey opusc. p. 495). Præterea fratrem eius fuisse coniecit Borghesius opp. 1, 412 M. Valerium Messallam Potitum consulem a. 722 vel 725, cf. infra (n. 94) sub hoc. Quamquam mirum, in celeberrimi hominis memoria nunquam fratris eodem patre geniti disertam mentionem fieri. Hos esse Messallas, quorum sororem Valeriam mortuo Servio marito amplius nubere noluisse refert Hieronymus adv. Iovinianum 1, 48, coniecit Haupt Herm. 5, 33 = opp. 3, 502. Aliqua parentela coniunctus cum Q. Pedio consule a. 711 (avia nepotis Pedii ex eius familia fuerat) Plin. h. n. 35, 21.***

Natalcm eius adscripsit Hieronymus chron. ad a. Abr. 1958 (a. u. c. 695) vel, si codicem Petavianum sequimur, ad a. 1959 (a. c. 696), omnino male; nam Messalla natus a. 695 nec causas agere potuit vivo Ciccone neque a. 712 in castris Bruti et Cassii proximus esse a ducibus (cf. infra). Videtur natus esse circa a. 690 (ut statuit Borghesius opp. 1. 410 seq.). — Patrum amiserit necesse est ante a. 708, cum is inter mortuos memoretur Cic. Brut. 70, 246. Athenas se confert a. 709 (studiorum causa) Cic. ad Att. 12, 32, redit a. 710 ib. 15, 17, 2 (absens idibus Martiis a. 710 edictum triumvirorum, ap.

Appian. b. c. 4, 38). A. 711 proscriptus *Appian. b. c. 4, 38. 5, 113, Dio 49, 16*, ab Antonio *Dio 47, 11*. Ad Brutum confugit *App. l. c. 4, 38*, ad Brutum et Cassium *ib. 5, 113* (sed iam ante proscriptionem *Messallam se contulisse ad Brutum legitur ap. Cic. ep. ad Brut. 1, 12. 15*), neque ab iis discessit quamvis mox e numero proscriptorum exemptus *ib. 4, 38*. Cassio maxime adhaesit *Dio 47, 24*; cf. *Plut. Brut. 40*; Cassium imperatorem suum praedicabat *Tac. a. 4, 34*. Brutus et Cassius ei fratrem (Gellium Publicolam) condonaverunt *Liv. per. 122*; cf. *Dio 47, 24*. In castris Bruti Cassique proximus a ducibus *Vell. 2, 71* cf. *Plut. Brut. 45*. Pugna Philippensi dextrum cornu cum validissima legionum occupare iussus *Plut. Brut. 40*, pulsus hostibus una cum Bruto castra Caesaris cepit *ib. 41. 47*. Defunctis Cassio et Bruto cum essent qui ducem eum poscerent, maluit transire ad victores *Vell. 2, 71, Appian. b. c. 4, 38. 136. 5, 113, Plut. Brut. 53*. Est cum Antonio *Appian. b. c. 4, 38*, donec Cleopatrae pertaesus transiret ad Caesarem *ib. cf. Plin. h. n. 33, 50*. Caesar opera eius utitur a. 718 bello Siciliensi contra Sex. Pompeium *App. b. c. 5, 102. 103. 105. 109. 110. 112. 113*. Inter augures supra numerum cooptatus *Dio 49, 16*. (Fortasse huius libertus M. Valerius Messallae l. Philarg., viat. augur. *Notizie 1887 p. 240 = Bull. com. 1887 p. 257 n. 1477*). Incertum an etiam frater *Arcalis*, scilicet an hic [M]essalla Corvinus memoratus in fragmento actorum *Eph. ep. 8 p. 316 v. 11*, quod ad annum 734 spectare coniecit *Hala* (*Henzenus cogitaverat de alio Messalla et de tempore multo posteriore, cf. Eph. l. c. p. 319*). Res ab eo fortiter gestae contra lapidas et Pannonios (*Tibull. 4, 1, 108 seq. videtur comes fuisse Caesaris expeditione Illyrica a. 719*). Salassos vicit *Appian. Illyr. 17, Dio 49, 38* cf. *Strabo 4 p. 205, a. 720 Dio* (a Messalla postea demum, cum Galliam regeret, Salassos victos esse coniecit *Ganter die Provinzialverwaltung der Triumvirn* [diss. Strasburg. 1892] p. 69. 70; et vere victo demum Antonio Messallam contra Salassos missum esse videtur indicare *Appianus l. c.*). Circa haec tempora, fortasse a. 721 vel 722, scripsisse putandus est contra Antonii litteras *Charisius lib. I p. 129, 7 ed. Keil* (cf. *Dio 50, 2*), scripsisse vel egisse de Antonii statu *ib. p. 104, 18*; item fortasse, similiterque contra Antonium, 'de vectigalium Asiae constitutione' *ib. p. 146, 34* (ex simili scripto potest hausisse *Plin. h. n. 33, 50*). — Consul ord. a. 723 cum Caesare III *fasti* cf. *Tac. a. 13, 34*, creatus in locum Antonii qui hostis declaratus erat *App. b. c. 4, 38, Dio 47, 11. 50, 10*. — Domum Antonii Palatinam accipit una cum M. Agrippa *Dio 53, 27*. 'Inter Antonium et Augustum bellorum praemiis refertus' *Tac. a. 11, 7*. — Apud Actium classi (parti classis) Caesarianae praestitit *App. b. c. 4, 38*; cf. *Plut. Brut. 53*. Gladiatorum quosdam, qui Antonio auxilio venerant quibusque Syriae praeses permiscerat (a. 724) ut prope Antiochiam sedes figerent, falsis ut

videtur promissionibus decepit Dio 51, 7. Videtur comitatus vel subsecutus esse Caesarem in Asiam, item in Aegyptum; si quidem cum eo Tibullus adiit Ciliciam, Syriam, Aegyptum, vel certe Messalla has terras adiit victor, Tibull. 1, 7, 13 seq. — Missus contra Gallos rebelles Appian. b. c. 4, 38 (exemplo a pugna Actiaca in Galliam missum esse Messallam nequaquam tradit Appian. l. c.). Vicit Aquitanos Tibull. 1, 7, 3 seq., 2, 1, 33, vita Tibulli (iniuria nonnullos torsit quod haec victoria de Aquitanis incidere videtur in id tempus per quod Ianus Quirinus clausus erat, a. 725-727). Triumphavit ex Gallia fasti triumph. Cap. et Barb. (CIL. I ed. 2 p. 50. 77), Appian. b. c. 4, 38, Tib. 1, 7, 8. 2, 1, 33, proconsul fasti Cap., d. 25 Sept. 727 ib. (Tunc temporis ut videtur) viam Latinam munivit Tibull. 1, 7, 57 seq. A. 728 (certe ad hunc annum rem videtur adscripsisse Hieronymus) 'primus praefectus urbi factus, sexto die magistratu se abdicavit, incivilem potestatem esse contestans' Hieronymus ad a. Abr. 1991 (ad a. 1992 cod. Bongarsianus); similiter Tac. a. 6, 11 (cf. Mommsen Staatsr. II ed. 3 p. 1059 not. 3). A. 729 pro parte domus Palatinae incendio consumptae pecuniam accipit ab Augusto Dio 53, 27. A. 743 primus curator aquarum Frontin. ag. 99. — Per eum (a. 752) senatus Augustum patrem patriae nominavit Suet. Aug. 58. — De anno quo mortuus sit diu dubitatum est. Ante biennium quam moreretur ita memoriam ac sensum amisit, ut vix pauca verba coniungeret (proprii nominis oblivione captus Plin. h. n. 7, 90; Solin. 1, 110), et ad extremum ulcere sibi circa sacram spinam nato inedia se confecit Hieronymus ad a. 2027 (ad a. 2028 codd. Oxon. Freher. Petav.). Corvinus in medium usque principatum Augusti duravit Tac. dial. 17, omnino male, nam medio demum fere principatu Augusti (quem ab anno 711 inchoat Tacitus l. c.) Corvinus curam aquarum suscepit, et postea demum Augustum patrem patriae appellavit (cf. supra) (verba Taciti emendare sibi sumpserunt Borghesius opp. 1, 408 et Nipperdey). In vivis videtur fuisse, cum Ovidius in exilium mitteretur, siquidem tunc (ut recte observavit F. Marx Wiener Studien 1897 p. 151) Ovidium non infitatus amicum Ovid. ex P. 1, 7, 28 (alio tempore nulla causa erat cur amicitiam Ovidii infitaretur). In cura aquarum a. 766 (p. Chr. 13) successit ei Ateius Capito Frontin. ag. 102, ut cum hoc ipso anno decessisse putes; accedit quod Hieronymus de morbo quo biennio ante mortem captus est (cf. supra) adscripsisse videtur ad a. Abr. 2027 (p. Chr. 11). Mortem eius planxit Ovidius, nemiam quae in funere eius caneretur composuit Ovid. ex P. 1, 7, 29. 30 (adfuisse funeri Ovidium, Messallam igitur mortuum esse antequam Ovidius in exilium iret, ex verbis Ovidii multi collegerunt, atque etiam Nipperdey opuse. p. 291; sed verba illa etiam de absente Ovidio accipi posse recte videtur statuisse F. Marx l. c.). — Decessit anno aetatis LXXII Hieronymus, constans sibi, si quidem codices eius natalem Messallae

referunt ad a. 1958 vel 1959, de morbo duorum annorum eius ad a. 2027 vel 2028; attamen anno aetatis LXXXII habet antiquissimus qui extat codex Hieronymi Oxoniensis (testatur Haverfield), LXXXVII Leidensis Freherianus descriptus ex codice summae antiquitatis; vere autem decessit anno septuagesimo septimo, si natus est, ut supra statuimus, a. u. c. 690, mortuus a. p. Chr. 13 (u. c. 766). — 'Marmorata Messalae' Martial. 10, 2, 9, 'Messalae saxa' idem 8, 3, 5, mausoleum ut videtur eius significans.

Uxor eius Terentia, quae antea Ciceronis, deinde Sallustii fuerat uxor Hieronymus adv. Iovinianum, quod vix credi potest, cf. supra sub Terentia, aequalis enim erat Messalla filio Terentiae et Ciceronis, videturque figmentum scholasticum. — Immo huius potius Messallae (uxor) Calpurnia terminus VI 29782 (cf. 29789, qui terminus ad M. Messallae Corvini possessionem aliquam pertinens illi videtur fuisse similis et una cum eo fuisse repertus, certe eodem tempore prodit); et fortasse hac ex uxore genuit M. Aurelium Cottam Maximum, cuius matrem a Numa oriundam fuisse ait Ovidius ex P. 3, 2, 106, Calpurnii autem a Numa putabantur oriundi (Paulus Fest. p. 46 cf. Horat. ep. ad Pis. 292); quam tamen matrem propter Ovid. ex P. 4, 16, 43, Aureliam Cottae filiam fuisse posuit Borghesius opp. 1, 413. 5, 529.

Filii: Valerius Messalinus Tac. a. 3, 34, Messalinus Tibull. 2, 5, 119. 120, Vellei. 2, 112, scilicet M. Valerius Messalla Messalinus consul a. 751, et Messalinus Cotta Plin. h. n. 10, 52 cf. Vellei. 2, 112; qui si vere est ut esse videtur M. Aurelius Cotta Maximus sive Messallinus cos. a. 773, cum iam senior genuisse videtur. Nepos (per filiam, cf. infra n. 160) (Taurus) Statilius Corvinus Sueton. Claud. 13. Pronepos Valerius Messala consul a. 58 Tac. a. 13, 34. — Huius ut videtur liberti M. Valerius Corvi[ni] l. L]orico III 577 p. 989 (Corcyrae), M. Valerius Corvini l. Ion VI 28045; item huius puto M. Valerius Messallae l. Philarg. viat. augur. Notisae 1887 p. 240 = Bull. comunale 1887 p. 257 (cf. supra); incertum an huius libertus M. Valerius Messallae l. Spinther VI 28118^a, huius servus Cladus Messalla(e) vilicus supra hortos VI 9472. (Non huius sed Valerii Messallae Barbati videntur fuisse Messallae liberti servique sepulti in monumento Marcellae, cf. supra n. 88). — Heres C. Cestii VI 1375.

Orator temporum suorum una cum Asinio Pollione clarissimus Vellei. 2, 36, Columell. I praef. 30, Quint. 10, 1, 113. 12, 11, 28, Tac. a. 11, 6, dial. 12, 17. Agere coepit Cicerone arcem eloquentiae tenente Quint. 12, 11, 28. Aufidiam quandam defendit contra Ser. Sulpicium (defunctum a. 711) Quint. 10, 1, 22 (cf. ib. 4, 2, 106. 6, 1, 20, Festus p. 153^b) (sed errorem ibi subesse et confundi a Quintiliano Messallam patrem cos. a. 693 et filium suspicatus est Mommsen eph. ep. 3 p. 3). Eosdem defendit quos (Asinius) Pollio Quint. 10, 1, 24. Eloquentia eius praedicatur iam a Cicerone ep. ad Brut. 1, 15, 1, celebratur

Horat. sat. 1, 10, 29, de art. poet. 371, Ovid. trist. 4, 4, 5, 31, ex P. 2, 2, 53. 2, 3, 75. 3, 5, 7, Seneca apoc. 10, 2. Iudicia de genere orationum eius Quintil. 10, 1, 113 cf. 12, 10, 11, Tac. dial. 18. 21. Graecae orationes in Latinum ab eo versas memorat Quintil. 10, 5, 2. Multum ad posteros gloriae tradidit Quintil. 12, 11, 28. — Videtur reliquisse etiam ad historiam sui temporis pertinentes commentarios, quos citant Plut. Brut. 40. 42. 45, Suet. Aug. 74 cf. Plin. h. n. 33, 50. — Praeterea scripsit non pauca ad rem grammaticam pertinentia: 'quosdam totos libellos non verbis modo singulis sed etiam litteris dedit' Quint. 1, 7, 35; cf. ib. 1, 5, 15. 1, 7, 23. 9, 4, 38. Grammaticos litteratores vocitatos esse 'in quadam epistula ostendit' Suet. de gramm. 4. 'Exactissimi ingenii in omnes studiorum partes, Latini utique sermonis observator diligentissimus' Seneca controv. 2, 4, 8; cf. Acro ad Hor. sat. 1, 10, 25. Versus quoque fecit parum severos ut videtur Plin. ep. 5, 3, 5 (eadem carmina memorari putant catal. Vergil. 11, 13 seq.).

Fautor Ovidii; eum ad edenda carmina impulit Ovid. ex P. 1, 7, 27. 2, 3, 77 cf. Trist. 4, 4, 29 seq. Familiaris eius Tibullus, quem secum duxit in expeditionibus Tibull. 1, 3, 56. 1, 7, 9 seq. et quem bello Aquitanico donis militaribus donavit *vita Tibulli*. Ad eum datum carmen inter Tibulliana receptum 'panegyricus Messallae' Tib. 4, 1; item ad eum carmina Tibulli 1, 3. 1, 7 (*praeterea datum ad eum creditur carmen catal. Vergil. 11*). Domum praebet recitationi Sextilii cuiusdam poetae Seneca suas. 6, 27. Verba faciens inducitur a Maecenate in symposio, cui etiam Vergilius et Horatius interfuerunt Servius ad Aen. 8, 310 (*nomen Messalae corruptum, restituit Daniel*). Memoratur Seneca suas. 3, 6, contr. 2, 4, 10. 3 praef. 14. Puerum quendam natura mutum propinquitate sibi coniunctum picturam docendum censuit Plin. h. n. 35, 21. Sibyllae status duas in rostris positas restituit Plin. h. n. 34, 22. — *Incertum quis M. Valerius Messala CIA. III 571^a p. 498.*

- 91 M. VALERIVS MESSALLA CORVINVS cos. a. p. Chr. 58. *Quattuor nomina saepius in actis Arvalium; Valerius Messala Tac. In consulatu M. Valerius M[essalla] et alio loco [M. Valerius] Messalla tab. cerata Pompeiana ap. de Petram n. 122, M. Messalla Corvinus alia tab., ib. n. 121, Messala Corvinus fasti Hydat., M. Messalla tabula cerata ap. de Petram n. 117, Messala chronogr. a. 354. Oratoris Corvini pronepos Tac. a. 13, 34. Nepos videtur fuisse M. Valerii Messallae Messallini consulis a. u. c. 751, filius M. Valerii Messallae consulis a. p. Chr. 20. Frater Arvalis, adfuit in collegio a. inc. inter a. 50 et 54 VI 2034 v. 2 (nam vix alius . . . [M]essalla significatur), deinde a. 57, 58, 59 act. Arc. VI 2039-2042. Consul designatus VI 2039. Consul ord. a. 58 cum Nerone Caesare III fasti, deinde cum C. Fonteio (Agrippa) tab. cerata n. 122. Pauper sine culpa; Nero ei sestertium L milia annua constituit Tac. l. c. (hunc vel progeniem eius significari a Iuvenale 1, 107 coniecit Borghesius opp. 5, 531).*

- 92 M. VALERIUS MESSALLA (MESSALLINVS?) cos. a. p. Chr. 20 (*in consularu* M. Valerius VI 10051 = CIL. I ed. 2 p. 73, Tac. a. 3, 2, Cassiod., M. Valerius Messalla *fasti Ostienses XIV 244*, M. Ουαλέριος Μεσσαλλας Dio *ind. l. 57*, M. Valerius Messall[la] *fasti scribarum quacstoriorum CIL. I ed. 2 p. 74*, Messalla *coll. leg. Mos. 8, 7, 2, Dig. 1, 16, 4, 2. 48, 2, 12, 3, fasti Hydat., Epiphan. t. I p. 445 D., M. .... fasti Lunenses, M. Valerius Messalinus soli fasti Arv. CIL. I ed. 2 p. 70*). — M. f. Dio *ind. Filius scilicet eius qui sequitur, consulis a. u. c. 751*.

Consul ord. a. p. Chr. 20 cum M. Aurelio Cotta *fasti. Vix hic Valerius Messalinus sed pater consul a. 751, qui sententiam dixit inter primores smatus ipso anno 20, Tac. a. 3, 18. Incertum utrum hic an pater Messall[!] ... memoratus in fraguento actorum Arvalium, quod spectat ad annum p. Chr. 21 (cf. sub eo qui sequitur). — Pater videtur M. Valerii Messallae Corvini consulis a. 58, eius qui praecedit.*

- 93 M. VALERIUS MESSALLA MESSALLINVS (CORVINVS?) cos. a. 751. Messalla Valerius Tac. a. 1, 8, Valerius Messalinus Tac. a. 3, 18, 34, Dio 55, 29, M[ess]alla Messallinus *act. lud. saec. anni 737*, Messalla Ciris v. 54 (*nam hic videtur significari*), Messalinus Tibull. 2, 5, 17, 115, Ovid. ex P. 1, 7, 1. 67. 2, 2, 3. 87, Vell. 2, 112, Dio 55, 30. *In consularu* M. Valerius Messalla Suet. Galb. 4, M. Messalla IV 2450, non. Ancyr. 3, 29, M. Messula Cassiod., M. Mess... VI 10395 = I² p. 69, M. Mes. I 748, Messalinus *chron. a. 354, fasti Hydat.*; M. Ουαλέριος Μεσσαλλας ἢ Μεσσαλλίνος Dio *ind. lib. 55, ... [Me]ssalla Messall[linus] t. urbanus ab ipso et collega positus Notizie 1890 p. 214 = VI 31772*; Corvinus Messalla VI 10243. *Antiquissima igitur monumenta, acta ludorum saecularium et t. ab ipso consule positus, docent, eum inde ab adolescentia Messallae et Messallini cognominibus simul usum esse; Corvini cognomen qui addit t. VI 10243, parvae auctoritatis est, quippe multo postea demum (a. 110) perscriptus (cf. Henzen ad t.) et in quo non huius tantum consulis nomen minus accurate scriptum sit (cf. supra sub L. Flavio Silva Nonio Basso). — Messallae Corvini oratoris (M. Valerii Messallae Corvini consulis a. 723) filius Tibull. 2, 5, 20, Vell. 2, 112, Tac. a. 3, 34 cf. Ovid. ex P. 1, 7, 27 seq., 2, 2, 53 (M. f. Dio *ind. l. 55*). Frater Cottae, cui (moriens) cognomen suum reliquit Vell. 2, 112, scilicet frater M. Aurelii Cottae Maximi sive Messallini consulis a. p. Chr. 20 (supra C 1236). Amantissimus fratris Ovid. ex P. 1, 7, 31 cf. 2, 2, 101 (ut frater Cottae Maximi memoratur nomine non posito *ib. 1, 9, 29. 2, 3, 80*).*

Inter quindecimviros sacris faciundis cooptatus ante a. 735 (*quo mortuus est Tibullus*) Tib. 2, 5, 1. 17; qua occasione eum celebravit Tibullus 2, 5 (*praeterea memorat eum nomine non posito Tibullus 1, 7, 55*). Adest inter quindecimviros sacris saecularibus anni 737 *act. lud. saec. v. 152 (Eph. ep. 8 p. 233)*, postremo loco enumeratus (*quippe adolescentulus*) *ib. (cf. Eph. ep. l. c. p. 243). Num frater*

Arvalis quoque fuit, incertum; incertum enim num hic sit [M]essalla Corvinus memoratus in fragmento actorum quod fortasse spectat ad annum 734 (Eph. ep. 8 p. 316), Messal[li]... memoratus in fragmento quod spectat ad a. 774 = p. Chr. 21 (VI 2023^b v. 12). — (Henzenus bull. Inst. 1882 p. 202, qui prius fragmentum retulerat ad a. p. Chr. 21, cogitaverat de filio eius M. Valerio Messalla consule a. p. Chr. 20, quem tamen Corvinum appellatum praeterea non reperimus, aut de alio filio eius praeterea ignoto). — Consul ord. a. 751 cum L. Cornelio Lentulo fasti. Illyrico praepositus Vell. 2, 112 cf. Tac. a. 3, 34, Dalmatiae et Pannoniae ἀρχων Dio 55, 29, a. 759 = p. Chr. 6 una cum Tiberio contra Maroboduum profectus Dio l. c., audita rebellione Illyrici a Tiberio remissus, varia fortuna cum Batone Dalmata confixit Dio 55, 30, cum semiplena legione vicesima circumdatus hostili exercitu amplius viginti milia hostium fugavit Vellei. 2, 112 (etiam apud Vellei. 2, 125, 5 Messalini nomen fuisse, sed excidisse statuit Haasius). Cum Tiberio moratur Sisciae Dio 55, 30. Ob res in Illyrico bene gestas triumphalibus ornamentis honoratus Vell. 2, 112. Comitatus est triumphum Tiberii Illyricum Ovid. ex P. 2, 2, 83. A. p. Chr. 14 censuit renovandum quotannis sacramentum in nomen Tiberii Tac. 1, 8. Etiam anno 20 sententiam in senatu dicit Tac. a. 3, 18, item anno 21 ib. 3, 34. Paulo postea defunctum esse putat Henzen ann. inst. arch. 1865 p. 8. 'Inerat imago paternae facundiae' Tac. 3, 34; Ovid. ex P. 2, 2, 53. Uxor et liberi memorantur Tac. l. c. — Ad eum adolescentem a nescio quo datum carmen Ciris Cir. v. 36 seq. 54 (nam vix alius est Messalla), item ad eum Ovidii epistolae ex P. 1, 7. 2, 2, item ut videtur Trist. 4, 4.

- 94 M. VALERIUS MESSALLA POTITVS consul suff. a. 722 (725?). In consulatu anni 722 M. Valerius fasti Venusini et fasti quidam urbani (cf. infra), M. Messal. fasti Cuprenses. — Ουαλέριος Ποῦτος Dio 51, 21; Μεσσάλας Ποῦτος t. Magnesiae rep., Messala Ποῦtitus (Politus unus e codicibus, Pontus plerique) Plin. h. n. 14, 69, Potitus Messalla act. Ind. sarc., item VI 9700. — Μάρκος Ουαλέριος Μεσσάλας t. Pergamensis (sed non plane certum num huius). — M. f. (nam filius eius L. Valerius Messalla Volesus, infra n. 96, M. nepos fuit). Frater putatur M. Valerii Messallae Corvini consulis a. 723. Id si ita est, et si vere fuit consul a. 722, maior Corvino fuerit necesse est; unde etiam magis mirum (cf. supra p. 364) par hoc fratrum nunquam memorari. Consul suff. a. 722 fasti Cuprenses (CIL. I ed. 2 p. 62), fasti Venusini (ib. p. 66), fasti quidam urbani (ib. p. 68), ex kal. Nov. fasti Venus., idemque indicant Cuprenses. Consul suff. a. 725, suffectus in locum Sex. Appulei, fasces habebat cum Caesar Romam rediret Dio 51, 21 (ubi errorem subesse, sane mirum, recte videtur statuisse Borghesius opp. 1, 412, cum fasti Venusini nullum consulem suffectum esse anno 725 doceant; alioquin possis coniecisse, anno 722 consulem suffectum fuisse M. Valerium Messallam,

anno 725 alium Valerium Messallam Potitum). Proconsul Asiae t. *Magnesiae ad Sipylum rep.*, ap. *Lebas-Waddington 1660^a*. Cf. *Waddington fastes des prov. asiat.* n. 52. Fortasse hic M. Valerius Messalla (sed nullum honoris vocabulum additur), statua honoratus a Pergamenis t. *Pergamenus* ap. *Fränkel Inschr. v. Perg.* n. 417. Quindecimvir sacris faciundis; aderat sacris saecularibus a. 737 act. lud. saec. — Vina quaedam prope Grumentum Lucaniae nascentia Messalae Potiti salute illustrata (videtur cum in morbum incidisset post huius vini usum convaluisse) *Plin. h. n.* 14, 69. Alia vina circa Messanam genita ab eo ut videtur Potitiana (Potulana traditur; correxit *Delefsen*) dicta ib. 14, 66. Fortasse hic Potitus (sic pars codicum, alii Pitius), cuius κρησική adhibuit Plinius libro XIX *Plin. h. n.* 1, 19. Huius ut videtur servus Tyrannus nomenclat. Potiti Messallae VI 9700. — Pater L. Valerii Messallae Volesi (infra n. 96), cf. sub hoc.

- 95 L. VALERIUS MESSALLA THRASEA PRISCUS. Sic plene (nisi quod Thrasia scribitur pro Thrasea) in mentione consulatus X 1786, Thrasia Priscus XIV 71, Priscus pleraeque mentiones consulatus (Κρίστος *fasti Theonis*, Crispinus *cons. vet.* Icti 1 = *cod. Gregor.* 2, 2, 1). — Thrasia Priscus X 8059, 29, Θρασιά(ς) Πρίσκος Dio, Thrasia Prisc. fistula aquaria (cf. infra). Vir, nulli vel genere vel animo secundus Dio 77, 5 (exc. Val.). Fortasse oriundus (ut coniecit *Borghesius opp.* 6, 410) ab Helvidio Prisco huiusque socero Thrasea Paeto, cf. supra sub Helvidio Prisco (H 37) fin. Consul ord. a. 196 cum C. Domitio Dextro fasti. Cos. (= consularis, sc. aquarum?) Severo et Caracalla Augustis, Getae Caesare, clarissimus vir fistula, urbana ut videtur, *Bull. comunal.* 1888 p. 180. Interfectus a Caracalla Dio l. c. Eius servus actor signaculum Neapoli adservatum X 8059, 29. (Messalam proconsulem Asiae memoratum in t. *Milesio Revue de philologie* 19 p. 131 hunc putat editor, sed cf. sub eo qui sequitur.)

- 96 VOLVSVS VALERIUS MESSALLA = L. VALERIUS MESSALLA VOLESVS. Volusus Valer. Messal. pars nummiorum (ap. *Eckhel* 5, 333, *Babelon monnaies de la rép. rom.* II p. 522 n. 24–26), Volesus Messalla *Tac.* a. 3, 68, Volesus *Seneca dial.*, item ut videtur *Seneca contr.* (ubi Volesuel traditur pro Volesum), Messalla nummi ap. *Eckhel* 5, 334, *Babelon l. c.* n. 27–32. In consulatu L. Valerius Messalla Volesus *fasti Cap.*, Α. Ουαλέριος Μεσσαλάς Ουολεύσος Dio *ind.* l. 55, L. Valerius Volesus VI 851. 10294, L. Valerius Cassiod., Ουαλέριος Μεσσαλάς Dio 55, 22, Valerius *fasti Hydat.*, Volesus *chronogr.* a. 354. Potiti (M. Valerii Messallae Potiti consulis a. 722 vel 725) filius *fasti Cap.*, Dio *ind.* l. 55, M. n. *fasti Cap.* Triumvir aere argento auro flando feriundo nummi, sub Augusto, non ante annum 742 (sed vix multo postea, cf. *Mommsen Roem. Münzw.* p. 744 not. 15) nummi ap. *Babelon n.* 24. 25, una cum Apronio, Galo, Sisenna nummi ap. *Eckhel* 5, 334, *Babelon n.* 27–32. Consul ord. a. p. Chr. 5 cum Cn. Cornelio Cinna

- Magno fasti. Proconsul Asiae sub Augusto *Seneca dial.* 4, 5, 5, *Tac. a.* 3, 68 (circa a. p. Chr. 11 vel 12, *Waddington fastes* n. 67). (De nummo quodam, in quo male lectum erat Ὀδρῆλιος ἀνθύπατος et quem ad hunc rettulerat *Borghesius*, cf. *Waddington l. c.*). Crudelitas eius in proconsulatu *Seneca l. c.* Repetundarum ut videtur accusatus: libelli divi Augusti de eo (ad senatum), factumque in eum senatus consultum *Tac. l. c.*; condemnatur causam agente Furio Saturnino *Seneca contr.* 7, 6, 22. — *Vix hic, sed aliquanto recentior, ut et alia ostendunt et Claudiorum nomen, nec tamen aetatis Severianae, ut putavit primus editor, Messalla ὁ γενόμενος τῆς Ἀσίας ἀνθύπατος t. Milesius Revue de philologie 1895 p. 131. (Incertum quis Messa[lla] memoratur in t. Tralliano ap. Sterrett papers of the American school at Athens II p. 337 n. 395 v. 7.)*
- 97 VALERIUS NASO (sic *Tac.*, ...ale.... Naso est in t. *Veronensi*; M. Valerius Naso M. f. tituli *Veronensis* primus editor, sed incertum num ex lapide). Tribu Pub. t. *Veronensis* V 3341. (Origine sine dubio *Veronensis*; *Valerii Nasones Veronenses sunt etiam in titulis Veronae repertis, Notizie 1893 p. 7.* Quattuorvir viarum curandarum t. *Veronensis*. Flamen Augustalis primus *Veronae* creatus ib. Praetor ante a. 26 *Tac.* 4, 56. A. 26 sorte lectus qui supra numerum legatus esset M'. Lepido proconsuli Asiae *Tac. l. c.*
- 98 Valerius Nepos: de eius testamento agebatur coram M. Aurelio imperatore a. 166 *Marcellus lib. XXIX digestorum (Dig. 28, 4, 3).*
- Q. POMPEIUS SENECIO ROSCIUS MVRENA cet. VALERIUS NIGER cet. SOSIUS PRISCUS.
- 99 Valerius Paetus, praefectus classis praetoriae *Misenensis* a. 145 *dipl. mil. (III p. 880).*
- 100 L. VALERIUS PAETVS sodalis Augustalis *Claudia*lis, magister collegii a. 213 VI 1987 = XIV 2391.
- 101 M. VALERIUS PAETVS AQVI[LA] (vel AQVI[LINVS]) cooptatus in collegium aliquod sacerdotale e maioribus aut a. 204 aut a. 212 VI 2003.
- 102 C. Valerius Pansa, C. f., tribu *Claudia*; primipilus bis, tribunus cohortis VIII praetoriae, procurator Aug. provinciae *Britanniae*; *Novariae* flamen divorum *Vespasiani Traiani Hadriani* V 6513. Uxor *Albucia Candida* ib. cf. 6514.
- 103 Valerius Patruinus (sic *Dig. Πατρόνιος [non Πατρόνιος] exc. de sent., Patrous traditur vit. Carac.*), procurator, temporibus *Papiniani Paulus* libro tertio decretorum, *Dig. 49, 14, 50.* Occisus a *Caracalla* eodem tempore quo *Papinianus* (a. 212) *vit. Carac. 4, 2,* accusatus a praetorianis una cum *Papiniano* et ab eis occisus permittente *Caracalla* *exc. de sent., Dio ed. Dindorf V p. 212 (videtur igitur postremo fuisse praefectus praetorio, fortasse tertius collega Papiniani et Maecii Laeti; cf. O. Hirschfeld Herm. 24, 1889 p. 159 not. 2).*

- 104 P. VALERIVS PATRVINVS consul suff. a. 82 mense Iul. (fortasse cum L. Antonio Saturnino) IX 5120. *Hic videtur P. Vale[rius] . . . .*, cooptatus a. 91 (*an Vespasiano imperante?*) inter sodales Augustales VI 1988 = XIV 2392. *Practerea huius fortasse liberta Valeria Patruini l. Tyche m(ater?) P. Valerii Severi V 645A (Ticini).*
- 105 Valerius Paulinus, oriundus Foro Iuli Tac. h. 3, 43. Tribunus cohortis praetoriae *ib.* A. 69 procurator (Galliae Narbonensis), provinciales in verba Vespasiani, cuius etiamtum privati fuerat amicus, adigit; Fabium Valentem, qui Galliam Narbonensem ingredi paraverat, missis Liburnicis apud Stoechadas Massiliensium insulas oppressit Tac. l. c. *Hic ut videtur Paulinus, praefectus Aegypti successor Ti. Iulii Lupi, imperante Vespasiano Ioseph. bell. 7, 10, 4. — Pater vel avus C. Valerii Paulini consulis a. 107.*
- 106 Valerius Paulinus medicus, Galemus XIII p. 1025, 1026, 1027.
- 107 VALERIVS PAVLINVS, in causa Iulii Bassi sententiam dicit in senatu a. 103 vel 104 Plin. ep. 4, 9, 20, 21. *Recte videtur statuisse Mommsen (ind. Plin.), eum tunc temporis fuisse consularem; diversus igitur ab eo qui sequitur, qui anno demum 107 consul factus est. Item fortasse hic potius quam is qui sequitur (C.) Valerius Paulinus (praenomen colligitur ex libertorum praenominibus), qui, 'excepto Paulino' (hoc vix sanum) ius Latinorum suorum Plinio (testamento) reliquit Plin. ep. ad Trai. 104; ex quibus tres Traianus Plinii rogatu cives Romanos fecit *ib.* 105.*
- 108 C. VALERIVS PAVLLINVS (C. Valerius Paullinus dipl. mī., Valerius Paulinus Plinii codex Florentinus in inscriptione ep. 4, 16, codex Ashburnhamianus ep. 5, 19; *praeterea Paulinus [Paulinus Nepos codices quidam *ib.* 2, 2, mera confusione cum eo cui inscripta ep. 2, 3]. Amicus Plinii ad quem hic dedit epistulas ep. 2, 2, 4, 16, 5, 19, 9, 3, 9, 37. Praedia possidet Foro Iuli *ib.* 5, 19 (oriundus igitur sine dubio a Valerio Paulino amico Vespasiani, origine Foroaldiensi, cf. supra). Plinius apud eum se excusat, quod non statim ipsis kalendis, quibus consulatum initurus orat, eum visurus sit Plin. ep. 9, 37. Consul suff. mense Nov. a. 107 cum L. Iulio Longino dipl. mī. (III S. p. 1973).*
- 109 C. Valerius Paulinus *fistula plumbea (sive fistulae fuerunt) in agro Albano sive Tusculano rep. XIV 2435 = Lanciani syll. aq. n. 351, 357.*
- 110 C. Valerius Pius Vegetus, qui vixit annos XL (?) mens. V dieb. XV; filius Valeriae Pelagiae t. urbanus Bull. comun. 1886 p. 227 n. 1264. *Fortasse aliqua parentela coniunctus cum Q. Valerio Vegeto (infra n. 150).*
- 111 Valerius Ponticus, in exilium pulsus a. 61, 'quod reos, ne apud praefectum urbis arguerentur, ad praetorem detulisset, interim specie legum, mox praevaticando, ultionem elusurus' Tac. a. 14, 41.
- 112 Q. Val(erius) Postimius Romulus, Q. f., equo publico; procurator ad bona damnatorum, procurator ad alimenta, consiliarius Augustorum

- duorum (*Severi et Caracallae puto, cf. Hirschfeld Verw. p. 121 not 2*) VI 1634. .Filius Q. Postimius Romulus *ib.*
- 113 L. Valerius Primanus, rhetor, de quo post Q. Curtium Rufum, ante Verginium Flavum (*ut floruisse eum apparcat temporibus Claudianis*) egerat Suetonius *de gramm. et rhet. (teste indice, p. 99 ed. Reiff., p. 272 Roth)*.
- 114/15 VALERIUS PRISCIANVS praetor urbanus temporibus divorum fratrum *Ulpianus Dig. 25, 4, 1.*
- 116 . . . . CATVS ([PA]CATVS?) P. VALERIUS PRI[SCVS] clarissimus vir, proconsul Africae sub Hadriano *t. Capsitanus VIII 98. Fortasse idem, ut coniecit Vilfredo, [P]riscus (sed lapis etiam admittit [Vo]piscus) proconsul Africae memoratus VIII S. 16322.*
- 117 M. Valerius Probus (*sic codices Suetoniani in ipso opusculo de gramm. et rhet., Valerius Probus iudem codices in indice, Gellius plerumque, Caper ap. Charisium I p. 118, 1, Macrob. sat. 5, 22, 9, plerumque Probus, grammaticus inlustris Gell. 1, 15, 18 cf. Ausonius opusc. 3, 20, professor. 16, 12, 21, 7 (vir perfectissimus Macrob. sat. 5, 22, 9, non dignitatem puto viri significans, sed doctrinam laudans). Antiquior Suetonio qui de eo egit de gramm. et rhet. c. 24, sed recentissimus eorum, de quibus egit Suetonius, recentior Q. Remmio Palaemone, qui floruit temporibus Tiberii et Claudii. Probus grammaticus Romae agnoscitur Hieronymus (qui pendet ex Suetonio) chron. ad a. Abr. 2072 = p. Chr. 56. Berytius Sueton. de gramm. c. 24, Ausonius opusc. 3, 20. Diu centuriatum petiit, donec taedio ad studia se contulit Suet. l. c. Quomodo grammaticam exercuerit *ib.* 'Doctus homo et in legendis pensitandisque veteribus scriptis bene callidus' *Gell. 9, 9, 12.* 'Non tam discipulos quam sectatores aliquot habuit; nunquam enim ita docuit, ut magistri personam sustineret' *Suet.* Indociles prope inclementer dimittere solebat *Gell. 13, 21, 9.* Probum, scilicet aestimatorem severum, timebant poetae etiam tum tempore Martialis *Martial. 3, 2, 12 (qui liber editus est circa a. 87 vel 88).* (*Apud Martialem et Gellium alium Probum significari coniecit Steup de Probis grammatis p. 68, recte negaverunt Teuffel Studien u. Charakteristiken ed. 2 p. 568, Vahlen ind. lect. Berol. hib. 1877/8).* Familiares (discipulos *Gell. 9, 9, 12*) Probi novit Gellius, et ab iis accepit quae Probus disputaverat *Gell. 1, 15, 18, 3, 1, 5, 6, 7, 3, 9, 9, 12, 13, 21, 1.* Edidit panca tantum 'et exigua de quibusdam minutis quaestiunculis; reliquit autem non mediocrem silvam observationum sermonis antiqui' *Suet.* 'Probi multos admodum commentationum libros' sibi adquisitos esse adfirmat *Gell. 15, 30, 5,* qui commentarium eius de occulta litterarum significatione in epistularum C. Caesaris scriptura citat *17, 9, 5,* epistulam Probi ad Marcellum *4, 7,* annotationes quasdam eius memorat *6, 9, 11.* Praeterea citant Probum *Charisius Diomedes Servius Macrobius sat. 5, 22, 9 Priscianus alii. Extat fragmentum**

- de litteris singularibus inscriptum 'Valerii Probi de iuris notarum' (Gramm. Lat. ed. Keil IV p. 271 seq.), quod c Probi commentationum aliqua sublatum putat Mommsen (l. c. p. 267), extant libelli libellorumque fragmenta ad artem grammaticam pertinentia inscripta 'de catholicis Probi', 'Probi instituta artium', 'differentiae Probi Valerii', 'Valerii Probi de nomine' (Gramm. Lat. IV p. 1 seq. 45 seq. 199 seq. 205 seq.), quae ex parte certe derivata esse ex Probi Berytii scriptis putat Keil l. c. p. XXVI seq. cf. I p. LIII; extat 'Valerii Probi in Bucolica et Georgica Vergilii commentariolus' (sic cod. Paris.), quem ed. Keil a. 1848, quem, quamquam ex aliis fontibus interpolatum, tamen non plane alienum esse a Probo Berytio statuit Ribbeck proleg. ad Vergilii opera p. 163; extat Persii vita 'de commentario Probi Valerii sublata' (Jahn in ed. Persii a. 1843 p. 233 seq. cf. praef. p. CI, Reifferscheid Suet. reliq. p. 72 seq. cf. p. 394); denique ex Probi grammatici in Iuvenalem commentariis scholia in Iuvenalem edidit G. Valla, sed eos errore Vallae Probo attributos esse putat Jahn praef. in Persium (ed. a. 1843) p. CLVII. Fuerunt qui haec ad recentiorem aliquem Probum rettulerint, qui vixisse putatur saec. p. Chr. IV. Fortasse Probi nomen aetate labente praescriptum libellis grammaticis a Probo alienis. Cf. Teuffel Lit. c. 300, 7 (ed. 5), praeterea Frochde Jahrb. f. class. Phil. suppl. XVIII 1891 p. 611, XIX 1893 p. 159 seq.
- 118 Valerius Proculus (sic Donat., Proculus Prob.), frater uterinus Vergilii (sic Donat., frater minor Prob.), heres ab eo ex dimidia parte relictus Donati quae putatur vita Vergilii (Suet. reliquiae p. 63 ed. Reifferscheid), similiter Probi qui dicitur commentar. ad Vergilii buc. et georg. (ib. p. 53).
- 119 L. Valerius Proculus. T. Malacitanus II 1970 non bene descriptus (1). Memoratur in t. urbano VI 1002 (2), in Malacitano uxoris II 1971 (3), in Praenestino fratris XIV 2957 (4). Papyrus Aegyptiaca nunc Bero-linensis, Urk. aus d. k. Mus. I n. 288.
- L. Valerius Proculus t. 1. 2, Proculus t. 4, . . . κλος papyrus. L. f. t. 1 cf. t. 4. Tribu Quir. t. 1 cf. t. 4. Praefectus cohortis quartae Thracum Syriacae, tribunus legionis VII Claudiae, . . . , praefectus classis Alexandrinae et potamophylaciae, procurator Aug. Alpium maritimarum, dolectator Aug. prov. . . . , [proc.] provinciae veteris (sic apographum antiquissimum et plenissimum; in alio apographo fide digno est ulteris; fortasse: ulterioris) Hispaniae Baeticae, proc. provinc. Ca[pp. Paf]la[g. Gal. (Cartag. Gal. traditur, emendavit Momms.), proc. provinciae Asiae, proc. provinciarum trium [Galliar.] t. 1. Praefectus annonae a. 144 t. 2. Praefectus Aegypti t. 3; papyrus, sub Antonino Pio papyrus. Successorem fuisse M. Petronii Honorati, ipsi successisse L. Munatium Felicem probabiliter censet P. Meyer Herm. 32 p. 222. Patronus rei p. Malacitanorum t. 1. Uxor: Valeria Lucilla t. 3. Frater: C. Valerius Florinus t. 4.

- 120 T. V[al]erius Proculus (Τίτος Θύ[α]λέριος Πρόκλος), Drusi Caesaris προναστής (*quid significetur, obscurum, res privatas Drusi ab eo curatas esse possit conicere*) piratas in Hellesponto dicitur sustulisse (καβελῶν τὰ ἐν Ἑλλήσποντῳ λεηστεῖα) *CIG. 3612 t. III rep., nunc Cantabrigiae, quem descripsit Clarke. Fortasse ad eundem Proculum pertinet fragmentum tituli eodem loco reperti perexiguum CIG. 3630.*
- 121 L. VALERIUS PVBLICOLA BALBINVS MAXIMVS. *Tituli urbani VI 1531 (1). 1532 (2).* L. Valerius Poplico[la] Balbinus Maximus *t. 1, ... Balbinus Maximus t. 2. L. f. t. 1. Tribu Cl(audia) t. 1. Sevir equitum Romanorum t. 1. 2. Ilvir capitalis t. 2. Quaestor candidatus t. 1. 2 (inter vigintiviratum et quaesturam interponit t. 2, inter seviratam et quaesturam t. 1, honores complures sine dubio posteriores). Praetor candidatus tutelaris t. 1. 2. Legatus provinciae Asiae t. 1. 2. Curator reipublicae Laurentium Lavinatum, item cognoscens ad sacras appellationes t. 1. 2. Consul ordinarius t. 1. 2. Fortasse hic L. Valerius Maximus consul ord. a. 256 cum M. Acilio Glabrione XI 6355; sed pari iure potest fuisse unus ex Maximis consulibus a. 232. 233. 234. 253. Quindecimvir sacris faciundis t. 1. 2. Curator aquarum et Miniciae t. 2. Praefectus alimentorum viae Flaminiae t. 2. — Incertum an hic Valerius Maximus praefectus urbi a. 255 laterculus praef. urb., ap. Chronographum anni 354 (Momms. I chron. min. p. 65). — De recentioribus quibusdam Valeriis Publicolis vide ad VI 1776.*
- 122 C. VALERIUS PVDENS. *Tituli: Rhenanus, ap. Branbach n. 6* (1); Aquincensis III S. 10396 (2). 10399 (3). 10438 (4); Africanus VIII S. 11999 (5).*
C. Val. Pudens *t. 3. 4, C. Val. Pudes t. 2, Valerius Pudens t. 5, Val. Pudens t. 1, Pudens Tertullian. Clarissimus vir t. 5. (Consul suff. a. inc.). Legatus pro pr. Germaniae inferioris inter a. 196—198 t. 1. Legatus pro pr. Pannoniae inferioris t. 2—4. Proconsul Africae t. 5 (circa annum 212, ut apparet inde, quod qui in t. 5 memoratur Opistorius quidam Saturninus, anno 212 posuit VIII S. 12006), ante Scapulam Tertullianus ad Scap. 4 (quem cum Schmidtius statuerit proconsulem fuisse a. 212/3, cf. supra sub Scapula Tertullo, Valerium Pudentem proconsulem fuisse coniecit anno 211/2 vel anno 210/1).*
- 123 L. Valerius Pudens L. f., cum esset annorum XIII, Romae certamine sacro Iovis Capitolini lustro sexto (a. 106) inter poetas Latinos coronatus; ab imperatore Antonino Pio curator reipublicae Aeserninorum datus *t. Histoniensis IX 2860.*
- 124 M. VALERIUS QVADRATVS. *Tituli: suburbanus VI 1533 = XIV 3996 (1); Mactaritanus Africae, VIII S. 11811 (2).* — M. f. t. 1. Tribu Quirina *t. 1 cf. t. 2 (oriundus ut videtur Mactari, cf. t. 2). Decemvir stlitibus iudicandis t. 1. 2. Tribunus laticlavii legionis III Augustae t. 1. 2. Sevir equitum Romanorum t. 1. Quaestor Augusti t. 1. 2. Tribunus plebis candidatus t. 1. Praetor t. 1. Septemvir epulonum t. 1.*

- 125 VALERIVS ROMANVS vir clarissimus, curator rei publicae Siccensium *t. Siccensis VIII S. 15881. Fortasse initio demum quarti p. Chr. saeculi vixit.*
- 126 M. Valerius Romulus Timotheus V[e]nul[e]ianus (Vinuilian- *ex. I*, Vinuilian- *ex. II*) V[e]nuleius (Vinulei- *trahitur*) Gallus, a parentibus ut videtur sepulcro conditus *II 1924 t. Baccisipone in Bactica bis descriptus. Illustris stirpis videri fuisse recte observavit Huebner. Fortasse parentela coniunctus cum Valerio Timotheo infra n. 141.*
- 127 M. Valerius Rullianus Agrippa (*prius cognomen Ῥουλιανός excepit Mordtmann*), a militiis, ex procuratore (ἀπὸ στρατηγῶν ἱππικῶν καὶ ἐπιτροπῶν; *fortasse scr. ἐπιτροπῶν*); pater Titiae Statilliae Valeriae Agrippianae Fadillae *t. Prusiade ad Hypium rep., Lebas 3, 1179, quem praeterea descripsit (nam non videtur diversus esse) Mordtmann athen. Mitth. 1887 p. 179.*
- 128 Valerius Sabinus, pater Valeriae Probae *V 722 (cf. infra sub Valeria Proba).*
- 129 C. Valerius Sabinus (*sic t. Ticinensis, Val. Sabinus t. Placentinus*), vir perfectissimus, rationalis *t. Ticinensis V 6421 (rationalis vocabulum non ineisum sed pictum tantum)*, a(gens) v(ices) rat(ionalis) *t. Placentinus XI 1214 (ubi [p.] v. rat. corrigit Bormann)*, temporibus Aureliani *t. Placentinus.*
- 130 M. VALERIVS SENECIO. *Tituli Numidiae, VIII 2494 (1). 2619 (2). 2750 (3). 2751 (4).* Clarissimus vir *t. 1. Legatus Aug. pro pr. (legionis tertiae Augustae) t. 1-4, sub Caracalla t. 1. 2. Consul t. 4. Praeses provinciae Germaniae inferioris t. 4 cf. t. 3.*
- 131 C. Valerius Serenus, curator(?) classis Alexandrinae (ὁ ἐπιμελητὴς παντὸς τοῦ Ἀλεξανδρείου στόλου), Claudio Iuliano praefecto annonae (i. e. circa annum 201 p. Chr.) *t. Portuensis CIG. 5973 = Inscr. Gr. Sicil. Ital. 917. Neocorus Sarapidis (in Portu Ostionsi) ib. Ad eundem neocorum pertinent tituli Portuenses Inscr. Gr. Sicil. Ital. 919-921.*
- 132 VALERIVS(?) SEVERVS (*Valerii nomen in ectypo legere sibi visus est Zangemeister nec tamen certum id esse affirmavit*) legatus pro pr. Arabiae inter a. 177-180 *III S. 14149¹ = Mittheil. u. Nachrichten des deutschen Palaestina-Vereins 1896 p. 49 (= III 6027. 6028; quem titulum minus recte ut iam videtur, antea rettulimus ad Erucium Severum).*
- 133 Valerius Severus, auctor iuris *Iulianus libro tertio digestorum (Dig. 3, 5, 29 [30]), Ulpianus ad edictum lib. V. VIII. LXX (Dig. 2, 2, 4, 3. 3, 3, 8 pr. 43, 20, 1, 21). Fortasse idem qui sequitur.*
- 134 C. VALERIVS SEVERVS (*sic dipl. mil.; praeterea Valerius Severus*). Proconsul Achaiae paullo ante a. 118 mens. Oct. (ante Clodium Granianum, post Cassium Maximum) *t. Phocicus CIG. 1732. Consul suff. a. 124 mense ut videtur Sept. cum C. Iulio Gallo dipl. mil.*

- (III p. 873). Legatus pro pr. Lyciae et Pamphyliae sub Hadriano (non post annum 130/1) *t. mausolei Opramoae Rhodiopolitani Reisen in Lykien* p. 85. 105, IV 9 *cf. Loewy ib. p. 133.*
- 135 L. Valerius Severus, dominus figlinarum Domitianarum *tegulae XV 151-153 quas Dressel saeculo II inveniunt tribuit.*
- SEX. PV[L]FENNIUS SALVTARIS M. LVCCIVS VALERIUS SEVERVS *cet.*
- 136 P. Valerius Silo Clodius Lucret(ius) Secundus, honoratus a plebe urbana Vercellis *t. Vercellensis V 6659.*
- 137 Valerius Statilius Castus, ὁ κρᾶτιστος σύμμαχος τῶν Σεβαστῶν, praepositus vexillationum (πραεπόσιτος βιλατωνῶν), dicitur paci providisse terra marique (προνοησάμενος τῆς εἰρήνης κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ γῆν), per Lyciam puto; Oenoandae in Lycia degit, cum adferretur imago Valeriani iunioris Augusti (a. 253 ut videtur) *t. Oenoandensis Lyciae, Bull. de corr. hell. 1886 p. 227.*
- 138 Val(erius) Super vir egregius, procurator argentariarum sub Macrino atque etiam a. 220 *tituli Dalmatici III S. 12733 (melius quam 8363). 1273A (= arch. ep. Mitth. 16 p. 140. 132).*
- 139 [VALERIUS] TAVRVS ASIATICVS (... Ταυρ ... Ἀσιατικῶς *Stamatiades, Ταυρ ... editum est Berliner Monatsber.*), Valerii Asiatici (*M. Lollii Paullini Valerii Asiatici, consulis iterum a. 125*) filius, D. (*Valerii Asiatici puto, supra n. 25*) pronepos *t. Samius, Berl. Monatsber. 1862 p. 76, melius op. Stamatiadem Σαμακᾶ vol. I app. n. 62 (cf. Waddington fastes n. 127).*
- 140 C. VALERIUS TERENTIANVS, C. f., c(larissimus) [i(uvenis)]; [X vir] stilitibus iudicandis, i.... *t. Salonitanus III 1989. Mater Crispinilla ib.*
- FL(AVIVS) VAL(ERIVS) THEOPOMPVS ROMANVS.
- 141 Val(erius) Timotheus, vir egregius *t. urbanus VI 3184A.*
- 142 Valerius Titanianus, praefectus vigilum, eminentissimus vir (e. m. v. *traditur*) a. 217 *t. Ostiensis eph. ep. 7 n. 1209.*
- 143 Valerius Titus, subpraefectus (vigilum) *VI 3909.*
- 144 M. VALERIUS TREBICIVS DECIANVS (*sic plerumque est fuisse in actis; Trebicius Decianus acta anni 120 VI 2080 v. 44, Treb... . . acta anni 117, VI 2076 v. 22*) frater Arvalis, memoratur in actis annorum 101. 105. 117. 118. 120, magister collegii a. 105. 120 *acta Arv. VI 2074-2076. 2078. 2080, item p. 864. Ab eodem videtur in luco Arvalium positus t. mutilus, quem ediderunt Henzen act. Arv. p. XXII, Huelsen eph. ep. 8 p. 346.*
- 145 L. VALERIUS TVRBO clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 *IX 338 v. 27.*
- 146 M. VALERIUS TVRBO IVN(IOR) (*filius puto eius qui praecedit*), clarissimus vir, patronus Canusinorum a. 223 *IX 338 v. 32.*
- 147 Valerius Valens, vir perfectissimus; praefectus classis Misensis imperante Gordiano *t. Misensis X 3336 (= Kaibel epigr. Gr. 838).*

- Inter annos 241 et 244 praefectus vigilum, vices agens praefectorum praetorio *t. Ostiensis Eph. 7, 1211.*
- 148 C. V(ALERIVS?) V(ALERIANVS?) SANCTVS quaestor provinciae Bacticae, pater Iul(ii?) Sancti *t. rep. Tarbes in Aquitania, XIII 395.*
- 149 Valerius Varus, cum pecuniam deberet Atilio Crescenti, amico Plinii, mortuus est herede Maximo *Plin. ep. 6, 8, 4.*
- 150 Q. VALERIVS VEGETVS. *Tituli Iliberritani matris II 2074 (1) uxoris 2077 (2), frustulum male descriptum 2076 (3). Fistula plumbea in Quirinali reperta, apud Lancianum syll. aq. n. 101 (4).* Q. Valerius Vegetus *t. 4, item act. Arv., Valerius Vegetus t. 1. 2, Caio Veg. lectum esse dicitur t. 3. Consul t. 1. 2, suff. a. 91 mense Nov. cum P. Met. . . . . act. Arv. Mater: Cornelia Severina t. 1. Uxor: Etrilia Afra t. 2. Domum possidet in Quirinali t. 4; cf. Huelsen mus. Rhen. 49 p. 397 not. 2. Ex maioribus, fortasse avus, L. Mummi Nigri Quinti Valerii Vegeti Severini Caucaidii Tertulli. Cf. praeterea sub C. Valerio Pio Vegeto.*
- L. MVMMIVS NIGER QVINTVS VALERIVS VEGETVS SEVERINVS *ect.*
- 151 Valerius Venustus v(ir) p(erfectissimus), p(raeses) p(rovinciae) R(aciae) III 5862. *Videtur vixisse vergente saeculo p. Chr. tertio vel in eunte quarto.*
- 152 VALERIVS VERVS (*praeses provinciae ut videtur*) cui Hadrianus rescripsit *Callistratus libro quarto de cognitionibus Dig. 22, 5, 3, 2.*
- 153 VALERIA Messalarum soror amisso Servio viro nulli volebat nubere *Hieronym. adv. Iovinianum 1, 46. Sororem fuisse M. Valerii Messallae Corvini et M. Valerii Messallae Potiti, uxorem Scr. Sulpicii Rufi, coniecit Haupt, cf. supra sub Sulpicia (S 739), item sub M. Valerio Messalla Corvino.*
- 154 Valeria, virgo Vestalis (*ἱερὰ παρθένος*), ab Atheniensibus statua honorata *CIAU. III 876 (quem t. saeculo p. Chr. primo adtribuit Dittenberger).*
- Ulpia Aurelia Valeria.
- Titia Statilia Valeria Agrippiana Fadilla.
- Antonia Tertulla Valeria Asinia Sabiniana.
- 155 Valeria Brocchilla: eius servus dispensator VI 9346. *Fortasse femina nobilis.*
- 156 PVBLIA VALERIA COMASIA clarissima femina fistulae plumbeae variis locis in urbe repertae, in Esquilino una, complures in Aventino, ap. Lancianum *syll. aq. n. 51. 174. Filia videtur fuisse P. Valerii Comazonis praefecti praetorio et consulis a. 220.*
- 157 Valeria Cominiana, mater ut videtur Vibii Cominiani Valerii Pii, socrus Domitiae Domitianaе clarissimae feminae V 5228.
- 158 Valeria Lucilla, uxor L. Valerii Proculi (*supra n. 119*), praefecti Aegypti II 1971.

- 159 [VAL]ERIA MAR[CIA] HOSTILIA CRISPINA MOECIA CORNELIA C. Bruttii Praesentis, proconsulis, uxor (*mater Bruttiae Crispinae, uxoris Commodi*) *l. Capsitanus VIII 110.*
- 160 (VALERIA MESSALINA): *eo nomine Borghesius opp. 5, 529 statuit fuisse M. Valerii Messallae Corvini filiam, ex qua natus Statilius Corvinus Messallae oratoris nepos Suet. Claud. 13. Uxor videtur fuisse T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11, mater non solum Tauri Statilii Corvini consulis a. 45, sed etiam T. Statilii Tauri consulis a. 44, avia Statiliae Messallinae uxoris Neronis, cf. stemma propositum supra p. 264. Haec, iudice Borghesio opp. 5, 529 not. 1, 8, 137, Messalin[a] Tauri VI 19191 (nisi potius fuit Messalin[a] Tauri [f.], scilicet neptis eius Statilia Messalina; item fortasse Statiliae potius quam Valeriae Messallinae servi qui in sepulcro Statiliorum sepulti sunt: Felix Messalinae lanipend. VI 6300, Logas Messallin. pedis. VI 6335).*
- 161 VALERIA MESSALINA Claudii, Valeria Messallina *Suet. Claud. 26, Dio 60, 8, schol. ad Iuv. 6, 434, nummus Corinthiorum ap. Cohen I ed. 2 p. 268, item t. servorum VI 4426. 4474 (si ad hanc pertinent, cf. infra); praeterea Messallina. — Filia Barbati Messallae Suet. Cl. 26, id est non M. Valerii Messallae Barbati in consulatu a. 742 defuncti (nam quae de filiae vita et maleficiis usque ad a. 801 accepimus, non quadrant in sexagenariam), sed filii eius praeterea ignoti (supra n. 88), et Lepidae Tac. a. 11, 37. Soror Fausti Cornelii Sullae Zonar. 11, 9 (nescio num recte, cf. supra sub Fausto Cornelio Sulla). Avia paterna eius videtur fuisse Marcella minor; ideo fortasse huius Valeriae Messallinae, nondum nuptae puto, servi hi sepulti in monumento quod Marcellae minoris libertus dedicaverat: Idaeus Valeriae Messallinae supra argentum VI 4426, Eupor. Valer. Messallinae (Valer. crasum cf. infra) VI 4474, Philocrate(s) Messallinae paed(agogus) VI 4459, [S]ulvius Messallinae VI 4468. (Non longe ab illo monumento sepulta Valeria Messalinae Augusti l. Caenis VI 5537). Incertum an haec Valeria Messallina, cuius delictum L. Valerius Threptus VI 28132 (offendit praenomen Threpti, cum pater Messallinae fuerit M.). Plane incertum num huius Messallinae servi libertique VI 19754. XIV 2751. 2813, item num haec memorata fuerit XIV 2008.*
- Claudii uxor tertia (*videtur ei nupsisse imperante Gaio*) *Suet. l. c. cf. Ioseph. ant. 20, 8, 1, bell. 2, 12, 8, mater ex eo Octaviae Suet. Cl. 27, Tac. a. 11, 32, 34, Ioseph. ant. 20, 8, 1, et Britannici Suet. l. c., Tac. l. c., Ioseph. ant. l. c., bell. 2, 12, 8, Iuvnal. 6, 124, schol. ad Iuv. 6, 116. 124. 434 (hunc videtur peperisse anno 41, cf. supra Ti. Claudio Caesare Britannico). Nato filio cum Augustae vocabulo eam honorare vellent, vetuit Claudius Dio 60, 12 (Zonar. 11, 8). Nihilominus Μεσσαλείνα Σεβαστή nummus Nicaeensium ap. Cohen I ed. 2 p. 268, Μεσσαλ. Σεβ. nummus Trallianus ap. Mionnet Suppl. VII p. 468 n. 700 (ex Vaillant) (recte Messalleina Augusti nummus fortasse Corinthi cusus,*

nuper illatus in museum Britannicum, de quo cf. *infra*, Messallina Augusti t. libertae VI 5537). Messalina dei nostri Caesaris Scribonius Largus c. 60. Repraesentatur una cum Claudio et Britannico in nummo Trailliano (cf. *supra*), una cum Britannico Antonio Octavia in nummo nuper illato in museum Britannicum, Corinthi ut videtur cuso, ap. Warwick Wroth numism. chron. 1894 p. 4. Incertum utrum haec an alia Messalina (Statilia Messalina Neronis) statua honorata Rhodi, Hiller inscript. Rhod. n. 806¹.

A. 43 προσόπις (locus ut videtur inter virgines Vestales), qua Livia quondam usa erat, item ut carpento uteretur, ei tributum Dio 60, 22. (A. 44) triumphum mariti Britannico carpento comitata est Suet. Cl. 17. Mariti ignavia abutitur ad maleficia patrandi Dio 60, 8. 14. 15. 17 (Zon. 11, 9), Tac. a. 13, 43, cf. Suet. Cl. 29. Eius opera subversae Iuliae duae, Germanici Caesaris filia Dio 60, 8 cf. 27, et Drusi Caesaris f. Dio 60, 18, Tac. a. 13, 32; item vitricus ipsius C. Appianus Iunius Silanus Dio 60, 14, Suet. Claud. 37, Catonius Iustus praefectus praetorio Dio 60, 18, Valerius Asiaticus Tac. a. 11, 1 seq., M. Vinicius Dio 60, 27 (Zonar. 11, 9), Poppaea Sabina Tac. a. 11, 2; item Polybius Claudii libertus Dio 60, 31. Insidias struxisse ferebatur Domitio Agrippinae filio Suet. Ner. 6. L. Vitellius ei adulatur Suet. Vit. 2. Impudicitia eius Plin. h. n. 10, 172, Iuvenal. 6, 115 seq., Dio 60, 14. 18. 31, Victor Caes. 4, epit. 4. Inter adulteros eius Plautius Lateranus Tac. a. 11, 30. 36. 13, 11, Vettius Valens Plin. h. 29, 8, Tac. a. 11, 30. 31. 35, Sabinus gladiator Dio 60, 28, Polybius Claudii libertus Dio 60, 31, Mnesterem pantomimum ad stuprum coegit Tac. a. 13, 36, Dio 60, 22 (Zon. 11, 9). 28. A. 47 exarsit in C. Silium Tac. a. 11, 12 cf. 13, 19; a. 48 nuptias cum eo celebravit Tac. a. 11, 26 seq., Suet. Claud. 26. 29, Dio 60, 31 cf. Iuvenal. 10, 324 seq. Quod cum Narcissus Claudio detulisset Tac. a. 11, 29. 12, 65, Dio 60, 31 (Zon. 11, 10), frustra maritum exorare conatur Tac. a. 11, 32. 34; sed mors ei indicta: reperta in hortis Lucullianis a tribuno iugulatur Tac. a. 11, 37. 38, Dio 60, 31 (Zon. 11, 10), Seneca apoc. 11, Suet. Claud. 26. 36. 39; Victor Caes. 4, schol. ad Iuv. 2, 29, Ioseph. ant. 20, 8, 1. Memoria eius senatus consulto damnata Tac. a. 11, 38. Nomen eius erasum VI 918 (viz hanc ob causam in t. servili VI 4474 Valeriae nomen erasum, cum Messallinae integrum relictum sit). — Quo dentifricio usa sit Scrib. Largus c. 60. Memoratur Seneca nat. quaest. 4 praef. 15 (ubi pro Messallina traditur Messala), apoc. 13, Tac. a. 12, 1. 7. 9. 42, Dio 62, 6, Iulian. Caes. p. 310^b. Cum (Statilia) Messallina Neronis confunditur schol. Iuvenal. 1, 35.

102 Valeria Paullina, C. f. fistula plumbea suburbana ap. Lancianum syll. aq. n. 327. Fortasse femina nobilis.

103 Valeria Pelagia, mater C. Valerii Pii Vegeti t. urbanus Bull. comunale 1886 p. 227 n. 1264. Cf. sub C. Valerio Pio Vegeto.

- 164 Valeria Polla: eius servi (actores, dispensator) VI 9125. 9127 (*nam vix alia Polla significatur*). 9349 (*eandem esse Paulam Valerianam sive Pollam, uxorem D. Bruti, quae memoratur Cic. ep. ad fam. 8, 7, 2. 11, 8, 1, olim coniecerat Henzen, minus recte ut puto quippe quae sit multo antiquior*). Sed eadem fortasse Valeria Polla domina figlinarum tegulae urbanae XV 235, quas Dressel factas putat aetate Hadriani.
- 165 Valeria Proba, *clarissima femina (*traditur caesa illa filia, quod male solum ex cl. f. coniecit Mommsen*) t. in Histria ut videtur rep., semel, et male quidem descriptus, V 722.
- 166 Valeria Secunda (Βαλλερία Σεκοῦνδα), curata ab Andromacho medico Galenus περί συνθέσεως φαρμ. τῶν κατὰ γένη 4, 5 (XIII p. 707 ed. Kuehn). Fortasse femina nobilis vel certe dives.
- SERVENIA CORNVTA CORNELIA CALPVRNIA VALERIA SECVNDA cet.
- 167 Valeria Tussania, P. [f.] (*sed possunt plura perisse inter Valeriae et Tussaniae vocabula*), Cn. Tussani P[roculi?] heres ut videtur t. prope Ostiam rep. VI 1534 = XIV 175 cf. add. p. 481. Cf. supra sub Cn. Tussanio Proculo.
- 168 Valeria Urbica, M. f., domina figlinarum tegulae XV 1488 quas aetati Hadriani attribuit Dressel.
- 169 C. VALGIUS RVFVS. C. Valgius Plin., Quint. 3, 1, 18, Valgius Rufus Gell., Valgius plerumque. In consulatu C. Valgius Rufus VI 21158, C. Valgius mon. Ancyrae. 2, 28, fasti Colotiani, VIII 68, X 3804, C. V. VI 17130, Valgius fasti Praenestini ad 6 Mart. 28 Apr.; . . . . Ruf. superest in fastis Capitolinis. —
- C. f. fasti Colotiani (CIL. I ed. 2 p. 64). Consul a. 742 cum C. Sulpicio Quirinio, suffectus in locum M. Valerii Messallae Barbati fasti Capitolini, cf. praeterea supra (consularis Porphy. ad Hor. carm. 2, 9). Vir 'eruditione spectatus' Plin. h. n. 25, 4. Iudicium eius magni fecit Horatius sat. 1, 10, 82; ad eum dedit Horatius carm. 2, 9. Poeta: ingenium eius celebratur ('propior non alter Homero') [Tibull.] 4, 1, 180. Scripsit elegias schol. Veron. ad Verg. buc. 7, 22 (p. 74 Keil) al. Valgius in elegis Serv. ad Aen. 11, 457. Valgius in epigrammate (— tis L. Müller) Charis. lib. I p. 108, 7 Keil. Fragmenta carminum composuit Baehrens fragm. poet. Rom. p. 342. — Apollodori Pergameni rhetoris, cuius discipulus fuerat, praecepta Latine tradidit Quintil. 3, 1, 18. 3, 5, 17 cf. 5, 10, 4. Idem edidit libros argumenti grammatici inscriptos de rebus per epistulam quaesitis Gellius 12, 3, 1; Charis. I p. 108, 27. 135, 23 cf. 102, 10. 143, 25; Diomed. p. 387, 6 Keil. Denique de herbarum natura reliquit imperfectum volumen ad divum Augustum Plin. h. n. 25, 4, adhibitum a Plinio ad libros XX—XXVII Plin. h. n. 1, 20—27. Cf. Teuffel Lit. § 241.
- 170 C. Vallius Maximianus (*sic t. 1, G. Vallius Maxumianus t. 2*). Tituli

in *Baetica rep. II 1120 (1), 2015 (2)*. Procurator provinciarum Macedoniae, Lusitaniae, Mauretaniae Tingitanae *t. 1*; procurator Augustorum duorum (sc. *Mauretaniae Tingitanae*), egregius vir *t. 2*. 'Provinciam Baeticam caesis hostibus paci pristinae restituit' *t. 1*; municipium (Siugiliense in Baetica) 'diutina obsidione et bello Maurorum' liberavit *t. 2*. *Videtur Tingitanam rexisse et in Hispaniam traicisse temporibus Marci, cum Mauri Hispanias vastarent (vit. Marci 21)*.

- 171 Vallius Syriacus (cognomen solum ponit Dio), homo disertus *Seneca contr. 2, 1, 34, 9, 4, 18 cf. Dio 58, 3, 7*. Praeceptorem habuerat Theodorum *Seneca contr. 2, 1, 36*. Causarum actor *ib. 2, 1, 34, 9, 4, 18*. Declamat *ib. 1, 1, 11, 1, 1, 21, 2, 6, 13, 7, 6, 11* (rhetor *ib. 9, 4, 18*). Comes Stertium Maximi, per annos duodecim (quindecim *exc.*), qui eum postea vel accusavit vel testimonium in eum dixit *Seneca contr. 2, 1, 36 (= exc. contr. 2, 1)*. Occisus a. 30, quod Tiberius eum amicum Asiui Galli scripserat *Dio 58, 3*.
- 172 Vangius, una cum Sidone fratre Vanium avuuculum regno Sueborum pellit, a. 50 *Tac. 12, 29, 30*.
- 173 Vannius, e gente Quadorum, a Druso Caesare rex datus Suebis *Tac. a. 2, 63, 12, 29*. Regnum Vanniauum *Plin. h. n. 4, 81 (cf. Mommsen hist. Rom. V p. 196 not. 1)*. Nomen Vannii in nummis compluribus *Sillein ad fl. Waag repertis legere sibi visus est Neudeck Wien, num. Zeitschr. 12, 1880 p. 114, sed male, ut testatur v. Sallet*. Divitiae eius *Tac. a. 12, 29*. A. 50 regno pulsus et in provinciam Romanam receptus *Tac. a. 12, 29, 30*.

— MVMMLIA VARA.

- 174 Vararanes: tres reges huius nominis, inter Saporis filium Hormisdam et Narsem recensuerunt tabulae regum Persarum, e quibus pendent *Agathias 4, 24 et Syncellus p. 678 Bonn. Videntur regnavisse ab a. 272 ad a. 292, cf. Nöldeke Gesch. d. Perser zur Zeit der Sasaniden p. 46 seq. 414 seq.*
- 175 Vardanes, Artabani regis Parthorum filius *Ioseph. ant. 20, 3, 4 (cf. patris sui defectores Tac. 11, 8 ubi item intellegitur Artabani), frater Gotarzi Ioseph. l. c., Tac. a. 11, 9, patri in regno succedit Ioseph. l. c. Accitus a Parthis contra Gotarzem, hunc regno deturbat Tac. a. 11, 8, 9. Regnum amissum recuperavit Philostratus vit. Apoll. 1, 21 cf. 28. Igitur nisi erravit Iosephus, statuendum est, Vardanem post mortem Artabani per breve tempus regnum tenuisse, deinde Gotarzem regnum occupavisse, hunc rursus a Vardane pulsum: et extat nummus regis alicuius Parthici cusus mense Gorgiaco ann. Sel. 351 = Sept. a. 40 (mus. Berol., cf. Percy Gardner Parthian coinage p. 48/9) aliique eiusdem regis inde a mens. Jul. 12, quos Vardanis esse putant, alii ab his diversi cusi a. 41 qui Gotarzi esse videntur. Pacem facit cum Gotarze Tac. 11, 9; rursus bellum cum eo gerit *ib. c. 10*. Seleuciam recuperat *ib. c. 9* (Ctesiphontem 'instituit' *Ammian. Marc.**

23, 6, 23 minus recte ut videtur; potest Ctesiphontem auerisse vel privilegis ditasse). Aliae res ab eo gestae Tac. a. 11, 10. A suis interfectus Ioseph. l. c., Tac. l. c., 'primam intra iuventam, sed claritudine paucos inter senes regum' Tac. (famam rerum gestarum tangit etiam Philostratus l. c.). Successit ei Gotarzes Tac. l. c., Ioseph. l. c. Videtur occisus a. 45, si quidem usque ad hunc annum procedunt nummi eius. — Frater eius Megabates Philostr. l. c. 1, 31. Filius eius aemulus exoritur Vologaesio circa a. 54 Tac. a. 13, 7 (ex lectione tradita). Cf. sub eo qui sequitur.

- 176 *Vardanes, Vologaesio filius; circa a. 54 'exortus aemulus Vologaesio (-eso cod.) filius Vardanes' (traditur Vardanis) Tac. a. 13, 7. Fortasse standum est lectione tradita, et statuendum filium aliquem Vardanis eius qui praecedit Vologaesio temporibus regnum adfectasse. Utut est, ad eum videntur referendi nummi regis alicuius Parthici capite admodum iuvenili, cusi per annos 55 ad 58, ap. Percy Gardner Parthian coinage p. 51 (quod in uno eorum inscriptum esse dicitur BNANO, viz recte Gutschmid Gesch. Irans p. 130 legit βασιλεύς Νάνου, Nanis nomen ei fuisse coniciens).

— L. CESTIVS GALLVS VARENIANVS LVTATIVS AEM[1]LIANVS.

— CL(AVDIA) VARENILLA.

— CL(AVDIVS) VARENVS.

- 177 VARENVS RVFVS (Rufus Varenus Plin. ep. 5, 20, 1, praeterea Varenus), proconsul Bithyniae Plin. ep. 5, 20, 1, tum cum Dio haberet orationem quae inscribitur πολιτικός ἐν ἐκκλησίᾳ Dio or. XLVIII (vol. II p. 138 ed. Dindorf). Prusensibus permisit ἐκκλησιάζειν, quod antea nimirum vetitum fuerat Dio l. c. Bithyni, cum accusarent Iulium Bassum, eum 'advocatum et postularant et acceperant' Plin. ep. 5, 20, 1 (in ipsa tamen actione contra Iulium Bassum non memoratur). Paulo post (circa annum 105 ut videtur) ab ipsis Bithynis accusatus; defenditur a Plinio Plin. ep. 5, 20, 6, 5; 13; 29, 11. Bithyni accusationem omittunt Plin. ep. 7, 6; Traianus provinciae voluntatem explorare statuit ib. 7, 10.

— Septimius Varianus.

— APPVLEIA VARILLA.

- 178 Varillus, infamis Iuvenal. 2, 22.

- 179 VARINIA FLACCINA clarissima femina; C. Varinii Fidi flaminialis provinciae Baeticae filia t. in Baetica rep. Eph. 8 p. 385 n. 89 (melius quam II 983), Licinii Sereniani viri clarissimi (supra L 166) uxor, Varinae Serenae mater II 1024.

- 180 VARINIA SERENA, eius quae praecedit et Licinii Sereniani clarissimi viri filia t. in Baetica rep. II 1024.

- 181 Varisidius Nepos, filius sororis C. Calvisii (Rufi): ei tribunatum semestrem a Sosio Senecione petit Plinius ep. 4, 4.

- 182 *VARIVS senator a Gaio imperatore una cum Pontoo(?) missus Antiochiam ut urbem refoveret; is ibi balneum τὸ λεγόμενον Οὐάριον aedificavit *Malalas lib. X p. 244 cd. Bonn. Dubiae fidei narratio (vel adeo plane ficticia).*
- 183 L. VARIVS AMBIBVLVS (sic X 4390, L. Varius Ambibolus VI 9201, Varius Ambibulus IX 3056, Ambibulus X 3864), consul X 3864. Eius liberti servique VI 9201. IX 3056. X 3864. 4390.
- 184 (VARIVS) AVITVS, Varii Marcelli et Iuliae Soaemiadis filius Dio 78, 30. V. M. Anrelius Antoninus Elagabalus (*supra vol. I p. 194*).
- 185 T. Varius Clemens. Tituli: *Celeiae in Norico rep., III 5211 (1). 5212 (2). 5213 (3). 5214 (4). 5215 (5). 5216 (6). Memoratur in Lambesitano VIII 2728 (7).* T. Varius Clemens t. 1-3. 5, Varius Clemens et alio loco Clemens t. 7 (nomen perit t. 4. 6). T. f. t. 1. Cl(audia) Celeia t. 1. Praefectus cohortis II Gallorum Macedoniae t. 1. 2. 4. 5. Tribunus legionis XXX Ulpiae Victricis t. 1. 2. 4. 5. Praefectus equitum alae II Pannoniorum t. 1. 2. 5. Praefectus auxiliorum in Mauretania Tingitanam ex Hispania missorum t. 2. 5 cf. t. 4, praefectus auxiliorum tempore expeditionis in Tingitaniam missorum t. 1 (*significatur tumultus Maurorum temporibus Pii oppressus, vit. Pii c. 5, Pausan. 8, 43, 3*). Praefectus equitum alae Britannicae milliariae t. 1. 2. 5 cf. 4. Procurator Aug. provinciae Ciliciae t. 1. 2. 5. Procurator Aug. provinciae Lusitaniae t. 1. 2. 5. Procurator Aug. provinciae Mauretaniae Caesariensis t. 1. 2. 5. 7 cf. t. 3. 6, circa a. 152 t. 7 (*ut apparet ex mentione Valerii Etrusci legati*). Procurator Aug. provinciae Raetiae t. 1. 2. 5 cf. t. 3. Procnator provinciarum Belgicae, Germaniae superioris, Germaniae inferioris t. 2, procurator provinciarum Belgicae et utriusque Germaniae t. 5; cf. t. 3. 4; praeses dictus a Treveris t. 5. Ab epistulis Augustorum (Marci et Veri) t. 5.
- 186 Varius Crispinus (sic Tac., cognomen solum ponit Plut.), tribunus cohortis praetoriae, a. 69 tumultu militari occisus Tac. h. 1, 80, Plut. Oth. 3.
- 187 Q. VARIVS GEMINVS. Tituli *Superaequi in Paelignis rep., IX 3305 (1), 3306 (2). Tria nomina t. 1. 2, Varius Geminus alibi.* Q. f. t. 1. 2. Tribu Ser. t. 1. Paelignns t. 2. Primus omnium Paclignorum senator factus t. 2. Decemvir stlitibus iudicandis t. 2. Praefectus frumenti dandi t. 2. Quaesitor iudex t. 2 (cf. *Mommsen Staatsr. II^s p. 586 not. 2*). Quaestor t. 1. 2. Tribunus plebis t. 2. Praetor t. 2. Proconsul t. 2. Legatus divi Augusti iterum t. 2. Curator aedium sacrarum monumentorumque pblicorum tuendorum t. 2 (*viz ante reliquos honores, quo sane ducere posset locus quo hoc munus in t. collocatum est*). — Sublimis orator *Hieronymus adv. Iovinian. 1, 28*. Caesari eleganter blanditur *Seneca exc. contr. 6, 8 (diversum fuisse hunc a legato Augusti parum probabile est)*. Dictum eius in P. Vini-Proseopographia Imp. Rom. III.

- cium *Seneca ep. 40, 9*. Aliud dictum eius *Hieronymus l. c.* Cassius Severus eum admiratur *Seneca suas. 6, 11*. Declamat *Seneca suas. 6, 11 seq., exc. contr. 4, 8, contr. 7, 1, 18 et alibi, cf. ind. Kiesslingii p. 555*.
- 188 C. VARIVS IVL(IVS) PROCVLVS C. f., tribu Pom.; praetor *t. urnae ex alabastro Londinii asservatae VI 1535*.
- 189 Varius Ligur: propter adulterium cum eo commissum Aquilia quaedam damnata a. 25 *Tac. a. 4, 42*. A. 34 pecuniam dedisse dicebatur accusatoribus Mamerci Scauri, ut accusationem omitterent *ib. 6, 30*. Fortasse filius Valerii, ut traditur, Liguris, qui videtur fuisse praefectus praetorio sub Augusto, cf. supra sub Valerio Ligure. Item fortasse hic P. Varius P. f. Aem. Ligus filius, qui Albae Pompeiae statuam posuit Ti. Caesari Drusi filio, Tiberii nepoti *V 7598*.
- 190 Varius Lucullus (Varro Lucullus *scr. Mommsen; M. Terentius Varro Lucullus frater fuerat L. Licinii Luculli, consul a. u. c. 681 cum C. Cassio Longino*), iuris consultus ut videtur, cuius sententiam attulit *Aristo apud Pomponium libro tertio ad Sabinum, Dig. 41, 1, 19*.
- 191 VARIVS MACRINVS adfinis Severi Alexandri, per quem imperante Alexandro res feliciter gestae sunt in Illyrico *vit. Alex. 58, 1*. Possis cogitare de *Macrino, qui socer Alexandri fuisse dicitur, ib. 49, 3, sed cf. supra sub Sallustio*.
- 192 SEX. VARIVS MARCELLVS. *Titulus Veliternus, bilinguis X 6569 (1). Memoratur in fistula plumbea urbana Bull. comunale 1888 p. 180 (2). Tria nomina t. 1, Varius Marcellus t. 2, Dio (Σέξτρος t. Vasionensis XII 1277, quae ad hunc rettulit Renierus, sed iniuria, ut iudicat Hirschfeld)*. Apamea Syriae oriundus *Dio 78, 30*. Procurator aquarum centenarius *t. 1*, procurator aquarum *t. 2 (inter annos 198 et 209, scilicet imperantibus Severo et Caracalla, Geta etiam tum Caesare, t. 2)*; procurator provinciae Britanniae ducenarius *t. 1*; procurator rationis privatae trecenarius *t. 1 (variis procuracionibus functus Dio l. c.)*. Vice praefectorum praetorio et urbi functus *t. 1*. In senatum adlectus *Dio*; clarissimus vir *t. 1*. Praefectus aerarii militaris *t. 1*. Legatus legionis III Augustae, praeses provinciae Numidiae *t. 1*. Maritus Iuliae Soaemiadis Bassianae *t. 1; Dio l. c.* Pater complurium liberorum *t. 1*, pater Aviti (Elagabali) *Dio l. c.* Defunctus ante annum 218 *Dio (id quod etiam ex t. 1 colligitur)*.
- 193 .. [V]ARIVS RVFVS (*Varii nomen suppleverunt editores; sero vidi etiam de Tario Rufo posse cogitari*) proconsul Cypri *t. Paphius, Journal of hell. studies 9, 1888 p. 239*.
- 194 L. Varius Rufus (L. Varius cognomento Rufus *scholion, quod ex codice quodam Parisino ed. Schneidewin mus. Rhen. 1, 1842 p. 107 cf. 2 p. 638*, L. Varius Porph. *ad Hor. carm. 1, 6, 1, Macrob. sat. 2, 4, 2, itemque ut videtur Quint. 6, 3, 78, ubi L. Vareus optimus cod., alibi Varius, Varus Verg. buc. 9. 35 plerique codices, item paneg. in Pis. 239*), poeta

opicus *Horat. sat. 1, 10, 44 cf. carm. 1, 6, 1*, item tragicus *Porphyr. ad Hor. carm. 1, 6, 1, Macr. sat. 2, 4, 2, Mart. 8, 18, 7, paneg. in Pis. 238* (incertum an hic Varus, quem memorat *Ovid. ex P. 4, 16, 31 cf. infra n. 202*, certe hic Varus tragoediarum scriptor *Serv. ad buc. 3, 20*). Thyesten tragoediam post Actiacam victoriam Augusto ludis eius in scaena edidit; pro qua fabula sestertium deciens accepit *scholion Paris*. (memorant Thyestem eius *Quint. 3, 8, 45. 10, 1, 98, Tac. dial. 12, Philargy. ad Vergil. ecl. 8, 10*. Thyestes non eius sed Vergilii *Donat. praef. ad Verg. buc. 81 [ap. Hagen Jahn's Jahrb. Suppl. 4, 741] cf. Serv. ad buc. 3, 20*, non eius, sed Cassii Parmensis *Porphyr. ad Hor. ep. 1, 4, 3, ubi dicitur Q. Varius, et narratur iussu Augusti Cassium Parmensem Athenis interfecisse, fortasse confusus cum alio nescio quo Varo vel Vario*). Carminis de morte (Caesaris) versiculos nonnullos servavit *Macrobius 6, 1, 39 al. (cf. Baehrens fragm. poet. Lat. p. 337)*, ex panegyrico Augusti versus *Horat. ep. 1, 16, 27* testibus scholiis. Etiam elegiorum auctor *Porphyr. ad Horat. 1, 6, 1*. — Familiaris Maecenatis *Horat. sat. 1, 6, 55, paneg. in Pis. 238, Martial. 8, 56, 21. 12, 4, 1. A. 717* iter Maecenatis Brundisinum comitatur Sinuessa Canusium usque *Hor. sat. 1, 5, 40. 93. Una cum Maecenate cenat apud Nasidienum ib. 2, 8, 21. 63. Amicus Horatii ib. 1, 9, 23. Horatium Maecenati commendavit ib. 1, 6, 55. Augusto quoque dilectus Horat. ep. 2, 1, 247 cf. Macrob. 2, 4, 2. Augustus muneribus eum affecit Horat. l. c. (Caesaris amicus *Quint. 6, 3, 78, si idem est*). Vergilium carmina eius admiratur *Verg. buc. 9, 35*, iudicium eius magni facit *Horatius sat. 1, 10, 81; cf. art. poet. 55. Vergilii contubernalis Porphyr. ad Hor. carm. 1, 6, 1 cf. Hieronymus ad a. 2000. Amica eius Plotia Hieria, cum qua etiam Vergilius consuetudinem habuisse dicebatur Donat. vit. Vergil. (Sucton. ed. Reifferscheid p. 57) cf. schol. Bern. ad ecl. 6, 17. Inter heredes Vergilii Vergilii vita Donato adscripta (Sucton. ed. Reiff. p. 63). Ei et Plotio Tuccae Vergilius moriens (a. 735) scripta sua legavit (ib. p. 64 Reiff.). Aeneida edidit una cum Tucca, auctore Augusto, contra ipsius Vergilii voluntatem ib.; cf. *Serv. in Aen. proem., item ad 2, 566. 4, 436. 5, 871. 7, 464; Hieronymus ad a. Abr. 2000. Quaedam de Vergilii ingenio moribusque memoriae tradidit Quintil. 10, 3, 8 (cf. Gell. 17, 10, 2). — Epicureus Quint. 6, 3, 78. Hunc esse Varium, quem adloquitur Philodemus Epicureus in fragmento quodam libri περί κολακτίας, item in fragmento libri περί φιλαργυρίας comecit A. Koerte mus. Rhen. 45, 1890 p. 172 seq.***

— VARIA, avia Elagabali et Severi Alexandri vit. *Elagab. 10, 1 cet. Cf. supra sub Iulia Maesa.*

— NVMMIA VARIA.

— POSTVMIA VARIA.

— Vibia Salvia Varia.

- 195 VARRO legatus Syriae (ὁ ἑγγεμὼν τῆς Συρίας) aliquot annis ante a. 734 *Ioseph. bell. 1, 21, 4, ant. 15, 10, 1. Cf. Mommsen comm. ad mon. Ancyr. ed. 2 p. 65. Fortasse non fuit legatus consularis provinciae, sed vice M. Agrippae provinciam administravit, cf. Mommsen l. c. De A. Terentio Varrone Murena consule a. 731 eodemque anno defuncto non videtur posse cogitari.*
- 196 Varro, carminibus varii generis pangendis deditus, cui sua ipsius carmina misit *Martialis 5, 30.*
 — CINGONIVS VARRO.
 — M. DASVMIVS TVLLIVS VARRO.
 — A. TERENTIUS VARRO MVRENA.
 — TVLLIVS VARRO.
 — P. TVLLIVS VARRO.
 — C. VISELLIVS VARRO.
 — L. VISELLIVS VARRO.
- 197 VARRONILLA virgo Vestalis, incesti damnata, cui liberum mortis arbitrium permisit Domitianus *Suet. Dom. 8.*
- 198 VARVS consul, colloquitur cum Herode Attico *Philostratus vit. soph. 1, 25, 7* (fortasse ad eundem Varum epistula Herodis Attici citatur *Philostr. l. c.*). *Diversi Varus sophista Pergensis, discipulus Quadracionis consulis Philostr. l. c. 2, 6; Varus sophista, Laodicensis ib. 2, 28; Varus quidam adulescens irrisus a Polemone ib. 1, 25, 9.*
- 199 Varus, eques Romanus; comes M. Vinicii (*consulis a. p. Chr. 30*), homo improbae linguae *Seneca ep. 122, 12. 13.*
- 200 Varus, centurio, in Aegypto defunctus *Martial. 10, 26.*
- 201 Varus: praefecturam aliquando ab eo administratam Claudius regno Agrippae minoris addidit (*circa a. 53*) *Ioseph. bull. 2, 12, 8. Diversus, sed fortasse filius eius Varus, sive Noarus, ex genere Sohaemi regis, qui anno 66 Agrippae regnum administrabat, cf. supra sub Noaro.*
- 202 Varus, poeta tragicus *Ovid. ex P. 4, 16, 31. Incertum an Varo substituendus Varius, intellegendusque L. Varius Rufus, cum Ovidius de paullo recentiore poeta cogitare videatur.*
 — Alfenus Varus.
 — P. ALFENVVS VARVS.
 — Arrius Varus.
 — TI. CLODIVS VIBIVS VARVS.
 — T. FL(AVIVS) POSTVMIVS VARVS.
 — C. IVLIVS LVPVS T. VIBIVS VARVS LAEVILLVS.
 — C. IVLIVS PLANCIVS VARVS CORNVTVS.
 — A. IVLIVS POMPILIVS PISO T. VIBIVS [VARVS] LAEVILLVS.
 — LVRIVS VARVS.
 — M. PLANCIVS VARVS.
 — Pompeius Varus.

- Quintilius Varus.
 — QVINTILIVS VARVS.
 — P. QVINCTILIVS VARVS.
 — T. RVTILIVS VARVS.
 — Valerius Varus.
 — C. Vibius Varus.
 — T. VIBIVS VARVS.
- 204 Vasaces, praefectus equitatus Parthorum, a Vologaesae a. 62 missus ad Caesennium Paetum *Tac. a. 15, 14*.
- 205 C. Vaternius Calpurnius Lucretianus, procurator Aug.; pater Vaterniae Calpurniae Ser[en]ae t. agri *Vicetini semel descriptus V 3118*.
- 206 Vaternia Calpurnia Ser[en]a (Sermia *traditur; correxit Mommsen*), filia C. Vaternii Calpurnii Lucretiani, parvula defuncta *V 3118*.
 — T. IVLIVS MAXIMVS MA... BROCCIVS SERVILIANVS A. QVADRON[IVS] L. SERVILIVS VATIA *cet.*
 — SERVILIVS VATIA.
 — C. MATIVS (vel MATTIVS) SABINIVS SVLLINVS VATINIANVS *cet.*
- 207 *VATINIVS (Ὀυατίνος *Hudson*, Βατιβίος, Βαθόβιος *codices*) vir praetorius, a. 41 conscius coniurationis in Gaium *Ioseph. ant. 19, 1, 13*.
- 208 Vatinus, sutrinae tabernae alumnus *Tac. a. 15, 34* (sutor *Martial. 14, 96 cf. Iuvenal. 5, 46*), Benevento oriundus *Iuven. 5, 46* (*nam hic intellegitur*) *cf. Tac. l. c.*, corpore detorto *Tac. (uaso ingenti Martial. 14, 96 cf. Iuven. 5, 47)*, scurra Neronis, qui 'optimi cuiusque criminatioe eo usque valuit, ut gratia pecunia vi nocendi etiam malos praemineret' *Tac. l. c.* Dictum aliquod scurrile eius refert *Dio 63, 15* (*ubi Ουατων- traditur*). Avaritia eius *Tac. h. 1, 37. A. 64* gladiatorium munus edidit Beneventi (*in patria*), praesente Nerone *Tac. a. 15, 34*. Potentiam eius, 'studiorum quoque sacra profanantem', fregit (*tragoedia ut videtur recitata*) Curiatius Maternus *Tac. dial. 11* (*ubi vaticinii traditur pro Vatinii*). Ab eo calicum quoddam genus Vatinii appellati *Iuvenal. 1, 46. 47, Martial. 10, 3, 4. 14, 96*.
 — T. I. VCLATIVS SEVERVS v. T. Iu(lius) Clatius Severus.
- 209 Ucomerus (Ὀύκρομυρ- *traditur*), princeps Chattorum, pater Ramidis, uxoris Sesithaci Cherusci *Strabo 7, 1, 4 p. 292. Fortasse idem Actumerus princeps Chattorum, socer Flavi Cherusci, cf. supra sub Actumero*.
 — ...NIVS GALLVS VECILIVS CRISPINVS MANSVANIVS *cet.*
 — Caesonius Vectilianus.
- 210 Q. VE... IV[S]TVS vel Q. VEI... V[E]TVS *cos. (= consularis) (intellege Germaniae superioris) a. 225 t. prope Heidelberg rep., quem cd. Zangemeister Korrespondenzbl. der Westd. Zeitschr. 1889 p. 84 cf. ib. p. 120, Westd. Zeitschr. 1892 p. 316. Cf. etiam infra n. 364*.
- 211 VEDIVS ANTONINVS vir ordinis senatorii (συγκλητικός), filius M. Cl(audii) P. Vedii Antonini Phaedri Sabiniani συγκλητικοῦ, nepos

M. Cl(audii) P. Vedii Antonini Sabini ἀρχιερέως τῆς Ἀσίας *t. Ephesus apud C. Curtium Herm. 7, 1873 p. 32 n. 4, item Μουσεῖον καὶ βιβλ. τῆς εὐαγγ. σχολῆς 3, 1, 1880 p. 179. Fortasse idem Vedius [A]n[t]oninus ὁ κρᾶτιστος, nepos P. Vedii Antonini P. f., tribu Quir. *t. Ephesus, Herm. l. c. p. 32 n. 3 (descr. Gonzenbach). Diversus, fortasse avus eius supra memoratus, P. Vedius An[t]oninus, scriba publicus (γραμματέων) Ephesi inter annos 140 et 145 Greek inscr. in the Brit. Mus. III p. 154 n. 489; P. Vedius Antoninus, Asiarcha, γραμματέων Ephesi Wood disc. at Eph., inscr. from the great theatre n. 3, de quo Antoninus Pius epistulas complures dedit ad Ephesios Greek inscr. l. c. p. 156 seq. n. 491-493, quique statuam posuit L. Commodi imperatoris filio (a. 138-161) *ib. p. 168 n. 505: merita eius de Ephesiis; Ephesum exornat ib. n. 491. 492; alter conditor Ephesi (ὁ κρᾶτιστος τῆς Ἐφεσίων πόλεως) Herm. l. c. p. 31 n. 2. — Incertum quis P. Vedius Papianus (fortasse vocabulum non recte exceptum) ὁ κρᾶτιστος, qui herodem reliquit Dianam Ephesiorum Wood disc. at Ephesus, inscr. from the city and suburbs (qui *t. edidit litteris minusculis et sine versuum distinctione).****

— ... FL(AVIVS) VEDIVS ANTONINVS.

- 212 VEDIVS AQVILA legatus legionis tertiae decimae Geminae a. 69 Tac. h. 2, 44. 3, 7.
- 213 P. Vedius Pollio. Tituli: Beneventanus IX 1556 (1); Atheniensis CIAtt. III 579 (2); Iliensis, Schliemann Troja (1884) p. 256 n. VII (3). P. Veidius Pollio *t. 1 (item Οὐζίδιος non Οὐζίδιος nummi de quibus cf. infra; Veidianus servus aliquando eius Bull. commun. 1886 p. 368 n. 1397). Πόλιος Οὐζίδιος Πωλλίων *t. 2, 3, Vedius Pollio Seneca Plin. h. n. 9, 77, Tac. a. 1, 10, Οὐζίδιος Πωλλίων Dio 54, 23, Polio Vedius Plin. h. n. 9, 167; gentilicium tantum ponit Tac. a. 12, 60. Libertini filius (ἕξ ἀπελευθέρων ἐγερθέντι) Dio 54, 23. P. f. *t. 1. 2 (Valde similis huius, sed tamen vix hic P. Vedius, 'magnus nebulo' quem Cicero in Asia vidit a. 704 Cic. ad. Att. 6, 1, 25). Eques Romanus Plin. h. n. 9, 77, Dio l. c. cf. Tac. a. 12, 60. Amicus Augusti Plin. l. c. cf. Tac. a. 1, 10. Potentia eius Tac. a. 12, 60. Divitiae eius Dio l. c. Augustus apud eum cenat Seneca de ira 3, 40, 2, Dio l. c. Luxus eius, propter quem ipse Augustus (utpote amicus eius) male audiebat Tac. a. 1, 10. Muraenis, quas ingentes in piscinis alebat Seneca de ira 3, 40, 2, de clem. 1, 18, Dio l. c. cf. Plin. h. n. 9, 167, servos, quibus irascebatur, devorandos obiciebat Seneca l. c., Plin. h. n. 9, 77 (ex hoc puto Tertullian. de pallio 5), Dio l. c. (Zonar. 10, 34). Beneventi Caesarem aedificavit 'imp. Caesari Augusto et coloniae Beneventanae' *t. 1. Statua honoratus a populo Atheniensi Athenis in arce *t. 2, item a senatu populoque Iliensi *t. 3. Non diversus puto Vedius Pollio, cuius constitutio memoratur in *t. Ephesio III S. 7124 (potest constitutionem, quae videtur pertinuisse ad administrationem rei publicae Ephesiorum,*******

dedisse Ephesii auctore Augusto post pugnam Actiacam). Item hic puto Οὐράϊος vel Παλλίων (Ὁρῶϊος Waddington errore typographi puto, Οὐράϊος Παλλίων nummus tantum unus Goltzianus, sed fortasse genuinus), cuius nomen in nummis nescio quorum Caesarensium (Caesarenses Bithyniae esse statuit Eckhel, Trallenses putant plerique) adscriptum ad imaginem, quam Augusti putant Eckhel itemque, sed haesitans Waddington, ipsius Pollionis putat v. Sallet, ap. Eckhel 2, 409, Mionnet II 419, 57, suppl. VII 466, 691. 467, 694, Waddington revue num. 1867 p. 121, v. Sallet Zeitschr. f. Num. 3, 1876, tab. II fig. 7 cf. ib. 4, 1877 p. 198. Defunctus a. 739 Dio l. c. Augusto et alia reliquit ib., et villam cui nomen Pausilypon, haud procul Neapolitana ib.; Plin. h. n. 9, 167. Augustus domum eius diruit, ne qua memoria eius in urbe extaret Dio l. c. Servi aliquando eius, postea Augusti, dicti Vediani (vel Veidiani) VI 10377. 10395 (= I ed. 2 p. 69. XIII v. 30), Bull. com. 1886 p. 368 n. 1397, liberti Augusti dicti Vediani VI 1963. 8893 (nescio an item eius aliquando servus Anteros hypaul. Vedianus in t. Caesariensi Mavretaniae VIII S. 21098). Ipsius ut videtur libertus: [Ve]dus Pollion[is lib.] III 599 (prope Pellam Macedoniae). Plane incertum utrum ab hoc an a P. Vedio Antonino an ab alio quodam ignoto nomen et civitatem habuerint P. Vedii, Ephesi III 437. 440. 442, CIG. 3006.

214 Vedius Rufus, ex servis oriundus equestrem dignitatem usurpavit 'usque ad tribunatum militum', in quem Horatius scripsit epodon carmen quartum *codices Horatiani ad Hor. epod. 4. Non satis certae fidei narratio, cf. Kiessling ad Horat. l. c. (de Vedio Pollione eo qui praecedit, cogitavit Ritter, male).*

215 VEDVSA, Tauri soror: *eius liberta Vedusia Tauri sororis l. Auge, uxor T. Statilii, Tauri l., Diodoti VI 6214; eiusdem fortasse libertus Γάιος Οὐδεύσιος in eodem monumento sepultus VI 6225 (praeterea Vedusiorum nomen reperiri videtur XI 3991). Soror videtur fuisse, uterina omnino (cf. Mommsen CIL. VI p. 995, 8), nam ex eodem patre si fuisset, liberta eius diceretur Statilia, aut T. Statilii Tauri consulis a. p. Chr. 11 aut filii eius consulis a. p. Chr. 44.*

— L. MARIUS VEGETIVS LVCANVS TIBERENVS.

— L. MARIUS VEGETIVS MARCIANVS MINICIANVS MYRTILIANVS.

216 Vegetus, Senecae amicus *carmen Senecae ut videtur attribuendum (Bachrens Poetae Lat. min. IV p. 72).*

— L. MVMIVS NIGER QVINTVS VALERIVS VEGETVS SEVERINVS *cet.*

— C. Septimius Vegetus.

— C. Valerius Pius Vegetus.

— Q. VALERIVS VEGETVS.

— L. Iulius Veh[il]ius Gr[at]us Iulianus.

— Q. VEI. . V[E]ITVS v. Q. Ve. . . . Iu[s]tus (n. 210).

217 Veianius, nobilis gladiator temporibus Horatii vel paullo ante *Hor.*

- epist. 1, 1, 4.* — Veianiolus *adscriptum ad imaginem gladiatoris in lucerna (quam aetate Augusti factam putat Dressel), XV 6247 (= Bull. inst. arch. 1874 p. 146).*
- 218 Veianius Niger, tribunus (cohortis praetoriae): ei Nero poenam Subrii Flavi mandavit *Tac. a. 15, 67.*
— A. DIDIVS GALLVS FABRICIVS VEIENTO.
- 219 VELDVMIANIVS consul ord. a. 272 cum *Quieto fasti, cf. supra sub Iunio Veldumniano.*
— IVNIVS VELDVMIANIVS.
— Vibius Veldumnianus.
— IMP. CAESAR C. VIBIVS AFINIVS GALLVS VELDVMIANIVS VOLVSIANVS AVG.
- 220 Veloda (Velaeda *Tac. plerumque, Βέλγηα Dionis exc. codices, Veld-traditur Stat. silv. 1, 4, 90*), virgo nationis Bructerae, late imperitans *Tac. h. 4, 61*, 'diu apud plerosque numinis loco habita' *Tac. Germ. 8*, 'prosperas Germanis res et excidium legionum (a. 69) praedixerat' *Tac. h. 4, 61*. Nobiles captivi dono ei missi *Tac. l. c.*, item navis praetoria quae in Rheno capta erat *Tac. h. 5, 22*. Petillius Cerialis nuntios ad eam mittit *Tac. h. 5, 24*. Capta a Rutilio Gallico *Stat. l. c.* Post eam similis auctoritatis (Βελάζουσα) Ganna virgo *Dio 67, 5*.
- 221 Velenus, rex Cadusiorum; eius epistula ad Saporem regem Persarum de capto Valeriano *vit. Valer. 2 (fictic).*
- 222 Velius Celer, grammaticus ut videtur, qui Hadriano imperatori per epistolam interroganti respondit *Priscianus I p. 547 ed. Hertz.*
- 223 Velius Cerialis (*gentilicium om.*, Cereal- pro Cerial- plerique codices), amicus Plinii, ad quem scripsit *Plin. ep. 4, 21. Fortasse idem Cerialis, ad quem scripsit ep. 2, 19.*
- 224 VELIVS CORNIFICIVS GORDIANVS consul (suff.) mense Sept. a. 275 *vit. Tac. 3 (in actis senatus suspectis).*
- 225 VELIVS FIDVVS, pontifex, Iuventio Celso promagistro pontificum Arrium Alphium quendam commendat, a. 155 *VI 2120.*
- 226 Velius Longus (*Longi nomen ipse in exemplo posuit de orth. p. 60, 12 ed. Keil*), grammaticus, Gellio (*non multum ut videtur*) superior *Gellius 18, 9, 4*. Scripta eius citant *Gellius l. c.*, *Charisius, Macrobius sat. 3, 6, 6, alii; cf. Keil Gramm. Lat. VII p. 46 seq., Teuffel Litt. 343, 2. Extat libellus de orthographia, ap. Keil l. c. VII p. 46 seq.*
- 227 VELIVS PAVLVVS proconsul Bithyniae sub Domitiano *Plin. ad Trai. 58, 3, 60. Idem ut videtur Velius, Domitianum comitatus in bellum Sarmaticum Martialis 9, 31. Plane incertum num hic Paulus quem adloquitur Martialis 5, 4, 6, 12, 7, 72, cf. Friedländer ind. in Mart. s. v.*
- 228 Velius Rufus senex (*ita puto dictus, ut distingueretur a iunior ali-quo eiusdem nominis, fortasse eo qui sequitur*): ad eum Fronto dedit epistolam *ad am. 1, 11 (p. 181 cf. p. 172 Naber)*. 'Homo vehemens, et cum doctrina, tum multo magis natura validus' *Fronto l. c.* —

- Idem fortasse Velius Rufus, quem inter homines fortunae vicissitudinem ut videtur expertos una cum Fabio Catullino, Lusio Lapo, Stertino memorat M. Antonin. sic εαυτόν 12, 27. (In t. Cretensi op. Halbherr Mus. Ital. di antichità classica 3, 1890 p. 669 non C. Vellium vel Velium, sed Gn. Suellium Rufum memorari recte puto posuit editor, cf. supra S 692.)*
- 229 D. VELIVS RVFVS (IVLIANVS?) consul ord. a. 178 cum Ser. Scipione Orfito (C 1380) fasti. — Velius Rufus vit. Comm.; in consulatu D. Velius Rufus dipl. mil. (III S. p. 1993) v. 23, Rufus plerumque; Iulianus VI 2382^b, quod videtur alterum cognomen Rufi fuisse, nisi forte quadratarius erravit et Orfiti collegae falso nomen alterius ex consulibus anno 175 dedit. — Filius fortasse eius qui praecedit. Interfectus a Commodo circa a. 183 vit. Comm. 4, 10.
- 230 VELLIA PYMIDIA MAXIMILLA clarissima femina, uxor Aurelii Propinqui viri clarissimi sarcophagus Nepesinus VI 1536 = XI 3204.
- 231 P. VELLAEVVS, a. 21 exercitum Thraciae proximum regebat Tac. a. 3, 39. Videtur fuisse legatus praetorius provinciae Moesiae, cf. Nipperdey ad Tac. a. 3, 39, 4, 47; Domaszewski mus. Rhén. 45, 1890 p. 3.
- 232 VELL(A)EVVS TVTOR (traditur Velleus) consul cum Marco Silano Ulpianus Dig. 16, 1, 2, 1; eis consulibus senatus consultum (senatus consultum Velleianum Dig. 16, 1, 1 cct., cod. Inst. 4, 29, Belleianum Dig. ind. Flor.) factum, ne feminae pro aliis intercederent, non ante Claudium Ulpian. Dig. l. c. Videntur igitur intellegi non L. Iunius Silanus et C. Vellaeus Tutor consules a. circiter 27 (id quod voluit Borghesius opp. 5, 205, corruptum iudicans Silani praenomen, et praeterea negligens mentionem Claudii quam facit Ulpianus), sed M. Iunius Silanus (I 553) consul a. 46 per integrum annum et Vellaeus Tutor aliquis praeterea ignotus collega eius per partem anni, successor puto Q. Sulpicii Camerini; cf. Mommsen Herm. 4, 105 not. 2. Ab eisdem puto consulibus lata lex Iunia Vellaea (sic Gai. inst. 2, 134 = Dig. 28, 3, 13, Iunia Velleia Inst. inst. 2, 13, 2, Vellaea Dig. 28, 2, 29. 28, 3, 3. 28, 6, 2, cod. Inst. 3, 28, 34), qua institutum ut postumos vel heredes instituere vel exheredare liceret Gai. inst. l. c., cct. — Filium putat Nipperdey (ad Tac. a. 3, 39) aut eius qui praecedit aut eius qui sequitur.
- 233 C. VELLAEVVS TVTOR consul suff. cum L. Iunio Silano (supra I 548) flamine Martiali circa a. 27 (anno 26 ut puto, cf. supra sub L. Iunio Silano) mense Dec. V 4921. 4922 (fortasse ab his consulibus lata lex Iunia Vellaea, de qua cf. sub eo qui praecedit; ceterum nulla causa cur hanc legem non ab iisdem consulibus latam putemus a quibus factum senatus consultum). — Aut huius aut eius qui praecedit libertus (ut coniecit Nipperdey) C. Vellaeus C. lib. Ursio, pater Tutorinae IX 351 (Camusii).
- MAGIVS CELER VELLEIANVS.
- 234 VELLEIVS BLAESVS locuples consularis, mortuus sub Domitiano;

- eius hereditatem captaverat Aquilius Regulus *Plin. ep. 2, 20, 7. 8.* — *Fortasse hic Blaesus, amicus Atedii Melioris (supra B 113).*
- 234* C. Velleius Cannutianus *fistula plumbea Capuae rep., X 3937 = 8184.*
- 235 VELLEIVS MACRINVS legatus consularis (ὁ λαμπρότατος ὑπατικός, πρεσβ. καὶ ἀναστράτης τοῦ Σαβ.) Bithyniae a. 269 *tituli Nicaeni CIG. 3747, 3748.* Cf. *supra sub C. Sedatio Velleio Prisco Macrino.*
- 236 Velleius Maximus, procurator ad dioecesin Alexandriae (ὁ χράτατος διοικητής) a. 248 *papyrus, aeg. Urk. aus d. k. Mus. zu Berlin fasc. I n. 8 cf. Viereck Herm. 27 p. 526.*
- 237 C. VELLEIVS PATERCVLVVS. — C. Velleius Paterculus *editio princeps, ex codice sine dubio unico Murbaccensi (in apographo codicis Amerbachiano prae-nomen omittitur), item t. Africanus VIII 10311, sed fortasse non huius; M. Velleius Paterculus Priscian. lib. VI, I p. 248 Hertz; Paterculus schol. Lucan. 8, 663. 9, 178.* — Oriundus a Decio Magio Campanorum principe, et ab huius nepote Minatio Magio Aeclanensi, qui bello sociali Romanorum partes adiuvit *ipse 2, 16, 2.* Nepos C. Vellei, praefecti fabrum Cn. Pompei Marcique Bruti ac Ti. Neronis (mariti Liviae); qui a. 713 cum Ti. Neronem Campania excedentem sequi non posset, se ipse gladio transfixit *2, 76, 1.* Capua oriundum se esse significat *1, 7 cf. 2, 81. (Alii C. Velleii Capuae X 3924. 3937).* Patruus eius Capito, vir ordinis senatorii, a. 711 M. Agrippae subscripsit in C. Cassium *2, 69, 5.* Pater eius praefectus equitum in Germania *2, 105, 3.* Frater eius Magius Celer Velleianus *2, 115, 1.* Ipse tribunus militum, primo in Thracia Macedoniaeque sub legatis P. Vinicio et P. Silio, 'mox Achaia Asiaque et omnibus ad Orientem visis provinciis et ore atque utroque maris Pontici latere', adfuit (a. 754 = p. Chr. 1), cum C. Caesar cum rege Parthorum in insula amnis Euphratis congrederetur *2, 101.* Post tribunatum praefectus equitum, Ti. Caesarem comitatur in Germaniam a. 757 *2, 104,* successor officii patris sui *ib.,* ac deinde per annos continuos novem (*sic cd. princ., VIII apogr. Amerb.*) sub Tiberio stipendia fecit *ib.* Quaestor designatus *2, 111,* rebellione Pannoniorum exorta (a. 759) partem exercitus duxit ad Tiberium *ib.* Quaestor (a. 760) *ib.,* eodemque tempore, remissa sorte provinciae, legatus Augusti, rursus mittitur ad Tiberium *ib.; cf. 2, 104, 3.* A Tiberio hibernis praefectus *2, 113, 3.* Donis militaribus donatus triumphum Tiberii comitatur *2, 121, 4.* A. 14 inter candidatos Caesaris, praetor designatur *c. 124, 4 (praetor igitur a. 15).* Postea, certe usque ad a. 30, teste ipsius silentio, neque ullo officio a Tiberio principe neque sacerdotio honoratus. Historiae scribendae operam dedit: 'iustis voluminibus' et initia belli civilis *2, 48, 6,* et Tiberii res gestas explicare in animo habet *2, 96, 3. 99, 2. 103, 3. 114, 4. 119, 1.* Scripsit compendium historiae Romanae voluminibus duobus, dedicavitque M. Vinicio consuli (a. p. Chr. 30) *1, 13, 5 cel. (ante consulatum Seiani opus*

editum esse apparet ex 2, 127. 128). — Vix hic (quod coniecit Lipsius) Villeius (sic traditur), artifex in adulando, Senecae temporibus vel paullo ante Seneca nat. q. 4 praef. 5, cf. infra sub L. Vitellio.

- 238 C. VELLEIVS PATERCVLVVS legatus Aug. legionis III Augustae miliaris Africanus VIII 10311. Legatum fuisse statuit Mommsen (ad t.) post annum 37 p. Chr., quo anno Gaius Caesar legionem tertiam Augustam cum parte provinciae proconsuli ademit, nam antea in miliaris Africanis non legati, sed proconsulis nomen inscriptum esse putandum est (Renierius cogitaverat de tempore anteriore, cum ad legati vocabulum non adiectum sit pro praetore). Vix intellegitur is qui praecedit, qui praetor fuit viginti duobus annis ante a. 37, praeterea post praeturam certe usque ad annum 30 nullo honore functus est.
- 239 L. VELLEIVS PATERCVLVVS consul suffectus a. p. Chr. 60 dipl. mil. (III p. 845), cum Cn. Pedanio Salinatore dipl. mil., amphora Pompeiana *Notizie degli scavi 1895 p. 213, tessera gladiatoria CII. I p. 201 n. 776^b*, mense Iul. dipl. mil., kal. Aug. tessera, deinde ut videtur cum Vopisco quodam Seneca nat. quaest. 7, 28, 2 (tria nomina exhibet dipl. mil., [L.] Vellei[us] amphora, Paterculus Senec., Paterc. tessera). Fortasse filius C. Vellei Paterculi praetoris a. 15.
- C. Sedatius Velleius Priscus Macrinus.
- 240 VELLE(I)VS RVFVS consul cum Octavio Scapula *Dig. 38, 4, 1. Suillius potius Rufus, cf. supra sub P. Suillio Rufo (S 700)*.
- 241 Velloctatus, a Cartimandua, regina Brigantum, in locum Venutii, cuius armiger fuerat, in matrimonium regnumque receptus a. 69 *Tac. h. 3, 45*.
- Claudius Venacus.
- ACCIA HEVRESIS VENANTIUM.
- 242 Venator, Plinii iunioris amicus *Plin. ep. 9, 20*.
- 243 Venerianus: eo duce Gothi navali bello superati, temporibus Gallieni *vit. Gall. 13, 7*.
- Paulus Venetus.
- 244 VENIDIVS QUIETVS praetor tutelarius ut videtur temporibus Severi, successor Aetrii Severi *Ulpianus libro undecimo ad edictum (Dig. 4, 4, 11, 2)*.
- 245 Q. VENIDIVS RVFVS MARIVS MAXIM(VS) L. CALVINIANVS. *Tituli: in Germania inferiore rep., Brambach 2 (1). 7 (2). 516 (3). Miliarii prope Sidonem rep. III 205 (4), prope Palmyram rep. III S. 6723 (5). 6725 (6). Memoratur in actis ludorum saecularium Severianorum fr. II v. 10 cf. fr. VIIIa v. 1, Eph. ep. 8 p. 282. 290. Q. Venidius Ruf. Mariu[s] Maxim. L. Calvinianu[s] in t. 3 legit Brambach, confirmavitque Zangemeister, nisi quod L. alterum praenomen non agnovit; Q. Venidius Rufus t. 4, Q. Venidius Ruf... t. 2, .. [V]enidius Ru... t. 1, Venidius Rufus act. saec., Dig. 50, 6, 3; Venti .. filius Rufus lectum est t. 5, Ventidius Rupus t. 6.*

Legatus legionis primae Minerviae t. 3. Legatus Aug. (sic potius quam Augg.) provinciae Ciliciae t. 3 (recognovit Zangemeister); *Ulpianus libro quarto de officio proconsulis Dig. 50, 6, 3 [2, 1]*. (Consul. suff. a. inc.). Legatus Augustorum duorum pro pr. praeses provinciae Syriae Phoenices (sic t. 4) a. 198 t. 4. 5. 6. Quindecimvir sacris faciundis; a. 204 Romae adfuit sacris saecularibus act. lud. saec. fr. II v. 10. Eodem tempore curator alvei Tiberis ib. cf. fr. VIIIa v. 1. Legatus provinciae Germaniae inferioris (ita sine dubio intellegendum, quamquam legati vocabulum deest) t. 1. 2 (etiam in t. 3 Germanicae legationis mentionem repperisse sibi visus erat Branbach, sed minus recte, ut putat Zangemeister), anno 205 t. 1 (imperantibus Severo et Caracalla t. 2).

— P. METILIVS TERTVLLIVS VENNONIANVS.

246 T. Vennonius Aebutianus, T. f., tribu Stell.; eques Romanus, patronus coloniae Taurinensis (pro Taur. taditur Laur.) t. suburbanus VI 1635 = XI 3940. Uxor eius Munia Celerina, filii Vennonii Pius et Celer XI 3940. 3941. De Aebutiano praefecto praetorii Commodi cogitavit Hirschfeld Verw. p. 228.

247 Vennonius Coler, filius eius qui praecedit XI 3941.

248 Vennonius Pius, frater eius qui praecedit XI 3941.

249 Ventidius, homo lautus *Iuvenal.* 11, 22.

250 Ventidius Cumanus (Ventidius . . . . et deinde Cumanus *Taciti codex, Iosephus cognomen tantum posuit*).

Procurator Iudaeae, Ti. (Iulio) Alexandro successit *Ioseph. bell. 2, 12, 1, ant. 20, 5, 2*, anno Claudii octavo (p. Chr. 48) *ant. l. c.* (pars tantum provinciae ipsi parebat, reliqua pars Felici *Tac. a. 12, 54*; cf. *Rohden de Palaestina prov. p. 35*). Quae Iudaeis, eo provinciam regente, acciderint *Ioseph. bell. 2, 12, 1 seq., ant. 20, 5, 3. 4* (inde *Eusebius chron. vers. Arm. ad a. 2062, Hieronym. chron. ad a. 2064, Orosius 7, 6, 14, Syncellus p. 630*). Sub eo Iudaei et Samaritani ad arma venerunt, non sino culpa ipsius *Ioseph. bell. 2, 12, 3 seq., ant. 20, 6* (inde *Zonar. 6, 15*); *Tac. a. 12, 54*. Ab Ummidio Quadrato Syriae praeside, cui Claudius ius statuendi etiam de procuratoribus dederat, damnatus, a. 52 *Tac. l. c.*; a Quadrato Romam missus, a Claudio poena exilii affectus est *Iosephus bell. 2, 12, 6. 7, ant. 20, 6, 2. 3*.

251 Venuleius, cui Martialis per Rufum quendam libellos suos commendat *Martial. 4, 82. Fortasse L. Venuleius Montanus Apronianus, cf. infra*.

252 L. VENVLEIVS APRONIANVS consul ord. a. 123 eum Q. Articleio Pactino fasti (tria nomina plene VI 154, L. Venuleius Apron. XV 478, Ven. Apro. XV 848, praeterca cognomen tantum). *Idem videtur Apronianus (Ἀπρονιανός) proconsul Asiae sub Antonino Pio nummus Smyrnaeus quem ed. Waddington fastes n. 136 (= Mionnet III 230, 1292,*

suppl. VI 342, 1701, cf. Mionnet III 231, 1293, suppl. VI 342, 1702), quem nummum a. 138 cunsum esse putat Waddington l. c. propterea quod Τ. Ἀλιος Ἀντωνεῖνος, non Ἀδριανός Ἀντωνεῖνος appellatur imperator; ita ut Apronianus proconsul fuerit a. 138/9.

— C. NOVIVS RVSTICVS VENVL(EIVS) APRONIANVS.

- 253 L. VENVLEIVS APRONIANVS OCTAVIVS . . . consul iterum ord. a. 168. *Tituli Pisani XI 1432 (1). 1433 (2) mutili ambo, hic etiam acephalus. — In consulatu anni 168 L. Venuleius Apronianus VI 859. VIII 6979. IX 3950. XIV 2793, praeterca cognomen tantum. In t. 1, quem huius esse demonstrat consulatus iteratus (cf. infra) superest Apronianus Octavius (deinde potest aliud nomen periisse), plane periit nomen in t. 2 (quem ad hunc rettulit Bormann propter munera ex parte eadem quae in t. 1, item propter Venu[leiae] nomen titulo primario subiectum).*

Fortasse filius L. Venuleii Aproniani eius qui praecedit. Origine Pisanus t. 1. [III]vir a. a.] a. f. f. t. 1. Praef. urb. feriar. [Latinar.] t. 1. [Au]g[ur] t. 2. Q[uaestor] t. 2. [Tribunus plebis vel aedilis]. [Pr]aet[or] t. 1. Legatus legionis primae Italicae t. 1 cf. t. 2. Consul (snff. a. inc.). Legatus Aug. pro pr. provinciae Hispaniae citerioris t. 1 cf. t. 2 (ante alterum consulatum puto, quamquam t. 1 etiam contrarium admittit). Consul II t. 1, consul II ord. a. 168 cum L. Sergio Paulo II fasti. Sodalis Hadrianalis t. 2, sodalis Antoninianus Verianus t. 1. — Praetor Etruriae V (= quinquies?) Pisis t. 1. Thermas Pisis extruxit t. 2. Venu[leia filia?] t. 2. — Ad hunc et patrem eius vel potius fratrem maiorem videtur pertinere fistula rep. in agro Lucensi inscripta L. L. Venuleior. Mont. et Apron. XI 1433^a. Item fortasse frater maior et hic L. Venuleius . . . et L. Venuleius . . . Apron[ianus], qui Bonae [deae?] sacrum ut videtur fecerunt cum uxoribus XI 1735 (in agro ut videtur Pisano). Uxor eius Celerina ib. Stemma potest fuisse hoc:

L. Venuleius Montanus Apronianus

cos. a. 92

L. Venuleius Apronianus

cos. a. 123

Laetilia — L. Venuleius Montanus — L. Venuleius Apronianus Octavius . . . — Celerina.
cos. II a. 168.

- 254 L. Venuleius Mont(anus), frater ut videtur maior L. Venuleii Aproniani *fistula rep. in agro Lucensi XI 1433^a. Idem fortasse L. Venuleius . . . , maritus Laetiliae XI 1735. Cf. sub eo qui praecedit.*

- 255 L. VENVLEIVS MONTANVS APRONIANVS consul suff. a. 92. *Quattuor nomina in actis Arv. a. 89 (VI 2066), itemque L. Venuleius Montanus] . . . act. Arv. a. 91 (VI 2068 II 34), . . . Montanus Apronianus] . . . [Mo]ntanus Apronianus act. Arv. annorum inc. (VI 2071 II 12, 2070 v. 10); L. Venuleius Apronianus act. Arv. a. 80. 86. 87. 90 (L. [non A., ut errore impressum est] Vennuleius Apronianus*

- VI 2059 v. 28 cf. *Huelsen Bull. comun. 1894 p. 313*. In consulatu L. Venuleius A.... XIV 245, L. Venu.... act. *Arv.* (VI 2068 II 36), .. [Ve]nuleius.... VI 3737. *Frater Arvalis*; magister collegii a. 80, adest in collegio a. 86. 87. 89. 90. 91 (aliisque VI 2069 v. 6. 2070. 2071), flamen factus a. 90 act. *Arv.* (*Perperam Waddington fastes n. 136 distinguit L. Venuleium Apronianum fratrem Arvalem a. 80. 86. 87. 90, consulem a. 92, et L. Venuleium Montanum Apronianum fratrem Arvalem a. 89. 91*). Consul suff. a. 92 ex idib. Ian. ad k. Mai. cum Q. Volusio Saturnino *fasti Ostienses* (XIV 245), act. *Arv.*, cf. VI 3737. *Fortasse pater L. Venuleii Aproniani consulis a. 123. Hic fortasse Venuleius, cui Martialis libellos suos per Rufum quendam commendavit Martial. 4, 82.*
- 256 Venuleius Saturninus (sic *Dig. 1, 16, 11; 42, 8, 11; 47, 15, 5; 48, 2, 12, 3, 5, 9, 4, 6, 8, 6, 11, 4, 6, 13, 9, 19, 15; 49, 3, 2*, Venuleius *Dig. passim*, Saturninus *Dig. 40, 14, 2*), auctor iuris, cuius scripta adhibita in *Digestis Dig. ind. Flor. et in contextu passim*. (In *indicc Digestorum inter libros eius numeratur liber singularis de poenis paganorum, qui Dig. 48, 19, 16 tribuitur Claudio Saturnino*). *Incertum an hic Quintus Saturninus, cuius libros ad edictum (non adhibitos in Digestis) citat Ulpianus Dig. 34, 2, 19, 7, quemque idem praeterea citat Dig. 12, 2, 13, 5, Saturninus Dig. 1, 9, 1, 1 (Saturninus, quem citant idem Dig. 47, 14, 1, 4, 47, 18, 1 pr., et Modestinus Dig. 48, 3, 14, 7, viz diversus est a Venuleio). Unum eundemque esse Q. Claudium Venuleium Saturninum putat Lenel, qui reliquias composuit Paling. iur. civ. II 1207 seq.*
- 257 VEN[LEIA]...., filia ut videtur L. Venuleii Aproniani consulis iterum a. 168 (sic *Bormann supplevit; sed potest in t. fuisse etiam cum Venu[leis], deinde secuta esse filiorum complurium cognomina t. Pisanus XI 1433*).
- FLAVIA VENVSTA.
- 258 ... VS VENVSTVS legatus Aug. pro pr. exercitus Africani a. 166 VIII 4196. Consul designatus ib. *Videtur igitur consul fuisse a. 166 vel 167. (Possis conicere, cum per partem certe anni 166 exercitus Africanus fuerit sub P. Caelio Optato, Venustum non diversum fuisse ab Optato, scilicet dictum P. Caelium Optatum Venustum)*.
- 259 VENVSTVS consul ord. a. 240 cum Sabino II *fasti*.
- 260 Venustus, ad quem scripsit Gallienus epistulam, ut Claudius placaretur *vit. Gallien. 17 (fictic.)*.
- 261 Venustus, Augustorum lib., procurator (aquarum ut videtur) temporibus Septimii Severi *fastula aquaria Ostiensis XIV 1981*.
- Valerius Venustus.
- 262 Venutius (sic *Tac. ann., Venusius traditur Tac. h.*), e Brigantum civitate, 'post captum Caratacum praecipuus scientia rei militaris' inter Britannos, maritus Cartimanduae reginae, primum fidus Romanis,

postea cum Cartimandua Velloctatum in matrimonium regnumque recepisset, auctor seditionum *Tac. a. 12, 40, h. 3, 45.*

- 263 VERA T. Caunii Prisci legati pro pr. Africae uxor *VIII 2588 cf. 2583.*

— ARRIA PLARIA VERA PRISCILLA.

— Veturia Vera.

— MARC(IVS) VERACILIUS VERVS.

- 264 Veranius (Veratius vel Veracius traditur *Macrob. sat. 3, 6, 14*) qui scripsit pontificalium quaestionum libros *Macrob. sat. 3, 5, 6* (quorum unum ut videtur de supplicationibus *ib. 3, 6, 14*; de verbis pontificalibus *ib. 3, 20, 2*) aliaque huius generis *Festus p. 289 alibi. Fortasse Augusto antiquior, certe non recentior. Cf. Teuffel Lit. 199, 4. Eundem esse Veranium Flaccum infra n. 267 coniecit O. Hirschfeld Wiener Studien 3, 1881 p. 110 (qui etiam apud Macrobius *sat. 1, 15, 21 Veranii Flacci nomen reponendum esse censet), de eo qui sequitur cogitavit Huebner eph. ep. 2 p. 73.**

- 265 Q. VERANIVS Germanicum comitatur in Orientem *Tac. a. 3, 10.* Eum a. 18 Cappadoce, in formam provinciae redacti, legatum acceperit *ib. 2, 56 (non diu videtur mansisse in Cappadocia, quam deinde a procuratoribus rectam esse scimus).* Defuncto Germanico Pisonem accnsat *ib. 2, 74. 3, 10. 13.* Damnato Pisone sacerdotio exornatus *ib. 3, 19.*

- 266 Q. VERANIVS consul ord. a. 49. *Tituli urbanus VI 31723 = Bull. dell' Inst. 1885 p. 10 (1), Lycii, Sidymensis, Reisen im südwestlichen Kleinasien I p. 62 (2), Cibyriticus ib. II p. 189 n. 251 (3).* Q. Veranius *t. 1, Κό[ι]ντος Ούχρ[ά]νιος t. 3, Κό[ι]ντος Ούχρ[ά]νιος t. 2, Veranius Tac. a. 14, 29, Agr. 14, Ούχρ[ά]νιος, Ούχρ[ά]νιος Ioseph. ant. 19, 3, 4 codices; in consulatu Q. Veranius plerumque (sine causa a nonnullis dictus Q. Veranius Nepos). — Vix is qui praecedit, viz enim is qui a. 18 Cappadociam regendam suscepit, quamvis adolescens fuerit, quadraginta annis postea missus est in Britanniam provinciam longinquam et bellicosam. A. 41 tribunus plebis, Claudio mandata senatus perfert Ioseph. ant. 19, 3, 4. — Legatus pro pr. Lyciae, sub Claudio t. 2. 3 (fortasse primus post Lyciam provinciam factam, cf. Hirschfeld ad t. 2). Ab eo ut videtur appellati (ipsi vel patres eorum civitatem per eum nacti) multi Veranii et Q. Veranii in Lycia, cf. Reisen im südwestl. Kleinasien I p. 65 n. 35, p. 93 n. 80, II p. 190 XVII a, p. 114 XVIII d, p. 186 n. 242 = Waddington n. 1213, Serta Harteliana p. 1, CIG. 4224⁴). Item ad hunc videtur pertinere nummus Cibyriticus, quem edidit Loebbecke Zeitschrift für Numismatik 15, 1887 p. 51. — Consul t. 1, ord. a. 49 cum Pompeio Longo Gallo fasti. Legatus pro pr. Britanniae, successor Didii *Tac. a. 14, 29, Agr. 14; 'modicis excursibus Siluras populatus, quin ultra bellum proferret, morte prohibitus est' Tac. a. 14, 29, 'intra annum extinctus'**

Tac. Agr. 14; successit ei Suetonius Paullinus *ib.* *Videtur Britanniae praepositus esse a. 58/9, cum successor eius Britanniam rexerit per tres annos usque ad a. 61.* — *Augur t. 1.* — Pater Veraniae Geminae Pisonis *t. 1.*

267 Veranius Flaccus, scriptor, qui priscis vel reconditis verbis usus esse videtur *Suet. Aug. 86. Cf. supra sub Veranio (n. 264).*

268 VERANIA GEMINA (*sic t. urbanus, Verania Tac. Plin., Οὐρανίου vel Οὐρανίου pro Οὐρανία traditur vel certe olim edebatur ap. Plut.*), Q. Verani consulis, auguris (*supra n. 266*) filia *t. urbanus, L. Calpurnii Pisonis Frugi Liciniani (eius quem Galba adoptavit Plin.) uxor t. urbanus VI 31723 = Dessau inscr. sel. 240, Tac. h. 1, 47, Plut. Galb. 28, Plin. ep. 2, 20, 1. A. 69 mariti occisi caput composuit Tac. l. c., Plut. l. c. Aegrotae eius hereditatem captabat Aquilius Regulus Plin. l. c. Sepulta una cum marito t. urbanus.*

— M. SEIVS VERANVS.

— Pescennius Veratianus.

269 L. VERATIVS QVADRATVS (*sic act. Arr. passim, semel praenomen T. pro L., VI 2059, 5*), frater Arvalis certe inde ab anno 77, promagister a. 78 et a. 86, flavus nominatus a. 78 et a. 89, adest in collegio praeterea a. incert. Vespasiani, a. 80. 81. 87. 90, item a. incerto Domitiani, magister aerum a. 91 *act. Arr. (Collega Plotii Grypi in consulatu mense Apr. 88, qui memoratur act. Arr. VI 2065^b v. 65, non hic videtur fuisse sed L. Minucius Rufus).*

270 Verax, sorore Civilis genitus, a. 70 castra Romana adortus funditur *Tac. h. 5, 20, 21.*

— C. Iulius Vercondaridubnus.

271 Vereonius Turinus (*sic c. 35, Turinus saepius c. 36, semel Turrinus; Thrurinus traditur c. 67*), a Severo Alexandro, quod fumum vendisset, fumo necatus *vit. Alex. 35. 36. 67.*

— Aur(elius) Verecundus.

272 M. VERG . . . proconsul (Cypri), imperante Augusto *nummus Cyprius, quem possedit Borghesius (cf. opp. 2, 22). Titulum Vergilii alicuius de plebe VI 9531 minus recte huc rettulit Borghesius (opp. l. c.).*

273 . . . . . VERGILIA[NVS] . . . . . [X]vir stlitibus iudicandis . . . *fragmentum Velitris semel descriptum X 6570.*

— Caecilius Virgilianus.

— IVNCVS VERGILIANVS.

— M. PEDO VERGILIANVS.

— Atilius Vergilio.

274 Vergilius, ad quem Horatius dedit *carmen 4, 12. 'Iuvenum nobilium cliens' ib. v. 15. Lucri studiosus v. 25. Omnino diversus a Vergilio poeta, iam defuncto cum Horatius quartum carminum librum ederet (negotiator schol. Acr.; sed Porphyrio videtur cogitavisse de poeta). Ad eundem, non ad poetam nonnulli putant datum Horatii carmen 1, 3*

(cf. Ribbeck de vit. et scriptis Vergilii, in ed. Verg. minore, p. XXVIII not. 3 fin.).

- 275 Vergilius, tragoedus, temporibus Neronis: eius servus Glyco tragoedus schol. Pith. ad Pers. sat. 5, 9.
- 276 Cn. Vergilius Capito (Cn. Vergil[ius] Capito t. 1, Γναῖος Οὐ[εργί]λιος Καπίτων t. 2), praefectus Aegypti III 6024 (D); CIGr. 4956 (2), n. 47.8 t. 1 (successor ut videtur C. Iulii Postumi), kal. Febr. a. 49 t. 2. Huius ut videtur Vergilii (sine causa editur Verginii) Capitonis servus, a. 69 Tarracinam a Flaviano occupatam L. Vitellio prodidit; a Vitellio anulis donatus, interfecto Vitellio cruci affixus est Tac. h. 3, 77. 4, 3.
- 277 (Vergilius) Flaccus, frater Maronis Donatus vit. Verg. (Suet. ed. Reifferscheid p. 58).
- 278 M. Vergilius Gallus Lusius, M. f. (fortasse, antequam a M. Vergilio adoptaretur, dictus A. Lusius Gallus, ut filius, cf. infra, nomen patris antiquum retinuerit), tribu Ter. (origine Venafranus); primipilus legionis XI, praefectus cohortis Ubiorum, donatus donis militaribus a divo Augusto et a Ti. Caesare Augusto, praefectus fabrum ter, tribunus militum cohortis primae [praetoriae inserendum putat Mommsen], idio[lo]gus ad Aegyptum; Venafri duovir iterum et pontifex t. Venafranus X 4862. Filia: Iulia M. f. Paullina; gener: Sex. Vettulenus Cerialis ib. Filius (t. privignus) A. Lusius A. f. Ter. Gallus ib.

— P. Fulcinus Vergilius Marcellus (v. add.).

- 279 P. Vergilius Maro. Vita praefixa commentario Donati ad Vergilii bucolica, quam post Danielem ed. Reifferscheid Suet. reliq. p. 54 seq., item Hagen Jahrb. f. class. Phil. Suppl. IV p. 734 seq.; eadem fere vita in versus redacta a Phoca grammatico ap. Reiff. l. c. p. 68 seq. Praeterea de vita Vergilii praefatus est Probus qui dicitur commentario in Vergilii bucolica et georgica, ed. Keil p. 1 seq., quae repetit Reifferscheid l. c. p. 52 seq., item Servius commentario ad Aeneidem. Denique breviarium quoddam vitae Vergilii ex codicibus potissimum Bernensibus post C. W. Müllerum ediderunt Reifferscheid l. c. p. 52/3 not. et Hagen l. c. p. 745 (vit. Bernensis). Mantuanus ipse georg. 3, 10 seq. Ovid. am. 3, 15, 7, Martial. 1, 61, 2, alii, natus prope Mantuanam in pago qui dicitur Andes Donatus p. 54 Reiff., Probus p. 52, Hieronymus ad a. Abr. 1947, id. Octobr. a. 684 Donatus, Probus, Hieron.; Phleg. Ol. ap. Photium cod. 97 (fr. 13 ap. Müller fr. h. Gr. III p. 606); diem natalem firmat Martial. 12, 67, 3 (ad diem praecedentem adscripsit Polemius Silvius in fastis). De parentibus eius Donat. l. c., Probus l. c. Initia aetatis Cremonae egit Donatus p. 55 R. (Cremonae studiis eruditur Hieronymus ad a. 1959). Togam virilem sumpsit a. 699 Donatus l. c. Sumppta toga Mediolanum transgreditur et paulo post in urbem Donatus l. c.; Hieronym. ad a. 1963. Ut primum se contulit Romam, studuit apud Epidium oratorem cum Caesare

Augusto (nato a. 691) vit. *Bernensis*, viz recte. 'Summis eloquentiae doctoribus' vacavit *Probus l. c.* 'Inter cetera studia medicinae quoque ac maxime mathematicae operam dedit' *Donatus p. 58.* In philosophia magister eius Siro Epicureus *Serv. ad Aen. 6, 264; Phocas v. 60.* Egit et causam apud iudices unam omnino nec amplius quam semel *Donat. p. 58.* Poeticam puer adhuc auspicatus est *Donat. l. c.* De 'carminibus quae adulescens (ante bucolica) scripserit *Donat. ib.* Incidit in belli civilis tempora, quod Augustus adversus Antonium gessit, primumque post Mutinense bellum veteranis ... (*exciderunt quaedam*) *Probus p. 53.* In distributione agrorum, qui post Philipensem victoriam veteranis triumvirorum trans Padum dividebantur *Donat. p. 59* (ortis bellis civilibus inter Antonium et Augustum, cum Augustus victor eorum agros qui pro Antonio senserant militibus daret *Servius praef. ad Aen. p. 2 = Ps.-Serv. ad buc. 9, 28;* cum omnibus Mantuanis agri auferrentur, quod Antonianis partibus favissent vit. *Bernensis*), indemnem eum praestiterunt Asinius Pollio, Alfenus Varus, Cornelius Gallus *Donat. l. c.*; restitutus beneficio Alfeni Vari, Asinii Pollionis, Cornelii Galli *Probus p. 53.* (*Indemnem se remansisse in distributione agrorum significat ipse ecl. 1, sed frustra protectionem potentiorum se implorasse indicat ecl. 9.*) Adversus veterani cuiusdam violentiam, a qua in altercatione litis paene occisus est, Maecenas ei opem tulit *Donat. l. c.* (*discrimen vitae se adisse significat ipse ecl. 9, 16; plura de ea re Donatus praef. ad buc. p. 743 ed. Hagen Servius ad buc. p. 2 ed. Thilo, et ad ecl. 9, 1.*) Maxime ut Pollionem, Varum, Gallum celebraret, scripsit bucolica *Donat. p. 59* (Pollionem celebrat *ecl. 4, 3. 11 seq., 8, 6 seq., Varum 6, 7 seq. 9, 26.*) Scripsit (vel potius scribere coepit) bucolica annos XXVIII natus, i. e. a. 712 *Probus p. 53 et comm. ad buc. p. 7 Keil, ubi citatur Asconius Pedianus; Serv. proem. ad buc. p. 3 ed. Thilo* (eclogam quartam Pollione consule vel certe consulatum inituro, i. e. a. 714 vel a. 713 exeunte *buc. 4, 3. 11. 12,* octavam post victoriam, ante triumphum Pollionis de Dalmatis, i. e. a. 715 *ib. 8, 6. 14*), perfecit triennio *Donat. p. 60.* Deinde scripsit georgica (cum Caesar in Oriente moraretur i. e. a. 724 *georg. 2, 170. 4, 561, Neapoli constitutus 4, 564*), quae perfecit annis septem *Donat. p. 60, Servius praef. ad Aen. p. 2 Thilo,* dedicavitque Maecenati *georg. 1, 2. 4, 2 cf. Donatus p. 59;* eadem legit Augusto reverso post Actiacam victoriam et Atellae commoranti (a. 725) *Donat. p. 61.* Laudes Cornelii Galli, quas quarto georgicon libro inseruerat, delevit iussu Augusti *Serv. ad ecl. 10, 1, georg. 4, 1* (*sed dubitat Klebs*). Novissime Aeneida inchoavit *Donat. p. 59,* scripsitque annis undecim (a. 724—735) *Servius praef. ad Aen. p. 2, Donat. p. 60;* eam nondum editam celebrat *Propert. 2, 34, 61 cf. Donat. p. 61.* Eius aliqua particula ut sibi mitteretur, Augustus absens expeditione Cantabrica (a. 729) frustra ut videtur oravit *ib. p. 61; cf. Macr. sat.*

1, 24, 11. Postea (defuncto Marcello, i. e. post a. 731) Augusto et Octaviae recitavit libros secundum quartum sextum *Donat.* p. 62. A. 735 iter ingressus in Graeciam Asiamque, cum Athenis Augusto occurrisset, destinavit una cum eo redire, sed rediens decessit ex morbo Bruundisii d. 21 Sept. *Donat.* p. 62, 63; cf. *Probus* p. 53; *Hieronymus ad a. Abr.* 1999. Quos heredes instituerit *Donat.* p. 63 cf. *Probus l. c.* Possedit prope centies sestertium ex liberalitatibus amicorum *Donat.* p. 57 (ab Augusto usque ad sestertium centies honestatus est *Probus* p. 53). Domum habuit Romae Esquilis iuxta hortos Maecenatianos *Donat.* p. 57. Sepultus prope Neapolim *Donat.* p. 63, *Probus* p. 53, *Hieronymus l. c.*, *Plin. ep.* 3, 7, 8. Dignitate eques Romanus *vit. Bernensis.* Cf. *Ribbeckii de vita et scriptis P. Vergilii Maronis narratio (in editione Vergilii minore, Lips. 1889).*

280 A. VERGILIUS MAXIMVS (*tria nomina extant III S. 6919, An. . . . Maximus traditur 12196*), legatus Cappadociae sub Gallo et Volusiano *miliarii Cappadocici III S. 6919. 12196.*

281 Vergilius Romanus, scriptor mimiamborum et comoediarum, quem recitantem audivit Plinius *Plin. ep.* 6, 21.

282 (Vergilius) Silo, frater Maronis, in pueritia defunctus *Donatus vit. Verg. (Suet. ed. Reifferscheid p. 58).*

— Verginius Capito v. Cu. Vergilius Capito.

283 Verginius Flavius (*sic vit. Persii, Suet., Verginius . . . Tac., Flavius Verginius Quint. 11, 3, 126, Flavius Quint. 7, 4, 40, praeterea Verginius*), rhetor ('studia iuvenum eloquentia fovehat' *Tac. a. 15, 71*); de eo egerat Suetonius *de rhet., teste indice (Suet. ed. Reifferscheid p. 99).* Apud eum studuit Persius Romae ab anno aetatis suae XII ad XVI (p. Chr. 46—50) *vita Persii de commentario Probi sublata (op. Reifferscheid Suet. p. 73).* Scripsit de arte rhetorica *Quint. 3, 1, 21*, in usum scholae tantum *ib. 7, 4, 40*; cf. *ib. 3, 6, 45. 4, 1, 23. 7, 4, 24.* Dictum eius in quendam suum autisophisten *ib. 11, 3, 126.* — A. 65, detecta coniuratione Pisoniana, in exilium pulsus *Tac. a. 15, 71.*

284 L. VERGINIVS RVFVS. *T. rep. in regione dicta Brianza inter Mediolanium et lacum Larium V 5702.* L. Verginius Rufus *V 5702, item in mentionibus consulatus primi VI 397 (L. Verginius Notizie 1891 p. 265) et alterius act. Arv. a. 69, praeterea Verginius vel Verginius Rufus vel Rufus.*

Oriundus ex municipio finitimo Comensi *Plin. ep.* 2, 1, 8 (*fortasse Mediolanio, cum t. supra laudatus, positus a servo eius, rep. sit pari fere intervallo inter Mediolanium et Comum; et reperiuntur Mediolanii complures L. Verginii, V 5899. 6120; cf. praeterea V 6118*). Equestri familia *Tac. h. 1, 52.* Natus a. p. Chr. 14'5 (quippe mortuus a. 97 tres et octoginta annos natus) *Plin. ep.* 2, 1, 4. Consul ord. a. 63 cum C. Memmio Regulo *fasti.* Legatus Germaniae (superioris) *Plut. Galb. 6, Dio 63, 24 (superioris provinciae legatum cum fuisse et ex*

aliis rebus colligitur, et inde quod successor eius Hordeonius Flaccus superiorem provinciam rexit). Cum Vindex a Nerone deficeret, contra eum cum exercitu (universo Germaniae superioris *Tac. h. 1, 53*, cum auxiliis Belgarum *ib. 4, 17*) profectus, nihilo minus tractat cum eo, atque etiam secreto colloquitur *Dio 63, 24*; sed ipso invito exercitus eius Vindicis copias caedit *Plut. Galb. 6, Dio l. c.*; *cf. Tac. h. 4, 69*; *Plut. Galb. 10, 18*. Deinde cum Vindex mortem sibi conscivisset *Plut. Galb. 6, Dio l. c.*, imperium oblatum sibi a militibus *Dio 63, 25 cf. Tac. h. 1, 8, Plut. l. c.* (etiam Illyricae legiones eum legationibus adiere *Tac. h. 1, 9*), abnuit *Dio l. c.*; *cf. Tac. h. 2, 68* (dubitaverat tamen an reciperet *Tac. h. 1, 8, 52*). *Circa haec tempora a servo eius pro salute et victoria eius positus t. supra laudatus*. Pedanius Costa eum (ad res novas) extimulat *Tac. h. 2, 71*. Monitus a Galba *Plut. l. c.*, senatui populoque Romano se permittit *Dio 63, 25*, senatui electionem imperatoris servat *Plut. Galb. 10* (a Nerone defecit *Dio 63, 27*; Galbae se adiunxit *Zonar. 11, 14*). 'Imperium adseruit non sibi sed patriae' ipse in inscriptione quam monumento destinaverat, *ap. Plin. ep. 6, 10, 4, 9, 19, 1*; *Dio 68, 2*. Morte Neronis nuntiata iterum ei oblatum imperium *Plut. Galb. 10 cf. Dio 64, 4*. Tandem praeseunte Fabio Valente exercitum in verba Galbae adegit *Plut. Galb. 10 cf. Tac. h. 1, 53*. Revocatus a Galba specie amicitiae *Tac. h. 1, 8*; successor ei missus Hordeonius Flaccus *Plut. Galb. 10, 18*. In nullo insigni honore apud Galbam *Plut. Galb. 10, 22, Dio 64, 4 exc. Val.* A Fabio Valente infamatur apud Galbam *Tac. h. 3, 62 cf. 1, 52* (reus *Tac. h. 1, 8*). Galbae suspiciones evasit *Plin. ep. 2, 1, 2*. Otho consul eum designat *Tac. h. 1, 77, Plut. Oth. 1*. Consul II suff. a. 69 ex kal. Martiis cum L. Pompeio Vopisco *act. Arv., cf. Tac. l. c.*; *III S. 7006-7008*. Othonem comitatur ad bellum *Tac. h. 2, 49*. Post pugnam Bedriacensem milites exitium ei minitantur *ib.*, mortuo Othone ut imperium reciperet eum orant *ib. 2, 51, Plut. Oth. 18*; cum a Vitellio ad epulas adhiberetur Ticini, milites irrumpentes mortem eius postulerunt, aegreque cohibiti *Tac. h. 2, 68*. 'Caesares quibus suspectus atque etiam invisus virtutibus fuerat evasit' *Plin. ep. 2, 1, 3*. — Tutor Plinii ac fautor *ib. 2, 1, 8*; ad eius honores ex secessibus accurrit, cum iam pridem eiusmodi officiis renuntiasset *ib.* — Nerva collegam in consulatu eum sibi destinavit *Dio 68, 2*. Consul III ord. a. 97 cum Nerva III *fasti*. In consulatu gratias acturus principi cecidit et coxa fracta incidit in valetudinem *Plin. ep. 2, 1, 5*, non ita brevem, ex qua defunctus est *ib. 2, 1, 4* (*ante Nervam defunctum mense Ian. a. 98, ut post dubitationes Asbachii stabilivit Klebs mus. Rhen. 44, 275, ante finem igitur anni 97, quia cum ipso mense Ian. anni 98 pugnat laudatio Cornelii Taciti consulis, cf. infra*), annos natus tres et octoginta *2, 1, 4*; 'triginta annis gloriae suae supervixit' *ib. 2, 1, 1*. In ultima valetudine a quinqueviratu sumptuum publicorum minuendorum

per Plinium se excusavit *ib.* 2, 1, 9. Publico funere elatus *ib.* 2, 1, 1 laudatusque a Cornelio Tacito consule *ib.* 2, 1, 6. Filios nullos reliquit *Plin. ep.* 2, 1, 9. — Monumentum eius in villa quae eius fuerat Alsienſi, cum inſcripto epigrammate ipſius *Plin. ep.* 6, 10, 9, 19; *Dio* 68, 2. — Carmina fecit *Plin. ep.* 5, 3, 5. — Memoratur *Iuvenal.* 8, 221.

— Celer Verianus.

— T. Sextius Verianus.

— CAECILIA VERISSIMA.

— M. Atilius Vernus.

285 . . . . VERRES consul (suff.) temporibus Hadriani (cum A. Larcio Macedone ut videtur) *frustulum actorum fratrum Arvalium semel descriptum VI 2081g, ab Henseno probaliter coniunctum cum aliis fragmentis VI 2081 quae sine idonea causa anno 122 tribuit (cf. supra sub A. Larcio Macedone). — Vix huc pertinet Verr . . . VI 16736.*

286 Verritus, dux Frisiorum, una cum Malorige Romam profectus, ad agros quosdam impetrandos, a Nerone civitate donatur *Tac. a.* 13, 54 (*cf. supra sub Malorige*).

— M. Ulpius Verna.

287 M. Verrius Flaccus (*praenomen exhibent codices Suetoniani in indice libelli de grammaticis, item Hieronymus ad a. 2024; praeterea Verrius Flaccus vel Verrius*), grammaticus, de quo egit Suetonius *de gramm. c. 17* (insignis habetur *Hieronymus ad a. 2024 = u. c. 761*). *Liber-tinus Suet. (diversus igitur M. Verrius Flaccus M. f., tribu Fal., sepultus in agro Neapolitano X 3086* cf. 3734)*. Docendi maxime genere inclaruit *Suet. l. c.* Aemulus eius L. Crassicius *Suet. de gramm. c. 18*. Ab Augusto nepotibus eius (*natis a. 734. 737*) praeceptor electus transit in Palatium cum tota schola, verum ut ne quem amplius posthac discipulum reciperet *Suet. c. 17*. Centena sestertia annua accepit (ab Augusto) *ib.* Decessit aetatis exactae sub Tiberio *ib.* Fastos a se ordinatos Praeneste marmoreo parieti incisos publicavit *ib.* (*videtur id fecisse ante annum 763, certe vivo Augusto, sed addidisse quaedam sub Tiberio, cf. CIL. I ed. 2 p. 206, 11*). Praeneste fortasse ideo elegit, quod senior in secessu Praenestino degere solebat; Praeneste oriundum fuisse coniecit *Hirschfeld Herm.* 9, 105. *Fastorum horum reliquias vid. CIL. I ed. 2 p. 231*. Eodem loco statua ei posita *Suet. l. c.* Scripsit multa, in his libros de verborum significatione, quos in epitomen redegit *Pompeius Festus. De reliquorum Verrii librorum reliquiis egit O. Mueller praef. ad Festum p. XIII seq.* Libris eius de orthographia rescripsit Scribonius Aphrodisius, non sine insectatione studiorum morumque eius *Suet. c. 19*.

— ASINIVS POLLIO VERRVCOSVS.

288 L. VERVLANVS SEVERVS (*tria nomina VI 10055, Verulanus Severus Tac. a.* 15, 3, Verulanus *ib.* 14, 26), legatus legionis in Armenia sub Corbulone a. 60. 62 *Tac. a.* 14, 26. 15, 3. Consul suff. mense Ang.

- a. inc. (*sed ante a. 69, quo collega eius iam fuit consularis*) cum Appio Annio Gallo VI 10055.
- 289 Verulana Gratilla (Gratilla *Plin. ep. 5, 1, 8, Gratilla vel Gratilla ib. 3, 11, 3; Verulana Gratilla codex Taciti*) insignis femina, a. 69 una cum Flavianis obsidium subiit in Capitolio, nullos propinquos secuta *Tac. h. 3, 69. Relegata sub Domitiano Plin. ep. 3, 11, 3 cf. 5, 1, 8, una ut videtur cum (Iunio Aruleno) Rustico ib. 5, 1, 8. Fortasse uxor Rustici, cf. supra sub Iunio Aruleno Rustico.*
- 290 . . . ISIVS VERVS P. f., (tribu) Fa[l.] (vel Fa[b.]); *viz alterum cognomen*, trib. mil. leg. XI[II] (vel XI[III] Geminae, [qu]aestor . . . t. *musei Neapolitani X 1708.*
- 291 . . . . S VERVS M. f., tribu Gal. adest scribendo senatus consulto de Cyzicenis sub Antonino Pio *Eph. ep. 3 p. 156 = III S. 7060. Videtur fuisse ex M. Aurelii Caesaris (M. Annii Veri) gente, cf. Mommsen ad t.*
- 292 . . . S VERVS, ex centurione senator factus; legatus legionis tertiae Gallicae in Syria anno 219 imperium affectans occiditur *Dio 79, 7.*
- 293 Verus, conductor praedii alicuius, ad quem Plinius dedit *ep. 6, 3.*
- T. Abudius Verus.
- L. ALE(IVS?) V[E]R(VS).
- ANNIVS VERVS.
- M. ANNIVS VERVS.
- Sex. Annius Verus.
- Atilius Verus.
- Aurelius Verus.
- IMP. CAESAR L. AVRELIVS VERVS AVG. = L. CEIONIVS COMMODVS.
- Cloatius Verus.
- Cocceius Verus.
- DVCENIVS VERVS.
- C. IAVOLENVS CALVINVS GEMINIVS CAPITO CORNELIVS POLLIO SQVILLA Q. VVLCACIVS SCVPPIDIVS VERVS.
- IVL(IVS) VERVS.
- CN. IVLIVS VERVS.
- IMP. CAES. C. IVLIVS VERVS MAXIMIVS AVG.
- C. IVLIVS VERVS MAXIMVS CAESAR.
- L. Iunius Septimius Verus Hermogenes.
- MARC(IVS) VERACILIVS VERVS.
- P. MARTIVS VERVS.
- M. Messius Rusticus Aemilius Verus Aelius Romulus Priscianus *et.*
- L. MINICIVS NATALIS QVADRONIVS VERVS.
- C. MOCCONIVS VERVS.
- L. PETRONIVS VERVS.
- A. PONTIVS VERVS.
- L. PONTIVS VERVS.

- C. PONTIVS [VL]PIVS VERVS ... NIANVS VIC[TO]R.
- M. Porcius Verus.
- C. PRAECELLIVS AVGVRIIVS VETTIVS FESTVS CRISPINIANVS VIBIVS VERVS CASSIANVS.
- Sextius Verus.
- SVFENA(S) VERVS.
- VALERIVS VERVS.
- M. VINDIVS VERVS.
- 294 Vesularius Flaccus (Vesularius Atticus 6, 10 *errore calami*), eques Romanus, ex intimis amicis Tiberii, comes eius Rhodi et Capreis, a. 16 internuntius insidiarum Libonis; nihilo minus a. 32 iussu Tiberii ad mortem actus *Tac. a. 2, 28, 6, 10*.
- 295 C. Vesedius Rufinus, signo Nebul(i)us(?), vir perfectissimus, 'advocatus fisci summae rei, iudicio sacro promotus' *tituli Beneventani IX 1682. 1683. Fortasse saec. p. Chr. IV demum vixit*.
- T. Cornasidius Vesennius Clemens.
- 296 M. Veserius Incundianus, M. fil., tribu Pal., procurator alimentorum viae Flaminiae *t. Campanus X 3865*.
- 297 C. VESNIVS VINDEX C. f., tribu Stel.; Urvino (Mataurensi) oriundus, ibique aedilis et pontifex; quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis nonae Augustae, quae legio eo militante, 'cum liberata esset Nova(?) obsidione', Pia Fidelis Constans Commoda cognominata est; quaestor designatus sub Commodo *t. Urvinas (semel ut videtur descriptus) XI 6053*.
- (FLAVIVS) VESPASIANVS.
- T. FLAVIVS VESPASIANVS = IMP. CAESAR VESPASIANVS AVGVSTVS.
- T. FLAVIVS VESPASIANVS = IMP. T. VESPASIANVS AVGVSTVS.
- 298 VESPASIVS ....., filius eius qui sequitur, avunculus imperatoris Vespasiani, senator praetoriae dignitatis *Suet. Vesp. 1*.
- 299 Vespasius Pollio, origine Nursinus; tribunus militum ter, praefectus castrorum; pater eius quae sequitur, socer Flavii Sabini, avus mater-nus Flavii Vespasiani *Suet. Vesp. 1*.
- 300 Vespasia Polla, filia eius qui praecedit, uxor Flavii Sabini, cui peperit puellam quae non perennavit, Flavium Sabinum, item (a. p. Chr. 5) Flavium Vespasianum *Suet. Vesp. 1. 5*. Vespasianum quamvis renitentem ad honores capessendos compulit *ib. c. 2*. — *Haec, ut coniecit Bormann arch. ep. Mitth. aus Oestr. 15, 1892 p. 35*, Polla, a qua C. Caesari Augusto (a. 37—41) positus *t. Spoletii rep. XI 4778 (inter Nursiam et Spoletium extare Vespasiorum monumenta complura refert Sueton. Vesp. 1)*.
- Q. LVCRETIVS VESPILLO.
- 301 L. VESPRONIVS CANDIDVS. T. Lambaesianus VIII 2752 (1); Apulensis III 1092 (2). L. Vespron[ius] Can[didus] *t. 1*, Vespronius [Can]didus *t. 2*, Vespronius Candidus *scriptores*. (Tribu) [Saba]tina, (domo)

- [Man]tua t. 1 (*supplementa Wilmannsi, sed non certa; nota tituli fracti unum tantum apographum extare*). Co[s. desig., leg. Aug. pro pr. leg. III Aug.] t. 1 (*supplevit Wilmanns*). Consularis vit. *Did. Iul. 5, 6*. Co(n)s(ularis) Daciarum sub Commodo, inter annos 183 et 185 t. 2 (*tempus definiuit Borghesius opp. 8 p. 475, inde quod Commodus Pius appellatur, non appellatur Felix*). Proconsul Africae Tertull. ad Scap. 4 (*proconsulem fuisse sub finem imperii Commodiani statuerunt Tissot fastes p. 127 et J. Schmidt mus. Rhen. 46, 1891 p. 94, nam sub Severo vix fieri potuisse ut ei provincia permetteretur quippe adversario imperatoris, cf. quae sequuntur*). Militibus inuisus ob durum et sordidum imperium vit. *Did. Iul. l. c.*; cf. *Dio 78, 17 exc. Val. A. 193* inter legatos missos a senatu ad milites, qui suaderent, ut Severus repudiaretur vit. *Did. Iul. l. c.* A militibus paene occisus *Dio l. c.*
- 302 Vestalis, Donni, regis Alpini, filius vel nepos vel certe ex eius stirpe ('progenies alti fortissima Do[n]ni *Ovid. v. 29*, 'Alpinis invenis regibus orbe' *ib. v. 6*), primus pilus *Ovid. ex P. 4, 7, 15. 49*, fortiter pugnat, duce Vitellio, contra barbaros, qui Aegion oppidum (non longe ab ostiis Danuvii situm) ceperant et diruperant *ib. v. 21-54* (cf. *ex P. 1, 8, 15*), vulneratus quoque in ea pugna *ib. v. 39* cf. *v. 13*. Postea missus in oram Ponti ('Euxinas ad undas'), ut iura redderet *ib. v. 1. 2*. Tunc ad eum dedit Ovidius *ex P. 4, 7*.
- C. CLODIVS VESTALIS.
- Fabius Vestalis.
- 303 *Vestilius: fortasse ab hoc appellatae aedes Vestilianae in monte Caelio (vit. *Comm., Notit.*), in quibus occisus est Commodus: aedes Vestilianae vit. *Comm. 16, vit. Pert. 5*, domus Victiliana *chronographus anni 354 ap. Momms. chron. min. I p. 147*, Victiliana *Notit. urb. reg. II*, domus Vestiliani *Hieronymus chron. ad a. 2208, unde Oros. 7, 16, 4, palatium Bestiliani refertur ex Eusebii versione Armeniaca; οκία Βεστιανού συγγενοῦς αὐτοῦ, sc. Commodi, καὶ Ἀτταλιανῆς τῆς ὑπατίστῃς chron. Paschal. p. 492 ed. Bonn.*
- SEX. VESTILIVS v. Sex. Vistilius.
- ATTIA CERVIDIA VESTINA.
- Iulia Vestina.
- 304 Vestinus, nobili origine ('par magnis Vestinus avis') *Statius silv. 4, 6, 95*, de cuius morte immatura *Martial. 4, 73* cf. *Stat. 4, 6, 94*. Moribundus opes inter amicos distribuit *Martial. l. c.* Memoriam eius coluit Novius Vindex *Stat. l. c.* Cf. *Friedländer Sitteng. III⁵, 458*.
- 305 Vestinus, auctor Plinii in libris hist. nat. XXI. XXII, quibus egit de floribus et herbis *Plin. h. n. 1, 21* cf. *22*.
- L. Iulius Vestinus.
- M. [IVLIUS] VESTINVS ATTICVS.
- M. IVN[IVS](?) VESTINVS MALLO .... ROMANVS.
- T. SEXTIVS ... M. VIBIVS *OVE ..... SECYNDVS ..... VESTINVS.

- 306 Vestorius, Pnteolanus, a quo caeruleum (pigmenti quoddam genus) appellatum Vestorianum *Vitruv. 7, 11, 1; Plin. n. h. 33, 162. Parentela sine dubio coniunctus cum Vestorio Puteolano familiari Attici et Cicéronis (Cic. ad fam. 6, 11, 2, ad Att. 19, 50, 2), nisi est is ipse.*
- 307 (VESTRICIVS) COTTIVS Vestricii Sprinnae et Cottiae filius, adulescens optima indolis, defunctus cum pater abesset, statua publice honoratus *Plin. ep. 2, 7, 3 seq.* Plinius laudationem eius composuit *ib. 3, 10.*
- 308 VESTRICIVS SPVRINNA. Natus circa a. 24, siquidem LXXVII annos natus, cum Plinius scriberet *ep. 3, 2, 10, quae epistula vix multo ante vel post a. 101 scripta est, quo anno complures aliae eiusdem libri.* A. 69 iussu Othonis una cum Annio Gallo urbanas copias edncit contra Vitellianos *Tac. h. 2, 11 cf. Plut. Oth. 5.* Cum tribus cohortibus praetoriis paucisque aliis militibus Placentiam fortiter defendit *Tac. h. 2, 18 seq. 23, Plut. Oth. 6, 7.* Ab Othone revocatus *Tac. h. 2, 36.* — (Consul suff. a. inc.). 'Quoad honestum fuit (i. e. antequam Domitianus ad peius vergeret), obiit officia, gessit magistratus, provincias rexit' *Plin. ep. 3, 1, 12.* Legatus Germaniae inferioris ut videtur, Bructerum regem vi et armis induxit in regnum *Plin. ep. 2, 7, 2 (eandem rem significari a Tacito Germ. 33 putat Mommsen Herm. 3, 39, qui ib. p. 40 statuit Spurinnae legationem Germaniae obtigisse anno 97, quo anno triumphalis statua ei decreta esse videtur, cf. infra; sed homini tres et septuaginta annos nato provinciam bellicosissimam creditam esse non est probabile).* Romae degit exeunte anno 96 vel ineunte 97 *Plin. ep. 1, 5, 8. 9.* Non multo post ut videtur Roma absens (rei publicae causa sine dubio; potest fuisse inter legatos qui a. 97 Traiano in Germaniam nuntium adoptionis attulerunt) Cottium filium (cum qui praecedat) amisit, cui in solacium patris (a senatu) honor statuae habitus *Plin. ep. 2, 7, 3.* Ipsi ob res (olim, cf. supra) in Germania gestas triumphalis statua decreta, auctore principe (Nerva vel Traiano, inter annos 97 et 100) *Plin. ep. 2, 7, 1 (non raro praemia huius generis post mutationem demum temporum tributa).* Anno 97 statua decretam esse Spurinnae putat Mommsen *Herm. l. c., qui praeterea coniecit l. c. p. 40 not. 2 eum paullo post iterum consulem factum esse, anno 100 tertio consulem, scilicet hunc esse alterum ex duobus illis viris, quos, altero consulatu sub Nerva functos, Traianus tertio consules fecit suique tertii consulatus (a. 100) collegas, ut testatur Plinius paneg. 60. 61 (oblocuti sunt Asbach mus. Rhen. 36, 43, Klebs ib. 44, 274 not. 1).* — Uxor Cottia *Plin. ep. 3, 10 praeser. cf. 3, 1, 5.* Filius Cottius (is qui praecedat). — Amicus Plinii: per eum Aquilius Rogulus cum Plinio voluit reconciliari *Plin. ep. 1, 5, 8. 9.* Eum, in secessu ut videtur degentem, annos natum septuaginta septem, invisit Plinius *Plin. ep. 3, 1 cf. 3, 10, 1.* Quomodo senectatem toleraverit *3, 1, 4 seq.* Ei mittit Plinius quae de

Cottio filio eius composuerat 3, 10. Ei scribit Plinius de recitatione Calpurnii Pisouia *ib.* 5, 17. Contubernalis et fortasse adfinis eius Pompeius Falco *Plin. ep.* 4, 27, 5. Carmina lyrica utraque lingua composuit *ib.* 3, 1, 7. (*Vestricii, sive ut in codice fuisse perhibebatur Vesprucii Spurinnae versus de contemptu sacculi, quos Barthius primus edidit, nuper Baehrens Poet. Lat. min. V p. 408 seq., noricii esse videntur, cf. Teuffel Lit. 323, 5).*

— C. FABIVS FABIANVS VETILIVS LVCILIANVS.

- 309 Vetina Italicensis (It. *cognomen potius quam originis designatio*), cui divi fratres scripserunt *Callistratus libro quinto de cognitionibus, Dig. 48, 19, 27 pr. Incertum quis fuerit.*
- 310 VETINA MAMERTINVS quindecimvir sacris faciundis a. 204 *act. lud. saec. (Eph. ep. 8 p. 283. 290. 291 cf. 294).*
- 311 L. VETINA PRISCVS, legatus (proconsulis Asiae puto) *t. Ephesus III 430.* Comes eius: L. Cavius Vescennianus, tribu Sab. (*Volaterris puto oriundus, unde fortasse et ipse erat*) *ib.* Maritus Didiae Quintinae *t. Volaterranus XI 1773.*
- 312 Vetrasinus quidam, famae detestandae, honorem petiturus sub M. Aurelio; eius audacter dictum patenter Marcus tulit *vit. Marci 12, 3.*
- 313 C. VETTENNIVS SEVERVS (Vetteuni-*scribitur etiam VI 626. XIV 3045*), consul suff. una cum C. Minicio Fundano a. 107 *dipl. mil. (III p. 867)*, mense Iun. *dipl. mil.*, item mense Aug. *VI 630; fasti feriarum Latinarum (CIL. I ed. 2 p. 59).* *Hic (ut coniecit Mommsen Herm. 3 p. 50) videtur Severus, ad quem consulem designatum scripsit Plinius ep. 6, 27 nec diversus fortasse Severus, ad quem ep. 9, 22 (cf. supra S 451).*
- 314 Vettensis Sabinilla virgo Vestalis, P. Aelii Dionysii perfectissimi viri, rationalis, filia *VI 1587.* *Fortasse Diocletiani demum temporibus vixit.*
- 315 Vettidius (*eo ducunt codices, qui variant inter Vectid-, Victid-, Vetid-, Ventid-; in uno ex antiquissimis et optimis Vettidis est pro Vettidi; nomen sic scriptum reperitur in t. agri Sabini IX 4351, item VI 28649. 28650*), dives Curibus, sed avarus *Pers. sat. 4, 25.*
- 316 Q. VETTIDIYS BASSVS, procurator Thraciae a. 88 *t. Perinthius, quem servavit Cyriacus (cod. Vat. 5250, item cod. Ashburnh.), edid. Borghesi opp. 3, 274 et Dunont inscr. de la Thrace n. 72* cf. Mommsen eph. ep. 3 p. 326 n. 8.*
- 317 VETTILLA uxor L. Neratii Marcelli *t. Saepinas IX 2456.*
- DOMITIA VETTILLA.
- 318 Vettius, rhetor *Iuvenal. 7, 150.*
- 319 Vettius, homo impius, in quem dictum Augusti *Macrob. sat. 2, 4, 10.*
- 320 Vettius Aper (*pro uetti-traditur uecti-*), tribunus (cohortis praetoriae) a. 193 *vid. Did. Iul. 2, 4.*
- 321 C. VETILIVS AQVILLIVS clarissimus vir, patronus ordinis sacerdotum domus Augustae (temporibus Commodi) *VI 2010.*

322 C. VETTIVS ATTICVS SABINIANVS consul ord. a. p. Chr. 242 cnm C. Asinio Praetextato *fasti* (C. Vettius Atticus VI 2133. IX 3429. Εβέρτος — *scr.* Οβέρτος — Ἀτταξίς t. *Amorginus Bull. de corr. hell.* 1891 p. 587, Atticus *plerumque*; Sabinianus VIII 5509, *sed idem sine dubio intellegitur, cum alius Praetextatus consul ordinarius non sit notus, cf. Borghesi opp.* 8, 565). *Idem, ut coniecit Wilmanns, C. Vettius Gratus Atticus Sabinianus clarissimus puer VIII 823 (infra n. 329). Cf. praeterea stemma adiectum ad n. 328.*

323 M.(?) VETTIVS BOLANVS (Vettius Bolanus Tac., Vectius Bolanus *traditur ap. Stat. silv. in inscriptione carminis* 5, 2, Bolanus *Stat.* 5, 2, 37 seq., nummi; *praenomen ex t. urbano VI 65 et ex tessera gladiatoria, sed incertum num ad hunc pertinentibus, cf. infra.*)

Legatus legionis in Armenia sub Corbulone a. 62 *Tac. a.* 15, 3 *cf. Stat. silv.* 5, 2, 32 seq. 141. Consul *Stat. v.* 167 (*suffectus, certe ante a.* 69). *Fortasse hic M. Vettius consul cum M. Ar . . . mense Dec. a. inc. tessera gladiatoria CIL. I 776 (fortasse iidem consules fuerunt in actis Arvalibus VI 2044, 2 v. 20, ubi M. Arruntii nomen tantum extat, qui actorum locus videtur spectare ad a. 66, ut consul fuerit anno 66; sine idonea causa anno 67 consulatum eius tribuerat Waddington fastes n. 97). A. 69 a Vitellio missus legatus pro pr. in Britanniam, successor Trebellii Maximi Tac. h. 2, 64. 97, Agr. 8. 16; Stat. l. c. v. 54 seq. Militibus carus, sed imbellis adversus hostem Tac. Agr. l. c. Successit ei Petillius Cerialis Tac. l. c. (a. 71 ut videtur cf. Ioseph. bell. 7, 4, 2; Hübner mus. Rhen. 12 p. 50. 52). Proconsul Asiae *Statius v. 57, nummi Smyrnaeorum ap. Mionnet III 223 seq. n. 1248. 1249. 1253 seq., suppl. VI 334, 1658. 336, 1668. 1669, Brit. Mus. cat. Ionia p. 272, 294-300, alibi, imperante Vespasiano nummi (nummi ap. Mionnet suppl. VI 336, 1666. 337, 1674 sine dubio male lecti sunt, cf. Waddington fastes l. c.).* Patricius ut videtur (*a Vespasiano fortasse inter patricos adlectus*), certe filius eius Crispinus patricius *Stat. l. c. v. 28. Decessit, filios duos parvulos relinquens Stat. l. c. v. 64 seq. — Huius ut videtur Vetti Bolani dies natalis ni fallor (ἡμέρα ἐορτάσιμος) ut quotannis celebraretur Vettius Philo aliquis decurionibus Deuriopi in Macedonia snmmam reliquit a. 95 vel 96 t. prope Monastir rep., Hellen. philol. syll. 5, 1870 Const. p. 2. Aut hic aut is qui sequitur M. Vettius Bolanus, dominus insulae Transüberinae, cuius iussu sacrarium Bonae deae reffectum VI 65. 67; M. Vettius Bolanus signaculum aereum Matrili adservatum II S. 6259, 19.**

324 M. VETTIVS BOLANVS consul ord. a. 111 cum C. Calpurnio Pisone *fasti (tria nomina VI 222. XII 1840; Iulianus fasti Hydat.). Videtur filius eius qui praecedit, frater eius qui sequitur quem memorat Stat. silv. 5, 2, 65. 75. 126.*

325 (VETTIVS) CRISPINVS Vetti Bolani (n. 323) filius: eius laudes com-

posuit *Stattus silv.* 5, 2. Una cum fratre gemello ('aequaevo' v. 75) pupillus a patre relictus, antequam togam virilem sumeret v. 64-67. Mater venenum ei paravit; quod facinus ultus est Domitianus v. 77-97. Patricius v. 28. Poeticae studet v. 71 cf. v. 79. Adulescentulus amicum aliquem defendit v. 99 seq. Eum cum esset annos XVI natus v. 12, tribunum militum fecit Domitianus v. 174 cf. v. 127 seq. Amicus eius Optatus v. 152. (*Diversus videtur Crispinus consul ord. a. 113, quippe non Vettius sed C. Clodius Crispinus*).

326 L. Vettius Felix, amicus M. Acilii Prisci Egrilii Plariani XIV 155. 156.

— C. PRAECELLIVS AVGVRRINVS VETTIVS FESTVS CRISPINIANVS *cel.*
327 L. Vettius Florentinus, vir perfectissimus, 'ex praesidibus' t. *Arretinus* XI 1839. *Fortasse vixit post Diocletianum demum.*

328 VETTIVS GRATVS consul ord. a. 250 cum imp. Caesare C. Messio Quinto Traiano Decio Aug. II *fasti*. (Gratus *plerumque*; ... ttius Gratus *Bull. comun.* 1886 p. 370 = VI 31849, Δέλτος, Deltius, Vicius, Vicius, Vitius, Vigetus Gratus *codices actorum S. Pionii, apud Lightfoot apostolic fathers part. II vol. 1 p. 697, unde Vettii nomen restituit Klein*). *Huius familiae consules ordinarios habuerunt etiam anni 221 et 242. Stemma potest fuisse hoc:*

C. Vettius Sabinianus ..... (n. 339)
legatus Pannoniae paulo post a. 180

C. Vettius Gratus Sabinianus (n. 331)
consul ord. a. 221

C. Vettius [Gratus] Atticus Sabinianus (n. 322) [C.] Vettius Gratus (n. 328)
consul ord. a. 242 consul ord. a. 250.

329 C. VETTIVS GRATVS ATTICVS SABINIANVS clarissimus puer, filius C. Vetti G[rati Sa]biniani clarissimi viri, tribuni militum legionis VII Claudiae, quaestoris candidati; nepos C. Vetti Sabiniani ... tis, clarissimae memoriae viri, proconsulis t. *Africanus VIII* 823 cf. *suppl.* 12346 = *Bull. du comité arch.* 1893 p. 208. *Fortasse, ut coniecit Wilmanns, C. Vettius Atticus Sabinianus consul a. 242, filius C. Vettii Grati Sabiniani consulis ord. a. 221; pari tamen iure possis conicere ipsum fuisse consulem a. 221.*

330 C. VETTIVS G[RATVS SA]BINIANVS clarissimus vir, tribunus militum legionis septimae Claudiae, quaestor [kandida]tus; pater eius qui praecedit t. *Africanus VIII* 823. *Si is qui praecedit fuit consul ord. a. 242, hic videtur fuisse consul ord. a. 221, non diversus igitur ab eo qui sequitur.*

331 C. VETTIVS GRATVS SABINIANVS consul ord. a. 221. *T. urbanus (vel suburbanus), mutilus, VI* 1529 *ad eum relatus a Borghesio opp.* 3, 426. — .. Gratus Sabinianus t. *urbanus; in consulatu Γ. Β[ε]τ[τ]. Γρατος Σαβ[αν]. Dio ind. l. 79 (recognovit Boissierain cf. Mnemosyn. nov.*

ser. 13, 1885 p. 321, minus recte Valerii nomen in codice Vaticano Dionis invenire sibi visus est Borghesius opp. 3, 426); C. Vettius Gratus dipl. mil. anni 221, III S. p. 1967; Οὐέτ[τ]ιος Γράτος t. Laodicensis Lebas-Waddington 1839 expl. p. 437, Γράτος Σαβιναῖος Syn-cellus p. 400 ed. Bonn.; Gratus plerumque; Sabinianus VIII 7966, XIII 1732 = Boissieu inscript. de Lyon p. 64, fasti Theonis.

[Vioc]urus(?) (supplementum Borghesii non certum sed probabile, cf. Mommsen Staatsr. II^a p. 603 not. 4), sevir equitum Romanorum turmae III, [quaestor], praetor candidatus tutelarius, curator Flaminiae et alimentorum t. urbanus. [Consul or]dinarius ib., consul ordinarius a. 221 cum M. Flavio Vitellio Seleuco fasti.

332 M. Vettius Latro, procurator Mauretaniae Caesariensis anno 128 VIII 8369.

— L. VETTIVS IVVENIS v. L. Vitennius Iuvenis.

333 M. Vettius Marcellus (sic t. Teatinus, Vettius vel Vectius Marcellus codices Plinii), e primis equestris ordinis Plin. h. n., 17, 245, eques Romanus ib. 2, 199, procurator Augustorum t. Teate Marrucinorum extans IX 3019; res Neronis procurabat Plin. 2, 199. Ostentum in praediis eius in agro Marrucino factum anno Neronis supremo (a. 68) Plin. 2, 199. 17, 245. Uxor: Helvidia Priscilla t. Teatinus.

334 M. VETTIVS NIGER proconsul Asiae sub Nerone (ante a. 63, quod reliqui temporis Neroniani proconsules noti sunt, cf. Waddington) nummi Apameae in Phrygia cusi, ap. Mionnet IV 195, 1. 232, 239 suppl. VII 511, 153; Waddington fastes n. 87. Fortasse hic M. Vettius consul cum M. Ar... mense Dec. a. inc. tessera gladiatoria CIL. I 776, sed cf. supra sub M. Vettio Bolano.

335 L. VETTIVS PAVLLVS consul suff. cum T. Iunio Montano a. 81 d. Mai. 1, Iun. 29 act. Arv.; VI 328. (Non huc pertinent Iuv. 7, 143; Martialis 8, 33. 10, 10).

336 Vettius Priscus (Bettius Priscus codices, Bittius Priscus editio Aldina, ex vetere codice sine dubio; ceterum alterum utrum verum esse puto), apud centumviros causam ut videtur acturus, a Calpurnio Fabato commendatur Plinio Plin. ep. 6, 12, 2.

337 *VETTIVS PROC(V)LVS consul cum Iulio Lupo t. falsus Ligorianus Grut. 1071, 4 = VI* 616. Cf. supra sub Q. Fulvio Gillone Bittio Proculo. Eiusdem nominis vir clarissimus aetate labente, X 6892.

338 Vettius Rufinus, tribunus cohortis sextae praetoriae, nescio quos agros terminavit in regione Asculana, anno 141 Scr. Gromatici ed. Lachmann p. 244. 252.

339 C. VETTIVS SABINIANVS . . . . 8(?). (C. Vettii Saciniani ex t. Carnuntino excepit Mommsen, sed de tertia cognominis littera dubitans, C. Vetti Sabinian[i] . . . . tis lectum in t. Africano, ubi vix recte Schmidtius supplavit [pronepo]tis). Legatus Aug. pro pr. provinciae Pannoniae superioris t. Carnuntinus III 4426. (Fortasse ut coniecit

- H. Müller, cf. supra sub Sabimano, hic Sabinianus, qui [paullo post M. Aurelii mortem ut videtur] Dacorum extra provinciam Romanam degentium duodecim millia pacavit, sedes eis in provincia Dacia pollicitus Dio 72, 3 (exc. de leg.). Proconsul (Africae) t. Africanus VIII 823 cf. VIII S. 12346 = Bull. du comité arch. 1893 p. 208, clarissimae memoriae vir ib. (proconsulem fuisse anno 190/1 statuit Tissot fastes p. 128, sine causa). Pater C. Vettii Grati Sabiniani, avus C. Vettii Grati Attici Sabiniani ib. (Titulos Africanum et Carnuntinum ad eundem hominem pertinere, non certum, at probabile est.) — Diversus, neque huc pertinet C. Vettius Sabinianus praefectus cohortis secundae Commagenorum III S. 7854 (= 1619).*
- 340 VETTIVS SABINVS (Vectius Sabinus traditur 2, 1, Sabinus ib. 4, 4) 'ex familia Ulpiorum', Maximum et Balbinum Augustos creandos esse censuit a. 238 vit. Max. et Balb. 2. Mox praefectus urbi factus ib. 4, 4. Fortasse hic (ut coniecit Mommsen eph. ep. 1 p. 136 not. 2) Sabinus consul iterum cum Venusto a. 240 fasti (cf. supra sub Sabino).
- 341 VETTIVS SCIPIO ORFITVS clarissimus vir, patronus sacerdotum domus Augustae (temporibus Commodi) VI 2610.
— L. Fulvius Rusticus Vet[tius] Secundus.
— M. FLAVIVS SABARRVS VET[TIVS] SEVERVS.
- 342 L. VETTIVS STATVRA L. f., tribu Stel. (origine scilicet Urbinas), [X]vir stlitibus iudicandis, tribunus militum legionis II Augustae, quaestor provinciae Narbonensis, tribunus plebis, praetor; quinquennalis et patronus municipii (Urbinatium) t. Urbinas XI 6054 semel descriptus saec. XV.
- 343 Vettius Valens (sic Seneca Plin. Tac., Valens Scrib. Larg., Cacl. Aur.), medicus clarus Plin. h. n. 29, 8, praeceptor Apuleii Celsi et Scribonii Largi Scribonius Largus c. 94; novam instituit sectam Plin. h. n. 29, 8. (Nescio num hic Valens physicus libro III curatio-num qui citatur Cacl. Aurelian. acut. 3, 1). Etiam disertus Plin. l. c. Eques Romanus Seneca apoc. 13; Tac. a. 11, 35. Inter adulteros Messallinae Plin. h. n. 29, 8. 20; Tac. a. 11, 30. 35. Lascivia eius Tac. a. 11, 31. Detectis sceleribus Messallinae occisus a. 48 Tac. a. 11, 35; Seneca apoc. 13. Incertum qua parentela coniunctus cum Vettiis Valentibus Ariminensibus qui sequuntur, quorum unus (n. 345) eo tempore quo hic summa gratia apud coniugem Augusti floruit, meruit in praetorio et mox ad ducendos ordines promotus est. — Nullo modo cum his videtur coniunctus Vettius Valens Antiochenus, qui scripsit ἀνθολογιῶν libros argumenti astrologici qui extant sed inediti, quique floruit Hadriano et Antonino Pio imperantibus, de quo nuper egit E. Riess Nechepsonis et Petosiridis fragmenta magica (diss. Bonn. 1890) p. 15 seq.
- 344 M. VETTIVS VALENS M. f., tribu An. (Ariminensis); quaestor provinciae Macedoniae, *quaestor (aut reponendum aut inserendum trib.)

plebis, sevir equitum Romanorum, praetor, legatus provinciae Narbonensis, [iuridicus] provinciae Britanniae *t. Ariminensis semel descriptus XI 383.*

345 M. Vettius Valens, M. f., tribu Ani. (*Ariminensis sine dubio*), miles gregalis cohortis praetoriae, donis militaribus donatus bello Britannico (scilicet Claudium eo comitatus anno 43), per varios militares honores (*centuria cohortis secundae praetoriae quam rexit memoratur XI 6059*) evectus usque ad tribunatus cohortis tertiae praetoriae et legionis quartaedecimae Geminae Martiae Victricis; a. 66 procurator Aug. provinciae Lusitaniae; patronus coloniae (Ariminensis) *t. Ariminensis semel descriptus XI 395. Patrem esse M. Vettii Valentis, qui summis honoribus Arimini functus est sub Traiano (XI 421), avum eius qui praecedit, coniecit Toninius (cf. ad XI l. c.).*

346 C. VETTIA GRATA clarissima puella, quae vixit paullo plus annis duobus *t. Amalfiae rep. X 648 p. 1005. Sine dubio ex gente Vettiorum Gratorum supra n. 328 seq.*

347 VETTONIANVS consul (*suff. a. inc.*) cum Corellio XIV 4276. Fortasse L. Funisulanus Vettonianus legatus Pannoniae anno 84, collega Corellius Rufus legatus Germaniae superioris a. 82.

348 [V]ETTO[N]IANVS (*perit nomen quod praecedit; quod paullo ante superest . . . μπων Loey p. 124 coniecit superesse ex Pomponii gentilicio, cogitans de Pomponio Mamiliano Antistiano Funisulano Vettoniano, cf. supra vol. I p. 84, II p. 326 n. 93, confirmavitque Heberdey qui excepit . . . ομπων . . .*). — Legatus pro pr. prov. Lyciae et Pamphyliae, sub Hadriano (non post annum 129/130) *epistula incisa mausoleo Opramoae Rhodiapolitani, Reisen in Lykien p. 83. 103 IV³ cf. Loey ib. p. 124. 133; Heberdey Opramoas p. 13.*

— L. FVNISVLANVS VETTONIANVS.

— T.(?) . . . PONIVS MAMILLANVS RVFVS ANTISTIANVS FVNISVLANV[S] VETTONIANVS.

349 Vetulenus Aegialus (*sic Plin., cognomen solum ponit Seneca*), libertinus, temporibus Senecae ruris Liternini, quod olim Scipionis fuerat, possessor, diligentissimus agri cultor atque per eam rem famam adeptus *Seneca ep. 86, 14. 21; Plin. h. n. 14, 49.*

350 [V]ETVLENVS [A]PRONIANVS legatus legionis [II Adiutricis] *t. Aquincensis III S. 10395.*

351 SEX. VETVLENVS CERIALIS. Sex. Vettulenus Cerialis X 4862, Κερειλιος Οδελκιανός traditur *Ioseph. bell. 7, 6, 1, Σέξτος Κερειλιος ib. 6, 4, 3 itemque sic vel Σέξτος Κερειλιος ib. 3, 7, 34 honorum codicum pars, cum alii non minus boni Σέξτος Καλουάριος habeant, Κερειλιος ib. 3, 7, 32. 4, 9, 9. 6, 2, 5. vit. 75. In t. Pontico (cf. infra) supersunt ex praenomine litterarum ΣΕΞ vestigia et cognomen. — Maritus Lusiae Paullinae, gener M. Vergilii Galli Lusii, equestribus militiis functi sub Augusto et Ti. Caesare X 4862. Bello Iudaico a. 67. 70*

praefuit legioni quintae (Macedonicae) *Ioseph. bell.* 3, 7, 32 (ἐπαρχὸς ὦν τοῦ πέμπτου τάγματος). 6, 4, 3 (τὸ πέμπτον ἄγων τάγμα); memoratur *ib.* 3, 7, 34 (sed cf. infra). 4, 9, 9. 6, 2, 5 vit. 75. *Videtur fuisse legatus legionis; χιλίαρχος* 3, 7, 34 aut errore appellatur, cum id vocabulum pertineat ad eum qui paullo post memoratur Placidum — sic Mommsen *eph. ep.* 4 p. 499 —, aut alius intellegitur, praesertim cum pars codicum (cf. supra) hoc loco aliud nomen habeat. Devictis Iudaeis tradit exercitum Lucilio Basso *Ioseph. bell.* 7, 6, 1. *Fortasse hic (nomen periiit) a T. Caesare triumphaturo donis militaribus duplicibus donatus VIII S. 12536 (sed cf. supra sub M. Tittio Frugi).* Legatus pro pr. imp. Vespasiani (provinciae Moesiae inferioris) t. *Heraclae Chersonesi rep., ap. Latyshev inscr. Ponti Euxini I n. 197 (quem huius esse iam consentiunt Latyshev l. c. et Mommsen III S. p. 1961 propter Sexti praenomen, cum antea Mommsen Eph. ep. 4 p. 499 rettulisset ad eum qui sequitur). Potest pater esse eius qui sequitur, si sumimis eum tarde ad honores pervenisse.*

- 352 C. VETTVLENVS CIVICA CERIALIS (sic dipl. mil., Civica Cerealis *Suet., Civica Tac.*). Consul suffectus puto paullo ante annum 77, scilicet paullo ante *Agricolam*, cf. infra de proconsulatu. Legatus pro pr. provinciae Moesiae (inferioris) a. 82 dipl. mil. (III S. p. 1960). (*Titulum Ponticum, de quo cf. sub eo praecedit, non huius esse Cerialis ostendit praenomen. Attamen valde mirum est, duobus consanguineis provinciam cum exercitu tam brevi vel etiam nullo intervallo creditam esse.*) Proconsul Asiae *Tac. Agr. 42, Suet. Dom. 10*, paullo ante quam *Agricolae* de proconsulatu sortiendum erat *Tac. l. c. (i. e. circa annum 88, cf. Waddington fastes n. 104)*. Occisus a Domitiano in ipso proconsulatu *Tac. l. c., Suet. l. c. Potest avus esse eius qui sequitur.*
- 353 SEX. VETTVLENVS (vel VETVLENVS vel VETVLENIVS) CIVICA POMPEIANVS (Sex. Vettulenus Civica Pompeianus XIV 2112, Sex. Vetulenus Civica Pompeianus VI 975, [Se]xtus Vetul[en]us Civica [P]ompeianus III 720, [S]ex. Vetul[en]us Civi[ca] Pompeianus XIV 2852, Sex. Civica Pompeianus VI 31144 = *Notizie 1886 p. 20*, Civica Pompeianus VI 10242, Civica XV 1056, Pompeianus XV 1058, *chronographus a. 354, fasti Hydat. cet.*). Consul ord. a. 136 cum L. Ceionio Commodo *fasti*.
- 354 VETTVLENVS QVADRATVS q(uaestor) t. *Siculus X 7245*. Uxor Pituania C. f. *ib.*
- 355 T. VE[TT]VLENVS QVADRATVS (pro Vettulenus in codicibus est Veibulenus vel Velbulenus, sed Vettulenus vel Vetulenus adscriptum; praeterea Vettulen- firmatur nomine filiae), P. f., Qui., pr., procos. tr. pl. t. *urbanus semel saec. XV descriptus, VI 31773 = Bull. comunale 1893 p. 184*. Vettulena Polla filia *ib.*
- 356 VETTVLENA POLLA (Vetul- alter ex duobus codicibus in quibus t. legitur), filia eius qui praecedit t. *urbanus (cf. sub eo qui praecedit).*

- 357 Vettulena Quadratilla, T. f. VI 28729. *Sine dubio ex stirpe eorum qui praecedunt.*
 — Funisulana Vettulla.
 — VETVRIVS VETVRIANVS.
- 358 Veturius (*sic Tac.*, Ἰούριος *Plut.*, *fortasse recte*), optio speculatorum, unus eorum, per quos Otho a. 69 praetorianos contra Galbam incitavit *Tac. h. 1, 25, Plut. Galb. 24.*
- 359 Titus Veturius, eum Severus Alexander in prima pueritia magistrum habuit *vit. Alex. 3, 2.*
- 360 Q. Veturius Callistratus, vir egregius, suffragio Campiae Severinae virginis Vestalis maximae (*circa annum 240*) factus procurator rationum summarum privatarum bibliothecarum Augusti (*de hoc officio cf. Mommsen ad t.) t. urbanus VI 2132.*
- 361 Veturius Macrinus: ad eum a. 193 Septimius Severus dedit litteras, ut esset praefectus praetorio, inde ut videtur Didius Iulianus eum tertium praefectum praetorio fecit *vit. Did. Iul. 7, 5.*
- 362 VETVRIVS PACCIANVS clarissimus vir (συνακλητικός), status honoratus Epidauri Ἐπιδαυρίας ἀρχαῖος. 1883 p. 89 n. 27.
- 363 VET(VRIVS) PVBLILLVS POTIVS clarissimus vir (*expectaveris* clarissimus puer), qui vixit paullo plus annis XIII *t. sarcophagi, qui plebeiam indolem prae se fert et videtur esse christianus VI 1537 cf. add. p. 3142.*
- 364 VETVRIVS VETVRIANVS. *Tituli Lambaesitani VIII 2614 (1). 2634 (2).* Vir clarissimus *t. 1. 2.* Legatus trium Augustorum (*Valeriani Gallieni Valeriani*) pro pr. provinciae Numidiae (*anno 253, ut colligitur ex v. 9, collata n. 2482*) *t. 2.* *Fortasse ab eodem positus t. Lambaesianus VIII S. 18245 (male descriptus).* *Cf. etiam supra n. 210.*
 — . . . . ARRIANVS APER VETVRIVS [s]EVERVS.
 — *APPIA VETVRIA AIRVLA COECIVA SABINILLA.
- 364^a Veturia Astilia, femina ut videtur dives temporibus Severi: servi eius *coll. leg. Mos. et Rom. 12, 7, 6.*
- 365 VETVRIA GRATILLA THAIS clarissima femina IX 5415.
- 365^a (Veturia) Sabina: eius libertus L. Veturius Sabinae lib. Abascantus VI 28731. *Videndum num fuerit femina nobilis.*
- 366 Veturia Vera fistula plumbea, originis ut videtur urbanae, ap. *Lancianum syll. aq. n. 519. Fortasse femina nobilis.*
 — Antistius Vetus.
 — ANTISTIVS VETVS.
 — C. ANTISTIVS VETVS.
 — L. ANTISTIVS VETVS.
 — CAL. VET(VS?).
 — SEX. CARMINIVS VETVS.
 — Q. VEI . . . V[E]TVS (*v. supra n. 210*).
 — Q. Porcius Vetustinus.

- 367 Vezinas, Dacus, post Deccebalum primo apud suos loco, ab Iuliano Domitiani duce apud Tapas victus *Dio* 67, 10.
— Iulius Viator.
- 368 Vibennius Rufinus (Vivenn-*cod.*), praefectus alae, a. 69 praesidium agebat Atriae *Tac. h.* 3, 12.
- 369 *PP. ELLVS VIBIANVS (*nomen male exceptum*) [leg.] pr. pr. (*provinciae Cappadociae ut puto, nam ad eam videtur locus pertinuisse; post nomen traditur pr. pr. vinc. ro. pont., ubi vere vocabulum Ponti subesse viz crediderim*) sub Maximino t. semel saec. XVI descriptus inter Halym et Amasiam III 308. Fortasse eiusdem legati nomen erasum III S. 6952.
- 370 Vibianus (Vivianus *paene constanter*, Bibianus *Dig.* 19, 5, 17 *cod. Flor.*), auctor iuris *Collat. leg. Mos.* 12, 7, 8, *Dig.* 6, 4, 35, 9 et alibi (*fragmenta composuit Lenel palingen. iuris Rom. II 1225 seq.*).
— Ti. Cl(audius) Vibianus Tertullus.
— SEX. COCCEIVS VIBIANVS.
- 371 P. Vibidius Atticus, procurator vicesimae libertatis, sacrum fecit Minervae in agro Placentino XI 1308.
- 372 VIBIDIVS VIRRO (Varro *traditur, correxit Dittenberger eph. ep.* 1 p. 109), inter eos quos senatu movit aut sponte cedere passus est Tiberius a. p. Chr. 17 *Tac. a.* 2, 48. Fortasse idem qui sequitur.
- 373 Sex. Vibidius Virro (*tria nomina extant CIA. III 603, cognomen tantum 875*), statua honoratus ab Atheniensibus *CLA. III 603*. Pater virginis Vestalis (eius quae sequitur) *ib.* 875. — *Ex eius gente vel etiam is ipse Sex. . . . Virro (gentilicium exiit in codice), L. f., qui a. 745 pro tribu Sergia primus scivit Frontin. aq.* 129.
- 374 Vibidia, Sex. Vibidii Virronis (*eius qui praecedit*) [filia] *CIAtt. III 875 (ubi cognomen patris tantum extat; praenomen patris firmat titulus liberti VI 28768)*, virgo Vestalis VI 28768; *CIAtt. 875*, statua honorata ab Atheniensibus *CIAtt. l. c.*; a. 48 virgo Vestalis maxima *Tac. a.* 11, 32 *cf.* 34.
- 375 Vibilius, Hermundurorum rex; eo auctore non multo post a. 18 Catualda regno Sneborum pulsus *Tac. a.* 2, 63, item circa a. 50 Vannius *ib.* 12, 29.
- 375* Vibius Aiscianus, dominus praediorum suburbanorum ut videtur *tegulae XV 1503. 1504 (quas temporibus Hadriani factas putat Dressel).*
- 376 IMP. CAES. C. VIBIVS AFINIVS GALLVS VELDVMNIANVS VOLVSIANVS AVG. *Tituli ipsi positi: urbanus VI 1105, Comensis, ap. Dessau inscr. sel.* 524, *Spoletinus XI 4780, Picenus IX 5431, Noricus III 4741, Dalmaticus III S. 12729, Hispanus II 4787, Volubilitanus Maurentianae Bull. du Comité 1891 p. 139 n. 5; praeterea multi ipsi et patri communes, vide sub patre.*
Volusianus scriptores (*Βουλοσιανός Graeci nonnulli, cf. Müller fr. hist. Gr. IV p. 598 fr. 150 not.*), item nummi nonnulli ipsi et patri

communes (ap. Eckhel 7, 367, Cohen ed. 2 t. 5 p. 262 seq.), *praeterea tituli fastique in indicandis consulatibus a 252. 253*; C. Vib. vel Vibius Volusianus nummi plerique; *plene C. Vibius Afinius Gallus Veldumnianus Volusianus t. Comensis (cf. supra), t. Spoletinus, item paene plene t. urbanus, eademque nomina sed modo tempore truncata modo a quadratario corrupta alibi passim* (L. pro C. miliaris Sardus Eph. 8, 773, Gaius perscr. III S. 10624; Vivi pro Vibimiliarii Dacicus III S. 8061, Cappadocici III S. 6919. 12196, Bibipro Vibimiliaris Sardus; Gallus om. VIII 10320, Afinius Gallus om. III S. 6919. 12196; Veldumnian- pro Veldumnian- III S. 6919, Veldominian- III S. 8061, Veldumnian- II 4787, VIII 10148. 10252. 10422, Eph. ep. 7, 622, Bull. du comité 1891 p. 139, papyrus Aegyptiaca Samml. Erzherz. Rainer II. III 1887 p. 27, Valdumian- VIII 10323. 10423, Voldumian- VIII 10213. 10383, Mèl. d'arch. 1894 p. 523, Voldumnian- VIII 10320, Veldumin- III 4741, Veldumi- VIII 10249; Volussian- miliarii Africani permulti; L. ante Volusian- in miliario Dacico III S. 8061 minus recte legit Torma). — C. V. Af. Gal. Vend. (sic) Volusianus nummi non multi, in Oriente ut videtur cusi, ap. Eckhel 7, 368. 369, Cohen ed. 2 t. 5 p. 267 seq. n. 5. 52. 56. 61 cet., Γ. Ι. Ἀφ. Γαλ. Βαλδ. Βολουσιαν. nummus Nicomediensis ap. Mionnet II 478, 368, Γ. Οδ. Ἀφ. Γάλλος Οὐε. Οὐολουσιανός nummus Anasarbi ap. Mionnet suppl. VII 79, 122, Γ. Οὐ. Ἀφε. Γαλ. Οὐολουσιανός vel Οὐολουσιανός nummi Tarsenses ap. Mionnet III 654, 602, Imhoof Zeitschr. f. Num. 3, 1876 p. 341, Γ. Ἀφ. Γαλ. Β. Βολουσιανός nummi Alexandrini ap. Mionnet VI 442, 3192 seq., Feuarent coll. Demetrio II p. 228, Brit. Mus. Alexandr. p. 275, Γ. Ἀφν. Γαλ. Οὐεβδ. (sic) Οὐολουσιανός nummi Antiocheni, ap. Eckhel 7, 369, Mionnet V 214, 513. suppl. VIII 139, 84. — Afinius Volusianus (Voluse- vel Volss-) reliquis omissis miliarii Africani Bull. du comité 1889 p. 267, Mèl. d'arch. 1894 p. 416; C. Volusianus dicitur esse in miliario Britannico Eph. ep. 7, 1105; Vib. Asini. Volussia. nummi Coelensium Chersonesi Thracicae, ap. Cohen t. 5 p. 281 n. 148. 149; C. Vib. Afen. Volussianus nummi Antiochensium in Pisidia, ib. p. 282 n. 161. 163. — Trebonii vel Treboniani nomen Volusiano tribuunt nummi Neapolis Samariae ap. Mionnet V 511, 142. 143, suppl. VIII 353, 94-96 (sic: Γ. Οὐβ. Τρεβ. vel Τρεβ. Οὐολουσιανός) et t. Dalmaticus III S. 12729 (sic: G. Vibius Traebon. Veldum. Volusianus).

Filius imp. Caesaris C. Vibii Treboniani Galli (uxorisque huius Afiniae Geminiae cf. XI 1927, a qua Afinii nomen, nepos ut videtur Vibii Veldumniani, a quo Veldumniani cognomen traxit) Victor Caes. 30, epit. 30, Eutrop. 9, 5, Zosim. 1, 24 (a nonnullis scriptoribus Gallum dici Volusianum tamquam unus esset, ab aliis distingui Volusianum a Gallo tamquam huius filium narrat Zonar. 12, 21) (filius Decii Symcellus p. 705. 715 errore). Caesar appellatus (a. 251) a patre

- Zonar. 12, 21, a senatu Vict. Caes. 30. Caesar nummi ap. Eckhel 7, 367, Cohen ed. 2 t. 5 p. 269 seq. n. 31. 47. 73. 76. 98-100. 103. 111. 123. 141. A patre collega imperii adsumptus Zosim. 1, 24, cum patre imperator factus Eutrop. 9, 5 cf. Vict. epit. 30. Collega patris in imperio (imp. Caesar et Augustus) nummi, tituli. Consul ord. a. 252 cum patre II fasti. Tr. p. II, cos. t. Comensis, t. Volubilitanus, t. Hispani II 4787. 4859; nummus ap. Eckhel 7, 367, Cohen p. 265 n. 8. Consul II ord. a. 253 cum Maximo fasti, Trib. potest. IIII (cf. sub patre, infra p. 427), cos. II t. urbanus; nummi ap. Eckhel 7, 368, Cohen p. 275 n. 91-97 (tr. pot. cos. II II 4859). Occisus una cum patre Victor Caes. 31, epit. 31, Eutrop. 9, 5, Zosim. 1, 28, Zonar. 12, 21. — Nomen erasum XIV 42. — Divus Volusianus XI 4999.*
- 377 M'. VIBIVS BALBINVS M'. f., tribu Vel.; tribunus militum, praefectus fabrum, praefectus equitum; quaestor, aedilis plebis, praetor aorarii, legatus divi Aug. et Ti. Caesaris Aug. (anno igitur p. Chr. 14), proconsul provinciae Narbonensis t. Treiae in Piceno rep. IX 5645.
- 377^a Vibius Celer, procurator Augusti (Arabiae ut videtur), legato provinciae C. Allio Fusciano t. Gerasenus III 118 quem plene nuper demum legit Domaszewskius (cf. CIL. III suppl. add. post.).
- 378 Vibius Cominianus Valerius Pius, maritus Domitiae Domitianae clarissimae feminae V 5228.
- 379 Q. VIBIVS CRISPVS. Tria nomina CIAtt. III 619, item in fistulis plumbeis (cf. infra); praeterea praenomen confirmatur titulo liberti IX 4881. Vibius Crispus Plin. h. n. Tac. Quint. Suet. Dio (de Frontin. cf. infra; Βέβιος Κρίσπος Io. Ant., Suidas), Crispus Statius, Martial., Iuv. — *Errone in scholiis ad Iuv. 4, 81 ad eum relata quae pertinent ad Passienum Crispum, ut monuit Lipsius.*
- Vercellis oriundus Tac. dial. 8 (mniceps Viselliensis schol. cod. Pith. et Sang. ad Iuv. 4, 81, Placentinus Valla ex scholiis quae Probi putavit, verum hoc scholiorum loco non de Vibio sed de C. Passieno Crispo agi dudum perspectum est). Fortasse ad eum pertinuit fragmentum Vercellense V 6660, ubi extat [ho]norib. .. Vibi... . Libertae eius sepultae Vercellis V 6711, in finitimo agro Novariensi V 6590. Humili loco natus Tac. dial. 8. Natus ante a. 13, si quidem octogesimum annum excessit et mortuus est ante a. 93, cf. infra. Inde ab ineunte aetate foro se dedit Tac. l. c.; cuius rei maximos fructus cepit Tac. dial. 8. 13 cf. h. 2, 10. Accusationes factitat imperante Nerone Tac. h. 2, 10 cf. 4, 41. 42. Anno 60 evicit, ut frater eius Vibius Secundus repetundarum damnatus Italia tantum relegaretur Tac. a. 14, 28. Consul suffectus videtur fuisse sub Nerone; quem consulatum anno 61 tribuit Borghesius opp. 4, 538 propter proconsulatus tempus quod statuit, cf. infra. Curator aquarum factus a. 68 Frontin. ag. 102 (traditur Albius Crispus). A. 69 Annium Faustum, delatorem fratris sui, ad cognitionem senatus vocat Tac. h. 2, 10. A Vitellio ad convivia adhibitus Dio 65, 2. In-

eunte anno 70 conviciis laceratus in senatu *Tac. h. 4, 41-43*. Anno 71 desiit esse curator aquarum *Frontin. l. c.* Proconsul Africae *Plin. h. n. 19, 4* (protinus a cura aquarum eum proconsulem factum esse, proconsulem igitur fuisse a. 71/2, comecit *Borghesius opp. 5, 434*). Praecipuum locum tenuit in amicitia Vespasiani *Tac. dial. 8*, item Domitiani *Iuven. 4, 81 seq.* Consul (iterum et) tertio *Statius de bello Germanico, quem locum ex scholiis Iuvenalianis desumptum servavit Valla ad Iuv. 4, 94, ex Valla protulit primus Jahn mus. Rhen. 9, 627. Videtur consul iterum et tertium fuisse suffectus sub Vespasiano vel Domitiano, ante a. 83, siquidem carmen Statii pertinuit ad bellum Germanicum anni 83/4, fortasse consul tertium ipso anno 83, cf. Mommsen Korrespondenzblatt der Westd. Zeitschr. 12, 1893 p. 125.* Mite ingenium eius, mores incandi *Statius l. c., Iuven. 4, 81 cf. Tac. h. 4, 43* (sed mores eius reprehenduntur *Tac. dial. 8*; 'inter claros magis quam inter bonos' *Tac. h. 2, 10*). Etiam in dicendo 'compositus et iucundus et delectationi natus' *Quintil. 10, 1, 119 cf. 5, 13, 48. 12, 10, 11.* Facete dicta eius *Quint. 5, 13, 48. 8, 5, 15, de conviviis Vitellii Dio 65, 2 (Xiph.; cf. praeterea exc. Vat., Dio ed. Dindorf V p. 199; Io. Antioch. fr. 97 Müller; Suidas s. v. Βιβίλιος, de Domitiano Sueton. Domit. 3. Oratio eius pro Spatale (adversus Galerium Trachalum) Quint. 8, 5, 17 cf. 19. 'Privatis causis quam publicis melior' Quint. 10, 1, 119. — Octogesimum annum excessit Iuvenal. 4, 92. Defunctus cum Quintilianus edidit oratorias institutiones (circa a. 93) Quint. or. 10, 1, 119. Divitiae eius Tac. dial. 8 cf. h. 2, 10; Martial. 4, 54, 7 (nam vix alius Crispus intellegitur). Liberalitas eius Martial. 12, 36, 9. Hic ut videtur Q. Vibius Crispus t. rep. in suburbano Atheniensi CLA. III 619. Eius nomine inscriptae fistulae aquariae rep. ut videtur in urbe Roma, ap. Lancianum syll. aq. n. 590. 591. Huius et fratris (L. Vibii Secundi, cf. infra) servus Florus Vibiorum Crispi et Sec[undi] VIII S. 21195 (Caesareae Mauretaniae), item fortasse Victor Vibiorum servus VIII 5866 (Sigus). Liberti et libertae eius V 6590. 6711. IX 4881.*

— Q. VIBIVS EGNATIVS SVLPICIVS PRISCVS v. Q. Virius Egnatius *cet.*

— M. ACILIVS VIBIVS FAVSTINVS.

380 L. Vibius Fortunatus, haruspex Augusti, magister a studiis, procurator ducenarius stationis hereditatum t. agri *Falerni X 4721.*

381 Vibius Fronto, praefectus equitum in Cilicia; ab eo Vonones rex, qui fugerat, in ripa fluminis Pyrami adprehensus et in vincula coniectus *Tac. a. 2, 68.*

382 Vibius Gallus, rhetor, cuius declamationes memorat *Seneca contr. 2, 1, 25 et alibi passim (cf. Kiessling ind. p. 556).* — Non huc pertinet Sex. Vibius Gallus, praefectus castrorum legionis decimae tertiae Geminae III S. 6984.

- 383 C. Vibius Gallus Proculeianus, C. f., L. n., tribu Tro. (*scilicet Perusinus*), honoribus Perusiae functus, iudex de quinque decuriis: ei statua posita a. 205 a Vibio Veldumniano nepote *t. Perusinus XI 1926. Proarus videtur fuisse C. Vibii Treboniani Galli Augusti, abavus C. Vibii Afanii Galli Veldumniani Volusiani Augusti, cf. infra sub C. Vibio Treboniano Gallo et Vibio Veldumniano, item stemma adiectum ad XI 1926.*
- 384 A. VIBIVS HABITVS, C. f., C. n. *fasti Cap.*, consul suff. a. p. Chr. 8 ex k. Iul. cum L. Apronio *fasti Cap.*; VI 21383. *Idem ut puto* (ἄλλος Βίβιος Ἄβριος), frater C. Vibii Postumi (*consulis ut videtur a. p. Chr. 5*), statua honoratus *Tei Lebas 3, 103 (melius quam CIG. 3084).*
- 385 M. VIBIVS LIBERALIS consul suff. a. 166 mens. Mart. Apr. cum P. Martio Vero *dipl. mil. (III S. p. 1991); t. Perusinus XI 1924. — Multo antiquior M. Vibius Liberalis X 8047, 19 (Pompeis).*
- 386 C. VIBIVS LIBO consul suff. a. p. Chr. 16 cum C. Pompeio Graecina (*rectius Pomponio Graecino*) *fasti Antiates CIL. I ed. 2 p. 72 = X 6639. Videtur Libonis cognomen errore ad hunc Vibium translatum, e versu superiore, ubi addi debuit L. Scribonii nomini, et significari C. Vibius Rufus, cf. infra n. 396.*
- 387 P. Vibius Marianus, P. f., Dertona oriundus, post varias militiae equestres procurator et praeses provinciae Sardiniae, egregiae memoriae vir; maritus Reginiae Maximae; pater Vibiae Mariae Maximae clarissimae feminae; conditus prope Romam ad miliarium quintum viae Cassiae VI 1636.
- 388 C. VIBIVS MARSVS. *Tituli: Africanus VIII 10568 (1); memoratur in Tiburtino XIV 3607 (2). Nummi Uticensium, ap. Mueller Numism. de l'ancienne Afrique II p. 160. 161 n. 355-373. — Tria nomina in nummis et in fastis Antiatibus, item t. 1; Μάρκος Ioseph., Vibius Marsus Tac., cf. t. 2.*
- Consul suff. a. p. Chr. 17 cum L. Voluseio Proculo *fasti Antiates (CIL. I ed. 2 p. 72), fasti frat. Arv. (ib. p. 70).* Legatus Germanici in Oriente, a. 19 defuncto eo regimen Syriae ambit, sed cedit Sentio Saturnino quippe seniori *Tac. a. 2, 74.* Romam redit cum Agrippina *ib. c. 79.* A. 26 sententiam dicit in senatu *ib. 4, 56.* Proconsul Africae *t. 1, nummi, per annos tres t. 1, nummi ap. Mueller n. 359 seq. 368 seq. (secundus annus memoratur in nummis n. 355 seq.), ab a. 27 ad a. 30 t. 1. A. 37 maiestatis accusatus, periculum evasit morte Tiberii Tac. a. 6, 47. 48.* Legatus provinciae Syriae *Tac. a. 11, 10, successor P. Petronii (circa a. 42) Ioseph. ant. 19, 6, 4.* Inimicitia inter eum et Agrippam regem *ib. 19, 7, 2; 8, 1; 9, 2. 20, 1, 1.* Paulo post mortem Agrippae (*certe ante annum 47/8, cf. supra sub C. Cassio Longino*) revocatus a Claudio, inque locum eius missus Cassius Longinus *Ioseph. 20, 1, 1. — Maritus ut videtur Laeliae, pater Vibiae, socer P. Plautii Pulchri t. 2. — Studiis illustris Tac. a.*

6, 47 (*huius Marsi, non Domitii Amazonida tangi a Martiale 4, 29, 8 putat Nipperdey ad Tac. l. c.*).

- 389 C. Vibius Maximus (*sic dipl. mil. et III 38, Vibius Maximus Martial., Plinii cod. Ashburnh. ad ep. 3, 2 in indice, Viuius Maximus traditur ap. Statium silv. 4, 7 inscr., Maximus Vinius Stat. silv. 4 praef., utroque loco Maximus Iunius vulgata, correxit Nohl Herm. 12, 517*).

Amicus Statii, qui eius iudicio Thebaida suam antequam ederetur commisit *Stat. silv. 4, 7, 25*, et qui epistolam ad eum de editione Thebaidos publicavit *silv. 4 praef.* Praefectus alae in Syria *ib. 4, 7, 46 seq. (videtur alam rexisse ante cohortem)*. A. 93 praefectus cohortis III Alpinorum in Dalmatia *dipl. mil. (III p. 859)*. Ad eum in Dalmatia degentem Statius dedit carmen *silv. 4, 7 cf. praef. et v. 14*. Ad eum in urbe degentem a. 96 Martialis dedit epigramma *11, 106. (Fortasse hic Maximus, ad quem Martialis 1, 7; omnino diversus, is ad quem Martial. 1, 69. 2, 18 cet.)* Ab eo circa a. 101 Plinius petit, ut dignitati Maturi Arriani aliquid adstruat 'quod sit splendidum nec molestum' *Plin. ep. 3, 2 (fortasse iam tunc in Aegyptum destinatus erat; successor potest fuisse in Aegypto Pompeii Plantae)*. A. 104 (mense Febr.) praefectus Aegypti *III 38. Fortasse hic Maximus praefectus Aegypti pap. nunc Berolinensis, Urk. n. 329. Successit ei aut a. 104 aut a. 105 C. Minicius Italus, cf. sub hoc.* — Gener (potius quam filius) viri qui Domitiani bello Sarmatico comes fuerat *Stat. silv. 4, 7, 50*. Filius eius parvulus *Stat. silv. 4, 7, 29 seq.* Eloquentia eius *Stat. silv. 4 praef.* Historiam scripsit vel certe scribere aggressus est *ib. 4, 7, 54 seq.*

- 390 C. VIBIVS MAXIMVS EGRILLANVS, C. f., laticlavus, vixit annis XXVIII mens. XI VI 1538.

- 391 VIBIVS PASSIENVS (*pro uibi- traditur uiui-*) proconsul Africae temporibus Gallieni, auctor Afris Celsum imperatorem appellandi *irig. tyr. 29, 1*.

- 392 C. VIBIVS POSTVMVS. *Tria nomina t. Larinas IX 730, t. Samius (cf. infra), t. Teius Lebas 3, 103, item I[άιος Ού]βριος Πόστομος t. Magnesiae rep. ath. Mitth. 1894 p. 25; Vibius [quib. ius pro que uibus apographum Amerbachianum, quibus iulius editio princeps] Postumus Velleius, Ποστούμος Dio. In consulatu C. Vibius Postumus (Postim- fasti Cap.) fasti Cap.; VI 813. XII 2574, C. Vib. I 750. 751. — C. f. fasti Cap., t. Larinas, C. n. fasti Cap.*

Praetor, proconsul *t. Larinas IX 730*. Consul suff. a. 758 = p. Chr. 5 ex kal. Iul. cum C. Ateio Capitone *fasti Cap, cf. praeterea supra*. Vir consularis *Vell. 2, 116*. Praepositus Dalmatiae *ib.*, ultimam bello Dalmatico manum imposuit, a. p. Chr. 9 *Dio 56, 15 cf. Vell. l. c., Florus 2, 25*. Ornamentis triumphalibus ornatus *Vell. l. c.* Proconsul Asiae per triennium *t. Samius Bull. de corr. hellén. 1884 p. 467, ab anno fere 13 ad a. 16, ut recte videntur statuuisse Diehl et Holleaux l. c. (Pro-*

consulem Asiae huius nominis invenisse sibi visus est Waddington ad *Lebas 3, 103* in nummis Laodiceorum Phrygiae, ap. Mionnet VI 319, 719. 720 eius imperante Nerone, et Agrippina florente, inscriptis Γ'αίου Ποστούμου Λαοδικείων, ut Postumus Asiam rexerit inter annos 54 et 59, sed dubito num recte, cum neque ἐπὶ neque ἀνθυπάτου vocabulum ad Postumi nomen adiectum sit; et omisit ipse Waddingtonius in fastis proconsulum Asiae.) Fratres eius A. Vibius Habitus (consul suff. a. p. Chr. 8) et Q. Modius (hic sine dubio uterinus), propter eius ut videtur merita status honorati ille *Tei Lebas 3, 103*, hic Magnesiae ad Maecandrum athen. *Mith. 1894 p. 25*.

393 T. Vibius Postumus (vel -ius) Terentia[nus] *fistula plumbea urbana*, ap. *Lancianum syll. aqu. n. 270, 271*. Cf. supra sub Postumio Terentiano.

394 Vibius Rufinus, cuius scripta adhibuit Plinius in historiae naturalis libris de arboribus floribus herbis *Plin. h. n. 1, 14. 15. 19. 21. 22*. Fortasse idem qui sequitur. — Plane incertum num huc pertineat Rufinus, qui Ovidium relegatum epistula solatus est *Ovid. ex P. 1, 3, 8. 93*, et cui hic misit carmen quod scripserat de triumpho Tiberii *ib. 3, 4, 3 seq.*

395 C. VIBIUS RVFINVS. Tituli: *Moguntiacensis*, ap. *Klein mus. Rhen. 1880 p. 154 (1)*; *prope Cremonam rep., Notizie degli scavi 1887 p. 209 = inscr. sel. 2283 (2)*.

C. f. VI 1539 (filium eius qui sequitur putat Mommsen *Korrespondenzbl. d. Westdeutsch. Zeitschr. 7, 1888 p. 58 not. 2*). Consul suff. cum M. Cocceio Nerva VI 1539. 9005, mense Aug. VI 9005, post a. p. Chr. 14 *ib.* (ante a. 24, si vere collega eius fuit avus imperatoris Nerae, v. supra A 972; Mommsenus *Korrespondenzbl. d. Westd. Zeitschr. 7, 1888 p. 58 collegam putat patrem imperatoris, et Nervam et Rufinum consules fuisse paullo ante annum 43*). Legatus pro pr. Germaniae superioris, a. 43 t. 1, a. 45 t. 2.

396 C. VIBIUS RVFVS (sic VI 1237, praeterea Vibius Rufus), C. f. VI 1237, et sella Caesaris dictatoris quam habebat gloriabatur, et quod Ciceronis quondam uxore uteretur, quasi ita orator futurus *Dio 57, 15 (de Terentia non cogitari posse vidit Drumannus 6, 693. 696, putavit cogitari posse de Publilia)*. Hic videtur Vibius Rufus, cuius declamationes passim citat *Seneca contr. 1, 1, 12. 1, 2, 21. 23 cet.* (cf. *index Kiesslingi p. 556*; sordide dixit *1, 2, 21. 23. 9, 2, 25*, vituperatus a Cestio Pio *9, 6, 13*, laudatus ab Asinio Pollione *9, 2, 25*). Consul *Dio l. c.* Consul videtur fuisse suffectus a. p. Chr. 16, ad quem annum et memorat consulatum eius *Dio*, et C. Vibium aliquem, Libonem quidem dictum, sed errore ut videtur, consulem suffectum cum C. Pompeio Graecina habent fasti *Antiates (CIL. I ed. 2 p. 72)*, cf. supra sub C. Vibio Libone. Curator riparum et alvei Tiberis, primus in collegio cippi urbani VI 1237. 31544 (positi ut videtur ante a. 24, cf. *CIL. VI p. 266*). — Vix huc pertinent Vibii Rufi *Tusculani, XIV 2590 cf. 2556 seq.*

- 397 C. Vibius Salutaris. *Ipse posuit Ephesi III 6065 = Greek inscr. in the Brit. Museum III n. DXCIV p. 217 (1). Ad eum pertinet t. Ephesius, quem ed. et tractavit Hicks Greek inscriptions l. c. n. CCCCLXXXI p. 117 seq. (2). Frustulum Ephesi rep. III S. 7119 (3). — .. [V]ibius Salutaris t. 1 v. 3, Γ. Ουείβιος .... ib. v. 12, Γάιος Ουείβιος Σαλουτάριος t. 2 v. 227. 322, Ουείβιος Σαλουτάριος ib. v. 310, Ούβ[ι]ος Σαλ[ου]τάριος ib. v. 14, Σαλουτάριος v. 203 et alibi. — C. f. t. 1. 2 v. 227. 322. Tribu Ouf. (Ὠφραντεῖνα t. 2 v. 227, Οὐωφραντεῖνα ib. v. 322, Vol. t. 1. 3) t. 1. 2. 3. Eques Romanus (ἀνὴρ ἱππικῆς τὰ[ῖ]ος γένει) t. 2 v. 14. Promagistro portuum provinciae Siciliae, item promagistro frumenti municipalis t. 1. Praefectus cohortis Asturum et Callaecorum, tribunus mil. legionis XXII Primigeniae ib. Subprocurator provinciae Mauretaniae Tingitanae, item provinciae Belgicae ib. (plerisque his muneribus functus esse putandus est sub Domitiano). Civis et senator Ephesi t. 2 v. 17. Dona quae dedit Ephesiis et Dianae Ephesiorum t. 1. 2, anno 104 t. 2 v. 318.*
- 398 L. Vibius Secundus (praenomen ex VIII 9508, cf. infra), frater Q. Vibii Crispi, eques Romanus; procurator Mauretaniae, exennte a. 60 repetundarum accusatus et Italia pulsus Tac. a. 14, 28. Accusator eius damnatus a. 69 Tac. h. 2, 10. Videtur igitur restitulus esse a Galba. Huius et fratris servus Caesareae Mauretaniae sepultus Florus Vibiorum Crispi et Sec[un]di] VIII S. 21195, item huius servus ibidem sepultus Philo L. Vibi Secundi vern. VIII 9508. Videtur igitur in provincia quam rexerat domum vel certe servitium habuisse. — Vix huc pertinet C. Vibius Secundus Wilmanns 2096 (in agro Nar-niensi); alius eiusdem nominis X 826 (Pompeis).
- T. SEXTIVS ... M. VIBIVS *OVE..... SECVNDVS LVC..... VESTINVS.
- 399 (C.?) VIBIVS SERENVVS. (Vibius Serenus Tac. a. 4, 13. 28, C. Livius et postea Livius traditur Tac. a. 2, 30), a. 16 Drusum Libonem accusavit Tac. a. 2, 30. Ob hanc rem nullum praemium sibi contigisse conqueritur missis ad Tiberium litteris ib. 4, 29. Proconsul Hispaniae citerioris (anno ut videtur 21/2); inde (a. 23) de vi publica damnatus, ob atrocitatem morum in insulam Amorgum deportatur ib. 4, 13. A. 24 defertur a filio insidias struxisse Tiberio, in Galliam mississe concitores belli; cum capitis damnaretur, intercessit Tiberius; ita Amorgum reportatur ib. 4, 28-30.
- 400 (N.?) VIBIVS SERENVVS (praenomen ex t. urbano, cf. infra), filius eius qui praecedit, a. 24 patrem accusavit Tac. a. 4, 28 (cf. sub eo qui praecedit), a. 25 fictis criminibus Fonteium Capitonem proconsulem Africae petivit ib. c. 38. Fortasse huius N. Vibi Sereni tonsor t. urbanus VI 9938.
- 401 Vibius Severus (sic codex olim Riccardianus in indice ad ep. 4, 28, Vivius Severus idem ad 3, 18, Iubius Severus cod. Flor. ep. 4, 28 praescr., Curius Severus idem 3, 18; in reliquis Plinii codicibus

cognomen tantum), amicus Plinii, ad quem dedit *ep. 3, 18, 4, 28*. Munciceps Corneli Nepotis et Titi Cati (*Insuber igitur, fortasse Mediolano oriundus*) 4, 28. *Studia amat et studiosos 4, 28, 2 cf. 3, 18, 11. Fortasse ab hoc partem nominum traxit* C. Oppius Sabinus Iulius Nepos M'. Vibius Sollemnis Severus consul sub Hadriano IX 5833 (*cf. O 78*). *Incertum num parentela cum eo coniunctus is qui sequitur.*

402 Vibius Severus, cognatus Domitiae Domitianaе clarissimae feminae, frater Vibii Cominiani Valerii Pii V 5228.

— C. OPIIVS SABINVS IVLIVS NEPOS M'. VIBIVS SOLLEMNIS SEVERVS. 403 IMP. CAES. C. VIBIVS TREBONIANVS GALLVS AVG. *Tituli: Perusinus XI 1927 privati; imperatoris urbanus VI 1103, Albensis IX 3916, Perusinus XI 1928, Dalmatici III 3122. III S. 12728, Pannonicus III 4270, Aegyptiacus vernacula Aegyptiorum lingua conscriptus, quem memorat Hess Zeitschr. für ägypt. Sprache 26, 1888 p. 69; ipsius et filii urbanus VI 1104, Ostiensis XIV 42, Britannici VII 949. 949*, Pannonicus III S. 10624, Asiaticus CIG. 3181. Miliarii eius et filii nomine inscripti: Sardus Eph. ep. 8, 773, Subalpinus V 8075, Helvetici XII 5518. 5538, Hispanus II 4859, Britannici VII 1148. 1182, Eph. ep. 7, 1105, Noricus III 5729, Pannonici III S. 11330. 11344, Dacicus III S. 8061, Cappadocici III S. 6919. 12182. 12196, Africani VIII 10046 aliique permulti (cf. ind. p. 1050, praeterea Eph. ep. 5, 1093. 7, 622. 628, Bull. arch. du comité des travaux hist. 1889 p. 267, 1893 p. 187, Mél. d'arch. et d'hist. de l'éc. fr. de Rome 1894 p. 416. 523. 575).*

Vibius Gallus XI 1927 (*t. ad privatum adhuc pertinens*), item Victor epit. 30, Gallus scriptores plerique, item tituli nummige nonnulli (*in his nummi ipsi et filio communes, ap. Eckhel 7, 356, Cohen ed. 2 t. 5 p. 265 n. 8*), item mentiones consulatus anni 252; Gallus Hostilianus Eutrop. 9, 5, Oros. 7, 21 (*a nonnullis scriptoribus Gallo tribui etiam Volusiani nomen narrat Zonaras 12, 21, cf. sub C. Vibio Afinio Volusiano; Γάιος Γάλλος chron. Pasch. p. 505*); plene C. Vibius Trebonianus Gallus tituli plerique, item papyrus Aegyptiaca nunc Vindobonensis Samml. Erz. Rainer II. III 1887 p. 27, item sic vel C. Vib. Treb. Gallus nummi plerique (L. Vib. Treb. Gallus nummi nonnulli Damasceni ap. Cohen t. 5 p. 257 n. 168. 175, C. Vibius Gallus Eph. ep. 7, 1105, C. Vib. Gallus nummus Apameae Bithyniae ap. Cohen l. c. p. 255 n. 49, C. Trebon. Gallus alius ib. n. 150, C. Trebonius Gallus alius Greek coins in the Brit. Mus. Pontus Paphl. Bithym. cet. p. 115 n. 41; C. Vibius Trebonius Gallus VIII 10249. 10422. 10423; Tra-bonian- scriptum est III S. 8061).

Oriundus sine dubio Perusia, ubi uxori eius adhuc privati dedicatus est t. XI 1927, et ubi patris quoque memoria extat, cf. infra (ab eo ut videtur Perusia appellata colonia Vibia Augusta XI 1930). Filius videtur Vibii Veldumniani, qui anno 205 Perusiae statuam dedicavit ovo (XI 1926), quippe cum Veldumniani nomen in ipsius filio redeat, pro-

*nepos C. Vibii Galli Proculiani (ib.). 'Creatus in insula Meninge quae nunc Girba dicitur' Vict. epit. 31, quod sive ad locum quo genitus sive ad eum quo imperator creatus est referas, falsum esse videtur. Natus a. circiter 207, quippe 'anno aetatis septimo circiter et quadragesimo caesus' a. 253 *Vict. epit. 31* (natus a. 191 *chr. Pasch. p. 505*). Clarissimus vir *XI 1927*, ordinis senatorij *Zonar. 12, 20*. Consul (suff. a. inc.) *SynceLLus p. 705* (παλαι γανόμενος ὕπατος) (consulatum anni 252 plerique testes secundum perhibent). Imperante Decio legatus ut videtur Moesiae ('dux' et paullo post 'dux linitis' *Jordanes*) Gothos, qui in Moesiam iruperant, a Novarum obsidione removit *Jordanes Get. 18, 101*. A Decio iubetur barbaros transitu (*Danuvii*) arcere *Zosim. 1, 23, Zonar. 12, 20 cf. Jordan. 18, 102*. Eius proditione factum ut Decius dimicans cum Gothis periret *Zosim. l. c., Zonar. l. c., Cedrenus I p. 453 Bonn.* Mortuo Decio imperator factus *Eutrop. 9, 5*, cum filio *Eutrop.*, (filium Caesarem appellavit *Zonar. 12, 21*, filium collegam imperii adsumpsit *Zosim. 1, 24*), ab exercitu imperator creatus cum Volusiano *SynceLLus p. 705*, a senatu imperator appellatus *Vict. Caes. 30*. Tr. pot., cos. *nummus ap. Eckhel 7, 354, Cohen p. 248 n. 91 ex Bandurio*. Consul II a. 252 ord. cum Volusiano filio fasti. Tr. p. II, cos. II *IX 3916; nummi ap. Eckhel 7, 356, Cohen p. 249 n. 97* (tr. p., cos. II *II 4859. III S. 11344. XII 5538; nummus ap. Eckhel 7, 355, Cohen p. 265 n. 8; tr. p. II, cos. III 4270; tr. p. II, cos. des. ... XI 1928*). Tr. p. III, cos. II *nummi ap. Eckhel 7, 356* (neque ipsi neque recentioribus nummorum descriptoribus visi). Tr. p. III, cos. II *VI 1104; nummi ap. Eckhel 7, 356, Cohen p. 248 n. 92-96* (propter hunc titulum hosque nummos *Eckhelius 7, 363 imperium Galli extendere studuit in annum 254; sed post repertum titulum Africanum VIII 2482 dubitari iam non potest, quin Gallus vivere desierit aliquanto ante mensem Oct. a. 253; cf. quae exposui ad inscr. sel. 525*). *Nummi Alexandrini tam ipsius quam filii ex tertio tantum eorum anno superesse videntur, cf. Sallet alex. Kaiserminzen p. 68* (unum tamen ipsius ex anno secundo, inter multos ex anno tertio, habet *Fevardent coll. Demetrio II p. 228 n. 2935*). Prefectus contra Aemilianum, qui in Moesia imperator appellatus Italiam invaserat, occiditur a suis *Victor Caes. 31, epit. 31, Eutrop. 9, 5, Oros. 7, 21, Zosimus 1, 28, Io. Antioch. fr. 150* (ap. *Müller fr. hist. Gr. IV p. 598*), *Zonar. 12, 21*, apud Interamnam *Victor Caes. l. c., epit. l. c., Eutrop. l. c.*, in foro Flamini *chronogr. anni 354, Euseb. ad a. Abr. 2272, SynceLLus p. 706* (utrumque respicit *Hieronymus chron. ad a. 2270*) (ab uxore occisus per quietem *Cedrenus I p. 453 Bonn.; idem de Mario imperatore narraverat Malalas, cf. Herm. 6 p. 368*), non completo biennio imperij *Euseb. h. eccl. 7, 10, Eutrop. 9, 5 cf. Victor Caes. 31, Jordan. Get. 19, 106*, postquam imperavit menses XVIII *Dexippus ap. SynceLLum p. 706* (ubi additur, ab aliis duos, ab aliis tres annos*

- ei tribus*) (annum I menses IV *Niceph. Call. h. eccl. 5, 33*), annos II mens. IV *Hieronym. chron.*, annos II mens. IV dies IX *chronogr. anni 354 (ap. Mommsen chron. min. I p. 148)*, annos II mens. VI *Eusebius chron.*, annos II mens. VIII *Zonar., Cedrenus*, non completo triennio *Ioannes Antioch.*, annos III *chron. Pasch. p. 505*. Nomen erasum *XIV 42*. Uxor: Afinia Gemina Baebiana *XI 1927 (defuncta sine dubio vel repudiata, antequam imperator crearetur)*. Filii: C. Vibius Afinius Gallus Veldumnianus Volusianus (*supra n. 376*).
- 404 C. Vibius Varus (pater vocabulum fortasse adiectum ad distinguendum cum a iuniore aliquo eiusdem nominis; sed potest etiam significari Caesium Macrinum fuisse filium eius), alicubi in Histria fana Fortunae et Histriae inchoavit quae postea Q. Caesius Macrinus perfecit *V 308. 309. Fortasse ex gente quattuorviri monetalis a. 716 (Eckhel 5, 341 cf. Mommsen Gesch. d. röm. Münzw. p. 741)*. — Incertum utrum huc pertineant T. Vibius Varus, C. f. *X 8148 p. 1006 = Eph. ep. 8, 314*, Q. Vibius Varus, C. f. *XII 5756*; (Vibius) Varus *XII 5233*; L. Vibius Varus . . . fianus, L. f., tribu Rom. *Bull. de corr. hellén. 1887 p. 93*.
- 405 T. VIBIVS VARVS. T. Vivius Varus *V 4324*, Vibius Varus *Dig. 22, 5, 3, 1. In consulatu T. Vibius Varus X 5864. VI 31142 = Annali 1885 p. 244, item dipl. mil.*, T. Vibius Barus *VI 162 (certe sic unus altere ex descriptoribus)*, Vibius Varus *IX 1617, item papyrus Lat. eph. ep. 7, p. 458, plerumque Varus*. Legatus provinciae Ciliciae imperante Hadriano *Dig. 22, 5, 3, 1*. Consul ord. a. 134 cum L. Iulio Urso Serviano III *fasti*, deinde cum T. Haterio Nepote *dipl. mil. (III p. 877)*. Consularis t. *Brixianus V 4324*. Sororis eius filia Baebia Nigrina *ib.* Incertum qua parentela coniunctus cum Ti. Clodio Vibio Varo *consule a. 160*.
- TI. CLODIVS VIBIVS VARVS.
- C. IVLIVS LVPVS T. VIBIVS VARVS LAEVILLVS.
- A. IVLIVS POMPILIVS PISO T. VIBIVS [VARVS] LAEVILLVS.
- 406 Vibius Veldumnianus, avo C. Vibio Gallo Proculiciano statuam dedicavit Perusiae, ob cuius dedicationem decurionibus et plebei Perusinis sportulas divisit, a. 205 *XI 1926. Sine dubio ex eius gente Vibius Gallus imperator huiusque filius Vibius Afinius Gallus Veldumnianus Volusianus; videtur fuisse illius pater, huius avus*.
- C. PRAECELLIVS AVGVRIIVS VETTIVS FESTVS CRISPINIIVS VIBIVS VERVS CASSIANVS.
- 407 Vibius Viscus, eques Romanus, amicus Augusti, pater eius qui sequitur *schol. ad Horat. sat. 1, 10, 82 (cf. sub eo qui sequitur)*.
- 408 (VIBIVS) VISCVS THVRINVS (Viscus Thurinus *Hor. sat. 2, 8, 20, Viscus ib. 1, 9, 22. 1, 10, 82; gentilicium ex schol. Horat. et ex V 4201, cf. infra*), amicus Maecenatis *Horat. sat. 1, 9, 22*, cum quo cenat apud Nasidienum *ib. 2, 8, 20*. Memoratur una cum fratre

- (‘Viscorum uterque’) *ib.* 1, 10, 82 (Visci duo fratres fuerunt *schol.*). Pater eorum Vibius Viscus quamvis divitiis et amicitia Augusti clarus esset, in equestri tamen ordine perduravit, cum filios suos senatores fecisset *scholion* (*sine dubio antiquum*) ad *Hor. sat.* 1, 10, 82. Unius ex his libertus L. Vibius Visci l. Nymphodotus, qui a. u. c. 746 Brixiae titulum dedicavit *V 4201*. Fortasse huc pertinet etiam C. Vibius C. f. Pol. Viscus *XI 6155* (*Forosempronii*).
- 409 VIBIA Marsi filia (i. e. C. Vibii Marsi, *supra* n. 388), Laeliâ nata; uxor P. Plautii Pulchri quaestoris a. 31 t. *Tiburinus XIV 3607*.
- 410 VIBIA (iunia Taciti *codex Mediceus*, Iunia, Vinia deterior, quorum alterum utrum potest verum esse; nomen non ponit *Plin.*), uxor L. Arruntii Camilli Scriboniani, mater Furii Scriboniani *Tac. a.* 12, 52. In eius gremio maritus eius, cum arma contra Claudium in Dalmatia movisset sed mox fugere coactus esset, occisus (a. 42) *Plin. ep.* 3, 16, 9. Indicium proficitur apud Claudium (contra participes rebellionis) *ib.* Relegata *Tac. l. c.* Huius casus impatiens, a. 52 rursus accusata *ib.*
- 411 VIBIA AVRELLA SABINA. Tituli: *Eleusinius* Ἐφεσίου ἀρχαῖος. 1894 p. 212 n. 38 (1); *VI 1020* (2). *VIII 5327* (3). 5328 (4); fortasse ad eam pertinet t. *Ephesius CIG. 2964* (5). Memoratur *II 133* (6). *X 4763* (7). Vibia Aurelia (Aurell- t. 4) Sabina t. 2. 3. 4, Aurelia Vibia Sabina t. 6, Sabina t. 1. 5. 7. Divi Antonini filia t. 1, divi Marci (et *Faustinae*) filia t. 2. 3. 4. Haec fortasse filia trium annorum quam Marcus secum habuit Sirmii agens *Philostratus vit. soph.* 2, 1, 11 (non anno 168, ut putat *Clinton* propter mentionem *L. Veri*, sed *vix vivi*, sed aliquanto postea, cf. *Borghesi opp.* 3, 246). Nupsisse Claudio Severo coniecit *Borghesius opp.* 3, 247, sed retraxit *ib.* 5, 434. Augusti (*Commodi*, vel *Severi*, postquam hic in adoptionem *M. Aurelio* se dedit) soror t. 7, *Severi* soror t. 3. 4. Severo supervixit t. 4. *M. Aurelii* filia, a *Caracalla* occisa (*Herodian.* 4, 6, 3), non haec est, sed *Cornificia* (*C 1231*). Fortasse ex eius domo *L. Septimius Vibius Trophimus* *Augg. lib. VI 26261*. Non huc pertinet Vibia Sabina *VI 28888*.
- 412/13 VIBIA MARIA MAXIMA clarissima femina, P. Vibii Mariani et Reginiae Maximae filia *VI 1636*.
- 414 (VIBIA) SABINA Hadriani = SABINA AVGVSTA. Neptis per sororem Traiani *vit. Hadr.* 2, 10, Traiani ἀδελφεῖς *Dio* 69, 1. Vere fuit *Marcianae*, sororis Traiani, neptis, *Matidiae* senioris filia, ut apparet ex *III 5807*. *III S.* 7123. *X 4744*. 4745, ubi *Matidia* iunior eius dicitur soror, *Matidiae Augustae* filia, *Marcianae Augustae* neptis, *Matidiae Aug.* filia t. *Ephesius CIG. 2965* (ubi sane ipsius nomen perit). Nata videtur esse ex *L. Vibio* aliquo, dicta igitur *Vibia Sabina*, si quidem liberti eius dicebantur *L. Vibii*, cf. *infra*; praeterea ab hac ut videtur *Augusta Aurelia Sabina M. Aurelii* filia

(*supra n. 411*) videtur traxisse Vibiae nomen (*gentilicium fortasse fuit VIII 799 cf. 12266, sed perii*). — Sabina vit. *Hadr. 1, 2, 11, 3, 23, 9, Victor epit. 14, Dosith.* (*apud reliquos scriptores nomen non occurrit*), nummi, tituli. — (*Iuliam dictam fuisse olim putaverunt decepti nummis Goltzianis, cf. Eckhel 6, 520.*)

Nupsit Hadriano (nondum quaestorio ut videtur) vit. *Hadr. 2, 10 cf. Dio 69, 1. Cum Septicius Clarus praefectus praetorio et Suetonius Tranquillus ab epistulis apud eam familiaris se egissent (anno ut videtur 121 vel 122, cf. supra sub C. Septicio Claro), dimissurus eam erat Hadrianus, 'ut morosam et asperam, ut ipse dicebat, si privatus fuisset' vit. *Hadr. 11, 3; cf. Vict. epit. 14. Augusta appellata eodem tempore quo Hadrianus pater patriae Euseb. chron. (Arm. ad a. 2141 = p. Chr. 125, Hieronym. ad a. 2144 = p. Chr. 128, quod videtur verum esse, chron. Pasch. ad a. 126, Oros. 7, 13, 3; Syncellus p. 659). Nummi Alexandrini eius incipiunt anno Hadriani XIII (128/9), cf. Sallet Daten d. alex. Kaiser Münzen p. 30. Huius Augustae, ut probabiliter coniecit Borghesius, libertus L. Vibius Aug. lib. Florus, pater Vibiorum Sabiniani Matidiani Matidianae aliorum VI 28804 (ut Florus hic liberis cognomina indiderit a patronis). Item ex eius domo fortasse L. Vibius Charixenus, Callistiani Aug. lib. Sabiniani alumnus VI 28789. — A. 130 maritum comitatur in Aegyptum Kaibel epigr. Gr. n. 988. 992. Memorat eam maritus in laudatione socrus XIV 3579 v. 5, et in epistula ad Plotinam Hadrian. sentent. et epistolae 15 (ap. Boecking Dosithei interpret. p. 19 = corp. iur. anteiust. p. 212). — Decessit 'non sine fabula veneni dati ab Hadriano' vit. *Hadr. 21, 9* ('dum prope servilibus iniuriis afficitur, ad mortem voluntariam compulsus' *Victor epit. 14*), anno ut videtur 136 (*scilicet quo tempore Hadrianus Servianum interfecit et Ceionium Commodum adoptavit*) vit. l. c. *Nummi Alexandrini eius non ultra Hadriani annum XX (135/6) procedunt, cf. Sallet l. c. (supervixisse adoptioni L. Ceionii Commodi, qui videtur adoptatus esse anno 136 exente, num colligi possit ex VIII 799, mihi dubium)*. Consecrata a marito VI 984 cum adnotatione Mommseni. Diva Sabina VI 984. VIII 8929. VIII S. 17847 cet.**

- 415 Vibia Salvia Varia, L. f., mater Nummii Albini et Nummiae Variarum et L. Roscii Aeliani Paculi Salvii Iuliani (uxor igitur Nummii alicuius, deinde Roscii Aeliani) V 4353. Brixiae titulos dedicavit Postumiae Paullae Iuventii Secundi consulis uxori V 4353. 4354.
- 416 VIBIA SE . . . , clarissima femina, mater L. Anni Tulli clarissimi pueri, Longi uxor t. *Arclatensis XII 5804.*
- 417 Vibia Severa Claudiana, privigna Domitiae Domitianae clarissimae feminae, filia Vibii Cominiani Valerii Pii V 5228.
- 418 Vibia Thisbe, uxor M. Ulpii Vernae Aug. lib. ab epistulis Latinis XI 1434.

- 419 L. Vibrius Punicus (*Vibrii nomen aliquoties repertum in hac regione*), A. [f.], (tribu) Vo[l.], praef. equitum, primus pilus, tribunus militum; praef. Corsicae t. in *Allobrogibus rep. XII 2455*. Pater C. Vibri Punicus *M. Octaviani (*hoc non certum*) ib.
- 420 Vibulenus, miles gregarius in exercitu Pannonico, auctor seditionis a. 14, mox iussu Drusi interfectus *Tac. a. 1, 22. 28. 29*.
- 421 Vibulenus Agrippa (*sic Tac.*) vel Vibullius (Θυσοῦλιος *codd.*) Agrippa (*sic Dio, quod fortasse praeferendum, ut ex maioribus fuerit Vibulliae Alciae Agrippinae infra n. 425*) eques Romanus, maiestatis ut videtur accusatus in ipsa curia venenum hausit, a. 36 (*sic Tac., sub a. 33 rem refert Dio*) *Tac. a. 6, 40; Dio 58, 21*.
- 422 VIBVLLIVS, praetor a. p. Chr. 56 *Tac. a. 13, 28*.
- 423 L. Vibullius Hipparchus, maritus Appiae Anniae Atiliae Regillae Elpinices Agrippinae Atriae Pollae (*supra A 545*), gener Ti. Claudii Attici Herodis t. Atticus *CLA. III 1333 (ubi recte sine dubio Dittenberger ind. lect. Hal. 1892/3 p. XV ante eius nomen γυνή vocabulum supplevit)*. Statua eius Olympiae in exhedra Herodis *arch. Zeitung 1877 p. 104 n. 76 = Dittenberger u. Purgold Inschr. v. Olympia n. 627*. — *Diversus videtur, scilicet aliquanto antiquior* L. Vibullius Hipparchus, archon eponymus Athenis *CLA. III 662. 1105 (vix eius mentio ib. 811) (de aetate qua vixerit cf. Dittenberger ad CLA. III 1104)*.
- P. COELIVS BALBINVS VIBVLLIVS PIVS.
- Q. ROSCIVS COELIVS MVRENA SILIVS DECIVS VIBVLL(IVS) PIVS IVLIVS EVRYCLES HERC(V)LANVS POMPEIVS FALCO.
- Q. POMPEIVS SENECIO ROSCIVS MVRENA COELIVS SEX. IVLIVS FRONTIVS SILIVS DECIVS C. IVLIVS EVRYCLES HERCVLANEVS L. VIBVLLIVS PIVS *cet.*
- 424 Vibullius Polydeucion (Πολυδεύκης *scriptores; gentilicium, quod videtur habuisse a matre Herodis Vibullia Alcia, colligitur ex CLA. III 810. 811. 816*), alumnus Herodis Attici, quem hic immature defunctum immodice luxit *Lucian. Demon. 24. 33, Philostrat. vit. soph. 2, 1, 10 et quamplurimis status honoravit Philostrat. l. c., CLA. III 810-816. 1418*.
- L. CLAVDIVS VIBVLLIVS REGILLVS HERODES.
- 425 VIBVLLIA ALCIA AGRIPP[NA] (*secundum cognomen habet solus t. Olympius*), Rufi (?) filia (Θυγατήρ 'Ρ[ο]υ[φ]ο[υ]?) t. Olympius, ex divite domo *Philostr. vit. soph. 2, 1, 2 (qui nomen non ponit)*, Ti. Claudii Attici Herodis (*C 654*) uxor tituli Athenienses *CLA. III 3. 674, t. Eleusinius Ἐρ. ἀρχαιολ. 1894 p. 207, t. Olympius ap. Dittenberger et Purgold Inschriften von Olympia n. 621 (melius quam arch. Zeitung 1877 p. 102), t. in insula Cea rep. CIG. 2731, mater Ti. Claudii Attici Herodis (C 655) t. Olympius, t. Eleusinius, et Ti. Claudii Attici Herodiani t. Ceius. Eadem Alcia (potius quam Marcia Claudia Alcia Athenais neptis eius) videtur memorari *CLA. III 815. 816*.*

- 426 (Vibullia) Athenais, Hipparchi (*L. Vibullii Hipparchi, supra n. 423*) filia, 'una cum patre statua Olympiae honorata *t. Olympiae rep. arch. Zeitung 1877 p. 105 n. 77 = Dittenberger u. Purgold Inschriften von Olympia n. 628 (cf. Dittenberger ad n. 627).*
- VICIRIVS ALARIANVS *v. A. Vicirius Martialis.*
- L. PLOTIVS VICINAS.
- P. MANILIVS VOPISCVS VICINILLIANVS L. ELVFRIVS SEVERVS *cf.*
- 427 M. VICIRIV[S] . . . . . vir clarissimus *t. Campanus X 3845.*
- M. AB[RIVS] PV[DENS?] VICIRIVS.
- 428 A. VICIRIVS MARTIALIS (A. Vicirius Mart... *tegula, . . icirius Martialis fasti fer. Lat., Vicirius Alarianus II 2344 t. Hispanus non bene descriptus*) consul suff. temporibus Traiani cum L. Maecio Postumo *II 2344; fasti fer. Lat. (CIL. I ed. 2 p. 59). Cf. supra sub L. Maecio Postumo. Huius ut videtur nomen in tegulis urbanis vel suburbanis XV 1514.*
- 429 Viciria Archais, A. f., mater (M. Nonii) Balbi *t. Herculanensis X 1440.*
- P. Aemilius Victor.
- AVRELIVS VICTOR.
- Aur(elius) Vict(or).
- Claudius Victor.
- L. EGNATIVS VICTOR LOLLIANVS.
- T. Flav(ius) Victor.
- Sex. Iulius [Vict]or(?).
- L. Iulius Victor Modianus.
- Q. Marcius Victor.
- Q. MARCIVS VICTOR FELIX MAXIMILLIANVS.
- P. MARCIVS VICTOR MAXIMILLIANVS.
- T. Pomponius Victor.
- C. PONTIVS [VL]PIVS VERVS . . . NIANVS VIC[TO]R *signo POTA[MIVS].*
- P. Sallustius Sempronius Victor.
- M. Servilius Sulpicius Victo[r] Crispus Considianus.
- Statorius Victor.
- L. SVANIVS VICTOR VITELLIANVS.
- Vitalius Victor.
- M. Ulpius Victor.
- Voconius Victor.
- L. Vomanius Victo[r].
- 430 VICTORIA (*sic Victor Caes., trig. tyr. 7, 1. 25, 1. 30, 23. 31, 2, 'Victoria sive Vitruvia' trig. tyr. 24, 'Vitruvia sive Victoria' ib. 5, 3. 6, 3. 31, 1, Vitruvia traditur vit. Claud. 4, 4). Mater Victorini (imp. Caesaris M. Piavonii Victorini) Victor Caes. 33, 14, trig. tyr. 5, 3. 6, 3. 7, 1. 24, 1. 31, 2. Victorinum nepotem Caesarem appellavit ib. 6, 3. 7, 1. Occiso Victorino filio, primum in Marium contulit*

imperium *trig. tyr. 5, 3* (*hoc omnino falso*), deinde in Tetricum *Vict. Caes. 33, 14, trig. tyr. 5, 3. 24, 1. 31, 2*. Mater castrorum appellata *trig. tyr. 5, 3. 6, 3. 25, 1. 31, 2*, item Augusta *5, 3*. 'Consortium regni' eius optavit Zenobia *ib. 30, 23*; *cf. vit. Claud. 4, 4*. 'Cusi sunt eius nummi aerei et argentei quorum hodieque forma extat apud Treviros' *trig. tyr. 31, 3*. (*Tales nummi non extant; de nummis quibusdam falso ad eam relatis, in quibus vel est Victoria Aug. vel dicitur esse Victorina Aug., cf. Eckhel 7, 454; Cohen t. 5 p. 75, ed. 2 p. 86*). 'Tetrico imperante, ut plerique loquuntur, occisa, ut alii adserunt fatali necessitate consumpta' *ib. 31, 4*. 'Victoriana vita' *vit. Claud. 1, 2*.

431 *VICTORIANVS CENSIVS legatus exercitus Africani circiter a. 198 VIII 2466. *Nomen corruptum, videtur fuisse Q. Anicii Fausti, cf. Schmidt VIII S. 1795A.*

— POMPONIVS VICTORIANVS.

— Caesonia Victorina.

— DOMITIA VICTORINA.

432 Victorinus, genere Maurus: huius ope Probus praesidem Britanniae, qui res novas temptaverat, sustulit *Zosim. 1, 66, Zonar. 12, 29*.

— [Ae]milii Victorinus.

— C. *AVCID[IVS] VICTORINVS.

— C. AVFIDIUS VICTORINVS.

— C. CLODIVS FABRICIVS NVMISIVS VICTORINVS.

— T. FL(AVIVS) VICTORINVS PHILIPPIANVS.

— ... FO[R]TVNATVS VICTORINVS.

— Furius Victorinus.

— L. IVNIVS VICTORINVS [F]L(AVIVS) CAELIANVS.

— Numisius Victorinus.

— Petronius Aufidius Victorinus.

— PETRONIVS VICTORINVS.

— M. PIAVONIVS VICTORINVS.

— (PIAVONIVS) VICTORINVS.

433 M. Vigellius: eius liberti libertaeque VI 7845 seq. *Videtur fuisse homo si non nobilis, at certe dives.*

434 P. VIGELLIVS RAIVS PLARIUS SATVRNINVS ATILIVS BRADVAVS CAUCIDIUS TERTVLLVS. *Sic plene t. Troesmitanus (sine causa C. Aucidius dicitur; interpunctionem post C litteram nemo enotavit); Vigellius (sic vel iugellius codd.) Saturninus Tertull., Saturninus acta martyrurum. — Atilii Braduani Caucidii Tertulli nomina parentelam indicant cum uxore Herodis Attici Appia Annia Regilla Atilia Caucidia Tertulla (A 557) et cum eius fratre Appio Annio Atilio Bradua (A 475) consule a. 160, item cum L. Mummio Nigro Q. Valerio Vegeto Caucidio Tertullo (M 515).*

- Legatus Aug. (*legionis fortasse quintae Macedonicae, non provinciae Moesiae, cum pro pr. non sit additum*) t. Troesmitanus III 6183 (= 775). (Consul suff., circa a. 167). Proconsul Africae acta *martyrum Scilitanorum*, ap. *Uscner ind. schol. Bonn. 1881 aest.*, a. 180 mense Iul., Christianos quosdam capitis damnavit *ib.*, 'primus hic (Carthagine) gladium in nos (Christianos) egit; lumina amisit' *Tertull. ad Scapul. 3 (errore per tres annos proconsulem cum fuisse statuit Tissot)*.
- 435 Q. VIL[IVS] TITIA[NVS] QVADRA[TVS] IIIvir vi[ar. cur., trib.] la[tic]. [le]g...., [q., leg. prov.] Ach(aiae) t. *Corinthius III 537 (mutuus et semel tantum descriptus)*. *Parentela videtur coniunctus cum Ti. Claudio Flaviano Titiano Q. Vilio Proculo (C 696)*.
- TL. CL(AVDIVS) FLAVIANVS TITIANVS Q. VILIVS PROCVLVS *ect.*
- 436 VILIA PROCVLA (Οὐλία [Π]ρόκλα), Ti. Claudii Flaviani Titiani Q. Vili Proculi L. Marcii Celeris M. Calpurnii Longi, proconsulis Cypri (C 696), filia t. *Patareus Lyciae, quem ed. Kalinka Eranos Vindob. (1893) p. 93 not. 2. Nescio an eadem Vilia Procula, Q. Vili Proculi filia (Οὐλία Κο. Οὐλίου Τικανοῦ θυγάτηρ Πρόκλα), Patarensis, quae a. 147 Patarensibus proscenium dedicavit CIG. 4283 (cf. etiam CIG. 4248)*.
- 437 Villeius (*sic traditur*), artifex in adulando, Senecae temporibus vel paullo ante *Senec. nat. qu. 4 pr. 5 (de Velleio Paterculo cogitaverunt nonnulli, de L. Vitellio alii)*.
- 438 L. Villius Atilianus, C. f., tribu Tromen., equestribus militiis functus; procurator Aug. X 6090 (*temporibus Hadriani*).
- 439 *Vimius (*sic cod. Bodl., unius cod. Brux.; ap. Iosephum ant. 19, 3, 1 idem ut videtur homo appellatur Gratus*), Epiro oriundus, centurio cohortis praetoriae, a. 41 Claudium e latebris prostravit et imperatorem appellavit *Victor Caes. 3, 15*.
- 440 T. VIN..... inter pueros senatorum filios, qui Arvalibus ministraverunt a. 105 *act. Arv. (VI 2075 v. 50)*.
- M. CL(AVDIVS) MACRINIVS VINDEX HERMOGENIANVS.
- Q. Decius Vindex.
- C. IVLIVS VINDEX.
- M. MACRINIVS AVITVS CATONIVS VINDEX.
- M. Macrin[ius] Vindex.
- Novius Vindex.
- C. OCTAVIVS VINDEX.
- C. VESNIVS VINDEX.
- C. Postumius Saturninus Flavianus *signo Vindicus*.
- 441 M. VINDIVS VERVS (*sic dipl. mil., Vindius Verus vit. Pii, praeterca Vindius*), consul suff. a. 138 mense Iun. cum [P.] Pactumeio Clemente *dipl. mil. (III p. 879)*. Iuris peritus, quo usus est imperator Pius *vit. Pii 12, 1*. Scripta eius citant vel opiniones referunt *Maecianus (Dig. 35, 2, 32, 4), Paulus (Dig. 2, 9, 2), Ulpianus (fr. Vat. 77;*

Dig. 2, 14, 7, 18. 5, 1, 5. 'Vindius noster' Maecianus l. c. Iulianum consulit fr. *Vat. 77. Cf. Lenel Paling. iuris Rom. II 1223.*

- 442 Vinicianus (vel Vinicius), auctor coniurationis Vinicianae in Neronem, quam Pisoniana posteriore Beneventi conflata et detecta esse (a. 66 vel 67) narrat *Suet. Ner. 36. Quis fuerit, ignotum; de Annio Viniciano cogitavit Nipperdey ad Tac. a. 15, 28, cf. supra sub Annio Viniciano. Mentionem coniurationis in actis Arv. a. 66 reperisse sibi visus est Henzen, cf. act. Arv. p. 115.*

— ANNIVS VINICIANVS.

— L. ANNIVS VINICIANVS.

- 443 L. VINICIUS, L. f. (filius videtur fuisse L. Vinici vel Vinuci, qui et ipse triumvir monetalis fuit circa a. 696, cf. *Momms. röm. Münzw. p. 646 n. 299, consul suff. a. 721 testibus fastis Venusinis, t. Beneventano IX 1554, tessera CIL. I 740; cf. Borghesi opp. 2 p. 314.*

Triumvir monetalis Augusto tribunicia pot. VII et VIII (737/9) *munni op. Eckhel 6, 105. 106, Babelon monnaies de la rép. romaine II p. 552 seq. Idem fortasse L. Vinicius (traditur Vicinius) 'clarus decorusque iuvenis', cui Augustus obiecit, 'quod filiam suam Baias salutatum venisset' Suet. Aug. 64; L. Vinicius, Vinici frater (sic videtur tradi; ex antiquissimis codicibus tamen alter Vinci pater, alter Viniciu fice; pater vel [L.] Vinici pater proposuit Nipperdey ad Tac. a. 3, 11, ut diversus fuerit a nostro, scilicet pater eius), 'quo nemo in agendis causis praesentius habuit ingenium'; de ea re dictum divi Augusti *Seneca contr. 2, 5 (13), 19. 20. Idem [L. Vini]cius, L. f., M. n., consul suff. a. 749 fasti Lucerini (CIL. I ed. 2 p. 69), si recte eius nomen hoc loco supplevit Borghesius opp. 5 p. 126.**

- 444 M. VINICIUS vel VINVICIUS cos. a. 735. M. Vinicius *Vell. 2, 104, Marcus Vinicius ib. 2, 96, Dio, Vinnius Florus (Duennius Jordan.); in consulatu Μάρκος Οβινούχιος mon. Ancyr. Gr. 3, 11. 6, 11 (Lat. nomen perit), M. Vinucius fasti Colotiani (CIL. I ed. 2 p. 64), M. Vi.... fasti Biondiani (ib. p. 65), M. Vinic. XV 4590.*

Calibus oriundus *Tac. a. 6, 15 (certe nepoti hanc originem ad scribens), patre equite Romano Tac. l. c.; P. f. fasti Colotiani. Fortasse hic M. Vinicius P. f., post mortem honoratus a municipibus suis X 1818 (t. musei Neapolitani, sed qui Calibus asportatus esse potest). A. 729 Germanorum (Κελτῶν) quosdam, qui Romanos negotiatores interfecerant, punivit *Dio 53, 26 (intellegi incolas vallis Poeninae, et rem accidisse anno demum 739, suspicatur Zippel röm. Herrschaft in Illyrien p. 252, viz recte). Consul suff. a. 735 fasti Colotiani et Biondiani, cum Q. Lucretio (Vispillone) mon. Ancyr. Consularis (coss. traditur) Vell. 2, 96; cf. Tac. a. 6, 15. Ab Augusto missus ad Pannonios domandos *Florus 2, 24 (inde Iordanes Rom. 243), bellum gessit in Pannonia Vell. 2, 96. Deinde missus in Germaniam, ubi bellum conflatum a. 754 feliciter gessit, nec tamen finivit***

ib. 2, 104. Ob res in Germania gestas decreta ei ornamenta triumphalia 'cum speciosissima inscriptione operum' *ib.* *Hic puto* Vinicius, cum quo et Silio (*S* 512) se cenatum esse et alea lusisse senior Augustus ait in epistula ad Tiberium *Suet. Aug.* 71. Avus M. Vinicii consulis a. p. Chr. 30 (pater scilicet P. Vinicii consulis a. p. Chr. 2) *Vell.* 2, 96. 104.

- 445 M. VINICIUS consul a. 30. 45. M. Vinicius *Vellei.*, *Tac.*, *Seneca* (item sic plerumque vel nude Vinicius in consulatibus, Minucius *catal. episc. Rom. ap. Momms. chr. min.* I p. 73, Licinius *collationis leg. Mos. et Rom.* 8, 7, 1 *codex antiquissimus*), Οὐνίχιος *Dio* 60, 27, Bincius (vel Ma. Bincius) *traditur schol. Iuv.*, Μάρκος Μινουκιανός *Ioseph. ant.* 19, 1, 4, Μάρκος *videtur appellari ib.* 19, 4, 3, *sed loco corrupto et fortasse lacunoso.*

P. Vinicii consulis a. 755 filius, M. Vinicii consulis a. 735 nepos *Vellei.* 2, 96. 101. 103. 104; *cf. Tac. a.* 6, 15. Consul ord. a. 30 cum L. Cassio Longino *fasti.* Ad eum consulem dedit Velleius Patereulus compendium historiae quod extat *Vell.* 1, 8, 1. 4; 12, 5. 13, 5. 2, 7, 3; 49, 1; 65, 2; 101, 3. 103, 1. 113, 1. 130, 4. A. 33 uxorem duxit Iuliam (Livillam) Germanici filiam *Tac. a.* 6, 15 *cf.* 6, 45, *Ioseph. ant.* 19, 1, 14; 4, 3 (*sed utroque loco nomen eius corruptum*) *Dio* 60, 27, *schol. Iuv.* 1, 155 (*etiam in t. sepulchrali Iuliae VI 891 Vinicii mariti nomen supplevit Mommsen*). Erat cum C. Caesare quo die occisus est *Ioseph. ant.* 19, 1, 14. Occiso Gaio imperii capessendi cupidus retinetur a consulibus *ib.* 19, 4, 3. Consul II a. 45 ord. cum Tauro Statilio Corvino *fasti.* A Messallina veneno interceptus a. 46 *Dio* 60, 27 (*Zonar.* 11, 9). Publico funere elatus *Dio l. c.* *Hic fortasse* . . . ος Οὐνίχιος Π[οπλίου υἱός (?)], qui titulum Deli dedicavit *Bull. de corr. hellénique* 3, 1879 p. 157 (*certe huius aetati litteraturam tituli convenire indicat Homolle*). — 'Mitis ingenio et comptae facundiae' *Tac. a.* 6, 15. Quietus *Dio l. c.* Memoratur (comes eius Varus nescio quis) *Seneca ep.* 122, 12.

- 446 P. VINICIUS cos. a. 755 (p. Chr. 2). *Ad eum videntur pertinere t. Mangaliae in Moesia inferiore ad Pontum Euxinum rep., Arch. ep. Mitth. aus Oesterr.* 19, 1896 p. 108 (1), *rep. in insula Andro. Waddington fastes des prov. asiat. n.* 65 (2). P. Vinicius *t.* 1. 2, *Vell.* 2, 103, *Seneca contr.* 1, 2, 3. 7, 6, 11, *Seneca ep.* 40, 9 (*punicus traditur Seneca contr.* 1, 4, 11, p. unicus *ib.* 10, 4, 25), *Vinicius Seneca contr.* 7, 5, 11. 12 (*Vinicius 7, 5, 11 antiquissimi codices, Vitinius 7, 5, 12 unus ex antiquissimis*), *fulnicus traditur Tac. a.* 3, 11. *In consulatu* P. Vinicius X 884, *fasti Cap., Dio* 55, 10^a, Π. Οὐνίχιος ἦ Μινούκιος *Dio ind. l.* 55 (*P. Vinicius fasti quidam urbani CIL. I cd. 2 p. 69, sed in additamento ficticio*), C. Vinicius *Cassiod.*, *Vinicius chronogr.*, *Vindicius fasti Hydat.*

M. f. (scilicet M. Vinicii consulis a. 735), P. n. *fasti Cap.* (M. f. *Dio ind.*). Exercitui praest in Thracia vel Macedonia paullo ante

- a. 754 (p. Chr. I); sub eo tribunus militavit Velleius Patereulus *Vell. 2, 101. Tunc ut videtur ei positus t. 1, ubi appellatur vocabulo novo* [ὁ]παταρός. Consul ord. a. 755 cum P. Alfeno Varo *fasti. Proconsul (Asiae sine dubio) t. 2 (post M. Plantium Silvanum ut videtur, ante L. Valerium Messalam Volesum, cf. Waddington fastes n. 65)*. Homo disertus, quamvis nimis lente pronuntiaret *Seneca ep. 40, 9. Accusavit Votienum Montanum Seneca contr. 7, 5 (20), 12 (vix alius Vinicius intellegitur; ceterum non eam accusationem significari, ex qua Votienus a. 25 damnatus est, monuit Nipperdey ad Tac. a. 4, 42)*. A. p. Chr. 20 patronum eum voluit Piso, sed ille se excusavit *Tac. a. 3, 11 (hunc intellegi probabile est, cf. Nipperdey ad Tac.)*. Declamare solebat *Seneca contr. 1, 2, 3. 1, 4, 11. 7, 6, 11. 'Exactissimi ingenii vir, qui nec dicere res ineptas nec ferre poterat' ib. 7, 5, 11. 'Summus amator Ovidii', cuius carmina ab oratore memoria tenenda esse aiebat' ib. 10, 4, 25*. — Pater M. Vinicii consulis a. p. Chr. 30 *Vell. 2, 101. 103 (praeterea videtur fuisse pater filiae, ex qua natus Annius Vinicianus, cf. supra sub C. Annio Pollione et L. Annio Viniciano)*.
- 447 T. VINICIUS IVLIANVS consul suff. mense Dec. a. 80 cum M. Tittio Frugi *act. Arv.*
- 448 Vinicius Rufinus (*pro Vinic- traditur Vinc-*), eques Romanus, una cum aliis Domitio Balbo testamentum falsum subdidit; a. 61 lege Cornelia damnatus *Tac. a. 14, 40*.
— Vinius Maximus v. C. Vibius Maximus.
- 449 T. Vinius Philopoemen (*tria nomina Suet., cognomen et patroni duo nomina habet Dio; 'Ιούλιος Φιλόμων App.*), a. 711 T. Vinium patronum proscriptum celavit *Suet. Aug. 27, App. b. c. 4, 44, Dio 47, 7, 4*, postea ab Augusto equestri dignitate honoratus *Suet. l. c., Dio l. c.*
- 450 T. VINIVS (RVFINVS?). Titus Vinius *Tac. h. 1, 1 et alibi* (Titus Iunius *codices deteriores*), T. Iunius *Suet. (certe Vit. 7), Τίτος 'Οβίνος vel 'Οβίνος libri apud Plutarchum Galb. c. 4, ὁ Τίτος vel ὁ Τίτος ib. c. 7, 'Οβίνος vel 'Οβίνος Τίτος ib. c. 10, 'Οβίνος vel 'Οβίνος ib. c. 11 seq., Vinnius Victor epit. In consulatu T. Vinius VI 1986 (= XIV 2389). 2051 v. 1 (act. Arv.). 8639 (= X 6637) quibus omnibus locis potest cognomen adfuisse, item VI 155, T. Iunius X 5405, Vinius *chronogr.*, Titus Rufinus *fasti Hydat. cum chr. Pasch. (Rufini cognomen fortasse tuetur T. Vinius Rufus octovir Amiterni temporibus Augusti IX 4182, qui potest fuisse ex eadem stirpe)*.
Natus a. 21/2 *Tac. h. 1, 48. 'Pater e praetoria familia, avus maternus e proscriptis' ib. (possis conicere non maternum sed patrum avum fuisse e proscriptis, cf. supra n. 449)*. Tribunus militum inter a. 37 et 41, cum uxore C. Calvisii Sabini legati consularis in ipsis principiis castrorum stuprum fecisse dicebatur *Tac. l. c.; Plut. Galb. 12*. Ob hanc rem vinctus, sed post mortem C. Caesaris dimissus *Tac. l. c.,**

- Plut. l. c. Praetor Tac. l. c. Legatus legionis ib. Servili probro respersus, tamquam in convivio Claudii scyphum aureum (argenteum Plut.) furatus Tac. l. c., Plut. l. c. Proconsul Galliae Narbonensis Tac. l. c. Legatus Galbae in Hispania Suet. Galb. 14, ὁ τοῦ στρατηγικοῦ τάγματος ἡγούμενος Plut. Galb. 4 cf. 7 (duabus legionibus eum praefuisse coniecit Domaszewski *mus. Rhen. 45, 1890 p. 7*). Galba suasit, ut Vindicis conatus adiuveret *Plut. Galb. 4*. Post nuntium de morte Neronis a Galba honoribus affectus *ib. c. 7*. Eius potissimum arbitrio Galba principatum adeptus regebatur *Tac. h. 1, 6. 12. 13, Suet. Galb. 14 (inde Victor epit. 6), Plut. Galb. 10. 11. 13. 16. 17. 20. 29*. Consul designatus *ib. c. 21*. Hic Galbae suasiones dicebatur, ut A. Vitellium, amicum sibi per commune factionis Venetae studium, in Germaniam mitteret *Suet. Vit. 7*. Tigellinum servavit *Tac. h. 1, 72, Plut. Galb. 17*. Othonem a Galba adoptari voluit *Plat. Galb. 21 cf. c. 20, Tac. h. 1, 13* (Piso ei infensus *Tac. h. 1, 34*), nuptias filiae pactus *Plut. Galb. 21; cf. Tac. 1, 44*. Avaritia et licentia eius *Tac. h. 1, 37, Plut. Galb. 12. 17. 18*. Consul ord. a. 69 cum Ser. Galba II *Tac. h. 1, 1. 11. 13; fasti*. Aduit cum Piso adoptaretur *Tac. h. 1, 14, Plut. Galb. 23*. Conscius dicebatur coniurationis Othonis *Tac. h. 1, 39, Plut. Galb. 27*. Exorta coniuratione Galbam in Palatio retinere studet *Tac. h. 1, 32. 33, Plut. Galb. 26*. Postea progressus cum Galba, occiditur ante aedem divi Iulii *Tac. h. 1, 42, Plut. Galb. 27*. Corpus eius Crispina filia (*infra n. 451*) sepulturae tradidit *Tac. h. 1, 47, Plut. Galb. 28*. Testamentum eius 'magnitudine opum inritum' *Tac. h. 1, 48*. — Fortasse huius T. Vini atriensis VI 9199.*
- 451 (VINIA) CRISPINA (Crispina *Tac. h. 1, 47, praeterea nomen non ponitur*). Eam temporibus Neronis periclitantem (*fortasse marito accusato*) servaverat Tigellinus *Tac. h. 1, 72*. A. 68 vidua *ib. 1, 13, Plut. Galb. 17*; rumore vulgi Otho maritus ei destinabatur *Tac. l. c.* (nuptias eius patri promisit Otho *Plut. Galb. 21*). Dona a Tigellino in eam conlata, cum patris eius potentia apud Galbam servatus esset *Plut. Galb. 17*. Patris, interfecti a. 69, corpus sepulturae tradidit *Tac. h. 1, 47, Plut. Galb. 28*.
- 452 Vinnius Asina (*hoc cognomen paternum ei fuisse, scilicet acceptum a patre, ait Horat. v. 8*; Vinnius Asellus *codices complures Horatiani in inscriptione epistulae*; Vinnius Fronto *scholia male Acroni tributa, Caninius Vinnius Fronto horum scholiorum editiones antiquae*): per eum Horatius carmina sua misit Augusto *Hor. ep. 1, 13*.
- 453 Vinnius Valens, centurio in praetorio divi Augusti, homo eximii corporis viribus; miranda eius facta insculpta monumento eius *Plin. h. n. 7, 82*.
- 454 VIOLENTILLA (*nomen est Stat. v. 25, item in inscriptione carminis; Ianthis appellatur a Martiale, Asteris a Stella ipso in carminibus, Stat. v. 197. 198*): in eius et (L. Arruntii) Stellae nuptias Statius scripsit

- epithalamium quod extat *Stat. silv.* 1, 2 *cf.* 1 *praef.*, Martialis epigramma *Mart.* 6, 21. Antea alii nupta *Stat. silv.* 1, 2, 138. 168. Columbam eius carmine celebravit Stella *Stat. v.* 102, *Martial.* 7, 14, 5 *cf.* 1, 7. Memoratur *Martial.* 7, 15, 1; 12, 3, 12.
- 455 .. [V]IOLENTILLA clarissima femina *fragmentum urbanum Notizie degli scavi 1888 p. 435 = Bull. comunale 1888 p. 311.*
- MARIA AVRELI(A) (vel AVRELIANA) VIOLENTILLA.
- 456 M. Vipsa[nius], *fistula aquaria Romae rep., ap. Lancianum syll. aq. n. 511.*
- 457 M. VIPSANIVS AGRIPPA. *Tria nomina Nep. vit. Attici 12, 1, Dio 48, 20, ind. l. 48. 53, Censorinus 21, 8, 'Vipsanius Agrippa fuerat, [at] Vipsani nomen quasi argumentum paternae humilitatis sustulerat et M. Agrippa dicebatur Seneca contr. 2, 4, 13 (gentilicium etiam ex titulis libertinorum VI 5731. 8871. 18269 apparet), M. Agrippa vel Agrippa passim.*
- Humili origine *Seneca contr. 2, 4, 13 (cf. supra), Seneca benef. 3, 32, 4 cf. Vell. 2, 96. 127, Tac. a. 1, 3, Suet. Cal. 23. — L. f. tituli II 474. V 2813, VI 896. IX 3150. 4677. 4779. X 4831. XI 2105. XII 3153, CIAH. III 575. 576, Inscr. Gr. sept. I 349, item nummi aenei, ap. Eckhel 6, 165. Cohen I ed. 2 p. 175 seq.; item Dio ind. l. 48. 53. Natus a. 691/2, quippe annum quinquagesimum primum agens, cum moreretur (a. 742) *Plin. h. n. 7, 46. De genitura eius Plin. h. n. 7, 45. Amicus Octavii adolescentis, qui fratri eius Pompeianas partes secuto veniam a Caesare impetravit Nicolaus Damasc. fr. 99, 7 (III p. 430 fr. hist. ed. Müller) (eodem res videtur tangi Senec. ep. 94, 46). Octavium comitatur Apolloniam Suet. Aug. 95 cf. Vell. 2, 59; eidem veteranos in Campania ambienti comes Nicolaus Damasc. fr. 99, 31 (III p. 455 Müller). A. 711 accusavit C. Cassium lege Pedia *Vellei. 2, 69; Plut. Brut. 27. Pro proscripito quodam intercedit apud Caesarem Appian. b. c. 4, 49. Bello Perusino adiutor Caesaris ib. 5, 31. 32. 33. 35. 50. A. 714 praetor urbanus Dio 48, 20. Eodem anno ci bellum contra Sex. Pompeium commisit Caesar Dio l. c. Sipuntum ab Antonianis possessum capit Dio 48, 28, Appian. b. c. 5, 57. 58. Tractat cum Antonio Livius lib. CXXVII (fr. 50 Hertz) apud scholiastas in Horat. l. 1, 5, 27. 29. Missus contra Gallos rebelles Dio 48, 49, Aquitanos vicit Appian. b. c. 5, 92, Eutrop. 7, 5, Rhenum traiecit Dio l. c., Ubios Rhenum transgressos in fidem recepit Strabo 4, 3, 4 p. 194, Tac. a. 12, 27. Imperator IX 262. 2200, CIG. 1878 (nisi forte postea demum hoc vocabulo uti coepit). Triumphare noluit Dio l. c. Consul designatus nummi aurei et argentei, Eckhel 6, 164 (ex Morillio). Consul ord. a. 717 cum L. Caninio Gallo Dio 48, 49; fasti. Caesarem comitatur Tarentum Plut. Ant. 35. Uxorem duxit Pomponiam Attici filiam Nep. Attic. 12, quas nuptias conciliavit M. Antonius Nep. l. c. (anno ut puto 717; filia ex his nuptiis nata mater facta esse videtur a. 739). Classem***

parat contra Sex. Pompeium *Vellei.* 2, 79, *Dio* 48, 49, portum apud Baias aedificat *Dio* 48, 50, 51, *Strabo* 5, 4, 6 p. 245; cf. *Philarg. ad Verg.* 2, 162. Bellum navale gerit contra Sex. Pompeium *Liv. per. 129, Vell.* 2, 79, *Appian.* b. c. 5, 101, 102. 105 seq. *Suet. Aug.* 16, *Dio* 49, 1-10 (*Zonar.* 10, 24) cf. 50, 19, *Oros.* 6, 18, 25 seq., de vir. ill. 84, *Serv. ad Aen.* 6, 612, *Ps.-Serv. ad Aen.* 8, 682, *schol. Luc.* 1, 43, 6, 421, 7, 871. Bello confecto corona navali sive rostrata donatur *Vergil. Aen.* 8, 684, *Ovid. ars am.* 3, 392, *nummi aenei ap. Eckhel* 6, 165, *Cohen I ed.* 2 p. 175 seq. (in nummis argenteis et aureis ap. *Eckhel* l. c. p. 164, 165, *Cohen* l. c. p. 177, 1, 2, p. 178, 6 corona non rostris contexta, sed muralis est rostris exornata); *Livius per. 129, Vell.* 2, 81, *Seneca de benef.* 3, 32, 4, *Plin. h. n.* 16, 7, 8, *Dio* 49, 14. Dalmaticum bellum gerit *Dio* 49, 38; cf. *Appian.* III. 20. A. 721 aedilis curulis *Frontin. de aq.* 9, 98, *Dio* 49, 43, *Plin. h. n.* 36, 104, 121; t. urbanus, *inscr. sel.* 128. Bello Actiaco dux classis Caesarianae *Vell.* 2, 84, 85, *Plut. Ant.* 65, 66, *Dio* 50, 11, 13, 14, 31 (*Zonar.* 10, 29), *Oros.* 6, 19, 6; cf. *Verg. Aen.* 8, 682, *Strabo* 8, 4, 3 p. 359, *Panegy.* 6, 13 (fortasse huc pertinet fragmentum Atheniense III 6101). Post victoriam Romam missus *Dio* 51, 3, Caesarem quoque ad reditum hortatur *Plut. Ant.* 73. A. 725 a Caesare reduce caeruleo vexillo donatus *Dio* 51, 21 cf. *Suet. Aug.* 25 (qui minus recte ut videtur rem refert ad bellum Siculum). Partem domus Antonii Palatinae accipit *Dio* 53, 27. Caesar cum eo deliberat de re publica constituenda *Dio* 52, 1 seq. (*Zonar.* 10, 32) (sed hanc Agrippae suasoriam a Dione excogitatam esse apparet). A. 726 consul II ord. cum Caesare sextum fasti. Censum populi egit cum Caesare *mon. Ancyr.* 2, 2 cf. *Dio* 52, 42 (qui censum, nempe initium census, refert ad annum 725), senatum legit *Suet. Aug.* 35, censoria potestate fasti *Venusini IX 422*, lustrum fecit *mon. Ancyr.*; fasti *Venusini* (cf. *Momms. mon. Ancyr. ed.* 2 p. 37). Circa hoc ut videtur tempus (certe sub a. 726 rem narrat *Dio*) uxorem duxit Claudiam Marcellam, Octaviae sororis Augusti filiam *Plut. Ant.* 87, *Dio* 53, 1 (*Zonar.* 10, 32, ubi errore Marcellae substituit ipsa Octavia) cf. 54, 6, *Suet. Aug.* 63, ex qua liberos habuit *Suet. l. c.* A. 727 consul III cum Augusto VII fasti (cos. tertium II 474, III 494, VI 896, IX 4677, 4779, *CLAtt.* III 575, *Inscr. Gr. sept.* I 349, *nummi ap. Eckhel* 6, 165, *Vellei.* 2, 90, 127, *Frontin. aq.* 10, *Ps.-Serv. ad Aen.* 8, 682 cf. *Tac. a.* 1, 3). Sacerdos complurium collegiorum *Vellei.* 2, 127. Quindecimvir sacris faciundis acta saecularia; *mon. Ancyr.* 4, 36; IX 262; *Dio* 54, 19. A. 729 loco Augusti aegroti nuptiis Marcelli et Iuliae praesidet *Dio* 53, 27. Cum domus eius conflagravisset, una cum Augusto habitavit ib. A. 731 Augustus aegrotans ei anulum tradidit *Dio* 53, 30, 31 (*Zonar.* 10, 33). Missus ab Augusto in Syriam *Dio* 53, 32, ut transmarinas provincias loco Augusti regeret *Ioseph. ant.* 15, 10, 2, propter simultates cum Mar-

cello Mytilenen secedit *Dio* 53, 32, *Suet. Aug.* 66 *Tib.* 10, *Vellei.* 2, 93, *Tac. a.* 14, 53, 55, *Plin. h. n.* 7, 149, *Ioseph. l. c.* (Mytilenis ut πύργος urbis celebratus *CIG.* 2176). A. 733 arcessitus ab Augusto in Siciliam, Romam mittitur, cogiturque dimissa Marcella Iuliam ducere uxorem *Dio* 54, 6 (*Zonar.* 10, 34), *Suet. Aug.* 63, *Plut. Anton.* 87, *Vell.* 2, 93 *cf. Tac. a.* 1, 3, 4, 40, *h.* 1, 15. (Maritus Iuliae t. *Delius bull. de corr. hell.* 2, 1878 p. 399, *Paphius journal of hellen. studies* 9, 1888 p. 243. *Imagines eius et Iuliae in mummo Ephesio, op. Mionnet suppl. VI* 126, 322 [ex *Sestimo*]; statuis honorati ipse et Iulia *Sesti bull. de corr. hell.* 4 p. 517.) Curam urbis ei committit Augustus *Dio* 54, 6. 11. A. 735 turbas in Gallia exortas sedavit, in Hispania Cantabros domuit *Dio* 54, 11; *Horat. ep.* 1, 12, 26; *cf. Vell.* 2, 90; *Florus* 2, 33 (qui rem referre videtur ad a. 728 vel 729). Triumphum recusat *Dio l. c.* A. 736 tribuniciam potestatem accipit in quinquennium *Dio* 54, 12; *cf. Vell.* 2, 90, *Tac. a.* 3, 56 (tribunus plebi quietissimus *Ps.-Serr. ad Verg. Aen.* 8, 682). Tribunicia potestate acta *Iud. saec. v.* 53; *III* 494. *IX* 3150. 3913, trib. pot. *III II* 474 (huc pertinent etiam nummi cusi a C. Sulpicio Platorino, *cf. supra S* 728). A. 737 una cum Augusto ludos saeculares quintos edidit *act. Iud. saec.*; *mon. Ancyr.* 4, 36; *Censorinus* 17, 11. (A. 738) iterum mittitur in transmarinas provincias *Dio* 54, 19, *Ioseph. ant.* 16, 2, 1. Iudaeam adit (a. 739) *Ioseph. 16, 2, 1; Philo leg. ad Gaium c.* 37 (*II* p. 589 *Mangey*). Berytum duas legiones deducit *Strabo* 16, 2, 19 p. 756 (*cf. Euseb. chron. ad a.* 2001 vel 2003). A. 740 turbas in Bosporo Cimmerio exortas Sinopen progressus pacat *Ioseph. ant.* 16, 2, 2, *Dio* 54, 24, *Euseb. chron. (Hieronym. ad a.* 2003, *Armen. ad a.* 2002), *Oros.* 6, 21, 8. Triumphum recusat *Dio l. c.* Iliensibus, quod Iuliae uxori eius periculum in itinere adeunti non subvenissent, multam infligit *Nicol. Damasc. fr.* 3 (*fr. hist. III* p. 350 *Müller*); *cf. Ioseph. ant.* 16, 2, 2. Iudaeis privilegia confirmat *Ioseph. ant.* 16, 2, 3-5; 16, 6, 4. 5. Romam redit a. 741 *Dio* 54, 28, cum Asiam per decem annos rexisset *Ioseph. ant.* 16, 3, 3 (decem annos computari apparet a profectioe Mytilenas, *cf. Mommsen mon. Ancyr. ed.* 2 p. 163). A. 741 tribuniciam potestatem in alterum quinquennium accipit *Dio* 54, 28 ([trib. potestate] VI XIV 2230, si vere *Agrippae* est), item imperium quoquo adiisset maius quam ii qui provincias obtinerent *Dio l. c.* (id ius non tum primum ei decretum esse putat *Mommsen Staatsr. II* p. 1151 not. 5, 1157 not. 3). In Pannoniam proficiscitur hieme a. 741/2 *Dio l. c. cf. Vellei.* 2, 96, mox redit *Dio l. c.* — Supremis suis annis conflictatus gravi morbo pedum *Plin. h. n.* 23, 58 *cf.* 7, 45. — A. 742 in Campania decessit ex morbo, paullo post Quinquatrus (exeunte mens. Mart.) *Dio* 54, 28 (*Zonar.* 10, 34). Ossa inlata mausoleo Augusti *Dio l. c.*; *consol. ad Liviam v.* 67. Ludi gladiatorii in honorem memoriae eius editi a. 747 *Dio* 55, 8.

Ex Pomponia pater Vipsaniae Agrippinae (*infra* n. 462), ex Marcella complurium liberorum (qui praeterea non memorantur) *Suet. Aug. 63*, ex Iulia C. Caesaris (*I* n. 142), L. Caesaris (*I* n. 148), Iuliae (*I* n. 421), Agrippinae (*infra* n. 463), Agrippae Caesaris (*I* n. 139). Heredem reliquit Augustum *Dio 54, 29*.

Amicus Augusti praecipuus *Val. Max. 4, 7, 6*, *Seneca benef. 6, 32, 2-4, ep. 94, 46*, *Ioseph. ant. 15, 10, 3*; cf. *M. Anton. ad iav. 8, 31*. Augusto semper se submittebat *Vell. 2, 79*, *Plin. h. n. 7, 46*, *Dio 49, 4, 53, 23, 54, 29*. Saepius, ut ipse Augustus, insidiis petitus *Dio 54, 15* (*Zonar. 10, 34*).

Servi eius *VI 5731. 8871*; liberti *VI 18269*. — Chersonesum Thracicam possedit *Dio 54, 29*. — Procurator eius in Sicilia Iccius *Horat. ep. 1, 12*.

Opera publica ab eo in urbe extracta *VI 896* (*t. Panthei*), *Bull. comun. 1887 p. 306* (cum mentione pontis Agrippae, cf. *Huelsen Röm. Mitth. 1889 p. 285*); *Horat. ep. 1, 6, 26*; *Strabo 5, 3, 8 p. 235, 13, 1, 19 p. 590*; *Seneca de benef. 3, 32, 4*; *Plin. h. n. 16, 201. 31, 41. 42. 34, 13. 62. 35, 26. 36, 38. 102. 104. 121. 189*; *Frontin. de ag. 9. 10. 98 cf. 25. 99. 104. 116*; *Tac. a. 15, 37. 39*; *Suet. Aug. 29 fin. 42*; *Dio 49, 43. 53, 23. 27. 54, 11. 29. 55, 8. 66, 24*; *Notit. urb. reg. VII. VIII. IX, item add.* Tiberim derivavit *Porph. ad Hor. art. poet. 67*. Vias Galliae munivit *Strabo 4, 6, 11 p. 208*. Orbem terrarum urbi spectandum propositurus erat in porticu (Vipsania) *Plin. h. n. 3, 17*. Auctor Plinii in enarratione orbis terrarum *Plin. h. n. 3-6*. Etiam a *Strabone Agrippae χωρογραφίαν* adhibitam esse putant plerique; cf. *Riese Geograph. Lat. min. p. VII seq., p. 1 seq.*

Ad eum dedit *Horatius carm. 1, 6*. Eum significasse credebatur *Vergilius Aen. 1, 292 cf. Serv. l. c.* — Vix hic (quod post alios putavit *Ribbeck prol. ad Verg. p. 100*) M. Vipsanius (nipranus traditur), quem Vergilii ut videtur obtractatorem memorat *Donatus vit. Verg. (Suet. p. 65 Reiffersch., item ap. Hagen Jahn's Jahrb. suppl. 4 p. 740)*. — Scripsit de vita sua *Philargyr. in Verg. georg. 2, 162 cf. Plin. h. n. 7, 148 (Peter hist. Rom. fragm. p. 261)*. Oratio eius de tabulis omnibus signisque publicandis *Plin. h. n. 35, 26* (fortasse huc spectat etiam aedilitatis suae commemoratio quam citat *Plin. h. n. 36, 121*). Reum aliquem defendit *Seneca contr. 2, 4, 13*. Vir rusticitati propior quam deliciis *Plin. h. n. 35, 26*. — Ab eo appellatum Athenis theatrum in in Ceramico *Philostr. vit. soph. 2, 5, 3; 8, 2*.

- 458 Vipsanius Atticus, rhetor, Apollodori (Pergameni) discipulus (*traditur Att. Vipsani Apollodori discip.*) *Seneca contr. 2, 5 (13), 11*. Male a nonnullis putatus est vel pater vel filius M. Agrippae; alii Dionysium Pergamenum cognomine Atticum, quem memorat *Strabo 3 p. 625, intellexerunt, id quoque sine causa*; cf. *Piderit de Apollodoro Pergameno (Marb. 1842) p. 16 seq.* — Eius nominis homo X 7101 (*Catinar*).

- 459 Vipsanius Laenas, procurator Sardiniae, a. 56 damnatus ob eam provinciam avare habitam *Tac. a. 13, 30.*
- 460 Vipsanius Marcellinus; eius servus X 12 (*Regii Iulii*). *Fortasse vir nobilis.*
- 461 Vipsanius Philargyrus (*sic omnino scribendum coniungendumque; fortasse fuit Agrippae libertus*), notas scribendi a Tirone inventas ampliavit *Isidorus orig. 1, 22 ex Suetonio, cf. Sueton. ed. Reifferscheid p. 136; codex Cassellanus notarum Tironianarum ap. Schmitz symb. phil. Bonn. p. 532 (ubi distinguitur Philargyrus a Vipsanio).*
— L. Cominius Vipsanius Salutaris.
- 462 VIPSANIA AGRIPPINA. *T. Laude Pompeia rep. V 6359 (1); fortasse ad eam pertinuit t. mutilus Telesinus IX 2201 (2); memoratur in t. urbano VI 9901^a (3).* Vipsania *Tac. a. 1, 12, 3, 19 (praeterea gentilicium firmat t. 3), Agrippina t. 1, 3, Suet. Tib. 7. M. Agrippae filia, Pomponii Attici neptis Nep. Att. 19, Suet. Tib. 7, Dio 54, 31. Vix annicula desponsa Ti. Claudio Neroni privigno Caesaris Nepos l. c., cui postea nupsit Vell. 2, 96, Tac. a. 1, 12, Suet. l. c., Dio l. c., peperitque filium Drusum (anno 739, vel certe inter a. 739/742, cf. sub Druso Caesare) Suet. l. c.; mater Drusi Caesaris t. 1; Tac. a. 3, 19 cf. 2, 43. Rursus gravidam a. 742 Tiberius coactus est eam dimittere, ut Iuliam duceret Suet. l. c., Dio l. c. Postea nupsit C. Asinio Gallo (consuli a. 746) Tac. a. 1, 12, Dio 57, 2 (huius mariti nomen erat etiam in t. 1, sed erasum), ex quo matrimonio nati sunt Ser. Asinius Celer (cf. t. 3), Asinius Gallus (Dio 60, 27), Asinius Saloninus (Tac. a. 3, 75), v. supra A 1012. 1014. 1039, sed etiam reliqui ut puto filii C. Asinii Galli, v. supra A 1017. Eius libertus M. Vipsanius Agrippinae l. Thales conlactani(us) Celeris, Galli fili t. 3. Defuncta a. p. Chr. 20 (u. c. 773) Tac. a. 3, 19.*
- 463 (VIPSANIA) AGRIPPINA GERMANICI. *Tituli vivae ei positi: Aescerminus IX 2635 (1), Veleias XI 1167 (2), Delphicus Ath. Mitth. 5, 1880 p. 197 (3), Melius Journal of hell. stud. 17, 1897 p. 17 (4), Samius Ath. Mitth. 14, 1889 p. 102 (5), Lesbii Bull. de corr. hell. 4, 1880 p. 432 n. 17. 18 (6, 7), Sinopensis Bull. de corr. hell. 13, 1889 p. 302 (8). Memoratur in t. filii Lesbii CIG. 3528 = Eph. ep. 2 p. 9 (9). T. sepulchralis VI 886 (10). Praeterea mortuae ei positus t. Hispanus II 3379 (11); Peloponnesius CIG. 1301 (12); item memoratur post mortem XIV 2794 (13). Nummi mortuae eius nomine cusi, Eckhel 6, 212 seq., Cohen I cd. 2 p. 231 seq.*
Gentilicium nusquam ponitur. M. Agrippae et Iuliae filia Suet. Aug. 64, Cal. 7, Dio 57, 5 (Zon. 11, 1) cf. Tac. 1, 41; (M. Agrippae filia t. 3. 9. 10, M. f. t. 1. 5, pars nummorum; Augusti neptis t. 10. 12, Tac. a. 1, 33. 2, 71 cf. 1, 40. 3, 4. 4, 34, Suet. Cal. 8), sorore Iulia minor Suet. Aug. 64. Nata videtur post annum 737, quo L. Caesar, et ante a. 742, quo mortuo patre Agrippa Caesar natus est (cf. Mommsen

Herm. 13, p. 246; de die natali cf. Henzen act. Arv. p. XLIX not. 1). Nupsit Germanico Caesari *Tac. a. 1, 33 cet., Suet. Cal. 7, anno ut videtur p. Chr. 5, cf. sub Germanico Caesare, cui novem liberos peperit Plin. h. n. 7, 57, Suet. Cal. 7.* Maritum in Germania morantem consequitur a. 14 *Suet. Cal. 8.* Una cum marito in Germania *Tac. a. 1, 40. 69, Dio 57, 5; enndem comitatur in Orientem Tac. a. 2, 54.* Intrepidam se praebet in Germania *Tac. a. 1, 40. 69.* Filiorum unum peperit Tibure, alium Antii, filias duas in Germania *Suet. Cal. 8 (cf. Mommsen Herm. 13, 252 seq.), tertiam in insula Lesbo Tac. a. 2, 54; exinde puto a Lesbiis dicta θεὰ Αλολλίς Ἀγριππῖνα nummi Mytilenenses ap. Eckhel 6, 214, Mionnet III p. 49, 122, suppl. VI p. 65, 89. 90, θεὰ Αλολλίς καρποφόρος Ἀγριππῖνα CIG. 3328 = Eph. 2 p. 9 (CIG. 2183 fortasse intellegitur Agrippina iunior, cf. Eph. ep. II p. 8).* Mariti defuncti cineres e Syria in Italiam deportat *Tac. a. 2, 75. 3, 1.* Odium eius in Tiberium, et invicem, a Seiano auctum *Tac. a. 1, 69. 3, 4. 4, 12, 39. 52. 54, Suet. Tib. 53 cf. Vell. 2, 130. A. 29 Tiberius eam apud senatum criminatur Tac. a. 5, 3. 5, Suet. Tib. 53.* Pandateriam relegatur *Suet. l. c. A. 33 vitam inedia finivit Tac. a. 6, 25, Suet. l. c., Dio 58, 22.* Cineres eius a. 37 a Gaio filio Romam translatis et in mausoleo Augusti conditi *Suet. Cal. 15, Dio 59, 3 cf. t. 10.* Mater C. Caesaris Augusti Germanici nummi; *t. 10. 11; Plin. h. n. 7, 45, Suet. Cal. 7 cet.*

— COMINIA VIPSANIA DIGNITAS.

- 464 (VIPSANIA) POLLA (*Polla Dio; Plinius nomen non ponit*), soror M. Agrippae *Plin. h. n. 3, 17, Dio 55, 8.* Porticum, quae orbem terrarum spectandam complecteretur, inchoavit ex destinatione et commentariis fratris *Plin. l. c., nondum perfecerat a. 748 Dio l. c., perfecit Augustus Plin. l. c.* Memoratur porticus Vipsania *Plin. 6, 139; Martial. 1, 108. 4, 18; Tac. h. 1, 31; Plut. Galb. 25.*
- 465 C. VIPSTANVS APRONIANVS (*sic passim in actis Arvalium, semel C. Vipstanus Apronianus VI 2042 v. 15; Vipsani Aproniani Tac. h. 1, 75; in consulatu C. Vipstanus Apronianus act. Arv., Γ. Οἰεψτανὸς Ἀπρωνιανός X 1504, C. Vipstanus, C. Vips. tabula cerata Pompeiana ap. de Petram n. 124 = Zangemeister n. 147, Vipstanus Plin. h. n. 7, 84, Gaius Vipsanns Tac. a. 14, 1, Vipianinus vel Vipianus Plin. h. n. 2, 180 codices, Apronianus chronographus, fasti Hydat.*) — Frater Arvalis certe inde ab a. 57, magister eo ipso anno *act. Arv.* Consul ord. a. 59 cum C. Fonteio Capitone *fasti. Hic ut videtur C. Vipstanus Apron[ianus] (consul ut videtur) IX 4898.* Proconsul Africae a. 69 (68/9) *Tac. h. 1, 76. A. 86 d. 27 Febr. in locum eius (defuncti) alius frater Arvalis cooptatus act. Arv. — Huius fortasse Vipstani Aproniani l. VI 29015.*
- 466 VIPSTANVS GALLVS mortuus in praetura a. 17 *Tac. a. 2, 51.*
- 467 M. VIPSTANVS GALLVS (M. Vipst. tessera glad., Cla. vel La. vel L. Vipstanus Gallus *legerunt III 4591).* Filius fortasse eius qui praecedit. Consul suff. cum C. Rutilio Gallico vel Gallo *III 4591,*

tessera gladiatoria quam ed. Hirschfeld Wiener Stud. 3, 1881 p. 271 a. 58 vel 54 III 4591. Cf. supra sub C. Rutilio Gallo (R 169).

- 468 VIPSTANVS MESSALLA (Viptanus M. *traditur Tac. h. 4, 42*, Vipsanus M. *ib. 3, 18, 25*, Vipsaninus M. *ib. 3, 9*, Vibaninus vel Libanius M. *dial. 14*; *alibi cognomen tantum*; *gentilicium ap. Tac. restituit Rupertus*). Claris maioribus *Tac. h. 3, 9* (*a Messalla Corvino oratore oriundum fuisse, inde quod Tac. dial. 27 oratores antiqui dicuntur maiores eius, nequaquam collegerim*). Fortasse filius L. Vipstani Publicolae consulis a. 48, frater C. Vipstani Publicolae sacerdotis facti a. 63 (*infra n. 470*). Frater (uterinus) Aquilii Reguli *Tac. h. 4, 42*. Natus post a. 45, scilicet a. 70 nondum senatoria aetate *Tac. l. c. A. 69* tribunus militum in exercitu Moesiae, bello Vitelliano praecet legioni septimae Claudiae auxiliisque *Tac. h. 3, 9, 11, 18*. De hoc bello quaedam memoriae mandavit *ib. 3, 25, 28*. A. 70 Regulum fratrem coram senatu defendit *ib. 4, 42*. Eloquentia eius *Tac. h. 4, 42, dial. 15*. A Tacito in dialogo de oratoribus inducitur veteres oratores laudans *Tac. dial. 14 seq. 25 seq.*
- 469 L. VIPSTANVS (vel VIPSTANIVS) MESSALLA (Ὀυψτανὸς Μεσσάλας) *t. Atheniensis*; in consulatu L. Vipstanius Messalla VI 43, 44, L. Vipstanius Messalla VI 543, [L.] Vipstanius Messalla VI 1984, L. Vipstanius Mess[alla] VI 791, *praeterea cognomen tantum. Filius videtur eius qui praecedit*. Consul ord. a. 115 cum M. Pedone Vergiliano *fasti*. Consularis (ὀπατικός) *t. Atheniensis CIAtt. III 621 (= eph. ep. 1 p. 250 ubi restituit Dittenberger)*. Pater L. Vipstani (Publicolae) Messallae (*infra n. 472*) *ib.*
- 470 C. VIPSTANVS POPLICOLA a. 63 cooptatus in collegium aliquod sacerdotale e maioribus VI 2002. Fortasse filius eius qui sequitur.
- 471 L. VIPSTANVS PVBLICOLA consul ord. a. 48 cum A. Vitellio *fasti*. (L. Vipsana *Tac. a. 11, 23*, [L.] Vistanus III S. 12321, [L.] Vipstanius Poplicola VI 8639 = X 6637, Publicola *chronogr. a. 354 fasti Hydat. cet.*; Vipsaninus *Tac. a. 11, 25*). Memoratur in consulatu *Tac. a. 11, 25*. Fortasse pater tam C. Vipstani Publicolae eius qui praecedit, quam Vipstani Messallae tribuni militum a. 69 (*n. 468*), avus L. Vipstani Messallae consulis a. 115, proavus L. Vipstani Publicolae Messallae eius qui sequitur.
- 472 L. VIPSTANVS PVBLICOLA MESSALLA (*sic XIV 2795*, L. Vipstanius Publ[icola] Messalla *ib. 4245*), L. f. (*filius scilicet L. Vipstani Messallae consulis a. 115*), (tribun) Claudia (Cl. XIV 2795, [C]l. 4245) *t. Tiburtinus XIV 4245, Gabinius ib. 2795*. II[Ivir a. a. f. f.?] XIV 4245. [S]allius Collinus] *ib.* Quattuorvir quinquennalis Gabii a. 140 XIV 2795. *Hic videtur L. Vi[pstanius] Messal[a]*, Vipstani Mes[sallae] consularis filius, statua honoratus a senatu populoque Atheniensi *CIAtt. III 621*.

- 472^a Virbiana, inter CX matronas, quae ludis saecularibus a. 204 Iunoni sacrificaverunt; Flavii Drusiani (*cf. supra F 177*) uxor *act. lud. saec. eph. ep. 8 p. 288*.
- 473 Viridius Gemellinus, procurator Traiani in Bithynia, cum Plinius provinciam regeret (a. 111/3) *Plin. ad Trai. 27. 28. 84. Filius eius qui sequitur*.
- 474 Viridius Geminus, 'spectatae militiae' vir, a. 69 iussu Vespasiani tumultum in Ponto ortum compressit *Tac. h. 3, 48*.
— Caecilius Virgilianus.
- 475 P. VIRIASIVS NASO (*sic cippi urbani, Viriasius Naso t. Cretensis*), tribunus plebis eodemque tempore curator locorum publicorum iudicandorum cum P. Nonio Asprenate, qui consul fuerat a. p. Chr. 6, aliisque *cippi urbani VI 1267^{a-b} 31573 (= Bull. comunale 1885 p. 97)*. Proconsul provinciae Cretae per tres annos sub finem imperii Tiberii (certe post a. 31) *t. Gortynius III S. 12036 (= inser. sel. 158)*.
— ATTIA VIRIOLA.
- 476 L. VIRIVS AGRICOLA (*sic VI 1984; dipl. mil., III p. 893, alibi Agricola*), consul ord. a. 230 cum Sex. Catio Clementino Prisciliano *fasti*.
- 477 Q. VIRIVS EGNATIVS SVLPICIVS PRISCVS. Q. Vir[ri]us (Vieius *traditur*) Egnatius Sulpicius Priscus *t. Albingaunensis V 7783*, Virius Sulpicius Priscus *X 8059, 134*. Clarissimus vir *ib.* Consularis, pontifex et flamen divi Severi, curator aquarum sacrae urbis et Miniciae, eodemque tempore praefectus alimentorum; amicus ut videtur M. Valerii Braduae Maurici consulis (a. 191), post cuius mortem balneum, quod ille inchoaverat, Albingaunensibus adsignavit *t. Albingaunensis*. Dispensatoris eius signaculum *X 8059, 134*.
- 478 Q. VIRIVS LARCIVS SVLPICIVS, pr(a)etor (*nisi forte fuit Pr[iscus], quamquam deesse nihil traditur; potest fieri ut is qui solus hanc partem tituli vidit lacunam male celaverit*), quindecimvir sacris faciundis *VI 1541*. Ad opus aliquod ab eo extractum M. Valerius Braduae Mauricus consul (a. 191) aliquid videtur addidisse *ib.* *Pater fortasse eius qui praecedit*.
- 479 VIRIVS LVPVS (*sic tituli, item Dig. [Virius Luppus codicis Florentini manus prima], Λούπος Χίφ., Λούπος exc. de leg.*), dux Severi contra Albinum, ab eo victus (*exeunte a. 196 vel incunte a. 197*) *Dio 75, 6 (Virium Lupum intellegi non certum sed probabile est)*. Legatus pro pr. Britanniae *VII 210. 273, Ulpianus libro sexto ad Sabinum (Dig. 28, 6, 2, 4), cf. Dio 75, 5, a. 197 VII 210*, quia Severus eo tempore bello finitimo (τῷ παροίχῳ πολέμῳ) occupatus erat (*agitur, ut vidit Hirschfeld, de reliquiis factionis Albinianae, anno demum 198 oppressis, cf. Hirschfeld hist. Zeitschr. 43, 1897 p. 483 not. 3; παροίχῳ in Ἰλαρθῶν mutari iussit Huebner mus. Rhen. 12, 67, retinet Boissacrain*

- collato Herod. 7, 235*), coactus est pacem emere a Maecatiibus Dio 75, 5 *exc. de leg. (fragmentum sedis non certae)*; praeses Britanniae sub Caracalla (*intellige imperantibus Severo et Caracalla*) Ulpian l. c.
- 480 VIRIVS LVPVS (*sic laterculus praefectorum; . . . us Lupus t. urbanus; in consulatu Lupus*) Oriundus videtur ab eo qui praecedit. Clarissimae memoriae vir t. urbanus VI 31775 (= *inscr. sel. 1210*). Praeses Syriae Coeles et Arabiae *ib.* [Iudex] sacrarum cognitionum [per Aegyptum] et Orientem *ib.* Consul ord. a. 278 cum Probo Aug. III *fasti*. Praefectus urbi t. urbanus, praef. urbi a. 278—280 *laterculus praef. urbis ap. chronogr. anni 354 (Momms. chron. min. I p. 66)*. Pontifex dei Solis t. urbanus.
- 481 L. VIRIVS LVPVS IVLIANVS sevir equitum Romanorum, IIIvir capitalis, legatus (*proconsulis*) provinciae Lyciae Pamphyliae, allectus inter quaestorios, praetor; salius Collinus t. urbanus VI 31774 (= *Bull. com. 1892 p. 365*).
- 482 VIRIVS MARCIANVS vir clarissimus, deam Cybeben pecunia sua posuit t. urbanus VI 513. *Fortasse quarto demum p. Chr. saeculo vixit.*
- 483 VIRIVS ORFITVS (*gentilicium exhibet laterculus praefectorum*), consul ord. a. 270 cum Flavio Antiochiano II *fasti*. Praefectus urbi a. 273. 274 *laterculus praefectorum urbis ap. chronographum anni 354 (Momms. chron. min. I p. 66)* (*eius nomen supplendum VI 1112*).
- M. RVBRENVS VIRIVS PRISCVS POMPONIANVS MAGIANVS PROCVLVS.
- 484 Virro, homo luxuriosus et superbus, cuius cena irridetur *Iuvenal. 5, 39 seq. cf. 99 seq. 149, 156*. Idem fortasse memoratur *ib. 9, 35*.
- VIBIDIUS VIRRO.
- Sex. Vibidius Virro.
- MACRINVS VISCVS.
- Vibius Viscus.
- (VIBIVS) VISCVS THVRINVS.
- 485 Visellius, nescio quis: eius socer irridetur *Horat. sat. 1, 1, 105*.
- 486 Visellius, qui scripsit de figuris *Quintil. 9, 3, 89 cf. 9, 2, 101, 107. Cf. Teuffel Lit. 276, 10*.
- 487 C. VISELLIVS VARRO (*tria nomina fast. Cap., item Antiat., VI 765; Visellius Varro Tac. a. 3, 41, Visellius c. 42, Varro c. 43*). C. f., C. n. *fasti Cap. Fortasse nepos C. Visellii Varronis, quem consobrinum suum memorat Cicero Brut. 76, 264 (ab eodem fortasse lata lex Visellia, CIL. I 593)*. Consul cum Germanico Caesare a. p. Chr. 12 suff. ex kal. Iulii *fasti Cap., fasti Antiat., fasti Arv.; VI 765. 852. 27526*. Legatus pro pr. Germaniae inferioris a. 21 *Tac. a. 3, 41 seq.* Invalidus senecta *ib. c. 43*. Bellum adversus Sacrovirum C. Silio legato Germaniae superioris concessit *ib.* Inimicitiae inter eum et C. Silium *ib. 4, 19. Pater eius qui sequitur.*
- 488 L. VISELLIVS VARRO consul a. 24 (*tria nomina VI 1237, item in mentione consulatus ap. Frontin. aq. 102, praenomen etiam I 765*).

- VI 10051; in indice Dionis l. 57 traditur Κηλοσελλιος Ουάρων, fuisse K. ἡ Α. Ουισέλλιος Ουάρων coniecit Boisssetain, filius eius qui praecedit Tac. a. 4, 19 (C. f. VI 1237, L. f. Dio ind. l. 57, male). Curator riparum et alvei Tiberis, una cum C. Vibio Rufo consule ut videtur a. 16, aliisque tribus, postremo loco enumeratus VI 1237. Consul ord. a. 24 cum Ser. Cornelio Cethego fasti. In ipso consulatu C. Silius (S 507), 'paternas in imicitias obtendens', accusavit Tac. a. 4, 19. Ab hoc consule ut videtur (cf. Mommsen Staatsr. III p. 424 not. 3, 786 not. 3) lata lex Visellia de iure Quiritium Latinorum, qui inter vigiles militaverant Ulpian. fr. 3, 5, et de poenis libertinorum, qui ingenuorum honores usurpabant cod. Inst. 9, 21; 9, 31, 1.
- 489 SEX. VISTILIVS (Vestil- *codex Taciti altero loco*), praetorius; eum Druso fratri percarum Tiberius in cohortem suam transtulerat; cum a. p. Chr. 32 Tiberium offendisset, senex mortem sibi conscivit Tac. a. 6, 9. Fortasse ex huius familia Sex. Vistilius Sex. l. Felix VI 29051, Sex. Vistilius Sex. l. Zeno VI 29052, Sex. Vistilius *Lylysus X 628, Sex. Vestilins D.... XIV 1751.
- 490 VISTILIA, praetoria familia genita (fortasse filia eius qui praecedit), Titedio Labeoni nupta, cum a. p. Chr. 19 lenocinium apud aediles professus esset, in insulam Seriphon ablegata Tac. a. 2, 85.
- 491 VISTILIA (in nonnullis codicibus Vestilia), 'Gliti ac postea Pomponi atque Orfiti clarissimorum civium coniunx ex his quattuor partus enixa, septimo semper mense, genuit Snillium Rufum undecimo, Corbulonem septimo, postea Caesoniam Gai principis coniugem octavo' Plin. h. n. 7, 39. Sex igitur maritis nupserat, septies mater facta est. Fortasse soror eius quae praecedit.
- 492 Vitalianus, praefectus praetorio Maximini: eum Gordianus misso ex Africa quaestore provinciae cum militibus per dolum sustulit (a. 238) Herod. 7, 6, 4 seq.; 8, 6; vit. Gord. 10.
- Fl[avius] V[i]talinus.
  - M. Aelius Vitalis.
  - M. Aure(lius) Vitalis.
- 493/4 Vitalius Victor, inter nobiles viros a Septimio Severo occisos vit. Sev. 13, 1.
- M. Antonius Vitellianus.
  - M. Pomponius Vitellianus.
  - C. SALVIVS VITELLIANVS.
  - L. SVANIVS VICTOR VITELLIANVS.
- 495 VITELLIVS consul (suff.) cum Severo mense Mai. (anno ut videtur 189, nempe cum natus est Geta, qui vicisse dicitur annos XXII menses IX, et mortuus est certe non ante mens. Dec. a. 211, cf. supra sub L. Septimio Geta) vit. Get. 3, 1. Nomen fortasse corruptum ex Apuleii vel Atuleni (Rufini) nomine, qui consul fuit cum L. Septimio Severo; cf. supra p. 214.

- 496 Vitellius, auctor iuris: 'ad Vitellium' libros scripserunt et (Masurius) Sabinus, quos adhibuerunt *Ulpianus* (*Dig. 32, 45. 33, 7, 8. 33, 7, 12, 15. 33, 9, 3. 34, 2, 19, 17*) et *Tryphoninus* (*Dig. 34, 9, 22*), et *Paulus ind. Dig. Flor., Dig. 7, 1, 1; 50 cet. 32, 46; 78. 33, 7, 14; 18 cet.* 'Cassius apud Vitellium notat' *Ulpian.* (*Dig. 33, 7, 12, 27*). Cf. *Lenel Paling. iuris civ. I 1301 seq. II 189 seq. 1223. Aequalis fere videtur fuisse Labeonis, cf. Krüger Gesch. der Quellen u. Litteratur d. röm. Rechts p. 146. Plane incertum num idem P. Vitellius procurator Augusti (infra n. 503).*
- 497 A. VITELLIUS P. Vitellii procuratoris Augusti filius *Suet. Vit. 2.* Aut huic aut L. Vitellio a. p. Chr. 31 P. Vitellius frater, coniurationis cum Seiano accusatus, in custodiam datus *Suet. l. c., Tac. a. 5, 8.* Consul suffectus a. p. Chr. 32 ex k. Iul. *fasti Nolani (X 1233); fasti frat. Arv. (CIL, I ed. 2 p. 71)*, cum Cn. Domitio Ahenobarbo *Suet. l. c.* Obiit in consulatu *Suet. Praelautus, famosusque magnificentia cenarum ib. Fortasse huius A. Vitellii cellarius VI 9248. — Nescimus quorum (et quot) ex his Vitelliis Vitelliorum familia et liberti, ad quorum sepulcrum pertinuit VI 9321.*
- 498 A. VITELLIUS A. f., legatus pro pr. Ti. Caesaris Augusti t. urbanus *VI 879. Diversus videtur ab eo qui praecedit, propter praenomen patris (filium eius qui praecedit fuisse coniecit Mommsen ad VI 879, quamquam mirum sit, A. Vitellio consuli a. 32 fuisse filium ita adultum, ut ante a. 37 legati pro praetore munere fungi potuerit); nisi forte idem est qui praecedit, apud Suetonium autem error in praenomine Vitellii procuratoris Augusti, cf. infra n. 503.*
- 499 A. VITELLIUS imperator ([A.] Vitellius scribitur in t. *Samothracico III S. 12321; *Ὀὐὸς Οὐατ. nummi Alexandrini, cf. infra*). L. Vitellii (n. 500) et Sextiliae filius *Suet. Vit. 3*, Luceria (Nuceria? cf. *Suet. 2*) oriundus *Tac. h. 3, 86*, natus a. 15 *Suet. 3 (idem indicant Dio Xiph. 65, 22, Zonar. 11, 16, eoque ducit etiam annus consulatus; annum 12 indicant ipse Suet. 18, Tac. h. 3, 86, Eutrop. 7, 18, Victor Caes. 8 epit. 8), VIII kal. Oct. (24 Sept.) vel ut quidam VII id. Sept. (7 Sept.) Suet. (diem 24 Sept. indicat etiam Zonar. 11, 16 narrans vixisse eum LXXXIX dies supra LIV annos)*. Pueritiam primamque adolescentiam Capreis egit inter Tiberiana scorta *Suet. 3 cf. Dio 64, 4.* Gai per aurigandi, Claudio per aleae studium familiaris *Suet. 4* (Venetae factionis cupidus *Suet. 7, 14 cf. Dio 65, 5*). Etiam Neroni acceptus *Suet. 4.* Consul ord. a. 48 cum L. Vipstano Publicola *fasti; cf. Suet. 3.* Sacerdotiis amplissimis auctus *Suet. 5, Tac. h. 3, 86.* (Quindecimvir sacris faciundis *nummi ap. Eckhel 6, 316, Cohen ed. 2 t. I p. 365 n. 110 seq. Sed his nummis non certum est significari sacerdotium ante imperium susceptum*). Frater Arvalis; adest in collegio a. 57. 58. 59 (mense Dec., sed aberat a. 58 mens. Nov. Dec. et per maiorem partem anni 59) atque etiam mense Ian. 60 *act. Arv.* Proconsul Africae

(*a. 60/1 ut videtur*) *Suet. Vit. 5, Tac. h. 1, 70, 2, 97*, insequentique anno (61/2) legatus fratris proconsulis Africae *Suet. (nam antea et postea videtur fuisse Romae)*. Egregie provinciam administravit *Suet. l. c., Tac. h. 2, 97*. A. 62 in senatu *Tac. a. 14, 49*, item ut videtur iam mense Ian. inter fratres Arvales (*act. Arv. VI 2046 cf. Hensen act. Arv. p. LXXXVII*), certe a. 63 *VI 2043*, item anno 66 *VI 2044 (nisi hic frater significatur)*. Curator operum publicorum *Suet. 5*. A Galba missus in Germaniam inferiorem legatus pro pr., aliquanto post caedem Fonteii Capitonis *Tac. h. 1, 9, Suet. 7 cf. Dio 64, 4, Plut. Galb. 22*. Provinciam intravit kal. Dec. a. 68 *Tac. h. 1, 52 cf. Suet. 8*. Imperator appellatus a legionibus Germanicis III non. Ian. a. 69 *Tac. h. 1, 59, Plut. Galb. 22*. Cognomen Germanici recepit *Plut. Galb. 22, Suet. 8*. Vitellius Germanicus *Suet. 14*. A. Vitellius imp. Germanicus vel Germanicus imp. *nummi ap. Eckhel 6, 309*. Devicto Othone Romae agnitus; ob diem imperii eius, 'quod XIII k. Mai. statut. est', sacrificatum k. Mai. *act. Arv. (VI 2051 v. 85)*. Praemisit in urbem edictum, quo vocabulum Augusti differret, Caesaris non reciperet *Tac. h. 2, 62 cf. Suet. 8, Plut. Galb. 22*. Romam ingreditur *Tac. h. 2, 89*. Imp. III. *act. Arv. a. 69 d. 29 Mai. 3 Jun. (VI 2051^b v. 6. 16)*. Aug. *act. Arv. 3 Jun. (VI 2051^b v. 12)*. A. Vitellius Aug. imp. German. vel Germ. imp. Aug. *nummi* ([A. Vitellius Germanicus imp. Au[g]. *XIV 2496^a, sed supplementum non certum*). Ὠλοῦσθαι Καὶς. Σεβ. Γερμ. αὐτ. *nummi Alexandrini, ap. Mionnet VI p. 78 et alibi (Caesaris nomen nondum perspecta eius voluntate ei additum putat Eckhel 6, 310)*. Pontificatum maximum suscepit d. XV kal. Aug. (18 Iul.) *Tac. h. 2, 91, Suet. 11*. Comititia in decem annos ordinavit (*cf. Tac. h. 3, 55*) seque perpetuum consulem *Suet. 11*. A. Vitellius L. f. imperator, cos. perp. *VI 929*; [im]p. A. Vitellius [cos. perp.] *X 8016*. Sub finem imperii 'Caesarem se dici voluit, superstitione nominis' *Tac. h. 3, 58*. Luxuria eius *Tac. h. 2, 62 cct., Plut. Oth. 9* (de solo victu cogitabat *Suet. 7*). Romae occisus *Ioseph. bell. 4, 11, 4*, post d. 18 Dec. *Tac. h. 3, 67*, tertio die mensis Apellaei *Ioseph., i. e. d. 20 Dec., si recte significari mensem Apellacum Tyriorum statuit Norisius cf. Ideler chron. I 436, Nicse Herm. 28 p. 203*, cum imperasset (*a d. 19 Apr.?*) menses VIII dies V (*ad d. 24 Dec.?*) *Ioseph., menses VIII dies XI chronographus anni 354 (chron. min. I p. 146)*, menses VIII d. I *Eutrop. 7, 18*, menses VIII d. XXVII *Tertullian. adv. Iud. 8*, cum imperasset (*inde a d. 3 Ian.*) annum unum diebus X deficientibus *Dio Xiph. 65, 22 Zonar. 11, 16*, cum vixisset (*a d. 24 Sept.*) a LIV d. LXXXIX *Zonar. l. c. (quod ad diem 22 Dec. ducere videtur)*. Nomen crasum in actis fratrum Arvalium (*semel in actis anni 57, passim in actis a. 69*).

Uxores: Petronia (*P 241*), ex qua filium habuit Petronianum (*infra n. 509*), qua dimissa (*cf. Tac. h. 2, 64*) duxit Galeriam Fun-

danam (*G* 18), ex qua utriusque sexus liberos (*infra* n. 507. 514) tulit *Suet.* 6 ('liberi imp. Germ. vel Germ. Aug.' nummi ap. *Cohen* ed. 2 t. I p. 366 cum imaginibus utriusque).

Ab eo edulium quaedam genera Vitelliana appellata *Dio* 65, 3. *Plane incertum num huc pertineat coronarius Vitellianus VI* 9282. *Incertum a quo (vix ab hoc) appellati Vitelliani (libelli) Martial.* 2, 6, 6. 14, 8; 9.

500 L. VITELLIVS. *Imago eius in nummis filii (cf. infra). Nomen eius fuit VI* 919, *sed periit.* — P. Vitellii procuratoris Augusti filius *Suet. Vit.* 2. Adulescens observat Antoniam Augustam *Tac. a.* 11, 3. Consul ord. a. 34 cum Paulo Fabio Persico *fasti*. Frater Arvalis, fortasse iam sub Tiberio ante a. 29 *VI* 2026 v. 6 = *Henzen* act. *Arv. p.* XXXVIII (*sed res incerta*), certe sub Claudio *VI* 2032. 2035 = *Eph. ep.* 8 p. 326. Legatus pro pr. Syriae a. 35 *Suet. Vit.* 2, *Tac. a.* 6, 32, 'cunctis quae apud Orientem parabantur' praefectus *Tac.* Parthos Armenia abscedere cogit *Tac. a.* 6, 36, *Ioseph. ant.* 18, 4, 4. Tiridatem in regnum Parthiae inducit *Tac. a.* 6, 37. A. 37 Artabanum ad colloquium suum et ad veneranda signa Romana adegit *Ioseph. ant.* 18, 4, 5, *Suet. Vit.* 2 cf. *Gai.* 4, *Dio* 59, 27 (*vivo Tiberio id factum esse testatur Iosephus, iam Gaio imperante Suet. Gai. 4 et Dio; cf. Mommsen Röm. Gesch. V p. 378*). Per M. Trebellium legatum Clitas subiecit *Tac. a.* 6, 41. Pontium Pilatum Iudaeae procuratorem Romam mittit *Ioseph. ant.* 18, 4, 2. Iudaeis beneficia tribuit *ib.* 15, 11, 4. 18, 4, 3. 20, 1, 2. Bellum parat contra Aretam regem Arabiae *ib.* 18, 5, 1. 3. Hierosolymis nuntium accipit de morte Tiberii *Philo leg. ad Gaium c.* 32 p. 580 *M.*, *Ioseph. ant.* 18, 5, 3. (*Eundem sine dubio praesidem Syriae — quamquam Οὐλλ- traditur pro Οὐλλ- — significat Malalas lib. IX fin. p. 226 Bonn., sed male traditur cum Syriae praefuisse anno ante quam Christus nasceretur, consulesque adscribuntur qui fuerunt anno 30*). A Gaio revocatus e Syria *Dio* 59, 27. Successit ei Petronius *Philo l. c.*, *Ioseph. ant.* 18, 8, 2. Ficorum quaedam genera, item pistacia e Syria in Italiam transtulit *Plin. h. n.* 15, 83. 91. Iram Gaii turpi adulatione mitigavit *Dio* 59, 27, *Suet. Vit.* 2. 'Regendis provinciis prisca virtute egit; regressus formidine C. Caesaris, familiaritate Claudii turpe in servitium mutatur' *Tac. a.* 6, 32. Amicus Claudii *Ioseph. ant.* 20, 1, 2. Messalinae, item libertis Claudii adulatur *Suet. Vit.* 2. A. 43 consul II cum Claudio tertium *fasti*. Curam imperii ei commisit Claudius cum in Britanniam proficisceretur *Suet. Vit.* 2, *Dio* 60, 21. A. 47 consul III cum Claudio quartum *fasti* cf. *Suet. Vit.* 2 (consul ter nummi cf. *infra*, *Tac. a.* 14, 56, h. 1, 9. 52. 3, 66, *Plut. Galb.* 22, *Suet. Vit.* 7, *Eutrop.* 7, 18, *Victor epit.* 8, 1). (Eodem anno) censor cum Claudio *Plin. h. n.* 15, 83, *Suet. Vit.* 2. Censor nummi, *cusi sub imperio filii, ap. Eckhel* 6, 313, *Cohen I ed. 2 p. 360 n. 54. 55, p. 367 n. 1. 2*. Censor etiam a. 48 *Tac. a.* 12, 4 (censor II nummus ap. *Eckhel l. c.*, *Cohen l. c. p. 360 n. 53*)

(*causura memoratur etiam Tac. h. 1, 9. 52. 3, 66, Plut. Galb. 22, Suet. Vit. 7*). Claritudo eius *Tac. h. 3, 86*. Claudio in consilio, cum de Valerio Asiatico pronuntiaret *Tac. 11, 2. 3 cf. Dio 60, 29*. A. 48 eum Messallinae flagitia patefierent, inscitiam simulat *Tac. a. 11, 33-35*. Mox in gratiam Agrippinae L. Iunium Silanum senatu movet *Tac. a. 12, 4*, a. 49 senatoribus auctor, ut matrimonium Claudii et Agrippinae expostularent *ib. c. 5 seq. cf. c. 9, Zonar. 11, 10*; 'praecipuus propugnator Agrippinae' *Tac. a. 12, 42*. A. 51, aetate extrema, a Iunio Lupo maiestatis accusatus; sed accusatori aqua et igni interdictum *ib.* Decessit paralyti altero die quam correptus est; defunctum senatus publico funere honoravit, item statua pro rostris eum hae inscriptione 'pietatis immobilis erga principem' *Suet. Vit. 3 (videtur igitur defunctus esse ante Claudium)*. Maritus Sextiliae (*S 460*) *Suet. l. c.* Libertinae cuiusdam amore perinfamis *Suet. Vit. 2*. Pater A. Vitellii, L. Vitellii *Suet. Vit. 3 cet. Fortasse huius L. Vitelli disp. VI 9332*.

- 501 L. VITELLIVS A. Vitellii imperatoris frater *Tac. h. 1, 88 cet., Plut. Oth. 5 (minorem fuisse inde colligi potest quod cum uno eodemque anno consules fuerint, ille ordinarius fuit, cf. sub A. Vitellio, hic suffectus cf. infra, et quod hic fratri etiam in proconsulatu Africae successit)*. L. Vitellii (eius qui praecedit) et Sextiliae filius *Suet. Vit. 3 cf. Tac. h. 3, 64*. Uxorem duxit Iuniam Calvinam Augusti abneptem *Tac. a. 12, 4 (L. Vitellii, non A. Vitellii uxorem fuisse Calvinam apparet collato Suet. Vit. 6)*, sed mox repudiavit *ib.* Consul eodem anno quo frater (a. 48); minor maiori in sex menses successit *Suet. Vit. 3*. Frater Arvalis *act. Arv. (certe anno 69, cf. infra; in actis anni 66 incertum utrum eius an fratris nomen fuerit; in actis a. 63 nomen eius probabiliter supplevit Henzen act. Arv. p. LXXIX)*. Proconsul Africae, successor fratris *Suet. Vit. 5 (anno ut videtur 61/2, cf. sub fratre)*. A. 69 adest Romae inter fratres Arvales mens. Ian. Febr. Mart. *act. Arv.* Iussu Othonis cum eo proficiscitur ad bellum *Tac. h. 1, 88, Plut. Oth. 5*. Interest consilio senatorum Bononiae habito post pugnam Bedriacensem *Tac. h. 2, 54*. Fratri victori in Galliam occurrit *ib. 2, 63*, eidem (Romae) cenam adventiciam exhibet *Suet. Vit. 13 cf. Entrop. 7, 18*. Primus in senatu sententiam dicit in Caecina *Tac. h. 3, 37*. Iunium Blaesum pervertit *ib. 3, 38*. Frater, cum contra Flavianos proficisceretur, eum urbis ei commisit *ib. 3, 55*. Mox missus contra rebelles in Campaniam *ib. 3, 58; Dio 65, 16*, Tarracinam expugnat *Tac. h. 3, 76. 77, Dio l. c.* Capta a Flavianis Roma, fidei victorum se permittit, interficiturque *Tac. h. 4, 2, Dio 65, 22 cf. Suet. Vit. 18*. 'Par vitii fratris, sed vigilantior' *Tac. h. 4, 2 cf. 3, 77*. Uxor (post Calvinam, cf. supra) Triaria *Tac. h. 2, 63. 64. 3, 77*. Nomen erasum in actis *Arv. anni 69*.

- 502 P. VITELLIVS P. Vitellii procuratoris Augusti filius *Suet. Vit. 2*. Fortasse hic Vitellius qui Aegison oppidum regis Thraciae a barbaris

occupatum Danuvio devectus recuperavit *Ovid. ex P. 4, 7, 27 (potest id factum esse tempore rebellionis Pannonicae Dalmaticae, quo tempore reges Thraciae a parte Romanorum steterunt, a. p. Chr. 6-8, certe factum est circa haec tempora; potest Vitellius legionem duxisse in exercitu Tiberii)*. Praetor (*ante annum p. Chr. 14, cum proconsul fuerit a. 18/19 vel etiam antea*) *Suet. l. c.* Germanici comes *Suet.*, in Germania, iussu eius a. 15 legiones duas terrestri itinere reducit *Tac. a. 1, 70, a. 16 censum Galliarum egit ib. 2, 6*. Proconsul Bithyniae (non post a. 18/19) *nummi Nicomedienses cum imagine Germanici, ap. Mionnet II 466, 304 cf. VII p. 81, suppl. V p. 170 n. 982 (item in mus. Berol.)*. Aduit Antiochiae, cum Germanicus moreretur (mense Oct. 19) *Tac. a. 2, 74*. Pisonem reum facit caedis Germanici *Tac. a. 2, 74. 3, 10. 13. 17, Suet. l. c.* (oratio eius in Pisonem *Plin. h. n. 11, 187 cf. Tac. a. 3, 13*). Damnato Pisone sacerdotio exornatus *Tac. a. 3, 19*. Praefectus aerarii militaris *Tac. a. 5, 8*. Occiso Seiano accusatur ut conscius coniurationis *Suet. l. c.*; dicebatur 'claustra aerarii et militarem pecuniam rebus novis obtulisse' *Tac. l. c.*; in custodiam fratri datus *Suet.* (frater vas ei extitit *Tac.*), scalpro librario venas sibi incidit, sed obligari se passus in eadem custodia morbo (aegritudine animi *Tac.*) vitam finivit *Suet. l. c., similiter Tac. l. c.* Uxor Acutia *Tac. a. 6, 47*. — Fortasse huius P. Vitelli tabularius *VI 9925*.

- 503 P. Vitellius (fortasse error in praenomine, fuitque Aulus, non Publius; nam non solum filio natu maximo Auli, tertio demum Publii nomen imposuit, sed praeterea A. Vitellius A. f. viz diversus est ab eius filio, v. supra n. 498), eques Romanus, domo Nuceria, rerum Augusti procurator *Suet. Vit. 2*. Originem pudendam ei (vel uni ex filiis) obiecit Cassius Severus *ib.* Pater A., Q., P., L. Vitelliorum *ib.*
- 504 Q. VITELLIUS scnator, ludis qui edebantur in dedicatione aedis divi Iuli, depugnavit a. 725 *Dio 51, 22*. Fortasse frater eius qui praecedit.
- 505 Q. VITELLIUS, P. Vitellii procuratoris Augusti filius *Suet. Vit. 2*, quaestor divi Augusti *Suet. Vit. 1 (nam de alio Q. Vitellio cogitandi nulla causa)*. [Propter eius luxum ipse Augustus (utpote amicus eius) vituperatus *Tac. a. 1, 10 (modo recte que tedii quod traditur in Q. Vitellii mutandum esse conicit Hirschfeld Herm. 24, 104)*]. Inter eos, quos prodigos et ob flagitia egentes Tiberius senatu movit aut sponte cedere passus est, a. 17 *Tac. a. 2, 48 (ubi que vitellus codex)*, *Suet. Vit. 2*. — Fortasse huius Q. Vitellii uxor Bassa, filiulus is qui sequitur *VI 359*.
- 506 Q. Vitellius, Q. f.; pro eo Bassa mater Iunoni Lucinae votum solvit *VI 359*.
- 507 (VITELLIUS) GERMANICVS (*Germanici cognomen habet Tac. h. 2, 59, 3, 66; praeterea nomen non ponitur*), A. Vitellii (n. 499) ex Galeria

- Fundana filius *Suet. Vit. 6*, titubantia oris prope mutus et elinguis *ib.*, parvulus a. 69 *Tac. h. 2, 59, 3, 67*. Romae a patre relictus, nihil mali perpessus est sub Othone *Tac. h. 1, 75, 2, 47, 48, Plut. Oth. 16*. Post victoriam Vitellianorum, Lugdunum accitus Germanicus a patre appellatur 'cunctisque fortunae principalis insignibus' ornatur *Tac. h. 2, 59*. Imago eius et sororis in nummis (*adscriptum liberi imp. German. vel imp. German. Aug.*) *Eckhel 6, 315, Cohen ed. 2 t. 1 p. 366*. Memoratur *Tac. h. 3, 66, 67*. A. 70 interfectus iussu Muciani *ib. 4, 80; Suet. Vit. 18* (interfectus una cum patruo *Dio 65, 22*).
- 508 Vitellius Honoratus, Afer, dictus a Mario Prisco proconsule innocentium poenas emisse, morte opportuna cognitioni senatus subtractus *Plin. ep. 2, 11, 8, 9*.
- 509 (VITELLIVS) PETRONIANVS A. Vitellii (n. 499) ex Petronia filius, altero oculo captus, a patre ut credebatur veneno sublatus *Suet. Vit. 6*.
- 510 Vitellius Proculus (Πρόκλος Ουιτελλίος vel Ουιτελλίου *optimi codd.*), centurio in exercitu Syriaco, legato P. Petronio *Ioseph. ant. 19, 6, 3*.
- 511 Vitellius Saturninus, praefectus legionis, a. 69 tumultu militari in urbe exorto vulneratus *Tac. h. 1, 82*. Fortasse pater eius qui sequitur.
- 512 P. VITELLIVS SATVRNINVS frater Arvalis a. 122 *act. Arv.*
— M. FL(AVIVS) VITELLIVS SELEVCVS.
- 513 VITELLIA socrus P. Petronii (consulis suff. a. p. Chr. 19) *Tac. a. 3, 49* (*mater ni fallor Plautiae, VI 6866*). Potest fuisse soror Vitellii procuratoris Augusti (*supra n. 503*).
- 514 (VITELLIA), A. Vitellii ex Galeria Fundana filia *Suet. Vit. 6*. Repraesentatur cum fratre in nummis patris, cf. sub fratre (n. 507). A. 69 ei maritus datus vel potius destinatus Valerius Asiaticus (*supra n. 26*) *Tac. h. 1, 59*. Eam ipsam ut videtur Vitellii filiam Vespasianus dotavit et maritavit *Suet. Vesp. 14*.
— ANTONIA VITELLIA.
- 515 VITELLIA RVFILLA C. f., C. Salvi Liberalis Nonii Bassi uxor, C. Salvii Vitelliani mater; flaminica Salutis Urbisalviae IX 5534.
— [F]L(AVIA) VITELLIA SEL[E]VCIANA.
- 516 L. VITENNIVS IVVENIS (Ουιτεννίος Ίουβενίος in t. 2 legit *Domaszewskius*, A. Ουιτεννός Ίουβενός dicitur lectum esse in t. 1), legatus (ἀπατεύων) provinciae Thraciae (*nomen provinciae est in t. 1*) saeculo ut videtur tertio (sub imperatore aliquo damnatae memoriae) t. prope *Philippopolim rep. ap. Dumont inscriptions de la Thrace n. 60 [= mélanges d'arch. p. 345] (1)*; t. *Polikraste prope Tirnovam extans, arch. ep. Mith. 10, 1886 p. 243 n. 10 (2)* (qui t., intra fines Moesiae extans, fortasse ex Thracia eo adlatus est, ut censet *Homollius ap. Dumont mélang. p. 365*; nam *Iuvenem et Thraciae et Moesiae legatum fuisse parum probabile est*).
- 517 VITIA (*nomen redit VI 29095*), mater (C.) Fufii Gemini (consulis a. 29), occisa a. 32, quod filii necem flevisset *Tac. a. 6, 10*.

- 518 C. VITORIIVS HOSIDIIVS GETA (*sic plene passim in actis Arv. a. 120*; Geta *Quint., Stat.*), parvolus filius Vitorii Marcelli (eius qui sequitur) *Stat. silv. 4, 4, 62 (a. 95), Quintilian. inst. 1 pr. 6.* Frater Arvalis, cooptatus anno 118, magister fratrum a. 120 *act. Arv.* (*vix hic memoratur in fragmento actorum quod spectat ad actatem M. Aurelii, VI 2091 v. 7 = Hensen act. Arv. p. CLXXVI. Eius libertus Hosidius Achilleus kalator fratrum Arvalium act. Arv. anni 120 v. 58. 61. Fortasse eius servus Apolau(stus) G. V. H. G. (Gaii Vitorii Hosidii Getae) tegulae Histonii rep., IX 6078, 35.*
- 519 VITORIIVS MARCELLIVS (Marcellus *Quint. proem. ad Tryph., Stat. silv. 4 praef., 4, 4, 9. 78. 99*; Victorius Marcellus *traditur Stat. silv. 4, 4 inscr., Marcellus Victorius Quintiliani codices recentiores, M. vel Marcus Vitorius Quintiliani codex optimus Ambrosianus 1 pr. 6; 4 pr. 1; 12, 11, 31. Nomen ex nomine filii restituit Mommsen Herm. 13, 428; cf. etiam Nohl Herm. 12, 517.* Teate Marrucinatorum oriundus *Stat. silv. 4, 4, 85.* Condiscipulus Septimii Severi *Stat. silv. 4 praef.* Causarum actor *Stat. v. 39 seq.* Fascibus ornatus *ib. v. 59 (videtur intellegi praectura, cf. Mommsen Herm. 13, 429).* Eodom tempore curator viae Latinae factus a Domitiano *ib. v. 60.* Mox fore, ut 'Ausonias cohortes' in provincia aliqua regat (*scilicet legioni cum praepositum iri, cf. Mommsen l. c.*) auguratur *Statius ib. v. 61 seq.* Uxorem duxit ex domo triumphali *ib. v. 73. 75 (filiam ut videtur Hosidii Getae alicuius, ut testantur nomina filii).* Filius parvolus Geta (*C. Vitorius Hosidius Geta, is qui praecedit*) *Stat. v. 72, Quint. 1 pr. 6.* Ei dedicaverunt Quintilianus institutionis oratoriae libros duodecim *Quint. proem.; 1 pr. 6; 4 pr. 1; 6 pr. 1; 12, 11, 31, item a. 95* *Statius silvarum librum quartum Stat. silv. 4 praef.*
- 520 Vitrasius Aequus (*Calibus sine dubio oriundus; alii Vitrasii Caleni sunt X 4635. 4636. 4643*): eius uxori Betutiae Sertorianae Thabraceni ex Africa titulum posuerunt Calibus *Eph. ep. 8, 532 (fortasse proconsul Africae fuerat). Aut idem qui sequitur, aut ex eius gente.*
- 521 L. VITRASIVS AEQV[VS] (AEQVI[TAS] *Hensen, AEQVC... exceperat Marinius Arv. tab. XXVI cf. p. 323; Aequitatis vocabulum, commendatum a Marinio, reperitur quidem ut agnomen libertinorum VI 282. 10003, sed pro cognomine pueri ordinis senatorii non admittendum*), ex pueris senatorum filiis, qui Arvalibus ministrabant a. 117 *act. Arv. (VI 2016 v. 15).*
- 521^a L. Vi[t]rasius Ennius (*vel ... ennius*) Aequus, patri titulum posuit Capuae (*vel forte Calibus*) *X 4114. Ex stirpe eorum qui praecedunt.*
- 522 L. VITRASIVS FLAMINIVS (*Pos., quod ante Flaminini nomen legisse sibi visus est Mazochius, potest pars fuisse alterius cognominis*), L. f., consul, proconsul provinciae Africae, leg. [p]r. pr. Italiae Transpadanae et provinciae Moesiae superioris et exercitus provinciae Dalmatiae (*haec si recte excepta sunt, munere functus ille est extra-*

ordinario), curator alvei Tiberis riparum cloacarum urbis .....
(*hoc ordine in t., id est fortasse nullo*) t. *Capuanus* X 3870 *semel descriptus ab auctore plerumque satis accurato, sed qui hunc titulum lectu sibi difficilem fuisse propter characteres iam fugientes ipse fatetur; et fieri potest ut multa male excepta sint (cf. Domaszewski Eranos Vindob. p. 63 not. 4).*

- 523 Vitrasius Pollio (Ὀβίτραπεζ- scribitur), praefectus Aegypti mortuus a. p. Chr. 32; ei successit Hiberus Dio 58, 19. (*Iniuria propter CIG. 4953 non recte expletum eum praefectum Aegypti fuisse iam a. p. Chr. 17 statuerant, cf. sub eo qui sequitur*). *Hic fortasse, vel is qui sequitur, .. [Vitr]asius [P]ollo, C. f., praefectus equitum, [pro]curator ... [Augusti] Gallia[rum] Aquitaniae et [Narbonen]sis t. Campanus X 3871.*

- 524 C. Vitrasius Pollio. *Tituli Aegyptiaci; Syenensis, c. r. de l'Acad. des inscriptions 1896 p. 39 (1), et incerto loco Aegypti rep. CIG. 4963 cf. Froehner musée du Louvre, inscr. grecques [1865] p. 219 n. 118 (2).*

C. Vitrasius Pollio t. 1, Ὀβίτραπεζος Πωλιων t. 2, Vitrasius Pollio *Plinii codices plerique (Vitriar- cod. Bamb.)*. Praefectus Aegypti anno C. Caesaris tertio mense Apr. (Apr. 39) t. 1, anno quarto (39/40) t. 2 (*ubi non recte Tiberii nomen suppleverat Letronmisi; nomen erasum esse, brevius quam Tiberii et quod a G littera incipiebat, testatur Froehner*), atque etiam sub Claudio (procurator, qui Claudio Caesari lapidem porphyritem ex Aegypto advexit) *Plin. h. n. 36, 57. Ab his Vitrasii Pollionibus ordinis equestris videntur originem duxisse T. Pomponius Proculus Vitrasius Pollio consul iterum a. 176 eiusque filius T. Fundanius Vitrasius Pollio.*

— T. FUNDANIUS VITRASIVS POLLIO.

— T. POMPONIVS PROCVLVS VITRASIVS POLLIO.

- 525 VITRASIA FAVSTINA interfecta a Commodus (circa a. 183) *vit. Comm. 4, 10. Filiam fuisse T. Pomponii Proculi Vitrasii Faustini consulis iterum a. 176 et Anniae Faustinae eius, nomina indicant. Haec igitur [Vitr]as[ia] T. f. Faus[tina], [P]olionis consulis, pontificis [filia], quae prope Cales Matri magnae aedem fecit X 4635.*

- 526 Vitruvius Pollio (Vitruvius Polio *epitome a M. Ceto Faventino ut videtur facta, ipso initio, Vitruvius codices operis ipsius, item Plin. Frontin. Serv. Sidonius*), architectus, Caesari dictatori notus ipse *de arch. 1 pr. 1 p. 1 ed. Hase* (oppugnationem castelli alicuius Alpini a Caesare factam memorat 2, 9, 15 p. 59, oppugnationem Massiliae 10, 22, 10 p. 283, fortasse testis oculatus. Numidam aliquem qui cum Caesare dictatore militaverat, hospitio apud se recepit 8, 4, 25 p. 203). Postea Augusto adhaesit, cui praesto fuit 'ad apparationem ballistarum et scorpionum reliquorumque tormentorum refectionem' et a quo commoda accepit (ut iam 'ad exitum vitae non haberet inopiae timorem'), insuper ei a sorore (Octavia) commendatus

1 *pr.* 2 p. 2. Coloniae Iuliae Fanestri basilicam 'conlocavit curavitque faciendam' 5, 1, 6 p. 106. Iam senior 2 *pr.* 4 p. 32, scripsit ad Augustum de architectura libros qui extant 1 *pr.* 1 p. 1, 2 *pr.* 4 p. 32, 3 *pr.* 3 p. 64, 4 *pr.* 1 p. 83, 5 *pr.* 1 p. 103, 6 *pr.* 5 p. 133, 7 *pr.* 10 p. 158, 9, 3, 18 p. 218, post Augusti vocabulum Caesari inditum 5, 1, 7 p. 107 (sed non multo postea puto, antequam id vocabulum plane in usum cotidianum abiret, cum ad ipsum Augustum verba faciens imperatoris et Caesaris tantum vocabulis per totum librum utatur; ob eam causam ante medium Ian. 727 Vitruvii opus editum esse statuit Lachmann kl. Schriften 2 p. 164; id si ita est, locus ille 5, 1, 7 postea additus sit necesse est), item (ut putant) post annum 738, quo templum Quirini a. 705 exustum Augustus a fundamentis restitutum dedicavit (Dio 54, 19), nam memorat eam aedem 3, 1 (2), 7 p. 70; 7, 9, 4 p. 179, ante annum 741, quo theatrum Marcelli dedicatum est (Becker topogr. p. 678), cum unum tantum theatrum lapideum noverit ipse 3, 2, 2 p. 71. Memorant Vitruvium architectum Frontinus de aq. 25, Sidonius Apoll. epist. 4, 3, 5, 8, 6, 10. Libros de architectura adhibuit Plinius cf. h. n. 1, 16, 35, 36, citat etiam Servius ad Aen. 6, 43. Plane incertum num huius libertus et discipulus L. Vitruvius L. l. Cerdo architectus, qui Veronae Gaviis quibusdam arcum extruxit V 3464. Fortasse eiusdem nominis et artis (sed potest fuisse archigubernus), sed omnino diversus Vitruvius . . . io arch. X 3393.

- 527 Vitruvius Rufus, architectus (Betrubi et postea Bertubi Rufi architectonis codex Arcerianus): eius et Epaphroditi cuiusdam nomen praescriptum opusculo geometrico, quod post Schottum ed. Cantor die röm. Agrimensoren p. 207 seq. cf. p. 115, nuperrime (ex codice Monacensi) Mortet (cf. Wochenschr. f. class. Phil. 14 Jul. 1897; Curtze Berl. phil. Wochenschr. 1897 p. 648). Quando vixerit incertum.
- 528 Vitruvius Secundus, imp. Commodus ab epistulis, familiarissimus (Tarrutenii) Paterni, una cum hoc a Commodus occisus vit. Comm. 4, 8. — VITRVVIA v. Victoria.
- 529 VITRVVIA MAXIMA, L. f., M. Coculnii Quintiliani, lato clavo exornati a Septimio Severo, uxor t. Cirtensis VIII S. 19508. — Mummia Vitula.
- 530 VITVLASIVS LAETINIANVS legatus legionis II Augustae inter a. 253—259 VII 107.
- 531 SEX. VITVLASIVS NEPOS (tria nomina IX 3587 et in fistula aquaria, . . . tulasius Nep. . . act. Arr.). Consul ut videtur suff. a. 78 mense Apr. act. Arr. (VI 2056 v. 36, legit et explevit Huelsen eph. ep. 8 p. 328). Eius nomen fistula aquaria urbana (vel suburbana), ap. Lancianum syll. aq. n. 592. Eius servi IX 3587 (in agro Vestino).
- 532 Vituriga: ita primum dicta Samsu Proculi tyranni uxor vit. Firm. Saturnin. Procul. 12, 3.

- PESCENNIUS VITVLVS.
 — M. Rossius (Ros(c)ius?) Vitulus.
 — [Q.] Voconius Vitulus.
 — Vivennius Rufinus v. Vibennius Rufinus.
 — Vivianus v. Vibianus.
- 533 Ulb(ius) Gaianus (Ulb. Gaianus *titulus uterque*, ... ε Γαϊανό[ς] *papyrus*) praefectus vehicularum *tituli duo gemelli Mediolani et Viruni in Norico reperti V 5797. III 4802 (videtur praefectus vehicularum in capitibus duobus vias trans Alpes ducentis similes aras statuuisse)*. Idem (ut coniecit P. Meyer *Herm. 32, 1897 p. 226 not. 2*) iuridicus Alexandriae a. 167 *papyrus nunc Berolinensis, aeg. Urk. n. 240*.
- AELIUS VLPIANVS.
 — Ti. Claudius Zeno Ulpianus.
 — Cn. Domitius Annius Ulpianus.
 — (Domitius?) Ulpianus.
 — Domitius Ulpianus.
 — T. FL(AVIVS) ARISTVS VLPIANVS.
 — FL(AVIVS) VLPIANVS.
- 534 VLPIVS .... sodalis Augustalis ut videtur a. 184 VI 1994 = XIV 2395.
- 535 Ulpius, amicus ut videtur Frontonis *Fronto ad am. 1, 24 p. 188 Naber*.
- 536 Ulpius ....., praefectus cohortis VII Breucorum, praep(ositus) vexilla(tionibus) auxiliari(orum) Pann(oniae) infer(ioris), tribunus militum legionis II Parthicae; procurator ad bona Plautiani; procurator stationis privatae per Tusciam et Picenum, praepositus legionis VII Geminae (*nisi hoc quoque munere fortasse functus est ante quam procurator fieret*); subpraefectus annonae; procurator Aug. ... provinciae Daciae Apulensis, agens vices praesidis, item procurator provinciae Porolissensis (*a. ut videtur 211, quo titulum positum esse ex vestigiis vocabuli Getic- post nomina legionum relictis collegit Mommsen*) t. *Dacicus III 1464 cf. III S. p. 1407*.
- 536* M. VLPIVS ..... (proconsul ut videtur Achaiae) t. *Thisbacus, Inscr. Graec. sept. I 2226 cf. p. 748 (sub finem alterius, vel III p. Chr. saec.)*.
 — FL(AVIVS) VLP(IVS) A....IVS.
- 537 T. Ulpius Aelianus Antoninus, Bithyniarcha et Pontarcha, curator reipublicae Cianorum in Bithynia; pater eius qui sequitur t. *Prusiade ad Hypium rep. Lebas 3, 1178*.
- 538 T. Ulpius Aelianus Papianus, filius eius qui praecedit et ipse Bithyniarcha et Pontarcha, a clarissimis viris et consularibus oriundus t. *Prusiade rep. (v. sub patre)*.
- 539 C. VLPIVS AELIANVS SEVERVS clarissimus puer, frater C. Ulpii Marcelli Polybiani clarissimi inventis VI 1542 = 31676.

- 540 M. VLP(IVS) ARABIANVS. *Tituli: Amastrianus CIG. 4151 vol. III p. 116. 1113 (1); memoratur in Siccensi Africae VIII S. 15876 = VIII 1640 (2). Ad eum pertinet fistula plumbea urbana, Bull. com. 1883 p. 234 = 1888 p. 117 (3).*
Tria nomina t. 2. 3 (errore in t. 2 aliquando editum erat P. praenomen). Amastri videtur oriundus, cum et t. 1 ei positus sit Amastri, et assessor in Africa ei fuerit Amastrianus quidam, t. 2. Clarissimus vir; consularis (ὁ λαμπρότατος ὑπατικός) t. 1. Legatus Aug. pro pr. Syriae Palaestinae t. 1 (non post annum 196, quo t. 1 positus esse videtur). Amastri status honoratus ab Aelio Aurelio Marciano quodam, anno ut videtur 196 (si recte numerus ξς' exceptus est; nam annos Amastri numeratos esse ab a. ante Chr. 64 constare videtur, cf. G. Hirschfeld Sitzungsber. d. berl. Akad. 1888 p. 876; Imhoof-Blumer griech. Münzen 1890 p. 62 [586]). Proconsul Africae t. 2 (fortasse post positum titulum Amastrianum, cum in eo proconsulatus non memoratur). Minus recte Tissot fastes de l'Afrique p. 174 Renierum secutus proconsulatum Arabiani collocavit versus annum 146. Domum possedit in urbe Roma t. 3.
- 541 M. VLP(IVS) ASTIVS frater Arvalis, adest in collegio a. 183 act. Arv. (VI 2099). Praetor eodem anno ib.
- 542 M. VLP(IVS) BOETHIVS unus ex pueris senatorum filis qui Arvalibus ministrabant a. 183 act. Arv. (VI 2099; in fragmento ad annum 186 spectante, VI 2100^a v. 17, eundem fuisse nominatum contexit Hensen).
- 543 M. VLP(IVS) CALLIPP(IVS)IANVS, quondam consularis (ὁ πρ. γένόμενος ὑπατικός); ex eius testamento agon Callippianus Sagalassi celebratus CIG. 4369.
 — M. Ul(pius) Car(minius) Claudianus v. supra sub Carminis (C 365).
- 544 [U]lp(IVS) Celer vel Celerianus (... pi Celer ... extat in t.), praefectus vehiculorum anno ut videtur 226 VI 31369 (= Bull. comunale 1884 p. 9 n. 710). Fortasse idem ... [C]elerianus praefectus vehiculorum VI 31370 (= Notizie 1884 p. 308).
- 545 M. Ulp(IVS) Chresimus, Aug. lib., procurator metallorum a. 118 tituli Aegyptiaci CIG. 4713. 4713f.
- 546 VLP(IVS) COR(NELIVS) LAELIANVS. Imp. C. Ulp. Cor. Laelianus nummus aeneus ap. Cohen ed. 2 vol. VI p. 66 n. 6, imp. C. Laelianus p. f. Aug. nummi complures ap. Cohen. l. c., Erman Zeitschrift f. Numism. 7, 330, Laelianus Victor Caes., L. Aelianus pars codicum Eutropii cum versione Paeanii, Aelianus Victor epit., Aemilianus Oros. 7, 22, 11, Lollianus Eutropii codex Gothanus (cum versione Capitonis et Iohanne Antiocheno), item vit. Gallien. 21, trig. tyr., vit. Claud. 7, cf. Mommsen R. Gesch. V p. 150 not. et quae ego exposui Herm. 24 p. 373.
 Contra Postumum rebellavit Victor Caes. 33, Eutrop. 9, 9 (inde Oros. 7, 22, 11; Ioh. Antiochenus exc. de ins., ap. Müller fragm. hist. Gr. IV p. 598 n. 152), adiuvantibus Moguntiacensibus ib.,

- apud Moguntiacum dominatum invasit *Victor epit. 32. Imperatorem appellatum esse etiam nummi ostendunt. A Postumo victus Victor Caes. l. c. (idem indicat Eutropius). Factum id esse paullo ante finem ipsius Postumi inde colligi potest quod Postumus caesus est a militibus iratis quod Moguntiacum diripiendum iis tradere noluisse, Victor Caes. l. c., Eutrop. l. c. — Eius rebellione Postumus interemptus trig. tyr. 3, 7. 5, 1; in locum Postumi subrogatus sumpsit imperium ib. 4, 1. Contra eum Gallienus pugnavit vit. Gallien. 21, 5. 'Non-nihilum reipublicae profuit' trig. tyr. 5, 4. Interfectus a suis militibus ib., a Victorino ib. 5, 3 cf. 6, 3. 8, 1. — Memoratur trig. tyr. 31, 2, vit. Claud. 7, 4.*
- 547 VLPIVS CRINITVS se de Traiani genere referebat vit. Aurel. 10, 2 (etiam ipse Traianus Ulpus Crinitus Traianus appellatur Eutrop. 8, 2). Valerianus eum 'Caesaris loco habere instituerat' vit. Aurel. l. c. Consul designatus a Valeriano cum Aureliano 'in locum Gallieni et Valeriani' (a. 257?) 'a die undecimo kal. Iuniarum' vit. Aurel. 11, 8 (ficta ut videtur narratio, cf. supra sub L. Domitio Aureliano). Dux Illyriciani limitis et Thracici ib. 13, 1. Consularis ib. 14, 7. Aurelianum adoptavit ib. 10-14. 38, 2. Ter consul ib. 38, 2. Epistula Aureliani ad eum (Ulpio patri) ib. 38, 3. *Suspecta omnia.*
- VLPIVS CRINITVS TRAIANVS v. infra sub M. Ulpio Traiano.
- 548 M. Ulpus Damas Catullinus, curator (ἐπαμελιτής) ab Hadriano datus Trapezopolitanis i. Trapezopoli rep. (communicavit Ramsay).
- 549 M. Ulpus Eros, Aug. 1., ab epistulis Graecis VI 8607.
- 550 M. VLPIVS EYBIOTVS LEVRVS (quattuor nomina CIA. III 687, Μάρκος Οὔλπ. vel Οὔλπος Εὐβίοτος ib. 687^a. 688. 690, Εὐβίοτος 685. 686), clarissimus vir, consularis (ὁ λαμπρότατος ὑπατικός) tituli Athenienses CIAth. III 687. 687^a (p. 500). 688. 690. Atheniensis, pago Gargettius ib. 687. Athenis archon eponymus ib. 687. 687^a. 688. 689 cf. 690. De tempore cf. Dittenberger ad n. 687^a. Liberalitates eius adversus Athenienses ib. 687. Ulpus Leuri et Flaviae Habrocae filius ib. 685. 686. Pater M. Ulpus Flavii Tisameni et M. Ulpus Pupeni(?) Maximi ib. 688-690.
- 551 M. Ulpus Eurycles vel M. Ulpus Apuleius (sic CIG. 3833 Ἀπουλῆος ib. 2741, plerumque om.) Eurycles, logista Aphrodisiensium in Caria tituli Aphrodisiensis CIG. 2740 v. 9, Bull. de corr. hell. 9, 1885 p. 72, temporibus Commodi CIG. 2741. Aezanis oriundus CIG. 3831-3834 = Lebas-Waddington 868. 869. 867. 866. Athenis degit CIG. 3831, statua honoratus ab Atheniensibus ib., a communi quoque Graeciae (Panhellenibus) honoribus affectus ib. 3832-3834, circa annum 157 3834. Ἀρχιεπὶς Asiae designatus II temporibus Commodi ib. 2741.
- 552 M. VLPIVS FLAVIVS TISAMENVS (M. Οὔλπος Φλ. [Ται]σα[μ]ενός CIA. 689, Τεισαμενός 688), filius M. Ulpus Eubioti Leuri clarissimi viri CIA. III 688. 689, ὁ κρᾶτιστος 689.

- 553 VLPIVS HADRIANVS (Adrian- *cod.*) praetor ut videtur, cui divus Pius rescripsit *Ulpianus lib. XXXX ad edictum (Dig. 37, 7, 1 pr.) Eundem esse Cassium Hadrianum, eundemque Claudium Hadrianum, quibus item divus Pius rescripsisse dicitur (Dig. 36, 1, 32 [31], 1; 37, 10, 3, 1) coniecit Mommsen (ad Dig. 36, 1, 32).*
- 554 M. Ulpius Hermias, Aug. lib., procurator aurariarum, maritus Saloniae Paestricae t. *Dacicus III 1312.*
- 555 Ulpius Iulianus (*utrumque nomen Dio 78, 4, 15, praeterea cognomen solum*), sub Caracalla princeps ut videtur peregrinorum (*hoc potius significari verbis τῶν ἀγγελιαφόρων ἰγούμενος quam centurionem frumentariorum putat Mommsen*) *Dio 78, 15.* A. 217 a censibus (*τὰς τιμὰς ἐγκαχερισμένος*), Macrinum certiore facit periculi imminentis *Dio 78, 4.* A Macrino praefectus praetorio factus una cum Iuliano Nestore *Dio 78, 15; praefectus praetorio Macrini ib. 78, 35, Herod. 5, 4, 3, vit. Macrin. 10.* A. 218 milites qui a Macrino desciverant frustra oppugnat; relictus a suis occiditur; caput eius Macrino missum *Dio 78, 31-34, Herod. 5, 4, 3, 4, vit. Macrini l. c.* Non recte enumeratur inter praefectos Aegypti *CIG. vol. III p. 313, cf. Meyer Herm. 1897 p. 232.*
- 556 Ulpius Marcellus (*sic vit. Pii, praeterea Marcellus*). Iuris peritus, quo usus est Antoninus Pius *vit. Pii 12.* Etiam in consilio M. Aurelii, a. 166 *Dig. 28, 4, 3.* Scripsit non pauca, in his Digestorum libros XXXI *Dig. ind. Flor.,* quos edidit (certe inde a libro tertio *Dig. 4, 1, 7*) post mortem Pii, librum vicesimum nonum non multo post annum 166 *Dig. 28, 4, 3 (noli putare bellum Germanicum significari Dig. 35, 1, 48).* Et horum et reliquorum librorum fragmenta composuit *Lencl. palin. iuris civ. I 590 seq. Potest esse idem qui sequitur, vel pater eius. (Plane incertum num hic Ulpius amicus Frontonis, Front. ad am. 1, 24 p. 188 Naber).*
- 557 L. VLPIVS MARCELLVS. Tituli: *Pannonicus III 3307 = III S. 10285 (1), Britannici VII 504 (2), Athenacum 5 Mai. 1897 p. 653 (3).* L. Ulpius Marcellus t. 1, Ulp. Marcellus t. 2, 3, *Μάρκελλος Οὐλπίος Dio 72, 8.* (Consul suff. a. inc.). (*Vix hic Marcellus consul cum Gallo circiter ann. 149/153, supra M 141.*) Legatus Aug. pro pr. Pannoniae inferioris t. 1. Legatus consularis (leg. Aug. pr. pr. t. 3, cos. t. 2) Britanniae t. 2, 3 imperatorum duorum (*Marci et Commodi ut puto*) t. 2, legatus Aug. (*Commodi*) t. 3, a Commodo missus contra barbaros, qui in Britanniam irruerant, vicit eos (*anno ut videtur 184, quo Commodus Britannicus appellari coepit est, cf. Eckhel 7, 111. 112*) *Dio 72, 8.* Abstinentia et reliquae virtutes eius *Dio l. c. (Xiph., exc. Val., Suidas s. v. Μάρκελλος).* Commodus ei pepercit *ib.*
- 558 C. VLPIVS MARCELLVS POLYBIANVS clarissimus iuvenis, frater C. Ulpii Aeliani Severi clarissimi pueri *VI 1542 = 31676.*

- 559 M. VLPIVS MAXIMVS clarissimus vir; praeses Numidiae temporibus Severi Alexandri tituli *Lambacitani VIII 2753 VIII S. 18274*.
- 560 M. VLP(IVS) OFELLIVS THEODORVS (*quattuor nomina plene lecta sunt 6918. 6930. 12191*), legatus pro pr. Cappadociae imperante Elagabalo *militarii Cappadocici III S. 6903 = 12163. 6912. 6918. 6930. 6931. 12174. 12190^b. 12191*.
- 561 M. Ulp(ius) Primianus (*tria nomina III 51*), praefectus Aegypti anno tertio Septimii Severi (194/95) *CIG. 4863*, item mense Febr. a. 196 *III 51*.
- 562 M. Ulp(ius) Probus, Augustorum duorum lib., procurator provinciae Pannoniae superioris et Africae regionis Thevestinae *t. Ostiensis XIV 176*.
- 563 VLPIVS PROCVLVS magistratus ut videtur, fortasse praetor tutelarius, cui imperator noster (Caracalla) rescripsit *Ulpianus lib. XXXVI ad edictum (Dig. 27, 3, 1, 15)*.
- 564 M. VLPIVS PVPEN(IVS?) MAXIMVS (M. Οὐλπ. Πούπλ. Μάξιμον extat *CLA. 690*, [M]α[ρ].?) Οὐλ. Πού[δ]πην. Μάξιμον 691, secundum cognomen tantum 688), filius M. Ulpii Eubioti Leuri clarissimi viri, collega patris in archon-tatu *CIAtt. III 688. 690. 691*.
- 565 M. VLPIVS PYPINIENS SILVANVS signo GENNADIUS vir clarissimus, civis idemque patronus Surrentinorum, orator *t. Surrentinus X 682*. Fortasse post Diocletianum demum vixit.
- 566 VLPIVS QVIRINIVS QVADRATIANS clarissimus vir (συγκλητικός), adlectus inter tribunicios, praetor renuntiatus(?), praetorius creatus legatus pro pr. Cretae et Africae (στρατηγός ἀναρ[ρ]ηθείς, στρατηγικός ἀποδειχθείς πρεσβευτής καὶ ἀντιστρατήγος Κρήτης καὶ Λιβύας — fortasse significatur, praetorem designatum eum esse, et statim, ut praetura functum, nominatum esse legatum provinciae; nisi potius scriptor tituli aliquid turbavit; praeterea possis conicere Λιβύας vocabulum errore positum esse pro Κυρήνης) *t. in Pisidia rep., Bull. de corr. hellén. 16, 1892 p. 438*.
- 567 Ulpius Saturninus, praefectus annonae imperantibus Antonino et Vero (a. 161—169) *t. Hispalensis II 1180 v. 9*.
- 568 M. VLPIVS SENECIO SATVRNINVS. Tituli, Graeci omnes, Thracici duo, Perinthi rep. Dumont inscr. de la Thrace n. 64 ex Aristarchis Hellen. phil. syll. 2 p. 65 (1), Stará Zagora rep., arch. ep. Miith. aus Oestr. 15, 1892 p. 102 (2); Cyzicenus ut videtur, quem servavit Cyriacus cod. Vat. 5250, ed. Dumont inscr. de la Thrace n. 64^a = mel. d'arch. p. 378 (3).
M. Οὐλπιος Σ[ε]νecίων Σατ[ουρ]νεῖνος *t. 1*, M. Οὐλπιος [Σε]νecίων Σα-
τουρνεῖνος *t. 3*, M. Οὐλπιος [Σε]νecίων Σατουρνεῖνος *t. 2*. Legatus pro pr.
provinciae Thraciae *t. 1. 2* (praeses *t. 3*, cuius provinciae non additur,
potest intellegi Thracia).
- 569 VLPIVS SILANVS, senator aetate Aureliani *vit. Aurcl. 19, 3*.

- 570 Ulpus Silvanus (*de littera S quae nomen subsequi dicebatur, ipse editor dubitavit*), praefectus praetorio (ὁ ἐξοχότατος ὑπαρχος τοῦ ἑποῦ πραιτωρίου) *t. Termessus, ap. Lanckoroński Städte Pamphyliens u. Pisidiens II p. 210 n. 107. Fortasse post Diocletianum demum vixit.*
- 571 VLPVVS SOTER quindecimvir sacris faciundis a. 205 *act. lud. saec. fr. II 10. 24, III 58 cf. VIIa 2 (eph. ep. 8 p. 282. 283. 286. 290). Eodem anno consul designatus ib.*
- 572 M. VLPVVS TERTVLLIANVS AQVILA consularis vir (ὁ κρᾶτιστος ὑπαρχός), curator Attalensium in Pisidia *t. Balburiensis Pisidiae quem ed. Henzen ann. inst. 1852 p. 178 et ex hoc Waddington n. 1224. Potest esse, ut coniecit Henzen, Tertullianus legatus Moesiae inter a. 241 et 244 (supra T 89).*
- 573 Ulpus Theo (*inter Ulpii et Theonis fortasse aliquid perit*), procurator fortasse Augusti (*ante nomen agnoscitur τοῦ Σεβαστοῦ*) *fragmentum Sidae in Pamphylia descriptum CIG. 4348.*
- 574 M. VLPVVS TRAIANVS. Tituli: *Ephesus Ath. Mitth. 10, 1885 p. 401 (1); Smyrnacus ut videtur CIG. 3146 (2); Laodicensis ib. 3935 (3); in insula Myndo rep., ap. Paton bulletin de corresp. hellén. 12, 1888 p. 281 (4) similisque in insula Co descriptus, sed qui videtur esse Myndius, ap. Rayet Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques 1875 p. 276 n. 4, cf. Paton inscriptions of Cos p. 126 (5); Africanus VIII 8316 (6). Nummi: Antiochenus ap. Eckhel 3, 282 = Leake numism. hell. Asiat. p. 16, item ap. Waddington fastes n. 100, item in mus. Berol.; urbani imperante filio cusi, ap. Eckhel 6, 433.*
Tria nomina t. 1. 3. 4. 5. 6, Οὐλπιος Τραιανός t. 2, Traianus nummi, Joseph., Plinius paneg. 89, Victor epit. 13.
- Origine Italicensis ex Hispania, 'familia antiqua magis quam clara', in qua primus consul fuit *Eutrop. 8, 2. Legatus legionis decimae Fretensis bello Iudaico a. 67 Joseph. bell. 3, 7, 31 cf. 3, 9, 8; 10, 3, item a. 68 ib. 4, 8, 1 (anno 70 legionem alii traditam fuisse ostendit Joseph. l. c. 6, 4, 3). Consul Plin. paneg. 9, 58, Eutrop. 8, 2 (suff. a. 68, ut putat Stobbe probante Henzeno eph. ep. 1 p. 188 not. 2, anno 70 vel 71, ut putat Waddington fastes n. 100). Patricius (adlectus sine dubio a Vespasiano) Plin. paneg. 9. Legatus pro pr. Syriae a. 76/7 (anno 125 aerae nempe Caesarianae) nummus Antiochenus. Ornamentis triumphalibus ornatus ('triumphalis) Plin. paneg. 9, 16, 58, ob res ut videtur contra Parthos bene gestas (vel propter Parthos cohibitos) *ib. 14, merito filii tunc tribuni ib. 14. 89, adulatorie. Proconsul Asiae t. 1. 2. 3, a. 79 (79/80) t. 3. Tunc temporis ut videtur (quamquam proconsulatus non memoratur) pro salute eius et uxoris et liberorum a Graecis quibusdam dedicati tituli 4. 5. Mortuus ante annum 100 (immo ante adoptionem Traiani) Plin. paneg. 89. Uxor et liberi memorantur t. 4. 5. Pater imperatoris Traiani nummi, t. 6, item sine**

dubio Marcianae (*infra* n. 584). Divus *nummi*, nondum consecratus a. 100 *Plin. l. c.*, ne anno 112 quidem t. 6.

- 575 M. VLPIVS TRAIANVS = IMP. CAESAR NERVA TRAIANVS AVGVSTVS. Ulpianus *vit. Hadr. 1, 4, vit. Aurel. 14, 6, Victor Caes. 13, epit. 13, Τραϊανὸς ὁ Οὐλπιὸς Dio (Xiph.) 67, 12*. 'Ulpianus ab avo dictus, Traianus a Traio paterni generis auctore, vel de nomine Traiani patris sic appellatus' *Vict. epit. 13*. M. praenomen est VI 1988, *item ap. Dionem 68, 3 (Zonar. 11, 20), Sidonium Apoll. 8, 10, 3, confirmatur titulis libertorum*. — Ulpianus Crinitus Traianus *Eutrop. 8, 2, Ulpianus a patre dictus, Crinitus a re (ὡὰ τὴν περὶ τὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τρίχας σπουδῆν) Io. Lydus de mens. 4, 18* (temporibus Valeriani 'de Traiani genere se referebat' Ulpianus Crinitus *vit. Aurel. 10*). Italica Hispaniae oriundus *Appian. Ἱστ. 38, Vict. Caes. 13*, natus Italicae in Hispania *Eutrop. 8, 2* (Hispanus *Dio 68, 4, Zonar. 11, 21, Pacatus paneg. in Theod. 4, Claudian. laus Sereuae 56*; Theodosius imperator ab eo originem trahebat [quippe et ipse Hispanus] *Victor epit. 48 cf. Themistius or. XVI p. 250, XIX p. 279 Dindorf, Claudian. de quarto consul. Honorii v. 19, de sexto consul. v. 334*). — Ex urbe Tudertina *Victor epit. 13, nescio quo errore*. — Filius M. Ulpianus Traiani qui praecedit. — Consobrinus Aolii Hadriani, patris imperatoris *vit. Hadr. 1, 2*. Natus d. XIV k. Oct. (18 Sept.) *Philocalus (CIL. I ed. 2 p. 255. 272)*, eodem die quo Domitianus occisus est, i. e. d. 18 Sept. *Plin. paneg. 92, cf. Plin. ep. ad Trai. 17, 2*, anno 53, si quidem obiit a. 117 aetatis anno sexagesimo tertio mense nono die quarto *Eutrop. 8, 5* (vixit annos sexaginta quattuor *Victor epit. 13*), vel anno 56, si vere annum quadragessimum alterum agebat, cum imperator factus est *Dio 68, 6, Zonar. 11, 21*. Patrem (*legatum Syriae, circa a. 76/7, cf. sub patre*) in provinciam comitatur *Plin. paneg. 14*; tribunus militum disiunctissimas terras adiit *ib. 15*, 'per stipendia decem mores gentium, regionum situs, opportunitates locorum cognovit' *ib.* Praetor certe ante a. 87 *vit. Hadr. 1, 4*. Legatus ut videtur legionis, iussu Domitiani ex Hispania legiones (*cf. Boissier de re mil. Hisp. p. 68*) summa celeritate trans Pyrenaeum Alpesque duxit ad bellum Germanicum *Plin. paneg. 14* (bellum id significari quod L. Antonius Saturninus contra Domitianum movit coniecit Mommsen *Herm. 3 p. 118*). Consul ord. a. 91 cum M'. Acilio Glabrione *fasti; cf. Dio 67, 12*. Legatus pro pr. Germaniae (superioris) *Plin. paneg. 9, Dio 68, 3 (superiori provinciae cum praefuisse tunc certe cum adoptaretur, colligi potest ex vit. Hadr. 2, 5, cf. Henzen ann. inst. 1862 p. 146)*. A Nerva (*ex eunte anno 96 vel a. 97*), non Domitiani ultimis temporibus, Traianum in Germaniam missum esse recte collegerunt *ex Plin. paneg. 5, 9. 44. 94 (Mommsen Herm. 3 p. 40 not. 2; Dierauer ap. Büdinger Untersuchungen zur röm. Kaisergesch. I p. 17 not.)*. Absens filius declaratus a Nerva (cum quo nulla ei necessitudo fuerat *Plin. paneg. 7; Nerva*

insinuatus, cum suburbauum suum ei dono obtulisset *Io. Lydus de mens. 4, 18*, in Capitolio *Plin. paneg. 8, 9, Dio 68, 3 cf. vit. Aurelian. 14, 6, Eutrop. 8, 1, Victor. Caes. 13, epit. 12*, sociusque imperii adsumptus *Plin. l. c., Dio l. c., epit. l. c.*, tribus mensibus ante Nervae obitum, i. e. mense Oct. a. 97 *epit. l. c.*, 'simul filius simul Caesar et mox imperator et consors tribuniciae potestatis, et omnia pariter et statim factus' *Plin. paneg. 8. (Nummi Traiani Caesaris necdum Augusti non extant, cf. Eckhel 6, 412)*. Studio (L. Liciuii) Surae imperator factus *Victor epit. 13*. Consul II a. 98 cum imp. Nerva Augusto III *fasti*. 'Imperator apud Agrippinam in Gallis factus est' *Eutrop. 8, 2, inde Oros. 7, 12, 2, Victor epit. 13 cf. Sidon. Apoll. carm. 7, 115 (scilicet Agrippinae nuntium accepit, ut putat Henzen ann. inst. arch. 1862 p. 146, de morte Nervae, quae accidit d. 27 vel 25 Ian. 98)*. Consul III a. 100 cum Sex. Iulio Frontiuo III, consul IIII a. 101 cum Q. Articuleio Paeto, consul V a. 103 cum M. Laberio Maximo II, consul VI a. 112 cum T. Sextio Africano *fasti*. Defunctus Seliiuute in Cilicia *Dio 68, 33 (Zonar. 11, 22), Eusebius ap. Syncellum p. 657, chronograph. anni 354, chron. Pasch. p. 473 (cf. praeterea VI 1884; CIG. 4423)*, apud Seleuciam Isauriae *Eutrop. 8, 5 (inde Oros. 7, 12, 8; utrumque ponunt et Hieronymus chron. ad a. 2132 et Syncellus l. c.)*, a. 117, paullo ante d. 11 Aug., quo die de morte eius Antiochiae palam factum est *vit. Hadr. 4, 7 (usque ad eundem diem imperium eius extendit Dio 68, 33, cum dicit eum imperasse solum, scilicet a 27 Ian. 98, annos XIX menses VI d. XV; eos ipsos numeros habet etiam Eutrop. 8, 5; obiit actatis auno sexagesimo tertio mense nono die quarto Eutrop. l. c., quod ad diem 22 Iun. ducit)*, d. 9 Iul. *chronographus anni 354 ap. Momms. chron. min. I p. 146 (imperii spatium ei adtributum l. c. ducit ad diem mortis 23 Iun.)*, quod tuctur *Usener ap. Momms. l. c. III p. 442 not. 6*. — Uxor: Pompeia Plotia *Victor epit. 42 cet. (supra P 509)*. Liberis caruit *Plin. paneg. 94*.

576 Ulp(ius) Valerius Aurelianus, vir egregius, centenarius, maritus Titinae Mansuetae, socer (potius quam pater) Aurelii Herculani viri egregii, ducenarii, avus Ulpiae Aureliae Valeriae t. *Tomitanus III 6155*.

577 M. Ulpius Verna, Aug. lib., ab epistulis Latinis t. *Pisanus XI 1434*. Uxor Vibia Thisbe ib.

— C. PONTIVS [VLPIVS VERVS ... NIANVS VIC[TOR] signo POTA[MIVS].

578 Ulpius Victor, procurator Aug. Norici tituli *Celeienses III 5161. 5169*, auno 153 *dípl. mil. (III S. p. 1988)* (paullo ante annum 158 tituli *III 5161. 5162 inter se collati*).

579 M. Ulpius Victor, vir egregius (v. e. X 7946, *praeterea e. v.*), procurator Aug. provinciae Sardiniae X 7946. 7996. 7999. 8009. 8027, imperante Philippo (anno ut videtur 244, *propterea quod neque consul dicitur Philippus, neque Philippi filii mentio fit*) X 7996. 7999. 8009. 8027.

- 580 Ulp(ius) Ulpianus, dominus figlinarum suburbanarum *tegulae* XV 504-509 (a. 125. 126. 129. 133).
- 581 VLPIA ARISTONICE M. f. (*praenomen patris in t. 4234*), uxor M. Valerii Maximiani legati Augusti *tituli Numidici VIII 2621. 4234*.
- 582 Ulpia Aurelia Valeria, 'virgo dextrata', filia Aureli Herculani viri egregii, ducenari, neptis Ulpri Valerii Aureliani viri egregii, centenarii, et Titinia Mansnetae, stolatae feminae, vixit annis III mensibus VIII d. XVII t. *Tomitanus III 6155*.
- 583 VLPIA GORDIANA ex genere Traiani imperatoris, uxor Maecii Marulli, mater Gordiani senioris *vit. Gord. 2, 2*.
- 584 (VLPIA) MARCIANA. *Tituli: II 2340 = II S. 5545. IX 5894. XI 1333. CIG. 3958. Memoratur in titulis Matidiae neptis III S. 7123. X 4744. 4745, in t. liberi X 106. Nummi ap. Eckhel 6, 468 seq., Cohen ed. 2 t. 2 p. 100. Marciana nummi, item tituli plerique (Marcia traditur II 2340, est CIG. 3958 cf. Ramsay cities and bishoprics of Phrygia I 2 p. 457), Marcia Iordanes Get. 16, 93 (reliqui scriptores nomen non ponunt). Soror Traiani tituli, nummi. Mater Matidiae nummus (ap. Eckhel 6, 468, Cohen l. c. n. 1. 2); tituli III S. 7123. X 4744. 4745. Nuptam fuisse C. Salonio Matidio Patruino fratri Arvali, defuncto a. 78, propter nomen filiae coniecit Marinius Arv. p. 158. Augustae cognomen oblatum sibi a senatu deprecata est, quamdiu Traianus patris patriae appellationem recusasset *Plin. paneg. 84*, sed tunc quoque (a. 99) recusavit (*hoc excidit ap. Plin.*), ut ne anno 100 quidem diceretur Augusta *Plin. l. c.* Augusta dicta ante finem anni 105 XI 1333. Mortua et consecrata ante finem anni 115 IX 5894. Diva Augusta Marciana nummi, diva Marciana Aug. tituli neptis Matidiae. Sacerdos divae Marcianae femina Sassinae in Umbria XI 6520 (= *Grut. 322, 3*). — Ab ea Marcianopolis civitas Moesiae nomen accepit *Dexippus exc. de strateg. (Müller fr. hist. Gr. III p. 675), Ammian. Marc. 27, 4, 12, Iordan. Get. 16, 93*.*
- 585 Ulpia Phile, uxor Aurelii Larichi τοῦ κρατίστου t. *Lycius CIG. 4278 = Lebas-Waddington 1258*.
- 586 VLPIA SEVERINA AVGVSTA. *Tituli: III 472. V 29. 3330. IX 2327, Semtensis Africae Bull. archéol. du comité des travaux hist. 1893 p. 222 (item XI 2099 acephalus). Nummi ap. Eckhel 7, 487, Cohen ed. 2 t. VI p. 208 seq. — Ulpia Severina tituli (Pia additur in t. Semtensi, fortasse ut alterum cognomen), item nummi Alexandrini (in reliquis nummis est cognomen tantum). Filiam fuisse Ulpri Criniti (supra n. 547) coniecit Eckhel. Coninx L. Domitii Aureliani Augusti V 29. 3330. IX 2327, Bull. archéol. l. l., cf. nummus communis ei et Aureliano, ap. Eckhel 7, 487, Cohen ed. 2 t. VI p. 208. Augusta III 472. V 29. 3330. IX 2327; nummi. Nummi Alexandrini ex sexto et septimo tantum Aureliani anno supersunt cf. Sallet *Daten der alexandr. Kaisermünzen* p. 81; unde sexto tantum imperii Aureliani anno honores Augustae ei conti-*

gisse possis conicere. Supervixisse Aureliano coniecit Eckhel propter nummos ex septimo anno mariti, quo maritum iam mortuum fuisse putabat, non recte ut iam constat, cf. Sallet l. c. p. 82.

- 587 VM . . . TEREVENTINVS (Ὀβμ. Τερεβεντινῶν est in nummis, nominis gentilicij primis litteris OY contignatis. Cognomen sine dubio ductum ab oppido Samnii Terrento sive Terevento, cf. CIL. IX p. 241. Fortasse aliqua parentela coniunctus cum Modio Terrentino praefecto vehiculorum a. 214). Legatus (ἡγ.) provinciae Moesiae inferioris imperante Alexandro, ante mortem Maesae, initio igitur imperii eius nummi Marcianopolitanorum cum capitibus vel solius Severi Alexandri (Mionnet suppl. II p. 103 n. 288 seq., Mus. Berol. cat. numm. I p. 65 n. 47, alibi) vel Alexandri et Maesae (Mionnet l. c. p. 107 n. 309 seq.) vel Alexandri et Mamaeae (ib. p. 108 n. 318, 319) (errore sine dubio ap. Mionnet l. c. p. 98 n. 263 dicuntur capita esse Elagabali et Soaemiadis, ib. p. 80 n. 152 dicitur caput Caracallae). Cf. etiam supra sub Ti. Iulio Festo (I 204) fin. Legatum fuisse non consularem sed praetorium coniecit Pick Wiener numism. Zeitschr. 23 p. 33 propterea quod ἡγ(εμῶν), non ὑπ(αρχός) dicitur in nummis.

588 UMBER, poeta malus Martial. 7, 90, 3 (idem nomen ap. Martial. 7, 53, 12, 81).

589 M. VMBILIVS MAXIMIVS (sic XIV 251, M. Umbilius Max. 177), patronus corporis lenunculariorum Ostiensium a. 192, ordinis senatorii XIV 251; nominatur ib. 177.

590 VMBONIVS SILO (Σύλων traditur), proconsul Baeticae, a. 44 arcessitus (e provincia), quod non satis frumenti in Mauretanium ad expeditionem misisset, et senatu motus Dio 60, 24. Ab hoc fortasse oriundus . . . Hispanus [P]ompeius Marcell[us] Umbonius Silo t. Saguntinus II 3339.

591 Umbricius, amicus Iuvenalis, urbis pertaesus Cumas secedit Iuvenal. 3, 21 seq. cf. 3, 1. 2. 321.

592 Umbricius Melior (sic Plin. 1, 10, 11, praeterea gentilicium tantum), haruspicum peritissimus aevo Plinii Plin. h. n. 10, 19. A. 69 Galbae imminentem perniciem praedixit Tac. h. 1, 27, Plut. Galb. 24. Scripsit de Etrusca disciplina Plin. 1, 10, 11 cf. 10, 19.

593 Q. VMBRICIVS PROCVLVS legatus Aug. provinciae Hispaniae citerioris, clarissimus vir t. Tarraconensis II 4128.

594 Umbricia (sic Dig., Umbra collat.) ab Hadriano in quinquennium relegata, quod ex levissimis causis ancillas atrocissime tractasset Ulpianus libro octavo de officio proconsulis (Dig. 1, 6, 2. Collat. 3, 3, 4).

595 Umbricia Bassa, T. Aelii Antipatri proc. Augg. coniunx t. Sentinas XI 5738 (= Orell. 1891).

— C. PETRONIVS VMBRINVS.

— M. PETRONIVS VMBRINVS.

— Q. PETRONIVS VMB[RINVS].

— T. FL(AVIVS) VMBRIVS ANTISTIVS SATVRNINVS FORTVNATIANVS
signo Hydatius.

— .... SA..... DVSP. CESTI[VS]..... [VM]BRIVS DEXTER...
DVCEIVS.....

596 VMBRIVS PRIMVS proconsul provinciae alicuius, tempore Papiniani, defunctus ut videtur antequam rediret: domum per fideicommissum reliquerat Claudio Hieronymiano clarissimo viro *Ulpianus libro XX ad Sabinum (Dig. 33, 7, 12, 40)*. *Diversus puto sed parentela cum eo coniunctus M. Nummius Umbrius Primus Senecio Albinus, qui consul ordinarius fuit anno 206*. — *His antiquior Umbrius Primus, possessor in pertica Ligurum temporibus Traiani IX 1455 col. 7, 78, 3, 47, 63. Alius M. Umbrius Primus consul suff. a. 289 X 3698, 4631. (Alii Umbri Primi sed ignobiles IX 1211. 1968, 2038.)*

597 Umbrius Primus, grammaticus *Charisius lib. II (p. 190. 192 Keil)*.

— M. NVMMIVS VMBRIVS PRIMVS SENECIO ALBINVS.

598 Umbria Albina, C. f. (*praenomen patris in fistula*) *fistula aquaria Romae rep., Notizie degli scavi 1895 p. 206; tegulae Aufidenae in Samnio rep., IX 6078, 176. Femina sine dubio dives, fortasse parentela coniuncta cum M. Nummio Umbrio Albino, de quo cf. ad n. 596.*

599 Ummidius quidam, avarus, a liberta occisus *Horat. sat. 1, 1, 95*.

600 C. VMMIDIUS DVRMIVS QVADRATVS. *Tituli Casinates X 5182 integer (1), 5180, 5181 fragmenta minuta (2, 3). Memoratur in fastis scribarum quaestoriorum CIL. I ed. 2 p. 74 (4) et in t. Lusitanico II 172 (5)*. — C. Ummidius Durmius Quadratus t. 1, 5, C. Ummidius Quadr[atus] t. 4, Ummidius Quadratus et oratione procedente Quadratus vel etiam Ummidius Tac. (*apud quem pro Ummid- semel ann. 12, 45 traditur tummid-, praeterea umid-, similiter Ioseph. (nisi quod in huius codicibus pro οὐμιδ- plerumque est νομιδ- vel νομμιδ-); Κουαδρατος nummi Antiocheni.*

C. f. t. 1. Tribu Ter. (origine nempe Casinas) t. 1. *Oriundus fortasse ab Ummidio (Immid- traditur) Casinate, quem memorat Varro de r. r. 3, 3, 9. Ex eius domo liberti Ummidii Casinates X 5299, 5304.*

*Honores plene enumerat, sed sine ordine, t. 1. Decemvir stlitibus iudicandis t. 1 cf. t. 3. Quaestor divi Augusti et Ti. Caesaris Augusti (a. igitur 14) t. 1 cf. t. 2. Aedilis curulis t. 1. Praetor aearrii t. 1, 4, a. 18 t. 4. Curator tabularum publicarum t. 1 cf. t. 2, 3. Praefectus frumenti dandi ex s. c. t. 1. Proconsul provinciae Cypri t. 1. (Ab hoc et nomina et tribum mutuati sunt Cyprii C. Ummidius Pantauchus Teretina, eiusque filius C. Ummidius Quadratus qui et Pantauchianus Teretina t. Paphius ap. Waddington n. 2801 = CIG. 2637; iidem ut videtur homines, vel certe eorum propinqui, in alio titulo Paphio dicti pater C. Ummidius Quadratus, filius C. Ummidius Pantauchus Quadratianus *Journal of hell. studies 9, 1888 p. 237 n. 41.*) Legatus Ti. Caesaris Aug. provinciae Lusitaniae t. 1, atque etiam post mortem*

Tiberii a. 37 mense Mai. t. 5. Consul t. 1 (*suff. a. inc.*). Quindecimvir sacris faciendis t. 1. Legatus Claudii in Illyrico t. 1 cf. t. 2. Legatus eiusdem in Syria t. 1 cf. t. 2, legatus Syriae certe ab a. 51 Tac. a. 12, 45. 48. A. 52 turbas in Iudaea exortas sedavit *Ioseph. bell. 2, 12, 5. 6, ant. 20, 6, 2 (inde Zonar. 6, 15)*; Tac. a. 12, 54, Ventidium Cumanum procuratorem vel ipse damnat Tac. l. c., vel Romam misit *Ioseph. l. c.* Legatus Syriae etiam imperante Nerone t. 1, copias partiri iubetur cum Corbulone Tac. a. 13, 8. Discordiae inter eum et Corbulonem (a. 55) *ib. 13, 9.* [A. 55 (exeunte) Syria P. Anteo destinata, sed is in urbe retentus est *ib. 13, 22.*] Legatus Syriae annis (*acrae nempe Caesarianae*) 104, i. e. p. Chr. 55/6, et 105, i. e. p. Chr. 56/7, nummi *Antiocheni ap. Eckhel 3, 280, Mionnet V 159, 101-103. 167, 76, Leake numism. hell. Asiatic. p. 16, item mus. Berol. (similes nummos cum annis 106. 107. 108, i. e. p. Chr. 57-60, quos edidit Eckhel l. c., ex quo repetiit Mionnet l. c. n. 104-106, neque ipse Eckhelius vidit neque posteriores nummorum descriptores videntur vidisse).* Moritur in provincia (*fortasse ante annum 60, sub quo mortem eius memorat Tac.*) Tac. a. 14, 26. — Filii videntur: C. Ummidius Quadratus (*infra n. 602*), Ummidia Quadratilla (*n. 606*). *Incertum utrum huius an unius ex cis quae sequuntur servus Hilario [U]mm. Quadrati X 5248 (Casini); libertus Menand[er] C. Ummid[i] Quadrati l. V 1297 (Aquilaiae); item incertum an huius pro salute positus in Veronensi t. V 3283.*

601 VMMIDIVS QVADRATVS. Tegulae urbanae XV 731. *Idem videtur memorari in t. Ephesio, quem accurate ed. Hicks Greek inscr. in the British Museum III p. 188, de quo egit etiam Mommsen ap. Kaibel epigr. Gr. n. 888^a p. 536. — Ummidius Quadratus vel Umi. Quadr. tegulae, Ὀμμιδῖος Κο... et postea Κοδρᾶτος t. Ephesius.*

Maritus Anniae Faustinae tegulae. *Uxor est, ut vidit Borghesius opp. 3 p. 244, Annia Cornificia Faustina (A 546), soror minor M. Aurelii, nata igitur post annum 121 (sororem M. Aurelii Mummio vel potius Ummidio Quadrato nuptam fuisse colligi potest ex vit. Marci 7, 4). Fortasse igitur hic Ummidius Quadratus (Ὀμμιδῖος Κοδρᾶτος) v. 3 et postea in carne κλεινὸς Κοδρᾶτος), cuius patri nomine Severo posita est ab Hadriano in templo Dianae Ephesio statua cum epigrammate (Ἀδριανὸς Μούσαια μέλων ἀνέθηκε Σεουῆρον) et qui ipse regias nuptias contraxerat (ἡ βασιλεῖον Ἀρμονίῃ θαλαμῶν πῆξαι ἐπ' εὐγαμίῃ) t. Ephesius (ut regis nuptiis significetur matrimonium cum sorore M. Annii Veri, quem Hadrianus paullo ante mortem nepotem sibi adoptaverat, si vere titulus positus est vivo Hadriano; ceterum cum is cui statua posita est pater Ummidii Quadrati appelletur κλεινὸς τῷ[ν] θεοσ[άτων αὐτο]κρα[τορῶν], nam sic videtur supplendum, fortasse titulus positus est post mortem demum Hadriani, neque ab imperatore huius nominis, sed ab alio quodam Hadriano). — Filium crederem*

C. Ummidii Quadrati consulis anno 118, nisi patri eius nomen primum Severi fuisse t. Ephesius indicaret.

- 602 C. VMMIDIUS QVADRA[TVS] cooptatus in collegium aliquod sacerdotale a. 63 VI 2002. *Filius fortasse C. Ummidii Durmii Quadrati praetoris anno 18.*
- 603 C. VMMIDIUS QVADRATVS (Quadratus *Plinius vel certe Plinii codices plerumque, Ummidius vel Nummidius Quadratus Plinii codices ep. 6, 11, 1, Umidius Quadratus vit. Hadrian. 15, 7; in consulatu C. Ummidius Quadra[tus] act. Arv.*).

Ummidiae Quadratillae nepos *Plin. ep. 7, 24. Pater et mater ignorantur. Natus fere circa annum 84, siquidem epistula Plinii 7, 24, qua significatur ei quartum et vicesimum aetatis annum nondum vel vixdum expletum esse, scripta est circa annum 107 (ut putat Mommsen Herm. 3, 50). A. 97 in senatu per aetatem esse non potuit Plin. ep. 9, 13, 1. Adulescentiam egit in contubernio aviae Plin. ep. 7, 24, 3, quae eum ex bease heredem fecit ib. 2. Iuvenis egregiae indolis Plin. ep. 6, 11, 7, 24. Uxorem duxit nondum XXIII annos natus (ex ea non statim pater factus) Plin. ep. 7, 24, 3. Causas agere incipit ib. 6, 11, 1, 7, 24, 9. Plinium consulit quas causas recipere deberet ib. 6, 29, 3. Libros Plinii studiose legit ib. 9, 13, 1. — Consul suff. a. 118 mense Mai. cum imp. Hadriano II act. Arv. Amicus Hadriani, qui postea nihilominus eum graviter insecutus est vit. Hadr. 15, 7.*

- 604 M. VMMIDIUS QVADRATVS (Mummius Quadratus *traditur vit. M. Aur. 7, 4; in consulatu M. Ummidius Quadratus X 6706, M. Umidius Quadratus traditur II S. 5232, Umidius Quadratus papyrus Latina musei Britannici, ap. Grenfell et Hunt Greek papyri scr. II p. 158, Quadratus alibi*), sororis M. Aurelii filius *vit. Marci 7, 4 (scilicet natus ex nuptiis Anniae Cornificiae Faustinae et Ummidii Quadrati supra n. 601, quae si vere factae sunt anno ut conieci 138, filius propinquus imperatorum potuit anno 167 ad consulatum procehi). Consul ord. a. 167 cum L. Aurelio Vero Augusto III fasti. Fortasse aut hic aut filius eius Quadratus (adulescens nobilis Herod.), qui cum Lucilla in Commodum coniuravit et mox occisus est (circa a. 182) vit. Comm. 4; Dio 72, 4; Herod. 1, 8, 4.*

- 605 FAVSTINA VMMIDIA CORNIFICIA (*rectius sine dubio VMMIDIA CORNIFICIA FAVSTINA*). *Id nomen feminae nobilis agnovit Ramsay cities and bishoprics of Phrygia I, 1 (1895) p. 287 in titulo reperto in vico quodam Phrygiae, in cuius principio haec legisse sibi visus erat Sterrcton papers of the American school of Athens II p. 66 n. 52: κληρονόμων Φαυσταίνης . . . ε Οὐ. Φαυσταίνης Οὐμμιδίας Κορνοφικίας. Praedia fuisse Ummidiae in parte illa Phrygiae ex t. colligi potest. — Filiam fuisse Ummidii Quadrati et Anniae Cornificiae Faustinae, sororis M. Aurelii, ipsum nomen satis clare indicat.*

- 606 VMMIDIA QVADRATILLA. *Titulus Casinas X 5183 (1). Fistula plumbea musei Kircheriani, ap. Lancianium syll. n. 166 (2). Memoratur in t. servorum urbano VI 285,26 (3). Ummidia Quadratilla t. 1. 3, itemque sine dubio Plin. ep. 7, 24 (pro Ummid- inter numid-, ommid-, commid-, valmid- variant codices, quorum nullus bonus, editionesque antiquae), Umidia Quadratil[ia] t. 2. C. f. t. 1. 2. Filia videtur C. Ummidii Quadrati praetoris anno 18 (supra n. 600), nata autem circa a. 27—30, si quidem epistula Plinii, qua mors eius paene octogenariae (cf. infra) nuntiatur, videtur scripta circa a. 107. Maritus ignoratur. Delicata femina, certe in senectute, 'habebat pantomimos fovebatque effusius quam principi feminae convenit' Plin. ep. 7, 24, 3 seq. Casinatibus (unde pater erat oriundus) amphitheatrum et templum sua pecuniafecit t. 1. Domum aliquando C. Cassii (Longini) possedit Plin. ep. 7, 24, 8. Decessit paullo minus octogesimo aetatis anno 7, 24, 1, heredes reliquit C. Ummidium Quadratum nepotem, et neptem (cuius nomen ignoratur) 7, 24, 2.*
- 607 Unicus, consanguineus Martialis, carmina faciebat, ut et frater eius *Martial. 12, 44.*
- 608 Voconius, amicus Hadriani, poeta, in cuius tumulo Hadrianus inscribi voluit, lascivum versu, mente pudicum eum fuisse *Apulei, apol. 11. Possis cogitare de Voconio Victore (infra n. 615), cuius amicitia sane Hadrianus adulescens frui potuit.*
- 609 C. Voconius Placidus, C. f., tribu Gal., Sagunti honoribus functus, pater C. Licinii Marini Voconii Romani, amici Plinii *t. Saguntinus II 3865.*

— C. LICINIVS MARINVS VOCONIVS ROMANVS.

- 610 Q. Voconius Pollio, dominus villae in agro Albano *XIV 2436. 4226 cf. 2427. Eiusdem servus signaculum in Bruttis rep. X 8059, 411.*
- 611 Q. VOCONIVS SAXA AMYNTIANVS, filius eius qui sequitur *t. Phaseli in Lycia rep., bull. de corr. hell. XIV, 1890 p. 643.*
- 612 Q. VOCONIVS SAXA FIDVS. *T. Phaseli in Lycia rep., ipsi et filio positus, Bull. de corr. hell. 1890 p. 643 (1). Memoratur in t. Cyanensi Lyciae, ap. Borghesium opp. 8, 276, item ap. Kalinkam Eran. Vindob. (1893) p. 83 (2), in inscriptione mausolei Opramoae Rhodiapolitano Reisen in Lykien p. 108. 109. 112. 113, item ap. Heberdey Opramoas p. 31. 34. 43. 47 (3), in t. Comaemeno Pisidiae III S. 6885 (4), in Gighthensi Africae VIII S. 11029 (5).*
- Q. Voconius Saxa Fidus *t. 1. 4, Κόωντος Ὀδοκῶντος Σάξα(ς) t. 3 bis p. 43. 47 Heberdey (Ὀδοκῶντος Σάξα(ς) ib. p. 31 Heberdey, Ὀδοκῶντος Σ... ib. p. 34), Voconius Saxa Dig. 48, 18, 1, 27, item t. 2, ... [S]axa Fidus t. 5. Fortasse oriundus a Q. Voconio Saxa, qui a. u. c. 585 legem tulit de mulierum hereditatibus, quamquam hic fuit ex municipio Aricino (cf. CIL. XIV p. 203), quod in Horatia tribu censebatur, ipse autem tribum videtur habuisse diversam. Tribu ....lia t. 1.*

Tribunus laticlavus legionis III Cyrenaicae et praeterea alterius legionis (cuius nomen periiit) *ib.* Quaestor pro pr. provinciae Macedoniae, tribunus plebis, praetor *ib.* Curator viae Valeriae Tiburtinae, (simul) et aliis locis dilectum habuit (ἐπιμελητῆς ὁδοῦ Βαλερίας Τ[ι]βουρταίνης καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις στρατολογήσας) *t. 1* (cf. *Mommusen epk. ep. 8, 158 a, item Staatsr. II^a p. 1090 not. 2*). Legatus Aug. legionis III Scythicae *t. 1*. Proconsul Ponti et Bithyniae *ib.*

Legatus Aug. pro pr. Lyciae et Pamphyliae *t. 1. 3. 4* cf. *t. 2*, ab anno certe 144 ad annum minime 147 *t. 2. 3* (scilicet memoratur ut legatus sacerdote provinciae eponymo Iulio Tlepolemo *t. 2, i. e. a. 147, si recte statuerunt honores Opramoae ordine non interrupto enarrari in t. 3, neque ullum annum intermissum esse a Lyciis, quin honores Opramoae decreverint, inter Iulium enim Tlepolemum et Veranium Tlepolemum, quem anno 149 sacerdotem provinciae fuisse discimus ex t. 2 recte intellecto, t. 3 unum tantum eponymum interponit; fuit autem legatus etiam ante Iulium Tlepolemum eponymum, tertio ut videtur anno ante eum, anno igitur 145, ut apparet ex t. 3 col. XVII p. 47 seq. ed. Heberd., atque etiam antea, sacerdote provinciae Claudio Antimacho, anno ut videtur 144. Quin etiam anno 142 Voconium legatum fuisse sibi persuasit Heberdey, cum nomen eius praecedente Loewy suppleverit in t. 3 col. XIII e. f. p. 40, qui locus sane spectat ad a. 142, ubi tamen praenomen tantum legati extat, potestque etiam cogitari de alio praeside, fortasse de Iunio Paeto, quem circa haec tempora Lyciae praefuisse t. Cyanensis editus in *Sertis Hartelianis p. 1* docet. Ad eundem annum 142 initium administrationis Voconii rettulerat Loewy *Reisen in Lykien p. 131. 133*, propterea quod Claudium Antimachum, quo sacerdote provinciam iam fuisse sub Voconio certum est ex *t. 3 col. Xg. h p. 31 Heberd.*, successisse putavit in sacerdotio Iulio Heliodoro, quem incunte anno 141 sacerdotem fuisse ex *t. 3* colligi potest; et sane epistulam quandam acceptam a Lyciis sacerdote Iulio Heliodoro excipit in *t. 3 p. 31 Heberd.* epistula accepta sacerdote Claudio Antimacho; sed fortasse, ut putat Heberdey *p. 66*, haec epistula non suo loco relata est in *t. 3*, sed in spatio quod vacuum erat, in fine parietis mausolei occidentalis, incisa. — Anno 149 Voconio successerat D. Rupilius Severus, sub hoc enim provinciam fuisse sacerdote Veranio Tlepolemo apparet ex *t. 3 p. 49 Heberd.*, Veranium autem Tlepolemum a. 149 fuisse sacerdotem scimus ex *t. 2, cf. supra*. Consul designatus *t. 1* (sub finem puto administrationis Lyciae; consul igitur fuit successus circa a. 148 vel 149).*

Proconsul Africae *t. 5*. Rescriptum divorum fratrum ad eum (proconsulem Africae puto, ut proconsul fuerit inter annos 161 et 169) *Ulpianus Dig. 48, 18, 1, 27*. Pater Q. Voconii Saxae Amyntiani *t. 1*.
613 Voconius Victor (utrumque nomen *7, 29, cognomen solum 11, 78*), amicus Martialis, ipse poeta *Martial. 7, 29, 4. 5*: eius deliciae Thestylus

- (*cf.* 8, 63) puer 7, 29, 1 (*cf.* 11, 78, 2), quem etiam carminibus videtur celebravisse *ib.* 7, 29, 2. Uxorem ducere vult 11, 78. *Eiusdem nominis aliquis, sed vix huc pertinens, IX 323.*
- 614 [Q.] Voconius Vitulus (*pro Q. praenomine traditur O.*), (miles?) legionis XXII Primigeniae piae fidelis, temporibus Pii ut videtur *t. Rhenanus semel tantum descriptus, ap. Brambach. n. 1540. Recepti propter nomen nobile; Q. Voconius Vitulus quattuorvir monetalis fuerat circa a. 716—718 (Eckhel 5, 344 cf. Momms. hist. rei num. p. 742).*
- P. FL(AVIVS) PVDENS POMPONIANVS signo Vocontius.
- C. DILLIVS VOCVLA.
- SARIOLENVS VOCVLA.
- 615 Volaginius, miles gregarius, qui a. 42 (L. Arruntium Camillum) Scribonianum interfecit, ob eam rem 'ad summa militiae provectus' *Tac. h. 2, 75.*
- 616 (C.) VOLASENNA (*praenomen ex vasculo, v. infra*) proconsul Asiae inter annos 62 et 65 (*anno 62/3 ut putat Waddington, propterea quod reliquorum annorum huius temporis proconsules alios novimus*) *nummus Ancyranorum Phrygiae cum capitibus Neronis et Poppaeae Augustae ap. Mionnet IV 220, 153 = Waddington fastes n. 90; alius nummus eorundem Ancyranorum temporis indicatione destitutus, ap. Mionnet VII supplem. 503, 104 (item ap. Imhoof). Consul suffectus fuerit necesse est circa annum 53 vel 54. Fortasse huius C. Volasennae nomen in vasculo Euporiis rep., II S. 6257, 217. Praeterea huius fortasse libertus C. Volasenna C. l. Herm... album Herculanense X 1403 a 16. (Pompeis in aditu domus alicuius scariphatum nomen Volasena IV 3102).*
- 617 VOLASENNIA TERTIA C. f., (M. Nonii) Balbi (praetoris temporibus ut videtur Augusti) uxor, Herculanei status honorata X 1435, 1436, 1437. *Origine ut puto Herculanensis (nam maritus eius Nucerninus fuit). Ex gente videtur eius quae praecedit. Aut huius, aut alterius mulieris ex eadem gente, liberti C. Vola[s]enna). l. Thales, C. Volasenna). l. Vi... album Herculanense X 1403, g 3, 36, a 2, 21.*
- 618 Vulcacius (Vulcati- *traditur vel editur*) grammaticus, scripsit commentarios in Ciceronis orationes *Hieronymus contra Rufinum 1, 16 (2, 472 Vallars., 2, 428 Migne).*
- 619 Vulcacius Araricus (Vulgaci- *cod.*), eques Romanus, particeps coniurationis Pisonianae *Tac. a. 15, 50.*
- 620 C. VOLCACIVS GYRGES (C. Volcatius Gurgus *traditur*), senator, nulla evidente causa obiit *Plin. h. n. 7, 181.*
- 621 Volcacius Moschus (Vulcatius Moschus *Tac. cod. Med.*, Moschus *Horat. cum Porph.*, moscus vel noscus *Senecae contr. 2, 5, 13 codices, noscus vel uoscus ib. 7, 3, 8, Oscus traditur ib. 2, 3, 4. 10 praef. 10.*

10, 1, 3; 2, 17; 3, 1; 6, 1, Osciis suas. 1, 2, Roscius contr. 10, 1, 12). — Pergamenus *Porphyr. ad Hor. ep. 1, 4, 9. Civem factum esse per L. Volcacium Tullum consulem a. 721 suspicatur Kiessling Herm. 26 p. 634. Rhetor Seneca, Porphyr. l. c., Apollodor[eu]s Seneca contr. 2, 5, 13, quem memorat Seneca suas. 1, 2 contr. 2, 3, 4 et alibi (cf. supra). Veneficii reus, defensus ab Asinio Pollione Seneca contr. 2, 5, 13, Porphyr. l. c., et a Torquato Horatii amico Horat. ep. 5, 1, 9 (anno fortasse 734, quo tempore Horatii epistula scripta esse videtur, cf. Kiessling l. c.). Damnatus, docuit Massiliae Seneca l. c., cf. contr. 10 praef. 10. Exul in Massilienses receptus Tac. a. 4, 43. Heredem fecit rempublicam Massiliensium, quam hereditatem ut obtinerent Massilienses senatum adierunt a. p. Chr. 25 Tac. l. c. Cf. Hirschfeld Gall. Stud. I p. 13 not. 2.*

— C. IAVOLENVS CALVINVS *ect.* Q. VVLCACIVS (Vulcac- lapis) SCVP-
PIDIVS VERVS.

622 Vulcacius Terentianus (Vulcati- *cod.*), scripsit historiam sui temporis, i. e. Gordianorum vit. *Gord. 21, 5 (suspect.)*.

623 VOLCACIUS TERTVLLINVS *vel* TVLLINVS (Vulcacius Tertullinus *Tac. hist.*, Volcacius Tullinus *Tac. ann. cod.*). *Eundem esse certum videtur. Oriundus fortasse a L. Volcacio Tullo consule a. a. c. 688 vel ab eiusdem nominis consule a. 721. Senator, a. 65 accusatus quasi concisus maleficiorum Iunia Lepidae, damnationem evasit Tac. a. 16, 8. A. 69 exeunte tribunus plebis intercessit senatus consulto, quo impensis aerarii modus statueretur, imperatori eam rem reservans Tac. h. 4, 9.*

624 (VOLCACIUS) TVLLVS (*gentilicium ex nomine patris, cf. infra*). Amicus Propertii, quem adloquitur carminibus libri primi primo et ultimo, et cui ita carminum librum primum quodammodo dedicavit (*cf. Rothstein praef. ad Propertium p. XI*) *Propert. 1, 1, 9; 22, 1, et ad quem dedit praeterca 1, 6, 1, 14 (v. 20). 4, 22. Patrus eius consulatu functus 1, 6, 19 (patrus hic videtur L. Volcacius Tullus consul a. 721). Stipendia meruit 1, 6, 22. In Asiam proficiscitur 1, 6, 1. 14. 31, iura sociis daturus ib. v. 20 (legatus puto proconsulis; fortasse idem indicatur verbis v. 34; et accepti pars eris imperii). Diu (certe per plures annos 4, 22, 1) moratur in Asia; ad reditum eum hortatur Propertius 4, 22.*

625 L. VOLCACIUS TVLLVS, L. f. *Dio ind. l. 49 (filius fortasse L. Volcaciai Tulli consulis a. 688) consul ord. a. 722 cum Caesare II fasti (Α. Οὐολκάκιος Τούλλος Dio ind. l. 49, L. Volcacius fasti Venusini, L. Vulcatius Cassiod., Frontin. de ag. 9, Βολβάκιος Τούλλος traditur Appian. Illyr. 28, Λούκιος Τούλλος Dio 49, 43, Tullus chronogr. a. 354, Paulus fasti Hydat.), deinde cum L. Autronio Paeto fasti Venusini (CIL. I ed. 2 p. 66); Appian. Illyr. 28; amphora Carthaginiensis, bull. arch. du comité des trav. hist. 1894 p. 94. Hic ut*

videtur patruus Tulli qui praecedit, consul *Propert. 1, 6, 19.* — *Huius ut videtur libertus L. Volcacius Tulli l. Hospes VI 6671.*

— GEMINIA VVLCA CIA.

626 . . . RIANVS VO[LCINIUS] . . . ANICVS praefectus cohortis I Sygambrorum; quaestor provinciae Asiae, aedilis, praetor *t. urbanus VI 1543.* Pater Volciniae Sabinae *ib.*

627 [V]OLCINIA SABINA filia eius qui praecedit *VI 1543.*

— L. VALERIVS MESSALLA VOLESVS.

— M. Aur(elius) Volo.

628 Vologases (Βολογαΐτης *codices*), Thrax Bessus, sacerdos Liberi, a. 743 populares ad rebellionem incitavit, Rhaseuporidem regem interfecit, Rhoemetalcen fugavit, usque in Chersonesum penetravit *Dio 54, 34.*

629 Vologases (Ὀβολογάτης *Joseph. ant. 20, 4, 2, Βολογάτης ib. 20, 3, 4*) vel Vologases (*sic Tac. a. 15, 7, Vologases Tac. a. 12, 14, 44 et plerumque in ann., Βολογάτης Joseph. bell. codices*) vel Vologaesos (*sic Tac. h. 1, 40, Βολόγαϊσος Dio Xiph. plerumque, Οβολογαΐσος id. 66, 11, Vologesus Plin. h. n. 6, 122, Tac. a. 13, 7, 13, 37 semel, h. 4, 51, Suet. Ner. 57 Dom. 2, Βολόγατος vel Βολόγατος Stephani Byzantii codices s. v. Βολογαΐας*). In nummis huius regis nomen non emittitur, in regnum sequentium nummis plerumque scribitur Ὀλαγάσου, interdum Ὀλογάσου vel Ὀλαγαΐσου, *cf. infra n. 635. 636* (Βολαγάσου in nummis *ap. Vaillant Arsac. p. 292. 364. 366, ex quo pendet Eckhel 3, 356. 358, male lectum vel suppletum esse videtur.* — *Oppidum ab eo conditum in titulis Palmyrenis modo Ὀλογασΐας appellatur (Waddington 2599) modo Ὀλογασΐας (ib. 2589), ap. Stephani Byz. Βολογαΐας vel Βολογαΐσας, ap. Ptol. 5, 20, 6 Ὀβολογαΐά.*

Vononis, Medorum ac deinde Parthorum regis filius *Tac. a. 12, 14*, materna origine ex paelice Graeca *ib. 12, 44 (Vologaesos matrem originem tangi a Plut. Crass. 32 putat v. Gutschmid Gesch. Irans p. 129 not. 1).* Pacori et Tiridatis frater *Joseph. ant. 20, 3, 4, Tac. a. 15, 2, 14, Dio 63, 5*, hoc certe maior *Tac. a. 15, 2* (etiam Gotarzi frater *Joseph.*). Successit Vononi *Tac. a. 12, 14 (Gotarzi Joseph.),* concessu fratrum regnum adeptus *Tac. a. 12, 44. 'Medos Pacorus ante ceperat' Tac. a. 15, 2 (scilicet cum Vonones rex Parthorum factus est);* Vologaesos Pacoro Mediam commisit *Joseph. l. c. 'Genti Parthorum Vologaesos imperitabat' Tac. a. 12, 44 ad a. 51. Recte igitur ut videtur Longperier mém. sur la chronologie des Arsacides p. 103 seq. et Percy Gardner Parthian coinage p. 50. 51 ei attribuunt nummos regis Parthici cunos ab a. Sel. 362 mens. Gorp. (Aug. 51) ad a. 365 mens. Hyperb. (Sept. 54), (quos tamen alii patris eius Vononis esse putant, cf. infra sub Vonone n. 671). Nummi cusi per annos 55 ad 58, caput admodum iuvenile exhibentes, videntur esse adversarii eius (de quo infra, cf. supra n. 176); sine dubio autem eius sunt nummi cusi per annos 60 ad 68, quamquam*

Longpérier l. c. p. 112 seq. hos propter differentiam quandam vultus ad alium regem rettulit (huc inclinat etiam Gardner p. 52), statuens duos eiusdem nominis reges fuisse temporibus Neronianis, quod propter silentium scriptorum vix credi potest.

Tiridatem fratrem regem Armeniae constituit *Ioseph. l. c., Tac. a. 12, 50*. Abscedit Armenia quoniam exortus ei aemulus filius Vardanis *Tac. a. 13, 7 (sub a. 54)*. Nobilissimos ex familia Arsacidarum obsides tradit Romanis *ib. c. 9 cf. c. 37*. Izati regi Adiabenum bellum infert, mox omittit revocatus incursione Daharum et Sacarum *Ioseph. ant. 20, 4, 2 (certe ante annum 62, quo Izati iam successerat Monobazus)*. Tiridatem in recuperando Armeniae regno adiuvat *Tac. a. 13, 34, 37*, defectione tamen Hyrcanorum retinetur *Tac. a. 13, 37, 14, 25, 15, 1*. Cunctator ingenio *Tac. a. 15, 1*; 'vetus et penitus infixum' ei erat arma Romana vitare *ib. c. 5*. Tiridatem coram proceribus diademate ornat et in regnum Armeniae immittit *Tac. a. 15, 2*; ipse Syriae ingruerat *Tac. a. 15, 3, Dio 60, 20*. Monitus a Corbulone legatos mittit Romam *Tac. a. 15, 5, 7, Dio 62, 20*. Quibus re infecta reversis, bellum contra Romanos propalam sumpsit *Tac. a. c. 7*; Armeniam ingressus Caesennium Paetum obsidione ad pactionem coegit, ut Romani Armenia exirent *Tac. a. 15, 10 seq., Dio 62, 21*. Domum reversus cum Corbulone per nuntios tractat *Tac. a. 15, 17, Dio 62, 22*. Iterum legatos mittit ad Neronem ineunte anno 63 *Tac. a. 15, 24, 25, Dio 62, 22*. Cum Corbulone Armeniam ingresso tractat, pactumque ut Tiridates insigne regium apud effigiem Caesaris poneret nec nisi manu Neronis reciperet *Tac. a. 15, 27, 28, Dio 62, 23* (ipse cum Corbulone congreditur obsidesque ei dedit *Dio l. c.*). Tiridates eum convenit Ecbatanis *Tac. a. 15, 31*. A. 66 liberos mittit Romam una cum Tiridate *Dio 63, 1*; ipse ut Romam veniret, saepe invitatus a Nerone sed frustra *ib. c. 7*. Exeunte a. 69 vel ineunte a. 70 Vespasiano quadraginta millia sagittariorum offert *Suet. Vesp. 6, Tac. h. 4, 51*. Monitu Vespasiani *Tac. l. c.*, legatos mittit ad senatum de instauranda societate, oravitque etiam ut Neronis memoria cole-retur *Suet. Ner. 57*. Tito post victoriam Iudaicam coronam auream mittit *Ioseph. bell. 7, 5, 2*. A. 72 Epiphanem regis Antiochi filium, e Commagene pulsum apud se recipit *Ioseph. bell. 7, 7, 2, 3*. A Romanis auxilia adversus Alanos postulat, ducemque alterum ex Vespasiani liberis, sed non obtinet *Suet. Dom. 2 cf. Dio 65, 15 (ubi Vologaesis nomen non ponitur)*. Litteris ad Vespasianum datis, nullum ei honoris vocabulum dedit *Dio 66, 11 (Xiph.; exc. Vat. 5 p. 202 Dind.)*. Bello *Vict. Caes.*, metu solo *epit.*, in pacem coactus a Vespasiano *Vict. Caes. 9, 10, epit. 9, 12*. Oppidum condidit Vologeso-certam in vicino Babylonis *Plin. h. n. 6, 122*, Vologesiada ad Euphratem *Steph. Byz. s. v. Βολογείαδς*. Nomen eius positum *Tac. h. 1, 40*. Defunctus sit necesse est ante mens. Iun. a. 78, quoniam ex hoc tempore aliorum regum Parthicorum vultus in nummis apparent.

- 630 Vologaesess (Ὀλαγασ- nummi; praeterea non memoratur), rex Parthorum a. 78. 79 nummi, ap. Percy Gardner *Parthian coinage* p. 56, *inscripti βασιλέως βασιλέων Ἀρσάκου Ὀλαγάζου δικαίου ἐπιφάνους φιλέλληρος cusi per spatium ann. Sel. 389 mens. Daes. ad a. 390 mens. intercal. (Iun. 78 ad autumnum 79 p. Chr.). Cf. sub eo qui sequitur.*
- 631 Vologaesess (Ὀλαγασ- nummi; praeterea non videtur commemorari, cf. tamen infra n. 633), rex Parthorum temporibus Hadriani nummi, ap. Eckhel 3, 375, Gardner *Parthian coinage* p. 56, qui procedunt ab a. Sel. 431 (p. Chr. 119/120) ad a. 450 mens. Apell. (Dec. 138), — nummus similis cusus a. 460 non satis certis testibus nititur, cf. Longpérier p. 118 not. 2, Gardner p. 57 — similes nummorum eius qui praecedit atque eodem modo inscriptae; cumque etiam vultus regis idem sit, unum eundemque esse statuunt Longpérier *chronol. des Arsac.* p. 118 seq., Gardner *Parthian coinage* p. 57, ei sane ab a. 79 ad a. 119 parvam tantum regni partem oboedisse eumque plus octoginta vel, si numero 460 fides est (cf. supra), plus nonaginta annis vixisse (eidem regi nummos acneos attribuunt nullo regis nomine inscriptos cusus per annos 423 ad 439, propter similitudinem vultus). Cf. Gutschmid *Gesch. Irans* p. 137. 146.
- 632 Vologaesuss. Sanatruccii filius, in aciem processit contra Severum (nescio quem), sed antequam ad manus veniretur, indutias petivit et impetravit; ei pax et insuper pars Armeniae concessa Dio 75, 9, 6 *exc. de leg.* (fragmentum inserendum historiae Traiani vel Hadriani inter a. 115—135, cf. Boissvain *Herm.* 25, 330 seq., item supra S 129, ab editoribus insertum historiae belli Parthici a Septimio Severo gesti). Vulgo creditur Vologaesuss rex Parthorum temporibus Septimii Severi, a Vaillant *Arsac.* p. 370. 403 rex Armeniae, quem a Caracalla dolo evocatum esse narrat Dio 77, 12 nomine non posito. Fortasse is qui sequitur.
- 633 Vologaesuss, Alanos (sic traditur, cf. Boissvain *Herm.* 25, 337), qui Mediam depopulati, Armeniam quoque et Cappadociam attigerant, donis pellexit ut desisterent, sub Hadriano anno 135 vel paullo post Dio 69, 15 (Xiph., item *exc. de leg.*, cf. Boissvain *Herm.* 25, 331; ex Xiph. Zonar. 11, 24, ubi tamen Vologaesuss nomen non ponitur). Pharasmanem (regem Hiberorum) per legatos apud Hadrianum accusavit Dio l. c. (*exc. de leg.*). Plerumque putatur rex Parthorum eius nominis qui fuit Hadriani temporibus (supra n. 631); sed recte fortasse Armeniae regem cum fuisse statuit Gutschmid *Geschichte Irans* p. 147.
- 634 Vologaesuss, non ei, sed Sohaemo regnum Armeniae dedit L. Verus Fronto *ep. ad Verum* p. 127 Nab. Fortasse is quem factio Parthica regem volebat. Moses Chorenensis Vologaesum regem Armeniae nullum novit, novit ex Bardesane, ut ait, regem Armeniae Valarsen quod

idem nomen esse videtur (cf. Langlois coll. des hist. de l'Arm. I p. 66 not. 1), Tigranis (cf. supra T 151) filium: eum regnasse refert viginti annis, ab anno tricesimo altero Valarsis regis Persarum usque ad tertium Artabani, successisse ei filium Chosroem, patrem sancti Tiridatis (Mos. Choren. II c. 65, 66), cf. Mommsen R. Gesch. V p. 407 not. 1.

- 635 Vologaesius, rex Parthorum temporibus Antonini Pii et M. Aurelii (Vologaesius *Hieronimi cod. Berol. aliique*, Οὐολόγασιος *Dio*, Βολόγασιος *Photius*, Οὐολόγεσιος, Οὐολόγεσιος *codices Luciani*, Βολόγασιος, Βολογαῖσιος, Βολόγεσιος *codices Aristidis*, Βολόγασιος, Βολέγασιος *Constantini Manass. v. 2224*, Ὀλογάσιος *Syncell.*, p. 664, 15, Βολογῆς- *Galen.*, Vologesus *Frontonis margo*, Vologesus vel -essus *codices Orosii*, Vologessus *vit. Marci* 8, 6). *Huius esse videntur ex nummis inscriptis (in nullo tamen nummo inscriptio plena superesse videtur) βασιλέως βασιλέων Ἀρσάκου Ὀλαγάσιου (Ὀλαγαίσι[ου] in nummo anni 152 ex-euntis legit Longérier p. 148, Ὀλογάσου legitur in nonnullis cisis post annum 182) διακίω ἐπαφάνου φυλιλλινος ei qui procedunt ab a. Sel. 480 mens. Dio (Nov. 148) ad a. 502 (p. Chr. 190/1), diversam faciem regis exhibentes ab antiquioribus, cf. Percy Gardner Parthian coinage p. 57, 58 (qui tamen ipse fatetur etiam per hoc spatium in drachmis cultum regis paullo aliter formatum esse atque in tetradrachmis); ut regnavit ab anno minimum 148 usque ad a. 190.*

Bellum contra Romanos paravit sub Pio (*sed destitit*) *vit. Marci* 8, 6 (Antoninus Pius Parthorum regem ab Armeniorum expugnatione solis litteris reppulit *vit. Pii* 9, 6, ubi nomen eius non ponitur). Aristides Smyrnaeus in somnio sibi visus est videre Vologaesium cum Antonino seniore imperatore congredi et pacem cum eo ferire *Aristides or. XXIII (ed. Dindorf I p. 545)*; male ex hoc Aristidis somnio Waddington *mémoires de l'académie des inscr.* 26, 1, 1867 p. 260 collegit Pium a. 155 cum Vologaesio esse congressum. Defuncto Pio bellum intulit Romanis *vit. Marci* 8, 6, *Dio* 71, 2, *Lucian. quom. hist. conscr.* 14. Romanorum fines invasit *Eusebius chron. ad a. 2179 (vers. Arm., Hieronym., Syncellus p. 664)*. Armeniam Cappadociam Syriamque vastavit *Oros. 7, 15, 2*, in Armenia legionem Romanam cum Severiano legato delevit *Dio* 71, 2 (*cf. supra sub Severiano*). *IncurSIONEM Vologaei in provincias Romanas memorat etiam Moses Choreuensis II c. 64, addens cum inde ex hoc tempore appellatum esse Berosum, cum contra Graece appellaretur Vologaesius; quomodo a Persis (Parthis) appelletur (vel appellatus sit) se nescire; eundem tamen ut videtur procedente oratione appellat Valarsem. Victus ductu L. Veri Iamblichus Babylonius ap. Photium bibl. cod. 94 p. 75 Bekker, Dio 70, 2. 71, 2, Vict. Caes. 16, 4, Const. Manass. v. 2222 seq.; cf. Galenus XIV p. 647 Kuehn. Regia eius Ctesiphonte deleta ab Avidio Cassio Dio 71, 2. Memoratur Lucian. quom. hist. conscr. 19. 31.*

'Panegyricus Volog(a)esi' adscriptum in margine codicis Frontonis p. 205 ed. Naber, ipsa verba legi non potuerunt.

- 636 Vologaesius (Βολόγαισος Dio Xiph., Βολόγαισος exc., Βολόγαισος Syncellus), Parthorum rex temporibus Septimii Severi Dio 75, 9, 3. Nummi huius ut videtur, scilicet novam faciem regiam exhibentes, cusi per annos 191 ad 208/209, ap. Percy Gardner Parthian coinage p. 58 (Ὀλαγας nomen in tetradrachmio anni 197/8 legit Longpérier chron. des Arsac. p. 153, [Ὀ]λογα[ς] videtur extare in tetradrachmio musei Berolinensis; in drachmis Vologaesii regis nomen legitur scriptura Parthorum patria).

Pescennio Nigro auxilia promittit vel mittit Herod. 3, 1, 2 (ubi nomen eius non ponitur), cf. Syncellus p. 670, 7 (Dio 75, 9, 6 exc. de leg. non ad hunc spectat, cf. supra n. 632). Severus bellum ei infert Dio 75, 9, 3. Frater eius a partibus Severi stabat, Severumque comitabatur hac ipsa expeditione Dio 75, 9, 3 (frater hic plerumque putatur Tiridates, supra T 179). Appropinquante Severo recedit Dio 75, 9, 4, fugatus a Severo Syncellus p. 670. 671 (perperam Herodianus 3, 9, 10 Artabanum tunc regem Parthorum fuisse ait). Defuncto eo, liberi eius (Artabanus ut videtur et Vologaesius is qui sequitur) de regno certabant Dio 77, 12 exc. Val.

- 637 Vologaesius (Βολόγαισος Xiph.; in tetradrachmis quae huius videntur esse, scilicet cusi a. 209/10. 212/3. 217/8, Ὀλαγάσος nominis reliquiae lectae sunt, cf. Eckhel 3, 540, Visconti iconogr. gr. 3, 130, Longpérier chronol. des Arsacides p. 155 tab. XVIII), rex Parthorum temporibus Caracallae Dio 77, 19 cf. c. 21. Defuncto patre Vologaesio (eo qui praecedit) cum fratre de regno certat Dio 77, 12 (ubi sane neque ipsius neque fratris nomen ponitur, sed videntur intellegi hic et Artabanus). Caracallae Tiridatem et Antiochum quendam (A n. 582), qui ad eum transfugerant, expostulanti (a. 216) satisfacere noluit Dio 77, 19, sed cum Caracalla bellum ei inferret, perterritus tradidit eos ib. c. 21. Paulo post videtur maiore regni parte pulsus esse, nam anno 217 non contra eum, sed contra Artabanum regem Parthorum exercitum duxit Caracalla, item ad Artabanum a. 218 Macrinus misit filium; sed pars regni videtur ei mansisse, testibus nummis, qui extare dicuntur annorum 208/9 ad 221/2, atque unus etiam cusus a. 227/8, ut diutius se tenuerit contra Artaxerzem et Persas, quam Artabanus (Percy Gardner Parthian coinage p. 58. 59).

- 638 VOLTEIA CORNIFICIA, uxor L. Matuccii Fuscini legati Numidiae t. Lambaesis VIII 2630.

- 639 Volumnius, Romam missus ab Herode una cum Olympo amico Herodis, Caesari litteras Herodis tradit de maleficiis Alexandri et Aristobuli Ioseph. bell. 1, 27, 1, ant. 16, 10, 7. 9. Volumnius ὁ στρατοπεδάρχης bell. l. c. (fortasse praefectus copiarum ipsius Herodis; de

praefecto castrorum Romano vix licet cogitare). Diversus omnino ab eo qui sequitur (possis conicere in nomine eius errorem subesse apud Iosephum).

- 640 Volumnius, Syriae procurator (ὁ ἀμείνωνος), Saturnino (*C. Sentio Saturnino*) legato (provinciae) *Ioseph. bell. 1, 27, 2* (minus accurate dicitur una cum Saturnino Syriae praefuisse, *Ioseph. ant. 16, 9, 1, ipse et Saturninus οἱ Καίσαρος ἡγεμόνες ib. l. c., οἱ τῆς Συρίας ἡγεμόνες ib. 16, 10, 8*). Is una cum Saturnino permisit Herodi, ut vim Arabum vi repelleret *Ioseph. ant. 16, 9, 1, 2; 10, 8*. Circa a. 747 in consilio habito de Herodis regis filiis, primus atrocis sententiae auctor *bell. 1, 27, 2, 3, ant. 16, 11, 3*.
- 641 L. VOLVMNIUS HORATIANVS sodalis Augustalis, praetor urbanus *t. Pyrgensis XI 3711*.
- 642 Volumnius Quadratus, adolescens, ut videtur, qui scripta quaedam sua Frontonis iudicio commisit: ad eum Frontonis epistolae *ad am. 2, 1. 2. 3 p. 190. 191 Naber. Fortasse filius vel nepos eius qui sequitur*.
- 643 Volumnius Serenus, Concordiensis; Concordiae primum scriba, deinde decurio; postea relegatus ut videtur (*nescimus quam ob causam*) in quinquennium, quod spatium deinde in triennium vel adeo biennium artatum est (*p. 194. 198*); cum post exilium rursus locum in curia usurparet, delatus est quasi in curiam irrumperet, senex plus septuaginta annos natus (*p. 197*): eius causam apud Arrium Antonium (iuridicum regionis Transpadanae) agit Fronto epistula longiore *Fronto ad am. 2, 7 p. 192-198 Naber. Pater et avus equitum Romanorum, avus senatoris ib. p. 195*.
- 644 Volumnia Caleda, mater viri alicuius (*nomen perit*), qui fuit quinquefascalis Raetiae, quindecimvir sacris faciundis; neptem eius matrimonio sibi iunxerat M. Roscius Lupus Murena septemvir epulonum, quaestor provinciae Cretae et Cyrenarum *tituli Gortynii Graece scripti, Museo italiano di antichità class. 3 p. 702. 704*.
- 645 VOLVMNIA MODES[TA], uxor ut videtur M. Aurelii alicuius clarissimi viri (*A 1194 t. Cirtensis VIII 7033*).
- 646 L. VOLVSEIVS PROCVLVS, (*sic fasti Antiates; [L. V]olunseius fasti fr. Arv.*), consul suff. a. p. Chr. 17 cum C. Vibio Marso *fasti frat. Arv. (CIL. I ed. 2 p. 70) et Antiates (ib. p. 72)*.
- C. IVLIVS VOLVSENNA ROGATIANVS.
- 647 L. VOLVSENVS CATVLVS (*sic tituli, Volusenus Catulus Quint.*), inter quinque curatores locorum publicorum iudicandorum, quorum primus fuit L. Nonius Asprenas (*consul a. p. Chr. 6*), quartus *cippi urbani VI 1267 a. 1267 b. 31573 (= Bull. comunale 1885 p. 97 n. 1010) vel tertius cippus VI 31574 (= Bull. comunale 1886 p. 277 n. 1273)*. In

- nescio qua causa defensus a Domitio Afro, Passieno Crispo, D. Laelio (Balbo) *Quint. 1, 10, 24. Videtur esse idem qui sequitur.*
- 648 L. VOLVSENVS CATVLVS filius (f. in titulo ad nomen adiectum, ut distingueretur a patre eiusdem nominis; sed vix filius eius qui praecedit, immo potius idem), curator riparum et alvei Tiberis, secundus in collegio, in quo primus fuit L. Caninius Gallus (consul ut videtur a. 752) *VI 31543 (= Bullett. comunale 1889 p. 165).*
- 649 L. Volusenus Clemens, L. f., tribu Clu.; tribunus militum, praefectus equitum, praefectus tironum Galliae Narbonensis; nescio quid (in t. nomulla non perscripta, spatio vacuo relicto) accepit missus a divo Augusto; a Ti. Caesare missus in Aegyptum ad iurisdictionem, antequam eo perveniret (id videtur significari) decessit (in) provincia Aquitania t. *Sestinas XI 6011 (= Dessau inscr. sel. 2691).* Una cum fratribus C. Voluseno Curione et T. Voluseno Macedone aquam Sestinum adducendum curavit *XI 6016.*
- 650 C. Volusenus Curio, frater eius qui praecedit t. *Sestinas XI 6016. Cf. sub eo qui praecedit.*
- 651 T. Volusenus Macedo, frater eorum qui praecedunt *XI 6016.* Uxor: Antea Procula *XI 6019.*
- Sex. Caecilius Crescens Volusianus.
- T. PETRONIVS TAVRVS VOLVSIANVS.
- L. PVBLIVS PETRONIVS VOLVSIANVS.
- RVFIVS VOLVSIANVS.
- IMP. CAES. C. VIBIVS AFINIVS GALLVS *et. VOLVSIANVS AVG.*
- 652 C. Volusius, miles legionis tertiae (Gallicae), a. 69 pugna Cremonensi primus castra Vitellianorum irrupit *Tac. h. 3, 29.*
- 653 [V]olussius Aemilian[us], [pr]oc. Aug. *Bullett. comunale 1890 p. 106 (glans plumbea rep. in Tiberi).*
- 654 Volusius Bithynicus (Bythin- *pro Bithyn- cod. Pithoem.*; Bolusius *scholia*), amicus ut videtur Iuvenalis, ad quem dedit satiram *Iuv. 15, 1 seq. Nomen indicare videtur hominem nobilem (Bithynici nomine utitur Martialis 2, 26. 6, 50, 5. 9, 9. 12, 78).*
- 655 Q. VOLVSIVS FLACCVS CORNELIANVS, consul ord. a. 174 cum L. Aurelio Gallo *fasti (Q. Volusius Flaccus t. Forocloidiensis Notizie degli scavi 1889 p. 8, Flaccus Cornelianus t. Puteolanus CIG. 5853, Cornelianus amphora montis Testacci XV 4362, fortasse etiam XV 4363; praeterea Flaccus).*
- 656 Volusius Iulianus, amicus Dasumii, qui eius meminit in testamento scripto a. 108 *VI 10229 v. 16.*
- 657 L. Volusius Maecianus (*tria nomina vit. Marci 3, 6, XIV 250, Volusius Maecianus Dig. 14, 2, 9. 37, 14, 17, vit. Pii 12, 1, praeterea Maecianus*), auctor iuris: eius libri de fideicommissis, scripti imperante Pio *Dig. 40, 5, 42*, item libri de iudiciis publicis adhibiti in Digestis Instiniani

Dig. ind. Flor. et alibi (locos composuit Lenel palinq. iur. civ. I 575 seq.). Item scriptis, imperante Pio ut videtur, de lege Rhodia *Dig. 14, 2, 9*; et extat paene integer libellus eius de distributione (assis) ad Caesarem (*M. Aurelium Caesarem*), ap. *Mommsen Abh. der sächs. Gesellsch. d. Wiss. III (el. phil. hist. II) 1857 p. 281 seq.* Amicus vel discipulus Salvii Iuliani ('Iulianus noster') *Dig. 35, 1, 86*; amicus Vindii (Veri) *Dig. 35, 2, 32*. Eum audit Marcus Caesar cum iuri studeret *vit. Marci 3, 6*; cf. *Maecian. distr. init.*; *Fronto ad M. Caes. 4, 2 p. 61 Naber* (ubi Marcus festinationem epistolae excusat, 'quia Maecianus urgebat'); *Mare. Antonin. ες ἐξορὸν 1, 6* (ubi *Μαρκίαν* traditur). Eo iuris perito usi sunt et Antoninus Pius *vit. Pii 12, 1*, et fratres imperatores *Dig. 34, 14, 17*. 'Amicus noster' appellatus a fratribus imperatoribus *ib.* — Anno 152 inter patronos lenunciariorum Ostiensium, post senatores primus *XIV 250*. — Fortasse hic [Vol]usius Maecianus praefectus Aegypti *papyrus nunc Berol., Aeg. Urk. n. 613 v. 9* (praefectum fuisse circa a. 150 putat *A. Stein arch. ep. Mitth. aus Oestr. 19, 1896 p. 153 not. 19, Herm. 32 p. 664*; cf. *Mitteis Herm. l. c. p. 651*). *Mimus certum an hic (quod voluerunt multi, iure dubitat Stein l. c.)* Maecianus, cui ab Avidio Cassio, rebellione a. 175, Alexandria commissa erat, et qui interfecto Cassio ab exercitu occisus est *vit. Marci 25, 4, vit. Avid. Cass. 7, 4* (filius Cassii *vit. Mare. l. c., errore ut videtur*).

- 658 Volusius Proculus, nauarchus classis Misensis, a. 59 inter ministros caedis Agrippinae, a. 65 coniurationem Pisonianam, de qua ex Epichari audiverat, prodidit *Neroni Tac. a. 15, 51, 57*.
- 659 VOLVSIUS SATVRNINVS: eius nomen in fistula aquaria urbana (ad montem Testaceum *rep.*), ap. *Lancianium syll. aq. n. 185, item in alia fistula urbana vel suburbana, ib. n. 432* (hanc vidit solus *Bianchinus*; una repertae sunt fistulae vel fistulae unius partes *Appii Annii Marsi, cf. supra A 511, nomine inscriptae, unde non recte a quibusdam Volusii Saturnini et Annii Marsi nomina coniuncta sunt*). Fortasse unus eorum qui sequuntur, certe ex eadem domo.
- 660 L. VOLVSIUS SATVRNINVS consul a. 742. Ipse ponendum curavit Cinguli in Piceno titulum mutilum *IX 5680 (1)*; praeterea ad eum videtur referendus t. Thracicus, sed fortasse ex Asia oriundus, *III 727 (2)*. Nummi oppidorum Africanorum, *Achullae, ap. Müller numism. de l'Afrique II p. 44 n. 9, 10 cf. III p. 193, IV p. 41, Hadrumeti ib. II p. 52 n. 27, 28, Gergis ib. II p. 35. Nummus Antiochenus, ap. Mionnet V 156, 77 (item in mus. Berol.)*.

L. Volusius Satur... t. 1, L. Volusius Satur. nummi *Achullitani, item sic vel Saturn. Hadrumetani, Σατορνίνος ὄβολο, nummus Antiochenus, L. Volusius nummi Gergitani, item Tac. a. 3, 30. In consulatu L. Volusius Sa . . . . fasti Cyprenses, Saturninus fasti Hydat.*

Familia vetere neque tamen praeturam egressa *Tac. a. 3, 30*. Q. f. t. 1. *Filius putatur (Borghesi opp. 3, 314) Q. Volusii eius quem a. 704 Cicero proconsul Ciliciae misit in Cyprum ad ius dicendum (Cic. ad Att. 5, 21, 6; idem fortasse Cn. Volusius, ib. 5, 11, 4, praenomine scilicet corrupto) et qui videtur memorari etiam ad fam. 5, 10, 2 (incertum an idem Volusius Cic. ad fam. 5, 20, 3) quique gener fuit Tiberii alicuius (ad Att. 5, 21, 6). Natus vix post annum 696, cum filium sustulerit anno 716 (cf. infra). Consul t. 2, Tac., suff. a. 742 ex k. Aug. fasti Cuprenses (consulatus hic suffectus memoratur etiam in fastis Hydatianis), cf. *CIL. I ed. 2 p. 39*. [Septemvir epu]lon(um) t. 2. Censoria potestate legendis equitum decuriis functus *Tac. (inde ut videtur L. Volusius Urbanus, libertus sine dubio eius, dictus nomenclator censorius VI 1968 = Dessau inscr. sel. 1953), alius libertus eius [L.] Volusius El[ainus], dicitur apparuisse — id vocabulum videtur supplendum — consori VI 1967 = 7366 = Dessau inscr. sel. 1954, denique alius fuit sacerdos Geni L. n. cens[oris?] VI 1833*, ubi sane censoris vocabulum minus accurate adhibitum). — Proconsul Africae nummi (fortasse a. 748/9, cum P. Quinctilius Varus consul a. 741 proconsul Africae fuerit anno 747/8). A. ut videtur 750/1 (vel certe inter a. 750 et 760) statuum vel donarium aliquod ponendum curavit Cinguli in Piceno t. 1. Legatus Syriae a. 35 aerae nempe Actiacae, i. e. a. 757/8 (p. Chr. 4/5) nummus *Antiochenus*. Decessit a. p. Chr. 20 *Tac. a. 3, 30*. 'Opum, quis domus illa in inmensum viguit, primus adcumulator' *Tac. a. 3, 30*. Pater L. Volusii Saturnini (*eius qui sequitur*), nati a. 716 (cf. sub eo qui sequitur), fortasse ex Nonia Polla (cf. *ib.*), item ut videtur filiae, ex qua nata Lollia Paullina *Tac. a. 12, 22 (nisi haec mater Lolliae fuit privigna eius)*. Pater ad eius nomen adiectum in t. 1, scilicet ut a filio cognomine distingueretur. Item hic ut videtur L. pater vel L. Volusius Saturninus p(ater) dictus in titulis servorum et libertorum VI 7374. 9653 (plerique L. Volusii Saturnini servi non huius videntur fuisse, sed recentioris alicuius, scilicet filii eius, cf. sub filio).**

- 661 L. VOLVSIVS SATVRNINVS consul a. p. Chr. 3. *Tituli Dalmaticis III 2975 (1); 2974 Venetiis extans sed oriundus ut videtur ex Dalmatia (2); denique ad hunc videtur referendus t. acephalus III 2976 (3). Memoratur in t. Dalmatico III S. 9972 (4) et in terminis Dalmaticis III 2882 (5). III S. 8472 (6). 9832 (7). 9833 (8). 12794 (9). Praeterea idem nisi fallor memoratur in t. matris Pergameno ap. Fränkel Inscr. von Pergamon n. 427 (10), in t. ancillae uxoris VI 7387 (11), in tubo plumbeo spectante ad uxorem Bull. comunale 1887 p. 182 (12).*

L. Volusius Saturninus *Plin. h. n. 7, 62. 156, item plene vel paene plene t. 1. 4. 5. 6 ([L. V]olusius Satur[ni]nus t. 7, [L.] Volus[ius] Satu[r]ninus t. 8, Α[ε]ύχ. Οδολοός[α]ρος Σατορνύ[ος] t. 10), Volusius Saturninus t. 12; Plin. h. n. 11, 223, L. Volusius . . . . t. 2, L. Volus . . .*

t. 9, L. Volusius *Columella* 1, 7, *Tac. a.* 12, 22, 13, 30, L. [Volu]sius t. 11, Volusius *Tac. a.* 14, 56. In consulatu L. Volusius Saturnin. XV 4571, L. Volusius Saturn. X 824, L. Volusius [Saturni]n. *fasti Cap.*, L. Volusius *fasti frat. Arr.*, L. Volu[s]ius *fasti Gabini*.

L. f., Q. [n.] *fasti Cap. Filius sine dubio eius qui praecedit* (ex Nonia Polla t. 10). Natus a. u. c. 716, scilicet defunctus a. 809 = p. Chr. 56 post 'tres et nonaginta annos spatium vivendi' *Tac. a.* 13, 30 ('nonagesimum excessit annum' etiam *Plinius h. n.* 11, 223). Consul t. 1. 2, *Plin. h. n.* 7, 156, suff. a. 756 = p. Chr. 8 ex kal. Iul. cum P. Silio *fasti Cap.*, *fasti Gabini*, *fasti frat. Arr. cf. X 824.* XV 4571 (vetus consularis *Columell.* 1, 7, 3). Augur t. 1. 2. Sodalis Augustalis t. 1 cf. t. 2. Sodalis Titius t. 1. 2. Proconsul Asiae t. 10 (*hic puto, quamquam ex gentilicio nomine solae -αος litterae extant; litterae ρθ post multum spatium vacuum in eodem lapide incisae viz annum centesimum nonum aerae qualiscumque significant*). Legatus divi Augusti (*nescio ubi*) t. 1. Legatus pro pr. Dalmatiae t. 9, imperantibus Tiberio t. 1. 2. 4, et Gaio t. 5. 6. 7. 8 cf. t. 3, revocatus a Gaio (*scilicet ex III S. 9864^a apparet iam vivo Gaio Dalmatiae praepositum esse L. Arruntium Camillum Scribonianum*). Praefectus urbi *Plin. h. n.* 7, 62, 11, 223; t. 3 (*successisse videtur Q. Sanguinio Maximo, quem anno 39 praefectum urbis, postea legatum Germaniae inferioris fuisse scimus; Sanguinium a. 42 missum esse in Germaniam coque ipso anno ei in praefectura successisse Volusium Borghesius opp. 3, 326 non satis certis ex causis effecit*). Mansit praefectus usque ad finem vitae suae *Plin. h. n.* 7, 62. Superstes omnium quos in consulatu sententiam rogaverat *Plin. h. n.* 7, 156. 'Inoffensa ei tot imperatorum amicitia (malitia traditur) fuit' *Tac. a.* 13, 30. Decessit a. 56 *Tac. a.* 13, 30. Mores eius laudantur *ib.* Divitiae eius bonis artibus quaesitae *Tac. a.* 13, 30, 14, 56; *Columella* 1, 7, 3.

Uxor (*sed viz prima*) Cornelia Scipionum gentis *Plin. h. n.* 7, 62, ex qua genuit post LXII annum (*i. e. a. p. Chr. 25*) Volusium Saturninum consulem (Q. Volusium consulem a. 56 *infra n.* 664) *Plin. l. c.* Alius filius, hoc maior, videtur L. Volusius Saturninna, L. f., pontifex (*is qui sequitur*) VI 7393; filia fortasse Volusia Cornelia (*infra n.* 667). Huius ut videtur Cornelia uxor Cornelia L. [Voln]si VI 7387 in t. ancillae; Cornelia L. f., Volusi Saturnini p. (*i. e. puto patris, idque adiectum ut distingueretur a L. Volusio Saturnino filio; vel fortasse praefecti, ut putat Dressel, qui nihil deesse post p. litteram adfirmat*) t. 12 (*fistula plumbea*). Diversa igitur ut videtur Licinia Cornelia M. f. Volusia Torquata, L. Volusi cos., auguris t. sepulchralis VI 31726 = *Bull. inst. arch.* 1885 p. 25 (*alterius igitur L. Volusii consulis, auguris, haec uxor, cf. infra n.* 666; nisi eo confugimus, ut statuamus, in t. sepulchrali Corneliā omnibus nominibus appellatam Marci filiam dici, scilicet adoptivam, adoptatam, ut putat Stevenson *bull. l. c.* p. 27,

a *M. Licinio Crasso*, in *fistula plumbea solo primario nomine appellari et Luci filiam, genitam a L. Cornelio aliquo Scipione*. — Sorore eius genita *Lollia Paullina Tac. a. 12, 22*.

L. Volusii Saturnini servi VI 7290. 7294. 7300. 7305. 7307. 7364. 7386. 9325. 22811 cf. 29519, *Bull. comunale 1891 p. 142*, L. Volusi (Voluss- 7288) servi VI 7286. 7287. 7288. 7298 (*paene omnes sepulti ad viam Appiam in monumento familiae Volusiorum*), plerique sine dubio huius servi, non patris. Item hic *Lucius noster* (Lucius n. 7389, plerumque L. n.) VI 7368. 7370. 7380. 7389. 7394 (*tituli reperti in eodem monumento Volusiorum*); item hic ut videtur a quo nomen traxerunt non omnes sed tamen plerique L. Volusii libertini in eodem monumento sepulti, VI 7292. 7309. 7318 *cet.* — Fortasse huius L. Volusi Saturnini nomen pictum in amphora in urbe ad *Castra praetoria rep. XV 4646* (L. Saturnini in amphora eodem loco rep. XV 4559, L. Volusi Saturni. *ib.* 4784). *Vix hunc significat t. pictus Pompeianus Notizie degli scavi 1887, 454.* — Non huc pertinent L. Volusii vel Volussii Saturnini Africani VI 29539. VIII 4575. VIII S. 11778 (= 617).

662 L. VOLVSIVS SATVRNINVS L. f., pontifex VI 7393 (nutrix eius *Volusia Stratonice*, mater L. Volusii Zosimi; hic *Volusius Zosimus dictus collactius L. Volusii patris [patryi scriptum] ib.*). *Iudice Borghesio opp. 8 p. 230 filius L. Volusii Saturnini consulis a. 756 praeterea ignotus, maior Q. Volusio Saturnino, natus ante a. 26 p. Chr., neque ex Cornelia ut puto sed ex priore uxore. Hic ut videtur L. filius dictus in titulo servi L. Volusii (scilicet patris) VI 7288; ipsius autem servus in eodem t. cum dicatur qui fuit L. fili, videtur obiisse ante patrem nonagenarium (idem L. Volusius patruus dictus in titulo collactanei VI 7393, cf. supra, scilicet post mortem tam ipsius quam fratris, cum domus et familia Volusiorum pervenisset ad fratris filium L. Volusium Saturninum consullem a. 87).*

663 L. VOLVSIVS SATVRNINVS consul ord. a. 87 cum *Domitiano XIII fasti*, deinde cum *C. Calpurnio act. Arv. (tria nomina in act. Arv.)*. *Filium fuisse coniecit Borghesius opp. 8 p. 229 Q. Volusii Saturnini consulis a. 56, fratrem maiorem Q. Volusii Saturnini consulis a. 92, patrem Volusii Torquati L. f. (eum et fratrem intellegi in clausula tituli VI 7375 permis[su] L. et Q. nostri, quod Mommsenus pertinere putat ad L. Volusium consullem a. 3 et Q. Volusium consullem a. 56).*

664 Q. VOLVSIVS SATVRNINVS cos. a. 56. *Tria nomina in actis Arvalium et saepius in consulatu (X 1574; tab. cecat. Pompeian.; t. Moguntiacensis ap. Dessau inscr. sel. 2491; Phlegon mir. fr. 57 ap. Müller fr. hist. Gr. III p. 623), Volusius Saturninus Plin. h. n. 7, 62, Q. Volusius Tac. a. 14, 46 et in consulatu ib. 13, 25, item X 1401 (Saturninus aliae mentiones consulatus).*

Filius L. Volusii Saturnini praefecti urbis (n. 661) et *Corneliae*, genitus post LXII patris annum (*i. e. a. p. Chr. 25 Tac. h. n. 7, 62. Hic et*

pater, iudice Mommseno ad Borghesii opp. 3, 333, CIL. VI p. 1043, 4, L. et Quintus noster (sic perscriptum), quorum permissu Volusii alicuius libertini filio sepulcrum factum VI 7375, scilicet ut filius emancipatus factus sit patri consors in re familiari, atque eius loco rem familiarem administraverit, nam aliter explicari non posse quod Quintus solus noster appellatus sit a liberto (Borghesius opp. 8, 229 cogitaverat de L. et Q. Volusiis Saturninis consulibus a. 87 et 92, fratribus ut voluit). Tribu Velina eum fuisse, inde quod liberti eius ut videtur nepos ea tribu fuit, VI 7376. 7377, num colligi possit, non definitio.

Consul *Plin. l. c.*, ord. a. 56 cum P. Cornelio Scipione *fasti. A. 61* censum per Gallias egit una cum Sextio Africano et Trebellio Maximo *Tac. a. 14, 46*. Frater Arvalis, adfuit in collegio a. 63 (*non memoratur in actis annorum 57-60 act. Arv. Huius ut videtur Q. Volusii (uxor) Torquata VI 7297 (ancillae eius contubernalis Spendo, ib.; idem Spendo Torquatianus in t., quem posuit anno 58, VI 7303; cf. praeterea supra sub Torquata). Pater sine dubio eius qui sequitur, fortasse etiam ut coniecit Borghesius, pater L. Volusii Saturnini consulis a. 87, avus Volusii Torquati.*

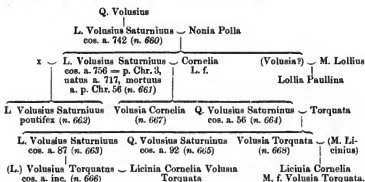
*Huius ut videtur Q. Volusii Saturnini servus VI 7289. Item hic Q. n. (= Quintus noster) VI 7299. 7367. 7369. 7372 (tituli servorum reperti in monumento familiae Volusiorum ad viam Appiam), Q. n., a quo locus datus in monumento familiae Volusiorum VI 7376, Q. n., cuius permissu sepulcrum factum L. Volusii Saturnini (patris eius) ancillae VI 22811. Ab hoc ut videtur nomen traxerunt Q. Volusius Alcimus VI 7304, aliique Q. Volusii in eodem monumento sepulti, VI 7316 *cet. cf. VI p. 1043, 4 (potius filius eius Q. n., cuius servus, maritus Volusiae alicuius VI 9326; incertum uter Q. n., cuius servi, mariti Volusiarum VI 9423. 9424; incertum quis Q. Volusius, cuius servus VI 9621). Nescio an ab hoc Volusio consule factum senatus consultum Volusianum, ut lege Iulia de vi privata tenerentur qui inprobe coiissent in alienam litem Modestinus libro octavo regularum (Dig. 48,7,6).**

- 665 Q. VOLUSIUS SATVRNINVS consul a. 92 ord. cum Domitiano XVI *fasti*, ex id. Ianuariis cum L. Venuleio Aproniano *fasti Ostienses (XIV 245), act. Arv. (tria nomina act. Arv.; VI 525. 1984). Filius sine dubio eius qui praecedit (fortasse, ut coniecit Borghesius, frater minor L. Volusii consulis anno 87). Fortasse hic Volusius Saturninus frater Arvalis a. 119 act. Arv. Minus probabiliter Borghesius opp. 8, 230, Volusii Saturnini nomina coniunxit cum eis quae praecedunt Valerii Iuniani, putavitque unum fratrem Arvaem significari appellatum M. Valerium Iunianum Volusium Saturninum. — Huius ut videtur Quinti dispensator, qui coniugem Volusiam Primam sepulcro intulit a. 89 VI 9326. — Incertum quis ex Volusiis Saturninis consulibus [Vol]usius Saturninus consularis, ex cuius domo [L. V]olusius L. f. Celer [qui] et Ancharius XIV 178.*

— Q. OCTAVIVS VOLVSIVS THVSCEN[IVS] . . . . .

- 666 (L.) VOLVSIVS TORQVATVS (*de praenomine cf. infra*), Luci f. (eius quondam dispensator M. Licinius Eutyclus, maritus Volusiae Olympiadia) VI 9327. *Videtur fuisse, ut putant Borghesius opp. 8 p. 22 et Mommsen CIL. VI p. 1043, ex posteris Q. Volusii Saturnini consulis a. 56 et Torquatae, fortasse (cum non Quinti filius fuerit, sed Luci) nepos eius, filius L. Volusii Saturnini consulis a. 87. Nomen quo dispensator eius post manumissionem appellatus est (cf. supra), indicat eum parentela coniunctum fuisse cum Marcis Liciniis; fortasse igitur huius Volusii uxor Licinia Cornelia M. f. Volusia Torquata, L. Volusi cos., auguris VI 31726 = Bull. inst. arch. 1885 p. 25, ut ipse fuerit L. praenomine, consul (suff. a. inc. temporibus Traiani), augur ib. Uxor potest fuisse consobrina eius, cf. stemma infra propositum. (Stevensonius tamen coniecit Bull. l. c. p. 26 Liciniam Corneliam esse Corneliam L. Volusii consulis a. 756, auguris, et horum filium fuisse Volusium Torquatam). Sane fatendum, titulum Liciniae Corneliae, qui sic ad tempora Traiani detruditur, aliquanto antiquiorem videri quod maritus duobus tantum nominibus appellatur.*

Stemma potest excogitari hoc:

— M. METILIVS AQVILLIVS REGVLVS NEPOS VOLVSIVS TORQVATVS FRONTO.

- 667 VOLVZIA CORNELIA *vel* CORNELIA VOLVZIA (*sic* VI 7296, Volussia Cornelia *videtur dici* 7308); *eius ancilla sepulta in monumento familiae Volusiorum, VI 7296; alia ut videtur eiusdem ancilla (Volussiae Cheone Corneliae, ubi sane nomen ancillae mire interpositum est inter nomina dominae) VI 7308. Filia videtur fuisse L. Volusi Saturnini consulis a. 756 = 3 et Corneliae, Q. Volusio Saturnino natu maior, nata igitur ante a. 25.*
- 668 VOLVZIA TORQVATA: *eius servus VI 17442 (1). Eadem ut videtur Torquata, cuius nutrix Volussia Felicia VI 29950. Eandem esse*

Liciniam Corneliam M. f. Volusiam Torquatam L. Volusii consulis, auguris, uxorem viz recte coniecit Stevenson Bull. dell' Inst. 1885 p. 28; potius fuit ut coniecit Mommsen CIL. VI p. 1043, ex posteris Q. Volusii Saturnini consulis a. 56 et uxoris eius Torquatae, fortasse filia eius; ipsius filia potest fuisse Licinia Cornelia Volusia Torquata, cf. stemma adiectum ad n. 666.

— LICINIA CORNELIA VOLVLSIA TORQVATA.

— VOLVSVS VALERIVS MESSALLA = L. VALERIVS MESSALLA VOLESVS.

669 L. Vomanus Victo[r], procurator Aug., praeses Alpium Cottiarum t. *Segusionensis V 7251.*

670 Vonones (Ὠνόνης est in nummis; Βονώνης Strabonis et Iosephi codices), Phraatis regis Parthorum filius natu maximus (*Tac. a. 2, 2*), una cum tribus fratribus obses Romanis datus *Strabo 16, 1, 28 p. 748 cf. 6, 4, 2 p. 288; Ioseph. ant. 18, 2, 4; Tac. a. 2, 1*, item ut videtur cum Meherdate filio (certe hic quoque obses apud Romanos fuerat, *Tac. a. 11, 10; et nepotes quoque a Phraate obsides datos esse narrat Augustus mon. Ancyr. 6, 4, Strabo l. c., Iustin. 42, 5, 12*) (circa annum 745, cf. *Mommsen mon. Ancyr. ed. 2 p. 141*). A Parthis post mortem Phraatis, Phraatacis, Orodis arcessitus et rex constitutus *Augustus mon. Ancyr. Graec. 17, 14; Ioseph. l. c.; Tac. a. 2, 1. 2. Rex Parthorum factus est inter a. p. Chr. 6, cuius autumno cusus est nummus Orodis ut videtur, certe non huius (cf. sub Orode), et annum p. Chr. 9, cum ipsius nummus extet cusus anno Sel. 320 (p. Chr. 8/9) praeter solitam inscriptionem βασιλέως βασιλέων Ἀρσάκου εὐεργέτου δικαίου ἐπιφανοῦς φιλέλληνος habens inscriptum ad caput regis βασιλεὺς βασιλέων Ὠνόνης (Percy Gardner p. 46, cf. *Mommsen mon. Ancyr. ed. 2 p. 143*). Cum contra eum Artabanus e Media in regnum acciretur, primum quidem vicit Artabanum *Ioseph. l. c., Tac. a. 2, 3; nummi inscripti βασιλεὺς Ὠνόνης νειχῆσας Ἀρτάβανον, ap. Percy Gardner Parthian coinage p. 47*, sed paullo post vincitur et regno exturbatur *Ioseph. l. c., Tac. l. c. Factum id esse videtur a. p. Chr. 11, cum nummus eius extet cusus autumno a. 11, atque eo ipso anno incipiant nummi qui videntur esse Artabani (cf. supra sub Artabano; item Mommsen mon. Ancyr. ed. 2 p. 144)*. Armeniam vacuum tunc occupat *Ioseph. l. c., Tac. a. 2, 3. 4*. Legatos Romam mittit (ut regnum Armeniae a Romanis sibi confirmaretur), sed Tiberius id ei negavit *Ioseph. l. c.* Cum Artabanus bellum ei minitaretur, tradidit se (Caecilio) Cretico Silano, Syriae legato, a quo custodia circumdatur, 'manente luxu et regio nomine' *Ioseph. l. c., Tac. a. 2, 4*. 'Pulsus a suis quasi in fidem populi Romani cum ingenti gaza Antiochiam se recepit' *Suet. Tib. 49*. Pisoni, successori Silani, gratisissimus 'ob plurima officia et dona quibus Plancinam devinxerat' *Tac. a. 2, 58*. Procures Parthorum Armeniorumve nuntiis ad res novas instigat *ib.* A. 18 rogatu Artabani Pompeiopolim Ciliciae remotus *ib.**

- A. 19 cum effugere ad Armenios temptavisset, in ripa Pyrami amnis adprehensus et a Remmio evocato occisus est *Tac. a. 2, 68*; *cf. Suet. Tib. 49*. Gazam ab eo in Syria Ciliciaque reliotam Artabanus a. 35 reposcit *Tac. a. 6, 31*. — Filius eius Meherdates *Tac. a. 12, 10 cf. 11, 10*.
- 671 Vonones (Arsacida), Medorum rex; mortuo Gotarze (*anno ut videtur 51 mense Iun.*) a Parthis rex constitutus (Medorum regnum traditum Pacoro *Tac. a. 15, 2*); post breve et inglorium imperium defunctus *Tac. a. 12, 14*. *Videtur per paucos tantum menses regnum tenuisse, cum ipso anno 51 mense Aug. incipiant nummi qui Vologaesii esse videntur (cf. supra sub Vologae), quos tamen v. Gutschmid Gesch. Irans p. 128 huic ipsi Vononi tribuit, propterea puto quod nummi certi Vologaesii, cusi per annos 60 ad 68, alium vultum regium exhibent, cf. supra sub Vologae; ut Vonones regnaverit ab anno 51 ad a. 54. Pater Vologaesii Tac. a. 12, 14 (item Pacori et Tiridatis, v. supra sub Vologae).*
- 672 VOPISCVS consul (suff.) cum Paterculo (*L. Velleio Paterculo, supra n. 239*) a. p. Chr. 60 (*scilicet cum cometes appareret, quem anno 60 apparuisse tradit Tac. a. 14, 22*), exeunte ut videtur anno (*cum mense Iul. et kal. Aug. Paterculi collega fuerit Cn. Pedanius Salinator*) *Seneca nat. quaest. 7, 28, 2. Pompeium Vopiscum appellatum esse statuit Borghesius opp. 4, 394. 537; de Manilio aliquo Vopisco, quem avum voluit fuisse P. Manilii Vopisci consulis anni 114 cogitaverunt alii (Friedländer Sitteng. 3° p. 457).*
- P. Manilius Vopiscus.
- P. MANILIUS VOPISCVS VICINILLIANVS L. ELVFRIVS SEVERVS *cet.*
- A. POMPEIVS VOPISCVS.
- L. POMPEIVS VOPISCVS.
- L. POMPEIVS VOPISCVS C. ARRYNTIVS CAPELLIVS CELER.
- Septimius Vorodes.
- 673 Votienus, Narbonensis, vir 'doctus' (orator puto vel poeta), quem cum honore nominat *Martial. 8, 72, 5. Oriundus sine dubio ab eo qui sequitur (nisi forte hunc ipsum significat Martialis).*
- 674 Votienus Montanus, Narbonensis *Hieronymus, orator id.*, celebris ingenii vir *Tac. a. 4, 42*, 'homo rarissimi etiamsi non emendatissimi ingenii' *Seneca contr. 9, 5, 15*. Tirocinium posuit pro Numisia Galla apud centumviros *Seneca l. c. A Scauro Ovidius inter oratores appellatus ib. 9, 5, 17. Amicus Marcii Marcelli ib. 9, 6, 18 cf. 9, 5, 14. Saepius eum memorat Seneca contr. 9 pr. 1, 9, 1, 3 cet. Eum accusavit apud Caesarem Vinicius, a colonia Narbonensi (ab ipsius patria) rogatus Seneca contr. 7, 5, 12. 'Adeo toto animo scholasticus erat', ut Vinicii actione se delectatum esse fateretur *ib. (apparet non hanc esse accusationem ex quo maiestatis poenis adfectus est, quae non apud Caesarem sed coram senatu peracta est)*. A. 24 accusatus 'ob con-*

- tumelias in Caesarem dictas', coram senatu convictus, 'maiestatis poenis adfectus est' *Tac. a. 4, 42*, relegatus in Baleares insulas, ubi non multo post moritur *Hieronymus chron. ad a. Abr. 2043 (p. Chr. 27)*.
- Urania regina v. Thermusa.
- 675 VRANIVS, tyrannus sub Elagabalo *Polem. Silv.*, sub Alexandro *Zosim. 1, 12; Syncellus p. 674. 675. Cf. supra sub L. Iulio Aurelio Sulpicio Uranio Antonino (I 125)*.
- LVCIA LICINIA VRBANA.
- 676 VRBANVS consul ord. a. 234 cum (M. Clodio Pupienio?) Maximo II *fasti (Ὀρβανός fasti Theonis, Οὐρβανός Heracliani). Cf. supra sub Agricola Urbano*.
- 677 Urbanus, sub Aureliano novarum rerum suspectus et continuo oppressus *Zosim. 1, 49*.
- AGRICOLA (?) VRBANVS.
- [An]tonius Urbanna.
- C. Sempronius Urbanus.
- MAGNIA VRBICA AVGVSTA.
- Valeria Urbica.
- 678 Urbicus, histrio *Iuvenal. 6, 71*.
- 679 Urbicus, ad eum datum *Martial. 7, 51 (idem nomen ib. 11, 55; Cosconia uxor 11, 55, 5)*.
- 680 Urbicus, infans, Bassi cuiusdam deliciae (potius quam filius), defunctus anno aetatis tertio, in cuius sepulcrum Martialis versus scripsit *Martial. 7, 96*.
- 681 Urbicus, fortasse magistratus, memoratur *Dosit. divi Hadriani sent. et epist. 10*.
- Q. Axilius Urbicus.
- Lollius Urbicus.
- M. LOLLIVS VRBICVS.
- Petronius Urbicus.
- Pompeius Urbicus.
- 682 Urbinia (sic traditur *Quint. 7, 2, 5, sicque etiam Quint. 4, 1, 11 cod. Bern., Urbina ib. cod. Ambros., et ita traditur Quint. 7, 2, 4, item ita vel Urvia vel Uriva Tac. dial. codices, Urbiniana traditur Quint. 7, 2, 26*), Clusinii alicuius ut videtur, ex Marrucinis (*Quint. 7, 2, 26*) uxor: eius hereditatem cum mediis divi Augusti temporibus (*Tac. dial.*) peteret aliquis, qui se Clusinium Figulum filium eius esse dicebat, heredes defendit apud centumviros (*Tac.*) Asinius Pollio compluribus orationibus, quas citant *Quint. 4, 1, 11. 7, 2, 4. 5. 26, Tac. dial. 38, partes adversarii gerente Labieno Quint. 4, 1, 11 (lis Urbiniana Quint. 7, 2, 26)*.
- 683 Urbius Maximus (*gentilicium fortasse corruptum*), magistratus ut videtur (fortasse praetor): epistula divorum fratrum ad eum *Ulpianus libro sexto disputationum (Dig. 40, 1, 4 pr.)*.

- 684 VRGVLANIA, P. f. (*praenomen patris apparet ex praenomine liberti ipsius, cf. infra*), amica Liviae potentissima Tac. a. 2, 34. 4, 22. In ius vocata a L. Pisone a. 16, non obtemperavit Tac. a. 2, 34 cf. 4, 21. Nepos eius M. Plautius Silvanus praetor a. 24, quem, cum eo ipso anno accensaretur uxorem interfecisse, monuit pugione misso, ut mortem sponte sumeret Tac. a. 4, 22. Mater fuit aut socrus M. Plautii Silvani consulis a. 752; cf. stemma propositum supra p. 46 (*libertus eius ut videtur conditus una cum Plautiis libertinis, VI 29587*). Nomen ab ea traxerunt tam A. Plautius Urgulanius filius M. Plautii Silvani consulis a. 752, quam Plautia Urgulanilla, filia eiusdem. Servus eius Simo Urgulaniae, libertus P. Urgulanius J. l. Helico VI 29586.
- PLAVTIA VRGVLANILLA.
 — A. PLAVTIVS VRGVLANIVS.
 — A. AVILLIVS VRINATIVS QVADRATVS.
 — L. RAGONIVS VRINATIVS LARCIVS QVINTIANVS.
 — L. RAGONIVS VRINATIVS TVSCENIVS QVINTIANVS.
- 685 Urseius Ferox (*sic vel Urseius plerumque; Ferox Dig. 39, 3, 11, 2*), auctor iuris, ad cuius opus aliquod (Salvini) Iulianus scripsit libros quattuor 'ad Urseium' Dig. ind. Flor.; Dig. 3, 3, 47 cet. *Fragments horum librorum composuit Lenel Paling. iur. civ. I p. 490 seq., ipsius Ursei librorum mentiones ib. II p. 1201*. Scripsit post (Masurium) Sabinum collat. 12, 7, 9; Dig. 24, 3, 59, post Proclum Dig. 9, 2, 27, 1, 39, 3, 11, 2 (*maiorem fuisse Cassio colligi potest ex Dig. 44, 5, 1, 10, sed videtur error in verbis inesse; 'Cassius apud Urseium' Dig. 7, 4, 10, 5. Vizisse temporibus Traiani coniecit Ferrinius archivio giuridico 37, 1886 p. 331*).
- 686 Ursidius, 'moechorum notissimus' Iuvenal. 6, 38. 42.
- 687 Ursinianus, dux ex disciplina Probi Vopiscus vit. Probi 22, 3.
 — L. Staius Ursulus.
- 688 VRSVS: eo auctore Domitianus Domitiam uxorem non interfecit, sed repudiavit tantum Dio 67, 3. Rogatu Iuliae consul factus a Domitiano ib. 67, 4 (*anno 84 consulem fuisse sine causa ut videtur statuitur*). Patrem fuisse Flavii Ursi (F 273) coniecit Teuffel Lit. 326, 10.
 — Cornelius Ursus.
 — Flavius Ursus.
 — L. IVLIVS VRSVS SERVIANVS.
 — L. IVLIVS VRSVS VALERIVS FLAC(CVS).
 — SALVIVS NEN[IVS] L. (H)AIVS CAMP[ANI]ANVS cet. T. (H)OENIVS SEVERVS SERVEIENVS V[RSVS].
- 689 Usienus (*sic 5166*) vel Usenus (*sic 5162*) Secundus procurator Aug. (Norici) tituli Celesiates (a beneficiariis eius positi) III 5162. 5166, a. 158 5166.

- 690 Utilius (*fortasse* Tntilius), adulter Faustinae, nihilo minus a Marco honoribus affectus *vit. Marci* 29, 1.
 — A. TERENTIUS PVDENS VTTEDIANVS.
- 691 VTTEDIUS MARCELLVS legatus provinciae Africae proconsule Ser. Cornelio Orfito (*supra* C 1184), anno 163/4 (*cf. supra* l. c.) t. *Oecensis Tripolitanus VIII* 24 *cf. p.* 921, VIII S. 10999.
- 692 VTTIEDIVS AFER (Uttied- *pro* Uttiedi- *alterum apographi unici exemplum*), L. f., augur, consul designatus; patronus Carthaginiensium t. *agri Tiburtini XIV* 3615. *De Tedio aliquo, ut traditur, Afro mortuo cum consul designatus esset temporibus Augusti cogitavit Borghesius, cf. supra sub Tedio Afro; sed hic titulus videtur aliquanto recentior fuisse.*
 — Vulcae- v. Volcae-.

X

- Ti. Iulius Xanthus.
- 1 Xenarchus, philosophus peripateticus, Seleucia Ciliciae oriundus, vixit Alexandriae et Athenis et postremum Romae, ubi in Arci et in Caesaris Augusti amicitiam pervenit; Strabo quoque eum audivit *Strabo* 14, 5, 4 p. 670.
- 2 Xeno, convictor Tiberii, cum Tiberium verbo quodam offendisset, ab eo Cinarium relegatus *Suet. Tib.* 56. (*Plane incertum num hic Xenon, qui Italicon libros scripsisse dicitur, Macrobi. sat.* 1, 9, 3, *cf. Müller fr. hist. Gr.* 4, 368).
- 3 Xenophon quidam, memoratur *Marc. Antonin. εἰς ἐαυτὸν* 10, 31.
- 4 Xenophon, familiaris ut videtur Luciani, cum quo solo Lucianus Abonutichos devertit *Lucian. Alex.* 56.
 — CL(AVDIVS) XENOPHON.
 — T. Cl(audius) Xenophon.
 — C. Stertinius Xenophon.
- 5 Xerxes, Persarum rex, a Severo Alexandro victus *Victor Caes.* 24, *Eutrop.* 8, 23 (*inde Hieronymus ad a. Abr.* 2239; *Oros.* 7, 18, 7), *Ruf. Festus* 22. V. Artaxerxes (A 960).
- AELIVS XIPHIDIUS.

Z

- Septimius Zabbaeus.
 — Septimius Zabdas.
- 1 Zalaces, Armenius, obses Romanis datus; inde impudicitiam domum reportavit, tribuno cuidam (*fortasse bello Armeniaco temporibus Neronis*) sese indulsisse narrabatur *Iuvenal.* 2, 164 seq.

- 2 Zamaris, Iudaea, ex Babylone, cum quingentis sagittariis Euphratem transgressus, cum degeret Antiochiae apud (L. Volusium) Saturninum praesidem Syriae, ab Herode sedes accepit in Batanaea, ut eam regionem contra Trachonitarum atrocina tueretur; posteri quoque eius eodem loco et statu permanserunt *Ioseph. ant. 17, 2, 1 seq.*
- 3 Zanticus, Iazygum regulus, a M. Aurelio pacem petivit *Dio 71, 16 (exc. de leg.)*.
- 4 Zarmarus (sic *Dio, Ζάρμαρος Xiph.*) vel Zarmanochegas (sic *Strabonis codices plerique; de nomine cf. Lassen indische Alterthumskunde 3, 60; Ζάρμαρος Χήραν cum codice aliquo deteriore Corais, ut Χήραν sit dignitatis vocabulum*), Indus, a. 734 coram Augusto et Atheniensibus se concremavit *Strabo 15, 1, 73 p. 720, ex Nicolao Damasceno, cf. 15, 1, 4 p. 686; Dio 54, 9.*
- 5 Zeno, Polemonis, regis Pontici, filius (minor), a. 18 Armeniae rex constitutus et Artaxias appellatus *Tac. a. 2, 56. V. supra Artaxias.*
— [An]tonius Zeno.
— M. ANTONIVS ZENO.
— AVR(ELIVS) ZENO IANVARIVS.
— Ti. Claudius Zeno Ulpianus.
- 6 Zenobia, Radamisti Hiberi uxor (eademque ut videtur Mithridatis Armeniae regis filia *Tac. a. 12, 46*), a marito, cum regno Armeniae excederet, vulnerata ac pro mortua relicta, deducta ad Tiridatem Armeniae regem et regio cultu habita *Tac. a. 12, 51.*
— SEPTIMIA ZENOBLA.
- 7 Zenobius, sophista, docuit Romae temporibus Hadriani; inter alia scripsit *γενεθλιακόν* in Hadrianum; Sallustium Graece vertit *Suidas s. v. Ζηνόβιος.*
- 8 Zenodorus tetrarcha. *Nummi ap. Eckhel 3, 496, Head hist. num. p. 663, cf. Waddington apud Renan mémoires de l'Académie des inscr. 26, 2 (1870) p. 63.*

Lysaniae (quem Ituraeorum tetrarcham sustulerant Antonius et Cleopatra a. 718 *Dio 49, 32, Ioseph. ant. 15, 4, 1*) successor iure conductionis (*ἐμμεσίθωτο τὸν οἶκον τοῦ Λυσανίου Ioseph. ant., ὁ τὸν Λυσανίου μμεσίθωμένος οἶκον bell.*) *Ioseph. ant. 15, 10, 1, bell. 1, 20, 4. Lysaniae filium fuisse Zenodorum coniecit Renan mémoires de l'Académie des inscr. l. c. p. 79, propter titulum fractum Heliopolitanum, ap. Waddington n. 1880, in quo sane extant verba Ζηνοδόρου Λυσανίου τετραρχου καὶ Λυσ[ανία]; sed fortasse haec ad recentiore[m] aliquem Lysaniam (cf. *Luc. 3, 1*) spectant. Iosephus certe Zenodorum filium Lysaniae fuisse nesciit, nec magis ut videtur compertum habuit *Dio (54, 9 Ζηνοδόρος τις); potest fuisse ex eadem domo. Tetrarcha item pontifex (τετραρχης καὶ ἀρχιερεὺς) nummi cusi ut putat Waddington annis Seleuc. 280, 282, item a. 287 (sed in his duodenarius numerus deficit), i. e. a. u. c. 721/2. 723/4. 727/8, cum capite Augusti omnes,**

- hi etiam inscripti* v. Κα. (ὄς Καῖσαρ?); *ceterum ante pugnam Actiacam Zenodori nummos Augusti capite signatos esse vix credi potest.* E Trachonitide latrones immittebat regioni Damascenae *Strabo 16, 2, 20 p. 756, Ioseph. ant. 15, 10, 1, bell. 1, 20, 4*, quare Trachonitis ei ablata et postea (*sic bell.*) cum Batanaea et Auranitidē Herodi attributa *Ioseph. l. c.* Auranitidem, quae pars praefecturae eius (τῆς ἐπαρχίας) fuerat, properat Arabibus vendere quinquaginta talentis, quamvis ea donatione Caesaris contineretur *Ioseph. ant. 15, 10, 2.* Herodem Romae accusat (ante a. 731, quo Agrippa Mytilenen venit), sed frustra *ib.* Cum Augustus in Syriam venisset (a. 734), Gadarenos ut Herodem accusarent incitat *ib. 15, 10, 3.* Paulo post moritur Antiochia; unde etiam quae eius fuerat regio inter Trachonitidem et Galilaeam Herodi attributa (etiamtum praesente Caesare in Syria) *ant. l. c., bell. l. c.*; tetrarchiam eius Herodi Caesar permisit *Dio 54, 9.* Pars quaedam dicionis eius (μέρη τὰ τοῦ Ζήνωνος οἴκου τὰ περὶ Ἰάμναν *bell., μέρος τι οἴκου τοῦ Ζηνοδώρου λεγομένου ant.*) post mortem Herodis, cum Batanaea et Trachonitide, Philippo filio Herodis cecit *Ioseph. ant. 17, 11, 4, bell. 2, 6, 3.*
- 9 Zenodorus, statuarius, in civitate Galliae Arvernīs simulacrum Mercurii fecit per annos decem, sestertium quadringentis milibus (CCCC *traditur*; cf. *Hirschfeld Sitzungsber. der Akad. d. Wiss. Berlin, 1897 p. 1112*) manipretii; deinde Romam accitus a Nerone, colossum ibi fecit, post mortem Neronis Soli dicatum *Plin. h. n. 34, 45 seq.*
- ANTISTIVS ZOILLVS.
- Tib. Cl(audius) Zoilus.
- 10 Zorsines, Siracorū rex, cum per aliquod tempus Mithridatem regno Bosporano pulsum contra Romanos adiuvisset, victus a Romanis obsides dedit, circa a. 49 *Tac. a. 12, 15, 17, 19.*
- 11 Zosimio, procurator Syriae: epistula Valeriani ad eum *vit. Claud. 14 (fictic.).*
- 12 Zosimus, a rationibus *sigillum acneum in museo Kircheriano adseruatū (de Ruggiero cat. mus. Kirch. p. 132 n. 482, vidit Dressel).*
- C. Plinius Zosimus.
- Aurelius Zoticus.
- 13 Zyraxes, Getarū quorundam regulus, quorū oppidum Genucla ad Istrum situm M. Crassus a. 725 cepit *Dio 51, 26.*

INCERTI.

- 1 ..... (ex nomine quae supersunt litterae fractae, sius, oius, otus, stus legi possunt), [cos., XV]vir a. f.; [legatus pro] pr. Augusti Caesaris [in Illyrico] ..... [t]rans flumen Danivium [exercitum duxit vel barbaros fugavit], Bastarnas, Cotinos, Anartios [vicit?] (supersunt haec ..... m et Basternarum extra ..... cavitque, Cotinos ..... s et Anartio[s] .....) (ad aliud munus, quo iussu Augusti functus est, videtur pertinere .... August....) fragmentum in agro Tusculano rep., quod edidit Tomasetti Bull. comunale 1895 p. 159 cf. p. 280. Fortasse hic Ῥοίσιος Γάος (sic traditur, nomen omnino corruptum), qui Rhoemetalcae ut videtur opem ferens Sarmatas ultra Danuvium repulit, circa a. 738 Dio 54, 20 (M. Licinius Crassus proconsul fuit, non legatus Augusti, cum in Illyrico res gereret).
- 2 ..... viacure (litterae, fortasse non recte exceptae, possunt fuisse pars nominis, vel etiam superfuisse ex [III]vir[ia] cur.), [q, tr. p]l., pr. leg. [pro pr.? imp. C]aesaris Augusti [i]ter., per commendation(em) Ti. Caesaris Augusti ab senatu cos. dest. (cf. Mommsen Staatsr. II³ p. 923 not. J); patronus (Allifanorum ut videtur) fragmentum Allifanum IX 2342 = inscr. sel. 944 semel tantum (praeter frustulum quod extat) saec. XVI descriptum.
- 3 ..... quaestor, tribunus plebis, legatus Alfidii Sabini proconsulis Siciliae, praetorius, legatus [M.] Lepidi proconsulis Asiae (a. 26); patronus Rusguniensium in Mauretania t. Rusguniensis VIII 9247.
- 4 ..... Xvir stlitibus iudicandis, tribunus militum, quaestor, tribunus plebis, praetor, legatus Ti. Caesaris Augusti et C. Caesaris Augusti; maritus Crispinae, Caepionis filiae t. urbanus, ap. Barnabium Notisie degli scavi 1896 p. 468. Fortasse Q. Septicius appella-

- batur, si quidem is, qui in eodem t. sequitur M. Septicius Q. f. C. n., fuit, ut esse videtur, filius eius.
- 5 ..... [quaestor prov. Cretae et Cyren]arum, trib. pl., [pr., cos., XVvir sac. fac., sodalis [Angustalis], ... , leg. Caesarum [provinciae? D]almatiae et exercitus [Illyrici, proco.] provinc. Asiae t. Epidaurius III S. 7267. De P. Memmio Regulo (supra M 342), quem tribus sacerdotiis ornatum fuisse iam constat ex t. Delphico bull. de corr. hellénique 1896 p. 710, cogitavit Mommsen, quamquam, ut ipse monuit, hunc non Dalmatiae sed Moesiae praefuisse indicat Dio.
- 6 ..... (ciu ..... id ... litterae fortasse supersunt ex nomine), rex sacrorum, flamen [Dialis vel Martialis vel Quirinalis], patric(ius) — vel [adacitus inter] patric(ios) —, leg. Caesaris pro [pr.] ..... , [comes divi] Claudii in Britannia, ad ..... , [leg. p]ro pr. in Hiberia ad sel. .... (fortasse ad se[re]dandas turbas) similiter; videtur missus esse a Claudio vel a Nerone in Hiberiam ad turbas in hoc regno ortas componendas, cf. Tac. a. 13, 37; non recte de Hispania cogitaverunt nonnulli, cf. Hübner CIL, II S. p. LXXXVI; [huic senatus] ornamenta triumph[alia] decrevit t. Histoniensis semel descriptus IX 2847 = inscr. sel. 971.
- 7 ..... tr. mil. leg. X ..... , Xvir [stlit.] iudic[um], q. [cand.] Neronis Ca[esaris] Augus[ti] t. urbanus VI 1572.
- 8 ..... (GAI litterae incertum an supersint ex nomine), p[raefectus] urbi feriarum Latinarum?, quaestor? provinc[iae] Siciliae, [tr. pl., pr.], legatus leg. VI Fe[r]ratae, ... , [leg.? imp. Vespasiani et Titi i]n? ..... (supplementa incerta omnia propterea quod non constat de ordine quo honores enumerati erant in t.) fragmentum Tiburtinum XIV 3617.
- 9 ..... legatus imp. T. Caesaris Augusti (πρ[ο]σβ[ε]β[υ]τ[η]ς αὐτοκράτορος Τίτου Καίσαρος Σεβαστοῦ) legionis IIII Scythicae, [legatus] Vespasia[ni] (vel potius [imp. T. V]espasia[ni] Aug.; vel etiam [imperatoris Caesaris V]espasia[ni] f. Domitiani) Aug., quamquam spatium vix sufficere videtur; superest tantum ..... αὐτοῦ) Cap[adociae] Galatiae] Ponti [Pisidiae] Lyc[oniae], Paphlagoniae, [Armeniae] minoris fragmentum Sardense, quod descripsit et ed. Schmidt athen. Mitth. 1881 p. 148.
- 10 ..... adlectus inter patricios a Vespasiano et Tito, legatus pro pr. provinciae Belgicae; [consul?]; missus a divo Nerva ad agros dividendos, ... [comes] imp. Traiani [dum] exercitus suos circumit (a. 98?) t. urban. VI 1548 = inscr. sel. 1019.
- 11 ..... quattuorvir viarum curandarum, tribunus militum legionis I Italicae, quaestor pro pr. provinciae ..... , tribunus plebis, praetor, legatus Nervae et Traiani ..... , legatus imp. Traiani ..... , donatus [coronis IIII], hastis puris IIII, v[exillis IIII], ... t. Nemausensis XII 3169.

- 12 ..... tribunus plebis, [praetor, legatus] imperatoris Nervae Traiani Aug. Germanici .....; [sodalis] Augustalis; patronus quattuor coloniarum Cirtensium t. *Cirtensis VIII 7069*.
- 13 ..... legatus imp. Nervae legionis XVI Flaviae Firmae, legatus imp. Traiani legionis VI Ferratae [Firmae traditur], sodalis Flavalis, praetor aerarii militaris, legatus imp. Traiani provinciae Lugdunensis; consul (inter annos 102—116); legatus imp. Traiani ad census accipiendos; patronus coloniae Helvetiorum Aventici t. *Aventicensis, ap. Mommsen inscr. Helv. 175 = inscr. sel. 1020*.
- 14 ..... decemvir stlitibus iudicandis, tribunus legionis XXII Primigeniae piae fidelis, sevir equitum Romanorum, quaestor, ad acta senatus, tribunus plebis candidatus imp. Traiani, praetor candidatus eiusdem, legatus legionis I Minerviae, legatus Aug. pro pr. provinciarum Galatiae Phrygiae Pisidiae Lycaoniae, item ad census Paphlagoniae, ...; quindecimvir sacris faciundis (iam ante tribunatum plebis) t. *Antiochensis Pisidiae III S. 6819 = inscr. sel. 1039*.
- 15 ..... curator viae Latinae, legatus legionis sextae Victricis, legatus pro pr. imp. Traiani provinciae Ciliciae, proconsul Siciliae; consul; sodalis Augustalis, quindecimvir sacris faciundis; proconsul Africae t. *Tegeae rep. Bull. de corr. hellén. 3 p. 272 (positus a. 116 vel 117)*.
- 16 ..... tribunus plebis, praetor (ex στρατηγῶν vocabulo duae primae litterae agnoscuntur), curator viarum ([ἐπίταξ]λητής δόμων), legatus legionum XVI Flaviae Firmae et VI Ferratae, praefectus aerarii militaris (ἐπαργον ἀπαρῶν) — ΕΠΑΕΥΘΗΑ ... traditur — στρατωτικῶν), legatus Aug. pro pr. provinciae Lyciae et Pamphyliae t. *Tloensis CIG. 4240 (semel descriptus). Legatus legionum XVI Flaviae Firmae et sextae Ferratae fuit etiam n. 13 sed ab hoc diversus. Ceterum hic quoque certe non post tempora Pii vixit, cum inde a M. Aurelio Lyciam rezerint proconsules*.
- 17 ..... [legatus legionis] ..... ae (.... (ας) Victricis, legatus Aug. pro pr. provinciarum Galatiae Pisidiae Paphlagoniae, proconsul Ponti et Bithyniae t. *Apolloniae in Pisidia rep. ap. Sterrett papers of the American school at Athens III p. 367 n. 532. Temporibus Antonini Pii proconsulem Ponti et Bithyniae fuisse propter causam non satis certam statuit Brandis Herm. 1896 p. 165*.
- 18 ..... tribunus mil. legionis III Aug., quaestor, aedilis plebis, praetor, proconsul Ponti et Bithyniae, praefectus frumenti dandi, legatus legionis VI Ferratae, legatus Augustorum (sic perscr., cf. infra) pro pr. provinciae Galatiae, item provinciae Ciliciae t. *Ancyranus III 254. Augustos Brandis Herm. 1896 p. 166 putat Marcum et*

- Verum; sed potest cogitari de imperatore et successore eius, praesertim cum non Augg. scriptum, sed Augustorum vocabulum perscriptum sit.*
- 19 ..... , triumvir a. a. a. f. f., tribunus laticlavus legionis X Fretensis, quaestor Aug., tribunus plebis, praetor, legatus legionis XXX Ulpiae, praefectus aerarii Saturni; [consul]; legatus Aug. pro pr. provinciae Germaniae inferioris, legatus Aug. pro pr. provinciae Britanniae, legatus Aug. pro pr. provinciae Syriae ..... *t. Aquensis Dalmatiae III 2732 = inscr. sel. 1057. Videtur vixisse ante divos fratres (Hadriani vel Pii temporibus), cum inter tot munera nulla Augustorum duorum fiat mentio.*
- 20 ..... , [leg. Aug. pr. pr. ad census] accipiendos [provinciae Ger]m. infer., leg. Aug. pr. pr. [provin]c. Hisp(aniae); XVvir sacris faciundis; patronus municipii Latobicorum in Pannonia superiore *t. Nevidunensis Pannoniae III S. 10804. Eundem esse n. 21 coniecit Hirschfeld.*
- 21 ..... , [legatus Aug. pro pr. Ger]maniae inferioris (praeses *dictus a centurionibus legionis I Minerviae*), item Hispaniae citerioris *t. Rhenanus, ap. Brambach 453.*
- 22 ..... , [lato clavo exornatus a] divo Pio, q. pr. [pr.] per provinciam Pontum et Bithyniam, aedilis Cerialis, praetor designatus; decurio Philippis et alieni in provincia Thracia; frater Iulii Teris *t. Philippensis III S. 7339.*
- 23 ..... , IIIvir viarum curandarum, tribunus militum legionis VI Victricis, cum qua ex Germania in Britanniam transit, quaestor provinciae Narbonensis, ab actis senatus, tribunus plebis candidatus imp. Hadriani, praetor; curator civitatis Arausionis provinciae Galliae Narbonensis; legatus legionis I Minerviae; comes imp. M. Aurelii Antonini et L. Veri bello Germanico, comes etiam M. Aurelii post mortem L. Veri (*deinde defunctus, nec tamen bello videtur cecidisse*); ei senatus auctore M. Aurelio statuam poni habitu civili in foro divi Traiani pecunia publica censuit *t. urbanus VI 1549 = inscr. sel. 1100.*
- 24 ..... , origine Beneventanus; XVvir sditibus iudicandis, tribunus laticlavus legionis V Macedonicae, adlectus inter quaestorios a divo Commodo et inter patricos, legatus provinciae Africae dioeceseos Hipponiensis, praetor candidatus; XVvir sacris faciundis; ..... *t. Beneventanus IX 1592 = inscr. sel. 1126.*
- 25 ..... , [adlectus inter quaestorios a div]o Com[modo, aedilis C]erealis, pr[ae]tor per[e]grinus, ad[lectus] ab imp[er]p. Caess. L. Sept[im]io [Sev]ero Pio Pertinaci est M. Au[re]lio Ant[on]ino Augg. ad c[ur]am civi[tatis] (?) ..... *t. in Africa proconsulari loco dicto Henchir Udeka rep., VIII S. 15496.*
- 26 ..... , [adlectus inter pat]ricos a divo Pertinace, IIIvir a. a. a. f. f., sodalis Hadrianalis, flamen Commodianus *t. urbanus VI 1577 = inscr. sel. 1137.*

- 27 ..... (fortasse *αβη* litterae ex principio ut videtur inscriptionis relictae ad nomen pertinuerunt, ut fuerit Iasdius), quattuorvir viarum curandarum (βίβ[ι]οπος), quaestor (χοά[στ]ωρ), quaestor (ταμί[α]ς) Lyciae et Pamphyliae, tribunus plebis, praetor; logista Troadensium; curator viarum Labicanae et Latinae; iuridicus Apuliae Calabriae Lucaniae (non ante M. Aurelium); iuridicus Hispaniae (Σ[τ]αυ[α]ς) dioeceseos Tarraconensis (reliqua ita mutila ut non intellegantur); maritus Luciae Pomponiae Melitinae t. Hierocaesariensis, quem tractavit Mommsen *eph. ep. 4 p. 223.*
- 28 ..... ANVS clarissimus vir; sevir turmae equitum Romanorum, triumvir a. a. a. f. f., allectus in patricias familias, quaestor, praetor urbanus candidatus, legatus Numidiae; consul (nisi forte post praefecturam demum alimentorum consul factus est), quindecimvir sacris faciundis, X[II]vir urbis Romae; [p]r[ae]fectus alimentorum; curator aquarum et Miniciae et alvei Tiberis t. Sufetulensis Africae VIII S. 11338. *Saec. p. Chr. III.*
- 29 ..... R ..... VS, clarissimus vir; [quaesto]r pr. pr. [provinciae] Siciliae, [trib. pleb. et] aedil., p[ra]etor; [curator] r. p. Hadr(ianorum) et Hadr(umetinorum), [leg. pro p]r. provinc. . . . , [iurid.] per Flamin. [et] . . . . ; [l]eg. Augusti . . . . , [cur. re]ip. Traian. . . . . , pro[co]s. pro[vinc.] Gall(iae) [Narbon.], leg. Augus[ti] ad cens[us] accipi[endos] per] provinc. . . . . , leg. Aug. [pro pr.] leg. III Aug. . . . . et . . . . (quid pericrit, incertum), cos. dc[s]. t. Lambaesianus VIII 2754 cf. VIII S. 18129.
- 30 ..... Xvir stlitibus iudicandis, quaestor, tribunus plebis, curator locorum publicorum, praetor, praefectus frumenti dandi ex s. c., legatus Caesarum provinciae Lusitaniae; consul; Xvir sacris faciundis; proconsul provinciae Africae; t. urbanus semel descriptus VI 1544.
- 31 .... IVS ..... (ογα litterae num pertineant ad nomen, incertum), decemvir stlitibus iudicandis (δέκα [ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ τοῖς?] πράγμασι [δικαζομένων], tribunus Iatclavius in nescio qua legione (χε[υ]δαρχον πλ[α]τ[ί]β[ε]τον . . . . ε), quaestor pro pr. (?) provinciae . . . . (ταμίαν [καὶ ἀναστράτηγον] ἐπαρχείας . . . .), legatus pro pr. provinciae Macedoniae ([πρ]εβ. καὶ ἀναστρ. ἐπαρχεί. Μακεδονίας), tribunus plebis ([δήμαρχ]ον δήμου [Ρωμαίων]), legatus pro pr. provinciarum (?) Poni[ti] et Bithyniae? ([πρ]εβ. καὶ ἀναστράτηγον ἐπαρχείων Πόντου — traditur Πονο — [καὶ Βιθυνίας]), praetor ([στρ[α]τήγ.] — traditur . . . ατ., viz recte Fransius proposuit [φ]η[σ]ιμα[σ]τι — δήμου [Ρ]ωμαίων), proconsul Macedoniae t. Laodiceae Combustae in Lycaonia rep., mutilus et semel tantum descriptus, CIG, 3990.
- 32 ..... Xvir stlit. iud., [sodal. Augus]tal. (?), [q., tr. pl. et] aed., leg. pro pr. prov. Sicil[ia]e, [p]r. t. urbanus VI 1554.

- 33 ..... III[vir] a. [a. a. f. f.], [quaestor] Galliae Narbonensis, ... , leg. Hisp[aniae] (*intellegit Bacticae*), [leg]atus Achaiae t. urbanus VI 31801 (= *Notizie degli Scavi 1891 p. 286*).
- 34 ..... IVS ..... VS L. f., tribu Pom. (origine Arretinus); Xvir stlitibus iudicandis, II[vir] a. a. a. f. f., III[vir] viarum curandarum, tribunus militum (*legionis nulla mentio; quod indicium melioris aetatis*), quaestor et legatus provinciae Achaiae, tribunus plebis, praetor; salius Palatinus (*ante honores collocatum in t.; sed quo tempore salius factus est, patricius fuerit necesse est, nondum autem fuit patricius, cum tribunatum plebis gessit; itaque post tribunatum demum inter patricios adlectus et salius factus esse videtur*) t. Arretinus XI 1837 semel descriptus.
- 35 ..... NI[A]NVS, sevir equitum Romanorum ([ἀρτί]αυ[τ]α ἰακίων), ... , electus ad nescio quid (v. 4 ἀψα[θ]έντα), quaestor (v. 3 ταμείο-σταν), [legatus? in] Pannonia (v. 2 ... [Ι]αννονία) fragmentum Neapolitanum semel descriptum, *Inscr. Gr. Sicil. Ital. 751*.
- 36 ..... [legatus le]g. X Gem., praef. aer. S[aturni], [cos., V]II vir epul., ... t. (*vix recte [pon]t. suppleverunt*); legatus pro pr. provinciae Dalmatiae; curator alvei Tiberis et cloacarum urbis; curator Neapolitanorum; curator Puteolanorum, (a quo munere se) excusavit t. urbanus VI 1545 cf. p. 3146.
- 37 ..... , filius Volumniae Caledae (V 644); ..... , praefectus frumenti dandi ([ἐπὶ τοῦ] ἀσ[τ]ρομετρίου τῶν Ῥωμαίων ταγθεῖς), quindecimvir sacris faciundis; [curator] ..... rianorum in Italia; [legatus pro pr.?] Africae; proconsul ..... ; quinquefascalis Raetiae ([κ]ατά-παβδος Παρίας) t. Gortynius, *Museo ital. di antich. class. 3 p. 704*.
- 38 ..... praetor, [leg. leg. V]II Cl. [p.] f., [quin]que[ff]asc. reg[ni] Norici (vel reg[ionis] Transpadanae), ... sodalis Antoinianus], [c]urat. aed. sa[crar. et operum] publicorum], ... [leg. Aug. pr. pr. .... , i]tem Germ[aniae] ..... fragmentum urbanum semel descriptum VI 1546 cf. p. 3142.
- 39 ..... Xvir [st]litibus iudican[dis], trib. [la]ticl. [leg.] ... [F]laviae, [quaestor] candidat., trib. pleb. ca[ndi]dat., [pr]aetor [candi]da)t., [le]g. leg. X Gemin[ae] ..... t. Antiatinus X 8292.
- 40 ..... VS clarissimus vir; [sevir equitum] Romanorum, [tr. mil., adlectus inter] quaestorios, curi[o], ... [tr. pleb.?] cand., VIIvir [epulon.], [pr. ka]nd., leg. prov. .... , [leg. pro pr.] ... [i]nf[er]ioris] ..... fragmentum urbanum VI 3845 et accuratius VI 31814.
- 41 ..... qu[ae]stor], [c]urio, [tr. pl. vel aed.], prae[t.], [cur. viae Tibu]rtinae, [leg.] leg. X Gemin[ae], leg. Au[gg.] ..... , [proc]os. Cypri, [cos.], curator alvei [Tiberis], leg. Augg. [provinciae] ..... inferio[r.], proco[s. provinciae] Afri[c.], fragmentum Suessulanum X 3761.

- 42 ..... , legatus provinciae Narbonensis, legatus legionis V Macedonicae, proconsul provinciae Siciliae, praefectus aerarii militaris, consul *t. Tudertinus XI 4647 (= Murat. 763, 7).*
- 43 ..... , legatus pro pr. provinciae Macedoniae, proconsul provinciae Narbonensis; agnotheta Neapoli *t. Neapolitanus ap. Kaibel Inscr. Gr. Sicil. Ital. 750.*
- 44 ..... , sevir equitum Romanorum, Xvir stlitibus iudicandis; salius Palatinus; VIIvir epulorum; tribunus militum legionis IIII Scythicae item V Macedonicae [Pijae(?), quaestor candidatus, praetor candidatus ..... *t. urbanus VI 1553.*
- 45 ..... , sevir [eq. Rom., IIIvir] a. a. a. f. f., [trib. mil.] leg. VI Vict., ... [quaest.] candid. Aug., [trib. pleb. vel aedil.], praet. candid. .... *fragmentum urbanum VI 31780 (= Bull. comunale 1889 p. 43).*
- 46 ..... , patricius; salius Collinus; Xvir stlitibus iudicandis, quaestor ..... , praetor candidatus; iudex (vel forte iuridicus) ... *t. urbanus VI 1559.*
- 47 .... VS .... A, C. f., tribu Stel. (origine fortasse Tarquiniensis), ... [leg.] leg. XV Apollinar., ... [cur. viarum Clodiae] Ciminiae Cassiae; quattuorvir iure dicundo ter quinquennalis (Tarquiniis?) *t. agri Viterbiensis XI 3008.*
- 48 .... VS ..... , C. f., tribu Pom. (origine Arretinus); [trib. mili]t.(?) leg. VIII [Hispanae], ... q. pro pr., tr. pleb. .... *t. Arretinus XI 1838.*
- 49 ... ANVS, ... [quaestor provin]c. Afric., ... [praetor] peregrin., [legatus pr]ovinciae Asiae *t. Cirtensis VIII S. 19605.*
- 50 .... ILIVS ..... C. f., ab commentariis Cornelii Re[pentini] praefecti praetorio [temporibus Antonini Pii], [procurator prov.] Macedoniae, ab epistulis [M. Aurelii] Caesaris? (sic supplevit Hirschfeld *Verw. I p. 34 not. 1*), iuridicus Alexandriae, [procurator prov. A]siae, ..., procurator rationum summarum, [ab epistulis] Latinis; [adlectus in amplissimum] ordinem inter praetorios iudici[os] .... imp. Antonini Pii? *t. urbanus VI 1564.*
- 51 ..... ATVS, ... a studiis, leg. leg. .... , [c]os., comes (imperatoris?), amicus [fidis]simus, praef. ann., [pontifex] minor, praef. praet. [imp. Caes. M.] Aurelii [Antonini Pii]; Felicis Aug. [pontificis] maximi, sacerdotis amplissimi (Elagabali) *t. urbanus mutilus VI 3839 = inscr. sel. 1322.*
- 52 ..... , procurator nescio quarum provinciarum, [praepositus] vexillationum in dia .... (non intellegitur, fortasse litterae non recte exceptae), [item a divo] Gordiano leg. I. .... , [item v]exill(ariorum) class(is) praetoriae) ....., procurator complurium provinciarum, in his Macedoniae, ubique vice praesidis; iuridicus Alexandriae),

vice praef. Aegypti; praefectus Mesopotamiae; praefectus praetorio
t. urbanus VI 1638 = inscr. sel. 1331. Cf. supra sub Iulio Prisco
(I 329).

- 53 :..... :....., advocatus fisci; tribunus legionis XI Claudiae, praefectus alae A(sturum), praefectus vehiculationis Pannoniae utriusque et Moesiae superioris et Norici, procurator et praeses Alpium Cottiarum et maritimarum, :....., comes ut videtur (sed vocabulum intercidit, potestque fuisse aliud simile) Plautiani (nomen erasum, sed hic sine dubio adfinis Augustorum nostrorum) t. Ephesius III 6075 cf. p. 1285 = inscr. sel. 1366.

89100038280

B89100038280A

89100038280

b89100038280a